

7th UTS AK, 28/29 August 2021, Online/ ANKARA

**ULUSLARARASI
BALKAN
ÜNİVERSİTESİ**

7th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

UTSAK 2021

28- 29 August
ONLINE

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

www.utsakcongress.com

7th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

*7. Uluslararası
Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi*

UTSAK

28 / 29 August 2021

**ONLINE
ANKARA**

Medicine and Health Sciences

ABSTRACT BOOK

ÖZET KİTABI

ISBN: 978-625-7813-89-1

Editör / Editor

Dr. Münire BABAYİĞİT

Ankara - 2021

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet ÖZCAN

Editor/ Editör: Dr. Münire BABAYİĞİT

Cover Design / Kapak Tasarımı: Bülent POLAT

ISBN: 978-625-7813-89-1

Asos Yayınevi

1

1st Edition / 1.baskı: August/2021

**Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:
67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ**

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BORADS / KURULLAR

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Prof. Dr.. Eldar Gasimovi Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgeryi, Skopje
Doç. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, A Life Hospital, Ankara
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Hastanesi
Uzm. Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Sedat ÖZDEMİR, Karabük Üniversitesi
Uzm. Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi

Congress Scientific Committee / Bilim ve Hakem Kurulu

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep ACUNGİL, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Cemal ADIGÜZEL, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi İrem AKOVA, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
Dr. Şafak ALPAT, Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç.Dr. Turgut ANUK, Kafkas Üniversitesi
Doç. Dr. Çiğdem ARABACI, Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi
Prof. Dr. Ghassan AZİZ, University of Damascus, Damascus, Syria
Uzm. Dr. Münire BABAYİĞİT, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Hülya BALKAYA, Atatürk Üniversitesi
Dr. Ece BAYRAM, University of California
Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Doç. Dr. Hüseyin BOZKURT, SBÜ Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Doç.Dr. Selma Bakar DERTLİOĞLU, Elazığ Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç.Dr. Serap DOĞAN, Erciyes Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan
Dr. Ahmad Al ESAU, University of Damascus, Damascus, Syria
Prof. Dr. Serap GENCER, Dr. Lütfü Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Serpil GONCA, Mersin Üniversitesi
Doç. Dr. Gülşen GONCAGÜL, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Pınar GÜL, Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, A Life Hospital, Ankara
Dr. Çiğdem Topçu GÜLÖKSÜZ, Ankara Bilim Üniversitesi
Dr. Irshad HUSSAİN, Islamia University of Bahawalpur
Dr. Zeynep Mine KARA, Sbü. Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Buğra KERGET, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Elif KÖSE, Sakarya Üniversitesi
Doç. Dr. Ali GÜREL, Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Eldar Gasimov Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Cemil KAVALCI, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eah
Doç. Dr. Mehtap KAVURMACI, Atatürk Üniversitesi
Uzm. Dr. Şahbender KOÇ, Ankara Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Doç. Dr. Abdurrahman KÖSEMAN, Malatya Turgut Özal Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yüksel KURBAN, Yükses İhtisas Üniversitesi
Prof. Dr. Snežana MARKOVIĆ, Univerzitet U Prištini, republika Srbija
Prof. Dr. Alireza Nikbakht NASRABADİ, Tehran University of Medical Sciences, Tehran

Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Dr. Ioannis PAPANOTIÖIU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Doç. Dr. Vazirova Sevda RAUF, Azerbaijan Pedagogical University
Prof. Dr. Liudmila ROMANOVSKA, Khmelnitsky National University
Dr. Öğretim Üyesi Keriman Ozadalı SARI, Hacettepe Üniversitesi
Doç.Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu, bosna i Herecgovina
Prof. Dr. Ğryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Hastanesi
Doç. Dr. Emin ŞENGÜL, Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Hatice TANKİSİ, Aarhus Üniversitesi Aarhus, Danimarka
Doç. Dr. Mehmet ÖZKAN TİMURKAN, Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Ort. Surgery, Skopje, Macedonia
Uzm. Dr. Veysel Barış TURHAN, Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Çiğdem VURAL, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Dilek YILMAZ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sekretary / Sekreter

Zuhal KOÇ

CONTENTS – İÇİNDEKİLER

Potansiyel Vektörler Olarak Yaygın Bakteriyel Patojenlerin Para ve Kredi Kartları Üzerindeki Sıklığı Üzerine Karşılaştırmalı Bir Çalışma.....	1
About Some Aspects of Hand Hygiene	2
3 Boyutlu Yazıcı Teknolojisinin Diş Hekimliğinde Kullanım Alanları	3
Biyoseramik Esaslı Kanal Patlarının Antibakteriyel ve Antifungal Özellikleri	4
Cad-Cam Tam Seramik Materyallerin Pürüzlülükleri Üzerine Polisaj ve Glaze İşlemlerinin Etkisinin Değerlendirilmesi	6
Endo – Perio Kombine Lezyonlarda Endodontik Tedavi Başarısı; Vaka Serisi.....	8
Kök Kanal Dolgu Materyallerinin Toksisitesinin Güncel Bir Değerlendirilmesi.	9
Pedodontistlerin Alerjik Hastalıklara ve Anafilaksiye Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi.....	10
Design, Synthesis and Characterization of Some Chalcone Derivatives as Anticholinesterase Agents for Alzheimer’s Disease	12
Böbrek Hücrelerinde Lesinuradın Moleküler Toksikolojik Etkileri	13
COVID-19 Tedavisinde D Vitamini Etkisinin İncelenmesi	15
DeneySEL Kolestazda Böbrek ve Kardiyak Hasarlara Karşı Küsküt (Cuscuta Sp.) Ekstresinin Etkisinin İncelenmesi.....	17
Hypericum Perforatum, H. Hircinum ve H. Scabrum Türleri Üzerinde Anatomik Çalışmalar ..	18
In Silico Studies and Antibacterial Evaluation of N,n`-Diaryl Cyanoguanidine-Substituted Sulfonamides	20
Safra Kanalı Bağlanan Sıçanlarda Dod (Cuscuta Sp.) Ekstraktının Karaciğer Fibrozisi ve Beyin Hasarına Karşı Etkilerinin Araştırılması	21
Sıçanlarda Platanus Orientalis Ekstresinin Ürolitiazis Üzerine Etkileri	22
Stz-Diabetik Rat Aortasında Potasyum Kanal Aktivitesindeki Değişiklikler	23
Thiram ve Manebin Tek ve İkili Karışımlarının İnsan Nöroblastoma (Sh-Sy5y) Hücre Dizisindeki Sitotoksik Etkileri	24
Yeni Asetilkolinesteraz İnhibitörü Bileşiklerin Sentezi, Karakterizasyonu ve Biyolojik Aktivite Çalışmaları	26
Yoğun Bakım Ünitesindeki Hastalarda Potansiyel İlaç-İlaç Etkileşimleri Tiplerinin ve Sıklığının Değerlendirilmesi.....	27
Dracunculus Vulgaris Bitkisinin Farelerde Oluşturulmuş Psöriazis Modeli Üzerindeki Etkinliğinin Değerlendirilmesi	29
Farklı Ekstremitte Protez Üretiminde Uygun Biyomalzeme Seçimi	31
Fizyoterapi Öğrencilerinin Ortez ve Rehabilitasyon Dersine İlişkin Geribildirimleri	33
Koroner Arter Hastalığı Tanısı Almış Bireylerdeki Uyku Kalitesi İle Rol-Aktivite Dengesi ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	35
Mesleki Uygulama Derslerine Katılan ve Katılmayan Üniversite Öğrencilerinde Covid-19’a Yakalanma Korkusu, Anksiyete ve Yaşam Kalitesi Düzeyinin İncelenmesi.....	37
Nadir Görülen 5. Kromozom Duplikasyonu ve Kısa Dönem Rehabilitasyon Süreci: Olgu Sunumu	38

Özel Gereksinimleri Olan Çocukların Ebeveynlerde Katılım ve İyilik Hali.....	39
Riskli Bebeklerde Farklı Nöromotor Değerlendirmeler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	41
Spastik Serebral Palsili Çocuklarda Gövde Kontrolü ve Postural Dengenin Ekstremitelerin Selektif Motor Kontrolü İle İlişkisi	43
Volümetrik Ölçümler Açısından İki Yöntemin Karşılaştırılması: Mezura Ölçümü ve 3d Tarayıcı	45
Bir Üniversite Yurdunda Kalan Kız Öğrencilerin Cinsel Bilgi Düzeyleri	47
COVID-19 Pandemi Sürecinde Bilinçli Farkındalık (Mindfulness) Yaklaşımı ve Hemşirelik Bakımına Yansımaları.....	49
COVID 19 Pandemi Sürecinde Hemşirelik Öğrencilerinin Stres Düzeyleri, Yaşam Doyumları İle Duygusal Yeme Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	50
Ebeveynler İçin Ağrı Dayanıklılık Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özellikleri.....	52
Hemşirelerin Uzaktan Hizmet İçi Eğitime İlişkin Görüşleri: Niteliksel Bir Çalışma	54
Hemşirelik Mesleki Yeterliklerinin Değerlendirilmesi İçin Geçerli ve Güvenilir Bir Araç: Hemşirelik Mesleki Yeterlik Ölçeği.....	55
Hemşirelik Öğrencilerinin Depresyon Anksiyete Stres Üzerinde Anksiyete Duyarlılığı ve Belirsizliğe Tahammülsüzlüğün Rolü	57
Kadınlar Sağlık Okuryazarlığının Beslenme Bilgi Düzeyine Etkisi	59
Kadınlarda Sağlık Okuryazarlığının Kardiyovasküler Hastalık Risk Faktörleri Bilgi Düzeyi ve Diyabet Riskine Etkisi	60
Kadınlarda Üriner İkontinansın Yaşam Kalitesi ve Benlik Saygısına Etkisi.....	61
Metabolik Sendrom Yönetiminde Hemşirelik Yaklaşımlarımız	62
Türk Hemşirelik Öğrencilerinin Meslek Seçimini Etkileyen Nedenler	64
Yaşlılarda Günlük Yaşam Aktiviteleri İle İhmal ve İstismar Arasındaki İlişki	66
Yoğun Bakım Hemşirelerinin Bakım Davranışları ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi: COVID 19 Pandemi Örneği.....	67
Kamu ve Özel Sağlık Kurumlarında ve Dijital Sağlık Sistemlerinde Hasta Mahremiyetinin Korunması Hakkında Hasta ve Hasta Yakınlarının Görüşleri	69
Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (Koah) Olan Bireylerin Bakım Memnuniyetleri ile Öz- Etkililik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	71
Laparoskopik Karaciğer Rezeksiyonları Deneyimimiz	73
Oyun Terapisi: Sağlık Açısından Kavramsal Bir Değerlendirme	75
Radyoterapi Uygulamalarında Kullanılabilecek Bir Normoksik Polimer Jel Dozimetre: Bir Pilot Çalışma.....	77
Sigara Bağımlılığının Aktivite Performans Üzerindeki Etkisi	79
Yaşlı Bakım Hizmetlerine Meslek Elemanı Yetiştirme Sürecinde Dikey Geçiş Sorunsalı	80
Anaerobik Egzersizin Kemik Metabolizması Üzerine Etkisi ve Kemik Morfogenetik Protein 9'un Rolü.....	82
Anaerobik Egzersizin Lipid ve Lipoprotein Metabolizması Üzerindeki Etkisinde Kemik Morfogenetik Protein 9'un Rolü Var mıdır'	84
D Vitamininin Multiple Skleroz Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi.....	86

Genç Yetişkin Kadınlarda Futbolun Vücut Kitle İndeksi ve Seçilmiş Motor Özellikler Üzerine Etkilerinin İncelenmesi	88
Ortaokul Çağı Çocuklarında Kahvaltı Tüketimi İle Antropometrik İlişkilerin Belirlenmesi.....	90
Köpek Meme Tümörü Hücre Hattı Oluşturulması	92
Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Hastaların Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıpla İlgili Görüş ve Kullanım Durumlarının Değerlendirmesi	94
18f-Fdg Pet/bt Görüntülemeye Saptanan İkinci Primer Kanserler	95
6. Kraniyal Sinir Paralizisi; Acil Serviste Sıra Dışı Bir Vaka.....	97
70 Yaş Üstü Femur Boyun Kırıklarında Bipolar Parsiyel Kalça Protezi Uygulamasında Lateral Cerrahi Yaklaşım Sonuçlarımız	98
Akciğer ve Meme Kanseri Kaynaklı Beyin Metastazlarının Adc Histogram Analizi İle Ayrımı ve Adc-Histogram Parametrelerinin Ki-67 İndeksi İle İlişkisi	100
Akondroplazik Gebede Anestezi Yaklaşımı	102
Aksiller Lenf Nodu Metastazını Belirlemede Hangi Radyolojik Yöntem Daha Güvenilir ve Aksiller Lenf Nodu Metastazını Etkileyen Histopatolojik Belirteçler	103
Akut Longitudinal Ekstensif Transfers Myelit Kliniği İle Başvuran Bir Olgu.....	105
Amyand Herni Onarımı: Preoperatif Tam Konulan Bir Olgunun Sunumu	106
Antenatal Dönemde Toraks Patolojilerinde Fetal MR Bulguları; Tek Merkez Verileri	108
Astımlı Hastaların Klinik Bulgularının Atopik Morbiditelerine Göre İncelenmesi	110
Ateşli Silah Yaralanması Sonrası Gelişen Brakial Pleksus Rehabilitasyonu: Olgusu	112
Atipik Psikiyatrik Belirtilerle Başvuran Bir Beyin Tümörü Olgusu.....	113
Behçet Hastalığında Eritama Nodosum Benzeri Lezyonların Değerlendirilmesinde Super- B Mikrovasküler Görüntülemenin Color ve Power Doppler ile Karşılaştırılması, İlk Bulgularımız	114
Bilateral Karotis Cisim Tümörlerinde Altı Yıllık Sonuçlarımız	116
Böbrek Alt Kaliks Taşlarının Tedavisi.....	118
Böbrek Nakilli Hastalarda Donör Türü ve Parathormon İncelemesi	119
Böbrek Naklinde Genişletilmiş Kriterli Donör Kullanımına Ait Uzun Dönem Sonuçlarımız ve Standart Kriterli Donörlerle Karşılaştırılması	121
Bronkoskopi ve Özofagoskopi Deneyimlerimiz	123
Brusellanın Sebep Olduğu Epididimoorşitli 3 Vakanın Sunumu	124
Büyük Cerrahi Girişimler Sonrası Cerrahi Dışı Bir Mortalite Sebebi;pulmoner Emboli: İki Vakalık Olgusu	126
Çarpıntı Şikayeti ile Başvuran Çocukların Elektrokardiyografi ve 24 Saatlik Holter Elektrokardiyografi Verilerinin İncelenmesi	127
Cephalic-Subclavian Vein Junction Obstruction in Patient With Right Brachiocephalic Arteriovenous Fistula Which Mimicking the Superior Vena Cava Syndrome	129
Çeşitli Klinik Örneklerden İzole Edilen Candida Türlerinin İdentifikasyonu ve Antifungal Duyarlılıklarının Değerlendirilmesi	130
Çocuk Acil Serviste Çalışan Hekimlerin Laringotrakeobronşitli Hastalarda Westley Skor Kullanımının Değerlendirilmesi	132

Çocuklarda Görülen Refraksiyon Bozuklukları ve Etiyoloji: Bir Yıllık Tarama Sonuçlarımız	134
Çocuklarda Multisistemik İnflamatuvar Sendrom (Mıs-C): Üç Olgu Sunumu	136
Çocuklarda Skrotal Yerleşimli Testis ve Anormal Lokasyondaki Testis Boyut ve Hacimlerinin Ultrason İle Belirlenip Yaşa Göre Karşılaştırılması	138
Çocukluk Çağı Ekzojen Obezitesinde Metabolik Sendrom Parametrelerinin Değerlendirilmesi	140
Çocukluk Çağı Refraksiyon Bozukluklarının Değerlendirilmesi	141
Çok Parçalı Orta Şaft Klavikula Kırıkları İçin Kilitli Plak Uygulamaları: 2 Yıllık Takip Sonuçları	142
COVID 19 Hastalarında Amilaz ve Lipaz.....	144
COVID 19 Salgını Sonrası Ani İşitme Kaybı Başvuruları Artıyor Mu'.....	145
COVID 19' Lu Gebeye Yoğun Bakım Ünitesinde Acil Sezaryen: Olgu Sunumu	147
COVID-19 Aşılmasından Sonra Gelişen Üç Miyelit Olgusu.....	148
COVID-19 Delta Varyantına Bağlı Pediatrik Bir Vakada Gelişen Bell Palsy Olgusunda Tanı ,tedavi ve Fizik Tedavi Yaklaşımı.....	150
COVID-19 Enfeksiyonu Geçiren Gebelerin 2.Trimester Ultrasonografisi İle Fetal Anomali Taraması Sonuçları.....	152
COVID-19 Enfeksiyonuna Bağlı Multipl İnflamatuvar Sistemik (Mıs-C) Hastalığa Bağlı Kardiyak Etkilenmede Pro-Bnp Yüksekliği ve Labotatuvar Parametrelerinin Değerlendirilmesi	154
COVID-19 Geçiren Hemodiyaliz Hastalarında Mortalite ile İlişkili Faktörlerin Değerlendirilmesi	156
COVID-19 Hastalarında Kantitatif Toraks Bt Bulgularının Prognoz Açısından Prediktif Değeri	158
COVID-19 Hastalarının Hastane Yatış Seyrinin Takibinde Potansiyel Biyobelirteçler: Nötrofil/lenfosit Oranı ve Ast/lenfosit Oran İndeksi.....	160
COVID-19 Hastasında Entamoeba Histolytica'ya Bağlı Gelişen Dizanteri Enfeksiyonu.....	161
COVID-19 Hastasında Sol Hipogastrik Arter Kanaması. Olgu Sunumu.....	163
COVID-19 Pandemisi Sırasında St Segment Yükseklik Miyokard Enfarktüsü Olan Hastaların Timi Frame Count Sayısı.....	164
COVID-19 Pandemisinde Geriatrik Popülasyonda Meme Kanseri Cerrahisi; Üçüncü Basamak Merkez Deneyimi	166
COVID-19 Pandemisinin Çocuk Psikiyatri Başvuruları Üzerine Etkisi: Retrospektif Bir Çalışma	167
COVID-19 Pandemisinin Rotavirüs Prevalansına Etkisi	169
COVID-19'a Bağlı Sitokin Fırtınasında Alternatif Bir Tedavi: Sitokin Filtreli Sürekli Renal Replasman Tedavisi	171
COVID-19'da Sitokinlerin Etkisi	173
COVID-19'un Erkek Üreme Sistemi Üzerine Etkisi	174
COVID 19 Pandemisinde Ülkeler Arası Karşılaştırma İçin Dijital Epidemiyoloji Uygulaması: Turcovid19 Ülkeler Tablosu	175

Deksmedetomidinin Fentanile Tolerans Geliştiren Sıçanların M-Opioid Reseptör Ekspresyonu Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi.....	176
Deprem Sonrası Covid Yoğun Bakım Tahliyesi ve Yoğun Bakım Afet Planı.....	178
Dikkat Eksikliği / Hiperaktivite Bozukluğu Olan Prepubertal Erkek Çocuklarda Otistik Özellikler ile Serum Testosteron, Oksitosin ve Androstenedion Düzeyleri Arasındaki İlişki	179
Distal Biceps Tendon Ruptürünün Asansör Sistem Endobutton ile Tamiri	181
Elektif Damar Cerrahisi Olgularında Ölüm Nedenleri	183
Elit Seviye Sporcuda M. Biceps Brachii Distal Tendon Ruptürü: Olgu Sunumu.....	184
Emery-Dreifuss Musküler Distrofisi Tip 4; Nadir Görülen Bir Vaka Sunumu.....	185
Epidural Doğum Analjezisinin Etkinlik ve Potansiyel Yan Etkileri-Retrospektif Analiz	186
Epiretinal Membran Cerrahisi Sonrası Retina Kalınlığı ve Nörodejeneratif Değişikliklerin Değerlendirilmesi.....	188
Erken Dönem Cıvciv Embriyolarında Zuklopentiksol Asetat'ın Nöral Tüp Gelişimi Üzerine Etkisi	190
Evde Doğum Sonrası Akut Böbrek Yetmezliği: Olgu Sunumu	192
Evre 3-4 Kronik Böbrek Hastalarında Serum Albumin Seviyeleri İle Son Dönem Böbrek Yetmezliği Gelişimi Arasındaki İlişki.....	193
Ferritin Hormonu Eksikliğinin Nörolojik Klinik Prezantasyonu: Huzursuz Bacaklar Sendromu	195
Gaziantep'te Yetişkin Yaş Grubunda Diyabet ve Hipertansiyon Taraması	197
Gebelik ve Hemoroidal Hastalık: Güncel Yaklaşımlar	198
Geç Neonatal Sepsis ile Başvuran Streptococcus Agalactia ve Covid-19 Birlikteliği Olan Yenidoğanda Hipertrofik Kardiyomyopati.....	200
Gestasyonel Geçici Tirotoksikozlu Hastalarda Üriner İyot Konsantrasyonuna Göre İyot Yeterliliğinin Değerlendirilmesi	201
Glasgow Anevrizma Skoru ve Hardman İndeksinin Abdominal Aort Anevrizma Cerrahisi Öncesi Mortalite Belirleme Üzerine Etkisi.....	203
Glioblastoma Tip Beyin Tümör Hücre Serisi Üzerinde Temozolomid İle Paklitaksel, Melatonin ve Ergosterol İle Oluşturulan Kombine Terapilerinin Etkisi.....	204
Göçmen Çocukların Adli Yönü Olan Acil Cerrahi Sorunlarının Özellikleri.....	206
Hasta, Kan Donörü ve Sağlık Çalışanlarının COVID-19 Pandemisinden Korunması.....	208
Hastanemiz Sağlık Çalışanlarında Son Yedi Yılda Görülen Kesici-Delici Alet Yaralanmalarının Değerlendirilmesi	209
Hastanemizde 2016-2020 Yılları Arasındaki Prenatal Tarama Testlerinin Kullanımlarının İncelenmesi.....	210
Hayvancılık İle Uğraşan Bir Hastada Kırım-Kongo Kanamalı Ateşi ve Bruselloz Koinfeksiyonu	211
Hgb Seviyesinin Nstemi Tanısı ile Perkütan Koroner İşleme Alınan Hastalardaki Mortalite Öngördürücülüğü	213
Histerektomi Türlerinin Karşılaştırılması; Tek Merkezin 6 Yıllık Deneyimi	215

Hn1P'nin Agresif Meme Tümörlerinde Yeni Biyobelirteç Adayı Olarak Kullanım Etkinliğinin Değerlendirilmesi.....	216
Huh7 Hücrelerinde Ekzozomal Mir-671-5p ve Mir-6858-5p Artışı Erk Yolağı Üzerindeki Post-Transkripsiyonel Düzenlenmenin Ortadan Kalkması Aracılığıyla Kemodirence Yol Açabilir .	218
Human Genetics of Non-Tuberculosis Mycobacterial İnfection in Otherwise Healthy Patients	220
İbuprofen'in Yara İyileşmesine Etkisi	221
İlkokul Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Düzeylerinin Değerlendirilmesi....	223
İnfrarenal Aort Oklüzyonlarında Aorta-Bifemoral Bypass Stratejimiz.....	225
İnmeli Hastalarda Üriner Semptom Şiddeti ve Fonksiyonel Durum Arasındaki İlişki.....	227
İnsülin Direnci Olan Hastalarda Hba1c ile Tg/hdl İndeksi'nin Değerlendirilmesi	228
İntraserebral Kanamalarda Risk Faktörleri ,lokalizasyon ve Mortalite	230
İntratorasik Guatr; Değerlendirme ve Cerrahi Yaklaşım.....	231
İnvaziv Meme Kanserinde Preoperatif Kor İğne Biyopsi İle Postoperatif Cerrahi Spesmenler Arasında Er, Pr, Her2 ve Ki67 Açısından Karşılaştırma	233
Kardiyak Cihaz Enfeksiyonlarında Multidisipliner Yaklaşımın Önemi	235
Kardiyopulmoner Bypass Olmadan Çift Yönlü Kavopulmoner Anastomoz.....	237
Karın İçinde Dev Kitle : Karaciğer Kist Hidatiği	239
Karın Önduvarında Rektus Kası Yerleşimli Ektopik Desidua: Nadir Olgu.....	241
Ketiypapın ve Aktif Metabolitinin Kantitasyonu İçin Tandem Kütle Spektrometrik Yöntem Geliştirilmesi	242
Kısa Bağırsak Sendromunda Somatostatin'in Etkileri.....	244
Klinik Pratikte Gözden Kaçan Bir Durum: Akut Batını Taklit Eden Servikal Stenoz	245
Klorheksidin ve Kuersetin Kombinasyonunun Acanthamoeba Spp. Trofozoitleri Üzerine in Vitro Etkisi: Ön Çalışma	247
Kontrastsız Toraks Bilgisayarlı Tomografi İncelemesinde Septal Açık Ölçümü ile Pulmoner Hipertansiyonlu Hastaların Tespiti.....	249
Koronavirüs Salgınının Türkiye'deki Organ Bağışı ve Nakli Üzerine Etkisi	250
Kronik Böbrek Yetmezliğinin Diabetes Mellitus Tamlı Hastalarda Kardiyak Otonom Nöropati Üzerine Etkisi.....	251
Kronik Fonksiyonel Kabızlık İle Kabızlığa Bağlı Enkoprezise Sahip Çocukların Anorektal Manometri İle Anal Kanal Boyu ve Asimetrisi Açısından Karşılaştırılması	252
Laparoscopic Total Hysterectomy Large Uterus With Previous Three Cesarean Sections	254
Laparoskopik Kolesistektomilere Uyguladığımız Tapa(Blockage of Thoracoabdominal Nerves Through Perichondral Approach) Blok Uygulamalarımız, Olgu Serisi.....	255
Laparoskopik Yöntemle Tedavi Edilen Retrokaval Üreter: Nadir Bir Olgu.....	256
Lomber Posterior Epidural Kitle Benzeri Bası Yapan Serbest Disk Hernisi: 4 Olgu Sunumu..	257
Makrofaq İnhibitor Faktörünün (Mif) Orqanizmə Mənfı Təsirinin Qarşısının Alınmasında Anti- Mif Stratejiyasının Rolu	258
Makülopapüler Döküntü ile Prezente Olan COVID-19 Vakası	259

Maya Mantarlarının Tanımlanmasında Kullanılan Farklı Yöntemler ve Etkinliklerinin Araştırılması	261
Meckel Divertikülü Tanısı Alan Yenidoğanların Cerrahi Yönetimi	263
Mekanik Ventilatör Desteği Alan Prematüre Bebeklerin Anterior Serebral Arter Kan Akımlarının Doppler Ultrasonografik Olarak Karşılaştırılması.....	265
Meme Kanseri Bir Hastada Sentinel Lenf Nodu Örnekleme İçin Kullanılan Metilen Mavisine Bağlı Gelişen Cilt Reaksiyonu	267
Menenjit İle Prezente Olan Primer İmmün Yetmezlikli Hastaların Araştırılması.....	269
Mesane Disfonksiyonu Olan Çocuklarda Üroterapi ve Biofeedback Tedavi Sonuçları	270
Metabolik Sendromlu Bireylerde Fiziksel Aktivite Müdahalelerinin Etkinliği	271
Mide Kanseri Hücre Hatlarında Kolesterol Metabolizmasının Araştırılması	273
Mol Gebelik Olgularının Retrospektif İncelenmesi: 4 Yıllık Klinik Deneyim	275
Nadir Bir İntestinal Obstrüksiyon Nedeni: Jejunal Kavernöz Hemanjiyom.....	277
Nadir Bir Patojen, chryseobacterium indologenes, olgu Sunumu	279
Nadir Bir Perforasyon Sebebi, Akciğer Kanserinin İnce Bağırsak Metastazı; 2 Vaka.	281
Nadir Bir Retroperitoneal Leiomyomatoz Olgusu: Literatür Eşliğinde Değerlendirilmesi	282
Nadir Görülen Bir Ercp Komplikasyonu: Sistik Kanal Stenti	283
Nadir Görülen Safra Kesesi Anomalisi: Safra Kesesi Agenezisi ve Literatür Taraması.....	284
Nefrolojik Bakış Açısıyla Antiepileptik İlaçların Kan Biyokimyasına Etkileri	285
Nikotine Maruz Kalan Farelerin Karaciğer Dokusundaki Morfometrik Değişimler.....	287
Non-Diyabetik Bir Hastada Sunitinib İlişkili Hipoglisemi: Olgu Sunumu	289
Nörodejeneratif Hastalıklarda Magnezyum Durumu: Alzheimer ve Parkinson Hastalıkları ...	291
Nöronavigasyon Destekli İntrakranial Kitle Cerrahisi Klinik Deneyimimiz (71 Olgu).....	293
Obezitede Bariatrik Cerrahinin Bel Ağrısı ve Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesine Etkisi.	295
Obstrüktif Uyku Apne Sendrom'lu Hastalarda Düşünce ve Dil Fonksiyonlarının Değerlendirilmesi.....	297
Obstrüktif Uyku Apnesinin Obezite, Yaş ve Cinsiyet İle İlişkisi: Retrospektif Bir Çalışma.....	299
Okullarda Sağlık Risklerinin Yönetimi Programı; Operasyonel Epidemiyoloji İle Eyüpsultan Modeli.....	301
Osteoporozla İlgili Youtube Videolarındaki Bilgilerin Kalite ve Güvenilirliğinin Değerlendirmesi	303
Otomastoidektomide Bilgisayarlı Tomografi Bulguları	305
Özofagus Yabancı Cisim Olgularının Değerlendirilmesi.....	307
Pandemi Dönemde Covid-19 Kliniği İle Gelen Genç Erkek Olguda Pulmoner Emboli ve Nedenleri	309
Pandemi Döneminde Göğüs Travması Olan Hastaların Toraks Bt'sinde Görülen Buzlu Cam Dansitesi Pulmoner Kontüzyon Mu' Covid Pnömonisi Mi'.....	311
Papiller Tiroid Karsinomunun Foliküler Varyantının Uzak Metastazı: Nadir Bir Serebral Metastaz Olgusu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi	313

Parasetemolle İndüklenen Siçanlarda Karaciğer Dokusunda Meydana Gelen Hasarın Ferula Bitki Ekstresinin Koruyucu Etkisinin Araştırılması	315
Pediyatri Asistan Hekimlerin Doğumsal Metabolik Hastalıklar İle İlgili Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi.....	316
Pediyatrik İntrakraniyal Anevrizma: Nöbet ile Başvuran Bir Kallozomajinal Arter Orjinli Anevrizma Olgusu	318
Pediyatrik Suprakondiler Humerus Kırıklarında Perkutan Lateral ve Medial-Lateral Pin Fiksasyonunun Karşılaştırılması.....	320
Pediyatrik Hastalarda Akut Apendisit ve Apendiksin Lenfoid Hiperplazisinin Ayrımında İşlevsel Sonografik Bulgular	322
Periampüller Bölge Tümörleri	323
Periton Diyalizi Hastalarında Serum Albümin Değerlerinin Reziduel Renal Fonksiyon Kaybı Riski Üzerine Etkisi; Retrospektif Çalışma	325
Perkutan Sol Atriyal Apendiks Kapama Uygulanan Atriyal Fibrilasyon Hastalarında Üç Yıllık Takip Sonuçları, Tek Merkez Deneyimi	327
Perrault Sendromlu Hastada Saptanan Over Yolk Sak Tümörü: Nadir Bir Olgu Sunumu.	329
Pilonidal Sinüs Tedavisinde Mikro Sinusektomi Uygulamasının Tedavi Etkinliği ve Avantajlarının Değerlendirmesi	331
Pilonidal Sinüs Tedavisinde Uygulanan Farklı Cerrahi Yöntemlerin Karşılaştırılması; Retrospektif Çalışma	332
Post COVID-19 Egzersiz Stress Test.....	333
Posterior Servikal Spinal Enstrümantasyonda Uygulama Güvenliği İçin Pedikül Çapları ve Açılarının Üç Boyutlu Bilgisayarlı Tomografi İle Ölçümleri	335
Pregabalin ve Amfetaminin Artırdığı Karbonmonoksit Zehirlenmeleri, 3 Olgu Sunumu	337
Primer Anjiyoplasti Yapılan St Eleve Akut Miyokard İnfarktüsünde Yaşın Erken Dönem Sonuçlara Etkisi	338
Pulmoner Tromboemboli İle CRP / Albumin Oranı Arasındaki İlişki	340
Radyasyonun İndüklediği Rektum Hasarına Karşı N-Asetil Sistein ve Amifostinin Koruyucu Etkisinin Araştırılması.....	342
Revizyon Timpanoplasti Sonuçlarımız.....	343
Safra Kesesi Üzerinde Ektopik Karaciğer Dokusu.....	344
Sağlık Hizmeti İlişkili Enfeksiyonların Etken ve Direnç Durumunun Değerlendirilmesi.....	346
Semptomatik Kalp Yetersizliği Hastalarında Sglt-2 İnhibitörlerinin Plasma Nt-Pro Bnp Düzeyi, Ekokardiyografik Pulmoner Arter Sistolik Basıncı ve Sol Ventrikül Ejeksiyon Fraksiyonu Üzerine Etkisi: Ön Sonuçlar	348
Senkop Etiyolojisinde Anamnezin Önemi.....	350
Servikal Spondilotik Myelopatili Hastada Serebral İnmeyi Taklit Eden Hemiparezi Olgu Sunumu	352
Sigara ve Elektronik Sigara Kullananlarda Bağımlılık, Depresyon ve Anksiyete Düzeyleri	353
Situs İnversus Totalisli Bir Olguda Spontan Koroner Arter Diseksiyonuna Bağlı Ani Ölüm ...	355
Şizofreniyi Taklit Eden Bir Meningiom Olgusu	356

Skuamöz Hücreli Karsinomlu Hastada Meninkse Penetre Miyazis.....	357
Solunum Semptomları Olan Çocuklarda Solunum Yolu Multiplex Pcr Testinin Değerlendirilmesi.....	358
Stress Levels of Physicians and Nurses Working in Intensive Care Units During the Covid-19 Pandemic: A Descriptive Study	359
Sünnet Sonrası Farkına Varılan Distal Hipospadias Olgularının Yönetimi.....	360
Sütür ve Fibrin Yapıştırıcı İle Yapılan Ototreffli Pterjium Cerrahisinin Sonuçlarının Karşılaştırılması.....	362
T1a (< 5 Mm) Meme Kanserlerinin Ayırt Edici Ultrasonografi (Us) Bulguları	363
Term Bebeklerde Medikal Pda Kapatma Tedavisi Başarılı mi'	365
Tip 2 Diyabetik Çocuk Hastada Başarılı Robotik Destekli Cerrahi İle Mini Gastrik By-Pass Yapılan Literatürdeki İlk Vaka.....	366
Tipik Absans Nöbetleri Olan Hastaların Elektro-Klinik Özelliklerinin Uzun Vadeli Prognozun Tahminine Katkısının Saptanması	368
Üniversite Öğrencilerinde Bozulmuş Yeme Tutumu ve İlişkili Faktörlerin İncelenmesi.....	370
Uzaktan Eğitim Sürecinde Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Uyku Kalitesinin Perspektif Alma Becerisi ve Okul Başarısı Üzerine Etkisinin Araştırılması	372
Vajinal Agenezili Hastalarda Vajinoplasti Deneyimlerimiz	374
Valsalva Computed Tomography in Visualization of Eustachian Tube in Patients With Patulous Eustachian Tube	375
Ventriküloperitoneal Şantların Batın İçi Komplikasyonları	376
Yeni Bir Peptid Olarak Adropinin Demans Hastalarındaki Önemi	378
Yenidoğan Döneminde Portal Ven Trombozu	380
Yenidoğanda Pda Stenti Sonrası Ani Gelişen Stent Trombozu ve Kardiyak Arrest Sonrası Va Ecmo Uygulaması ve Melbourne Şantı	382
Yoğun Bakım Covid-19 Hastalarında Hipoksi İle İndüklenen Faktör-1α ve İskemi Modifiye Albümin Düzeyleri.....	384
Yoğun Bakım İhtiyacı Olan Covid-19 Pnömonili Hastalarda Diyafram Kalınlığının Bilgisayarlı Tomografi İle Ölçülmesi	386
Yüksek Akımlı Oksijen Uygulanan Covid-19 Olgularının Klinik Özellikleri.....	387
“kiraz Sapı” Bitkisel Ürününün Aşırı Kullanımına Bağlı Gelişen Siyanür Toksikitesi: Olgu Sunumu	388
“Pinealektomi, Beyin Kaynaklı Nörotrofik Faktör (Bdnf)'yi Azaltır ve Krosin Tedavisi, Pinealektomize Sıçanlarda Iso Kaynaklı Beyin Hasarının Zararlı Etkilerini Engeller: Deneysel Bir Çalışma”.	389
Artroskopik Ön Çapraz Bağ Tamirinde Endobutton Askı Sistemi Ruptürü: Vaka Sunumu....	390
Osteoporozla Bağlı Kırıklar ve Osteoporozla Güncel Yaklaşım	392
Tüberküloz Spondilodiskit Tanısı İle Prezente Olan Yaygın Değişken İmmün Yetmezlikli Hasta	393
Arka Bahçe Kaz Yetiştiriciliği ve Salmonella Riski	394
Kemik Metastazlarında Radyoterapi Teknikleri , Doz Şemaları Ve Tedavi Sonuçlarımız.....	396

ABSTRACTS

Özetler

Presentation ID/Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Potansiyel Vektörler Olarak Yaygın Bakteriyel Patojenlerin Para ve Kredi Kartları Üzerindeki Sıklığı Üzerine Karşılaştırmalı Bir Çalışma

Dr. Mümtaz Güran¹

¹*Doğu Akdeniz Üniversitesi*

Özet

Dolaşımı sırasında para kirlenebilir ve bu nedenle mikroorganizmaların insanlara bulaşmasında rol oynayabilir. Ocak-Nisan ayları arasında Kıbrıs, Gazimağusa'da yetişkinler üzerinde yapılan bu çalışma, MRSA, S. aureus, Shigella, Salmonella ve E.coli gibi bakterilerin Türk Lirası üzerindeki varlığı hakkında bilgi verilmesi amaçlandı. Bu deneysel çalışmada yüz seksen sürüntü örneği toplandı ve tanımlama amacı ile beş farklı besiyeri kullanılarak örneklerden bakterileri izolasyonu için toplamda 900 örnek pasajlandı. Tanımlayıcı istatistiksel analiz SPSS yazılımı kullanılarak yapıldı. Buna göre tek yönlü ANOVA, Kruskal Wallis, Fischer, Mann Whitney U, Kolmogorov ve Shapiro-Wilk testleri yapılmıştır. Sonuç olarak, kağıt para kullanımının, diğer tüm ödeme yöntemlerinden daha fazla bakteri taşıdığı belirlendi. Shigella hariç, test edilen tüm bakterilerin ister banknotlar ister gıdayla taşıyıp iletilebildiği belirlendi. Hastanelerde ve gıda ile ilgili yerlerde kredi kartı kullanımının kullanıcılar için daha güvenli olacağı ve çeşitli patojenlerin bulaşmasını azaltmaya yardımcı olacağı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Para, Kontaminasyon, E.Coli

Comparative Study On Currency and Credit Cards As Potential Vectors for Common Bacterial Pathogens

Abstract

During its circulation, money can get contaminated and thus may play a role in the transmission of microorganisms to people. This study, conducted on adults in Cyprus, Famagusta between January and April, offered insights on the presence of bacteria like MRSA, S. aureus, Shigella, Salmonella and E.coli on Turkish Lira. In this experimental study, one hundred-eighty swab samples were collected and cultivated in 5 different media for a total of 900 cultures. Descriptive statistical analysis was performed using the SPSS software. Accordingly, ANNOVA one-way, Kruskal Wallis, Fischer, Mann Whitney U, Kolmogorov and Shapiro-Wilk tests were performed. Paper money use unveiled a panoply of bacterial growth, superior to all the other payment methods. Except for Shigella, banknotes carry and transmit bacteria whether it be in food related locations or health related locations. It could be adopted that the use of credit cards in hospitals and food related locations would be safer for the users and help lower the transmission of various pathogens.

Keywords: Money, Contamination, E.Coli

Presentation ID/Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

<https://orcid.org/0000-0003-4763-9023>,

<https://orcid.org/0000-0001-5359-404X>

About Some Aspects of Hand Hygiene

Dr. Farah Bakhishli¹ , Doç.Dr. Sevinj Fatullayeva¹

¹Azerbaijan Medical University

*Corresponding author: Farah Bakhishli

Abstract

The COVID-19 pandemic is a stark reminder that one of the most effective ways to stop the spread of the virus is through hand hygiene, especially by washing hand with soap and water. According to statistics, 80% of all infectious diseases are transmitted precisely through touching. The relevance of studying this problem among students of the Medical University is that during the day they come into contact with pathological materials in various classes, encounter patients in clinics, objects of the hospital environment, and also have a risk of contracting coronavirus infection, which is very important now. Research methods: used a questionnaire-survey and sanitary-bacteriological method, followed by a macroscopic and microscopic study of colonies, determination of the total microbial number and the presence of E. coli in washes from the skin of students' hands. Results. The data of the questionnaire-survey method among students: knowing about the need to wash their hands (100%), many of the respondents (20%) do not always do it, 35% had no idea at all in what other cases it was necessary to wash their hands. For sanitary and bacteriological research, they were divided into 2 groups. The first group (control) consisted of students with “clean hands” The second group consisted of students with “dirty hands”. Staphylococcus aureus, Esherichia coli, Streptococcus Spp. were dominant in washings from “dirty hands”. It was found that liquid soap has a weak antibacterial effect compared to solid. Washing hands with soap is one of the most effective hygiene procedures that everyone can undertake to prevent or at least minimize the possibility of contracting various infectious diseases, in particular the COVID-19 virus.

Keywords: Hand Hygiene, Sanitary and Bacteriological Examination, Covid-19, Personal Hygiene.

Presentation ID/Sunum No= 156**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5150-5581>

3 Boyutlu Yazıcı Teknolojisinin Diş Hekimliğinde Kullanım Alanları

Arş.Gör. Murat Eser¹

¹*çukurova üniversitesi*

Özet

Dijital teknoloji, gelişen ve sürekli değişen dünyamızda, diş hekimliğini değiştiren ve yeni tedavi yöntemleri tanıtan popüler ve hızla büyüyen bir alandır. 3 Boyutlu (3D) yazıcı ve bilgisayar destekli tasarım ve bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) teknolojileri endüstriyel üretim alanından gelen ve diş hekimliğinde kullanılmaya başlanan en gelişmiş teknikler arasında kabul edilmektedir. 3 boyutlu yazıcı teknolojileri, bu alanda CAD/CAM teknolojisine göre nispeten daha güncel sayılabilecek bir teknolojidir ve kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. 3 boyutlu yazıcılar ile üretimde farklı farklı teknolojiler kullanılmaktadır. Ancak diş hekimliğinde en yaygın olarak kullanılan 3 boyutlu (3D) yazıcı teknolojileri stereolitografi (SLA), dijital ışık işleme (DLP) ve likit kristal ekran (LCD) teknolojileridir. Diş hekimliğinde 3 boyutlu yazıcılar, cerrahi kılavuzların yapımında , teşhis modellerinin hazırlanmasında, oklüzal splintlerin yapımında, geçici kron köprü üretiminde, daimi kron köprü üretiminde, kişisel kaşık hazırlanmasında, tam protez kaide ve diş üretiminde, çene yüz cerrahisi uygulanan hastalara obturatör hazırlanmasında kullanılmaya başlanmıştır. Konvansiyonel tekniklerde hasta, hekim ve teknisyen kaynaklı oluşan problemlerin bilgisayar teknolojisiyle en aza indirilmeye çalışılması, hasta başında harcanan zamanın azaltılması, kompleks yapıların üretimine olanak tanınması 3 boyutlu yazıcıların kullanımını arttırmıştır. Yarınımızı inşa edecek olan teknoloji, günümüzde hızla gelişmekte ve kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: 3 Boyutlu Yazıcı, Stereolitografi, Cad/cam

Usage Areas of 3d Printing Technology in Dentistry**Abstract**

Digital technology is a popular and rapidly growing field that is changing dentistry and introducing new treatment methods in our evolving and ever-changing world. 3D printer and computer aided design and computer aided manufacturing (CAD/CAM) technologies are considered among the most advanced techniques that come from the field of industrial production and are used in dentistry. 3D printer technologies are relatively more up-to-date than CAD/CAM technology in this field, and their use is becoming more and more common. Different technologies are used in production with 3D printers. However, the most widely used 3D printer technologies in dentistry are stereolithography (SLA), digital light processing (DLP) and liquid crystal display (LCD) technologies. In dentistry, 3D printers have started to be used in the production of surgical guides, the preparation of diagnostic models, the production of occlusal splints, the production of temporary crown bridges, the production of permanent crown bridges, the preparation of personal spoons, the production of full denture bases and teeth, and the preparation of obturators for patients undergoing maxillofacial surgery. Trying to

minimize the problems caused by patients, physicians and technicians in conventional techniques with computer technology, reducing the time spent at the patient's bedside, allowing the production of complex structures has increased the use of 3D printers. Technology, which will build our future, is developing rapidly today and its use is becoming more and more widespread.

Keywords: 3d Printer, Stereolithography, Cad/cam

Presentation ID/Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1200-4098>

Biyoseramik Esaslı Kanal Patlarının Antibakteriyel ve Antifungal Özellikleri

Arş.Gör. Huriye Sena Gökğöz¹

¹*çukurova üniversitesi*

*Corresponding author: Huriye Sena Gökğöz

Özet

Endodontik tedavi kök kanal sisteminin mikroorganizmalardan arındırılmasını, kök kanalının şekillendirilmesini ve kanal dolumunun sızdırmaz bir şekilde sağlanmasını içermektedir. Bu bağlamda, endodontik tedavinin başarısında kullanılan materyallerin antibakteriyel ve antifungal özelliğe sahip olması oldukça önem arz etmektedir. İrrigasyon solüsyonlarının antimikrobiyal etkilerinin yanı sıra endodontik tedavinin son aşaması olan kök kanal dolumunda kullanılan materyallerin de kök kanal dezenfeksiyonunda etkili olması istenmektedir. Bunun yanı sıra, kanal patları kök kanal şekillendirmesinin yeterli olmadığı alanlarda elemine edilemeyen bakterilerin dentin tubullerine hapsolmasını sağlanarak kök kanal tedavisinin başarısına katkıda bulunmaktadır. Teknolojinin ilerlemesi ile birlikte yakın dönemde bu amaçla birçok malzeme geliştirilmiştir. Diş hekimliğinde kullanılmak üzere geliştirilen biyoseramik esaslı materyaller antibakteriyel ve antifungal kabiliyeti olan biyoyumlu seramik malzemelerdir. Biyoseramik esaslı kanal patları bu olumlu özellikleri ile birlikte endodontide ön plana çıkmaya başlamıştır. Bu çalışma yeni bir materyal olan biyoseramik esaslı kanal patlarının antibakteriyel ve antifungal özelliklerini inceleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Antibakteriyel, Antifungal, Biyoseramik, Biyoyumlu, Kök Kanal Pat

Antibacterial and Antifungal Properties of Bioceramic Based Root Canal Sealers

Abstract

Endodontic treatment includes cleansing the root canal system from microorganisms, shaping the root canal, and sealing the canal filling. In this context, it is essential that the materials used in the success of endodontic treatment have antibacterial and antifungal properties. In addition to the antimicrobial effects of irrigation solutions, the materials used in root canal filling, which is the last stage of endodontic treatment, are also required to be effective in root canal disinfection. Moreover, canal sealers contribute to the success of root canal treatment by embedding bacteria which cannot be eliminated in the dentin tubules in areas where root canal shaping is not sufficient. With the advancement of technology, many materials have been developed for this purpose in the recent period. Bioceramic-based materials developed for use in dentistry are biocompatible ceramic materials with antibacterial and antifungal capabilities. With these positive features, bioceramic-based sealers have started to come to the popular in endodontics. This study will examine the antibacterial and antifungal properties of a new material, bioceramic based root canal sealer.

Keywords: : Antibacterial, Antifungal, Bioceramic, Biocompatible, Root Canal Sealer

Presentation ID/Sunum No= 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4826-9271>

Cad-Cam Tam Seramik Materyallerin Pürüzlülükleri Üzerine Polisaj ve Glaze İşlemlerinin Etkisinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Sena Kamacı Ergül¹

¹Mamak Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Özet

Bu çalışmanın amacı; farklı yüzey bitirme işlemleri (Glaze: G ve Polisaj: P) uygulanmış LDS (Lityum disilikat), ZLS (Zirkonya ile güçlendirilmiş lityumsilikat) ve TrZ (translusens zirkonya) materyallerinin pürüzlülüklerinin kahve termal siklusu öncesi ve sonrası in-vitro değerlendirilmesidir. Lityum disilikat (IPS e.max CAD), zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat (Celtra Duo HT) ve translusens zirkonya (Cercon HT) materyallerinden 40'ar adet (1 mm kalınlığında) örnek hazırlanmıştır. Klinik aşındırmayı taklit etmek amacıyla 20 sn aşındırma işlemi uygulanmıştır. Örneklere iki farklı yüzey işlemi (glaze ve polisaj) uygulanmış ve bir kahve çözeltisinde 10.000 termosiklusa tabi tutulmuştur. Örneklerin pürüzlülük değerlerini (Ra: Ortalama Pürüzlülük Değeri, Rz: Ortalama Maksimum Profil Yüksekliği) ölçmek için kontakt profilometre cihazı kullanılmıştır. Aşındırma sonrası pürüzlülük verilerinin değerlendirilmesinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Pürüzlülük verilerinin değerlendirilmesinde tekrarlı ölçümlerde varyans analizi ve Duncan çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır. $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Aşındırma sonrası en yüksek pürüzlülük değerleri (Ra ve Rz) ZLS materyalinde görülmüş, bunu LDS ve TrZ takip etmiştir. Glaze uygulanmış ZLS (ZLS-G) ve LDS (LDS-G) gruplarının ortalama pürüzlülük değerleri (Ra) polisaj uygulanan gruplara kıyasla daha düşük olmasına karşın bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Glaze uygulanmış TrZ (TrZ-G) grubu, polisaj uygulanan (TrZP) gruba kıyasla istatistiksel olarak anlamlı olacak düzeyde daha yüksek bir Ra değeri göstermiştir. Rz (Ortalama Maksimum Profil Yüksekliği) parametresi açısından ise tüm materyallerde glaze uygulaması daha düşük değerler görülmesini sağlamışken, bu fark TrZ grubunda istatistiksel farka sebep olmamıştır. Kahve termal siklusu materyallerin pürüzlülük değerlerinde (Ra, Rz) artışa sebep olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Lityum Disilikat, Zirkonya ile Güçlendirilmiş Lityumsilikat, Translusens Zirkonya, Translusensi Parametresi, Renk Stabilitesi, Yüzey Pürüzlülüğü, Termal Siklus, Termal Siklus

Evaluation of the Effect of Polishing and Glaze Techniques On the Surface Roughness of Cad-Cam Allceramic Materials

Abstract

The purpose of this study is to evaluate the influence of different surface treatments (Glaze: G and Polishing: P) on the surface roughness of LDS (Lithium disilicate), ZLS (Zirconia reinforced lithium silicate) and TrZ (translucent zirconia) materials. 40 specimens (1 mm thickness) discs were prepared from lithium disilicate (IPS e.max CAD), zirconia reinforced lithium silicate (Celtra Duo HT) and translucent zirconia (Cercon HT) materials. Specimens were grinded in order to mimic the chairside-

adjustment process for 20 seconds. Two different types of surface treatments (glazing or polishing) were applied to the specimens and the specimens were subjected to 10.000 thermocycles in a coffee solution. Contact profilometer was used to measure the roughness values (Ra: Average Roughness Value, Rz: Maximum Height of Profile). Oneway variance analysis (ANOVA) was used to evaluate the roughness data after grinding. Repeated measures ANOVA and Duncan multiple comparison test was used to evaluate the roughness (Ra, Rz) data. $p < 0.05$ was considered significant. The highest roughness values (Ra and Rz) were observed in the ZLS material after grinding, followed by LDS and TrZ. ZLS-G (Zirconia reinforced Lithiumsilicate-glaze) and LDS-G (Lithium disilicate-glaze) groups showed the lower mean value Ra than polished groups, which showed no statistically significant difference among them. TrZ-G (Translucent Zirconia-glaze) group showed a significantly higher Ra value compared to TrZ-P (Translucent Zirconia-polishing) group. For all materials, glazing provided lower Rz (Maximum Height of Profile) value, but for TRZ no significant differences were found between the Rz values of glazed and polished surfaces. The coffee thermocycling increased the roughness values (Ra and Rz) of materials.

Keywords: Lithium Disilicate, Zirconia Reinforced Lithium Silicate, Translucency, Zirconia, Translucency Parameter, Color Stability, Surface Roughness, Thermal Cycle.

Presentation ID/Sunum No= 242**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000000305275620

Endo – Perio Kombine Lezyonlarda Endodontik Tedavi Başarısı; Vaka Serisi

Uzman Dr. Uzm Dt Bilge Özcan¹

¹Tc Sağlık Bakanlığı Mamak Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Özet

Pulpa ve periodontal dokuların gelişimi birbirleriyle çok yakın ilişki içerisinde. Pulpa ve periodontal membran, dentin kanalcıkları, yan kanallar ve apikal bölge olmak üzere üç yoldan birbiri ile etkileşim halindedir. Bu nedenle herhangi bir dokuda başlayan hastalık diğerini etkileyebilmektedir. Pulpa ve periodontal hastalıkların birlikte görüldüğü durumlar, endo-perio lezyonlar olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı kombine lezyon gelişmiş dişlerde primer endodontik tedavi uygulanıp ilave periodontal tedavi uygulanmadan iyileşme takibi yaparak lezyonun tipini tedavi üzerinden sınıflayıp ve iyileşme sürecini takip etmektir. 16 ve 20 yaşında alt birinci büyük azı dişine kombine lezyon tanısı konmuş iki ayrı hastaya primer endodontik tedavi uygulanmıştır. Her iki hastanın da giriş kavitesi açıldığında enfekte kök kanallarıyla karşılaşmıştır. İlk seans endodontik tedavi uygulanan dişlerde mevcut olan mobilitenin azaldığı izlenmiştir. Takip eden tedavi seanslarında dişlere medikaman uygulanmıştır ve tedaviler bittikten sonra hastalar 24 ay takip edilmiştir. Primer endodontal hastalıklar, kök kanal tedavisini takiben iyileşirler. Nekrotik pulpa uzaklaştırılarak, hermetik bir kök kanal tedavisi uygulandığında, apsenin boşaldığı boşluk da organizma tarafından onarılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Endo-Perio Lezyonlar, Kombine Lezyon Tedavileri,

Presentation ID/Sunum No= 165**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-2663-9828

Kök Kanal Dolgu Materyallerinin Toksisitesinin Güncel Bir Değerlendirilmesi.

Öğr.Gör.Dr. Cihan Küden¹

¹*Çukurova Üniversitesi*

Özet

Vücudun vital dokular ile temas eden hatta implant gibi değerlendirilebilen endodontik dolgu materyalleri; biyouyumluluk, tıkama kabiliyeti gibi işlevine ve yerleşeceği konuma göre birçok özelliğe sahip olmalıdır. Endodontik tedavi sırasında hasta, sertleşmemiş ve sertleşmiş pattan bileşenlerin sızmasıyla veya kök kanalının kazara aşırı doldurulması nedeniyle kök kanal dolgu materyallerinin toksisitesine maruz kalabilir. Çoğu hasta için bu maruziyet toksik etki eşiğinin altında olduğundan semptom göstermez. Ancak birçok kanal patı ve bu patların özellikle sertleşmemiş hali ciddi bir sitotoksik yanıt sergileyebilmektedir. Bununla birlikte çoğu pat için sitotoksosite, sertleştikten sonra zamanla azalma eğilimindedir. Sertleşmemiş ve yeni yerleştirilmiş endodontik materyal ayrıca in vivo olarak apikal periodontitisin iyileşmesini geciktiren lokalize bir inflamasyonla sonuçlanabilecek toksik bir potansiyele sahip olabilir. Bu sebeplerden kök kanal tedavisinin başarısı kullanılan materyallerin biyouyumluğu ile direkt ilişkilidir. Bu çalışma endodontide güncel olarak kullanılan kök kanal patlarının ve kor materyallerinin in-vitro ve in-vivo toksisitesini ve genotoksitesini inceleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Biyouyumluluk, Genotoksosite, Gutta-Perka, Kök Kanal Patları, Toksisite.

A Current Assessment of the Toxicity of Root Canal Filling Materials.**Abstract**

Endodontic filling materials, which contact the vital tissues of the body, can even be evaluated as implants; It should have many features such as biocompatibility, plugging ability, depending on its function and location. During endodontic treatment, the patient may be exposed to the toxicity of root canal filling materials due to leakage of components from the unset and set sealer or accidental overfilling of the root canal. For most patients, this exposure is below the toxic effect threshold so the patient is asymptomatic. However, many root canal sealers and especially the unset sealers can exhibit a severe cytotoxic response. At the same time, for most sealers, cytotoxicity tends to decrease over time after curing. Unset and newly placed endodontic material may also have the toxic potential to result in localized inflammation that delays the healing of apical periodontitis. For these reasons, the success of root canal treatment is directly related to the biocompatibility of the materials used. This study will examine the in-vitro and in-vivo toxicity and genotoxicity of root canal sealers and core materials currently used in endodontics.

Keywords: Biocompatibility, Genotoxicity, Gutta-Percha, Root Canal Sealer, Toxicity.

Presentation ID/Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2005-7082

Pedodontistlerin Alerjik Hastalıklara ve Anafilaksiye Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Emine Gülşah Torun¹ , Uzman Dr. Ayşegül Ertuğrul²

¹Sivrihisar Devlet Hastanesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dr. Sami Ulus Kadın Doğum ve Çocuk Sağlığı Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Emine Gülşah Torun

Özet

Amaç: Bu çalışmada çocuk diş hekimlerinin (pedodontist) alerjik hastalıklara yaklaşımları, anafilaksi konusundaki bilgileri ve klinikte anafilaksi yönetimi için yeterli deneyim, ekipman ve ilaçlara sahip olup olmadıklarının belirlenmesi amaçlanmıştır. **Metot:** Çalışma çevrimiçi bir anket uygulaması ile tasarlanmış kesitsel ve tanımlayıcı bir çalışmadır. Anket, katılımcıların demografik özellikleri, alerjik hastalıklara olan yaklaşımları, anafilaksi yönetimi ile ilişkili soruları içermektedir. Anket formu Türk Pedodonti Derneği üyelerine elektronik posta ile ulaştırıldı ve gönüllülük esasına dayalı katılım sağlandı. **Bulgular:** Ankete toplam 84 pedodontist yanıt verdi. Katılımcıların %82'si kadın ve %17.9'u erkekti. Katılımcılardan %82.1'i anafilaksi tedavisinde ilk seçeneğin adrenalin olduğu ve %69'u adrenalin uygulama yolununun intramusküler olduğu konusunda bilgi sahibiydi. Ancak, katılımcıların %58.3'ü anafilaksi tedavisinde kullanılacak adrenalin dozu hakkında yanlış bilgiye sahipti. Katılımcıların %46'sı son 5 yıl içinde anafilaksi tanı ve tedavisine ilişkin eğitim aldığını ve %98.8'i alerjik hastalıklara yaklaşım ve anafilaksi konusunda eğitim yapıldığı takdirde eğitime katılmak istediklerini belirttiler. Son 5 yılda anafilaksi konusunda eğitim alanların ve çalıştıkları klinikte anafilaksi eylem planı olanların anafilaksi tedavisinde uygulanan adrenalin dozunu daha yüksek oranda doğru cevapladığı saptandı (sırasıyla $p=0.001$ ve $p=0.015$). **Sonuç:** Bu çalışmada, pedodonti kliniklerinde alerjik hastalıklar ve anafilaksi yönetimi açısından iyileştirmenin gerekli olduğu saptanmıştır. Pedodontistlerin içinde bulunduğu sağlık hizmeti sağlayıcıları ve verdikleri hizmet gereği alerjik hastalıklar ve anafilaksi konusunda farkındalığı artırılmalı ve tekrarlayan eğitim programları düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Adrenalin, Anafilaksi, Çocuk Diş Hekimi, Çocuk, Pedodontist

Evaluation of Pedodontists' Approach to Allergic Disease and Anaphylaxis

Abstract

Objective: In this study, we aimed to determine the approaches of pediatric dentists (pedodontists) to allergic diseases, their knowledge on anaphylaxis and whether they have sufficient experience, equipment and drugs for anaphylaxis management in the clinic. **Method:** The study is a cross-sectional and descriptive study designed with an online questionnaire. The questionnaire included questions about the demographic characteristics of the participants, their approach to allergic diseases, and anaphylaxis

management. The questionnaire form was sent to the members of the Turkish Pedodontics Association by e-mail and participation was provided on a voluntary basis. Results: A total of 84 pedodontists responded to the questionnaire. Of the participants, 82% were female and 17.9% were male. Of the participants, 82.1% were aware that the first option in the treatment of anaphylaxis was adrenaline, and 69% of them were aware that the route of administration of adrenaline was intramuscular. However, 58.3% of the participants had incorrect information about the dose of adrenaline to be used in the treatment of anaphylaxis. Forty-six percent of the participants have received training on the diagnosis and treatment of anaphylaxis in the last 5 years, and 98.8% of the participant want to participate in training on the approach to allergic diseases and anaphylaxis. It was determined that those who received training on anaphylaxis in the last 5 years and who had an anaphylaxis action plan in the clinic responded more accurately to the adrenaline dose applied in the treatment of anaphylaxis ($p=0.001$ and $p=0.015$, respectively). Conclusion: In this study, it was determined that improvement is necessary in terms of allergic diseases and anaphylaxis management in pedodontic clinics. Health care providers, including pedodontists, should be aware of allergic diseases and anaphylaxis, and recurrent training programs should be organized.

Keywords: Adrenaline, Anaphylaxis, Pediatric Dentist, Child, Pedodontist

Presentation ID/Sunum No= 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

**Design, Synthesis and Characterization of Some Chalcone Derivatives as
Anticholinesterase Agents for Alzheimer's Disease**

Arş.Gör.Dr. Derya Osmaniye¹, Prof.Dr. Yusuf Özkay¹
¹Anadolu Üniversitesi

*Corresponding author: Derya Osmaniye

Abstract

Alzheimer's disease (AD) is among the most common neurodegenerative diseases in the world. Various hypotheses such as cholinergic hypothesis, amyloid hypothesis have been proposed to explain the mechanism of AD pathogenesis. The cholinergic hypothesis suggests that low acetylcholine (ACh) levels are the main cause of memory and cognitive impairment in AD patients. The most effective strategy to treatment is to increase ACh levels using acetylcholinesterase (AChE) and butyrylcholinesterase (BChE) inhibitors. So far, four of the five current FDA-approved AD drugs, rivastigmine, galantamine, and donepezil, are ChE inhibitors in clinical use. The chalcones are very effective compounds in terms of biological activity. Acetylcholinesterase inhibitory activities have also been proven by literature studies. For this purpose, two new chalcone derivatives were synthesized within the scope of this study. The structures of the compounds to be obtained will be elucidated by ¹H and ¹³C NMR spectroscopic methods. The inhibitory effects of the final compounds on AchE and BchE enzymes will be investigated using in vitro Elmann methods. In addition to enzyme inhibition studies, the interactions of the active compound with the enzyme active site were elucidated by in silico docking studies.

Keywords: Chalcone, Ache, Bche, Molecular Docking

Presentation ID/Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4302-1947

Böbrek Hücrelerinde Lesinuradın Moleküler Toksikolojik Etkileri

Dr. Tuğçe Boran¹ , Dr. Mahmoud Abudayyak¹

¹Istanbul Üniversitesi

*Corresponding author: Tuğçe Boran

Özet

Lesinurad, hiperürisemi tedavisi olarak allopurinol ve diğer ksantin oksidaz inhibitörleri ile kombinasyon halinde kullanılan ürat düşürücü bir ilaçtır. Böbrek, lesinurad'ın hedef organlarından biridir ve lesinurad tedavisini takiben renal yan etkiler bildirilmiştir. Eldeki veriler, böbrekte ürik asit kristallerinin lesinurad kaynaklı nefrotoksisitede rol oynayabileceğini ileri sürmektedir. Ancak lesinuradın böbrek hücrelerindeki moleküler etkileri henüz netlik kazanmamıştır. Lesinurad'ın moleküler etkilerinin araştırılması amacıyla çalışmamızda embriyonik böbrek hücreleri (HEK 293) 24 saat boyunca 12.5 µM-100 µM arasındaki konsantrasyonlarda lesinurada maruz bırakıldı. Lesinuradın sitotoksitesi MTT testi ile değerlendirildi. Oksidatif veya antioksidan etkilerin değerlendirilmesi için reaktif oksijen türleri (ROS), malondialdehit (MDA) ve total antioksidan kapasite (TAC) seviyeleri kullanıldı. İnflamatuar veya anti-inflamatuar etkileri değerlendirmek için lesinurad veya konkanavalin A (Con A) ile lesinurad maruziyetinden sonra IL-2, IL-6, IL-10 ve TNF-a seviyeleri ölçüldü. Sonuçlara göre; lesinurad'ın IC50 değeri 302.51 µM olarak hesaplandı; ancak test edilen konsantrasyonlarda apoptotik etki tespit edilmedi. Lesinurad maruziyetinden sonra ROS ve MDA seviyelerinde istatistiksel olarak anlamlı olmayan azalma ve TAC seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı olmayan artma saptandı. Lesinurad, inflammatuar mediyatörlerin salgılanmasında önemli bir artışa neden olmazken, 100 µM'de TNF-α düzeyinde önemli bir azalma tespit edildi. Bunun yanı sıra, lesinuradın, inflammatuar mediyatörlerin seviyelerini azaltarak Con A kaynaklı inflamasyonu önemli ölçüde azalttığı saptandı. Sonuçlar, lesinurad-indüklü böbrek toksisitesinde moleküler mekanizmaları arasında oksidatif stres ve inflamasyonun rol oynamadığını, aksine anti-inflamatuar bir etkiye sahip olabileceğini ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar, lesinurad kaynaklı nefrotoksik etkinin ürik asit kristallerinin mekanik stresiyle ilişkili olabileceğini desteklemektedir. Bu ön sonuçlar ışığında, lesinuradın nefrotoksik etki mekanizmasının aydınlatılması ve doğrulanması için daha ileri çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lesinurad, İnflamasyon, Oksidatif Stres, Apoptosis, Nefrotoksisite

Molecular Toxicological Effects of Lesinurad On the Kidney Cells

Abstract

Lesinurad is a urate-lowering drug used in combination with allopurinol and other xanthine oxidase inhibitors as a treatment of hyperuricemia. Kidney is one of the target organs of lesinurad, and renal adverse events have been reported following lesinurad treatment. The previous data reported the

uric acid crystallization in the kidney may play role in lesinurad-induced nephrotoxicity. However, the molecular effects of lesinurad in the kidney cells have still not been clear. For that, the embryonic kidney cells (HEK 293) were exposed to lesinurad at concentrations range from 12.5 to 100 μM for 24h. The cytotoxicity of lesinurad was evaluated with MTT test. The reactive oxygen species (ROS), malondialdehyde (MDA) and total antioxidant capacity (TAC) levels were used for the evaluation of oxidative or antioxidant effects. The level of IL-2, IL-6, IL-10, and TNF- α after exposure to lesinurad or lesinurad with concanavalin A (Con A) were measured to evaluate the inflammatory or anti-inflammatory effects. According to the results, IC50 value of lesinurad was calculated to be 302.51 μM but no apoptotic effects were detected at the tested concentrations. The ROS and MDA levels were decreased, and the TAC level increase, however, the changes were insignificant. While lesinurad does not induce any significant increase in the inflammatory mediators' secretion, a significant decrease in TNF- α level at 100 μM was detected. Besides that, lesinurad significantly decreases the Con A-induced inflammation by decreasing the levels of inflammatory mediators. The results reveal that oxidative stress and inflammation could be not among the molecular toxicological mechanisms of lesinurad; on the contrary, it could have an anti-inflammatory effect. The results support that lesinurad-induced nephrotoxic effect could be related to the mechanic stress of uric acid crystals. In light of the preliminary results, further studies should be performed to elucidate and confirm the toxicological mechanism of lesinurad.

Keywords: Lesinurad; Inflammation, Oxidative Stress, Apoptosis, Nephrotoxicity.

Presentation ID/Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

<https://orcid.org/0000-0001-8300-3327>

<https://orcid.org/0000-0001-7784-0129>

Covid-19 Tedavisinde D Vitamini Etkisinin İncelenmesi

Arş.Gör.Dr. Ece Merve Yılmaz¹, Prof.Dr. Zeynep Aydoğmuş¹

¹*İstanbul Üniversitesi*

*Corresponding author: Ece Merve Yılmaz

Özet

Coronavirüsler, mutasyon ve rekombinasyon yapabilen pozitif, tek sarmallı RNA virüsleridir. Memelileri ve kuşları enfekte ederek çeşitli hastalıklara neden olabilirler. Bu virüsler insanlarda genellikle kış aylarında yaygın olarak görülen solunum yolu enfeksiyonlarına neden olur. 2019 yılı sonlarında baş gösteren 2019 koronavirüs hastalığı (Covid-19) pandemi haline gelmiş ve dünyada hala mücadele edilmeye çalışılmaktadır. Bu virüsün sebep olduğu enfeksiyon ve ölüm riskini azaltabilecek beslenme ve halk sağlığı önlemlerinin de oldukça etkili olduğu görülmektedir. D Vitamini uzun yıllardır kemik metabolizmasında önemli rol oynayan bir gıda bileşeni olarak düşünülse de bağışıklık sistemi de dahil olmak üzere insan vücudunun farklı fizyolojik sistemlerinde önemli düzenleyici rollere sahip bir steroid hormon olarak bilinmektedir. D vitamini eksikliği ile deneysel çalışmalarla kanıtlanmış farklı bulaşıcı hastalıklar, ağırlıklı olarak viral enfeksiyonlar ve standart tedavilere zayıf yanıt arasında bir ilişki saptanmıştır. Farklı klinik deneyler, D vitamini eksikliği ile artan pulmoner enfeksiyon riski arasında bir ilişki olduğunu göstermiştir. Bu çalışmada, D vitamini eksikliği ile Covid-19'a yakalanma ve hastalığın seyriyle ilgili önemli bir bağlantı olduğu saptanmış ve bu çalışmalar derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, D Vitamini, Viral Enfeksiyonlar

Investigation of the Effect of Vitamin D in Covid-19 Treatment

Abstract

Coronaviruses are positive, single-stranded RNA viruses capable of mutation and recombination. They can cause various diseases by infecting mammals and birds. These viruses cause respiratory infections in humans, which are common during the winter months. The 2019 coronavirus disease (COVID-19), which started in late 2019, has become a pandemic and is still being tried to be fought in the world. Nutrition and public health measures that can reduce the risk of infection and death caused by this virus are also seen to be quite effective. Although Vitamin D has long been considered as a food component that plays an important role in bone metabolism, it is known as a steroid hormone that has important regulatory roles in different physiological systems of the human body, including the immune system. A relationship was found between vitamin D deficiency and experimentally proven infectious diseases, predominantly viral infections, and poor response to standard treatments. Different clinical

trials have shown an association between vitamin D deficiency and an increased risk of pulmonary infections. In this study, it was determined that there is an important link between vitamin D deficiency and Covid-19 and the course of the disease, and these studies were compiled.

Keywords: Covid-19, Pandemic, Vitamin D, Viral Infections

Presentation ID/Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5420-8681

**Deneysel Kolestazda Böbrek ve Kardiyak Hasarlara Karşı Küsküt (Cuscuta Sp.)
Ekstresinin Etkisinin İncelenmesi**

**Araştırmacı Bilge Nur Hatipoğlu¹, Prof.Dr. Göksel Şener²,
Doç.Dr. Ali Şen¹, Prof.Dr. Özge Çevik³, Dr. Öğretim Üyesi Dilek Özbeyli⁴,
Araştırmacı Ömercan Albayrak⁴, Araştırmacı Seren Ede⁴**

¹Marmara Üniversitesi

²Fenerbahçe Üniversitesi

³Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

⁴Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Bilge Hatipoğlu

Özet

Safra yollarındaki tıkanıklığa bağlı olarak biriken hidrofobik safra asitleri, karaciğerde fibroza ve ilerleyen aşamalarda kalp, böbrek, beyin gibi birçok organda hasara yol açabilmektedir. Bu çalışmada, sıçanlarda safra kanalı bağlama (SKB) yöntemi ile kolestaz oluşturularak renal ve kardiyak dokularda gelişebilecek hasara karşı Küsküt bitkisinin potansiyel koruyucu veya önleyici etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Aynı zamanda bitkinin in vitro antioksidan ve anti-enflamatuvar aktiviteleriyle total fenolik bileşik miktarı tayin edilmiştir. Çalışma için Marmara Üniversitesi Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulundan onay alınmıştır (No:60.2020.mar). Deney için toplam 28 Sprague Dawley türü sıçan kullanılmıştır ve randomize 4 grup oluşturulmuştur. Gruplar: Kontrol+ Salin (SF), Kontrol+ Küsküt (Küs), SKB+SF ve SKB+Küs. Salin ve Küsküt ekstresi (250 mg/kg) deney hayvanlarına oral gavajla verilmiştir. 28. günün sonunda tüm hayvanlar dekapite edilerek biyokimyasal ve histolojik çalışmalar için kan, kalp ve böbrek örnekleri alınmıştır. Hayvanlardan alınan kan örneklerinde AST (Aspartat aminotransferaz), ALT (Alanin aminotransferaz), DB (Direkt bilirubin) ve TB (Total bilirubin) seviyeleri; kalp dokusunda TGF (Transforming growth factor), 8-OHdG (8-hidroksi-2'-deoksiguanozin), Hidroksiprolin seviyeleri ve Na⁺/K⁺ ATPaz enzim aktivitesi incelenmiştir. İstatistiksel analiz GraphPad Prism 6.0 kullanılarak yapılmıştır. AST, ALT, DB ve TB seviyeleri Kontrol grubuyla karşılaştırıldığında SKB grubunda anlamlı olarak artmıştır (p<0.001). AST, ALT ve TB seviyeleri SKB+Küs grubunda SKB grubuna kıyasla anlamlı olarak azalırken (p<0.05, p<0.001), Kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur (p<0.05, p<0.001). TGF, 8-OHdG ve Hidroksiprolin seviyeleri Kontrol grubuna kıyasla SKB grubunda anlamlı olarak artmıştır (p<0.01, p<0.001). Bu parametreler SKB+Küs grubunda SKB grubuna kıyasla anlamlı olarak azalmıştır. (p<0.05, p<0.001). Na⁺/K⁺ ATPaz enzim aktivitesi Kontrol grubuna kıyasla SKB grubunda anlamlı olarak azalmıştır (p<0.001). SKB+Küs grubunda SKB grubuna kıyasla anlamlı olarak artarken (p<0.05), Kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşmüştür (p<0.05). Çalışmadan elde ettiğimiz sonuçlar, karaciğer hasarı sonrası ortaya çıkan kalp ve böbrek hasarlarına karşı Küsküt bitkisinin tedavi edici rolü olabileceğini ve ileride bu bitkiyle yapılacak klinik çalışmalar için daha fazla çalışmaya ihtiyaç olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Küsküt, Karaciğer, Fibroz, Kardiyomiyopati, Safra Kanalı Bağlama

Presentation ID/Sunum No= 251**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1676-2443>

Hypericum Perforatum, H. Hircinum ve H. Scabrum Türleri Üzerinde Anatomik Çalışmalar

Dr. Öğretim Üyesi Osman Tuncay Ağar¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakognozi Abd. Isparta

Özet

Türkiye’de binbirdelik otu ve sarı kantaron gibi isimlerle, yurt dışında ise St. John’s Wort olarak bilinen Hypericum türleri Dünya üzerinde yaklaşık 500 türle temsil edilmektedir. Ülkemizde %45’i endemik olmak üzere toplam 106 takson bulunmaktadır. Ofisinal tür olan H. perforatum bitkisinin EMA ve ESCOP monograflarında depresyon ve gastrointestinal rahatsızlıkların tedavisinde ve yara iyileştirici etkilerinden dolayı kullanıldığı bildirilmektedir. Avrupa Farmakopesi’nde H. perforatum türünün tanımlanabilmesi için bitkinin anatomik özellikleri dahil çeşitli spesifikasyonlarına yer verilmiştir. Bilindiği üzere morfolojik teşhis bitkinin tüm organlarının olmadığı, toz edildiği veya zamanla organların renk ve şekillerinin değiştiği durumlarda tek başına bir teşhis aracı olamamaktadır. Bu sebeple artık birçok farmakopede bitkilerin anatomik karakterleri de verilmekte ve morfolojik olarak tayin edilemeyen bitkilerin anatomik özelliklerinden yararlanılarak tayin edilebilmesi sağlanmaktadır. Hypericum türlerinde özellikle naftodiantron yapıda olan hiperisin ve psödohiperisin ile floroglusinol yapıda olan hiperforin bileşiklerinin miktarı etki için çok önemlidir. Farklı türlerdeki sekonder metabolit miktarları çok fazla değişkenlik gösterebildiğinden, istenen etkiyi görebilmek için bitkiyi doğru teşhis edebilmek çok önemlidir. Bu çalışmada birbiri ile karıştırılabilecek 3 farklı Hypericum türünün (H. perforatum, H. hircinum, H. scabrum) gövde ve yaprak anatomileri Sartur reaktifi kullanılarak ışık mikroskopunda çalışılmış olup, aralarındaki benzerlik ve farklılıklar sunulmuştur. Gövde enine kesitinde H. perforatum’da 1-2 sıralı, H. hircinum ve H. scabrum’da tek sıralı epidermis tespit edilmiştir. Epidermisin hemen altında H. perforatum’da 4-7, H. hircinum’da 7-9, H. scabrum’da ise 5-7 sıralı korteks parankimasi gözlenmiştir. H. perforatum’da kollenkima ve floem tabakasında tip-A ve B, H. hircinum’da floem tabakasında tip A ve B, H. scabrum’da floem tabakasında tip A salgı kanalı gözlenmiştir. Yaprak anatomisi açısından 3 tür karşılaştırıldığında bitkilerin üçünde de tek sıralı epidermis tabakası gözlenmekle beraber; H. perforatum’da tip-B, H. hircinum ve H. scabrum’da tip-C salgı kanalı gözlenmiştir. Bu çalışmada bitkiler arasındaki anatomik benzerlik ve farklılıkların ortaya çıkarılması ile 3 türün birbirinden ayırt edilebilmesi mümkün kılınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hypericum Perforatum, H. Hircinum, H. Scabrum, Bitki Anatomisi

Anatomical Studies On Hypericum Perforatum, H. Hircinum and H. Scabrum Species**Abstract**

Hypericum species, known by names such as binbirdelik otu and kantraon in Turkey, and St. John's Wort abroad, are represented by about 500 species all over the world. There are 106 taxa in our country, 45% of which are endemic. It is reported that H. perforatum, the official species, is used in the

EMA and ESCOP monographs for the treatment of depression and gastrointestinal disorders and for its wound-healing effects. In the European Pharmacopoeia, various specifications of the plant, including its anatomical features, are included to identify the *H. perforatum* species. As it is known, morphological characters cannot be a diagnostic tool on its own in cases where some organs of the plant are absent, powdered or the color and shape of the organs change by time. For this reason, anatomical characters of plants are given in many pharmacopoeias, and it is ensured the plants that cannot be determined morphologically can be determined by using their anatomical features. In *Hypericum* species, the amount of hypericin and pseudohypericin as naphthodiantron structure and hyperforin compounds as phloroglucinol structure is very important for the effect. Since the amounts of secondary metabolites in different species can be various, it is very important to be able to identify the plant correctly to see the desired effect. In this study, the stem and leaf anatomies of 3 different *Hypericum* species (*H. perforatum*, *H. hircinum*, *H. scabrum*) that can be confused with each other were studied under the light microscope using Sartur reagent, and the similarities and differences between them are reported. In the transverse section of the stem, 1-2 rows of epidermis in *H. perforatum* and a single-rowed epidermis in *H. hircinum* and *H. scabrum* were detected. Just below the epidermis, 4-7 rows of cortical parenchyma in *H. perforatum*, 7-9 rows in *H. hircinum*, and 5-7 rows in *H. scabrum* were observed. Type-A and B secretory canals were observed in the collenchyma and phloem layer in *H. perforatum*, type A and B in the phloem layer in *H. hircinum*, and type A in the phloem layer in *H. scabrum*. When the 3 species were compared in terms of leaf anatomy, a single-layered epidermis layer was observed in all three of the plants, however type-B secretory canals in *H. perforatum*, type-C secretory canals in *H. hircinum* and *H. scabrum*. In this study, it was made possible to distinguish 3 species from each other by revealing the anatomical similarities and differences between plants.

Keywords: *Hypericum Perforatum*, *H. Hircinum*, *H. Scabrum*, Plant Anatomy

Presentation ID/Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

In Silico Studies and Antibacterial Evaluation of N,n`-Diaryl Cyanoguanidine-Substituted Sulfonamides

Dr. Öğretim Üyesi Nebih Lolak¹ , Dr. Öğretim Üyesi Suleyman Akocak¹

¹*Adiyaman University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Chemistry,*

*Corresponding author: Süleyman Akocak

Özet

A series of ten N,N`-diaryl cyanoguanidines have successfully been re-synthesized by reacting diphenyl N-cyanocarbonimidate with sulfanilamide followed by treatment of the obtained cyano-O-phenylisourea with substituted aromatic amines to evaluate for their antibacterial activities. In general, all the tested compounds showed moderate to good activity against Gram-positive strains (S.aureus and E.faecalis) and Gram-negative strains (P. aeruginosa and E. coli). More specifically, the compound 4d showed significant antibacterial activity against S. aureus strain (Minimal inhibitory concentration 15.6 µg/mL), which is comparable with the standard drugs Ampicillin and Ceftriaxon, 3.9 and 15.6 µg/mL, respectively. To better understand the antibacterial properties, molecular docking studies were carried out. Molecular docking study manifested the possible binding mode of compounds against bacterial target protein DNA gyrase complex of Staphylococcus aureus. In the current presentation, all the obtained antibacterial results will be discussed and also, the molecular docking results will be summarized.

Anahtar Kelimeler: Synthesis, Cyanoguanidines, Antibacterial, Sulfanilamide, Molecular Docking

Presentation ID/Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6254-3786

Safra Kanalı Bağlanan Sıçanlarda Dod (*Cuscuta Sp.*) Ekstraktının Karaciğer Fibrozisi ve Beyin Hasarına Karşı Etkilerinin Araştırılması

**Ömercan Albayrak¹, Prof.Dr. Göksel Şener², Doç.Dr. Ali Şen¹,
Dr. Öğretim Üyesi Dilek Özbeyli¹, Seren Ede¹, Bilge Hatipoğlu¹**

¹Marmara Üniversitesi

²Fenerbahçe Üniversitesi

*Corresponding author: Ömercan Albayrak

Özet

Bu çalışmada safra kanalı bağlama (SKB) yöntemi ile sıçanlarda oluşturulan karaciğer hasarına bağlı gelişen hepatik ensefalopatiye karşı küsküt bitkisinden elde edilen ekstrenin olası koruyucu etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmamız Marmara Üniversitesi Hayvan Deneyle Yerel Etik Kurulu tarafından onay almıştır. (No: 24.2020.mar). Çalışmamızda toplam 66 Sprague Dawley sıçan randomize 4 gruba ayrıldı. Gruplar: Kontrol+ Salin (SF), Kontrol+ Küsküt (Küs), SKB+SF ve SKB+Küs. Salin ve Küsküt ekstresi (250 mg/kg) 1ml çözelti içinde deney hayvanlarına oral gavaj ile verildi. 28. günün sonunda yeni obje tanıma ve Morris su tankı testleri ile kognitif değerlendirmeleri yapılan hayvanlardan alınan kan örneklerinde AST (aspartat aminotransferaz), ALT (alenin transaminaz), DB (direkt bilirubin) ve TB (total bilirubin) seviyeleri incelendi. İstatistiksel analiz GraphPad Prism 6.0 kullanılarak yapılmıştır. Yeni obje tanıma test sonuçlarına göre; SKB+SF grubunun fark skoru, Kontrol+SF grubu ile karşılaştırıldığında anlamlı olarak düşmüştür ($p<0.05$). SKB+Küs grubunun fark skoru ise SKB+SF grubu ile karşılaştırıldığında anlamlı olarak artmıştır ($p<0.05$). Morris su tankı test sonuçlarına göre; SKB+SF grubunun hedef kadranda geçirdiği süre, Kontrol+SF grubuna göre anlamlı olarak düşmüş ($p<0.001$), ancak küsküt tedavili olan SKB+Küs grubunda bu süre anlamlı olarak artmıştır ($p<0.001$). ALT, AST, DB ve TB seviyeleri kontrol grubuna göre karşılaştırıldığında SKB grubunda anlamlı olarak artmıştır ($p<0.001$). Tüm bu parametreler SKB+Küs grubunda anlamlı olarak azalmasına rağmen ($p<0.01-0.001$), kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur ($p<0.001$). Küskütün, DPPH ve ABTS radikallerine karşı sırasıyla 125.5 $\mu\text{g/mL}$ ve 138.9 $\mu\text{g/mL}$ IC50 değerleri ile iyi bir antioksidan aktivite göstermiştir. Ayrıca Küskütün, 103.5 $\mu\text{g/mL}$ IC50 değeri ile önemli bir anti-enflamatuvar aktivite sergilemiştir. Küsküt'ün total fenolik bileşik miktarı ise gram ekstrede gallik asite eşdeğer olarak 38.58 mg/g olarak bulunmuştur. Sonuçlarımız karaciğer hastalıklarında gelişen hepatik ensefalopatinin neden olduğu bilişsel fonksiyon bozukluklarına karşı küsküt bitkisinin rolü olabileceğini ve bu bitkinin ileride klinik çalışmalarda bir alternatif olabilmesi için daha detaylı ileri çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fibroz, Karaciğer, Beyin Hasarı, Küsküt

Presentation ID/Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0752-124X

Sıçanlarda Platanus Orientalis Ekstresinin Ürolitiazis Üzerine Etkileri

Araştırmacı Betül Ayaz Adakul¹ , Prof.Dr. Göksel Şener²

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmakoloji Doktora Programı

²Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

Özet

Bu çalışmada geleneksel halk tıbbında böbrek taşlarının tedavisinde kullanılan ve antiinflamatuvar, antioksidan ve diüretik özelliklere sahip Platanus orientalis (PO), Sprague-Dawley sıçanlarda % 0.75 etilen glikol (EG) ve %1 amonyum klorür (AC) kaynaklı ürolithisis modelinde araştırılmıştır. Çalışmanın amacı PO ekstresinin üriner sistemde taş oluşumunu azaltıp azaltmayacağı veya engelleyip engellemeyeceğini, böbrekte taş kaynaklı hasarı azaltıp azaltmayacağını tespit etmektir. PO ekstraktı (100mg/kg) sırasıyla önleyici tedavi grubuna 5 hafta, tedavi grubuna 2 hafta süreyle oral yoldan verilmiştir. Deney sonunda 24 saatlik idrar örnekleri ve böbrek dokuları alınmıştır. EG ve AC kaynaklı ürolitiazis model grubunda üriner kalsiyum ve sitrat düzeyleri azalmış, oksalat düzeyi artmıştır. EG ve AC kaynaklı ürolitiazis model grubunun böbrek numunelerinde myeloperoksidaz, kaspaz-3, N-asetil- β -glukozaminidaz aktiviteleri ile malondialdehit, 8-hidroksi-2-deoksiguanozin, tümör nekroz faktör- α ve interlökin-1 β seviyeleri artarken süper oksit dismutaz ve glutatyon seviyeleri azalmıştır. Bu biyokimyasal parametreler PO tedavi gruplarının her ikisinde de kontrol seviyelerine dönmüştür. Bulgularımız PO ile tedavilerin hem koruyucu hem de tedavi edici gruplarda etkili olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Platanus Orientalis, Ürolitiazis, Böbrek, Sıçan

Presentation ID/Sunum No= 63**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0001-6995-7263

Stz-Diabetik Rat Aortasında Potasyum Kanal Aktivitesindeki Değişiklikler

Dr. Öğretim Üyesi Fuat Nihat Ozaydin¹

¹*Istanbul Okan Üniversitesi*

Özet

Bu çalışmada; 1-, 8- ve 14- haftalık diabetik rat aortalarında bir potasyum kanal açıcı olan kromakalim'in etkileri, nondiabetik "age-matched" kontrolleri ile karşılaştırılarak incelenmiştir. Bir haftalık diabetik ratlarda kromakalim'in gevşetici etkisine ilişkin konsantrasyon-yanıt eğrilerinin nondiabetik "age-matched" kontrollerde elde edilenlerden farksız olduğu gözlenmiştir. Ne var ki, 8- ve 14- haftalık diabetik rat aortalarında gözlenen gevşeme yanıtlarının "age-matched" kontrollerle karşılaştırıldığında anlamlı olarak azaldığı saptanmıştır. Elde ettiğimiz sonuçlar rat torakik aortasında kromakalim'in gevşetici etkinliğinin diabetin süresi ile ilişkili olarak değiştiğini göstermektedir. Öte yandan, 14- haftalık diabetik ratlara uygulanan insülin tedavisinin, kromakalim'e yanıtverirlikte ortaya çıkan azalmayı tümüyle engellediği gözlenmiştir. Bulgularımız, diabetik rat aortasında potasyum kanal aktivitesinin azaldığını göstermektedir. Potasyum kanal aktivitesinde gözlediğimiz azalmanın, diabetes mellitus'a eşlik eden hipertansiyon gibi vasküler komplikasyonların gelişimine katkıda bulunabileceği düşünülmektedir. Ne var ki, diabetes mellitus'ta potasyum kanal aktivitesinde saptanan azalmanın mekanizma/mekanzimalarının aydınlatılabilmesi için başka çalışmalara gereksinim bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Potasyum Kanalları, Diabet, Kromakalim, Aorta, İnsülin

Presentation ID/Sunum No= 67**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Ezgi Öztaş: <https://orcid.org/0000-0002-0718-2359>;

Mehtap Kara: <https://orcid.org/0000-0001-7764-5593>

Thiram ve Manebin Tek ve İkili Karışımlarının İnsan Nöroblastoma (Sh-Sy5y) Hücre Dizisindeki Sitotoksik Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Ezgi Öztaş¹, Arş.Gör.Dr. Mehtap Kara¹

¹Department of Pharmaceutical Toxicology, Faculty of Pharmacy, Istanbul University

Özet

Thiram ve maneb, tarımsal amaçlar için yaygın olarak kullanılan ditiyokarbamat fungusitleridir. Thiram ve maneb dahil olmak üzere fungusitlerin nörotoksik etkiler gösterdiği uzun zamandır bilinmektedir; ancak hücresel düzeyde spesifik hasarın daha iyi anlaşılması için mekanik ve ayrıntılı çalışmalar hala eksiktir. Ayrıca, tahliller çoğunlukla tek bileşiklerle gerçekleştirilir; ancak, kesin bir risk değerlendirmesi için karışım toksisitesi verileri çok önemlidir. Bu amaçla SH-SY5Y hücre hattında hem bireysel hem de ikili karışım için thiram ve maneb'in sitotoksik etkileri MTT testi ile belirlendi. Aynı bileşiklerin IC50 değerleri, 24 saatlik maruziyetten sonra sırasıyla thiram ve maneb için 378.14 µM ve 127.42 µM olarak hesaplandı. İkili karışım, bireysel IC50 konsantrasyonlarına dayalı olarak hazırlandı, 1:1 oranında karıştırıldı ve seri olarak iki kat, 8 kez daha seyreltildi. Veriler CompuSyn* ile analiz edildi ve konsantrasyon-etki eğrisi parametreleri, kombinasyon indeksi (CI) değerleri ve etkilenen fraksiyon-CI grafiği hesaplandı. İkili karışımın IC50 değeri 325.65 µM olarak hesaplanmış ve dört etki seviyesi (IC10, IC30, IC50 ve IC90) için ortalama CI değerleri değerlendirilmiştir. %10 seviyesinde bir sinerjizm gözlenirken, daha yüksek etki seviyelerinde antagonizma hafiften kuvvetliye kaymıştır. CompuSyn, Chou ve Martin (2005) tarafından geliştirilmiştir. Erişim: Chou, T. C., & Martin, N. (2005). CompuSyn for drug combinations: PC software and user's guide: a computer program for quantitation of synergism and antagonism in drug combinations, and the determination of IC50 and ED50 and LD50 values. ComboSyn, Paramus, NJ.

Anahtar Kelimeler: Thiram, Maneb, İkili Karışım, Sitotoksiste, Nöroblastom Hücreleri

Cytotoxic Effects of Individually and Binary mixture of Thiram and Maneb in Human Neuroblastoma (Sh-Sy5y) Cell Line**Abstract**

Thiram and maneb are both dithiocarbamate fungicides widely used for agricultural purposes. It has long been known to fungicides including thiram and maneb exert neurotoxic effects; however, mechanistic and detailed studies for better understanding of specific damage at the cellular level are still lacking. Furthermore, the assays are performed mostly with single compounds; however, for a precise risk assessment mixture toxicity data are crucial. For this purpose, cytotoxic effects of thiram and maneb were determined by MTT assay for both individual and binary mixture in SH-SY5Y cell line. IC50

values of individual compounds were calculated as 378.14 μM and 127.42 μM for thiram and maneb, respectively, after 24h exposure. The binary mixture was prepared based on individual IC50 concentrations, mixed at a 1:1 ratio and further diluted serially two fold, 8 times. The data was analysed with CompuSyn* and concentration–effect curve parameters, combination index (CI) values and the fraction affected–CI plot were calculated. IC50 value of binary mixture was calculated as 325.65 μM and the average CI values for four effect levels (IC10, IC30, IC50 and IC90) are evaluated. A synergism was observed at the 10% level while antagonism was shifted from slight to strong at the higher effect levels. * CompuSyn was developed by Chou and Martin (2005) and can be reached as Chou, T. C., & Martin, N. (2005). CompuSyn for drug combinations: PC software and user's guide: a computer program for quantitation of synergism and antagonism in drug combinations, and the determination of IC50 and ED50 and LD50 values. ComboSyn, Paramus, NJ.

Keywords: Thiram, Maneb, Binary Mixture, Cytotoxicity, Neuroblastoma Cells

Presentation ID/Sunum No= 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yeni Asetilkolinesteraz İnhibitörü Bileşiklerin Sentezi, Karakterizasyonu ve Biyolojik Aktivite Çalışmaları

Arş.Gör.Dr. Derya Osmaniye¹ , Doç.Dr. Begüm Nurpelin Sağlık¹
¹Anadolu Üniversitesi

Özet

En sık görülen demans türü olan Alzheimer hastalığı (AD), hafıza ve düşünme üzerinde yıkıcı etkileri geri dönüşümsüz, ilerleyici bir beyin hastalığıdır. AD'nin en sık görülen belirtileri kısa süreli hafıza oluşumundaki bozukluk, dil becerilerindeki problemler ve dikkat eksikliğidir. Kişilik değişikliği, görsel-uzamsal becerilerin bozulması, anksiyete ve depresyon hastalığının seyri sırasında yaygındır. Hastalar sonunda kendi kendilerine destek olma yeteneğini kaybederler ve yatalak olma eğilimindedirler. Hastalığın bulunduğu kişilerin hayatta kalma süresi 8-10 yıldır ve ölüm genellikle hareketsizlik ve yetersiz beslenmeden kaynaklanan komplikasyonlara bağlı olarak ortaya çıkar. Henüz tüm beklentileri karşılayan tedavilerin geliştirilememiş olması, bu hastalıkların tedavisinde yeni bileşiklerin sentezlenmesini gerekliliği ortaya koymaktadır. Bu amaçla bu mezuniyet projesinde yeni benzodioksin-piperazin türevleri sentezlenmiştir. Sentezlenen bileşiklerin yapıları ¹H-NMR, ¹³C-NMR, APCI-MS spektrumları ile doğrulanmıştır. Elde edilen bileşiklerin asetilkolinesteraz inhibitör etkinlikleri in vitro florometrik yöntemler kullanılarak değerlendirilmiştir. Moleküllerin AchE enzim aktif bölgesi ile etkileşimlerini belirlemek amacıyla AchE kristali (PDB ID:4EY7) kullanılarak doking çalışmaları gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Benzodiaoksin, Piperazin, Alzheimer, Moleküler Doking

Presentation ID/Sunum No= 32**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-5532-2395

Yoğun Bakım Ünitesindeki Hastalarda Potansiyel İlaç-İlaç Etkileşimleri Tiplerinin ve Sıklığının Değerlendirilmesi**Dr. Öğretim Üyesi Çağlar Macit¹, Dr. Öğretim Üyesi Neda Taner¹**¹Istanbul Medipol Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

*Corresponding author: Çağlar Macit

Özet

Yoğun bakım ünitelerinde ilaç hataları hastalar için büyük risk oluşturmakta ve hatta hastaların ölümüne kadar gidebilecek sonuçlara yol açabilmektedir. Bu çalışma, yoğun bakım ünitesindeki hastalara reçete edilen ilaçlardaki etkileşimlerin türünü ve sıklığını ortaya koymayı ve değerlendirmeyi amaçladı. Çalışma Medipol Mega Üniversite Hastanesi Yoğun Bakım Ünitesinde tedavi gören hastaların 170 reçetesinin incelenmesiyle gerçekleştirildi. İlaç etkileşimleri Medscape veri tabanı kullanılarak kategorize edildi. Analiz için Statistical Package for the Social Science (SPSS) v. 15.0 programı kullanıldı ve $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi. Çalışma Yerel Etik Kurul (942-2019) tarafından onaylandı. Sonuçlar, hastaların %48,2'sinin “Ciddi (Alternatif Kullanım)” etkileşime, %92,4'ünün “Yakından İzleme” etkileşime, %77,1'inin “Minör” etkileşime ve %43,5'inin her üç etkileşime de maruz kaldığını gösterdi. İlaç etkileşimleri karşılaştırıldığında kadın ve erkek arasında anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,05$). “Ciddi (Alternatif Kullanım)” etkileşim türü için en yaygın etkileşimler “potasyumklorür+potasyumsitrat” (%4,1) ve “propofol+norepinefrin”dir (%3,5). Ayrıca, “budesonid+enoksaparin” (%5,88), “pantoprazol+budesonid” (%5,29) ve “budesonid+metilprednizolon” (%4,12), “Yakından İzleme” etkileşim tipinde gösterilen en yaygın ilaç etkileşimleriydi. Sağlık çalışanları polifarmasi konusunda daha dikkatli olmalı ve akılcı ilaç kullanımı konusunda daha bilinçli olmalıdır. Sağlık çalışanlarının ilaç etkileşimleri konusundaki farmakolojik bilgilerini ve farkındalıklarını geliştirerek ilaç etkileşimleri en aza indirilebilir.

Anahtar Kelimeler: İlaç-İlaç Etkileşimleri; Yoğun Bakım Ünitesi; Polifarmasi; Eczacı**Evaluation of Type and Frequency of Potential Drug-Drug Interactions in Patients in the Intensive Care Unit****Abstract**

Drug errors in intensive care units pose a great risk for patients and may even cause consequences that can lead to the death of patients (1). This study aimed to reveal and evaluate the type and frequency of interactions in prescribed drugs to patients in the intensive care unit. The study was performed with the examination of 170 prescriptions of the patients who were treated in the Intensive Care Unit of Medipol Mega University Hospital. Drug interactions were categorized by using of Medscape database. Statistical Package for the Social Science (SPSS) version 15.0 for Windows

program was used for analysis and $p < 0.05$ was considered significant. The study was approved by the Local Ethic Committee (942-2019). Results showed that, 48.2% of the patients were exposed to Serious-(Use Alternative) interaction, 92.4% Monitor Closely interaction, 77.1% Minor interaction and 43.5% were exposed to all three interactions. Monitor-closely interaction, minor interaction and, the total number of interactions were found to be statistically significantly related with age ($p < 0.05$). When drug interactions were compared, there was no significant difference between men and women ($p > 0.05$). The most common interactions for the Serious-(Use Alternative) type were “potassiumchloride+potassiumcitrate” (4.1%) and “propofol+norepinephrine” (3.5%). In addition, “budesonide+enoxaparin” (5.88%), “pantoprazole+budesonide” (5.29%) and “budesonide+methylprednisolone” (4.12%) were the most common drug interactions shown in the Monitor Closely interaction type. Healthcare professionals should be more careful about polypharmacy and should more conscious about rational drug use. Drug interactions can be minimized by improving the pharmacological knowledge and awareness of healthcare professionals about drug interactions.

Keywords: Drug-Drug Interactions; Intensive Care Unit; Polypharmacy; Pharmacist

Presentation ID/Sunum No= 225

Poster Presentation / Poster Sunum

ORCID ID: 0000 0002 5086 7265

Dracunculus Vulgaris Bitkisinin Farelerde Oluşturulmuş Psöriazis Modeli Üzerindeki Etkinliğinin Değerlendirilmesi

**Araştırmacı Büşra Çetin¹ , Arş.Gör. Ayşe Nur Hazar-Yavuz¹ ,
Dr. Öğretim Üyesi Turgut Taskın¹ , Prof.Dr. Levent Kabasakal¹**

¹Marmara Üniversitesi

Özet

Psöriazis, diğer adıyla sedef hastalığı kronik enflamatuvar bir cilt hastalığıdır. Mekanik, kimyasal, psikolojik veya mikrobiyal stres ile tetiklenir veya durumu ciddileşir. Bu çalışmada, Türkiye'de yetişen, halk arasında geleneksel olarak kullanılan *Dracunculus vulgaris* bitkisinin, imiquimod (IMQ) krem ile farelerde indüklenen psöriazis modelindeki etkinliği ve etki mekanizmasının aydınlatılması amaçlanmıştır. Bitki oda koşullarında kurutulduktan sonra toz haline getirilmiş ve maserasyon yöntemiyle ekstrakte edilmiştir. Deneyde kullanılan fareler 4 gruba ayrılmıştır: Kontrol grubu, IMQ grubu (IMQ ile psöriazis modeli oluşturulan ve tedavi süresince taşıyıcı baz krem uygulanan grup), IMQ ve *D. vulgaris* grubu (IMQ ile psöriazis modeli oluşturulan ve tedavi süresince *D. vulgaris* bitki ekstresi içeren krem uygulaması yapılan grup) ve pozitif kontrol grubu (IMQ ve Betametazon. IMQ ile psöriazis modeli oluşturulan ve tedavi süresince betametazon içeren krem uygulaması yapılan grup). Çalışmanın başında farelerin sırt bölgesi tıraş edilmiştir. Kontrol grubu hayvanlarına vazelin krem, diğer gruplara IMQ krem 6 gün boyunca tıraş edilen bölgeye topikal olarak uygulanmıştır. Kontrol ve IMQ gruplarına 6 gün boyunca bitki ekstresinin taşıyıcısı; diğer gruplara ise bitki ekstreleri veya ilaç topikal olarak uygulanmıştır. Fareler deneyin 7. gününde sakrifiye edilmiştir. Modifiye edilmiş psöriazis alanı ve şiddet indeksi skoru tüm farelerde değerlendirilmiştir. Ölçümler sonucu elde edilen verilerin istatistik analizleri Graphpad Prism 6 istatistik programı kullanılarak yapılmıştır. Analiz sonuçları ortalama $\pm$ standart sapma olarak verilmiş, gruplar arası değerlendirmeler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Bonferroni post hoc testi kullanılarak yapılmıştır. Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre kontrol grubuna kıyasla IMQ ile indüklenen psöriazis modeli farelerde başarılı bir şekilde indüklenmiş ve tedavi gruplarına uygulanan *D. vulgaris* ve betametazon indüklenen psöriazisi tedavi etmede etkili bulunmuştur. Sonuç olarak halk arasında psöriazis tedavisinde kullanılan *D. vulgaris* bitkisinin, psöriazis hastalığı üzerinde etkili olduğu kanıtlanmış ve etki mekanizmasının aydınlatılmasına yönelik çalışmalar ekibimiz tarafından sürdürülmektedir

Anahtar Kelimeler: Psöriazis, *Dracunculus Vulgaris*, Imiquimod, Fare

Evaluation of the Effectiveness of *Dracunculus Vulgaris* On Psoriasis Model in Mice

Abstract

Psoriasis, is a chronic inflammatory skin disease. In this study, it was aimed to elucidate the efficacy and mechanism of action of the *Dracunculus vulgaris* plant in the model of psoriasis induced

by imiquimod (IMQ) cream in mice. After the plant was dried at room conditions, it was powdered and extracted by maceration method. Mice used in the experiment were divided into 4 groups: Control group, IMQ group (the group in which a psoriasis model was induced by IMQ and base cream was applied during the treatment), IMQ and *D. vulgaris* group (the IMQ model was a psoriasis model induced by IMQ and a cream containing *D. vulgaris* extract during the treatment) and positive control group (IMQ and Betamethasone. a psoriasis model was induced by IMQ and betamethasone-containing cream was applied during the treatment). At the beginning of the study, the back of the mice was shaved. Vaseline cream was applied to the control group and IMQ cream was applied topically to the shaved area for 6 days in the other groups. Plant extracts, drugs or their carrier were applied topically. Mice were sacrificed on day 7 of the study. The modified psoriasis area and severity index score were evaluated in all mice. Statistical analyzes of the data obtained as a result of the measurements were made using the Graphpad Prism 6 statistical program. Analysis results were given as mean $\pm$ standard deviation, and made using one-way analysis of variance (ANOVA) and Bonferroni post hoc test. According to the results of the study, IMQ-induced psoriasis model was successfully induced in mice compared to the control group, and *D. vulgaris* and betamethasone applied to the treatment groups were found to be effective in treating psoriasis. As a result, the *D. Vulgaris* has been proven to be effective on psoriasis.

Keywords: Psoriasis, *Dracunculus Vulgaris*, Imiquimod, Mice

Presentation ID/Sunum No= 74**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-1378-9584***Farklı Ekstremitte Protez Üretiminde Uygun Biyomalzeme Seçimi****Araştırmacı Sinan Buran¹ , Öğr. Gör. Ziya Yıldız² , Prof.Dr. Ferdi Başkurt³**¹*Dokuz Eylül Üniversitesi*²*Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi*³*Süleyman Demirel Üniversitesi***Özet**

Giriş: Protez yapım aşamasında uygun malzemenin belirlenmesinde amputenin yaşı, fiziksel özellikleri, güdüğün durumu, meslek ve aktivite seviyesi gibi faktörler etki eder. Protez üzerine binen yüklerin eşit dağıtılmasında ve yer reaksiyon kuvvetlerin karşılanmasında, uygun dayanıklı materyalin belirlenmesi önemlidir. Bu çalışmada ekstremitte protezleri için termoplastik ve karbon materyallerin karşılaştırılması yapılarak uygun malzemenin, ampute seviyesine göre belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Termoplastik ve karbon materyallerin kimyasal yapıları, ısıyla etkileşimleri, kırılma güçleri, sertlikleri, çekme gerilimi, torsiyonel ve direk kuvvete karşı cevapları literatür ışığında incelenmiştir. Teknik ve kimyasal özellikleri derlenen termoplastik ve karbon materyalin hangi seviye protezler veya protez parçaları için etkin olduğu araştırılmıştır. Alt ve üst ekstremitte protezlerinden beklenen özelliklerde göz önünde tutulmuştur. Bulgular: Yüksek ısılı termoplastikler içerisine dahil edilen düşük yoğunluklu polietilen malzeme, diz altı ve diz üstü ampütelerde fleksible soket yapımında tercih edilmektedir. Yüksek yoğunluk içeren polietilen malzemelerse, eklem yapısının kovanlarında kullanılmaktadır. Bir başka termoplastik malzeme olan polipropilen hafif ve transparan soket kullanımında tercih edilir. Karbon materyal ile hazırlanan pylon tüpler, eklemler ve mümkünse soketin tamamının tasarımında tercih edilmesi tüm seviye protezlerde maksimum kuvvet, hafiflik ve dayanıklılık sağlar. Sonuç: Polietilen yoğunluğu ne kadar artarsa esnekliği azalır ancak dayanıklılığı artmaktadır. Polipropilen dayanıklılığı daha düşük olmasına rağmen hafif olması karbon materyali ağırlaştırılmaktadır. Alt ekstremitte protez tasarımında süspansiyonu kolay sağlamak ve dayanıklılık için karbon materyaller tercih edilir. Üst ekstremitte ortezlerinde karbon materyalin maliyetinin fazla olmasından dolayı kullanımı daha azdır.

Anahtar Kelimeler: Protez, Biyomalzemeler, Ampütasyon Düzeyi

Selection of Appropriate Biomaterials in Different Extremity Prosthesis Production**Abstract**

Background: Factors such as the amputee's age, physical characteristics, occupation, activity level, and condition of the stump affect the determination of the appropriate material during the prosthesis construction phase. It is important to determine the appropriate durable material to distribute the loads on the prosthesis evenly and to counter the ground reaction forces. This study, it was aimed to determine the appropriate material for the amputee level by comparing thermoplastic and carbon

materials for extremity prostheses. Materials and Methods: Chemical structures, thermal interactions, brittleness, hardness, tensile stress, torsional and direct force responses of thermoplastic and carbon materials were examined in the light of the literature. The efficiency of thermoplastic and carbon materials, whose technical and chemical properties were compiled, was investigated for which level prosthesis or prosthetic parts. The features expected from lower and upper extremity prostheses were taken into consideration. Results: Low-density polyethylene material, which is included in high-temperature thermoplastics, is preferred in flexible socket construction for below-knee and above-knee amputees. High-density polyethylene materials are used in the sleeves of joint structures. Polypropylene, another thermoplastic material, is preferred for use in light and transparent sockets. Pylon tubes and joints prepared with carbon material and preferring to use carbon material in the design of the entire socket if possible, provide maximum strength, lightness, and durability in all level prostheses. Conclusion: The higher the density of polyethylene, the lower its flexibility, but the higher its durability. Although polypropylene has lower durability, its lightness is reminiscent of carbon material. Carbon materials are preferred for easy suspension and durability in lower extremity prosthesis design. Due to the high cost of carbon material in upper extremity orthoses, its use is less.

Keywords: Prosthesis, Biomaterials, Amputation Level

Presentation ID/Sunum No= 73**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-6057-3669***Fizyoterapi Öğrencilerinin Ortez ve Rehabilitasyon Dersine İlişkin Geribildirimleri****Öğr.Gör. Ziya Yıldız¹ , Araştırmacı Sinan Buran² , Prof.Dr. Ferdi Başkurt³***¹Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi**²Dokuz Eylül Üniversitesi**³Süleyman Demirel Üniversitesi***Özet**

Giriş: Ortez ve Rehabilitasyon dersi fizyoterapi eğitimi kapsamında verilen temel dersler arasında yer alır. Öğrenciler ortezlerin temel prensipleri, kullanım amaçları ve kullanılan patomekanik durumlar hakkında bilgi sahibi olurken değerlendirme, rehabilitasyon ve uygun ortez kullanımına yönelik klinik karar verme konularında da yetkinlik kazanır. Verilen eğitimin etkinliğini değerlendirmek için öğrencilerden alınan geribildirimler önemlidir. Bu çalışmada fizyoterapi öğrencilerinin ortez ve rehabilitasyon dersine ilişkin geribildirimlerinin elde edilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Kesitsel tasarıma sahip olan çalışmamızda veriler internet tabanlı anket üzerinden elde edildi. Anket içeriği öğrencilerin ders hakkında genel görüşlerini sorgulayan 13 soru, dersin anlaşılma nedenlerini sorgulayan 11 soru ve ilgili alanda kariyer planlamasına yönelik 4 sorudan oluşmaktaydı. Bulgular: Çalışmaya anket sorularını cevaplamayı kabul eden 46'sı kadın (%76,7), 14'ü erkek (%23,3) 60 gönüllü öğrenci dahil edildi. Öğrencilerin %50'si dersin öğrenimi konusunda güçlük çektiğini belirtirken, %91,7'si dersin uygulamalı olmasını istediğini bildirmiştir. 'Laboratuar uygulaması yapılmaması dersin anlaşılma nedeni olarak görüyor musunuz?' sorusuna öğrencilerin %48,3'ü 'tamamen katılıyorum' yanıtını verirken %21,7'si 'katılıyorum' yanıtını vermiştir. Ayrıca öğrencilerin %58'3'ü ortez rehabilitasyonu alanında çalışmayı ilk üç kariyer hedefi arasında görmemektedir. Sonuç: Öğrencilerden elde edilen geribildirimler ders kapsamında verilen teorik bilgilerin uygulamaya yönelik eğitimlerle desteklenmesi gerekliliğini göstermektedir. Öğrencilerin teorik bilgilerini uygulama dersleriyle desteklemek öğrencilerin motivasyonu ve dersin verimliliği hususunda olumlu katkılar sağlayabilir. Ayrıca fizyoterapi eğitimi kapsamında verilen ortez ve rehabilitasyon eğitimini geliştirmek için revizyonlara ihtiyaç duyabileceği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortez ve Rehabilitasyon, Fizyoterapi Eğitimi, Anket, Geribildirim

Feedback of Physiotherapy Students On Orthotics and Rehabilitation Course**Abstract**

Background: Orthotics and Rehabilitation courses are among the basic courses given within the scope of physiotherapy education. While students learn about the basic principles of orthoses, their intended use, and the pathomechanical conditions used, they also gain competence in evaluation, rehabilitation, and clinical decision-making for the use of appropriate orthoses. Feedback from students is important to evaluate the effectiveness of the training provided. This study, it was aimed to obtain the

feedback of physiotherapy students about orthotics and rehabilitation courses. **Materials and Methods:** In our cross-sectional study, the data were obtained through an internet-based questionnaire. The content of the questionnaire consisted of 13 questions questioning the general views of the students about the course, 11 questions questioning the reasons for not understanding the course, and 4 questions about career planning in the relevant field. **Results:** Sixty volunteer students (46 females (76.7%) and 14 males (23.3%)) who agreed to answer the survey questions were included in the study. While 50% of the students stated that they had difficulty in learning the course, 91.7% of them stated that they wanted the course to be practical. To the question of "Do you see the lack of laboratory practice as the reason for not understanding the lesson?" 48.3% of the students answered "totally agree", while 21.7% answered, "agree". In addition, 58.3% of the students do not consider working in the field of orthotics rehabilitation among their top three career goals. **Conclusion:** The feedback obtained from the students shows that the theoretical knowledge given in the course should be supported with practical training. Supporting students' theoretical knowledge with practical lessons can contribute positively to students' motivation and efficiency of the lesson. In addition, it is seen that revisions may be needed to improve the orthotics and rehabilitation training given within the scope of physiotherapy training.

Keywords: Orthotics and Rehabilitation, Physiotherapy Education, Questionnaire, Feedback

Presentation ID/Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2333-0286

Koroner Arter Hastalığı Tanısı Almış Bireylerdeki Uyku Kalitesi İle Rol-Aktivite Dengesi ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Öğr.Gör. Sümeyye Belhan Çelik¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü

Özet

Amaç: Bu çalışmada koroner arter hastalarında (KAH) uyku kalitesinin rol-aktivite dengesi ve yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini incelemek amaçlanmıştır. **Yöntem:** Çalışmaya 24 kadın, 26 erkek olmak üzere yaş ortalaması 65,26±9,27 olan 50 birey katıldı. Katılımcılara sosyodemografik bilgi anketi, Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi (PUKİ), Rol-Aktivite Dengesi Ölçeği (OBQ) ve Kalp Yaşam Kalitesi Ölçeği (HeartQol) uygulandı. İstatistiksel analizinde Pearson korelasyon analizi kullanıldı. **Bulgular:** KAH'lı bireylerin tamamının uyku kalitesi konusunda sorun yaşadıkları (13,18±4,15) tespit edildi. Rol-aktivite dengesi ortalamalarının 16,62±7,53; yaşam kalitesi ortalamalarının 23,90±8,17 olduğu görüldü. Bireylerin uyku kalite düzeyleri ile rol-aktivite dengesi (p=0.000, r=0.819) ve yaşam kalitesi (p=0.000, r=0.536) arasında istatistiksel olarak anlamlı ve güçlü ilişki olduğu bulundu. **Sonuç:** En önemli günlük yaşam aktivitesi alanlarından biri olan uyku aktivitesinde yaşanan problemler, hastaların işlevsel durumunu, üç ana aktivite performans alanı olan kendine bakım (temel), üretkenlik, serbest zaman aktiviteleri arasındaki dengeyi ve dolayısıyla yaşam kalitelerini düşürmektedir. Uyku bozuklukları KAH gelişme riskini arttırmasının yanında, KAH da uyku bozukluklarına ve uyku kalitesinde kötüleşmeye neden olmaktadır. Bireylerin uyku süresini ve uyku kalitesini birçok yönden kapsamlı bir şekilde değerlendiren uyku profillerinin çıkartılması, KAH olan bireylerde uyku kalitesini etkileyen faktörleri inceleyerek kontrol altına almak adına oluşturulacak programlar için birinci basamaktır. Hastaların rol-aktivite dengesini ve yaşam kalitesini geliştirmek için normal uyku düzenine etki eden veya engelleyen bireysel davranışlardan kaçınmayı veya iyi uykuyu destekleyecek davranışları teşvik edecek uyku hijyeni eğitimini içeren ergoterapi yaklaşımlarının planlanması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı; Uyku Kalitesi; Rol-Aktivite Dengesi; Yaşam Kalitesi; Ergoterapi

An Examination of the Relationship Between Quality of Sleep and Occupational Balance and Quality of Life in Individuals Diagnosed With Coronary Artery Disease

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to examine the effects of sleep quality on occupational balance and quality of life in coronary artery disease (CAD). **Design:** 50 individuals, 24 female and 26 male, with a mean age of 65.26±9.27 years, participated in the study. A sociodemographic information questionnaire, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), Occupational Balance Questionnaire (OBQ), and Heart Quality of Life Scale (HeartQol) were administered to the participants. Pearson correlation

analysis was used for statistical analysis. Results: It was determined that all individuals with CAD had problems with sleep quality (13.18 ± 4.15). The mean of occupational balance score was 16.62 ± 7.53 ; the mean quality of life score is 23.90 ± 8.17 . It was found that there was a statistically significant and strong relationship between the sleep quality levels of the individuals and, the occupational balance ($p=0.000$, $r=0.819$) and quality of life ($p=0.000$, $r=0.536$). Conclusions: Problems experienced in sleep activity, which is one of the most important areas of daily living activity, reduce functional status of patients, balance between the three main activity performance areas, self-care (basic), productivity and leisure time activities, and therefore their quality of life. In addition to increasing the risk of developing CAD, sleep disorders also cause sleep disorders and worsening sleep quality. The creation of sleep profiles that comprehensively evaluate the sleep duration and sleep quality of individuals in many ways is the first step for programs to examine and control the factors affecting sleep quality in individuals with CAD. In order to improve the occupational balance and quality of life of patients, it is very important to avoid individual behaviors that affect or prevent normal sleep patterns, or to plan occupational therapy approaches that include sleep hygiene education that will encourage behaviors that will support good sleep.

Keywords: Coronary Artery Disease; Sleep Quality; Occupational Balance; Quality of Life; Occupational Therapy

Presentation ID/Sunum No= 116**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-3570-7079***Mesleki Uygulama Derslerine Katılan ve Katılmayan Üniversite Öğrencilerinde Covid-19'a Yakalanma Korkusu, Anksiyete ve Yaşam Kalitesi Düzeyinin İncelenmesi****Öğr.Gör. Dilek Hande Esen¹, Öğr. Gör. Tansu Kuş¹,
Doç. Dr. Nihan Kafa²***¹Kapadokya Üniversitesi, KMYO Fizyoterapi Programı**² Gazi Üniversitesi SBF Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü***Özet**

Giriş: Koronavirüs Hastalığı Salgını (COVID-19), Dünya Sağlık Örgütü tarafından uluslararası öneme sahip "halk sağlığı acil durumu" olarak ilan edilmiştir.COVID-19'a yakalanma korkusunun, doğrudan mental sağlık ile ilişkili olduğu ve mental sağlığın bozulmasının da bireylerde yaşam kalitesinin azalmasına neden olduğu gösterilmiştir. Bu korku anksiyete ve stres faktörünü de eş zamanlı tetiklemiştir. Amaç: Çalışmanın amacı örgün mesleki uygulama derslerine katılan ve katılmayan üniversite öğrencilerinde COVID-19'a yakalanma korkusu, anksiyete ve yaşam kalitesi düzeylerinin incelenerek karşılaştırılmasıydı. Yöntem: Çalışmaya benzer yaş grubuna sahip, hastane stajı, klinik uygulama stajı, müfredatta yer alan uygulama derslerinin belirli bir saatine katılım vb. gibi mesleki uygulama derslerine katılan (Uygulama Grubu, n=273, yaş=20,48±1,22 yıl) ve katılmayan (Kontrol Grubu, n=324, yaş=20,07±1,31 yıl) sağlık bilimleri alanında öğrenim gören toplam 597 üniversite öğrencisi dahil edildi. Veri toplama aracı olarak web tabanlı online anket kullanıldı. Katılımcıların demografik özellikleri yazarlar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu'na kaydedildi. COVID-19'a yakalanma korkusu COVID-19 Korkusu Ölçeği ile, anksiyete düzeyi Koronavirüs Anksiyete Ölçeği ile, yaşam kalitesi SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği ile değerlendirildi. Bulgular: Uygulama katılan ve katılmayan öğrencilerin COVID-19'a yakalanma korkusu düzeyi, koronavirüse karşı oluşan anksiyete seviyesi ve SF-36 yaşam kalitesi ölçeğinin sekiz alt parametresinden altısı; fiziksel ve emosyonel rol güçlüğü, enerji/canlılık, ruhsal sağlık, ağrı benzerdi ($p>0,05$). Ölçeğin diğer iki alt parametresi; fiziksel fonksiyon ($p=0,026$) ve genel sağlık algısı ($p=0,039$) yüz yüze uygulama eğitimine katılmayan öğrencilerde daha yüksek bulundu. COVID-19'a yakalanma korkusu ile COVID-19'a bağlı anksiyete düzeyi arasında orta düzeyde ($r=0,56$, $p=0,001$) pozitif yönde korelasyon vardı. Sonuç: Pandemi sürecinde sağlık kuruluşlarından dolayısıyla hasta bireylerden izole ortamda devam eden üniversite hayatı öğrencilerin genel sağlık algısını olumlu yönde etkilemiş olabilir. Uygulama ve kontrol grubu arasında ölçek sonuçlarının benzer olması mezun olabilmek için zorunlu mesleki uygulama derslerinin sadece belirli bir kısmına katılımın geçerli sayılması ve öğrencilerin koronavirüs hastalığının etkileri hakkında tam farkındalık edinememiş olmalarından kaynaklanmış olabilir.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Covid-19'a Yakalanma Korkusu, Anksiyete, Yaşam Kalitesi, Staj

Presentation ID/Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2247-8123

Nadir Görülen 5. Kromozom Duplikasyonu ve Kısa Dönem Rehabilitasyon Süreci: Olgu Sunumu

**Öğr.Gör. Ramazan Cihad Yılmaz¹ , Dr. Öğretim Üyesi Deniz Kocamaz² ,
Dr. Feride Kebabcı³**

¹*Iğdır Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

²*Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

³*Kahramanmaraş Dulkadiroğlu 7 Nolu İsmail Kurtul Aile Sağlığı Merkezi*

*Corresponding author: Ramazan Cihad Yılmaz

Özet

Nadir görülen bir sendrom olan 5. kromozom duplikasyonunun rehabilitasyonu hakkında yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada 5. kromozom duplikasyonunun karakteristik özellikleri ve kısa dönem fizyoterapi ve rehabilitasyon süreci incelenmiştir. Olgumuzda hidrosefali bulunmamakla birlikte makrosefali ve pozisyonel asimetric brakiosefali vardır. Hastada tortikolis bulunmamaktadır. Hastada motor gelişim geriliği mevcuttu. Doğduğunda bilateral pes ekinovarusu vardı. Açılama, cerrahi ve ortez kullanımı sonrası ayakta düzleme sağlandı. 7. aydan itibaren haftada 2 kez olmak üzere fizyoterapi ve rehabilitasyon almaya başladı. Rehabilitasyona başladığında gelişim geriliği vardı. Tedavi başladığında baş kontrolü zayıftı ve oturma dengesi yoktu. 9. Ayda kafatasındaki şekil bozukluğundan dolayı kask ortezi kullanmaya başladı. 3 aylık kask ortezi kullanımı sonrasında asimetri oranında azalma görüldü. Duyusal ve motor gelişimi desteklemek, hareket limitasyonlarını düzeltmek amacıyla uygun terapatik egzersizler uygulandı. 8 aylık rehabilitasyon süreci sonunda baş kontrolü ve oturma dengesi gelişti. Emekleme pozisyonuna gelebiliyordu. Pes ekinovarus ve pozisyonel asimetric brakiosefali için kullanılan ortezlerin pozitif etkisi görüldü. Bu çalışmada, 5. kromozom duplikasyonu ile doğan bebeklerde daha iyi fonksiyonel sonuçlara ulaşabilmek adına bütüncül fizyoterapi ve rehabilitasyon yaklaşımlarının ve ortezlerin önemi vurgulanmaktadır. Özellikle ailenin sürecin aktif parçası olduğu söylenebilir. Bu yüzden aile eğitimi, rehabilitasyon sürecinin başarısı açısından oldukça önemli olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Aile Eğitimi, 5. Kromozom Duplikasyonu, Rehabilitasyon, Ortez

Presentation ID/Sunum No= 154**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-6857-4084***Özel Gereksinimleri Olan Çocukların Ebeveynlerde Katılım ve İyilik Hali****Dr. Öğretim Üyesi Esmâ Özkan¹***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi***Özet**

Amaç: Araştırmamızın amacı engelli çocuğu olan ebeveynlerin katılım durumları ve iyilik hali arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Yöntem:** Çalışmaya 27 kadın, 18 erkek olmak üzere yaş ortalaması 39,46±8,71 olan 45 ebeveyn katıldı. Katılımcılara sosyodemografik bilgi anketi, Katılım Ölçeği ve Çok Boyutlu Psikolojik İyi Oluş Ölçeği uygulandı. İstatistiksel analizinde Pearson korelasyon analizi kullanıldı. **Bulgular:** Ebeveynlerin katılımda orta düzeyde kısıtlılık yaşadıkları (30,17±14,34) (min. 0-max. 90) ve iyilik hali ortalamalarının da 61,95±19,53 (min.18-max.90) olduğu görülmektedir. Ebeveynlerin katılım düzeyleri ile çok boyutlu psikolojik iyi oluşları (p=0.000, r=0.995) ve bunun alt ölçekleri olan kişisel gelişim (p=0.000, r=0.925), insanlarla olumlu ilişkiler kurma (p=0.000, r=0.967), yaşam amacı (p=0.000, r=0.965), kendini kabullenme (p=0.000, r=0.960), özerklik (p=0.000, r=0.773) ve çevresel hakimiyet (p=0.000 r=0.979), arasında istatistiksel olarak anlamlı ve güçlü ilişki olduğu bulundu. **Sonuç:** Özel gereksinimi olan çocukların ebeveynleri çocuklarını yetiştirirken bazı zorluklarla karşılaşabilirler. Karşılaşılan zorluklar ebeveynlerin sosyal katılımlarını olumsuz etkileyebilir. Katılım kısıtlılığı ebeveynlerin kendi kaynaklarını tüketerek psikolojik iyi oluşlarını azaltabilir. Özel gereksinimli çocuğu olan ebeveynlerin iyilik halini geliştirmek için katılımlarını teşvik edecek bütüncül yaklaşımların ele alınması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn; Özel Gereksinimli Çocuk; Katılım; İyilik Hali

Participation and Well-Being in Parents of Children With Special Needs**Abstract**

Purpose: The aim of our research is to examine the relationship between the participation and well-being of parents who have children with special needs. **Methods:** Forty-five parents with a mean age of 39.46±8.71 years, 27 women and 18 men, participated in the study. Sociodemographic information questionnaire, Participation Scale and Multidimensional Psychological Well-Being Scale were applied to the participants. Pearson correlation analysis was used for statistical analysis. **Results:** It was observed that the parents had moderate limitations in participation (30.17±14.34) and the mean of well-being was 61.95±19.53. There was a statistically significant and strong correlation between parental participation levels and multidimensional psychological well-being (p=0.000, r=0.995) and its subscales, personal development (p=0.000, r=0.925), establishing positive relationships with people (p=0.000, r=0.967), life purpose (p=0.000, r=0.965), self-acceptance (p=0.000, r=0.960), autonomy (p=0.000, r=0.773) and environmental dominance (p=0.000 r=0.979). **Conclusion:** Parents of children with special needs may encounter some difficulties while raising their children. The difficulties

encountered may negatively affect the social participation of parents. Restriction of participation may reduce the psychological well-being of parents by depleting their own resources. It is very important to consider holistic approaches that encourage the participation of parents with special needs children to improve their well-being.

Keywords: Parents; Special Needs Child; Participation; Psychological Well-Being

Presentation ID/Sunum No= 114**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-8820-9719***Riskli Bebeklerde Farklı Nöromotor Değerlendirmeler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi****Araştırmacı Yıldız Yücel¹ , Arş.Gör. Yusuf Topal² ,
Prof.Dr. Akmer Mutlu²**¹*Durusu Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Kongresi*²*Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon***Corresponding author: Yıldız Yücel***Özet**

Riskli bebek, gestasyonel yaşı veya doğum ağırlığına bağlı, çevresel ve biyolojik faktör öyküsü olup, bu faktörlerin mortalite ve morbidite (özellikle nöromotor gelişim problemleri) riskine yol açabildiği bebeklerdir. Riskli bebeklerin erken değerlendirilmesi, erken müdahale gereksinimlerinin belirlenmesinde ilk adımdır. Bebeğin yeni doğduğu dönemde nöromotor fonksiyon çeşitli şekillerde değerlendirilebilir. Bu çalışmanın amacı; riskli bebeklerin düzeltilmiş 3-5 aylarında uygulanan farklı nöromotor değerlendirmelerin arasında ilişki olup olmadığını belirlemektir. Çalışmamıza, Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi Gelişimsel ve Erken Rehabilitasyon Ünitesi'ne başvuran düzeltilmiş yaşları 3-5 ay olan(12.00±1.20), 30 prematüre bebek(doğum haftası: 34.00±2.75 hf, doğum ağırlığı: 2110.00±700.19 gr.) dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen olguların demografik ve klinik bilgileri (hikaye, risk faktörleri) alındıktan sonra Hammersmith Infant Neurological Examination (HINE), Bayley III Gelişimsel Tarama Ölçeği değerlendirme yöntemleri uygulandı. Elde edilen verilerin korelasyonu, SPSS 20.00 programında Spearman Korelasyon Analizi ile incelendi. Hammersmith ile Bayley Bilişsel Ölçek (r=0,588, p=0,001), Bayley Dil Ölçeği (r=0,375, p=0,041), Bayley İnce Motor Ölçeği (r=0,386, p=0,035), Bayley Kaba Motor Ölçeği (r=0,597, p<0,001), Bayley Motor Ölçek (r=0,525, p=0,003) arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulundu. HINE erken dönemde riskli bebeklerin nöromotor gelişimlerinin değerlendirilmesi açısından Bayley-III değerlendirme yöntemi ile uyumludur. Ülkemizde riskli bebeklerin değerlendirilmesinde HINE'nin yaygın olarak kullanılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Riskli Bebek, Nöromotor Değerlendirme

Investigation of the Relationship Between Different Neuromotor Assessments in Infants With Risks**Abstract**

Infants with risks commonly have a history of environmental and biological factors related to their gestational age or birth weight, and these factors may lead to a risk of mortality and morbidity (especially neuromotor development problems). Early assessment of in infants with risks is the first step

in determining early intervention needs. Neuromotor functions can be evaluated with various methods during the newborn period. The aim of this study is to determine whether there was a relationship between different neuromotor assessments applied in the corrected 3-5 months. Thirty premature babies (birth week: 34.00 ± 2.75 weeks, birth weight: 2110.00 ± 700.19 gr.) with a corrected age of 3-5 months (12.00 ± 1.20), who were referred to the Developmental and Early Rehabilitation Unit of Hacettepe University, Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation were included in our study. After the demographic and clinical information (history, risk factors) of the subjects were obtained, the Hammersmith Infant Neurological Examination (HINE), Bayley III Scale of Infant and Toddler Development Screening Tests were applied. The correlation of the obtained data was analyzed with Spearman Correlation Analysis in SPSS 20.00 program. Hammersmith and Bayley Cognitive Scale ($r=0.588$, $p=0.001$), Bayley Language Scale ($r=0.375$, $p=0.041$), Bayley Fine Motor Scale ($r=0.386$, $p=0.035$), Bayley Gross Motor Scale ($r=0.597$), $p<0.001$, Bayley Motor Scale ($r=0.525$, $p=0.003$) statistically significant correlation was found. Hammersmith is compatible with the Bayley-III assessment method in terms of evaluating the neuromotor development of infants with risks in the early period. In our country, it is aimed to use HINE widely in the evaluation of infants with risks.

Keywords: High Risk Infant, Neuromotor Evaluations

Presentation ID/Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5134-7766

Spastik Serebral Palsili Çocuklarda Gövde Kontrolü ve Postural Dengenin Ekstremitelerin Selektif Motor Kontrolü İle İlişkisi

Arş.Gör. Bayram Sırrı¹, Prof.Dr. Bülent Elbasan²

¹*Muş Alparslan Üniversitesi*

²*Gazi Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı spastik Serebral Palsi (SP)'li çocuklarda gövde kontrolü ve postural dengenin ekstremitelerin Selektif Motor Kontrol (SMK)'ü ile ilişkisini araştırmaktır. **Yöntem:** Çalışma Gazi Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Pediatrik Rehabilitasyon Ünitesi'nde, 5-12 yaşlarında ve GMFCS 1-3 seviyesinde etkilenimi olan 24 spastik SP'li çocuk dâhil edilerek gerçekleştirilmiştir. Çocukların demografik bilgileri, Pediatrik Denge Skalası (PDS), Gövde Kontrol Ölçüm Skalası (GKÖS), Üst Ekstremitte Selektif Kontrol Skalası (ÜESKS) ve Alt Ekstremitte Selektif Kontrol Skalası (AESKS) skorları kaydedildi. **Bulgular:** Analizler sonucunda PDS ve GKÖS skorları ile AESKS skoru arasında ve GKÖS skoru ile ÜESKS skoru arasında istatistiksel olarak pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki vardı. PDS skoru ile ÜESKS skoru arasında pozitif yönde zayıf bir ilişki bulundu (PDS-AESKS: $r=0.509$, $p=0.011$ GKÖS-AESKS: $r=0.544$, $p=0.006$ PDS-ÜESKS: $r=0.340$, $p=0.104$ GKÖS-ÜESKS: $r=0.436$ $p=0.033$) **Sonuç:** Kaba motor etkilenimi hafif ve orta düzeyde olan spastik SP'li çocuklarda gövde kontrolü ve dengenin etkilenimi, selektif motor kontrolün bozulmasına neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Spastik Serebral Palsi, Selektif Motor Kontrol, Gövde Kontrolü, Postural Denge

The Relationship Between Trunk Control and Postural Balance and Selective Motor Control of the Extremities in Children With Spastic Cerebral Palsy

Abstract

Objective: The aim of this study is to investigate the relationship between trunk control and postural balance and Selective Motor Control (SMC) of the extremities in children with spastic Cerebral Palsy (CP). **Method:** The study was carried out in Gazi University, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Pediatric Rehabilitation Unit, including 24 children with spastic CP aged 5-12 years and affected at GMFCS 1-3 level. Demographic information of the children, Pediatric Balance Scale (PBS), Trunk Control Measurement Scale (TCMS), Selective Control of Upper Extremity Scale (SCUES) and Selective Control Assessment of the Lower Extremity (SCALE) scores were recorded. **Results:** As a result of the analyses, there was a statistically positive and moderately significant relationship between PBS and TCMS scores and SCALE scores, as well as between TCMS score and SCUES score. There was a weak positive correlation between the PBS score and the SCUES score. (PBS-SCALE: $r=0.509$, $p=0.011$ TCMS-SCALE: $r=0.544$, $p=0.006$ PBS-SCUES: $r=0.340$, $p=0.104$ TCMS-SCUES: $r=0.436$

p =0.033) Conclusion: Impairment of trunk control and balance in children with spastic CP with mild to moderate gross motor function impairment may result in impaired selective motor control.

Keywords: Spastic Cerebral Palsy, Selective Motor Control, Trunk Control, Postural Balance

Presentation ID/Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3135-4608

Volümetrik Ölçümler Açısından İki Yöntemin Karşılaştırılması: Mezura Ölçümü ve 3d Tarayıcı

**Dr. Öğretim Üyesi Nilüfer Kablan¹, Arş.Gör. Pınar Baştürk², Zehra Akpınar³,
Büşra Büyükdere³, Prof.Dr. Yaşar Tatar⁴**

¹*İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

²*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

³*Uluslararası Doktorlar Derneği, Özel Kuveyt Protez ve Ortez Merkezi*

⁴*Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü*

Özet

Klinik uygulamalarda ekstremite volüm hesaplamalarında mezura yöntemi sıklıkla kullanılmaktadır. Gelişen teknoloji ile birlikte volüm tespitinde 3D tarayıcı kullanımı gündeme gelmiş fakat klinik uygulamalarda yeterince yer bulamamıştır. Bu çalışmanın amacı ekstremite volümünü belirlemek amacıyla klinikte sıkça kullanılan mezura ölçüm yöntemi ile 3D tarayıcının tutarlılığını araştırmaktır. Çalışma bünyesinde 30-55 yaş arası toplam 30 olgu değerlendirilmiştir. Olguların alt bacak bölgesinde, lateral malleolden itibaren 4 cm aralıklarla çevre ölçüm değerleri mezura ile alınmıştır. Sekiz noktadan elde edilen çevre ölçümleri Limb Volume Calculation (ACOLS, Florida, USA) programı ile volumetrik (ml) değere dönüştürülmüştür. Çevre ölçümünün alındığı bölge EinscanPro 3D tarayıcı (Headquarters, Hangzhou, Çin) ile taranarak görüntüleme yöntemi ile bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Elde edilen görüntüler Rodin4D yazılımı (Rodin4D, Bordeaux, Fransa) ile analiz edilerek volumetrik değerleri (dm³) hesaplanmıştır. Verilerin analizinde grupların karşılaştırılmasında IBM SPSS 22.0. (Armonk, NY: IBM Corp.) program ile Independent t test kullanılmış, korelasyona Pearson Korelasyon ile bakılmıştır. 3D ölçümlerinin mezura ölçümlerine yordaması basit doğrusal regresyon analizi ile incelenmiştir. Elde edilen ortalama volüm değerleri açısından mezura (ort±SS:3,11±0,59 dm³) ve 3D ölçüm (ort±SS:2,85±0,53 dm³) yöntemi karşılaştırıldığında grupların benzer olduğu görülmüştür (p>0,05). İki ölçüm yöntemi arasında orta düzey korelasyon tespit edilmiştir (r: 0,421). Durbin-Watson değeri 1,5-2,5 arasında bulunduğu ve p değeri anlamlı düzeyde olduğu için regresyon analizi yapılmıştır. Analiz sonucu oluşturulan modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür (F=6,045; p=0,020). 3D ölçümün, mezura ölçümündeki varyansın %17'ni açıklayabildiği (R Square (R²) =0.017) ve 3D ölçümünde bir birimlik artışın mezura ölçümünde 0,475 birimlik artışa yol açtığı tespit edilmiştir. Regresyon tahmin eşitliği; mezura ölçümü=1,759+0,475x3D olarak bulunmuştur. İki ölçüm yöntemi arasında fark olmamakla birlikte, orta düzeyde korelasyon görülmüştür. Sonuçlar volumetrik hesaplamada iki yöntemin birbirinin yerine kullanılabilir olduğunu göstermektedir. Baş-boyun gibi ölçümü zor bölgelerde, şekil bozukluğunun olduğu ekstremitelerde ve cilt bozuklukları nedeniyle mezura ölçümünün yapılamayacağı durumlarda 3D ölçüm yöntemi tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Volüm, Mezura Ölçümü, 3d Tarayıcı

Comparison of Two Methods in Terms of Volumetric Measurements: Tape Measurement and 3d Scanner

Abstract

In clinical applications, the tape measurement method is frequently used in limb volume calculations. With the developing technology, the use of 3D scanners in volume determination has come to the fore, but it has not found enough space in clinical applications. The aim of this study is to investigate the consistency of the tape measurement method, which is frequently used in the clinic, and the 3D scanner in order to determine the limb volume. A total of 30 participants between the ages of 30-55 were evaluated in the study. In the lower leg region of the cases, circumferential measurements were taken with a tape at 4 cm intervals from the lateral malleolus. Circumferential measurements obtained from eight points were converted to volumetric (ml) values with the Limb Volume Calculation (ACOLS, Florida, USA) program. The area where the circumferential measurement was taken, was then scanned with the EinscanPro 3D scanner (Headquarters, Hangzhou, China) and transferred to the computer with the imaging method. These images were analyzed with Rodin4D software (Rodin4D, Bordeaux, France) and their volumetric values (dm³) were calculated. In the analysis of the data, independent t test were used to compare the groups, and the correlation was checked with Pearson Correlation test on IBM SPSS 22.0. (Armonk, NY: IBM Corp.) program. Prediction of 3D measurements to tape measurements was investigated by simple linear regression analysis. When the tape measurement (mean±SD:3.11±0.59 dm³) and 3D measurement (mean±SD:2.85±0.53 dm³) methods were compared in terms of mean volume values, the groups were found to be similar (p>0.05). A moderate correlation was found between the two measurement methods (r: 0.421). Since the Durbin-Watson value was between 1.5 and 2.5 and the p value was significant, regression analysis was performed. The model created as a result of the analysis was found to be statistically significant (F=6.045; p=0.020). It has been found that 3D measurement can explain 17% of the variance in tape measurement (R Square (R²) =0.017) and one unit increase in 3D measurement causes an increase of 0.475 units in tape measurement. Regression estimation equation; tape measurement was found to be =1.759+0.475x3D. Although there was no difference between the two measurement methods, moderate correlation was observed. The results show that the two methods are interchangeable for volumetric calculation. 3D measurement method can be preferred in areas that are difficult to measure such as head and neck, in extremities with deformity and in cases where tape measurement cannot be performed due to skin disorders.

Keywords: Volume, Tape Measure, 3d Scanner

Presentation ID/Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3078-6468

Bir Üniversite Yurdunda Kalan Kız Öğrencilerin Cinsel Bilgi Düzeyleri

Dr. Öğretim Üyesi Adile Tümer¹ Prof Dr. Hüseyin Gazanfer Aksakoğlu²

¹ MSKÜ, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı.

² Emekli öğretim üyesi

*Corresponding author: Adile Tümer

Özet

Bu araştırma bir üniversite yurdunda kalan kız öğrencilerin cinsel bilgi düzeylerinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Tanımlayıcı ve kesitsel tipte tasarlanan araştırmaya 313 öğrenci katılmıştır. Veriler anket yöntemiyle toplanmış olup, katılımcıların öz bildirimine dayalıdır. Cinsel bilgi soruları toplu değerlendirilmiş, 100 üzerinden 60 puan yeterli kabul edilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %66.8'i 16-19 yaş grubunda olup, yaş ortalaması 18.80±4,93 (min:16, max:24) dir. Öğrencilerin %73.2'sinin cinsel bilgi sorularında yeterlilik gösterdiği, mevcut cinsel bilgi kaynakları arasında ilk sırayı konuyla ilgili yayınların aldığı, bunu arkadaş, aile ve okulun izlediği belirlenmiştir. Katılımcıların % 30.7'sinin aileden cinsel bilgi aldığı, %54.3'ünün cinsel bilgiyi "aile ve okulda cinsel eğitim" şeklinde almak istediği saptanmıştır. Anne-baba öğrenim durumu, ekonomik durum ve aile yapısı ile aileden cinsel bilgi alma arasında ilişki olduğu belirlenmiştir. Araştırma kapsamındaki öğrencilerin çoğunluğunun cinsellikle ilgili sorularda bilgi sahibi olduğu; ancak %34.8'inin cinsel sağlık/üreme sağlığı ile ilgili bir eğitim almadığı ve yarıdan fazlasının "aile ve okulda cinsel eğitim" almak istediği sonucuna varılmıştır. Cinsel eğitimin ailede başlayıp, okullarda devam etmesi, bilgilendirme ve danışmanlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması, toplumda farkındalık oluşturulması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Cinsel Sağlık, Bilgi Düzeyi

Sexual Knowledge Levels of Female Students Who Lives in a University Dormitory

Abstract

This research was carried out to examine the sexual knowledge levels of female students staying in a university dormitory. 313 students participated in the research that designed as descriptive and cross-sectional. The data were collected by the survey method and are based on the self-report of the participants. Sexual knowledge questions were evaluated collectively, and 60 points out of 100 were considered sufficient. Students participating the research are in 16-19 age group and average age is 18,80±4,93 (min:16, max:24). 73,2% of students showed proficiency in sexual knowledge questions and It has been determined that publications on the subject take the first place among the existing sources of sexual information, followed by friends, family and school. It was determined that 30.7% of the participants received sexual information from the family, and 54.3% wanted to receive sexual

information in the form of "sexual education in the family and at school". The research showed that there is a relationship between the education level of the parents, the economic status and the family structure and the sexual information from the family. The research showed that most of the students who participated the research had knowledge about questions about sexuality; however, it was concluded that 34.8% of them did not receive any training on sexual/reproductive health and more than half of them wanted to receive "sexual education in the family and at school". Sexual education starts in the family and continues in schools, spreading information and counseling services, and raising awareness in the society are very important.

Keywords: University Students, Sexual Health, Knowledge Level

Presentation ID/Sunum No= 266**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5577-9205>

Covid-19 Pandemi Sürecinde Bilinçli Farkındalık (Mindfulness) Yaklaşımı ve Hemşirelik Bakımına Yansımaları

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Sarı¹, Doç.Dr. Özüm Erkin Geyiktepe²

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

²İzmir Demokrasi Üniversitesi

Özet

Bilinçli farkındalık kavramı son yıllarda oldukça üzerinde durulan önemli kavramlardan birisidir. Bilinçli farkındalık, duygu, düşünce ve algıların olduğu gibi kabul edildiği yargısız ve şimdiki zaman odaklı farkındalıktır. Bilinçli farkındalık temelli müdahaleler literatürde farklı gruplar üzerinde uygulanabilmekte ve etkinliği değerlendirilmektedir. Bilinçli farkındalık temelli yaklaşımların ilişkilendirildiği durumlardan bir tanesi de tüm dünyanın yaşamakta olduğu küresel sorun olan COVID-19 pandemisidir. Bu konuda yapılan çalışmaların sayısı son dönemde artış göstermiştir. Literatürde bilinçli farkındalık temelli uygulamalar COVID-19 pandemisi nedeniyle ortaya çıkan olumsuz etkilerin azaltılmasında önerilen uygulamalar arasında yer almaktadır. Bu derleme makalenin amacı, bilinçli farkındalık kavramının tanıtılması, COVID-19 pandemisi sürecinde bilinçli farkındalık uygulamaları ve hemşirelik bakımına yansımaları konusunda literatürün gözden geçirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Bilinçli Farkındalık, Mindfulness, Hemşirelik

Mindfulness Approach in the Covid-19 Pandemic Process and Its Reflections On Nursing Care**Abstract**

The concept of mindfulness is one of the important concepts that has been emphasized in recent years. Mindfulness is the non-judgmental and present tense awareness in which feelings, thoughts, and perceptions are accepted as they are. Mindfulness-based interventions can be applied to different groups in the literature and their effectiveness is evaluated. One of the situations that mindfulness-based approaches are associated with is the global problem that the whole world is experiencing, the COVID-19 pandemic. The number of studies on this subject has increased recently. Mindfulness-based practices in the literature are among the recommended practices to reduce the negative effects of the COVID-19 pandemic. The aim of this review article is to introduce the concept of mindfulness, to review the literature on mindfulness practices during the COVID-19 pandemic and its reflections on nursing care.

Keywords: Covid-19, Pandemic, Mindfulness, Nursing

Presentation ID/Sunum No= 164**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-9127-6824***Covid19 Pandemi Sürecinde Hemşirelik Öğrencilerinin Stres Düzeyleri, Yaşam Doyumları İle Duygusal Yeme Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi****Arş.Gör. Esra Pınarkaya¹, Ceyda Melek Çoban¹, Betül Erk¹***¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi***Özet**

Giriş: COVID-19 pandemi sürecinde eğitimin uzaktan eğitim çözümleriyle devam ettirilmesinin sağlık uygulaması yapılması zorunlu olan bölümlerde nasıl bir etki oluşturacağına dair tartışmalara yol açmıştır. Amaç: Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin Covid-19 pandemi sürecinde uzaktan eğitim veya yüz yüze klinik uygulama sırasında yaşadıkları stres ve yaşam doyumları ile duygusal yeme tutumları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olan bu çalışma, Mayıs 2021-Haziran 2021 tarihleri arasında Google form ile online olarak yapılmış ve 270 hemşirelik öğrencisi katılmıştır. 1. sınıf öğrenciler klinik uygulama dersi almadıkları için çalışma dışı bırakılmıştır. Çalışma için Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan (05.03.2021 tarihli 2021/161 sayılı) yazılı izin alınmıştır. Veri toplama araçları olarak birey tanıtım formu ile Klinik Uygulama Sırasında Algılanan Stres Ölçeği (Klinik-ASÖ), Yaşam Doyum Ölçeği (YDÖ) ve Duygusal Yeme Ölçeği (DYÖ) kullanılmıştır. Çalışmanın analizinde betimleyici istatistikler, Mann Whitney U, Kruskal Wallis testi uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %85,9'unun kız, %14,1'inin erkek öğrenci olup, bu öğrenci hemşirelerin %27,4'ü 2. Sınıf, %35,2'si 3. Sınıf, %37'si de 4.sınıftır. Öğrenci hemşirelerin Klinik-ASÖ puan ortalaması $66,30 \pm 21,83$; YDÖ puan ortalaması $19,03 \pm 6,86$; DYÖ puan ortalaması ise $22,12 \pm 5,85$ olduğu belirlenmiştir. Ailesi ile kalan öğrencilerin ASÖ puanının istatistiksel olarak anlamlı olduğu, yurttan kalan öğrencilerin ise YDÖ puan ortalamasının arttığı ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). Yapılan korelasyon analizine göre, öğrencilerin yaşam doyumu ile duygusal yeme tutumu arasında ters yönde zayıf bir ilişki ($r = -0,167$; $p < 0,00$) varken klinik uygulama stresi ile pozitif yönde zayıf bir ilişki ($r = 0,173$; $p < 0,00$) bulunmuştur. Sonuç: Öğrencilerin pandemi süresinde klinik uygulama ile ilgili stres düzeylerinin orta, yaşam doyumlarının az ve duygusal yeme düzeylerinin ise çok yüksek olduğu bulundu. Stres arttıkça ve yaşam doyumu azaldıkça duygusal yeme düzeyleri artmaktadır. Öğrencilerin, eğitim ve danışmanlık programları ve stresle doğru başa çıkma mekanizmaları ile yeme alışkanlıklarının değiştirilmesi etkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencisi, Klinik Uygulama, Stres, Yaşam Doyumu, Duygusal Yeme.

Examination of the Relationship Between Stress Levels, Life Satisfaction and Emotional Eating Attitudes of Nursing Students During the Covid-19 Pandemic

Abstract

Introduction: In COVID-19 as a pandemic process, education has led to discussions about how education continued with distance education solutions will impact the departments where the practice is required. **Purpose:** The aim of this study is to examine the relationship between the stress and life satisfaction of nursing students, which is experienced during distance education or face-to-face clinical practice during the Covid-19 pandemic, and their emotional eating attitudes. **Materials and Methods:** The study, descriptive and cross-sectional, was conducted online with Google form between May 2021 and June 2021 and a total of 270 nursing students participated. Year 1 students were excluded from the study since they do not take a clinical practice course. Written permission was obtained from the Clinical Research Ethics Committee (2021/161 on 05.03.2021) to conduct the study. Personal information form and Perceived Stress Scale for Nursery Students (Clinical-PSSNS), Satisfaction with Life Scale (SWLS) and Emotional Eating Scale (EES) were used as data collection tools. Descriptive statistics, Mann Whitney U, Kruskal Wallis test was used in the analysis of the study. **Findings:** Of the students participating in the study, 85.9% were female and 14.1% were male, while 27.4% of them were in Year 2 class, 35.2% in Year 3, and 37% in Year 4. The PSSNS score was determined to be 66.30 ± 21.83 ; SWLS was 19.03 ± 6.86 and EES was 22.12 ± 5.85 . The PSSNS score of the students living with their families was determined to be statistically significant, while the mean score of the students living in the dormitory showed an increase and was statistically significant ($p < 0.05$). According to the correlation analysis, there was a weak negative correlation ($r = -0.167$; $p < 0.00$) between students' life satisfaction and emotional eating attitudes, while a weak positive correlation ($r = 0.173$; $p < 0.00$) was found with clinical practice stress. **Conclusion:** During the pandemic, students were found to have moderate clinical practice-related stress levels, low life satisfaction, and very high emotional eating levels. Emotional eating levels increase as stress increases and life satisfaction decreases. Organizing education and counselling programs will be effective in students' learning the right ways to cope with stress and changing their eating habits.

Keywords: Nursing Student, Clinical Practice, Stress, Life Satisfaction, Emotional Eating.

Presentation ID/Sunum No= 89**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-0911-8182***Ebeveynler İçin Ağrı Dayanıklılık Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özellikleri****Dr. Öğretim Üyesi Aslı Akdeniz Kudubeş¹, Prof.Dr. Murat Bektaş²**¹*Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi*²*Dokuz Eylül Üniversitesi***Özet**

Amaç: Bu çalışma, Ağrı Dayanıklılık Ölçeği'nin kanserli çocuğu olan Türk ebeveynler için geçerlik ve güvenilirliğini test etmeyi amaçlamıştır. **Gereç ve Yöntemler:** Bu çalışma, ülkenin batısındaki bir üniversite hastanesinde tedavi gören kanserli çocukların ebeveynleri ile Kasım 2020 ile Nisan 2021 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmaya 18 yaş altı çocuğu olan, hematoloji-onkoloji ünitelerinde tedavi gören çocuğu olan, çalışmaya katılmaya gönüllü olan, Türkçe okuma, yazma ve iletişim kurabilen 240 ebeveyn katılmıştır. Veriler, ebeveyn bilgi formu ve Ebeveynler için Ağrı Dayanıklılık Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde, açıklayıcı ve doğrulayıcı afaktör analizi, Cronbach's alpha ve madde-toplam puan analizi yöntemleri kullanılmıştır. **Bulgular:** Ölçek üç alt boyut olmak üzere 24 maddeden oluşmaktadır. Ölçekler toplam varyansın %56.93'ünü açıklamaktadır. Hem açıklayıcı hem de doğrulayıcı faktör analizlerinde toplam faktör yükleri 0.30'dan büyük olduğu saptanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizinde, tüm uyum iyiliği indeksleri 0.91'den root mean square error of approximation (RMSEA) 0.08'den küçük olduğu saptanmıştır. Ölçeğin Cronbach alfa katsayısı 0.88, alt ölçekler için Cronbach alfa değerleri 0.79 ile 0.85 arasında değişmektedir. **Sonuç:** Ebeveynler için Ağrı Esnekliği Ölçeği Türk toplumu için geçerli ve güvenilir bir ölçek olarak bulunmuştur. Ebeveynler için Ağrı Esnekliği Ölçeği, kanserden etkilenen çocukların Türk ebeveynlerinin ağrı esnekliğini değerlendirmek için yararlı ve etkili bir araçtır.

Anahtar Kelimeler: Ağrı Esnekliği, Psikometrik Özellikler, Geçerlilik, Güvenilirlik, Kanser, Ebeveyn.

Psychometric Properties of the Turkish Version of the Pain Flexibility Scale for Parents of Children With Cancer**Abstract**

Aim: This study aimed to test the validity and reliability of the Pain Flexibility Scale for Turkish parents of children with cancer. **Material and Methods:** This study was carried out between November 2020 and April 2021 on parents of children with cancer who were treated at a university hospital in the western part of the country. The final study group comprised 240 parents of children who were under 18 years of age, parents of children who were treated in hematology-oncology units, those who volunteered to participate in the study and could read, write, and communicate in Turkish. Data were collected with the parent information form and Pain Flexibility Scale for Parents. The results were tested with validity and reliability analyzers such as explanatory and confirmatory factor analysis, Cronbach's

alpha, and item-total score analysis. Results: The scale comprised 24 items including three sub-dimensions. The scales explained 56.93% of the total variance. In both exploratory and confirmatory factor tests, the overall factor loading was greater than 0.30. In the confirmatory factor analysis, all the goodness of fit indexes were greater than 0.91, and the root mean square error of approximation was less than 0.08. The Cronbach's alpha coefficient of the scale was 0.88, with Cronbach's alpha values ranging between 0.79 and 0.85 for the subscales. Conclusion: The Pain Flexibility Scale for Parents was found to be a valid and reliable scale for the Turkish population. The findings of this study are consistent with those of the evaluation of the scale's original edition. The Pain Flexibility Scale for Parents is a useful and effective tool for assessing the pain flexibility of Turkish parents of cancer-affected children. **Keywords:** Pain Flexibility, Psychometric Properties, Validity, Reliability, Cancer, Parent.

Presentation ID/Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5086-3571

Hemşirelerin Uzaktan Hizmet İçi Eğitime İlişkin Görüşleri: Niteliksel Bir Çalışma

**Dr. Öğretim Üyesi Figen Çalışkan¹ , Doç.Dr. Emine Şenyuva²,
Merih Çavuşlu¹**

¹*Bakırköy Dr Sadi Konuk EAH*

²*İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi
Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı*

*Corresponding author: Figen

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, hemşirelerin uzaktan hizmet içi eğitime ilişkin görüşlerini belirlemektir.. **Yöntem:** Araştırma, hemşirelerin uzaktan hizmet içi eğitime ilişkin görüşlerinin derinlemesine ve ayrıntılı belirlenmesi, analiz edilmesi ve yorumlanması açısından nitel araştırma tipindedir. Bu çalışmanın evrenini; İstanbul ilinde bulunan bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan tüm hemşireler (N: 1313) oluşturmuştur, örneklemini gelişigüzel örnekleme yöntemi ile seçilen ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 45 hemşire oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak; Hemşire Bilgi Formu ve Yarı Yapılandırılmış Bireysel Görüş Formu ile toplanmıştır. **Bulgular:** Hemşirelerin uzaktan hizmet içi eğitimin mesleki katkılarına ilişkin görüşleri; kuruma/mesleğe uyumu sağlama, yeni bilgi ve beceriler kazanma, bilgi ve becerileri geliştirme, nitelikli bakım sağlama, teknolojiyi kullanmaya fırsat verme, teknolojik değişme ve gelişmelerden haberdar olma, hemşireler arasında bilgi ve beceri paylaşımını sağlama, iş kazalarını önleme, iletişim becerileri kazandırma olarak 9 alt tema altında tanımlanmıştır. Hemşireler uzaktan hizmet içi eğitimin güçlü yönlerine ilişkin en fazla; mesai saatleri dışında eğitimlere katılmaya olanak vermesi, zaman ve mekan esnekliği sağlaması, bireysel öğrenmeyi sağlaması; zayıf yönlerine ilişkin ise; eğitimci-öğrenen etkileşiminin sınırlı olması, izin günlerinde eğitime katılmak zorunda olunması, beceriye dönük davranışların kazandırılmaması olarak belirtmişlerdir. Uzaktan hizmet içi eğitimde hemşirelerin en fazla eğitimlerin ilgi/istek ve ihtiyaçları doğrultusunda yapılmaması, eğitimin çalıştıkları alanlara yönelik olmaması, eğitimlerde eğitimci-hemşire etkileşiminin olmaması/sınırlı olması sorunu yaşadıkları saptanmıştır. Bu sorunlara çözüm önerileri olarak; hemşirelerin istek ve ihtiyaçlarının dikkate alınması, eğitimlerin çalışma alanlarına yönelik olması, eğitimlerde eğitimci-hemşire etkileşiminin artırılması olarak belirtmişlerdir. Hemşirelerin %46,4'ünün yüzyüze, %24,3'ünün uzaktan, % 29,3'ünün kama eğitim şeklinde hizmet içi eğitim ortamını tercih ettikleri belirlenmiştir. **Sonuçlar:** Bu kapsamda hemşirelere yönelik gerçekleştirilen uzaktan hizmet içi eğitimler mesleki gelişimi desteklemekte, hizmet içi eğitimlere katılma konusunda kolaylık sağlamaktadır. Ancak hemşirelerin hem eğitimcilerle hem de birbirleri ile iletişimini sınırlandırdığı görülmektedir. Beceri geliştirmeye yönelik konularda yüzyüze eğitimlerle karma şekilde gerçekleştirilmesi, eğitim planlaması yapılırken ihtiyaç analizi yapılması, eğitimlerin hemşirelerin çalıştıkları alana yönelik yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hizmet İçi Eğitim, Uzaktan Eğitim, Uzaktan Hizmet İçi Eğitim, Sürekli Eğitim, Yaşam Boyu Eğitim, Hemşire

Presentation ID/Sunum No= 52**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-5086-3571***Hemşirelik Mesleki Yeterliklerinin Değerlendirilmesi İçin Geçerli ve Güvenilir Bir Araç: Hemşirelik Mesleki Yeterlik Ölçeği****Dr. Öğretim Üyesi Figen Çalışkan¹, Doç.Dr. Emine Şenyuva²**¹*Bakırköy Dr Sadi Konuk EAH*²*İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa***Corresponding author: Figen***Özet**

Amaç: Bu çalışmanın amacı, hemşirelerin mesleki yeterliklerini değerlendirmede kullanılacak geçerli ve güvenilir bir araç geliştirmektir. **Yöntem:** Araştırma, metodolojik araştırma tasarımıdır. Bu çalışmanın evrenini; İstanbul ilinde bulunan üç eğitim ve araştırma hastanesi, bir üniversite hastanesi ve bir özel hastanede çalışan 3133 hemşire, örneklemini 902 hemşire oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak; Hemşire Bilgi Formu ve Hemşirelik Mesleki Yeterlik Ölçeği Taslak Formu kullanılmıştır. **Bulgular:** Araştırmada, Hemşirelik Mesleki Yeterlik Ölçeği'nin hemşirelerin; tanılama, hemşirelik sürecini uygulama, sağlık/hasta eğitimi yapma, mesleki gelişimi sürdürme, hemşirelik uygulamalarında etik uygulamaları sürdürme gibi mesleki yeterliklerini belirlemek/değerlendirmek amacıyla kullanılacak geçerli ve güvenilir bir araç olduğu belirlenmiştir. **Sonuçlar:** Bu kapsamda geliştirilen ölçek, hemşirelerin mesleki yeterliklerini belirlemek, hemşirelik mesleki yeterliklerini etkileyen değişkenleri belirlemek ve hemşirelerin mesleki yeterlikleri üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla yapılan araştırmalarda kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Yeterlik, Yetkinlik, Hemşirelik Mesleki Yeterlik

A Valid and Reliable Tool to Assess Nursing Professional Competencies: the Nursing Professional Competence Scale**Abstract**

Aim: This study aims to develop a valid and reliable tool that can be used to assess the professional competence of nurses. **Methods:** The study has a methodological design. The population of this study included 3133 nurses who worked at three training and research hospitals, one university hospital and one private hospital in Istanbul, and its sample included 902 nurses. The study used a Nurse Information Form and Nursing Professional Competence Scale Draft Form. **Results:** The study found that the Nursing Professional Competence Scale is valid and reliable tool that can be used to determine/assess the nurses' professional competences such as diagnosis, implementing the nursing process, providing health/patient education, continuing professional development, maintaining ethical practices in nursing practices, and grounding nursing care to with researches. **Conclusion:** The scale developed in this context can be used in researches to determine the professional competencies of nurses, to identify the

variables affecting professional competencies of nurses, and to examine the effects of nursing education programs on professional competencies of nurses.

Keywords: Nursing, Competence, Competency, Nursing Professional Competence

Presentation ID/Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6294-6115

Hemşirelik Öğrencilerinin Depresyon Anksiyete Stres Üzerinde Anksiyete Duyarlılığı ve Belirsizliğe Tahammülsüzlüğün Rolü

**Öğr.Gör. Saliha Bozdoğan Yesilot¹ , Arş.Gör.Dr. Pınar Yeşil Demirci¹ ,
Dr. Öğretim Üyesi Zehra Eskimez¹**

¹Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin depresyon anksiyete ve stres düzeyi üzerinde anksiyete duyarlılığı ve belirsizliğe tahammülsüzlüğün rolünün araştırılmasıdır. Bu çalışma tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırma, Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören 366 öğrenci ile 1 Haziran-15 Temmuz tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği-21 (DASS-21), Anksiyete Duyarlılığı İndeksi-3 (ADİ-3) ve Belirsizliğe Tahammülsüzlük Ölçeği-Kısa Formu (BTÖ-12) kullanılarak online toplanmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21,63±2,41 olup, %79,8'i kadındır. Öğrencilerin DASS-21 Depresyon alt boyut puan ortalaması 8,33±4,29, Anksiyete alt boyut ortalaması 6,70±3,98 ve Stres alt boyutu puan ortalaması 8,73±3,81, bulunmuştur. BTÖ- 12 toplam puan ortalaması 38,84±10,01, ADİ-3 toplam puan ortalaması 43,19±14,73'tür. DASS-21 depresyon, anksiyete ve stres alt boyutları ile BTÖ-12'nin ve ADİ-3'ün tüm alt boyutları arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Çalışma sonucunda, hemşirelik öğrencilerinin, orta düzey depresyon ve anksiyete, hafif derecede stres düzeyine sahip olduğu belirlenmiştir. Belirsizliğe tahammülsüzlük ve anksiyete duyarlılıklarının pozitif yönde anlamlı şekilde depresyon, anksiyete ve stres düzeylerini etkilediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencileri, Depresyon, Anksiyete, Stres, Belirsizliğe Tahammülsüzlük, Anksiyete Duyarlılığı

The Role of Anxiety Sensitivity and Intolerance of Uncertainty On Nursing Students' Depression, Anxiety, and Stress Level

Abstract

The study aimed to evaluate the role of anxiety sensitivity and intolerance to uncertainty on the depression anxiety stress level of nursing students. This was a descriptive study. The study was carried out with 366 Nursing Department students between 1 June and 15 July, 2021. Data were collected online using by Personal Information Form, Depression Anxiety Stress Scale-21 (DASS-21), Anxiety Sensitivity Index-3 (ASI-3) and Uncertainty Intolerance Scale-Short Form (UISF-12). The mean age of the students participating in the study was 21.63±2.41 and 79.8% of them were women. The students' DASS-21 Depression sub-dimension mean score was 8.33±4.29, Anxiety sub-dimension mean 6.70±3.98 and Stress sub-dimension mean 8.73±3.81. The students' DASS-21 Depression sub-dimension mean score was 8.33±4.29, Anxiety sub-dimension mean 6.70±3.98 and Stress sub-dimension mean

8.73±3.81. The mean total score of UISF-12 was 38.84±10.01, and the mean total score of ASI-3 was 43.19±14.73. Significant correlations were found between DASS-21 depression, anxiety and stress sub-dimensions, all sub-dimensions of BTS-12 and ASI-3. The study results revealed that nursing students have moderate level of depression and anxiety, mild level of stress. Intolerance to uncertainty and anxiety sensitivity have a positive effect on students' depression, anxiety and stress levels.

Keywords: Nursing Students, Depression, Anxiety, Stress, Intolerance to Uncertainty, Anxiety Sensitivity

Presentation ID/Sunum No= 109**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Kadınlar Sağlık Okuryazarlığının Beslenme Bilgi Düzeyine Etkisi

Sakine Beyoğlu¹, Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap Koçak²

¹Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Günümüzde sağlık hizmetlerinin en temel amacı toplum sağlığının korunması ve geliştirilmesidir, toplumun sağlık hizmetleri hakkında bilgilenmeleri, bireylerden kendi sağlıklarını koruma ve geliştirme uygulamalarını benimsemeleri, kendi sağlıkları ile ilgili kararlar vermede etkin olmaları, sorumluluklarını ve genel haklarını bilmeleri beklenmektedir. Bu beklentinin gerçekleştirilmesinin temelinde, bireylerin yeterli düzeyde bir sağlık okuryazarlığına sahip olmaları yer almaktadır. Bu çalışma kadınlar sağlık okuryazarlığının beslenme bilgi düzeyine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı. **YÖNTEM:** Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırmamız Malatya İl Sağlık Müdürlüğüne bağlı bulunan Fırat Aile Sağlığı Merkezi, İpek Aile Sağlığı Merkezi, Aytaç Paşa Aile Sağlığı Merkezine gelen 18 yaş üstü kronik rahatsızlığı bulunmayan 302 kadınla yüz yüze yapılmıştır. Verilerin toplanmasında “Kişisel Bilgi Formu”, “Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği – 32 (TSOY-32)” ve Yetişkinler İçin Beslenme Bilgi Düzeyi (YETBİD) Ölçeği” kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde sıklık, yüzde, ortalama, Kruskal Wallis, Wilcoxon Testi ve Mann Whitney U ve Pearson korelasyon analizleriyle değerlendirildi. **BULGULAR:** Araştırmamızda kadınların TSOY-32 ölçek indeks puan ortalaması 36.9 ± 7.55 ’dir. Kadınların; eğitim düzeyi azaldıkça, sosyal güvencesi olmayanların, egzersiz yapmayanların ve genel sağlık durumu kötü olarak ifade eden kadınların genel SOY ortalamalarının düştüğü görüldü. Kadınların temel besin bilgisi ortalama puanı 50.77 ± 9.57 ’dir. İlköğretim eğitimi olan, geliri giderden az olan kadınların besin bilgisinden aldıkları puanların daha düşük olduğu belirlendi ($p<0.05$). Kadınların besin tercihi puan ortalaması 30.43 ± 5.79 olduğu, yaş arttıkça, eğitim düzeyi arttıkça, genel sağlık düzeyi iyi olanların ve evlilerin besin tercihinden aldıkları puanların göre daha yüksek olduğu saptandı ($p<0.05$). **SONUÇ-ÖNERİLER:** Kadınların % 7.9’unun yetersiz SOY düzeyine sahip olduğu, temel besin bilgisi ile TSOY-32 toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığı belirlendi. Besin Tercihi ile Sağlık Okuryazarlığı Toplam Puanı arasında negatif yönde düşük düzeyde ($r=-0.260$) istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Kadınların sağlık okuryazarlığı konusunda bilgilendirme çalışmaları yapılarak, beslenme bilgi düzeyinin artmasının sağlanması önerilebilir. **Anahtar Kelimeler:** Sağlık okuryazarlığı, beslenme bilgi düzeyi, hemşirelik.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı, Beslenme Bilgi Düzeyi, Hemşirelik.

Presentation ID/Sunum No= 55**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Kadınlarda Sağlık Okuryazarlığının Kardiyovasküler Hastalık Risk Faktörleri Bilgi Düzeyi ve Diyabet Riskine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap Koçak¹, Nurten Doğan¹

¹Gaziantep Üniversitesi

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Sağlık sektörü yıllarla beraber sürekli bir değişim ve gelişim içindedir. Halk sağlığı alanında büyük öneme sahip olan sağlık okuryazarlığı, genel sağlık düzeyi üzerinde önemli ve belirleyici etkisi vardır. Bu çalışma kadınlarda sağlık okuryazarlığının kardiyovasküler hastalık risk faktörleri bilgi düzeyi ve diyabet riskine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı. **YÖNTEM:** Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırmamız Gaziantep Binevler Aile Sağlığı Merkezi, Halide Alevli Aile Sağlığı Merkezi ve Mehmet Ali Özkara Aile Sağlığı Merkezine başvuran 18 yaş üstü kronik rahatsızlığı bulunmayan 300 kadınla yüz yüze yapılmıştır. Verilerin toplanmasında "Kişisel Bilgi Formu", "Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği – 32 (TSOY-32)" "Kardiyovasküler Hastalıklar Risk Faktörleri Bilgi Düzeyi (KARRİF-BD) Ölçeği" ve "Finlandiya Diyabet Risk Anketi (FINDRISC)" kullanıldı. Veriler IBM SPSS 22 programında sıklık, yüzde, ortalama, Kruskal Wallis ve Mann Whitney U ve Pearson korelasyon analizleriyle değerlendirildi. **BULGULAR:** Araştırmamızda kadınların TSOY-32 ölçek indeks puan ortalaması 28.48±11.02'dir. Kadınların; eğitim düzeyi azaldıkça, yaş artıkça, sosyal güvencesi yeşil kart olanların ve genel sağlık durumu kötü olarak ifade eden kadınların genel SOY ortalamalarının düştüğü görüldü. Kadınların KARRİF-BD ortalama puanı 16.77±4.46'dir. Okuryazar olmayan, geliri giderden az olan kadınların KARRİF-BD'den aldıkları puanların daha düşük olduğu belirlendi (p<0.05). Kadınların FINDRISK puan ortalaması 13.93±3.63 olduğu, yaş artıkça, eğitim düzeyi azaldıkça, genel sağlık düzeyi kötü olanların ve evlilerin FINDRISC ölçeğinden aldıkları puanların göre daha yüksek olduğu saptandı (p<0.05). **SONUÇ-ÖNERİLER:** Kadınların %33 yetersiz SOY düzeyine sahiptir. TSOY-32 ölçek puanları artıkça FINDRISC toplam puan azalır (p<0.05), KARRİF-BD ölçek puanlarında anlamlı korelasyon sağlanmamıştır (p>0.05). Kadınların SOY konusunda bilgilendirme çalışmaları yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı, Diyabet ve Kardiyovasküler Hastalıklar Risk Faktörü

Presentation ID/Sunum No= 142**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Kadınlarda Üriner İkontinansın Yaşam Kalitesi ve Benlik Saygısına Etkisi

Fatma Hilal Türk¹, Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap Koçak²

¹Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Bu araştırma herhangi bir nedenle hastaneye başvuran 180 kadın ile üriner inkontinans sıklığı, üriner inkontinansın yaşam kalitesi ve benlik saygısına etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı bir araştırma olarak tasarlanan bu çalışmada veriler hastaneye başvuran kadınlara anket formları uygulanarak toplanmıştır.Yapılan istatistik sonuçlarına göre kadınlarda görülen üriner inkontinansın yaş, evlilik süresi, gebelik sayısı ile bağlantılı olduğu saptandı. Bu araştırmaya katılan kadınların yaş ortalamalarının 45,75 olduğu belirlendi.Bu kadınların ortalama 3,32 yıldan beri üriner inkontinans yaşamaktadır.Kadınların yüzde 53,9 luk kısmının tuvalete yetişmeden idrarını kaçırdığı görülmüştür. Yaş ilerledikçe, gebelik sayısı ve evlilik süresi arttıkça üriner inkontinans düzeyinin de arttığı tespit edildi. Kadınların cinsel ilişki sıklığı, sigara kullanım sıklığı, kronik hastalık varlığı, ilaç kullanımı gibi özelliklerinin üriner inkontinans düzeyini etkilediği görüldü. Üriner İkontinanslı kadınların Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği puan ortalamalarının anlamlı düzeyde daha düşük olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üriner İkontinans, Benlik Saygısı, Yaşam Kalitesi

The Effect of Urinary Icontinence On the Quality of Life and Self-Esteem in Women**Abstract**

This study was conducted with 180 women who applied to the hospital for any reason, to determine the frequency of urinary incontinence, the effect of urinary incontinence on quality of life and self-esteem. In this study, which was designed as a descriptive study, data were collected by applying questionnaires to women who applied to the hospital. It was determined that the average age of the women participating in this study was 45.75. These women have been experiencing urinary incontinence for an average of 3.32 years. It was determined that the urinary incontinence level increased as the age increased, the number of pregnancies and the duration of marriage increased. It was observed that the characteristics of women, such as frequency of sexual intercourse, frequency of smoking, presence of chronic diseases, and drug use, affected the level of urinary incontinence. Rosenberg Self-Esteem Scale mean scores of women with urinary incontinence were found to be significantly lower.

Keywords: Urinaryincontinence, Quality of Life, Self-Esteem.

Presentation ID/Sunum No= 103**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: ecem1996-22@hotmail.com

Metabolik Sendrom Yönetiminde Hemşirelik Yaklaşımlarımız**Araştırmacı Ecem Özdemir¹**

¹SBÜ Ankara Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi,
Anestezi ve Reanimasyon Yoğun Bakım

Özet

Metabolik sendrom (MS), kardiyometabolik komplikasyonlarla küresel çapta yayılan, yüksek morbidite ve mortaliteye sahip ciddi bir sağlık problemidir. “İnsülin rezistansı” sendromu diye de anılan MS, birbirini içeren birçok risk durumunun bir arada bulunduğu; abdominal obezite, glukoz tolerasyonun yokluğu ya da diyabet hastalığı (DM), kolesterol düzensizliği durumları (hiperlipidemi vb.), hipertansiyon ve koroner arter hastalığı (KAH) gibi sistemik birçok durumun birlikte bulunduğu, mortalitesi yüksek bir endokrinopatidir. MS, aterosklerotik hastalıklar ve Tip 2 diyabetin en kritik ve prevalansı çok olarak görülen sebepleri arasındadır. Bu etmenler; abdominal obezite, kolesterol düzensizlikleri (dislipidemi vb.) hipertansiyon ve hiperglisemidir. Metabolik sendrom prevalansı erişkinlerde ortalama %22 olarak bildirilmektedir. Yaş arttıkça metabolik sendrom sıklığının da artmasıyla, 60-64 yaşlarındaki bireylerde metabolik sendrom sıklığı %57,7 olarak saptanmıştır. Bu çalışmada bir başka özellik kadınların %63,6’sının, erkeklerin %34,5’inin obez olduğunun saptanmasıdır. Genetik özellikler dışında, çevresel faktörlerin etkisiyle ortaya çıkan bir hastalık olan metabolik sendromda öncelikli yaklaşım, yaşam tarzının düzenlenmesi olmalıdır. Amaç diyabet ve kardiyovasküler hastalıkların önlenmesidir. Uygun bir beslenme ve egzersiz programıyla sağlanan kilo kaybı, metabolik sendromda gözlenen tüm bozuklukları düzeltici yönde etki sağlar. Hemşireler olarak bizler, MS açısından riskli gruplarda bulunan bireylere gerekli yaşam tarzı değişiklikleri konusunda cesaretlendirmeli, yanlarında olarak bireyselleştirilmiş hemşirelik bakımının gerekliliklerini yerine getirmeliyiz. Obezitesi olan bireylere beslenme programlarına uyumlulukları için bilgi vermeli, gerekli psikolojik desteği sağlamalıyız.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom, Hemşire, Hemşirelik Bakımı, Obezite, Diyabet

Our Nursing Approaches in Metabolic Syndrome Management**Abstract**

Metabolic syndrome (MS) is a serious health problem with high morbidity and mortality, spreading globally with cardiometabolic complications. MS, also known as "insulin resistance" syndrome, is a combination of many risk conditions that include each other; It is an endocrinopathy with high mortality in which many systemic conditions such as abdominal obesity, lack of glucose tolerance or diabetes disease (DM), cholesterol disorders (hyperlipidemia, etc.), hypertension and coronary artery disease (CAD) coexist. MS is among the most critical and most prevalent causes of atherosclerotic diseases and Type 2 diabetes. These factors are; abdominal obesity, cholesterol disorders (dyslipidemia,

etc.), hypertension and hyperglycemia. The prevalence of metabolic syndrome is reported to be 22% on average in adults. As the age increases, the frequency of metabolic syndrome increases, and the frequency of metabolic syndrome in individuals aged 60-64 was found to be 57.7%. Another feature of this study is that 63.6% of women and 34.5% of men were obese. The primary approach in metabolic syndrome, which is a disease caused by environmental factors other than genetic features, should be the regulation of lifestyle. The aim is to prevent diabetes and cardiovascular diseases. Weight loss with a suitable nutrition and exercise program provides a corrective effect on all disorders observed in metabolic syndrome. As nurses, we should encourage individuals in risk groups for MS to make necessary lifestyle changes and fulfill the requirements of individualized nursing care by their side. We should inform individuals with obesity for their compliance with their nutrition programs and provide the necessary psychological support.

Keywords: Metabolic Syndrome, Nursing Care, Obesite, Diabet

Presentation ID/Sunum No= 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002- 1146-1086

Türk Hemşirelik Öğrencilerinin Meslek Seçimini Etkileyen Nedenler

**Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap Koçak¹, Burçin Selçuk¹,
Prof.Dr. Zeynep Güngörmüş²**

¹*Gaziantep Üniversitesi*

²*Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi*

Özet

İnsanın yaşamı boyunca vereceği en önemli kararlardan biri meslek seçimidir. Bu seçimin bilinçli yapılması hem birey hem de ülke geleceği açısından mühim bir ödev niteliğindedir. Bu araştırma Türk hemşirelik öğrencilerinin meslek seçimini etkileyen faktörleri belirlemek amacı yapıldı. YÖNTEM: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki araştırmamıza; her coğrafi bölgeden bir tane olmak üzere toplam yedi üniversitenin hemşirelik bölümü öğrencileri alınmıştır. Yapılan güç analizinde örneklem büyüklüğü 2761 olarak bulunmuştur. Araştırmamız yüz yüze yapılmıştır. Verilerin toplanmasında Tanıtıcı Bilgi Formu ve Hemşirelikte Meslek Seçim Ölçeği (HMSÖ) kullanıldı. Veriler IBM SPSS 25 programında güvenilirlik analizleri, tanımlayıcı istatistikler, anova testi, spearman korelasyon, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanıldı. BULGULAR: Araştırmamıza katılan öğrenci hemşirelerin yarısından fazlası 20 yaş ve altı, büyük çoğunluğunu ise kız öğrenciler oluşturmaktadır. Öğrencilerin yarısından fazlası “Hemşirelik” bölümünü isteyerek tercih ettiği, üniversite sınavına birinci girişinde kazandığı, eğitimine başladıktan sonra mesleğe bakış açılarının olumlu yönde değiştiği ve hemşireliğin kendi ilgi alanına uygun olduğu belirlenmiştir. Türk hemşirelik öğrencilerinin mesleği seçme nedenleri incelendiğinde ilk sırada “iş olanakları” ardından “insanlara yardım” cevabı verilmiştir. Öğrencilerin HMSÖ ölçek toplam puan ortalaması 101.4125±24.89716 puandır. Mesleki Uygunluk alt boyutu toplam puan ortalaması 70.51± 20.83 puan olarak hesaplanmıştır. Yaşamsal Nedenler alt boyutu toplam puan ortalaması 30.90 ±10.24 olarak bulunmuştur (p<0.05). SONUÇ-ÖNERİLER: Türk hemşirelik öğrencilerinin mesleğini seçme nedenleri için öğrencilerin yarısına yakını “iş olanakları” olduğu ve HMSÖ puanının orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %16.7’si bölüm değiştirme düşüncesine sahiptir. Öğrencilerin meslek seçimi yaparken rehberlik hizmeti almaları ilaveten hemşirelik mesleğini doğru tanıyabilmeleri için meslek üyeleri aracılığıyla özel gün ve haftalarda konferanslar düzenlenmesi, meslek üyeleri tarafından kapsamlı bilgiler verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencileri, Meslek, Hemşirelik, Meslek Seçimi.

The Reasons Affecting the Choice of Profession of the Turkish Nursing Students

Abstract

Aim : One of the most important decisions that a person make is the choice of profession. Making this choice consciously is an important task for the future of both the individual and the country.

The aim of this research was to determine the factors affecting the profession choice of Turkish nursing students. Material and Method : This descriptive and correlational study was conducted 7 faculties of health sciences department of nursing or faculty of nursing, one from each geographical region. The study was carried out with 2761 nursing students. The data of study was collected using Student Identification Form and Profession Choice Scale in Nursing. In the analysis of data, frequency, percentage, average, Independent Sample T test, Anova test, Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test, Post Hoc Bonferroni test were used in IBM SPSS 25 program. Analysis were carried out in IBM SPSS 25 program. Results: More than half of the student nurses participating in the research are under the age of 20, and the majority are female students. It was determined that more than half of the students preferred the "Nursing" department willingly, their perspectives on the profession changed positively after they started their education and nursing was suitable for their area of interest. When the reasons for choosing the profession of Turkish nursing students were examined, the first answer was "job opportunities" followed by "helping people". Students' HMSÖ scale total score average is 101.4125 ± 24.89716 . Occupational Aptitude sub-dimension total score average was calculated as 70.51 ± 20.83 points. Vital Causes sub-dimension total score average was found to be 30.90 ± 10.24 . Conclusion: The reasons for choosing the profession of Turkish nursing students, almost half of the students are "job opportunities" and HMSÖ score was determined to be intermediate. 16.7% of the students have the thought of changing their department. It can be recommended that students should receive guidance service while choosing a profession, in addition, in order for students to get to know the nursing profession correctly and comprehensive information, to organize conferences on special days and weeks through professional members.

Keywords: Nursing, Nursing Students, Profession, Profession Choice

Presentation ID/Sunum No= 148**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2669-4883***Yaşlılarda Günlük Yaşam Aktiviteleri İle İhmal ve İstismar Arasındaki İlişki****Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap Koçak¹ , Zeynal Kızır²**¹*Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü*²*Adıyaman Üniversitesi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi***Özet**

GİRİŞ-AMAÇ: Dünya’da ve ülkemizde yaşlı nüfusunda meydana gelen artış nedeniyle yaşlı bireylerde görülen ihmal ve istismar, günümüzde gittikçe artan önemli bir halk sağlığı sorunu olarak görülmektedir. Yaşlı nüfusun artışı ile birlikte yaşlı istismar ve ihmali hem dünyada hem de ülkemizde önem kazanmaya başlamıştır. Bu araştırma aile ortamında yaşamakta olan yaşlıların, günlük yaşam aktiviteleri ile ihmal ve istismar arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. **YÖNTEM:** Araştırmanın Adıyaman İl Sağlık Müdürlüğüne bağlı 1 ve 14 Nolu Aile sağlığı Merkezleri’ne başvuran yaşlılarla yapılmıştır. Örneklem büyüklüğünün hesaplanmasında güç analizi yapılmıştır. Çalışma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı olarak yapılmıştır. Verilerin toplanmasında Standardize Mini Mental Test, Kişisel Bilgi Formu, Barthel İndeksi, Yaşlı İhmal Tanılaması, Hwalek-Sengstock Yaşlı İstismarı Tarama Testi kullanılmıştır. **BULGULAR:** Araştırma sonucuna göre yaşlıların cinsiyet, yaş aralıkları, medeni durum, okuryazarlık durumu sağlık güvencesi türü ve çocukları ile görüşme durumu ile Hwalek-sengstock yaşlı istismarı tarama testi arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Yine yaşlıların hastalık varlığı durumu ile Hwalek-sengstock yaşlı istismarı tarama testi puan ortalamaları ile arasındaki durum istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Aynı şekilde yaş ve sağlık güvencesinin türü ile bartelin ölçeği ile arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur($p<0.05$). **SONUÇ-ÖNERİLER:** Sonuç olarak yaşlılarda bağımlılık düzeyi arttıkça birey, günlük yaşam aktivitelerini yerine getirmekte zorluk yaşamakta ve bu nedenle de ihmal ve istismar durumuna daha sık maruz kalabilmektedir. Bu nedenle genel olarak toplumda bu problem ile ilgili olarak bilgilendirilmeye ihtiyaç vardır ve bu yüzden uygun hizmetler (eğitim hizmetleri, güvenliği sağlayıcı hizmetler vs.) sağlanmalı ve geliştirilmelidir. **Anahtar Kelimeler:** Yaşlı, İhmal ve İstismar, Günlük Yaşam Aktiviteleri, Hemşire.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, İhmal ve İstismar, Günlük Yaşam Aktiviteleri, Hemşire.

Presentation ID/Sunum No= 243**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-3582-6609***Yoğun Bakım Hemşirelerinin Bakım Davranışları ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi: Covid-19 Pandemi Örneği****Araştırmacı Remziye Gebeş Kaya¹, Dr. Öğr. Üyesi Kenan Gümüş¹**
*¹Amasya Üniversitesi***Corresponding author: Kenan Gümüş***Özet**

Giriş: Hemşirelik bakım davranışları, hasta bakım kalitesinin ve sonuçlarının değerlendirilmesine ve hastaların yararlanabileceği yeni düzenlemelerin yapılmasına katkı sağlar. Bu çalışmada COVID-19 pandemi döneminde yoğun bakımlarda çalışan hemşirelerin bakım davranışlarını ve etkileyen faktörleri belirlemek amaçlanmıştır. Metot: Araştırma yoğun bakımlarda çalışan 152 hemşirenin katılımı ile gerçekleştirildi. Veri toplama aracı olarak sosyo demografik form ve Bakım Davranışları Ölçeği-24 kullanıldı. Ölçek likert tipi olup güvence, bilgi-beceri, saygılı olma ve bağlılık olmak üzere 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Her bir alt boyut için, maddelerin puanları toplanarak elde edilen puanın madde sayısına bölünmesiyle, 1-6 puan arasında alt boyut puanları elde edilmektedir. Çalışma verileri minimum-maximum, ortalama, standart sapma, frekans, Mann Whitney U, Kuruskall Wallis testleri kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin 65.8'inin lisans düzeyinde eğitime sahip olduğu, %64.5'inin eğitim araştırma hastanesinde çalıştığı, %30.9'unun 6-10 yıldır hemşirelik yaptığı ve yoğun bakımda çalıştığı, %28.3'ünün anestezi ve reanimasyon yoğun bakım ünitesinde çalıştığı tespit edilmiştir. %85.5'inin kronik bir hastalığı olmayan hemşirelerin, %55.3'ünün haftalık çalışma süresinin 40-48 saat aralığında olduğu, %78.3'ünün gece-gündüz vardiya şekline göre çalıştığı, %52.6'sının mesleğinden kısmen memnun olduğunu ifade ettiği belirlenmiştir. Hemşirelerin %56.6'sı pandemi döneminde hasta bakımına ayırdığı sürenin arttığını ifade etmiştir. Hemşirelerin %64.5'i çalıştığı üniteye günlük 1-5 tane hastaya baktığı, %95.4'ünün COVID-19'lu hastaya bakım verdiği, %57.2'sinin COVID-19 geçirdiği, tamamının (%100) COVID-19'a yakalanan bir meslektaşının olduğu, %69.7'sinin virüse yakalanmaktan korktuğu, %59.2'sinin COVID-19'lu hasta bakımına yönelik eğitim almadığı, %58.6'sının kişisel koruyucu ekipman kullanım eğitimi aldığı, %73.7'sinin aşı olduğu, %47.4'ünün aşılmanın virüse yakalanma korkusunu azaltmadığı belirlenmiştir. Hemşirelerin %54.6'sının pandemi döneminde hasta sayısındaki artışın bakım kalitesini azalttığını, %86.8'inin hasta sayısındaki artışın virüse yakalanma korkusunu arttırdığını ifade etmişlerdir. Elde edinilen verilerden yalnızca, çalışılan üniteye hasta sayısının artmasının hemşirelik bakımını etkilemediğini ifade eden hemşirelerin bilgi beceri alt boyut puan ortalamasının daha yüksek olduğu saptanmıştır (p=0.046). Yoğun bakım hemşirelerinin bakım davranışları ölçeği toplam puan ortalaması 5.13±0.88 (min-max= 2-6), güven alt boyutu puan ortalaması 5.11±0.89 (min-max= 2-6), bilgi-beceri alt boyutu puan ortalaması 5.26± 0.90 (min-max= 2-6), saygılı olma alt boyutu puan ortalaması 5.11±0.94 (min-max= 2-6), bağlılık alt boyutu puan ortalaması ise 5.03 ±0.93 (min-max= 2-6) olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Pandemi döneminde yoğun bakımda hizmet veren hemşirelerin bakım davranışları ölçeğinden aldıkları

puanlar göz önüne alındığında hemşireler açısından bakım kalitesinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca çalıştığı ünitedeki hasta sayısının artmasının bakım kalitesini etkilemediğini ifade eden hemşirelerin bilgi-beceri puanı daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik; Bakım Davranışları; Covid-19 Pandemisi.

Care Behaviors of Intensive Care Nurses and Determination of Affecting Factors: the Example of Covid-19 Pandemic

Abstract

Introduction: Nursing care behaviors contribute to the evaluation of patient care quality and outcomes and to make new arrangements that patients can benefit from. In this study, it was aimed to determine the care behaviors of nurses working in intensive care units and the factors affecting them during the COVID-19 pandemic period. **Method:** The research was carried out with the participation of 152 nurses working in intensive care units. The socio-demographic form and Care Behaviors Scale-24 were used as data collection tools. The scale is a likert type and consists of 4 sub-dimensions: assurance, knowledge-skills, respect and commitment. For each sub-dimension, sub-dimension scores between 1-6 points are obtained by summing the scores of the items and dividing the score obtained by the number of items. Study data were evaluated using minimum-maximum, mean, standard deviation, frequency, Mann Whitney U, Kuruskall Wallis tests. **Results:** It was determined that 65.8% of the nurses participating in the study had undergraduate education, 64.5% worked in a training and research hospital, 30.9% had been nursing for 6-10 years and worked in the intensive care unit and 28.3% worked in the anesthesia and reanimation intensive care unit. It was determined that 85.5% of the nurses did not have a chronic disease, 55.3% of them had a weekly working time of 40-48 hours, 78.3% of them worked day and night shifts, and 52.6% of them stated that they were partially satisfied with their profession. 56.6% of the nurses stated that the time allocated to patient care increased during the pandemic period. 64.5% of the nurses care for 1-5 patients a day in the unit they work, 95.4% care for patients with COVID-19, 57.2% have COVID-19, all (100%) have a colleague who caught COVID-19, 69.7% feared catching the virus, 59.2% did not receive training on patient care with COVID-19, 58.6% received training on the use of personal protective equipment, 73.7% were vaccinated, 47.4% of the nurses did not reduce the fear of catching the virus with the vaccine. 54.6% of the nurses stated that the increase in the number of patients during the pandemic period decreased the quality of care, and 86.8% of them stated that the increase in the number of patients increased the fear of catching the virus. From the data obtained, it was determined that only the nurses who stated that the increase in the number of patients in the unit worked did not affect the nursing care, and that the knowledge-skill sub-dimension score average was higher ($p=0.046$). Intensive care nurses' care behavior scale total score average 5.13 ± 0.88 (min-max= 2-6), confidence sub-dimension mean score 5.11 ± 0.89 (min-max= 2-6), knowledge-skill sub-dimension mean score 5.26 ± 0.90 (min-max= 2-6), the mean score of the sub-dimension of respect was 5.11 ± 0.94 (min-max= 2-6), and the mean score of the sub-dimension of commitment was 5.03 ± 0.93 (min-max= 2-6). **Conclusion:** Considering the scores obtained from the care behavior scale of the nurses serving in the intensive care unit during the pandemic period, it was determined that the quality of care was high for the nurses. In addition, nurses who stated that the increase in the number of patients in the unit they work in did not affect the quality of care had a higher knowledge-skill score.

Keywords: Nursing; Care Behaviors; Covid-19 Pandemic

Presentation ID/Sunum No= 209**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2726-2097***Kamu ve Özel Sağlık Kurumlarında ve Dijital Sağlık Sistemlerinde Hasta Mahremiyetinin Korunması Hakkında Hasta ve Hasta Yakınlarının Görüşleri****Uzman Dr. Ercan Ayaz¹***¹Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi***Özet**

Dijitalleşmenin sağlık alanında yaygınlaşması ile birlikte kişisel sağlık verileri artmıştır. Türkiye’de özel hastane, üniversite hastanesi ve kamu hastanelerinin artmasıyla mahremiyet, hastane seçiminde hastalar için önemli bir unsur haline gelmiştir. Sağlık Bakanlığı tarafından 2015 yılında e-Nabız sistemi faaliyete geçirilmiştir. Dijitalleşmenin hastaların mahremiyet algısı konusunda yaratabileceği endişe ile ilgili çalışma bildiğimiz kadarıyla bulunmamaktadır. Bu çalışmada hastaların sağlık kurumlarında ve e-Nabızda mahremiyet algısı ilgili eğilimlerinin belirlenmesi amaçlandı. Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışma, 7 Nisan 2021 – 7 Mayıs 2021 tarihleri arasında 312 kişilik örneklem üzerinde, yüz yüze (90) ve internet üzerinden (222) doldurulan üç grupta 22 sorudan oluşan anketler aracılığıyla yapıldı. Ankette yer alan ilk grupta yaş, cinsiyet ve sağlık kurumu ziyareti sıklığı soruldu. İkinci grupta farklı sağlık kurumlarının çeşitli hizmet alanlarında mahremiyete gösterilen özene yönelik sorular vardır. Üçüncü grupta ise e-Nabız ve diğer mobil sağlık uygulamalarının kullanımı, bu alanlardaki kişisel verilerin paylaşılması ve dijitalleşme öncesi ve sonrası dönemin karşılaştırılması ile ilgili sorular yer almaktadır. Poliklinik hizmetlerinde mahremiyete gösterilen özen sıralaması şu şekildedir; Özel Hastaneler > Aile Sağlığı Merkezi > Eğitim Araştırma Hastaneleri/Şehir Hastaneleri > Devlet Hastaneleri, Üniversite Hastaneleri. Yatan hasta ve laboratuvar hizmetlerinde özel hastanelerin mahremiyete gösterdiği özen diğer hastanelerden anlamlı olarak daha yüksek iken ($p < 0,001$), diğer hastane gruplarında anlamlı fark yoktur ($p > 0,05$). Katılımcılar içinde e-Nabız kullanan 235 (% 75,3) kişi mevcut olup 182 kişi (% 58,3) mobil uygulamalara kişisel sağlık bilgilerinin tamamını girerken, 53 katılımcı (% 17) kişisel verilerini girmemeyi tercih etmektedir. E-Nabız ile ilgili sorulan sorularda 251 kişi (% 80,4) kendi hekiminin kişisel bilgilerine erişimine izin verdiğini, 158 kişi (% 50,6) ise tüm hekimlerin kişisel bilgilerine ulaşmasına izin verdiğini belirtmiştir.

Anahtar Kelimeler: E-Nabız, Hasta Mahremiyeti, Dijital Sağlık Verileri, Kamu Hastaneleri, Özel Hastaneler

Opinions of Patients and Their Relatives Regarding to Patient Privacy in Public and Private Healthcare Institutions and Digital Health Systems**Abstract**

Widespread digitalization of health sector markedly increase personal health data. Protection of patient privacy is an important factor for the patients` preference, especially after the increase of private and public hospital options. Also Republic of Turkey Ministry of Health has launched e-Nabız digital

health data system in 2015 for the citizens. To our knowledge, there is not any research regarding to perception of patient privacy in Turkey. Our aim is to evaluate the perception of patients about patient privacy in hospitals and e-Nabız. This descriptive study is done by questionnaires composed of 22 questions filled by 312 participants (90 face-to-face and 222 online) between the dates of 07.04.2021-07.05.2021. In first part, age, gender and frequency of hospital visit were asked. In second part, attention to patient privacy in particular departments of different hospitals (public, university and private hospitals) was asked. In third part, the usage of mobile health applications, sharing private health data and confidence to those were asked. In outpatient clinics of different hospitals, attention to patient privacy in descending order is as follows; Private Hospitals > Family Health Center > Training and Research Hospital > Public Hospital and University Hospital. For inpatient clinics and laboratory services, private hospitals reveal significantly more attention to patient privacy than other groups ($p < 0,001$), but there is not any significant difference in other groups ($p > 0,05$). In the study group 235 (%75,3) participants use e-Nabız, 182 (% 58,3) provide whole personal health data and 53 (% 17) prefer to restrict their private personal health information. In e-Nabız application, 251 (% 80,4) permit the access to private personal data only by their private physician and 158 (% 50,6) permit the access to private personal data by all physicians in the system.

Keywords: E-Nabız, Patient Privacy, Digital Health Data, Public Hospital, Private Hospital

Presentation ID/Sunum No= 34**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (Koah) Olan Bireylerin Bakım Memnuniyetleri ile Öz-Etkililik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

**Uzman Fatma Düzgün¹ , Prof.Dr. Mehmet Karadağ² , Doç.Dr. Dilek Yılmaz³ ,
Araştırmacı Havva Durmaz⁴ , Araştırmacı Habibe Kara⁴**

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Bursa

²Bursa Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, Bursa

³Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Bursa

⁴Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Göğüs Hastalıkları Kliniği, Bursa

*Corresponding author: Dilek Yılmaz

Özet

Giriş: Sağlık hizmetlerinin sunumunda, KOAH'lı bireylerin solunum sıkıntısını yönetme ile ilgili öz- etkililik algıları ve bakım memnuniyeti değerlendirilmeli ve artmasını sağlayacak bakım planlamalıdır. Amaç: Bu araştırma; KOAH'lı hastaların bakım memnuniyetleri ile öz-etkililik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapıldı. Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı ve kesitsel bir çalışma olarak planlandı. Araştırmanın örneklemini; Mart 2019- Ocak 2020 tarihleri arasında Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Göğüs Hastalıkları Kliniğinde yatan, göğüs hastalıkları uzmanı tarafından KOAH tıbbi tanısı konulan (en az 6 ay süreli tanıya sahip) ve araştırmaya katılmayı kabul eden 110 hasta oluşturdu. Araştırma verilerinin toplanmasında “Hasta Tanıtım Formu”, “Kronik Hastalık Bakımını Değerlendirme Ölçeği” ve “KOAH Öz-Etkililik Ölçeği” kullanıldı. Araştırma verilerinin değerlendirilmesi, Statistical Package For Social Science (SPSS) 22.0 paket programı kullanılarak yapıldı. Verilerin analizinde; tanımlayıcı istatistikler, Bağımsız t testi, ANOVA testi ve Pearson korelasyon analizi kullanıldı. Araştırmanın yürütülebilmesi için, araştırmada kullanılan ölçeklerin Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışmasını yapan yazarlardan, araştırmının yapıldığı kurumdan, ilgili üniversitenin etik kurulundan ve araştırmaya katılan hastalardan gerekli yasal izinler alındı. Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalamalarının 68.75±9.84 yıl, %84.5'inin erkek, %55.5'inin ilköğretim mezunu, %90'ının evli olduğu, %97.3'ünün sürekli ilaç tedavisi aldığı ve %72.7'sinin hastalığına yönelik hiçbir sağlık eğitimi almadığı saptandı. Hastaların Kronik Hastalık Bakımını Değerlendirme Ölçeği'nden aldıkları toplam puan ortalaması 2.69±0.88 iken, KOAH Öz-Etkililik Ölçeği'nden aldıkları toplam puan ortalaması ise 2.14±0.71 olarak hesaplandı. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda; erkek hastaların kadın hastalara göre öz-etkililik düzeyi, sürekli ilaç tedavisi alan ve hastalığına yönelik sağlık eğitimi alan hastaların diğer hastalara göre bakım memnuniyetleri anlamlı olarak yüksek bulundu (p<0.05). Diğer yandan, hastaların bakım memnuniyetleri ile öz-etkililik düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki saptanamadı (p>0.05). Sonuç: Yapılan bu çalışma sonucunda, KOAH hastaları sağlık hizmeti bakımından orta düzeyde memnuniyet ve öz-etkililik bildirdi. Ayrıca KOAH hastalarının bakım memnuniyetlerinin öz-etkililik düzeylerini

etkilemediği ve sağlık eğitimi almanın hastaların bakım memnuniyetlerine olumlu bir etki sağladığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (Koah), Öz-Etkililik Düzeyi, Bakım Memnuniyeti, Kronik Hastalık Bakımını Değerlendirme Ölçeği, Koah Öz-Etkililik Ölçeği.

Presentation ID/Sunum No= 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6995-4425

Laparoskopik Karaciğer Rezeksiyonları Deneyimimiz

Uzman Dr. Mutlu Ünver¹

¹İzmir Ekonomi Üniversitesi Medikalpark Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

*Corresponding author: Mutlu Ünver

Özet

Karaciğer vasküler anatomisinin zamanla daha iyi anlaşılması ve anestezideki gelişmeler sayesinde karaciğer cerrahisinde mortalite oranı %30'lardan %1'e kadar düşmüştür . Karaciğer cerrahisinden sonra mortaliteyi ve morbiditeyi belirleyen en önemli faktörler rezeke edilen segment sayısı ve operasyon sırasında kaybedilen kan volümüdür. Operasyon esnasında kanamayı azaltmak için en bilinen yol karaciğere gelen kan akımını kesmek için karaciğer pedikülünün klemplenmesidir. Bu işlem Pringle manevrası olarak bilinir. Ancak Pringle manevrası karaciğerde iskemi-reperfüzyon hasarına yol açar. Bu nedenle daha az iskemi-reperfüzyon hasarı ve daha az kanamayla rezeksiyon işleminin tamamlanmasını sağlayacak yöntemler üzerinde çalışılmaktadır. Bunlar arasında aralıklı Pringle manevrası, seçici hemihepatik ya da segmental vasküler oklüzyonlar sayılabilir. Genel cerrahideki birçok minimal invaziv işlemlere laparoskopik karaciğer operasyonları daha geç kabul görmüştür. Biz bu sunumda kliniğimizde uyguladığımız laparoskopik karaciğer rezeksiyonlarını sunmayı planladık. 2016 Nisan-2020 Haziran döneminde 21 hastada karaciğer rezeksiyonu amaçlı operasyona alındı. 5 hasta da yaygın hastalık veya kanama nedeniyle açığa geçildi. 16 hastanın 15 i malign hastalıklar nedeniyle 1 hasta ise karaciğer kist hidatiği nedeniyle opere edildi. 8 hastada metastazektomi, 3 hastada sol lateral segmentektomi, 3 hastada segment 6 rezeksiyonu, 1 hastaya sağ posterior segmentektomi ve 1 hastaya segment 4b-5 rezeksiyonu uygulandı. Ortalama yatış süresi 2.06 gün olarak belirlendi. Sonuç olarak laparoskopik karaciğer rezeksiyonlarının endikasyonları arasında benign karaciğer lezyonları, kist hidatikler, karaciğerin primer ve metastatik tümörleri sayılabilir. Laparoskopik cerrahi teknolojisindeki gelişmeler ile laparoskopik karaciğer rezeksiyonu da yapılabilir hale gelmiştir. Uygun hasta seçimi ve uygun anatomik lokalizasyonlarda hastane kalış süresi, postoperatif ağrı bakımından sonuçlar oldukça umut vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Rezeksiyonu, Minimal İnvaziv, Segmentektomi

Our Experience With Laparoscopic Liver Resections

Abstract

With a better understanding of the vascular anatomy of the liver and improvements in anesthesia over time, the mortality rate in liver surgery has decreased from 30% to 1%. The most important factors determining mortality and morbidity after liver surgery are the number of segments resected and the

blood volume lost during the operation. The most common way to reduce bleeding during the operation is to clamp the liver pedicle to cut off the blood flow to the liver. This process is known as the Pringle maneuver. However, the Pringle maneuver causes ischemia-reperfusion injury in the liver. Therefore, methods are being studied to complete the resection procedure with less ischemia-reperfusion injury and less bleeding. These include intermittent Pringle maneuver, selective hemihepatic or segmental vascular occlusions. Laparoscopic liver operations were accepted later than many minimally invasive procedures in general surgery. In this presentation, we planned to present the laparoscopic liver resections that we performed in our clinic. Between April 2016 and June 2020, 21 patients were operated for liver resection. All 5 patients were switched to open due to extensive disease or bleeding. Fifteen of 16 patients were operated for malignant diseases and 1 patient was operated for liver hydatid cysts. Metastasectomy was performed in 8 patients, left lateral segmentectomy in 3 patients, segment 6 resection in 3 patients, right posterior segmentectomy in 1 patient, and segment 4b-5 resection in 1 patient. The average length of stay was determined as 2.06 days. In conclusion, the indications for laparoscopic liver resections include benign liver lesions, hydatid cysts, primary and metastatic tumors of the liver. With the developments in laparoscopic surgery technology, laparoscopic liver resection has also become possible. Appropriate patient selection and hospital stay in appropriate anatomical localizations are very promising in terms of postoperative pain.

Keywords: Liver Resection, Minimally Invasive, Segmentectomy

Presentation ID/Sunum No= 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Oyun Terapisi: Sağlık Açısından Kavramsal Bir Değerlendirme

Arş.Gör. Ayşenur Dursun¹

¹*Universiteti Ndërkombëtar Vizion*

*Corresponding author: Ayşenur Dursun

Özet

Amaç: Oyun terapisi; çocuğu eğitmekten önce duygularını ve ruhsal dünyasında olup biteni anlamaya yardımcı olmakta ve çocuğun bu yolla tedavi edilmesine olanak sağlamaktadır. Bu çalışmanın amacı oyun terapisini, metodlarını, türlerini ve araçlarını kavramsal bir çerçevede değerlendirilmesidir. Böylece araştırmada farklı oyun terapisi metodları ve türleri ortaya konarak söz konusu metodların avantajları ve dezavantajları tespit edilecektir. Yöntem: Oyun terapisinde çocuğun oynadığı oyuncağın evdekinden farklı olması, oyun odasında her birinin öznel olarak seçilmesi terapötik etki yaratır. Bu çalışmada betimsel yöntem de kullanılmıştır. Böylelikle oyun terapisi, metodlarını, türlerini ve araçlarını kavramsal olarak değerlendirilecektir. Uygulamalardaki etkiler simgesel anlamda ifade edilir. Oyun terapisinin çocuklarının iç dünyasını algılaya bilen oyun doğasını ile doğrudan gelişmesini sağlanmaktadır. Çocukların bu güne kadar yaşadığı problemlerini çözüm yolları bulma ve iyileştirmeyi hedefleyen oyun terapisi tüm bu problemlerin karşısında fark farklı yöntemler ve teknikler geliştirilmiştir. Bu yöntemler asıl başlık halinde yönlendirilmiş oyun terapisi ve yönlendirilmemiş oyun terapisi olarak ele alınır. Bulgular: Çocukların çözilemeyen problemlerine karşı oyun terapisi; çözüm odaklı olmasından itibaren iyileştirici bir güce sahip olmasıdır. Oyun terapisini neticesinde çocuğun kendini duygusal olarak iyi hissettiği ve çocuğun normal gelişimini etkileyen davranışsal, duygusal ve psikolojik problemleri ortadan kaldırmak ve bu tür problemlerin büyümesini önlem alınmalıdır. Sonuç: Oyun terapisi, oyun ve oyuncaklar kullanılarak çocukların kendilerini ifade edebildikleri bir terapi türüdür. Oyun terapisi. 2 -13 yaş arasında çocuklarda uygun bir aralıktır. Oyun terapi seansları 30-50 dakika sürmektedir. Oyunun çocuk için çok yararlı olmasının yanında çocuğun fiziksel ve ruhsal sağlığı için de oyun oynaması çok önemlidir. Oyun terapisti bir yetişkin ve ergenle konuşarak terapiyi yapabilir. Çünkü yetişkin birey probleminin farkındadır. Ve bunu terapistte zorlanmadan ifade edebilir. Yetişkin bireyle konuşulabilir; ama çocuğun kendini ifade edebilmesi için zihinsel kapasitesi henüz bir yetişkin kadar olgunlaşmamıştır. Oyun terapisi çocuğun yaşadığı zorlukları baş edip çözümler bulmasını ve problem çözme becerisinin ve yeteneğinin gelişmesine yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: Oyun Terapisi, Oyun Terapisi Türleri, Oyun Terapisi Araçları

Play Therapy: A Conceptual Evaluation of Health

Abstract

Purpose: Game therapy; It helps to understand the emotions and what is going on in the spiritual world before educating the child and allows the child to be treated in this way. The aim of this study is to evaluate game therapy, methods, types and tools in a conceptual framework. Thus, the advantages and disadvantages of these methods will be determined by revealing different play therapy methods and types. **Method:** In the game therapy, the toy played by the child is different from the home, and each of them is subjectively chosen in the game room, creating a therapeutic effect. Descriptive method was also used in this study. Thus, game therapy will be evaluated conceptually, its methods, types and tools. The effects in the applications are expressed symbolically. Game therapy is provided to develop directly with the nature of the game that can perceive the inner world of its children. Game therapy, which aims to find ways to improve and improve the problems that children experience until today, has developed different methods and techniques against all these problems. These methods are taken as directed play therapy and non-directed play therapy as the main title. **Findings:** Play therapy against the unsolvable problems of children; Since it is solution oriented, it has a healing power. As a result of game therapy, it is necessary to eliminate the behavioral, emotional and psychological problems that the child feels emotionally good and affects the normal development of the child, and the growth of such problems should be prevented. **Conclusion:** Game therapy is a type of therapy in which children can express themselves by using games and toys. Game therapy. It is a suitable range for children between 2 and 13 years old. Game therapy sessions take 30-50 minutes. In addition to the fact that the game is very useful for the child, it is also important that the child plays the game for his physical and mental health. The game therapist can talk to an adult and adolescent and do the therapy. Because the adult is aware of the problem. And he can express this to the therapist without difficulty. It can be spoken to the adult individual; but the mental capacity of the child to express himself is not yet as mature as an adult. Game therapy helps the child cope with difficulties and find solutions and develop problem solving skills and abilities.

Keywords: Game Therapy, Game Therapy Types, Game Therapy Tools

Presentation ID/Sunum No= 86**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8436-6776>

**Radyoterapi Uygulamalarında Kullanılabilecek Bir Normoksik Polimer Jel Dozimetre:
Bir Pilot Çalışma**

**Öğr.Gör. Türkan Alkan Özbay¹ , Dr. Çağatay Recep Özbay² ,
Doç. Dr. Ayşegül Yurt¹**

¹Vocational School of Health Services, Izmir University of Economics,
Balçova 35330, Izmir, Turkey

²Department of Radiation Onkology, IEU Medicalpark Hospital,
Karşıyaka 35575, Izmir, Turkey

Özet

Polimer jel dozimetreler, radyasyon doz dağılımını üç boyutlu (3D) olarak elde etmemizi sağlayan bir dozimetredir. İdeal bir jel dozimetre, radyolojik olarak suya eşdeğer özellikte olmalıdır. Bu çalışmada, günümüzde kullanılan jel dozimetrelere alternatif olabilecek yeni bir normoksik polimer jel dozimetre üretimi amaçlanmış, ilk aşamada en ideal polimer jel karışımlarını belirlemek için Monte Carlo tabanlı GAMOS yazılımı ile simülasyon yapılmıştır. Simüle edilen polimer jel dozimetrelerin X ışını derin doz eğrileri ile suya ait eğriler karşılaştırılmıştır. Üretilen jel dozimetrelerde, jel matriks olarak Sodium Carboxymethyl Cellulose (CMC), Polyvinyl Alcohol (PVA) ve Poly(ethylene glycol) (PEG), monomer olarak 2-Hydroxyethyl Methacrylate (HEMA), 1-Vinyl-2-Pyrrolidinone ve Di(ethylene glycol) dimethacrylate ve antioksidan olarak Tetrakis (hydroxymethyl) phosphonium chloride (THPC)'den oluşan kombinasyonlar denenmiştir. Jel karışımlarında ve sudaki yüzde derin dozlar 50, 70, 100 ve 150 kVp ile 6 ve 18 MV X ışınları için Monte Carlo yöntemi kullanılarak hesaplanmıştır. Bu hesaplama sonucunda, simüle edilmiş jel formülasyonlarının radyolojik olarak su eşdeğeri olduğu görülmüştür. Sonuç olarak, en iyi dozimetrik değerlendirmeyi veren jel dozimetre örnekleri laboratuvarlarda üretilmeye başlanmıştır. %8 CMC, %6 VP, %6 DEGDMA, %80 Saf su, 0,5 ml THPC karışımı ve %12 PVA, %9 HEMA, %9 DEGDMA, %70 Saf su, 0,5 ml THPC karışımının lineere en yakın doz yanıtı veren kombinasyonlar olduğu görülmüştür. Deneysel çalışmalar halen devam etmekte olup, elde edilen örnekler geliştirilerek, çalışmaya devam edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Polimer Jel, Dozimetre, Radyoterapi, Monte Carlo, Simülasyon

A Normoxic Polymer Gel Dosimeter for Radiotherapy Applications: A Pilot Study**Abstract**

Polymer gel dosimeters allow us to obtain three dimensional (3D) radiation dose distribution. An ideal gel dosimeter should be radiologically equivalent to water. In this study, it was aimed to produce a new polymer gel dosimeter that can be an alternative to the currently used gel dosimeters, and in the first step, the simulation was made by Monte Carlo based GAMOS software to determine of most ideal polymer gel mixtures. Percentage depth dose curves of the simulated polymer gel dosimeters were compared with the water curves for X-ray. In gel dosimeters to be produced, combination of Sodium

Carboxymethyl Cellulose (CMC), Polyvinyl Alcohol (PVA) and Poly (ethylene glycol) (PEG) as gel matrix, 2-Hydroxyethyl Methacrylate (HEMA), 1-Vinyl-2-Pyrrolidinone and Di (ethylene glycol) dimethacrylate as monomer and Tetrakis (Hydroxymethyl) Phosphonium Chloride (THPC) as an antioxidant were used. Percentage depth doses of gel mixtures and water was calculated using Monte Carlo method for X rays with different energies. As a result, gel dosimeter samples that give the best dosimetric evaluation have started to be produced in laboratories. It was obtained that the mixture of 8% CMC, 6% VP, 6% DEGDMA, 80% Pure water, 0.5 ml THPC mixture and the mixture of 12% PVA, 9% HEMA, 9% DEGDMA, 70% Pure water, 0.5 ml THPC were the combination which had the most linear dose-response.

Keywords: Polymer Gel, Dosimeter, Radiotherapy, Monte Carlo, Simulation

Presentation ID/Sunum No= 51**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-6008-5099***Sigara Bağımlılığının Aktivite Performans Üzerindeki Etkisi****Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Göktaş¹***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi***Corresponding author: Ayşe Göktaş***Özet**

Giriş: Sigara kullanımı insan sağlığını tehdit eden en önemli toplumsal sağlık problemlerinin başında gelmektedir. "Küresel Yetişkin Tütün Araştırmaları" sonuçlarına göre ülke genelindeki sigara kullanma oranı 15 ve üzeri yaştaki yetişkinlerde %27 (erkeklerde %41.5) olarak bulunmuştur. Sigara bağımlılığı toplumda yaşayan bireylerde psikososyal sağlık ve yaşam kalitesi üzerinde etkisi olan aktiviteye katılımı azaltmaktadır. Sigara içmekle ortaya çıkan sorunlardan başlıcaları; aktivitenin olumsuz yönden etkilenmesi ile ilgili olanlardır. Amaç: Bu çalışma covid 19 döneminde sigara bağımlılığının, sosyodemografik özellikler ve aktivite katılımı ile olan ilişkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamız, 2021 yılı mayıs ayında google formlar aracılığıyla toplumda yaşayan bireyler arasında tamamlanmıştır. Nikotin bağımlılık düzeyi Fagerstrom Nikotin Bağımlılık Testi (FNBT) ile, Aktivite katılımı Kanada Aktivite Performans testi ile değerlendirildi. Sonuçlar: Çalışma grubumuzdaki 200 kişinin yaş ortalaması 31.33 ± 90 ve % 69.7 ü kadın, % 30.3'(59) ü erkektir. Sigara kullanan 129 kişi (%64.5) tespit edilmiştir. FNBT puan ortalaması 4.23 ± 0.132 . Fagerstrom Nikotin Bağımlılık Testi'ne göre katılımcıların %24.6'(16 kişi) sı hafif, %75.4(49 kişi)'si orta düzeyde nikotin bağımlısıdır. Sigara kullanan kişilerin aktivite performansı puanı 7.56 ± 1.90 , kullanmayanların 8.10 ± 2.13 dir. Sigara kullananlar ile kullanmayanlar arasında aktivite performansı ($p=0.020$) ve memnuniyet açısından anlamlı istatistiksel fark bulundu ($p=0.012$). Sigara kullanımı ile cinsiyet ($p=0.000$ $r=0.292$), yaş ($p=0.000$ $r=-0.275$) arasında korelasyon bulundu. Tartışma: Kişilerin sigara kullanma bağımlılığı aktivite performansını azaltmıştır. Covid 19 döneminde aktivite katılımının kullanmayan kişilere göre azalmasının toplum sağlığını ilerleyen zamanlarda olumsuz etkileyeceği düşünülmektedir. Sigaranın sağlığa ve aktivite katılımına negatif etkisi görüldüğü için toplum sağlığı açısından eğitimler önemlidir. Sigarayı bırakmanın önemi ve sigara alışkanlığı nedeni ile aktivite yapmada oluşan bazı sıkıntıların giderilmesi konusunda toplumun bilinçlendirilmesinde ergoterapi uygulamaları yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19; Fagerstrom Nikotin Bağımlılık Testi; Kanada Aktivite Performans; Kanada Aktivite Tatmin;yaşam Kalitesi

Presentation ID/Sunum No= 241**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2193-1675***Yaşlı Bakım Hizmetlerine Meslek Elemanı Yetiştirme Sürecinde Dikey Geçiş Sorunsalı****Dr Mehtap Pekesen¹**

*¹Akdeniz Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu
Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı ülkemizde bakım hizmetleri alanında nitelikli ara eleman ihtiyacını karşılamaya yönelik meslek elemanı yetiştiren yaşlı bakımı ön lisans programı öğrencilerinin bu programı alanda çalışmaktan ziyade, Dikey Geçiş Sınavı (DGS) ile lisans eğitimine geçiş için tercih ettiklerine dikkat çekmektir. Gereç ve Yöntem: Ülkemizde 2005 yılından bu yana eğitim veren, bugün sayıları yüzün üzerinde olan (101) ve yaklaşık 40.000 mezun veren yaşlı bakım programları üniversitelerin sağlık hizmetleri meslek yüksekokulları bünyesinde yer almaktadır. Ancak ülkemizde bakım hizmetleri alanına meslek elemanı yetiştiren yaşlı bakımı programı öğrencilerinin, bu programları lisans programlarına geçişin kolay yolu olarak algıladıkları görülmektedir. Burada şu soru akla gelmelidir; “Günümüzde olduğu gibi yakın gelecekte de kurumsal olmayan bakım hizmetleri alanında, kayıt dışı istihdam kaynağı olan aile bakım verenleri ya da ucuz işgücü kaynağı göçmenler mi yine baş aktörler olacak? Bulgular: Yaşlı bakım programlarında görev alan öğretim elemanlarının daha ilk dersinde öğrencilerin DGS ile lisans eğitime geçiş amaçlı programı tercih ettikleri gün yüzüne çıkmaktadır. Öğrencilerin bu stratejileri nitelikli bakım elemanı yetiştirmeyi ilke edinmiş öğretim elemanlarının sıklıkla yaşadığı bir hayal kırıklığıdır. Buradaki temel sıkıntı bu durumun öğretim elemanlarının motivasyonunu bozan bir yüzleşme olmasının yanı sıra, yaşlı bakım programına gelen öğrencilerin bu alanda çalışma konusundaki isteksizlikleridir. Sonuç: Açılış amacından uzaklaşmış bir pozisyonda istihdam durumuna bakılmaksızın hızla artan bu programların kontrolsüz açılmalarını önleyici denetim mekanizması geliştirilmelidir. Yaşlı bakım hizmetleri eğitimi almış ve bu alanda görev alacak gençlerin iş gücünü kazanabilmek adına toplumda teşvik ve motive edici stratejik planların ivedilikle hazırlanması gerekmektedir. Bu kapsamda yaşlılık politikalarında ve kalkınma planlarında ele alınan bakım hizmetleri yalnızca hizmet modeli olarak değil hizmeti sunacak nitelikli ve eğitilmiş meslek elemanları açısından da ele alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bakım Hizmetleri, Yaşlı Bakımı, Yaşlı Bakımı Programı, Dikey Geçiş Sınavı

The Problem of Vertical Transition in the Process of Training Vocational Staff in Elderly Care Services**Abstract**

Objective: The aim of this study is to draw attention to the fact that the elderly care associate degree program students, who train professional personnel to meet the need for qualified intermediate personnel in the field of care services in our country, prefer this program for the transition to

undergraduate education with the Vertical Transfer Exam (DGS) rather than working in the field. Materials and Methods: Elderly care programs, which have been providing education in our country since 2005, today numbering over a hundred (101) and producing approximately 40,000 graduates, are included in the health services vocational schools of universities. However, it is seen that the students of the elderly care program, who train professional staff in the field of care services in our country, perceive these programs as an easy way to transition to undergraduate programs. Here the following question should come to mind; “Will family caregivers with unregistered employment or immigrants as a source of cheap labor still be the main actors in the field of non-institutional care services in the near future as they are today? Results: It has come to light that in the first lesson of the instructors working in the elderly care programs, the students preferred the program for the transition to undergraduate education with DGS. These strategies of students are a disappointment frequently experienced by instructors who adopt the principle of raising qualified caregivers. The main problem here is that this situation is a confrontation that disrupts the motivation of the instructors, as well as the reluctance of the students who come to the elderly care program to work in this field. Conclusion: A control mechanism should be developed to prevent the uncontrolled opening of these programs, which are increasing rapidly, regardless of the employment situation in a position that has moved away from the purpose of the opening. Encouraging and motivating strategic plans in the society should be prepared urgently in order to gain the workforce of young people who have received training in elderly care services and will take part in this field. In this context, care services that are addressed in old age policies and development plans should be considered not only as a service model but also in terms of qualified and educated professionals who will provide the service.

Keywords: Care Services, Elderly Care, Elderly Care Program, Vertical Transfer Exam

Presentation ID/Sunum No= 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1930-498X>

Anaerobik Egzersizin Kemik Metabolizması Üzerine Etkisi ve Kemik Morfogenetik Protein 9'un Rolü

**Araştırmacı Cansu Çoban¹, Doç.Dr. Faruk Turgay²,
Dr. Oya Yigittürk¹**

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı

²Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Özet

Kemik morfogenetik protein (BMP) ailesinden BMP9, kemik ve kıkırdağın yeniden yapılanmasında önemli bir role sahiptir. Bu özellikleri nedeniyle BMP9 özellikle anaerobik egzersiz antrenman adaptasyonlarında önemli rol oynayabilir. Ancak bu etkilerde anaerobik egzersizin rolü henüz belirsizdir. Bu çalışmanın amacı, akut ve kronik anaerobik egzersizin kemik metabolizması belirteçleri üzerine etkilerinde BMP9'un rolünün araştırılmasıdır. Bu amaçla 40 antrene (basketbol, voleybol ve hentbol gibi) anaerobik spor yapan erkek sporcu (20.7±2.5 yaş) ve 41 sedanter (22.3±3.5 yaş) gönüllüden akut YOYO aralıklı toparlanma testi (seviye 1) öncesi ve sonrası postprandiyal venöz kan örnekleri alındı. Serum BMP9, kemik yapım ve yıkım markırları olarak; alkalen fosfataz (ALP), tip 1 kollajen C-terminal çapraz bağlı telopeptid (CTX1), kıkırdak oligomerik matriks proteini (COMP) ve kalsiyum düzeyleri belirlendi. Sporcu grubunun egzersiz öncesi ve sonrası ALP değerleri kontrol grubunkilerden daha büyüktü (p=0.011 ve p=0.013, sırasıyla). Sporcuların egzersiz sonrası ALP, COMP ve CTX1 değerleri egzersiz öncesi değerlerinden daha büyüktü (p<0.001). Kontrol grubunun egzersiz sonrası kalsiyum (p=0.033), ALP ve COMP (p<0.001) değerleri egzersiz öncesi değerlerine göre daha büyüktü. Sporcu grubunun hem egzersiz öncesi hem de egzersiz sonrası serum BMP9 değerleri anlamlı olmasa da kontrol grubundan %17 daha büyüktü (p>0.05). Ayrıca her iki grubun da egzersiz sonrası serum BMP9 değerleri öncesine göre daha büyüktü (sporcu grubu %16 ve kontrol grubu %17, p>0.05). Sporcularda egzersiz sonrasında, BMP9 ile CTX1 arasında (r= 0.318 p= 0.046); kontrol grubunda da egzersiz sonrasında BMP9 ile COMP arasında pozitif ilişkiler bulundu (r= 0.440 p=0.004). Bu bulgular akut ve kronik anaerobik egzersizin BMP9 aracılığıyla kemik ve kıkırdak metabolizmasını aktive ettiğini ve bu nedenle BMP9'un kemikle ilişkili anaerobik antrenman adaptasyonlarında rol alabileceğini gösterir.

Anahtar Kelimeler: Kemik Morfogenetik Protein, Bmp9, Anaerobik Egzersiz

The Effect of Anaerobic Exercise On Bone Metabolism and the Role of Bone Morphogenetic Protein 9

Abstract

Bone morphogenetic protein (BMP) 9 from the BMP family has an important role in the remodeling of bone and cartilage. Due to these features, BMP9 can play an important role in especially anaerobic exercise training adaptations. However, the role of anaerobic exercise in these effects is still unclear. The aim of this study is to investigate the role of BMP9 on the effects of acute and chronic

anaerobic exercise on bone metabolism markers. Postprandial venous blood samples were taken pre- and post- acute YOYO intermittent recovery test (level 1) in 40 trained male athletes (age: 20.7 ± 2.5 years) who did anaerobic sports (such as basketball, volleyball and handball) and 41 sedentary volunteers (age: 22.3 ± 3.5 years). Serum BMP9, as markers of bone formation and resorption; alkaline phosphatase (ALP), C-terminal telopeptide of type 1 collagen (CTX1), cartilage oligomeric matrix protein (COMP) and calcium levels were determined. Pre- and post- test ALP activities of the athletic group were higher than control group ($p=0.011$ and $p=0.013$, respectively). Post-exercise ALP, COMP and CTX1 levels of the athletes were higher than the pre-exercise levels ($p<0.001$). Post-exercise calcium ($p=0.033$), ALP and COMP ($p<0.001$) levels of the control group were higher than the pre-exercise levels. Although pre- and post-exercise serum BMP9 levels of the athlete group were not significant, they were 17% higher than the control group ($p>0.05$). In addition, post-exercise serum BMP9 levels were higher than pre-exercise levels in both groups (16% in athletic group, and 17% in control group, $p>0.05$). Positive correlations were found between post-exercise BMP9 and CTX1 ($r=0.318$, $p=0.046$) in athletes and between post-exercise BMP9 and COMP ($r=0.440$, $p=0.004$) in control group. These findings indicate that acute and chronic anaerobic exercise activates bone and cartilage metabolism through BMP9 and thus suggesting that BMP9 may be involved in bone-related anaerobic training adaptations.

Keywords: Bone Morphogenetic Protein, Bmp9, Anaerobic Exercise

Presentation ID/Sunum No= 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1930-498X>

Anaerobik Egzersizin Lipid ve Lipoprotein Metabolizması Üzerindeki Etkisinde Kemik Morfogenetik Protein 9'un Rolü Var mıdır'

**Doç.Dr. Faruk Turgay¹ , Araştırmacı Cansu Çoban² ,
Dr. Oya Yigittürk²**

¹Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü

²Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı

Özet

Kemik morfogenetik protein 9 (BMP9)'un karaciğerdeki yağ asidi sentezinin anahtar enzimlerini düzenlediği, pankreastan insülin salınımını desteklediği ve tip 2 diyabet hastalıkları ile ilişkisi olduğu gösterilmiştir. Bu nedenle, metabolik sendrom ve dislipidemiye saptamada dolaşımdaki BMP9'un öngörücü değeri vardır. Bu özellikleri nedeniyle BMP9 egzersizin kan lipid ve lipoproteinleri üzerine etkisinde önemli bir rol oynayabilir. Ancak anaerobik egzersizin bu muhtemel etkilerdeki rolü belirsizdir. Bu çalışmanın amacı, akut ve kronik anaerobik egzersizin kan lipid ve lipoprotein metabolizması üzerindeki muhtemel etkisinde BMP9'un rolünün araştırılmasıdır. 40 antrene (basketbol, voleybol ve hentbol gibi) anaerobik spor yapan erkek sporcu (20.7±2.5 yaş) ve 41 sedanter (22.3±3.5 yaş) gönüllüde akut YOYO aralıklı toparlanma testi (seviye 1) öncesi ve sonrası postprandiyal venöz kan örnekleri alındı. Serum BMP9, total, düşük ve yüksek dansiteli kolesterol (TK, LDL-K ve HDL-K) ve trigliserid (TG) düzeyleri ölçüldü ve BMP9 ile ilişkileri incelendi. Hem sporcu (p<0.001, p=0.008, p<0.001), hem de kontrol grubunda (p=0.001, p=0.016, p<0.001, sırasıyla) egzersiz sonrası TK, LDL-K ve HDL-K değerleri egzersiz öncesi değerlerinden daha büyüktü. Ancak anaerobik egzersizin belirtilen lipid ve lipoprotein düzeyleri üzerindeki etkilerinde BMP9'un herhangi bir rolü gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Kemik Morfogenetik Protein 9, Lipid ve Lipoproteinler, Anaerobik Egzersiz

Does Bone Morphogenetic Protein 9 Has a Role in the Effect of Anaerobic Exercise On Lipid and Lipoprotein Metabolism'

Abstract

Bone morphogenetic protein 9 (BMP9) has been shown to regulate the key enzymes of fatty acid synthesis in the liver, promote insulin release from the pancreas and its relationship with diabetes diseases 2. Therefore, there is its predictive value of circulating BMP9 in detecting metabolic syndrome and dyslipidemia. Due to these properties, BMP9 may play an important role in the effect of exercise on blood lipids and lipoproteins. However, the role of anaerobic exercise in these possible effects is unclear. The aim of this study was to investigate the role of BMP9 in the possible effect of acute and chronic anaerobic exercise on blood lipid and lipoprotein metabolism. Postprandial venous blood samples were taken pre- and post- acute YOYO intermittent recovery test (level 1) in 40 trained male

athletes (age: 20.7 ± 2.5 years) who did anaerobic sports (such as basketball, volleyball and handball) and 41 sedentary volunteers (age: 22.3 ± 3.5 years). Serum BMP9, total, low, and high density cholesterol (TC, LDL-C, and HDL-C) and triglyceride (TG) levels were measured and their relationship with BMP9 was examined. Post-exercise TC, LDL-C and HDL-C levels were significantly higher than pre-exercise values of both the athlete ($p < 0.001$, $p = 0.008$, $p < 0.001$), and control group ($p = 0.001$, $p = 0.016$, $p < 0.001$). However, no significant role of BMP9 was observed in these changes in the mentioned lipid and lipoprotein levels due to the anaerobic exercises.

Keywords: Bone Morphogenetic Protein 9, Lipid and Lipoproteins, Anaerobic Exercise

Presentation ID/Sunum No= 10**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-8769-2657***D Vitamininin Multiple Skleroz Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi****Öğr.Gör. Gökçen Özüpek¹**¹*Istanbul Aydın Üniversitesi***Özet**

Giriş ve amaç: Multiple Skleroz (MS), özellikle genç erişkinlerde görülen, santral sinir sisteminde yaygın demiyelinizan lezyonlar ile seyreden, otoimmün kaynaklı, kronik inflamatuvar bir hastalıktır. MS gelişimine neden olan patofizyolojik mekanizma henüz tam olarak kesinlik kazanmamıştır ancak, hem doğal hem de adaptif immün hücreler üzerindeki etkileri nedeniyle immünomodülatör rolü bulunan D vitamini yetersizliğinde, MS gibi otoimmün hastalıkların oluşma riskinin arttığı bilinmektedir. Bu derlemenin amacı D vitamininin MS gelişim riski, hastalık aktivitesi ve progresyonu üzerine etkilerini değerlendirmektir. Yöntem: Bu derlemede “D vitamini”, “Multiple Skleroz”, “nörodejeneratif hastalık”, “sinir sistemi”, “immün sistem” anahtar kelimeleri kullanılarak Pubmed, ScienceDirect, Springer ve Google Akademik veri tabanlarında tarama yapılmış ve geniş çapta mevcut olan makalelerin değerlendirilmesi ile oluşturulmuştur. Bulgular: Serum D vitamini düzeyi MS oluşum riski ile ilişkilidir. Hamileliğin erken sürecinde maternal D vitamini eksikliğinin (25-hidroksivitamin D [25(OH)D] düzeyi<12.02 ng/ml), bebeklerde yaklaşık 2 kat artmış MS riski ile ilişkili olduğu bulunmuştur. D vitamini düzeyi MS aktivitesi ve progresyonunu etkilemektedir. İlk 12 ay içinde ortalama serum 25(OH)D seviyesinde 50 nmol/L artış ile 12-60 ay aralığında; %57 daha düşük yeni aktif lezyonlar, %57 daha düşük nüks oranı, T2 lezyon hacminde %25 daha düşük yıllık artış, beyin hacminde %0,41 daha düşük yıllık kayıp görülmüştür. D vitamini desteği MS hastalığının tedavisinde etkilidir. MS’li hastalarda D vitamini desteği, disabilite ve yıllık nüks oranının azalmasında önemli bir faktördür. Sonuç: Düşük D vitamini serum düzeyi artmış MS oluşum riski, artmış nüks oranı, artmış disabilite ve artmış lezyon yükü ile ilişkilendirilebilir.

Anahtar kelimeler: D vitamini, İmmünomodülatör, Multiple Skleroz, Nörodejeneratif, Otoimmün

Evaluation of the Effect of Vitamin D On Multiple Sclerosis**Abstract**

Introduction and objective: Multiple sclerosis (MS) is a chronic inflammatory disease of autoimmune origin, especially in young adults, with widespread demyelinating lesions in the central nervous system. The pathophysiological mechanism that causes the development of MS has not yet been fully clarified, but it is known that the risk of autoimmune diseases such as MS increases in the deficiency of vitamin D, which has an immunomodulatory role due to its effects on both innate and adaptive immune cells. The aim of this review is to evaluate the effects of vitamin D on the risk of MS development, disease activity and progression. Method: In this review, a wide review was conducted on research and review articles present in Pubmed, ScienceDirect, Springer and Google academic databases using keywords as “Vitamin D”, “Multiple Sclerosis”, “neurodegenerative disease”, “nervous system” and “immune system”. Results: Serum vitamin D level is associated with the risk of MS formation. It was found that maternal vitamin D deficiency (25-hydroxyvitamin D [25(OH)D] levels <12.02 ng/mL) during early

pregnancy was associated with a nearly 2-fold increased risk of MS in the offspring. Vitamin D level affects MS activity and progression. It was seen that a 50-nmol/L increment in average serum 25(OH)D levels within the first 12 months caused to a 57% lower rate of new active lesions, 57% lower relapse rate, 25% lower yearly increase in T2 lesion volume and 0.41% lower yearly loss in brain volume from months 12 to 60. Vitamin D supplementation is effective in the treatment of MS disease. Vitamin D supplementation is an important factor in reducing disability and annual relapse rate in patients with MS. Conclusion: Low serum level of vitamin D may be associated with increased risk of MS formation, increased relapse rate, increased disability and increased lesion load.

Keywords: Vitamin D, Immunomodulator, Multiple Sclerosis, Neurodegenerative, Autoimmune

Presentation ID/Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2690-1053

Genç Yetişkin Kadınlarda Futbolun Vücut Kitle İndeksi ve Seçilmiş Motor Özellikler Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Sabır Bozoğlu¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

*Corresponding author: Mustafa Sabır Bozoğlu

Özet

Bu çalışmanın amacı futbol'un genç yetişkin kadınlarda vücut kitle indeksi ve motor özelliklerine etkilerinin incelenmesidir. Çalışmaya Konya amatör ligde futbol oynayan (n:21) ve spor yapmayan sedanter (n:21) 17-21 yaş arası kadın gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan kadınlara Votur uzan esneklik ve Y balance denge testleri uygulanmış ve VKİ (vücut kitle indeksi)'leri hesaplanmıştır . Veriler SPSS 25 istatistik paket program ile değerlendirilmiştir. Gruplar arasındaki farklılıklar parametrik test ön şartlarını sağladığında “bağımsız örneklem t Test”; sağlamadığında ise “Man Whitney U testi” kullanılmıştır ve anlamlı düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Çalışmanın sonucunda elde edilen verilere göre spor yapmayan kadınlara ait kilo ve vücut kitle indeksi değerlerinin futbol oynayan kadınlara göre daha yüksek olduğu, V otur esneklik ve Y balance denge değerlerinin ortalamaları ise spor yapmayan kadınlar grubuna göre futbol oynayan kadınlarda daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, futbolun genç yetişkin kadınlarda vücut ağırlığı kontrolü, vücut kitle indeksi ve motor özellikler üzerine olumlu etkilerinin olduğu ve özellikle ergenlik dönemleri süresince düzenli sportif faaliyetlerin yetişkinlik dönemlerinde ortaya çıkabilecek olumsuz durumları azaltabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Vücut Kitle İndeksi, Futbol, Y Balance, Kadın

Investigation of the Effects of Football On Body Mass Index and Selected Motor Characteristics in Young Adult Women

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of football on body mass index and motor characteristics of young adult women. A sedentary (n:21) woman aged 17-21 who plays football in the Konya amateur league (n:21) and does not do sports voluntarily participated in the study. Votur stretch flexibility and Y balance tests were applied to the women participating in the study and their BMI (body mass index) was calculated. The data were evaluated with SPSS 25 statistical package program. “Independent sample t-Test” when the differences between the groups meet the parametric test prerequisites; If not, the “Man Whitney U test” was used and the significant level was accepted as $p<0.05$. According to the data obtained as a result of the study, it has been determined that the weight and body mass index values of women who do not do sports are higher than those who play football,

and the averages of V sit, flexibility and Y balance balance values are higher in women who play football than in the women who do not do sports. As a result, it can be said that football has positive effects on body weight control, body mass index and motor characteristics in young adult women, and regular sports activities, especially during adolescence, can reduce negative situations that may occur in adulthood.

Keywords: Body Mass Index, Football, Y Balance, Female

Presentation ID/Sunum No= 64**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-9676-0025***Ortaokul Çağı Çocuklarında Kahvaltı Tüketimi İle Antropometrik İlişkilerin Belirlenmesi****Dr. Öğretim Üyesi Gulcan Arusoglu¹**¹*Kırklareli Üniversitesi***Corresponding author: Gulcan Arusoglu***Özet**

Giriş: Bu çalışma ortaokul çağı çocuklarının öğün tüketme alışkanlıklarının saptanması ve obezite ile arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırma, Kırklareli’de orta ve yüksek sosyo-ekonomik statüdeki ortaokullarda öğrenim gören 10-15 yaş grubu öğrencilerden rastgele örnekleme yöntemiyle seçilen toplam 510 kişi üzerinde uygulanmıştır. Araştırma, kesitsel tipte olup, kişisel bilgi ve beslenme alışkanlıkları, düzenlenen anket formu ile belirlenmiştir. Öğrencilerin boy, vücut ağırlıkları, bel ve boyun çevreleri ölçülerek beden kütle indeksleri (BKİ) ve bel/boy oranları hesaplanmış ve değerlendirilmiştir. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %51.2’si kız, %48.8’i erkektir. Erkek öğrencilerin ortalama ve standart sapmaları 11.98±1.26 yıl, boy uzunluğu 1.53±0.10 m, vücut ağırlığı 47.42±13.67 kg, bel çevresi 72.48±10.05 cm, boyun çevresi 30.72±2.7 cm, BKİ 19.92±4.46 kg/m² ve bel/boy oranı 0.47±0.06’dır. Kız öğrencilerin ortalama ve standart sapmaları 11.93±1.24 yıl, boy uzunluğu 1.53±0.10 m, vücut ağırlığı 48.05±14.76 kg, bel çevresi 74.63±10.29 cm, BKİ 20.17±4.65 kg/m² ve bel/boy oranı ise 0.48±0.05’tir. Öğrencilerin %32.2’si öğün atlamazken, %23’ü sabah, %14.9’u öğle, %3.8’si ise akşam öğününü atlamaktadır. Sabah öğününü atlayan öğrencilerin BKİ’si (19.69±4.50) hiç öğün atlamayanlarıki ile farksız olsa da (p>0.05), hergün kahvaltı yapmayanların boyu daha uzun ve ağırlıkları anlamlı olarak daha fazla çıkmıştır. Kız öğrencilerin BKİ’leri değerlendirildiğinde %38.5’inin ve erkeklerin %61.5’inin 15-85. percentiller arasında olduğu görülmüştür. Genel değerlendirmeye baktığımızda toplam öğrencilerin %46.6’sı 15.-85. percentiller arasında olup, onu takip eden %20.8 çoğunlukla 95. percentil ve üzeri aralıktır. Katılımcıların %41,9’u 2 ara öğün tüketmekte, %2.6’sı ara öğün tüketmemektedir. %23 oranında en yüksek çoğunlukla sabah ana öğünü atlanmaktadır. Sabah kahvaltısı atlama nedeni olarak %16.8 çoğunlukla canı istemiyor olarak belirtilmektedir. Kahvaltıda en çok tüketilen içeceğin sade süt (%36) ve şekerli çay (%52.4) olduğu belirtilmiştir. Sonuç: Ortaokul çağı çocuklarında başta ana öğün sayısı ve öğün atlama durumu olmak üzere bazı beslenme alışkanlıkları çocukların antropometrik ölçümlerine etki etmektedir. Bu nedenle, beslenme alışkanlıklarında ve yaşam tarzında yapılacak müdahaleler çocuklarda ideal ağırlığın korunmasında olumlu etkiler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kahvaltı, Öğün Atlama, Antropometri, Çocukluk Çağı

Determination of Breakfast Consumption and Anthropometric Relations in Secondary School Children

Abstract

Introduction: This study was conducted to determine the meal consumption habits of secondary school children and to determine the relationship between obesity. **Method:** The research was carried out on a total of 510 students selected by random sampling method from 10-15 age group students studying in middle and high socio-economic status secondary schools in Kırklareli. The research is cross-sectional and personal information and eating habits were determined by a questionnaire form. Body mass indexes (BMI) and waist/height ratios were calculated and evaluated by measuring the height, body weight, waist and neck circumference of the students. **Results:** 51.2% of the students participating in the study were female and 48.8% were male. The mean and standard deviations of male students were 11.98±1.26 years, height 1.53±0.10 m, body weight 47.42±13.67 kg, waist circumference 72.48±10.05 cm, neck circumference 30.72±2.7 cm, BMI 19.92±4.46 kg/m² and waist/height ratio is 0.47±0.06. The mean and standard deviations of female students were 11.93±1.24 years, height 1.53±0.10 m, body weight 48.05±14.76 kg, waist circumference 74.63±10.29 cm, BMI 20.17±4.65 kg/m², and waist/height ratio 0.48±0.05. While 32.2% of the students do not skip meals, 23% skip the breakfast, 14.9% lunch and 3.8% skip the dinner. It is seen that 38.5% of the female students and 61.5% of the boys are between 15-85. percentiles of BMI. 41.9% of the participants consume 2 snacks, 2.6% do not consume snacks. The highest rate of 23% is skipping the morning main meal. As the reason for skipping breakfast, 16.8% is mostly stated as not wanting. The most consumed beverage at breakfast was plain milk (36%) and sweetened tea (52.4%). **Conclusion:** Some dietary habits, especially the number of main meals and skipping meals, affect the anthropometric measurements of children in secondary school. Therefore, interventions in nutritional habits and lifestyle will have positive effects on maintaining ideal weight in children.

Keywords: Breakfast, Skipping Meals, Anthropometry, Childhood Period

Presentation ID/Sunum No= 11**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

Köpek Meme Tümörü Hücre Hattı Oluşturulması

**Doç.Dr. Sena Ardıçlı¹, Prof.Dr. Hale Şamlı¹, Doç.Dr. Gülnaz Mecitoğlu²,
Araştırmacı Buse Vatansever³, Araştırmacı Ayşe Meriç Mutlu⁴**

¹Bursa Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Genetik Anabilim Dalı

²Bursa Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Doğum ve Jinekoloji Anabilim Dalı

³Bursa Uludağ Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü

⁴Bursa Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Köpeklerde meme tümörleri, üretken olmayan dişi köpeklerde (6-14 yaş) tüm tümörlerin % 50-70'ini oluşturur. Köpek tümörü vakalarının heterojenik doğası, tedaviye karşı direnç, nüks ve metastaz gibi olumsuz prognozlara neden olmaktadır. Ticari olarak sunulan köpek hücre hatlarının yetersiz çeşitliliği veya farklı çalışmalarda geliştirilen mevcut hücre hatlarının temin edilmesindeki zorluklar, sitotoksitesite ve klinik uygulama ile bütünleşmiş moleküler çalışmaların sınırlı sayıda yapılabilmesine neden olur. Bu nedenle, köpek tümörü vakalarında kullanılan birçok ilacın veya destekleyici tedavilerin dozları, insanlarda yapılan çalışmalara göre ayarlanmaktadır. Bu çalışmada, 9 yaşındaki dişi Cocker Spaniel köpeğine ait meme tümöründen elde edilen bir hücre hattı oluşturulmuştur. Tümör materyali, regional mastektomi ile abdominal meme bezinden elde edilmiştir. Histopatolojik incelemede, köpek benign miks tümör tanısı ortaya konmuştur. Mekanik parçalama ve PBS yıkamasının ardından, pasaj, dondurma ve çözme aşamalarından oluşan hücre kültürü işlemi gerçekleştirilmiştir. Pasaj işlemlerinin ardından, logaritmik büyüme fazındaki hücrelerin morfolojik özellikleri, bir faz kontrast mikroskobu altında gözlemlenmiştir. İlk üç pasaj için ortalama 5-6 gün olan ortalama pasaj süresi, üçüncü pasajdan sonra 2-3 güne düşmüştür. Tümör hücrelerinin mikroskopik incelemesi, hücrelerin adherent, yıldız ve iğ şeklinde bir yapıya sahip olduğunu göstermiştir. Uzun süreli dondurmadan (~18 ay) sonra bile çözülen hücrelerin canlılığı ve morfolojisinde bir fark gözlenmemiştir. Bu çalışma, köpek meme tümörlerinin hem tanı hem de tedavisinde etkili olabilecek in vitro uygulamalar sağlamak için tümör hücre hatlarının oluşturulması ve karakterizasyonu ile ilgili projenin ön sonuçlarını içermektedir. Elde edilen hücre hatlarının sitotoksitesitesi ve genetik karakterizasyonu ile ilgili daha kapsamlı çalışmalar şu anda devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Köpek, Meme Tümörü, Hücre Hattı, Hücre Kültürü

Establishment of a Canine Mammary Gland Tumor Cell Line**Abstract**

Canine mammary gland tumors constitute 50–70% of all tumors in non-productive female dogs (6–14 years of age). The heterogenic nature of canine tumor cases causes unfavorable prognoses such as acquired resistance to therapy, recurrence, and metastasis. Insufficient variety of canine cell lines commercially available or difficulties in obtaining the existing cell lines developed from various studies

results in a limited number of cytotoxicity and related molecular studies integrated with clinical practice. Hence, the doses of many drugs or supportive treatments used in canine tumor cases are adjusted based on studies in humans. In this study, a cell line was established from the mammary gland tumor of a 9 years old, female Cocker Spaniel dog. The tumoral material was obtained from the abdominal mammary gland by regional mastectomy. Histopathological examination revealed a diagnosis of canine benign mammary mixed tumor. Following mechanical dissociation and PBS washing, a culture process of tumor cells was performed, including the passaging, freezing, and thawing stages. After several passages, the morphological characteristics of the cells at the logarithmic growth phase were observed under a phase-contrast microscope. The average passage time, which was 5-6 days in the first three passages, decreased to 2-3 days after the third passage. Microscopic examination of tumor cells revealed an adherent, stellated, and spindle-shaped structure. No difference was observed in the viability and morphology of the cells thawed even after the long-period freezing (~18 months). This study represents the preliminary results of the project concerning the establishment and characterization of tumor cell lines to provide effective in vitro applications in both the diagnosis and treatment of canine mammary gland tumors. More comprehensive studies on cytotoxicity and genetic characterization of the obtained cell lines are now in progress.

Keywords: Canine, Mammary Gland Tumor, Cell Line, Cell Culture

Presentation ID/Sunum No= 15**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-3819-2402***Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Hastaların Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıpla İlgili Görüş ve Kullanım Durumlarının Değerlendirmesi****Uzman Dr. Nisa Çetin Kargın¹ , Uzman Dr. Muhammet Kızmaz²**¹*Konya Numune Hastanesi*²*Gemerek Devlet Hastanesi***Corresponding author: Nisa Çetin Kargın***Özet**

Giriş: Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp (GETAT) uygulamaları ülkemizde ve dünyada önemi artan uygulamalardır. GETAT ile ilgili sağlık politikaları geliştirmek için halkın kullanım özellikleri önemlidir. Bu amaçla çalışmamızda hastaların GETAT ile ilgili görüş ve kullanım durumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Metod: Çalışmaya Haziran 2019- Aralık 2019 tarihleri arasında bir devlet hastanesi aile hekimliği polikliniğine başvuran hastalar ardışık olarak çalışmaya alınmıştır. Araştırmacılar tarafından oluşturulan anket aynı araştırmacılar tarafından uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya 158 (%59,4) erkek, 108 (%40,6) hasta alınmıştır. Hastaların yaş ortalamaları 44,5±12,04 (min:18, max:78) idi. Hastaların sosyodemografik özellikleri tablo 1 de gösterilmiştir. Hastaların 80'i (%30,1) GETAT uygulamalarının hangi hastalıklar için yapılabileceğini bildiğini ifade ederken, 186'sı (%69,9) bilmediğini ifade etmişlerdir. Hastaların 120'sinin (%45,1) birinci derece akrabalarında GETAT uygulaması yaptıran varken, 146'sının (%54,9) yoktur. Hastaların 134'ü (%50,4) yaşadığı ilde GETAT polikliniği olduğunu bilmekte, 132'si (%49,6) bilmemektedir. GETAT uygulamaları sebepleri arasında ilk üç sırada ağrı (%53,8), detoks (%10,8) ve sünnet (%8,0) için yaptırılmak istendiği bulunmuştur. Hastaların 173'ü (%65) daha önce GETAT uygulaması yaptırmışlardır. Bu hastaların 78'i (%45) hacamat, 29'u (%16,8) ozon, 19'u (%11) sülük, 17'si (%9,8) akapunktur, 17'si (%9,8) mezoterapi, 13'ü (%7,6) proloterapi uygulaması yaptırmışlardır. GETAT uygulamalarının %63,6'sı doktor tarafından yapılırken, %36,4'ü sağlık personeli olmayan uygulayıcılar tarafından yapılmıştır. Katılımcıların 78'i (%19,3) en az bir kez hacamat yaptırmışlardır. Ortalama hacamat sayısı 2,08±1,39 (min:1 max:7) olarak bulunmuştur. Hacamat yaptıranların 29 (%37,2) devlet hastanesinde 1'i (%1,3) özel hastanede ve 48'i (%61,5) sağlık tesisi olmayan bir yerde hacamat yaptırmışlar. Sağlıkçı dışı uygulama erkeklerde anlamlı olarak daha fazladır (p:0,008). GETAT ile hangi hastalıkların tedavi edildiğini kadınlar erkeklere göre anlamlı olarak daha fazla oranda biliyorlardı (p<0,001). Ozon, akapunktur, mezoterapi uygulamaları yaptıranlar arasında kadınlar daha fazlayken, proloterapi erkeklerde daha sık, hacamat ve sülük uygulaması ise her iki cinsiyette benzerdir (p:0,007). Sonuç: Sağlıkçı olmayanlar tarafından GETAT uygulamasının sık olduğu, kadınların GETAT bilgi ve bilinçlerinin erkeklere göre daha fazla olduğunu çalışmamızın sonuçlarına göre söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Hacamat, Kupa Tedavisi, Getat

Presentation ID/Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4187-755X

18f-Fdg Pet/bt Görüntülemeye Saptanan İkinci Primer Kanserler

Uzman Dr. Gamze Tatar¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Bağıcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nükleer Tıp

*Corresponding author: Gamze Tatar

Özet

Amaç: Kansere tanı ve tedavisinde izlenen yenilikler ve artan sağkalım oranları, 2. primer kanserlerin insidansını artırmıştır. Bu çalışmanın amacı, florodeoksiglukoz (FDG) pozitron emisyon tomografi/bilgisayarlı tomografinin (PET/BT) metabolik karakterizasyon özelliğini kullanarak, bilinen kanser tanısı olan hastaların izleminde görülebilecek ikincil kanserleri F-FDG PET/BT görüntülemesi ile tespit etmek ve PET metabolik parametreleri kullanılarak saptanan kanserlerin karakteristik özelliklerini belirlemektir. **Yöntem:** Nükleer tıp kliniğinde PET/BT taraması yapılmış ve PET/BT’de tespit edilerek 2. primer kanser tanısı alan hastalar çalışmaya dahil edildi. 1. primer kanser ve 2. primer tümöre ait histopatolojik değerlendirmeler analiz edildi. Patolojik lezyonlardan SUVmax (Maximum Standardized Uptake Value) ölçümleri yapılarak, histopatolojik alt tipler ile ilişkisi incelendi. **Bulgular:** Toplam 55 hasta (38 E, 17 K) (yaş ortalamaları 62.5) çalışmaya dahil edildi. Hastaların PET/BT görüntülerinde tespit edilen 2.kanser tanıları sırasıyla %30,9 akciğer kanseri, %23,6 kolorektal kanserler ve %16,3 mide kanseri, %7,2 larenks kanseri, %5,4 mesane kanseri ve %6,8 diğer kanserler olarak bulundu. Tüm hastalar içinde her iki cinste en sık primer kanser tanısı akciğer kanseri iken, ikinci sıklıkta erkeklerde kolon kanseri, kadınlarda meme kanseri olarak belirlendi. Primer tümörlere ait ortalama SUVmaks değerleri= 12,7 (4,1-36,8), ikincil tümörlere ait ortalama SUVmaks değerleri=8,4 (4,8-16,9) olarak hesaplandı. **Sonuç:** PET/BT, yüksek tanısal değeri ile ikinci primer hastalığı, ilk primer tümöre ait olabilecek metastatik lezyonlardan yüksek duyarlılık ve tanısal doğruluk değerleriyle ayırabilmektedir. SUVmaks ikincil tümörleri saptamada önemli bir metabolik parametredir. PET/BT’nin tek seansta tüm vücut görüntüleme avantajı sayesinde, beklenmedik farklı metabolik davranışlı lezyonlar, ikinci primer kanserler açısından dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: *Anahtar Kelimeler:* Pet/bt, İkinci Primer Kanserler

Second Primary Cancers Detected by 18f-Fdg Pet/ct

Abstract

Purpose: Recent advances among the cancer diagnosis and treatment, also increase in survival rates, have been raised the 2. Primary cancer incidence. The aim of this study was to detect the secondary malignancies in whom with known cancer patients, by using Positron Emission Tomography/Computed Tomography (PET/CT) and imaging with Fluorine-18 fluorodeoxyglucose (18F-FDG) metabolic parameters and to identify the characteristics of determined secondary cancers. **Materials and Methods:**

Among the patients who had PET/CT imaging in nuclear medicine department and PET-detected 2. primary cancer patients were enrolled into the study. Histopathological analysis of 1. primary cancer and 2. primary tumor were done and SUVmax (Maximum Standardized Uptake Value) was measured from pathologic lesions, correlations of histopathologic subtypes were analyzed according to the findings. Results: Overall 55 patients (38 M, 17 W) (mean age: 62.5) were enrolled into the study. The diagnosis of 2. primary cancers according to PET/CT images were found as follows: 30,9% lung cancer, 23,6% colorectal cancers, 16,3% gastric carcinomas, 9% breast cancer, 7,2% laryngeal carcinomas, 5,4% bladder cancer and 7% other cancers. Among the all patients in both sexes most frequent primary cancer was lung cancer and second most common cancer was shown as colon cancer for men and breast cancer for women. Mean SUVmax values for primary tumors were =12,7 (4,1-36,8) and 8,4 (4,8-16,9) for secondary tumors, respectively. Conclusions: PET/CT can differentiate second primary cancers from the metastases of primary tumor with high sensitivity and diagnostic accuracy levels. SUVmax is an important metabolic parameter for detecting second primary cancers. The advantage of PET/CT as whole body imaging in a single scan, lesions of unexpected different metabolic behaviour, should be considered as second primary cancers.

Keywords: Pet/ct, Second Primary Cancers

Presentation ID/Sunum No= 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1665-1601>

6. Kraniyal Sinir Paralizisi; Acil Serviste Sıra Dışı Bir Vaka

Uzman Dr. Mustafa Korkut¹ , Uzman Dr. Cihan Bedel¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Acil Tıp Kliniği

*Corresponding author: Mustafa Korkut

Özet

Giriş: 6.kraniyel sinir (CN VI) kafa içinde uzun seyir göstermesi nedeniyle en sık paralizisi olan kafa çiftidir. Spinal anesteziye bağlı nadir görülen bir komplikasyon olup oküler kasların paralizisine sekonder semptomlar ortaya çıkar. Olgu: Bu vakada spinal anestezi altında endoskopik ürolojik cerrahi sonrası 1. haftada diplopi ve lateral bakış kısıtlılığı şikayetiyle acil servise başvuran 38 yaşında erkek hasta sunuldu. Beyin magnetic rezonans (MR) görüntüleme MR venografi görüntüleme ile ayırıcı tanılar dışlandıktan sonra izole tek taraflı CN VI paralizisi düşünüldü. Hastanın takibinde konservatif tedavi ile oküler paralizi ve diplopi gerileyerek taburcu edildi. Sonuç: Spinal anestezinin nadir bir komplikasyonu olan CN VI paralizisi acil serviste fark edilebilir. Erken tanı anestezi komplikasyon ve morbiditesini azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Spinal Anestezi , 6.Kraniyel Sinir Paralizisi,

Sixth Cranial Nerve Palsy; An Unusual Case in the Emergency Department

Abstract

Introduction: Sixth cranial nerve (CN VI) is the most common pair of cranial nerves due to its long course inside the cranium. It is a rare complication associated with spinal anesthesia, and secondary symptoms to paralysis of the ocular muscles occur. Case report: In this case, a 38-year-old male patient admitted to the emergency department with a complaint of diplopia and lateral sight limitation in the first week after endoscopic urological surgery under spinal anesthesia was presented. After excluding differential diagnoses with brain magnetic resonance (MR) imaging and MR venography imaging, isolated unilateral CN VI paralysis was considered. In the follow-up of the patient, ocular paralysis and diplopia regressed with conservative treatment. Conclusion: CN VI paralysis, a rare complication of spinal anesthesia, can be noticed in the emergency department. Early diagnosis can reduce the complication and morbidity of anesthesia.

Keywords: Emergency Department, Spinal Anesthesia, Sixth Cranial Nerve Palsy

Presentation ID/Sunum No= 57**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1640-4275>

70 Yaş Üstü Femur Boyun Kırıklarında Bipolar Parsiyel Kalça Protezi Uygulamasında Lateral Cerrahi Yaklaşım Sonuçlarımız

Dr. Öğretim Üyesi Tarık Altunkılıç¹

¹Malatya turgut Özal Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji ABD

*Corresponding author: tarik.altunkilic

Özet

Amaç: : Çalışmamızda lateral cerrahi yaklaşımla bipolar parsiyel kalça protez uygulanan 70 yaş üstü femur boyun kırıklı hastaların fonksiyonel durumları ve ortaya çıkan komplikasyonları değerlendirildi. **Yöntem:** Ocak 2011-Ocak 2013 tarihleri arasında femur boyun kırığı nedeni ile lateral cerrahi yaklaşımla çimentosuz bipolar parsiyel kalça protezi uygulanan 39 hasta (31 erkek,8 kadın) retrospektif değerlendirildi. Hastaların ortalama yaşı 79,9 yıl (70-91) dir. Hastaların ortalama takip süresi 27,2 ay (17-34) dır. Hastaların fonksiyonlarını değerlendirmede harris kalça değerlendirme skoru kullanıldı. Hastaların postoperatif kalça çıkığı,enfeksiyon,periprotetik kırık, bası yarası,asetebuler erozyon ve kan transfüzyonları değerlendirildi. **Bulgular:** Hastalarda ortalama Harris skoru 82,38±4,49 idi. Harris skoru 5 hastada çok iyi, 25 hastada iyi, 9 hastada orta sonuç elde edildi. Hastaların hiçbirinde kalça çıkığı görülmedi. 1 (%2,6) hastada yüzeysel enfeksiyon, 1 (%2,6) hastada intraoperatif dönemde femur proksimalinde fraktür, 1 (%2,6) hastada sacral bölgede bası ülseri, 1 (%2,6) hastada asetabuler erezyon, 1 (%2,6) hastada takiplerinin 8.ayında düşmeye bağlı periprotetik kırık gelişti. 21 (%53,8) hastaya kan transfüzyonu yapıldı **Sonuç:** 70 yaş üstü femur boyun kırıklarında parsiyel kalça protezi uygulamalarında lateral cerrahi yaklaşımın postoperatif kalça çıkığı ve enfeksiyon oranının düşük olduğu görülmüştür. Parsiyel kalça protezi uygulanacak hastalarda lateral cerrahi yaklaşımın öncelikli olarak düşünülmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Parsiyel Kalça Protezi,lateral Cerrahi Yaklaşım

Our Lateral Surgery Approach Results in Application of Bipolar Partial Hip Prosthesis in Femur Neck Fractures Over 70 Years Old**Abstract**

Background: In our study, the functional status and complications of femoral neck fracture patients over 70 years of age who underwent bipolar partial hip prosthesis with a lateral surgical approach were evaluated. **Methods:** Thirty-nine patients (31 males, 8 females) who underwent cementless bipolar partial hip prosthesis with a lateral surgical approach due to femoral neck fracture between January 2011 and January 2013 were evaluated retrospectively. The mean age of the patients is 79.9 years (70-91). The mean follow-up period of the patients was 27.2 months (17-34). Harris hip evaluation score was used to evaluate the functions of the patients. Postoperative hip dislocation,

infection, periprosthetic fracture, pressure ulcer, acetabular erosion and blood transfusions of the patients were evaluated. Results: The mean Harris score of the patients was 82.38 ± 4.49 . Harris score was very good in 5 patients, good in 25 patients, and moderate in 9 patients. Hip dislocation was not observed in any of the patients. Superficial infection in 1 (2.6%) patient, fracture in the proximal femur in 1 (2.6%) patient, pressure ulcer in the sacral region in 1 (2.6%) patient, acetabular erosion in 1 (2.6%) patient, Periprosthetic fracture due to falling developed in 1 (2,6) patient at the 8th month of follow-up. Blood transfusion was given to 21 (53.8%) patients. Conclusion: It has been observed that the rate of postoperative hip dislocation and infection is low in the lateral surgical approach in partial hip prosthesis applications in femoral neck fractures over 70 years of age. We think that lateral surgical approach should be considered primarily in patients who will undergo partial hip replacement.

Keywords: Partial Hip Replacement, lateral Surgical Approach

Presentation ID/Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Akciğer ve Meme Kanseri Kaynaklı Beyin Metastazlarının Adc Histogram Analizi İle Ayrımı ve Adc-Histogram Parametrelerinin Ki-67 İndeksi İle İlişkisi

**Uzman Dr. Mustafa Bozdağ¹, Uzman Dr. Ali Er¹,
Uzman Dr. Sümeyye Ekmekçi²**

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Bölümü

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Bölümü

Özet

Amaç: Akciğer ve meme kanserlerinden kaynaklanan beyin metastazlarının (BM) ayrımında hızlı, güvenilir ve non-invaziv bir yöntem gereklidir. Bu çalışmanın amacı akciğer kanserinden (AK) ve meme kanserinden (MK) kaynaklanan BM'lerini ayırt etmede görünür difüzyon katsayısı (ADC) haritaları histogram analizinin rolünü değerlendirmek ve daha sonra ADC-histogram parametrelerinin Ki-67 indeksi ile ilişkisini araştırmaktır. **Yöntem:** Çalışmaya BM'leri histopatolojik olarak doğrulanmış 55 hasta (AK, n = 40; MK, n = 15) dahil edildi. AK grubu, küçük hücreli akciğer kanseri (KHAK, n = 15) ve küçük hücreli dışı akciğer kanseri (KHDAK, n = 25) gruplarına ayrıldı. ADC histogram parametreleri (ADCmaks, ADCortalama, ADCmin, ADCmedyan, ADC10, ADC25, ADC75, and ADC90, skewness, kurtosis ve entropi) ADC haritalarından türetilmiştir. İstatistiksel değerlendirme için Mann-Whitney U testi, bağımsız örneklem t testi, ROK ve Spearman korelasyon analizleri kullanıldı. **Sonuçlar:** AK ve MK grupları arasında ADC histogram parametrelerinde anlamlı farklılık izlenmedi (hepsi $p > 0.05$). Alt grup analizinde, çeşitli ADC histogram parametrelerinin KHAK grubunda, KHDAK ve MK gruplarına göre istatistiksel olarak daha düşük olduğu saptandı (hepsi $p < 0.05$). ROK analizi, KHAK BM'lerini KHDAK'den ayırt etmek için ADCortalama ve ADC10 parametrelerinin, KHAK BM'lerini MK'den ayırt etmek için ADC25 parametresinin optimal teşhis performanslarına ulaştığını gösterdi. Çeşitli histogram parametrelerinin Ki-67 ile anlamlı düzeyde ilişkili olduğu bulundu ($p < 0.05$). **Sonuç:** ADC haritalarının histogram analizi, BM'lerinde tümör proliferasyon potansiyelini yansıtabilir ve KHAK BM'lerini, KHDAK ve MK BM'lerinden ayırt etmede faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Metastazları; Akciğer Kanseri; Meme Kanseri; Görünür Difüzyon Katsayısı; Histogram Analizi

Differentiation of Brain Metastases Originating From Lung and Breast Cancers Using Adc Histogram Analysis and the Relation of Adc-Histogram Parameters With Ki-67 Index

Abstract

Purpose: A fast, reliable and non-invasive method is required in differentiating brain metastases (BMs) originating from lung and breast cancers. The aim of this study is to assess the role of histogram analysis of apparent diffusion coefficient (ADC) maps in differentiating BMs originated from lung cancer (LC) and breast cancer (BC), and then to further investigate the association of ADC histogram

parameters with Ki-67 index in BMs. Methods: A total of 55 patients (LC, n = 40; BC, n = 15) with BMs histopathologically confirmed were enrolled in the study. LC group was divided into small-cell lung cancer (SCLC, n = 15) and non-small-cell lung cancer (NSCLC, n = 25) groups. ADC histogram parameters (ADCmax, ADCmean, ADCmin, ADCmedian, ADC10, ADC25, ADC75, and ADC90, skewness, kurtosis and entropy) were derived from ADC maps. Mann-Whitney U test, independent-sample t-test, receiver operating characteristics and Spearman correlation analyses were used for statistical assessment. Results: ADC histogram parameters didn't show significant differences between LC and BC groups (all $p > 0.05$). Subgroup analysis showed that various ADC histogram parameters were found to be statistically lower in SCLC group compared to NSCLC and BC groups (all $p < 0.05$). ROC analysis showed that ADCmean and ADC10 for differentiating SCLC BMs from NSCLC, and ADC25 for differentiating SCLC BMs from BC achieved the optimal diagnostic performances. Various histogram parameters were found to be significantly correlated with Ki-67 ($p < 0.05$). Conclusion: Histogram analysis of ADC maps may reflect tumoral proliferation potential in BMs and can be useful in differentiating SCLC BMs from NSCLC and BC BMs.

Keywords: Brain Metastases; Lung Cancer; Breast Cancer; Apparent Diffusion Coefficient; Histogram Analysis

Presentation ID/Sunum No= 260**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-6657-6243***Akondroplazik Gebede Anestezi Yaklaşımı****Uzman Dr. Kezban Tuna Ozkaloglu Erdem¹**¹*Antalya Eğitim Araştırma hastanesi***Özet**

GİRİŞ: Akondroplazi otozomal dominant bir hastalıktır ve cüceliğin en yaygın biçimidir1. Akondroplazili kadınların fertilité oranları genellikle düşüktür2.. Beraberinde artmış konjenital kalp hastalıkları, kardiyomyopatiler , koroner arter hastalıkları ve pulmoner hipertansiyon gibi kardiyak anomaliler, tekrarlayan solunum yolu enfeksiyonları, üst havayolu obstrüksiyonları, skolyoz, kosta deformiteleri ve restriktif akciğer hastalıkları söz konusudur. Gebelerinde ise sezaryen doğum oranları, erken doğum riskleri ve fetal iskelet displazi insidansı artmıştır. Akondroplazik gebelerde anestezi yönetimi hem genel hemde rejyonel anestezi teknikleri açısından birçok problemler oluşturabilir. **AMAÇ:** Bu olguda acil sezaryen operasyonu planlanan akondroplazik gebede uyguladığımız anestezi yöntemimizi sunmayı amaçladık. **OLGU SUNUMU:** 32 yaşında (1.25 boy,60 kilo), akondroplazik, 1 normal doğum öyküsü olan 39 haftalık gebe fetal distres nedeniyle acil sezaryena alındı. Normal bir baş büyüklüğü, kısa ekstremiteleri, kifoskolyozu mevcuttu. Mallampati II ,tiromandibular mesafe 4 cm idi. 2 saat önce katı gıda almış olan hastaya spinal anestezi planlandı. Hasta operasyon odasına alındı, Hastanın kalp hızı,kan basıncı ve oksijen saturasyonları monitorize edilip, damar yolu açıldı, 1000 cc %0,9 NaCL solüsyonu takıldı. Lateral dekübit pozisyonunda L3-4 aralığından 27G Pencil Point iğne ile 7,5 mg hiperbarik bupivacain ile spinal anestezi uygulandı. Spinal anestezi uygulanmasından 10 dakika sonra cerrahi işlem başlatıldı. 2840 gr ağırlığında apgar skorları 9 ve 10 olan bir kız çocuğu doğdu. Operasyon sonuna kadar diğer ölçümlerinde tekrar hipotansiyon gelişmeyen hasta postop uyanma odasında 20 dk bekletildikten sonra herhangi bir komplikasyon gelişmeden servise gönderildi. Postoperatif dönemde anne ve bebeğinde herhangi bir komplikasyon gelişmemesi üzerine 3. gün taburcu edildiler. **TARTIŞMA/SONUÇ:** Lomber lordoz, torasik skolyoz, spinal stenoz rejyonel anestezide teknik zorluklarla karşılaşılmasına, tıkanmış epidural damarlar ve daralmış epidural ve intratekal boşluklar dural ponksiyona veya kateter yerleştirilmesinde başarısızlıklara yada epidural/spinal blok seviyesinin yükselmesine neden olabilir3 .Hastalardaki büyük kafa ve dil, kafanın kısıtlı hareketleri,üst havayolu darlıkları ise genel anestezide ciddi problemlere yol açabilir4,5. Anestezistler her metodun fayda ve zararlarını düşünerek bu hastalardaki anestezi uygulamalarını planlamalıdır. **KAYNAKLAR** 1. Li, X., Duan, H., & Zuo, M. (2015). Case report: anesthesia management for emergency cesarean section in a patient with dwarfism. BMC anesthesiology, 15(1), 1-3. 2. Ansari, M. H., & Abraham, A. (2004). Anaesthetic management of unexpected subglottic stenosis in an achondroplastic dwarf. Acta anaesthesiologica scandinavica, 48(7), 928-929. 3. Kumar, M. M., & Forster, M. R. (2002). Combined spinal epidural anaesthesia for elective caesarean section in a patient with spondylometaphyseal dysplasia. International journal of obstetric anesthesia, 11(3), 225-227. 4. Mitra, S., Dey, N., & Gomber, K. K. (2007). Emergency cesarean section in a patient with achondroplasia: An anesthetic dilemma. J Anesth Clin Pharmacol, 23, 315-8. 5. Porter, M., & Mendonca, C. (2007). Anaesthesia for caesarean section in a patient with diastrophic dwarfism. International journal of obstetric anesthesia, 16(2), 145-148.

Anahtar Kelimeler: Akondroplazi, Gebe, Sezaryen, Rejyonel Anestezi

Presentation ID/Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6517-7948

Aksiller Lenf Nodu Metastazını Belirlemede Hangi Radyolojik Yöntem Daha Güvenilir ve Aksiller Lenf Nodu Metastazını Etkileyen Histopatolojik Belirteçler

Uzman Dr. Tansu Altıntaş¹

¹*İstanbul Kamuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Tansu Altıntaş

Özet

Giriş: Aksiller lenf nodu (ALN) metastazı meme karsinomu prognozunun en önemli prognostik belirleyicilerinden biridir. ALN metastazının, tümörün histopatolojik bulguları ile birlikte öngörülebilmesi, doğru hastaya doğru tedavi planını sağlar. Bu çalışmanın amacı meme kanserinde ALN metastazını belirlemede hangi radyolojik yöntem daha güvenlidir ve ALN metastazına etki edebilecek histopatolojik belirteçleri değerlendirmektir. Metot: 2018-2020 tarihleri arasında 79 invaziv meme karsinomu tanısı alan hastaların ultrasonografi (USG), meme MRI, PET-CT ve patoloji sonuçları incelendi. Histopatolojik bulgular (tümör tipi, T evresi, histolojik grade, moleküler tip) ile ALN metastaz varlığı istatistiksel yöntemlerle karşılaştırıldı. Bulgular: Aksilla metastazını saptamada USG ve Meme MR'nin her ikisinde de duyarlılık %76, özgüllük %92 olarak saptandı. PET-CT ise aksilla değerlendirmesinde duyarlılık %51.6, özgüllük %66.3 olarak bulundu. Tümör çapı arttıkça ALN metastaz varlığı artmakta idi ($p < 0,05$). Histopatolojik grade ile aksilla metastazı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki görülmedi. Moleküler sınıflandırmada ise en fazla metastaz oranı Her2 amplifiye grupta görüldü (%50) ancak istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sonuç: Aksiller metastazı değerlendirmede en güvenilir radyolojik yöntemler USG ve meme MR olup, en çok etkileyen histopatolojik kriterde tümör çapıdır. Bunların bilinmesi tedavi planlamasında yol gösterici olabilir. Daha fazla hasta sayısı ile daha geniş çalışmalar daha net sonuçlar verecektir.

Anahtar Kelimeler: Aksiller Lenf Nodu Metastazı, Ultrasonografi, Mr, Pet-Ct

Which Radiological Method Is More Reliable for Determining Axillary Lymph Node Metastasis and Histopathological Markers Affecting Axillary Lymph Node Metastasis

Abstract

Aim: Axillary lymph node (ALN) metastasis is one of the most important prognostic determinants of breast carcinoma prognosis. Determination of ALN metastasis in the preoperative period affects the treatment plan and surveillance of the patient. Predicting ALN metastasis together with the histopathological findings of the tumor provides the right treatment plan for the right patient. The aim of this study is to determine which radiological method is safer in detecting ALN metastasis in breast cancer and to evaluate histopathological markers that may affect ALN metastasis. Method: Ultrasonography, breast MRI, PET-CT and pathology results of 79 patients diagnosed with invasive

breast carcinoma between 2018-2020 were analyzed. Histopathological findings (tumor type, T stage, histological grade, molecular type) and the presence of ALN metastases were compared with statistical methods. Results: Both USG and breast MRI in detecting axillary metastases had a sensitivity of 76% and a specificity of 92%. On the other hand, in PET-CT axilla evaluation, sensitivity was 51.6% and specificity was 66.3%. As the tumor diameter increased, the presence of ALN metastases increased ($p < 0.05$). There was no statistically significant correlation between histopathological grade and axilla metastasis. In molecular classification, the highest rate of metastasis was seen in the Her2 amplified group (50%), but it was not statistically significant. Conclusion: The most reliable radiological methods in the evaluation of axillary metastases are USG and breast MRI, and the most affecting histopathological criterion is tumor diameter. Knowing these can be a guide in treatment planning. Larger studies with a larger number of patients will yield clearer results.

Keywords: Axillary Lymph Node Metastasis, Ultrasonography, Mri, Pet-Ct, Histopathology

Presentation ID/Sunum No= 59**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-8601-1277***Akut Longitudinal Ekstensif Transfers Myelit Kliniği İle Başvuran Bir Olgu****Dr. Öğretim Üyesi Hasan Yaşar¹**¹ *Binali Yıldırım Üniversitesi***Özet**

Giriş: Transverse miyelit, semptomların başlangıcını takiben 4 saat ile 21 gün arasında bir enflamatuvar omurilik sendromunun gelişimi olarak tanımlanır. Longitudinal ekstensif transvers myelit (LETM), genellikle, uzunluğu en az 3 vertebra segmenti boyunca kesintisiz devam eden lezyona denir. Anne multiple skleroz (MS) tanılı 17 yaşında olgu tartışılmıştır. Olgu: Hasta üst solunum yolu enfeksiyonu öyküsünü takiben başlayan bacaklarda güç kaybı ve idrar retansiyonu şikâyeti ile başvurdu. Derin tendon refleksleri alınmıyordu. Elektromiyografi incelemeleri ve F dalga incelemesi normaldi. Çekilen MR incelemesinde C2-T9 vertebralar arasında uzanan, ödemli, kontrast tutmayan lezyon mevcuttu. Hasta LETM tanısı ile interne edildi. Beyin omurilik sıvısı (BOS) incelemesinde mm³ te 400 hücre mevcuttu. Protein 48,44 mg/dl (15-45) , glukoz incelemesi normal sınırlarda idi. Tartışma: Öncesinde enfeksiyon öyküsü olan olgunun annesi MS hastasıdır. LETM olgularında takipte nöromyelitis optika ve MS gelişimi gözlemlenebilmektedir. Bu olguda LETM, MS ile benzer genetik temeli düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Multiple Skleroz, Transvers Myelit, Beyin Omurilik Sıvısı.

A Case Admitted With the Clinic of Acute Longitudinal Extensive Transverse Myelitis**Abstract**

Introduction: Transverse myelitis is defined as the development of an inflammatory spinal cord syndrome between 4 hours and 21 days following the onset of symptoms. Longitudinal extensive transverse myelitis (LETM) is a lesion whose length continues uninterrupted for at least 3 vertebral segments. A 17-year-old patient whose mother was diagnosed with multiple sclerosis (MS) will be discussed. Case: The patient presented with complaints of weakness in the legs and urinary retention, which started following a history of upper respiratory tract infection. Deep tendon reflexes were absent. Electromyography examination was normal. In the MRI examination, there was an edematous, non-enhancing lesion extending between the C2-T9 vertebrae. The patient was hospitalized with the diagnosis of LETM. In the cerebrospinal fluid (CSF) examination, there were 400 cells per mm³. Protein 48.44 mg/dl (15-45), glucose analysis was within normal limits. Discussion: The case whose mother has MS has a previous infection history. Neuromyelitis optica and MS development can be observed in LETM cases during follow-up. In this case, LETM suggests a similar genetic basis with MS.

Keywords: Multiple Sclerosis, Transverse Myelitis, Cerebrospinal Fluid

Presentation ID/Sunum No= 143**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-7564-3663***Amyand Herni Onarımı: Preoperatif Tanı Konulan Bir Olgunun Sunumu****Uzman Dr. Tayfun Bilgiç¹, Uzman Dr. İbrahim Halil Sever²**¹*Özel İstanbul Florence Nightingale Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul /*²*T.C. Demiroglu Bilim Üniversitesi Radyoloji Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye***Corresponding author: Tayfun Bilgiç***Özet**

Giriş-Amaç: Amyand herni; inguinal herni kesesi içerisinde apendiksin bulunduğu, genellikle intraoperatif olarak tanı konulabilen beklenmedik ve nadir bir klinik durumdur. Bu yazımızda sağ inkarsere inguinal herni tanısıyla opere ettiğimiz ve pre-operatif olarak Amyand herni tanısı koyduğumuz bir olguyu sunmayı amaçladık. Olgu sunumu: 86 yaşında bir kadın hasta sağ kasık ağrısı ile acile başvurdu. Fizik muayenede sağ kasıkta hassasiyet vardı. Daha önce iki kez açık inguinal herni onarımı öyküsü vardı. Ultrasonografide apendiks vermiformis ve omentum içeren sağ rekürren inguinal herni saptandı (Şekil 1). Apendiks çapı 4.3 mm ve fitik kesesi 7.8 mm idi. USG'de apendikte inflamasyon bulgusu yoktu. Hastaya spinal anestezi altında prolen mesh ile açık tension-free inguinal herni onarımı yapıldı. Eksplorasyonda, apendiks ve omentum içeren indirekt herni kesesi gözlemlendi (Şekil 2). Apendiks vermiformisin kökünde fekalit palpe edildi. Bu nedenle appendektomi de yapıldı. Herni kesesi 3/0 vicryl sütür ile kapatıldı. İliopubik trakt ile falx inguinalis arasına 2/0 prolen sütürlerle bir prolen mesh tespit edildi. Hasta sorunsuz bir şekilde taburcu edildi. Bir hafta ve bir ay sonraki kontrol muayenelerinde hastada herhangi bir patoloji gelişmedi. Tartışma-Sonuç: Kasık fitiklerinde %1-5 arasında rekürrens gelişmektedir. Bununla birlikte, literatürde apendiks vermiformisi içeren rekürren inguinal herni çok daha nadirdir. Bu olgu sunumu Amyand herni formunda rekürren inguinal herni ile karakterizedir. Literatüre göre, Amyand herni en sık erkeklerde ve sağ tarafta görülür. Tanı genellikle operasyon esnasında konulur. Bizim olgumuzda ise tanı preoperatif olarak ultrasonografi ile konuldu. Esas tedavi metodu cerrahidir ve bu apendiks inflamasyonu, cerrahi alan kontaminasyonu, yaş ve fitik defektine göre bazı değişiklikler göstermektedir. Sonuç olarak, Amyand herni nadir görülür. Ancak, sağ inguinal ağrısı olan hastalarda akılda tutulmalıdır. Cerrahinin daha az morbidite ile tamamlanabilmesi için radyolojik tetkiklerle preoperatif olarak tanı konulması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Amyand Herni, İnguinal Herni, Acil Cerrahi.

Amyand's Hernia Repair: A Case Report of Preoperatively Diagnosed Patient**Abstract**

Introduction-Aim: Amyand hernia is an unexpected and rare clinical condition with an appendix found within the inguinal hernia sac, which can usually be diagnosed intraoperatively. In this report, we aim to present a patient with right incarcerated inguinal hernia that we operated, who was diagnosed

pre-operatively with Amyand's hernia. Case Report: An 86-year-old female patient applied to our emergency clinic due to right groin pain. Physical examination revealed tenderness on the right groin. She had a surgical history of open inguinal hernia repair two times. Ultrasonography of the right groin showed a recurrent inguinal hernia containing appendix vermiformis and omentum (Figure 1). The appendix diameter was 4,3 mm and the neck of the hernia sac was 7,8 mm. No sonographic findings were found concerning inflammation of appendix vermiformis. The patient underwent tension-free open hernia repair with prolene mesh under spinal anesthesia. In the exploration, an indirect hernia sac containing appendix vermiformis and omentum was observed (Figure 2). Fecalith was palpated at the radix of appendix vermiformis. Therefore, appendectomy was performed. The hernia sac was closed by 3/0 vicryl sutures. A prolene mesh was sutured at the iliopubic tract and falx inguinalis by 2/0 prolene sutures. The patient was discharged uneventfully. The patient had no pathology at the follow-up visits in the postoperative first week and one month. Discussion-Conclusion: Recurrence of inguinal hernia occurs between 1% and 5%. However, in the literature recurrence of inguinal hernia involving the appendix vermiformis is much rarer. The present case is characterized by a recurrent inguinal hernia in the form of Amyand's hernia. According to the literature, Amyand's hernia is most frequently observed in men and almost always on the right-side. The diagnosis is usually made during the operation. In our case, the diagnosis was made preoperatively by ultrasonography. The main method of treatment is surgery, and it can show some differences according to the inflammation of the appendix, contamination of the surgical field, age, and the size of the hernia defect. Amyand's hernia is a rare condition. However, it should be kept in mind in patients presenting with right groin pain. Preoperative diagnosis with radiological examinations is important to complete the surgical procedures with less morbidity.

Keywords: Amyand's Hernia, Inguinal Hernia, Emergency Surgery.

Presentation ID/Sunum No= 169**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-8433-1883***Antenatal Dönemde Toraks Patolojilerinde Fetal MR Bulguları; Tek Merkez Verileri****Dr. Ayşe Kalyoncu Uçar¹**¹*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa***Corresponding author: Ayşe kalyoncu Uçar***Özet**

Amaç: Fetal toraksta en sık görülen patolojiler konjenital pulmoner havayolu malformasyonu(KPHM), konjenital diyafram hernisi(KDH), bronkopulmoner sekestrasyon(BPS) ve kistlerdir. Fetal Manyetik Rezonans Görüntüleme(MRG) toraks patolojilerinin prenatal değerlendirmesinde giderek artan oranda kullanılmaktadır. Antenatal ultrason(US)'da saptanan patolojinin US bulgularını doğrulamak, lezyonların yerleşimini belirlemek, ek anomalileri saptamak ve US incelemeyi sınırlandıran durumlarda MRG problem çözücü ve tamamlayıcı yöntem olarak işlev görmektedir. Bu çalışmada fetal toraksta karşılaşılan patolojilerin MR bulgularını ve tanıda sağladığı katkıları vurgulamak amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2011- Haziran 2021 tarihleri arasında merkezimizde fetal MRG yapılan 575 hastanın MRG incelemesi tarandı. Toraks patolojisi saptanan olguların MRG incelemeleri, lezyonun şekli, yerleşimi, sinyal özelliği, mediastinal şift bulgusu, diafragma bütünlüğü ve ek anomali açısından 10 yıl deneyimli pediatrik radyolog tarafından tekrar değerlendirildi. Olguların US bulguları kaydedildi. Bulgular: 575 hastanın fetal MRG'si değerlendirildi. Toraks patolojisi saptanma oranı (n=26;%4.5) idi. Patolojiler sıklık sırasına göre: KDH (n=10; %38.4), KPHM (n=8; %30.7), BPS (n=4; %15.3) ve 1'er olguda (%3.8) konjenital lobar amfizem, bronkojenik kist, nöroenterik kist ve teratomdu. KDH'lı olgulardan 1 olguda bilateral KDH, 4 olguda sağ, 5 olguda ise sol diafram hernisi mevcuttu. Karaciğerin ve mekonyumun toraks içerisinde ayırt edilmesinde MRG inceleme US incelemeye ek bilgiler sağlamaktaydı. 8 KPHM olgusunun 5'inde kistler sol, 3 olguda sağ akciğer yerleşimliydi. KPHM'lu bu olguların MRG bulgularının US bulguları ile korele olduğu, lobar yerleşim açısından fayda sağladığı gözlemlendi. BPS olgularının 2'sinde lezyon sol, 2 olguda sağ hemitoraks alt bölümündeydi. Enterik kist saptanan bir olguda MRG incelemede tanıya yardımcı vertebra patolojisi seçilebildi. Sol akciğer üst lobda konjenital lobar amfizem ve midsagittal pür kistik lezyon şeklinde bronkojenik kist saptanan olgularda ve mediastende kistik-solid yapıdaki teratom olgusunda hidrops mevcuttu. Bu olgularda US ve MR bulguları koreleydi. Sonuç: Fetal toraks patolojilerinin tanısında, lezyon yerleşiminin belirlenmesinde, mediastinal şift, efüzyon, hidrops gibi bulguların saptanmasında MRG, US bulgularını doğrulamaya yardımcı, eşlikli anomali varlığında ve toraks içerisine herniye organın gösterilmesinde tamamlayıcı bir görüntüleme yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Fetal Toraks, MR, Konjenital Diafragma Hernisi, Sekestrasyon, Konjenital Havayolu Malformasyonu

Fetal MRI Findings in Thorax Pathologies in Antenatal Period; Single Center Data

Abstract

Purpose: The most common pathologies in the fetal thorax are congenital pulmonary airway malformation (CPAM), congenital diaphragmatic hernia (CDH), bronchopulmonary sequestration (BPS) and cysts. Magnetic Resonance Imaging (MRI) is increasingly used in the prenatal evaluation of thoracic pathologies. MRI is a problem-solving and complementary method to confirm the findings of pathologies detected in antenatal ultrasound (US), determine the localization of the lesion, see additional anomalies, and in the presence of factors limiting US examination. This study emphasised the MRI findings of pathologies encountered in the fetal thorax and its contribution to the diagnosis. **Methods:** MRI examinations patients who underwent fetal MRI in our centre between January 2011 and June 2021 were evaluated by a pediatric radiologist with 10 years of experience. Thorax pathologies were evaluated in terms of lesion shape, location, signal characteristics, mediastinal shift sign, diaphragmatic integrity. US findings of the cases were also recorded. **Results:** Fetal MRIs of 575 patients were evaluated. The incidence of thoracic pathology was 4.5% (n=26). In order of frequency of pathologies: CDH (n=10; 38.4%), CPAM (n=8; 30.7%), BPS (n=4; 15.3%) and congenital lobar emphysema, bronchogenic cyst, neurenteric cyst and teratoma (n=1;3.8%). MRI examination provided additional information to US examination in distinguishing the liver and meconium in the thorax in CDH cases. MRI findings of CPAM were correlated with US, and it was superior to US in determining the location accurately. In a case with an enteric cyst, an auxiliary vertebral pathology could be seen in an MRI examination. US and MRI findings were correlated in BPS, congenital lobar emphysema, bronchogenic cyst and teratoma cases. **Conclusion:** MRI is a complementary imaging method that helps confirm US findings in the presence of accompanying anomalies, diagnosing fetal thorax pathologies, determination of lesion location, detection of findings such as mediastinal shift, effusion, hydrops, and showing herniated organs in thorax.

Keywords: Fetal Thorax, MR, Congenital Diaphragmatic Hernia, Sequestration, Congenital Airway Malformation

Presentation ID/Sunum No= 93**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-1505-4293***Astımlı Hastaların Klinik Bulgularının Atopik Morbiditelerine Göre İncelenmesi****Uzman Dr. Şengül Beyaz¹**¹*Ankara Şehir Hastanesi***Özet**

Giriş ve Amaç: Astım altta farklı mekanizmaların olduğu, çeşitli klinik tipleri bulunan heterojen bir hastalıktır. Patofizyolojisi, kliniği, seyri ve tedaviye verilen cevap farklı astım tiplerinde değişmektedir. Alerjik rinokonjonktivit (ARK) ve atopik dermatit (AD) gibi morbiditeler astım hastalarının büyük çoğunluğunda görülmektedir. Bu fenotipe sahip hastalarda hastalık şiddeti daha ağır, tedaviye yanıt ise daha zor olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, eşlik eden atopik morbiditelere göre astımlı hastaların klinik karakteristiklerinin incelenmesidir. Metod: Alerjik astım tanısı ile izlenen hastaların klinik ve demografik verileri retrospektif olarak değerlendirildi ve çalışmaya 80 hasta dahil edildi. Hastalar komorbiditelerinin varlığına göre sınıflandı (Grup 1: komorbiditesi olmayan, Grup 2: ARK olan, Grup 3: AD olan ve Grup 4: ARK ve AD olan). Hastalık kontrolü astım kontrol testi (AKT) ile değerlendirildi (5-15:kontrolsüz, 16-19:yetersiz kontrol ve 20-25: iyi kontrol). Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 41.6±15.08'di ve çoğunluğu kadındı (%75). Gruplar yaş ve cinsiyet açısından benzerdi. Vücut kitle indeksi ortalamaları 23.7±0.37 bulundu. Astım kontrol değerlendirmesinde 1 (%1.3) hasta kontrolsüz iken 12 (%15) hasta yetersiz ve 67 (%83.7) hasta iyi kontrollü idi. AKT değerleri incelendiğinde en düşük AKT değeri astıma ARK ve AD eşlik eden gruptaydı ve istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0.005). Ortanca inhale kortikosteroid dozu 400 mcg/gün (IQR: 200-400) olarak gözlendi. Hastaların büyük çoğunluğunda (%77.5) ev tozu akarı duyarlılığı saptandı. Hastaların ortanca total IgE değeri 242 (minimum 118- maksimum 4503) saptandı. total IgE değeri Grup 4'te diğerlerinden daha yüksek saptandı (799.6±217.4) (p<0.05). Sonuç: Atopik belirtiler zamanla düzelme eğiliminde olsa da daha fazla atopik morbiditeye sahip olan hastaların daha kötü astım kontrol testi ve daha yüksek total IgE seviyesine sahip olduğu görülmüştür. Bu nedenle, özellikle bu fenotipe sahip hastaların komorbid durumlarının tedavisine önem verilmesi atak kontrolüne katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Astım, Alerjik Rinokonjonktivit, Atopik Dermatit, Atopik Morbidite

Evaluating Clinical Findings of Asthma Patients According to Their Atopic Morbidity**Abstract**

Asthma is a heterogeneous disease with different underlying mechanisms and various clinical types. Morbidities such as Allergic rhinoconjunctivitis (ARC) and atopic dermatitis (AD) are seen in the vast majority of asthma patients. The aim of this study is to evaluate the clinical characteristics of asthmatic patients according to the accompanying atopic morbidities. The clinical and demographic data of the patients followed up with the diagnosis of allergic asthma were evaluated retrospectively and 80

patients were included in the study. Patients were classified according to the presence of comorbidities. Disease control was assessed by the asthma control test (ACT) (5-15 points: uncontrolled, 16-19 points: not well controlled, and 20-25 points: well controlled). The mean age of the patients was 41.6 ± 15.08 years and the majority were female (75%). The groups were similar in terms of age and sex. The mean body mass index was 23.7 ± 0.37 kg/m². In the assessment of asthma control, 1 (1.3%) patient was uncontrolled, 12 (15%) patients were not well controlled and 67 (83.7%) patients were well-controlled. Of the ACT scores, the lowest ACT score was in the asthma patients with ARC and AD group, and it was statistically significant ($p=0.005$). The median dose of inhaled corticosteroid was 400 mcg/day (IQR: 200-400). While house dust mite sensitivity was in the majority of the patients (77.5%), polysensitization was observed in 10 (12.5%) patients. The median total IgE value of the patients was 242 (minimum 118 - maximum 4503). Total IgE value was found to be higher in the asthma patients with ARC and AD than the others (799.6 ± 217.4) ($p < 0.05$). Although atopic symptoms tend to improve over time, patients with more atopic morbidity had worse asthma control testing and higher total IgE levels. Therefore, giving importance to the treatment of comorbid conditions of patients with this phenotype will contribute to attack control.

Keywords: Allergic Asthma, Allergic Rhinoconjunctivitis, Atopic Dermatitis, Atopic Morbidity

Presentation ID/Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: orcid.org/0000-0002-8621-7707

Ateşli Silah Yaralanması Sonrası Gelişen Brakial Pleksus Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Süleyman Gül¹

¹SBU Konya Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Süleyman Gül

Özet

Kliniğimize olaydan 2 ay sonra başvuran hastamızın sol omuz bölgesinde ağrı ve kısıtlılık şikayeti mevcuttu. Humerus üst uç parçalı fraktürü olan hasta opere edilmişti. Hastanın muayenesinde proksimal kas gücünde azalma tesbit edilmesi üzerine EMG tetkiki yapıldı. Üst trunkus ve posterior kord hasarı olan hastaya üst ekstremitte aktif-asistif EHA egzersizleri, güçlendirme egzersizleri, sol omuz her yöne germe egzersizleri, elektrik stimülasyonu (deltoid, supraspinatus ve triceps kasına) , TENS , omuz çarkı, codman egzersizleri ve ergoterapi uygulandı. Rehabilitasyon sonrası omuz abduksiyon ve eksternal rotasyon kısıtlılığı olan hastada kas inbalansını sağlamak amacıyla literatür ışığında subskapular kasa botulinum toksin enjeksiyonu planlandı. Botulinum toksin enjeksiyonu sonrası rehabilitasyona devam eden hastanın omuz eklem hareket açıklığı sağlanmış olup ağrısı bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Brakial Pleksus, Rehabilitasyon, Botulinum Toksin Enjeksiyonu

Brachial Plexus Rehabilitation After Gun Injury: A Case Report

Abstract

Our patient, who applied to our clinic 2 months after the event, had complaints of pain and limitation in the left shoulder region. The patient with a comminuted fracture of the upper end of the humerus had been operated. EMG examination was performed when the patient's examination revealed a decrease in proximal muscle strength. Upper extremity active-assist ROM exercises, strengthening exercises, left shoulder stretching exercises in all directions, electrical stimulation (to deltoid, supraspinatus and triceps muscle), TENS, shoulder wheel, codman exercises and ergotherapy were applied to the patient with upper trunk and posterior cord damage. In the light of the literature, botulinum toxin injection into the subscapular muscle was planned in order to provide muscle balance in the patient with shoulder abduction and external rotation limitation after rehabilitation. The patient, who continued his rehabilitation after botulinum toxin injection, provided his shoulder joint range of motion and did not have pain.

Keywords: Brachial Plexus, Rehabilitation, Botulinum Toxin Injection

Presentation ID/Sunum No= 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9252-8341

Atipik Psikiyatrik Belirtilerle Başvuran Bir Beyin Tümörü Olgusu

Uzman Dr. Mustafa Akan¹

¹Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Kliniği

*Corresponding author: Mustafa Akan

Özet

Beyin tümörleri anatomik yerleşimlerine göre veya histopatolojik özelliklerine göre gruplandırılabilir. Beyin dokusunun kendisinden kaynaklanan primer beyin tümörleri ve beynin çeşitli bölgelerine metastaz yapan metastatik beyin tümörleri olmak üzere 2 tür beyin tümörü vardır. Beyin tümörleri psikiyatrik belirtiler ve davranışsal değişikliklerle presente olabilir. Metastatik beyin tümörleri sıklıkla daha fazla nöropsikiyatrik belirtilerle ortaya çıkar. Mental durumdaki değişiklik hastaların % 15-20' sinde ilk belirti olabilir. Yeni başlayan psikotik belirtiler, duygudurum belirtileri, hafıza değişiklikleri, yeni gelişen veya atipik semptomlar, kişilik değişiklikleri organisitenin habercisi olabilir. İlk olarak psikiyatrik belirtilerle başvuran olgularda tanı karmaşası yaşanmakta, tedavi güçleşmektedir. Bu olgu sunumunda atipik psikiyatrik belirtileri ve nörolojik belirtileri olan, yapılan araştırmalar sonucunda beyin tümörü saptanmış bir olgu sunulacak, olgunun bulguları ve ayırıcı tanıda izlenen yol ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Beyin Tümörü, Depresyon, Kişilik Değişikliği, Apati, Üriner İnkontinans, Incontinence

A Case of Brain Tumor Presenting With Atypical Psychiatric Symptoms

Abstract

Brain tumors can be grouped according to their anatomical location or histopathological features. There are 2 types of brain tumors: primary brain tumors arising from the brain tissue itself and metastatic brain tumors that metastasize to various parts of the brain. Brain tumors may present with psychiatric symptoms and behavioral changes. Metastatic brain tumors often present with more neuropsychiatric symptoms. Changes in mental status may be the first symptom in 15-20% of patients. New onset psychotic symptoms, mood symptoms, memory changes, newly developed or atypical symptoms, personality changes may be the precursors of organicity. Diagnostic confusion is experienced in cases who initially present with psychiatric symptoms and treatment becomes more difficult. In this case report, a case with atypical psychiatric and neurological symptoms, who was found to have a brain tumor as a result of research, will be presented, and the findings of the case and the path followed in the differential diagnosis will be discussed.

Keywords: Brain Tumor, Depression, Personality Change, Apathy, Urinary Incontinence

Presentation ID/Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1590-5382

Behçet Hastalığında Eritema Nodosum Benzeri Lezyonların Değerlendirilmesinde Super- B Mikrovasküler Görüntülemenin Color ve Power Doppler ile Karşılaştırılması, İlk Bulgularımız

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Kayadibi¹ , Dr. Öğretim Üyesi Yeşim Özgüler²

¹*İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa, Cerrahpaşa tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı*

²*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Romatoloji Bilim Dalı*

*Corresponding author: yasemin kayadibi

Özet

Amaç: Behçet hastalığında (BH) eritema nodosum (EN) benzeri cilt lezyonlarının değerlendirilmesinde superb mikrovasküler görüntüleme (SMG)'nin etkinliğini araştırmak. **Yöntem:** Çalışmamıza BH nedeniyle akut nodüler lezyon gelişen 13 hasta dâhil edildi. Hastaların öncelikle gri skala ultrasonografisi (USG), sonrasında sırayla color ve power Doppler, SMG incelenmesi yapılarak bulgular iki deneyimli radyologun konsensüsü ile lezyon alanın ven içerip içermemesi, ven içeriyor ise lümen içi trombüs varlığı ve ven duvarındaki renk kodlamalarının varlığı açısından değerlendirildi. **Bulgular:** Toplamda 13 lezyon incelendi. 7 lezyon kruriste, 1 lezyon uylukta, 4 tanesi ayak bileğinde, 1 tanesi omuzda idi. Lezyonların ölçülen ortalama boyutu 44,6 mm idi. 13 lezyonun 4'ün vasküler yapı içermemesi ve her üç modalite ile de lezyon alanında kanlanma artışı saptanmaması sebebi ile EN olarak değerlendirildi. 11 lezyonun 3'ünde tromboflebit saptandı. Tromboflebitli hastaların color Doppler ile sadece 1 tanesinde damar duvarında nokta şeklinde kodlanma saptanırken, SMG ile her 3 hastada vasküler duvarda artmış vaskülarizasyon mevcuttu. Damar içeren ama trombüs bulunmayan 4 lezyonun hiçbirinde damar duvarında Doppler tetkikleri ile kanlanma alınmaz iken, hepsinde SMG ile perivenüler kodlama izlenebildi. Bu hastalar vaskülitin eşlik ettiği EN olarak değerlendirildi. **Sonuç:** BH'da izlenen EN'ların sebebi çoğunlukla septal pannikülit nedeniyle ancak yarıya yakınında nötrofilik vaskülit de eşlik etmektedir. Yüzeysel tromboflebit ise BH'de izlenebilen, EN benzeri görünüme yol açan bir diğer lezyondur ve klinik önemi derin ven trombüsüne ilerleyebilmesidir. Bu sebeple tromboflebit eşlik eden veya flebiti nedeniyle trombüse ilerleyebilecek lezyonların diğerlerinden ayırımının iyi yapılması tedavi ve prognoz belirlenmesinde önemlidir. Doppler USG lümen içi trombüsün gösterilmesinde yararlı olmakla birlikte, kullanılan henüz trombüs oluşmamış ama vaskülit nedeniyle trombüs oluşabilecek damarların değerlendirilmesinde yetersiz kalabilmektedir. Ön çalışma niteliğindeki araştırmamızın sonuçları BH hastalarında SMG'nin ince vasküler yapıları daha iyi görüntüleyebilmesi sayesinde, özellikle vaskülit eşlik eden EN'lerin belirlenmesinde kullanılabilecek üstün bir yöntem olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eritema Nodosum, Tromboflebit, Superb Mikrovasküler Görüntüleme, Doppler Ultrasonografi

Comparison of Super-B Microvascular Imaging With Color and Power Doppler in the Evaluation of Erythema Nodosum-Like Lesions in Behçet's Disease, Our First Findings

Abstract

Aim: To investigate the effectiveness of superb microvascular imaging (SMI) in the evaluation of erythema nodosum (EN)-like skin lesions in Behçet's disease (BD). **Method:** Thirteen patients with acute nodular lesions due to BD were included. Ultrasonography (USG), color and power Doppler USG and SMG examinations were performed, respectively. The findings were evaluated in terms of whether the lesion contains a vein, intraluminal thrombus and color coding on the vein wall. **Results:** Seven of the 13 lesions were on cruris, 1 on thigh, 4 on ankle, and 1 on shoulder. The mean size of the lesions was 44.6 mm. 4 of 13 lesions did not contain vascular structure were evaluated as EN. Thrombophlebitis was detected in 3 of 11 lesions and Doppler USG could only detect vasculitis on 1 while SMI detected vasculitis in all of them. In none of the 4 lesions containing vessels but without thrombus, perivenular codding could not be observed with Doppler, while could be observed with SMI in all of them. These patients were evaluated as EN accompanied by vasculitis. **Conclusion:** The cause of ENs observed in BD is mostly due to septal panniculitis, but neutrophilic vasculitis is also accompanied in nearly half of them. Superficial thrombophlebitis is another lesion causes EN-like appearance, and it can progress to deep vein thrombus. It is important to distinguish these lesions in determining the treatment and prognosis. Although Doppler USG is useful in demonstrating intraluminal thrombus, it may be insufficient in the evaluation of vessels that have not yet formed thrombus, but may form thrombi due to vasculitis. The results of our study, reveals that SMG is a superior method that can be used especially in the determination of ENs accompanying vasculitis, it provides better visualization of fine vascular structures in BD patients.

Keywords: Erythema Nodosum, Thrombophlebitis, Superb Microvascular Imaging, Doppler Ultrasonography

Presentation ID/Sunum No= 6**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-8631-9535***Bilateral Karotis Cisim Tümörlerinde Altı Yıllık Sonuçlarımız****Uzman Dr. Ziya Yıldız¹**¹*Erzurum Şehir Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği***Corresponding author: Ziya Yıldız***Özet**

Giriş: Karotis cisim tümörleri ilk kez 1945 yılında Rosenwasser tarafından tanımlanmış, 1971'de Shamblyn tarafından 3 grupta sınıflandırılmıştır. Çoğunlukla iyi huylu olup % 3'ü malign transformasyon gösterebilir. Karotis cisim tümörleri genellikle boyun kitlesi olan hastalarda teşhis edilir. Nadir görülen bu tümörlerin çok daha nadir olan bilateral tutulum gösterenlerinden opere ettiğimiz altı hastadaki sonuçlarımızı sunmayı amaçladık. Materyal-Metot: Kliniğimizde Ocak 2015 ile Ocak 2021 yılları arasında bilateral karotis cisim tümörleri sebebiyle opere olan altı hasta geriye dönük olarak araştırıldı. Hastaların bilgilerine hastane kayıtlarından ve hasta dosyalarındaki bilgilerden ulaşıldı. Bulgular: Bilateral karotis cisim tümörleri sebebiyle opere olduğu tespit edilen altı hastadan beşi erkek (n:5, %83,3), biri kadındı (n:1, %16,7). Hastaların yaş ortalaması 52,8 yıl idi. Hastaların tamamında şikâyetler; boyunda şişlik ve baş dönmesi olup bir hastada ise bu şikâyetlere ek olarak senkop şikâyeti mevcuttu. Tanıda Renkli Doppler Ultrason ve Üç Boyutlu Bilgisayarlı Tomografik Anjiyografi kullanıldı. Hastalarının dördünde sağ ve sol karotis bifurkasyonunda Shamblyn-2, birinde sağda Shamblyn-2 solda Shamblyn-1, birinde sağda Shamblyn-2 solda Shamblyn-1 karotis cisim tümörü tespit edildi. Hastalar ortalama bir ay ara ile hem sağ taraftan hem de sol taraftan genel anestezi altında opere edildi. Operasyonlarda şant kullanılmadı. Operasyon sırasında bir hastaya iki ünite, operasyon sonrası sadece iki hastaya toplamda iki ünite eritrosit süspansiyonu verildi. Hastaların hiçbirinde taburculuk sonrası yapılan kontrollerde nüks tespit edilmedi. Hiçbir hastamız hayatını kaybetmedi. Tartışma-Sonuç: Karotis cisim tümörleri karotis bifurkasyonunda görülen küçük çaptan beynin içine çevre dokulara invaze olabilen, belirti ve bulgularını genellikle basıya ve büyüyen kitleyle beraber veren nadir, iyi huylu, vasküler tümörlerdir. Bu tümörler içinde bilateral tutulum gösterenleri genellikle ailesel hikâyeye sahip genetik geçişi olan çok çok nadir tümörlerdir. Genel olarak bu tümörlere sahip hastaların en yaygın şikâyetleri boyunda giderek büyüyen kitle sebebiyle çevre vasküler yapılar, dokular ve sinirlere bası sebebiyle oluşan baş dönmesi ve senkoptur. Karotis cisim tümörlerinde cerrahi eksizyon tek tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Bilateral, Karotis Cisim, Tümör

Our Six-Year Results in Bilateral Carotid Body Tumors

Abstract

Introduction: Carotid body tumors were first described by Rosenwasser in 1945 and classified in 3 groups by Shamblin in 1971. It is mostly benign and 3% may show malignant transformation. Carotid body tumors are usually diagnosed in patients with neck masses. We aimed to present our results in six patients who had bilateral involvement of these rare tumors, which are much more rare. **Materials and Methods:** Six patients who were operated for bilateral carotid body tumors in our clinic between January 2015 and January 2021 were retrospectively investigated. The information of the patients was obtained from the hospital records and the information in the patient files. **Results:** Five of the six patients who were found to have been operated for bilateral carotid body tumors were male (n: 5, 83.3%) and one was female (n: 1, 16.7%). The average age of the patients was 52.8 years. Complaints in all patients; There was swelling and dizziness in the neck and one patient had a complaint of syncope in addition to these complaints. Color Doppler Ultrasound and Three Dimensional Computed Tomographic Angiography were used for diagnosis. Shamblin-2 on the right and left carotid bifurcations in four patients, Shamblin-1 on the right and Shamblin-1 on the left in one, Shamblin-1 on the left were detected in one. The patients were operated on both the right and left sides under general anesthesia with an average of one month intervals. No shunts were used in operations. Two units of erythrocyte suspension were given to one patient during the operation and a total of two units of erythrocyte suspension to only two patients after the operation. No recurrence was detected in any of the patients in the controls performed after discharge. None of our patients died. **Discussion-Conclusion:** Carotid body tumors are rare, benign, vascular tumors that can be seen in the carotid bifurcation from small diameter into the surrounding tissues, and usually present with compression and enlarging mass. Among these tumors, those with bilateral involvement are very rare tumors with genetic inheritance, usually with a familial history. In general, the most common complaints of patients with these tumors are dizziness and syncope caused by compression of the surrounding vascular structures, tissues and nerves due to the growing mass in the neck. Surgical excision is the only treatment method for carotid body tumors.

Keywords: Bilateral, Carotid Body, Tumor

Presentation ID/Sunum No= 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Böbrek Alt Kaliks Taşlarının Tedavisi

Doç.Dr. Berkan Beşoğlu¹ , Doç. Dr. Mohamed Isman Abdulmajet²

¹Üroloji Kliniği Kızıllırmak mh, 1071 Plaza, A Blok, No

²Department of Urology, Wrexham Maelor Hospital, Betsi Cadwaladr University Health Board, Wrexham, Wales, UK

*Corresponding author: Berkan Beşoğlu

Özet

Şok dalga litotripsi (SWL), perkütan nefrolitotomi (PNL) ve retrograd intrarenal cerrahi (RIRS) böbrek alt kaliks taşlarının tedavisinde kullanılan en modern ve yeni tedavi yaklaşımlarıdır. Bu tedavi yöntemlerinin hangisinin ne zaman seçilmesi gerektiği günümüz endourolojisinin en tartışmalı konularından birisi olup, her yöntemin kendine göre bir takım avantaj ve dezavantajları mevcuttur. SWL yöntemi, invaziv olmaması, düşük komplikasyon oranı ve hastalar tarafından kolay kabul edilebilir olması nedeniyle böbrek taşı tedavisinde sıklıkla tercih edilen yöntemdir. Ancak SWL tedavisinin başarısının alt kaliks taşlarında daha düşük olduğu literatürde kabul edilmiş bir görüştür. RIRS ve PNL teknikleri, SWL ile karşılaştırıldığında daha yüksek başarı oranı ile daha düşük ikincil tedavi gereksinimi oranlarına sahiptir. PNL için en önemli çekinceleri ise invaziv doğası ile kanama riski oluşturmaktadır. RIRS tekniği ise PNL'ye yakın başarı oranlarına sahip olup; daha düşük morbidite, daha az radyasyon maruziyeti ve hastanede kısa yatış süresi PNL'ye göre üstün yönlerini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alt Kaliks, Böbrek Taşı, Tedavi Yöntemi

Treatment of Lower Renal Pole Stones

Abstract

Shock wave lithotripsy (SWL), percutaneous nephrolithotomy (PNL) and retrograde intrarenal surgery (RIRS) are the minimally invasive main modalities for treatment of lower pole renal stones. Selecting the optimal treatment modality for these stones is a challenging topic of endourology today, because each treatment modality has unique advantages and disadvantages. Because of its noninvasive nature, low complication rate, and high level of patient acceptance, SWL is usually the method of choice for the treatment of renal calculi. However, there is a broad consensus that the lowest success rate of SWL occurs with stones located in the lower calyces. RIRS and PNL provide significantly higher success rate and lower retreatment rate compared with SWL. But the biggest drawback of PNL is its invasiveness and possibility of some blood loss. RIRS technique may allow decreased morbidity, radiation exposure, and hospital stay with similar success rates compared with PNL.

Keywords: Lower Pole, Renal Calculi, Treatment Modality

Presentation ID/Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1459-2708

Böbrek Nakilli Hastalarda Donör Türü ve Parathormon İncelemesi

Dr. Öğretim Üyesi Vedat Gençer¹

¹yozgat bozok tıp fakültesi

*Corresponding author: vedat gençer

Özet

Kronik böbrek hastalığı, kalıcı idrar anormallikleri, böbreğin yapısal anormallikleri veya fonksiyonel nefron kaybını düşündüren bozulmuş böbrek fonksiyonu olarak tanımlanır. Kronik böbrek hastalığı, ülkemizde ve dünyada oldukça sık görülen bir hastalık olup yüksek morbidite ve mortalite oranlarına sahiptir. Kronik böbrek hastalığı olan hastaların çoğu, hızlanmış kardiyovasküler hastalık ve ölüm riski altındadır. Kronik böbrek hastalığının erken tanısı güç olup erken dönemde tanı konulduğunda ileri dönem böbrek hastalığına ilerlemesi engellenebilmektedir. Kronik böbrek hastalığı, ciddi bir halk sağlığı problemidir. Son evre böbrek hastalığının tedavisinde renal replasman tedavileri asıl tedavi seçeneğidir. Başarılı bir renal trasplantasyon, uzun süreli diyaliz tedavisine göre hastaların yaşam beklentisini ve yaşam kalitesini arttıran, hem medikal hem de ekonomik açıdan daha etkili bir tedavi yöntemidir. Böbrek nakli hastaların takibinde bazı biyokimyasal ve hormon değerlerinde değişiklikler olmaktadır. 18.10.2017-15.11.2020 tarihleri arasında Bozok Üniversitesi tıp fakültesi nefroloji polikliniğine başvuran renal trasplantasyon yapılmış hastaların demografik verileri ve laboratuvar tetkikleri oluşturmaktadır. Biz verici tipine göre kan parathormon düzeylerine baktık. Canlıdan yapılan trasplantasyonlarda kan parathormon düzeyi ortalaması yüksek bulunmakla birlikte bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Kadavradan nakiller az olduğu için ilerde canlı nakiller ile kadavra nakillerin eşit sayılarda olduğu dönemlerde tekrar araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği, Renal Transplant, Parathormon, Donör

Donor Type and Parathormone Examination in Renal Transplant Patients

Abstract

Chronic kidney disease is defined as persistent urinary abnormalities, structural abnormalities of the kidney, or impaired renal function suggestive of functional nephron loss. Chronic kidney disease is a very common disease in our country and in the world and has high morbidity and mortality rates. Most patients with chronic kidney disease are at risk of accelerated cardiovascular disease and death. Early diagnosis of chronic kidney disease is difficult, and when diagnosed at an early stage, progression to advanced kidney disease can be prevented. Chronic kidney disease is a serious public health problem. Renal replacement therapies are the main treatment option in the treatment of end-stage renal disease. Successful renal transplantation is a more effective treatment method, both medically and economically, that increases the life expectancy and quality of life of patients compared to long-term dialysis treatment.

There are changes in some biochemical and hormone values in the follow-up of kidney transplant patients. Demographic data and laboratory tests of patients who underwent renal transplantation, who applied to Bozok University medical faculty nephrology polyclinic between 18.10.2017-15.11.2020. We looked at blood parathormone levels by donor type. Although the mean blood parathormone level was found to be high in transplantations from living donors, this difference was not statistically significant. Since cadaveric transplants are scarce, they should be investigated again in the future when live and cadaveric transplants are in equal numbers.

Keywords: Chronic Renal Failure, Renal Transplant, Parathormone, Donor

Presentation ID/Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7957-9291

Böbrek Naklinde Genişletilmiş Kriterli Donör Kullanımına Ait Uzun Dönem Sonuçlarımız ve Standart Kriterli Donörlerle Karşılaştırılması

Uzman Dr. Murat Karataş¹

¹S.B.Ü İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Murat Karatas

Özet

Giriş: Çalışmamızın amacı genişletilmiş kriterli donör(GKD) kullanılarak yapılan böbrek nakli hastalarımızın sonuçlarını değerlendirmek ve standart kriterli donör(SKD) kullanılan nakillerle karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Şubat 2010 ve Şubat 2020 yılları arasında kadavradan böbrek nakli olmuş olgular genişletilmiş kriterli vericili (Grup 1) ve standart kriterli vericiler (Grup 2) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Beyin ölümü gerçekleşmiş ≥ 60 yaş tüm donörler ya da 50-59 yaş arası donörlerden (a) Hipertansiyon öyküsü, (b) Beyin ölümü nedeni olarak serebro-vasküler olay (SVO) geçirmiş olması, (c) Serum Kreatinin değeri $> 1.5\text{mg/dl}$ kriterlerinden en az ikisini karşılayanlar GKD olarak kabul edildi. Bu kriterleri karşılamayan tüm kadaverik donörler SKD olarak kategorize edildi. Bulgular: 245 olgu çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 44 ± 10 , ortalama takip süresi 57 ± 32 ay, kadın cinsiyet oranı %37 idi. GKD(Grup1) greft nakilli hasta sayısı 54(%22), SKD(Grup2) greft nakilli hasta sayısı 191(%78)di. GKD greft grubundaki nakil hastalarının SKD grubuna göre bazal(44 ± 16 vs 56.5 ± 23 mL/min/1.72m², p=0.001), 3.ay (49 ± 15 vs 59.8 ± 22 mL/min/1.72m², p=0.004), 6.ay(51 ± 16 vs 62.9 ± 26 mL/min/1.72m², p= 0.006), 12.ay(51 ± 15 vs 63.9 ± 22 mL/min/1.72m², p= 0.001) ve son poliklinik kontrol(46 ± 19 vs 57.8 ± 24 mL/min/1.72m², p= 0.001) glomerüler filtrasyon hızı(GFR) değerleri istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha düşük tespit edilmesine rağmen greft kaybı(%12.9 vs %6.2, p=0.1) ve mortalite(%7.4 vs %8.3, p=0.81) oranlarını karşılaştırdığımızda anlamlı fark yoktu. Ayrıca Kaplan-meier analizi sonucunda her iki grup arasında greft sağ kalımı(p=0.1) ve hasta sağ kalımı(p=0.8) arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmadı. Sonuç: GKD greft nakilli hastaların greft fonksiyonları, SKD greft nakilli hastalara göre daha düşük olmasına rağmen hasta ve greft sağ kalımı açısından karşılaştırılabilir düzeydedir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Genişletilmiş Kriterli Donör, Standart Kriterli Donör

The Long-Term Outcomes of Kidney Transplantation From Extended Criteria Deceased Donors and Comparison With Standard Criteria Deceased Donors

Abstract

Objective: The aim of this study to compare the clinical outcomes of adult kidney transplants from expanded criteria deceased donors (ECD) with those from concurrent standard criteria deceased donors (SCD) **Materials and methods:** Kidney transplants from deceased donors between February 2010 and February 2020 at the University of Health Sciences, Izmir Bozyaka Education and Research Hospital were considered for the study. Deceased donor kidney grafts were classified as ECDs, if they met either of the following conditions: donor age equal to or more than 60 years or donor age 50 to 59 years, with at least two of the following criteria : serum creatinine more than 1.5 mg/dL, death due to cerebrovascular accident, or history of hypertension. SCD is defined as a donor who fails to meet the criteria for ECD. **Results:** A total of 245 cases were included in the study and the number of patients with ECD was 54(%22). The mean age of the patients was 44 ± 10 years, the mean follow-up period was 57 ± 32 months, and the female gender ratio was 37%. Patients who received a transplant from ECDs had lower baseline GFR(44 ± 16 vs 56.5 ± 23 mL/min/1.72m², $p=0.001$), 3 mo GFR (49 ± 15 vs 59.8 ± 22 mL/min/1.72m², $p=0.004$), 6 mo GFR (51 ± 16 vs 62.9 ± 26 mL/min/1.72m², $p= 0.006$), 1 year GFR(51 ± 15 vs 63.9 ± 22 mL/min/1.72m², $p= 0.001$) and last control GFR (46 ± 19 vs 57.8 ± 24 mL/min/1.72m², $p= 0.001$). However, there were no significant differences in graft loss (%12.9 vs %6.2, $p=0.1$) and mortality (%7.4 vs %8.3, $p=0.81$) between the two groups. Also our kaplan-meier analysis showed that there is no differences in graft and patient survival($p=0.1$, $p= 0.8$). **Conclusion:** Although ECD grafts had worse graft function, patient and graft survival was comparable with SCD grafts.

Keywords: Kidney Transplantation, Extended Criteria Donors, Standart Criteria Donors

Presentation ID/Sunum No= 65**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID:***Bronkoskopi ve Özofagoskopi Deneyimlerimiz****Uzman Dr. Seyithan Özaydın¹, Uzman Dr. Oyhan Demiralı¹***¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi***Özet**

Amaç: Kliniğimizin bronkoskopi ve özofagoskopi deneyimlerinin paylaşılması amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** 2017-2020 yılları arasında bronkoskopi ve özofagoskopi yapılan hastaların dosyaları geriye dönük incelendi. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen 274 olgunun 152'si erkek, 122'si kız hasta olup ortalama yaş 2,5 (10 gün-17 yaş) idi. Olguların 220'sine bronkoskopi, 54'üne özofagoskopi yapıldı. Bronkoskopi yapılanların 205'i yabancı cisim aspirasyonu (YCA) ön tanısıyla acil, 15'i ise tanısız amaçlı elektif vakalardı. YCA, 7 olguda trakeada, 106 olguda sağ, 60 olguda sol ana bronşta saptanarak çıkarıldı. 32 olguda yabancı cisme rastlanmadı. 4 olguya rezidü nedeniyle ertesi gün ikinci kez bronkoskopi yapmak gerekti. Onbeş elektif vaka arasında olan 8 yenidoğandan birinde özofagotrakeal kleft saptanırken diğer elektif olguların hiçbirinde patolojiye rastlanmadı. Özofagoskopi yapılan 54 olgunun tümü acil ve yabancı cisim yutma (YCY) vakaları idi. Tümünden yabancı cisim çıkarıldı. Bronkoskopi sonrası hiçbir olgumuzda komplikasyon gelişmezken özofagoskopi yapılan 1 olguda özofagus orta kesiminde takılı silginin çıkarılması esnasında özofagusta perforasyon oluştu. Tedavisi yapılan olgunun sorunsuz takibi devam etmektedir. **Tartışma ve Sonuç:** Bronkoskopi/özofagoskopi işlemleri, çoğunlukla acil durumlarda uygulanan ancak işlem esnasında veya sonunda çok ciddi sonuçlara neden olabilecek girişimlerdir. Her ne kadar literatürde bu işlemler sonrası komplikasyon oranı %0.2-2.2 gibi bildirilmesine karşın işlemin deneyimli ellerde, uygun ekip ve ekipmanlarla yapılması hayati önemdedir. Özellikle yabancı cisim çıkarılması esnasında olası kanama, diş, diş eti yaralanması, özofagus, trakea, bronş yaralanması, perforasyonu, pnömotoraks, pnömomediastinum, bronkospazm, larinks-subglottik ödem, hipoksi, kardiyak aritmi ve arrest gibi komplikasyonların gelişmemesi için cerrahi ve anestezi ekibinin yüksek deneyimlerinin yanında kullanılacak alet ve görüntüleme sistemlerinin sorunsuzluğu ve tecrübeli personelin varlığı ile tam bir ekip olmak gerektirmektedir. Ayrıca hastanenin her an yatış yapılabilecek üçüncü düzey yoğun bakım koşullarına sahip olması da başka bir zorunluluktur. Tüm bu şartlara karşın toplumun özellikle küçük çocuk sahibi ailelerin YCA/YCY konusunda bilgilendirilmeleri, halk sağlığı çalışmaları, eğitici programların yapılmasının komplikasyonları çok daha etkili şekilde önleyeceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Bronkoskopi, Özofagoskopi, Yabancı Cisim Aspirasyonu ve Yabancı Cisim Yutulması

Presentation ID/Sunum No= 178**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-2151-9835***Brusellanın Sebep Olduğu Epididimoorşitli 3 Vakanın Sunumu****Uzman Dr. Barış Balasar¹**¹*Meram Devlet Hastanesi***Corresponding author: baris balasar***Özet**

Konu: Brusellaya bağlı gelişen nadir komplikasyonlardan olan epididimo orşitli 3 vakayı değerlendirdik. Amaç: Bruselloz çok yönlü klinik belirtilerle karakterize ve hemen hemen her organ sistemi etkilenebilir. Kutanöz, hematolojik, gastrointestinal, genitoüriner, solunum, osteoartiküler, kardiyovasküler ve nörolojik bozukluklar ortaya çıkabilir. Brusellozda genitoüriner sistem tutulumunda en sık görülen klinik form epididimoorşittir. Brusella epididimoorşitli 3 vakanın laboratuvar, klinik belirtiler ve tedavi yönetimi içeren sunumumuzu gerçekleştirmek. Yöntem: Serolojik, laboratuvar ve klinik olarak brusella epididimoorşit tanısı konan 3 vakayı ele aldık. Bulgular: Her üç olgumuzda da ateş, miyalji, testiste ağrı, şişlik, halsizlik şikayetleri vardı. Fizik muayenede testislerde ağrı, şişlik ve kızarıklık saptandı. Hastaların yakınmalarının süresi 8-21 gün arasında değişmekteydi. Hastaların hepsinde splenomegali tespit edildi. Hastaların laboratuvar bulgularında yüksek CRP ve sedimantasyon değerleri saptandı. AST ve ALT değerlerinde yükseklik tespit edildi. Hastaların böbrek fonksiyon testleri normaldi. 3 vakamızdan birinde kan kültür pozitifliği mevcuttu. Brusella epididimoorşitinde olgularında 6 haftalık SM, RIF ve DOX kombinasyonlarının etkili olduğu bildirilmiştir. Olgularımıza streptomisin 21 gün, doksisisiklin 42 gün ve rifampisin 42 gün verildi. Ateşi en geç 1. Hafta sonunda kayboldu. Hastaların hepsi tamamen iyileşti. Takiplerde nüks izlenmedi. Sonuç: Brusellozun endemik olduğu bölgelerde polikliniklere orşit şikayeti ile başvuran hastaların ayırıcı tanısında brucella epididimoorşiti mutlaka akla gelmelidir. Brusella epididimoorşitin tedavi başarısını arttırmak için, uygun tedavi uygun sürede verilmelidir. Ülkemizde nedeni bilinmeyen ateşin araştırılmasında bruselloz akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bruselloz, Epididimoorşit, Nedeni Bilinmeyen Ateş.

Presentation of 3 Cases of Epididymorchitis Caused by Brucellosis**Abstract**

Summary: Subject: We evaluated 3 cases of epididymo orchitis, which is one of the rare complications due to brucella. Objective: Brucellosis is characterized by multifaceted clinical manifestations and almost every organ system can be affected. Cutaneous, haematological, gastrointestinal, genitourinary, respiratory, osteoarticular, cardiovascular and neurological disorders may occur. The most common clinical form in genitourinary system involvement in brucellosis is epididymorchitis. Our aim is to present our presentation of 3 cases with brucellosis epididymorchitis

including laboratory, clinical symptoms and treatment management. Method: We discussed 3 cases diagnosed as brucella epididymoorchitis serologically, laboratory and clinically. Results: All three of our cases had complaints of fever, myalgia, testicular pain, swelling, and weakness. Physical examination revealed pain, swelling and redness in the testicles. The duration of the patients' complaints ranged from 8 to 21 days. Splenomegaly was detected in all patients. High CRP and sedimentation values were found in the laboratory findings of the patients. Elevated AST and ALT values were detected. Renal function tests of the patients were normal. One of our 3 cases had blood culture positivity. It has been reported that 6-week SM, RIF and DOX combinations are effective in Brucella epididymoorchitis cases. Our cases were given streptomycin for 21 days, doxycycline for 42 days and rifampicin for 42 days. His fever disappeared at the end of the 1st week at the latest. All patients recovered completely. No recurrence was observed in the follow-ups. Conclusion: Brucellosis epididymoorchitis should be considered in the differential diagnosis of patients who apply to outpatient clinics with the complaint of orchitis in regions where brucellosis is endemic. Appropriate treatment should be given in an appropriate time to increase the success of treatment of brucella epididymoorchitis. Brucellosis should be kept in mind in the investigation of fever of unknown origin in our country.

Keywords: Brucellosis, Epididymoorchitis, Fever of Unknown Origin.

Presentation ID/Sunum No= 38**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-2567-5317***Büyük Cerrahi Girişimler Sonrası Cerrahi Dışı Bir Mortalite Sebebi;pulmoner Emboli:
İki Vakalık Olgu Sunumu****Dr. Öğretim Üyesi Ali Duran¹, Arş.Gör.Dr. Uğur Mengencı¹**¹*Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD***Corresponding author: Ali Duran***Özet**

GİRİŞ: Pulmoner emboli(PE), yaygın görülen ve klinik semptomların yanı sıra laboratuvar test sonuçlarının da nonspesifik olması nedeniyle tanısı oldukça güç konulan bir durumdur. Pulmoner Emboli %90 alt ekstremitte venlerindeki derin ven trombozundan kaynaklanmaktadır. Tüm hastane ölümlerinin %10'undan sorumlu olduğu bildirilmektedir. PE mortalite ve morbiditesini azaltmada en önemli adımın pulmoner emboliden korunma ve olduğu unutulmamalıdır. **MATERYAL-METOD:** Çalışmamızda başarılı bir şekilde opere edilen ve postoperatif cerrahi takipleri stabil olan fakat pulmoner emboli nedeniyle ex olan pankreas başı malignitesi/ whipple operasyonu uygulanan 66 yaş erkek hasta ve kolon malignitesi/sağ hemikolektomi uygulanan 63 yaş erkek hasta değerlendirilmiştir. Hastalara operasyon öncesi Düşük Molekül Ağırlıklı Heparin(DMAH) ve kompresyon çorabı uygulanmıştır. Postoperatif birinci günden itibaren subkutan DMAH uygulanmış ve erken mobilizasyona geçilmiştir. **BULGULAR:** Hastaların takiplerinde postoperatif ikinci günde gelişen hipotansiyon, taşikardi, oksijen saturasyonunda düşme ve taşipne görülmüştür. Kanama, sepsis gibi komplikasyonlar ekarte edilmiştir. Yapılan BT anjiyografide masif pulmoner emboli saptanmıştır. Hastaların klinikleri birkaç saat içinde kötüleşmiş ve entübe edilmişlerdir. Trombolitik tedavinin kontrendike olması, cerrahi embolektominin yüksek riskli bulunması sebebiyle perkutan anjiyografi planlanmıştır. Ancak hastalarda işlemden önce kardiyak arrest gelişmiş ve CPR yanıtı alınamayınca ex kabul edilmiştir. **SONUÇ:** Özellikle malignite sebebiyle büyük cerrahi operasyonlar uygulanan hastalar PE açısından yüksek risk taşımaktadır. Hastalarda cerrahi öncesi profilaksi ve erken mobilizasyon uygulanmasına rağmen kalıtsal ve edinsel çok sayıda risk faktörü bulunan PE gelişebilmektedir. Cerrahi uygulanan hastalarda erken dönem kanama riskinin yüksek olması PE tedavi seçeneklerini de kısıtlamaktadır. Opere edilen hastalarda yüksek mortalite-morbiditeye sebep olan PE mutlaka akılda tutulmalı ve tedavisi mümkün olan en kısa sürede başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Venöz Tromboemboli, Pulmoner Emboli, Derin Ven Trombozu

Presentation ID/Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8780-8122

Çarpıntı Şikayeti ile Başvuran Çocukların Elektrokardiyografi ve 24 Saatlik Holter Elektrokardiyografi Verilerinin İncelenmesi

**Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Türe¹, Doç.Dr. Alper Akın¹,
Uzman Dr. Hasan Balık¹**

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı

*Corresponding author: Mehmet Türe

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı hastanemize çarpıntı şikayeti ile başvuran çocukların elektrokardiyografi ve 24 saatlik holter elektrokardiyografi monitörizasyonu sonuçlarını değerlendirip holterde görülen ritim bozukluklarını ve sıklığını saptamak, holterin tanı ve tedavideki yerini vurgulamaktır. **Gereç ve Yöntemler:** Hastanemize çarpıntı şikayeti ile başvuran 320 çocuğun yüzeyel elektrokardiyografi, 24 saatlik holter monitörizasyonu ve ekokardiyografi verileri değerlendirildi. **Bulgular:** Holter monitörizasyonu ile değerlendirilen hastaların 163'ü kız (%50,9) iken, 157'si erkek (%49,1) idi. Hastaların 246'sında (%76,9) izole çarpıntı, 55'inde (%17,2) çarpıntı ve göğüs ağrısı, 18'inde (%5,6) çarpıntı ve senkop, birinde ise (%0,3) çarpıntı ve nefes darlığı şikayeti vardı. Elli hastada (%15,6) elektrokardiyografide, 182 hastada (%56,8) holterde aritmi saptandı. Holterde en sık saptanan aritmiler; 63 hastada supraventriküler ekstrasistol (% 19,7) ve 58 hastada ventriküler ekstrasistol (%18,2) idi. Hastaların 63'ünde ciddi aritmi saptandı. İzole çarpıntı grubunda hastaların 57'sinde, çarpıntı ve göğüs ağrısı ile gelen grubun 5'inde, çarpıntı ve senkop ile gelen grubun 1'inde ciddi aritmi saptanırken çarpıntı ve nefes darlığı ile gelen grupta ciddi aritmi saptanmadı. İzole çarpıntı ile gelen hastalardaki ciddi aritmi oranı diğer gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek saptandı ($p<0.05$). **Sonuç:** Elektrokardiyografisi normal olan hastaların holterinde aritmi saptanması sadece elektrokardiyografi ile hastaların aritmilerinin atlanabileceğini ve özellikle şikayetini tam olarak anlatamayan çocuklarda holterin aritmi tanısındaki önemini göstermektedir. İzole çarpıntı ile başvuran hastalarda çarpıntı ile beraber başka şikayetleri olan hastalara göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde ciddi aritmilerin yüksek olması izole çarpıntı ile gelen hastalara aritmi açısından daha dikkatli olmamız gerektiğini gösterebilir. Ancak bunu desteklemek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz. **Anahtar Sözcükler:** Çarpıntı, çocuk, holter monitorizasyonu, kardiyak aritmi **Anahtar Kelimeler:** Çarpıntı, Çocuk, Holter Monitorizasyonu, Kardiyak Aritmi

Abstract

Objective: Palpitations are the most common and most important symptoms of patients with rhythm disturbances. Rhythm disturbances may not be detected by electrocardiography. The aim of our study is to evaluate the results of electrocardiography and 24-hour holter electrocardiography monitoring in children presenting with the complaint of palpitations, to determine the rhythm disturbances and their

frequency and to emphasize the role of holter in diagnosis and treatment. Material and Methods: Electrocardiography, 24-hour holter monitoring and echocardiography data of 320 children admitted to our hospital with the complaint of palpitations were evaluated. Results: One hundred-sixty three of the patients were female (50.9%). Isolated palpitations in 246 (76.9%) patients, palpitations and chest pain in 55 (17.2%), palpitations and syncope in 18 (5.6%), one patient had (0.3%) palpitations and shortness of breath. The most common arrhythmias were supraventricular extrasystole in 63 patients (19.7%) and ventricular extrasystole in 58 patients (18.2%) in holter. Severe arrhythmia was detected in 63 of the patients. The rate of severe arrhythmia in patients presenting with isolated palpitations was found to be statistically significantly higher than the other groups ($p < 0.05$). Conclusion: Detection of arrhythmias in the holters of pediatric patients with normal electrocardiography shows that the arrhythmias of the patients can be overlooked only with electrocardiography. The higher rate of serious arrhythmias in patients presenting with isolated palpitations compared to patients with other complaints may indicate that we should be more careful in terms of arrhythmia in patients presenting with isolated palpitations.

Keywords: Palpitations, Child, Holter Monitoring, Cardiac Arrhythmia

Presentation ID/Sunum No= 91**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-8968-6672

Cephalic-Subclavian Vein Junction Obstruction in Patient With Right Brachiocephalic Arteriovenous Fistula Which Mimicking the Superior Vena Cava Syndrome

**Prof.Dr. Mustafa Yılmaz¹, Öğr.Gör. Onur Saydam¹, Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Aydın¹,
Dr. Öğretim Üyesi Gonca Eldem¹, Prof.Dr. Bora Peynircioğlu¹**

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Onur

Abstract

A partial or complete blockage of blood flow through the superior vena cava (SVC) may cause superior vena cava syndrome (SVCS). Although this blockage usually occurs by the occlusion of the SVC, other venous pathologies can mimic the SVC occlusion and create SVCS. Here we present SVCS due to obstruction at the junction of the cephalic vein and subclavian vein. Case A 51-year-old female patient with ESRF was admitted to our clinic with face edema, dyspnea, and coughing. She has been on a regular hemodialysis regimen for the past two years. Her first and only access was right brachiocephalic fistula. Contrast-enhanced computerized tomography showed obstruction at the junction of the cephalic and subclavian vein. Endovascular intervention was scheduled but failed to cross chronic total occlusion. Therefore open surgery was scheduled for the patient and cephalic vein was ligated where the cephalic vein was connected to the external jugular vein and was anastomosed to the subclavian vein. The symptoms were totally resolved on postoperative day 4, and the patient was discharged. At the patient's 5th month follow-up, moderate SVSC symptoms were observed. The venography revealed moderate-severe stenosis at the anastomosis line. Endovascular intervention was successfully performed with the plain balloon angioplasty. The patient was discharged without any symptoms. She is still symptom-free in her 36-month follow-up. Discussion The most common causes of SVCS are obstruction of the SVC or right brachiocephalic vein. However, like in our case, rarer pathologies should also be kept in mind. This level of obstruction usually does not cause SVCS symptoms. However, symptoms can be explained by the high pressure arterialized flow created by the ipsilateral AFV that creates the reflux flow to the neck veins. Conclusion Open surgery or endovascular methods should be performed early in patients with symptomatic SVCS to avoid serious consequences. **Keywords:** Superior Vena Cava Syndrome, Arteriovenous Fistula, Open Surgery, Endovascular Treatment

Presentation ID/Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6290-1216

Çeşitli Klinik Örneklerden İzole Edilen Candida Türlerinin İdentifikasyonu ve Antifungal Duyarlılıklarının Değerlendirilmesi

**Dr. Öğretim Üyesi Melahat Gürbüz¹ , Dr. Öğretim Üyesi Emek Türkekul Şen¹ ,
Arş.Gör. Cengiz Demir¹**

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: melahat.gurbuz

Özet

Mantar enfeksiyonları, malignitesi olan ve derin nötropenik hastalar başta olmak üzere, immün sistemi baskılanmış hastalarda morbidite ve mortalitenin önemli nedenleri arasındadır. Ancak son zamanlarda özellikle hastanede yatan tüm kritik hastalarda gelişebileceği bilinmektedir. Bu çalışmada çeşitli klinik örneklerden izole edilen Candida türlerinin tiplendirilerek antifungal duyarlılıklarının araştırılması amaçlanmıştır. Ocak 2020-Haziran 2021 tarihleri arasında çeşitli klinik örneklerde üreyen 117 örnek çalışmaya dahil edilmiş ve retrospektif olarak incelenmiştir. Laboratuvara gönderilen klinik örnekler, Sabouraud dekstroz agar ve koyun kanlı agar besiyerine mantar aranması amacıyla ekilmiştir. İzole edilen maya mantarlarına Gram boyama ve germ tüp testi uygulanmıştır. Mayaların tanımlanması ve antifungal duyarlılık testleri için Vitek 2 otomatize sistemi kullanılmıştır. Toplam 117 izolatın 68'i (% 58,1) C. albicans, 14'ü (% 12) C. parapsilosis, 9'u (% 7,7) C. tropicalis, 7'si (% 6) C. glabrata, 2'si (% 1,7) C.lusitaniae, 2'si (% 1,7) C. dubliniensis, 1'i (% 0,9) C.kefyr ve 14'ü (% 12) C.albicans dışı diğer türler olarak tanımlanmıştır. C.albicans, C.parapsilosis, C.tropicalis suşlarında sırasıyla %87,8, %71,4 ve %50 oranlarında flukonazol duyarlılığı saptanmıştır. Sadece C. albicans ve C. parapsilosis suşlarında araştırılan vorikonazol duyarlılığı sırasıyla %80 ve %100 olarak tespit edilmiştir. C. albicans suşları dışında diğer türlerde kaspafungin, mikafungin ve flusitozine direnç gözlenmezken C. albicans'ta bu antifungallere karşı sırasıyla % 92,5, %90,6 ve % 91,1 oranında duyarlılık tespit edilmiştir. Candida türlerinin tiplendirilmesi ve antifungal duyarlılıklarının bildirilmesi, tedaviyi yönlendirmek için çok önemlidir. Maya enfeksiyonlarında etkili ve doğru tedavinin uygulanması için hastanelerde enfeksiyon etkenlerinin dağılımının ve bunların direnç oranlarının bilinmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mayalar, Candida, Antifungal Duyarlılık Profili

Identification of Candida Species Isolated From Various Clinical Specimens and Evaluation of Antifungal Susceptibility

Abstract

Fungal infections are among the important causes of morbidity and mortality in immunocompromised patients, especially with malignancy and deep neutropenia. However, it has recently been known that fungal infections can develop in all critically ill hospitalized patients. In this

study, it was aimed to investigate the antifungal susceptibility of *Candida* species isolated and identified from various clinical specimens. Between January 2020 and June 2021, 117 specimens reproduced in various clinical specimens were included in the study and analyzed retrospectively. Clinical samples sent to the laboratory were inoculated on Sabouraud dextrose agar and sheep blood agar medium for fungal detection. Gram stain and germ tube test were applied to isolated yeasts. Vitek 2 automated system was used for yeast identification and antifungal susceptibility testing. Out of a total of 117 isolates, 68 (58.1%) *C. albicans*, 14 (12%) *C. parapsilosis*, 9 (7.7%) *C. tropicalis*, 7 (6%) *C. glabrata*, 2 (1.7%) *C. lusitanae*, 2 (1.7%) *C. dubliniensis*, 1 (0.9%) *C. kefir* and 14 (12%) *C. albicans* defined as other species. Fluconazole susceptibility was detected in *C. albicans*, *C. parapsilosis*, and *C. tropicalis* strains at rates of 87.8%, 71.4% and 50%, respectively. The sensitivity of voriconazole investigated only in *C. albicans* and *C. parapsilosis* strains was found to be 80% and 100%, respectively. While no resistance to caspafungin, micafungin and flucytosine was observed in other species except *C. albicans* strains, 92.5%, 90.6% and 91.1% sensitivity was detected in *C. albicans* against these antifungals, respectively. Typing of *Candida* species and reporting their antifungal susceptibility are crucial to guide treatment. In order to apply effective and correct treatment in yeast infections, hospitals should know the distribution of infectious agents and their resistance rates.

Keywords: Yeasts, *Candida*, Antifungal Susceptibility Profiles

Presentation ID/Sunum No= 76**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-8640-297X***Çocuk Acil Serviste Çalışan Hekimlerin Laringotrakeobronşitli Hastalarda Westley Skor Kullanımının Değerlendirilmesi****Uzman Dr. İlknur Fidancı¹**¹SBÜ, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi**Corresponding author: ilknur.fidanci***Özet**

Amaç: Çocuk Acil Servislerde altı yaş altı çocuklarda acil başvurularının önemli bir kısmını oluşturan krup hastalarının yönetiminde westley skoru kullanımını değerlendirmeyi amaçladık. **Materyal-Metod:** Çalışma, çocuk acil servislerde çalışan hekimlere internet üzerinden anket uygulanarak yapılmıştır. İstatistiksel analiz için SPSS 23.0 paket programı kullanıldı. **Bulgular:** Çalışmamıza 79 doktor katılmış olup, bunlardan 56(%70,9) tanesi kadın, 23(%29,1) tanesi erkek idi. Katılımcıların 49(%62) u araştırma görevlisi, 19(%24) u uzman hekimdi. Katılımcılar stridoru olan akut laringotrakeobronşit düşündükleri hastada ilk bakı ve fizik muayenede westley skor kriterlerini kullanım sıralaması ; bilinç durumuna 73(%92,4) ü, siyanoz varlığına 67(%84,8) si, stridora 70(%88,6) i, hava giriş azlığına 62(78,4) si, retraksiyon varlığına 66(%83,5) sı dikkat etmiştir. Ağır kinikle başvuran hastanın tedavi şeklinde katılımcılardan 66(%83,5) sı 0,6 mg/kg dan tek doz deksametazon, 54(%68,3) ü tekrarlayan inhaler adrenalin, 61(%77) i entübasyon hazırlığı yapılması gerektiğini düşünerek doğru şıkları işaretlemiştir. Katılımcılardan yalnızca 19(%24) u hafif klinikle başvuran hastalarda 0,15 mg/kg dan tek doz deksametazon tedavisi verilmesi gerektiğini doğru yanıtlamıştır. Katılımcılardan 51(%64,6) i inhaler adrenalin alan hastaların acil serviste 3-4 saat gözlemlenmesi gerektiğini doğru olarak yanıtlamıştır. **Sonuç:** Sonuç olarak, Çocuk acil servislerde solunum acillerinden biri olan akut laringotrakeobronşitin doğru yönetiminde westley skoru kolaylık sağlar, ancak anketimizin sonucuna göre westley skorunun bazı hekimlerce kullanılmadığı, hafif-ağır hasta yönetiminin çok net yapılamadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Acil, Laringotrakeobronşit, Westley Skor

Assessment of the Use of Westley Scores in Patients With Laryngotracheobronchitis by Physicians Working in Pediatric Emergency Department**Abstract**

Objective: We aimed to evaluate the use of the westley score in the management of acute laryngotracheobronchitis patients, who make up a significant proportion of emergency admissions in children under the age of six in pediatric emergency departments **Materials and Methods:** The study was conducted by conducting an online survey of physicians working in pediatric emergency departments. SPSS 23.0 package program was used for statistical analysis **Results:** 79 doctors participated in our

study, of which 56 (70.9%) were women and 23 (29.1%) were men. 49 (62%) of the participants were research assistants and 19 (24%) were specialist physicians. Participants ranked Westley score criteria in the first look and physical examination in a patient with acute laryngotracheobronchitis with stridor; 73 (92.4%) of them level of consciousness, 67 (84.8%) of them cyanosis, 70 (88.6%) stridor, 62 (78.4%) of them lack of air entry, 66 (83.5%) of them in the presence of retraction. 66 (83.5%) of the participants received a single dose of dexamethasone from 0.6 mg/kg, 54 (68.3%) of the recurrent inhaled adrenaline, 61 (77%) of them thinking that intubation should be prepared marked the correct options. Only 19 (24%) of the participants correctly responded that a single dose of dexamethasone treatment from 0.15 mg/kg should be given in patients admitted with a mild clinic. 51 (64.6%) of the participants correctly responded that the patient receiving inhaled adrenaline should be observed in the emergency department for 3-4 hours. Conclusion: As a result, in the correct management of acute laryngotracheobronchitis, one of the respiratory emergencies in pediatric emergency departments, the Westley score provides convenience, but according to the results of our survey, the Westley score was not used by some doctors, and the management of mild-severe patients was not very clear.

Keywords: Pediatric Emergency, Laryngotracheobronchitis, Westley Score

Presentation ID/Sunum No= 151**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID:***Çocuklarda Görülen Refraksiyon Bozuklukları ve Etiyolojisi: Bir Yıllık Tarama Sonuçlarımız****Uzman Dr. Tuğba Çetinkaya¹**¹*Samsun Gazi Devlet Hastanesi***Özet**

On yaşından küçük çocuklarda görülen refraksiyon bozukluklarını incelemek üzere Ocak 2019- Ocak 2020 tarihleri arasında göz kliniğine başvuran çocukların otorefraktometre ölçümleri, detaylı göz muayeneleri, birinci derece akrabalarında gözlük kullanımı, şaşılık varlığı, prematürite, ekranlı cihaz maruziyeti ve var ise süresi kaydedildi. Çalışmaya 659 çocuğun 1318 gözü dahil edildi. Çocukların yaş ortalaması 6,31±2,23 yılı. Çocukların %46'sında hipermetropi, %44,5'inde miyopi, %9,5'inde ise emetropi tespit edildi. Çocukların %34'ünde gözlük ihtiyacı olup yalnızca %12'si gözlük kullanmaktaydı. Gözlük ihtiyacı olan çocukların çoğunlukla miyopik astigmat refraksiyonu olduğu görüldü. Astigmat olan çocukların %62'si kurala aykırı astigmat gösterdi. Gözlük ihtiyacı ile ailede gözlük kullanımı arasında istatistiksel anlamlı bir ilişki saptandı (p=0,002). Çocukların %2,6'sında şaşılık vardı ve %65'inin ezotrophia, %35'inin ise ekzotrophia olduğu görüldü. Çocukların %83,3'ü gün içerisinde ekranlı cihaza maruz kalmaktaydı. Ortalama ekran süresi 2,03±1,37 saat olarak hesaplandı. Ekran maruziyet süresi arttıkça refraksiyon değerlerinin miyopiye doğru kaydığı tespit edildi. Sonuç olarak, çocuklarda en sık hipermetropik refraksiyon görülmektedir. Yaş ile beraber, özellikle kurala aykırı astigmatizma eşlik ediyorsa, genetik yatkınlık ve ekran maruziyetinin de etkisi ile refraksiyon değerleri miyopiye kaymaktadır. En azından çevresel faktörleri kontrol edebilmek adına çocuk yaş grubunda göz muayenesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Ekran Maruziyeti, Miyopi, Refraksiyon Bozukluğu

Refraction Disorders and Etiology Seen in Children: Our One-Year Screening Results**Abstract**

Auto-refractometric measurements, detailed eye examination, glasses using in family, history of strabismus, prematurity, time of screen exposure were recorded for determining the refractive disorders in children less than 10 years who applied to our eye clinic between January 2019 and January 2020. 1318 eyes of 659 children were included to the study. The mean age of children was 6,31 ± 2,23 years. Hypermetropia was found in 46% of the children, myopia in 44,5%, and emmetropia in 9,5%. Though, 34% of the children needed glasses, only 12% were using glasses. Usually, the myopic astigmatism was found in children who are required glasses. 62% of the children with astigmatism showed against the rule astigmatism. A significant statistical relation was found between the requirement of glasses and family history (p=0,002). 2,6% of children showed strabismus and 65% had esotropia and 35% had exotropia. 83,3% of the children had been exposing to the screen. The mean screen time

was found as $2,03 \pm 1,37$ hour. It was determined that the refractive values shifted towards myopia as the screen exposure time increased. As a result, the most refractive disorder is hypermetropia in children. The refractive values shift towards to myopia with age, genetic factors and screen exposure. At least, eye examination is important in the pediatric age group in order to control environmental factors, including screen exposure.

Keywords: Child, Screen Exposure, Myopia, Refractive Disorder

Presentation ID/Sunum No= 62**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 000000015366647X

Çocuklarda Multisistemik İnflamatuvar Sendrom (Mıs-C): Üç Olgu Sunumu

**Dr. Öğretim Üyesi Emine Yurdakul Ertürk¹, Doç.Dr. Taner Kasar¹,
Uzman Dr. Ecem İpek Altınok¹**

¹Ordu Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Konu ve Amaç: Yetişkinlerin aksine, COVID-19'lu çocukların büyük çoğunluğunda semptomlar hafiftir. Bununla birlikte, Nisan 2020'nin sonlarında, sıklıkla önceden SARS – CoV-2'ye maruz kalma kanıtı olan çocuklarda Kawasaki Hastalığına (KD) benzeyen farklı bir klinik sendrom rapor edilmeye başlanmıştır. Hiperinflamatuvar sendromlu ve çoklu organ tutulumu olan bu klinik durum, çocuklarda multisistemik inflamatuvar sendrom (MIS-C) olarak adlandırılmıştır. Bu yazıda üç MIS-C olgusu sunulmuştur. Olgu Sunumu: Yüksek ateş ve/veya karın ağrısı şikayetleri ile çok kez sağlık kuruluşu başvurusu olan, özgeçmişlerinde aile içi COVID-19 temas öyküsü bulunan 4, 6 ve 10 yaşlarındaki üç MIS-C olgusu sunuldu. Olgu 1: Dört yaşındaki kız hasta yüksek ateş ve karın ağrısı şikayetleri ile üç kez doktora başvurmuş, hepsinde reçete düzenlenerek evine gönderilmişti. Hasta dördüncü başvurusunda MIS-C tanısı ile yatırıldı, bir haftalık takip ve tedavi sonrası sağlıklı şekilde taburcu edildi. Olgu 2: Yüksek ateş şikayetiyle acil servise başvuran 6 yaşındaki erkek hastaya evde izlem önerilmişti. Ertesi gün yüksek ateşin yanı sıra karın ağrısı, ayak bileklerinde döküntü şikayetleri de olan hasta MIS-C ön tanısı ile yatırıldı, dokuzuncu günde sekelsiz taburcu edildi. Olgu 3: Olgulardan 10 yaşındaki erkek hastaya ateş şikayetiyle başvurduğu poliklinikte ayaktan izlem önerilmişti. İkinci başvurusunda ateş, bulantı şikayetleri ve serum amilaz değerinin yüksek olması nedeniyle servise yatırılan hastaya yatışının 2. gününde MIS-C tanısı konuldu. Bu hastamız da yedi gün sonra iyilik hali ile taburcu edildi. Hastaların kardiyak değerlendirmelerinde sadece iki numaralı olguda mitral yetersizlik saptandı. Tüm olguların kalp fonksiyonları normaldi. Her üç hastada izlemde ortaya çıkan bilateral non pürülan konjunktivit tanı için destekleyici bir bulgu oldu. Sonuç: Özellikle dirençli ateş ve karın ağrısı gibi sindirim sistemi şikayetleri ile başvuran çocuklarda, yakın tarihli COVID-19 geçirme veya temas öyküsü sorgulanmalı ve MIS-C akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Karın Ağrısı, mis-C, Yüksek Ateş

Multisystemic Inflammatory Syndrome in Children (Mıs-C): Three Case Reports**Abstract**

Subject and Purpose: Unlike adults, the vast majority of children with COVID-19 have mild symptoms. However, in late April 2020, a different clinical syndrome resembling Kawasaki Disease (KD) began to be reported, often in children with evidence of prior SARS-CoV-2 exposure. This clinical condition with hyperinflammatory syndrome and multi-organ involvement has been named as multisystem inflammatory syndrome (MIS-C) in children. In this article, the findings of three MIS-C

cases are presented. Case Report: Three MIS-C cases aged 4, 6 and 10 years old, who have applied to a healthcare institution many times with complaints of high fever and/or abdominal pain, and have a family history of contact with COVID-19 are presented. Case 1: A 4-year-old female patient consulted the doctor three times with complaints of high fever and abdominal pain, and was sent home with prescriptions in all of them. The patient was hospitalized with the diagnosis of MIS-C on his fourth admission, and was discharged in good health after a one-week follow-up and treatment. Case 2: A 6-year-old male patient who applied to the emergency department with the complaint of high fever was recommended to be followed up at home. The next day, the patient, who had complaints of abdominal pain and rash on the ankles, in addition to high fever, was hospitalized with a preliminary diagnosis of MIS-C and was discharged on the ninth day without any sequelae. Case 3: Among the cases, a 10-year-old male patient was suggested outpatient follow-up in the outpatient clinic, where he applied with the complaint of fever. In his second application, he was admitted to the ward due to fever, nausea complaints as well as high serum amylase level, and he was diagnosed with MIS-C on the 2nd day of his hospitalization. This patient was discharged seven days later in good condition. In the cardiac evaluations of the patients, mitral regurgitation was found only in case number two. Heart functions of cases were normal. Bilateral non-purulent conjunctivitis that occurred during follow-up in all three patients was a supporting finding for the diagnosis. Results: Especially in children presenting with resistant fever and digestive system complaints such as abdominal pain, a recent history of COVID-19 or contact should be questioned, and MIS-C should be should be come to mind.

Keywords: Abdominal Pain, Covid-19, High Fever, mis-C

Presentation ID/Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2726-2097

Çocuklarda Skrotal Yerleşimli Testis ve Anormal Lokasyondaki Testis Boyut ve Hacimlerinin Ultrason İle Belirlenip Yaşa Göre Karşılaştırılması

Uzman Dr. Ercan Ayaz¹

¹Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi

Özet

Testis boyut ve hacmi, erkek çocuklarda pubertenin başlamasında ve gelişiminde önemli bir belirteçdir. Bizim bu çalışmadaki amacımız, merkezimizdeki çocuklarda normal ve anormal pozisyonda olan testislerin belirli yaş gruplarındaki hacimlerini hesaplamak ve aralarındaki anlamlı fark varlığını belirlemektir. Bu amaçla 01.01.2020-01.08.2021 tarihleri arasında yapılan skrotal ultrasonlar geriye dönük olarak tarandı. Bu taramada testis hacmi hesaplanan, 0-216 ay arası 569 çocuk elde edildi. Bu hastalardan torsiyon, hidrosel, inguinal herni, inflamasyon, skrotal kitle, varikosel ve mikrolitiazis bulguları olan testisler çalışma dışında bırakıldı. Endokrin bölümünden gelenlerden klinik bulguları olan hastalar da çalışma dışı bırakıldı. Geriye kalan olgular testisin lokasyonuna göre normal, retraktil testis, inmemiş testis ve intraabdominal testis olmak üzere 4 gruba ayrıldı. Daha sonra 12 aylık yaş aralıklarında her grubun ortalama hacmi hesaplandı. Farklı pozisyonda testisi olan hastaların testis hacimleri arasında anlamlı fark varlığı t testi ve ANOVA varyans analizi ile değerlendirildi. Toplamda 423 hastanın 707 (354 sağ, 353 sol) testisinde 547 normal (%77,4), 85 retraktil (%12), 66 inmemiş (%9,3) ve 9 (% 1,3) intraabdominal testis saptandı. Hastaların farklı pozisyondaki testisleri karşılaştırıldığında; normal ve retraktil testis hacimlerinin ortalamaları arasında hiçbir yaş grubunda anlamlı fark saptanmadı (1 yaş altında $p = 0.877$, 1-2 yaş arasında $p = 0.462$, tüm yaş gruplarında $p = 0.818$). Normal (0.51 cm³) ve inmemiş testis (0.47 cm³) arasında ise 3 yaş altı gruplarda anlamlı fark saptanmazken ($p = 0.705$), 3-6 yaş grubunda normal (4.61 cm³) ve inmemiş testis (1.90 cm³) arasında anlamlı fark gözlemlendi ($p = 0.002$). Sonuç olarak ultrasonda fikse olarak inguinal kanalda yer alan testisler 3 yaş üzerinde anlamlı olarak atrofik değişiklikler gösterirken inguinal kanalda ancak retraktil olduğu belirlenen testislerin hacimleri daha ileri yaşlara kadar normal testisle benzer hacimde izlenebilmektedir. Bu durum retraktil testiste operasyon süresi açısından esnek olmayı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: İnmemiş Testis, Kriptorşidizm, Retraktil Testis, Skrotal Ultrason, Orşiopeksi, Orşidometre

Evaluation of the Size and Volume of Scrotal Testes and Abnormally Localized Testes by Ultrasound and Comparison According to Age Group in Pediatric Population

Abstract

Testicular size and volume are important indicators of determining the onset and development of puberty in boys. Our aim is to calculate the normal range of normally and abnormally located testicular volume and to determine the difference between them according to age groups. Scrotal

ultrasounds performed between the dates of 01.01.2020-01.08.2021 were retrospectively evaluated and 569 children between the ages of 0 - 216 months were yielded. Torsion, hydrocele, inguinal hernia, epididymorchitis, intratesticular, scrotal masses, varicocele and microlithiasis cases were excluded. Patients admitted to endocrine clinics with positive findings were also excluded. Remaining patients were divided according to location of testes as follows; normal, retractile, undescended and intraabdominal testis. Age groups were divided with the range of 12 months and mean volumes were calculated for each group. Patients having testes in different locations were retrieved to identify volume differences between each testis due to abnormal location with t test and ANOVA statistically. In a total of 707 testes (354 right, 353 left); 547 (77,4 %) testes were normal, 85 (12 %) were retractile, 66 (9,3%) were undescended and 9 (1,3 %) were intraabdominal. In patients with different testicular location, there was no significant difference normal and retractile mean testis volume in any age group (<1 year $p=0.877$, 1-2 years $p=0.462$, whole age group $p=0.818$). Although there was not significant difference in normal (0.51 cm³) and undescended (0.47 cm³) under 3 years ($p=0.705$), significant difference was seen in normal (4.61 cm³) and undescended (1.90 cm³) in 3-6 years ($p=0.002$). Consequently, fixed inguinal testes while ultrasound evaluation shows significant atrophic alterations after 3 years, but retractile testes preserve their volume until later ages.

Keywords: Undescended Testis, Cryptorchidism, Retractable Testis, Ultrasound, Orchiopexy, Orchidometer

Presentation ID/Sunum No= 201**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-6733-4871***Çocukluk Çağı Ekzojen Obezitesinde Metabolik Sendrom Parametrelerinin Değerlendirilmesi****Uzman Dr. N. Bengü Karaçağlar¹, Prof.Dr. Pelin Bilir²**¹*Ankara Şehir Hastanesi*²*Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinoloji Kliniği***Özet**

Arka Plan: Çocukluk çağı obezitesi halk sağlığını tehdit eden en sık hastalıklardan biri olarak kabul edilir. Abdominal obezite, hipertansiyon, dislipidemi, insülin direnci veya tip 2 diyabetes mellitus birlikteliği metabolik sendrom (MetS) olarak tanımlanmaktadır. Çocuklarda son yıllarda MetS sıklığının obezite sıklığına paralel olarak arttığı bildirilmektedir. Bu çalışmada ekzojen obezitesi olan olguların klinik özellikleri ve metabolik sendrom risk faktörlerinin araştırılması, MetS sıklığının WHO ve modifiye WHO kriterlerine göre (MetS kriter1 ve MetS kriter2) saptanması, MetS parametrelerinin dağılımının, obezite-MetS arasındaki ilişkinin saptanması, obez çocukların klinik ve laboratuvar değerlerini incelemeyi ve beş yıllık süreçte bu verilerde değişme olup olmadığını araştırmayı amaçladık. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 296 olgunun ortalama yaşı 10.4 ± 3.4 t. Olguların 168'i kız (%56.8), 128'i erkekti (%43.2). Tüm hastaların 147'sinin (%49.7) prepubertal dönemde, kalan 149 hastanın (%50.3) ise pubertal dönemde olduğunu saptandı. Hastaların 39'unda (%13.2) hipertansiyon, 116'sında (%39.2) dislipidemi, 144'ünde (%47.3) anormal glukoz homeostazisi olduğu saptandı. MetS açısından hastalar değerlendirildiğinde MetS kriter1'e göre 113 hastaya (%38.1), MetS kriter 2'ye göre 91 hastaya (%30.7) MetS tanısı kondu. MetS olan hastaların çoğunun pubertal dönemde olduğu saptandı ($p < 0.001$). HT, dislipidemi, glukoz metabolizma bozukluğu ve MetS olan ve olmayan hastalar karşılaştırıldığında anne sütü kullanım süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (sırasıyla $p < 0.001$, < 0.001 , 0.036 , < 0.001) Hastaların %27.7' sinde (64 hasta) hepatosteatoz, metabolik sendromu olan hastaların ise %34.5'inde hepatosteatoz saptandı. Obez hastalardaki metabolik sendromun yıllar içindeki değişimine bakılacak olursa MetS olan hasta sayılarının artmasına rağmen tanı konulan yıldaki sıklıkları değerlendirildiğinde yıllar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi. Sonuç: Yıllar içinde obezite ve metabolik sendrom oranlarının artış nedeni ayaküstü yenen yiyeceklere ulaşımın kolaylaşması, hazır gıdalardaki çeşitliliğin artması, hareketsiz geçirilen sürenin uzaması olabilir. Anne sütü kullanımı ile obezite, MetS ilişkisinin bilinmesi anne sütü kullanımının artırılması çocukluk ve erişkin dönemde oluşabilecek kronik hastalıkları önleme açısından önemi büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Ailede Obezite, Anne Sütü, Metabolik Sendrom, Obezite

Presentation ID/Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4667-3046

Çocukluk Çağı Refraksiyon Bozukluklarının Değerlendirilmesi

Dr. Muhammed Mustafa Kurt¹

¹Samsun Gazi Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: 10 yaşından küçük çocuklarda görülen refraksiyon bozuklukları ve etiyolojik değerlendirmesi. **Yöntem:** Şubat 2020- Şubat 2021 tarihleri arasında göz kliniğine başvuran 3-10 yaş grubu çocukların otorefraktometre ölçümleri ve detaylı göz muayenesi yapıldı. Birinci derece akrabalarında gözlük kullanımı, şaşılık varlığı, prematürite, ekranlı cihaz maruziyeti ve var ise süresi kaydedildi. **Bulgular:** Çalışmada 550 çocuğun 1100 gözü incelendi. Çocukların yaş ortalaması $6,31 \pm 2,23$ yılı. Otorefraktometre sonuçlarına göre %46 hastada hipermetrop, %44,5 hastada miyop vardı, %9,5 hasta ise emetroptu. Çocukların %34'ünde gözlük ihtiyacı olup yalnızca %12'si gözlük kullanmaktaydı. Gözlük ihtiyacı olan çocuklarda en fazla miyop ve astigmat camı ihtiyacı vardı. Astigmatı olan çocukların %62'si kurala aykırı astigmat gösterdi. Gözlük ihtiyacı ile ailede gözlük kullanımı arasında istatistiksel anlamlı ilişki saptandı ($X^2(2)=10,042$, $p=0,002$). Çocukların %2,6'sında şaşılık vardı. Şaşılığı olan çocukların %65'inde ezotropya, %35'inde ise ekzotropya vardı. Çocukların %83,3'ü gün içerisinde ekranlı cihaza maruz kalmaktaydı. Ortalama ekran süresi $2,03 \pm 1,37$ saat olarak hesaplandı. Ekran maruziyet süresi arttıkça refraksiyon değerlerinin miyopiye doğru kaydığı tespit edildi. **Sonuç:** Optik sistem görüntüleri retina üzerinde odaklamayı amaçlar. İnfantlarda en sık hipermetrop görülmekle beraber büyüdükçe emetropizasyon olur. Ancak erken silindirik bozukluğun bu süreci engellediği ve özellikle kurala aykırı astigmatı olan çocukların miyopi geliştirme risklerinin arttığı bildirilmiştir. Miyopi gelişiminde genetik ve çevresel faktörlerin rol aldığı, erken doğumun da pek çok refraktif bozukluğa sebep olabileceği bildirilmiştir. Biz çalışmamızda kurala aykırı astigmatizma sıklığını oldukça fazla bulduk. Bu hastaların ileride miyopi geliştirme ihtimalini göz önünde bulundurursak çocuk yaş grubunda miyopi insidansının hızla arttığını, etiyolojide rol alan faktörleri kontrol edebilmek ve erken tanı açısından çocuk yaş grubunda göz muayenesinin önemli olduğunu görmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Ekran Maruziyeti, Miyopi, Refraksiyon Bozukluğu.

Presentation ID/Sunum No= 23**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-6127-9672***Çok Parçalı Orta Şaft Klavikula Kırıkları İçin Kilitli Plak Uygulamaları: 2 Yıllık Takip Sonuçları****Uzman Dr. Bülent Karshoğlu¹**¹*SBÜ Prof. Cemil Tascioğlu Şehir Hastanesi***Corresponding author: Bülent Karshoğlu***Özet**

Giriş: Tüm klavikula kırıklarının% 76'sı orta şaft kırıklarıdır ve klavikulanın orta şaft kırıklarının cerrahi tedavisi için en iyi implant tipi konusunda hala tartışmalıdır. Bu çalışmamızda parçalı orta şaft klavikula kırıklarında uyguladığımız kilitli klavikula plaklarının sonuçlarını bildirmeyi amaçladık. Yöntem : Mart 2010-Ocak 2019 tarihleri arasında orta şaft klavikula kırığı nedeniyle ameliyat olan 180 hasta çalışmaya dahil edildi. Kırıkların 44'ü Tip 2B1, 136'sı Tip 2B2 idi. Klavikulanın üst kısmına ticari olarak temin edilebilen anatomik olarak şekillendirilmiş düşük temaslı kilitleme plağı uygulandı. Rijit fiksasyonu sağlamak için kırık tipine bağlı olarak distal ve proksimal parçalar için en az 3 adet tek kortikal vida kullanıldı. Sonuçlar: Kırık kaynaması 8.7 haftada (7-13 hafta) sağlandı. Ortalama takip süresi 26 aydı (24-30 ay). İmplant ile ilgili sorunlar nedeniyle 8 hastada ameliyattan 1 yıl sonra implantları çıkartıldı. 17 hasta cerrahi alanda anormal yara izinden şikayetçiydi. Ortalama Constant skorları 1 yıllık takip döneminden sonra 92 (60-100 aralığında) ve 2 yıllık takipten sonra 96 idi. Sonuç: Çok parçalı klavikula kırığının cerrahi tedavisi, kısılma ve aşırı kallus gibi konservatif tedavinin olası komplikasyonlarını önlemektedir. Önceden şekillendirilmiş düşük profilli kilitleme plakları, yüksek hasta memnuniyeti ile tam kaynama elde etmek için etkili ve güvenli bir tedavi seçeneğidir. Yumuşak doku tahrişi, önceden şekillendirilmiş plakaların kullanımıyla ilgili en büyük sorun gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klavikula, Deplase, Kilitli Plak**Locking Plate Fixation for Displaced Midshaft Clavicle Fractures: Outcomes for 2 Years Follow Up****Abstract**

Background: 76 % of all clavicle fractures are midshaft fractures and there is still confusion about the best implant type for the surgical treatment of midshaft fractures of the clavicle. We aimed to bring the results of locked clavicle plates for complicated midshaft clavicle fractures. Methods :180 patients who had undergone surgery between March 2010- January 2019 for midshaft clavicle fracture were included. 44 of the fractures were Type 2B1 and 136 of the fractures were Type 2B2. A precountered commercially available low contact locking plate was applied over the superior of clavicle. At least 3 unicortical screws were used each for distal and proximal parts depending to the type of

fracture to ensure rigid fixation. Results: Fracture union achieved at 8.7 weeks (range 7 to 13 weeks). Mean follow-up time was 26 months (range 24 to 30 months). We had to remove implants 1 year after surgery at 8 patients because of implant related problems. 17 patients complained about aberrant wound scar. Mean Constant scores were 92 (range 60-100) after 1-year follow-up and period and were 96 after 2-year follow up. Conclusion: Surgical treatment for multi-fragmentary diaphyseal clavicle fracture prevents the potential complications of conservative treatment like shortening and excessive callus. Precountered low-profile locking plates are effective and safe treatment option for obtaining complete union, with high patient satisfaction. Soft tissue irritation seems to be the biggest problem related to use of pre-contoured plates.

Keywords: Clavicle, Displaced, Locking Plate

Presentation ID/Sunum No= 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5294-9061

Covid 19 Hastalarında Amilaz ve Lipaz

Dr. Öğretim Üyesi Sedat Özdemir¹

¹karabük üniversitesi

Özet

2020 yılında ortaya çıkan Coronavirus enfeksiyonu dünya genelinde Pandemiye sebep olmuştur. Genel Bulgu olarak akciğer tutulumu ile seyretse de Coronavirus enfeksiyonu her geçen gün farklı semptomlar bildirilmektedir. Coronavirus enfeksiyonunda genel semptomşar ateş, öksürük, baş ağrısı, koku kaybı ile hafif bulgularla görünse de nefes darlığı, pulmoner tutulum da ağır seyirli enfeksiyonlarda görülmekte buna bağlı hastaneye yatış ve yoğun bakım ihtiyacı da ortaya çıkmaktadır. Ancak devam eden süreçte Gastrointestinal bugular olan karın ağrısı, ishal, mide bulantısı tarzında semptomlar da coronavirus enfeksiyonu için başvuru semptomları arasında yer almaktadır. Bu durum Coronavirus enfeksiyonu ile başvuran hastalarda ilgiyi Gastrointestinal bulgularla acile başvuran hastalarda PCR testi ile Covid 19 bakılması gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır. Yine Covid 19 ile yatan hastalarda Amilaz ve Lipaz gibi GIS traktını alakadar eden enzimlerde artış tespit edilmiştir. Bunun nedeni pankreasta bulunan ACE 2 reseptörlerine virusun tutunarak enzimlerin ortaya çıkması olduğu düşünülmektedir. Biz bu çalışmamızda hastanemize yatmış olan Covid 19 hastalarının pankreatit bulguları olmamasına rağmen Amilaz ve lipaz düzeylerinde görülen artışın ne adar anlamlı olduğunu göstermek için çalıştık.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Amilaz, Lipaz , Pankreatit

High Amylase and Lipase in Covid 19

Abstract

Coronavirus infection, which emerged in 2020, caused a Pandemic worldwide. Although it progresses with lung involvement as a general finding, different symptoms of Coronavirus infection are reported every day. Although the general symptoms of coronavirus infection may appear with mild symptoms such as fever, cough, headache, loss of smell, shortness of breath and pulmonary involvement are also seen in severe infections, resulting in the need for hospitalization and intensive care. However, in the ongoing process, symptoms such as abdominal pain, diarrhea and nausea, which are gastrointestinal symptoms, are also among the symptoms of coronavirus infection. This situation reveals the need to look for Covid 19 with PCR test in patients who apply to the emergency department with gastrointestinal symptoms. Again, an increase in enzymes related to the GIS tract such as Amylase and Lipase has been detected in patients hospitalized with Covid 19. The reason for this is thought to be the emergence of enzymes by attaching the virus to the ACE 2 receptors in the pancreas. In this study, we tried to show how significant the increase in Amylase and lipase levels is in Covid 19 patients who were hospitalized in our hospital, although they did not have pancreatitis symptoms.

Keywords: Covid 19, Amylase, Lipase, Pankreatitis

Presentation ID/Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5379-6677

Covid 19 Salgını Sonrası Ani İşitme Kaybı Başvuruları Artıyor Mu'

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Işık¹ , Uzman Dr. Cemalettin Sakal¹

¹*M.G.E.A.H. Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp A.B.D.*

*Corresponding author: Bahar Işık

Özet

Ani sensorinöral işitme kaybı, acil olarak hastane başvurusuna sebep olan korkutucu bir durumdur. Sıklığının 50-20/100000 olduğu düşünülmektedir. Acil serviste çok sık görülmez. Biz bu olgularla COVID 19 sonrası ani işitme kaybına (AİK) dikkat çekmek istedik. AİK etyolojisi tam olarak bilinmez. Başta viral enfeksiyonlar olmak üzere mikrovasküler olaylar, otoimmünite, toksik mekanizmalar sorumlu tutulmaktadır. AİK'nın COVID 19 enfeksiyonunun yan etkisi olabileceğine dair yapılan çalışmalar da artmaktadır. Virüsün solunum sistemindeki ve kandaki belirli hücreleri etkilediği aynı mekanizma ile orta kulakta hasara sebep olduğu düşünülmektedir; ayrıca virüs inflamatuvar cevabı artıran yapısıyla işitme kaybına yol açan kimyasalları da artırıyor olabilir. Bizim vakalarımız aynı gün içinde başvurular. İlk vaka 41 yaşında erkek hasta idi. Bilinen komorbiditesi yoktu. Devam eden sağ kulak çınlaması şikayetiyle başvurmuştu. Hikayesi derinleştirildiğinde kulak çınlamasının COVID 19 tanısı alıp tedavisinin başlanmasından 10 gün sonra başladığı, polikliniğe başvurduğu yapılan odyometri testi ile AİK tanısı aldığı, steroid tedavisi almakta olduğu öğrenildi. İkinci vaka 53 yaşında bayan hasta idi. Komorbidite olarak kronik obstrüktif akciğer hastalığı olan hasta yine sağ kulakta çınlama şikayetiyle başvurmuştu. Bu hastanın da COVID 19 geçirdiği, 4 gün evde tedavi aldıktan sonra durumu ağırlaşınca yoğun bakıma yatırıldığı, yoğun bakımdaki 5.; tanı aldıktan sonra 9. gününde önce duyduğu kelimelerin eksik söyleniyormuş gibi hissettiğini sonra şiddetli kulak çınlaması yaşadığını belirtti. Hasta izolasyon süresi bitince hemen acil servise başvurmuştu . Acil şartlarda odyometri testi düzenlendi. Birbirini izleyen 3 farklı frekanstaki 30 desibel ve üstü işitme kaybı şartını karşılayan hasta için de AİK tanısı ile tedavi başlandı. Sonuç olarak ilk 3 gün içinde uygun tedavi ile remisyon sağlanabildiği kabul edilen AİK, COVID 19 salgını sonrası acil servis başvurularında daha sık akla getirilmelidir. Bu hastalara steroid tedavisi başlanması aynı zamanda tartışmalı diğer bir konudur.

Anahtar Kelimeler: Ani İşitme Kaybı, Covid 19, Sensorinöral

Are Applications for Sudden Hearing Loss Increasing After the Covid 19 Attack'

Abstract

Sudden sensorinoral hearing loss is a frightening condition. The frequency is thought to be 50-20/100000. It's not very common in the emergency service. We wanted to draw attention to sudden hearing loss (SHL) after COVID 19. The exact etiology of the AİK is unknown. Microvascular events,

autoimmunity and toxic mechanisms, especially viral infections, are blamed. There are many studies claiming that SHL may also be a side effect of COVID 19 infection. The virus is thought to cause damage to the middle ear through the same mechanism that affects certain cells in the blood; it may also be increasing the chemicals that cause hearing loss by increasing the inflammatory response. Our first case was a 41-year-old male patient. He had a complaint of right tinnitus. His tinnitus started 10 days after the diagnosis of COVID 19 .He was diagnosed with SHL with an audiometry test when applied to the outpatient clinic, and was receiving steroid therapy. The second case was a 53-year-old female patient. This patient also had COVID 19, was admitted to intensive care after receiving home treatment for 4 days. On the 9th day after being diagnosed, she said she felt like the words he had heard were missing, and then she had severe tinnitus. The patient immediately contacted the emergency room after the isolation period ended. Audiometry testing was conducted in emergency conditions. Patient had hearing loss of 30 decibels and above at 3 different frequencies. So treatment was started with AIK diagnosis. As a result, SHL which is considered to be able to provide remission with appropriate treatment within the first 3 days, should be brought to mind more frequently in emergency department applications after the COVID 19 pandemic. Starting steroid therapy for this patients is also another controversial issue.

Keywords: Sudden Hearing Loss, Covid 19, Sensorineural

Presentation ID/Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6203-5629

Covid 19' Lu Gebeye Yoğun Bakım Ünitesinde Acil Sezaryen: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Funda Demirel ¹

¹Derince Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Yeni bir Coronavirüsün neden olduğu Covid-19 hastalığı ilk olarak Aralık 2019 'da Çin'in Wuhan kentine görüldü ve tanımlandı. Covid 19'un yayılması o kadar hızlıydı ki birkaç ay içinde bir pandemi haline geldi. Covid-19 halen hızla tüm dünyaya yayılmayı sürdürüyor. Geçen 1 yıllık süreye rağmen halen daha tüm dünyada ciddi bir sağlık sorunu olmaya devam ediyor. Birçok insan gibi hamilelerde de hastalığın seyri çok farklı olabiliyor ve bu grup hastalar da yüksek riskli hasta grubu olmaya devam ediyor. Bu olguda da hamilelik sırasında Covid 19'un ne kadar hızlı ve agresif seyredebileceğini, hangi komplikasyonlarla karşılaşılabilceğini göstermeyi amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler:Covid-19,acil Sezaryen ,intrauterin Fetal Ölüm,postpartum Maternal Ölüm.

Emergency Caesarian in Intensive Care Unit to Pregnant Woman With Covid 19:A Case Report

Abstract

At the end of 2019, a new coronavirus disease Covid 19 emerged and quickly spread around the world. The spread of Covid-19 was so fast that it became a pandemic within a few months. Despite the 1 year period,it still continues to be a serious health problem all over the world.The course of the disease can be very different in pregnant women like many people. Pregnant women are at greater risk of complications related to Covid 19. In this case,we aimed to show how fast and aggressive Covid 19 can progress during pregnancy and which complications may be encountered

Keywords: Keywords:Covid 19, Emergency Caesarian in Intensive Care Unit,intrauterin Fetal Death,postpartum Maternal Death

Presentation ID/Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4968-0786

Covid-19 Aşılmasından Sonra Gelişen Üç Miyelit Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Alevtina Ersoy¹

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi

Özet

2019 yılında keşfedilen SARS-CoV-2 virüsüne bağlı yeni koronavirüs enfeksiyonu (COVID-19) Mart 2020 tarihinde Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi olarak ilan edilmiştir. Yüksek riskli bireylerde COVID-19 ile ilişkili mortalite >%10 olup, maalesef mevcut tedavi seçenekleri sınırlıdır. COVID-19 aşılarının enfeksiyon şiddetini azalttığına ve ölümleri önlediğine dair kanıtlar mevcuttur. Yapılan çalışmalarda aşılardan güvenli olduğu sonuçlarına varılsa bile COVID-19 aşılardan dolayı bazı yan etkiler raporlanmıştır. Mevcut çalışmada, COVID-19 aşılama sonrasında gelişen üç miyelit vakasını sunmayı amaçladık. İlk vakamız, elli yaşında ve migren dışında herhangi bir hastalığı olmayan kadın hasta 1. doz CoronaVac (Sinovac) aşısından 3 gün sonra kısa segment miyelit atağı geçirmiş ve tedavi ile sekelsiz iyileşmiştir. Yapılan tetkiklerin sonuçlarına göre hastaya multipl skleroz (MS) tanısı konulmuştur. İkinci vakamız, yirmi beş yaşında ve MS tanısı olan erkek hasta 1. doz Pfizer-Biontech aşısından 1 hafta sonra kısa segment miyelit atağını geçirmiş, hafif sekelli iyileşmiştir. Üçüncü vakamız ise, daha önce radyo- ve kemoterapi almış, metastatik akciğer karsinomu olan 57 yaşında erkek hastada 1. doz Pfizer-BioNTech aşısından 10 gün sonra uzun segment transvers miyelit gelişmiş, tedaviye rağmen ağır sekel kalmıştır. Miyelit, farklı etiyolojik faktörlerle ortaya çıkan, motor, duysal semptomlar ve sfinkter bozukluğu ile seyreden spinal kordun enflamatuar bir hastalığıdır. MS, nöromiyelitis optika, MOG antikoru, sistemik vaskülitler, çeşitli enfeksiyonlar gibi nedenler arasında aşılardan sonrası gelişen postvaksinal miyelitler de tanımlanmıştır. Nadir bir durum olmasına rağmen, ciddi semptomların gelişmesi ve kalabilecek sekellerin hastaların günlük aktivitelerini etkileme potansiyeli nedeniyle postvaksinal miyelit azımsanmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19; Aşılama; Miyelit

Three Myelitis Cases Following Covid-19 Vaccination

Abstract

The coronavirus infection (COVID-19) which has emerged depending on the SARS-CoV-2 virus in 2019 was declared a pandemic by the World Health Organization in March 2020. The COVID-19-associated mortality rate in high-risk individuals is >10% and sadly, the current treatment options are limited. There is evidence that COVID-19 vaccines reduce the severity of the infection and they are effective to prevent deaths. Even if studies have concluded that COVID-19 vaccines are safe, some side effects also have been reported. In this study, we aimed to present three myelitis cases that emerged after the COVID-19 vaccination. In the first case, a fifty-year-old female patient with no disease other than migraine had a short segment myelitis attack 3 days after the first dose of CoronaVac (Sinovac) vaccine

and she was recovered without any sequelae with treatment. According to the results of the tests, she was diagnosed with multiple sclerosis (MS). In the second case, a 25-year-old male patient with MS had a short segment myelitis attack 1 week after the first dose of Pfizer-Biontech vaccine and recovered with mild sequelae. In the third case, a 57-year-old male patient with metastatic lung carcinoma who received radio- and chemotherapy developed long-segment transverse myelitis 10 days after the first dose of Pfizer-BioNTech vaccine, with severe sequelae despite treatment. Myelitis is an inflammatory disease of the spinal cord that occurs with different etiological factors and progresses with motor, sensory symptoms, and sphincter dysfunction. Among the causes such as MS, neuromyelitis optica, MOG antibody, systemic vasculitis, and various infections, postvaccinal myelitis developing after vaccination has also been described. Although postvaccinal myelitis is a rare condition, it should not be underestimated because it can cause serious symptoms and sequelae which can affect daily activities negatively.

Keywords: Covid-19; Vaccination; Myelitis

Presentation ID/Sunum No= 161**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-5277-0101***COVID-19 Delta Varyantına Bağlı Pediatrik Bir Vakada Gelişen Bell Palsy Olgusunda Tanı ,tedavi ve Fizik Tedavi Yaklaşımı****Uzman Dr. Cuma Uz¹***¹Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi***Özet**

Covid-19 başlıca solunum sistemi hastalığı olmakla beraber birçok sistemik tutulumla da seyretmektedir.Hastalığın semptomatolojisinde solunum sistemi bulgularının yanında gastrointestinal,kardiyak ve nörolojik semptomlarda görülebilmektedir.En sık görülen nörolojik semptomlar baş ağrısı ve baş dönmesi olup nadir de olsa Bell paralizi görülmektedir. Covid-19 pandemisinde süreç içinde çeşitli varyantlar ortaya çıkmış olup günümüzde baskın varyant olan delta varyantının diğer varyantlara ve orijinal suşa göre bulaştırıcılığının daha fazla olduğu bilinmektedir.Literatürde orijinal varyant ile ilişkili nörolojik semptomlar sıklıkla tanımlanmış olup nadir de olsa fasiyal paralizi olgularıda literatürde bulunmaktadır. Bu yazımızda 14 yaşında ek hastalığı olmayan kız hastada gelişen Sars-CoV-2 delta varyantına bağlı olarak gelişen ve semptom olarak sadece periferik fasiyal paralizi ve tat kaybı olan hastamızın tanı tedavi ve fizik tedavi yaklaşımını sunmayı amaçlıyoruz.Bell paralizi idiyopatik olarak görülmekle birlikte etyolojide enfeksiyonlar,otoimmün hastalıklar,neoplazmlar yer almaktadır. .Sars-CoV-2 virüsünün nörotropik özellikler gösterdiği bilinmektedir.Literatürde Covid-19’da fasiyal paralizi olguları bulunmakla birlikte bu vakamız Delta varyanta bağlı gelişen pediatrik bir olguda görülen Bell paralizi olmasıyla ilktir. Bell paralizisinde medikal tedavinin yanında mutlaka egzersiz ve fizik tedavi programı uygulanmalıdır. Fizik tedavi alan hastalarda iyileşme daha hızlı olup ve sekel kalma oranı daha düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Covid-19,bell Paralizi, Fasiyal Paralizi, Delta Varyant, Fizik Tedavi

Diagnosis, Treatment and Physical Therapy Approach in a Case of Bell Palsy Developing in a Pediatric Case Due to COVID 19 Delta Variant**Abstract**

Although Covid-19 is the primary respiratory system disease, it also progresses with many systemic involvements. In the symptomatology of the disease, gastrointestinal, cardiac and neurological symptoms can be seen in addition to respiratory system findings. The most common neurological symptoms are headache and dizziness, although rarely seen in Bell’s palsy. Various variants have emerged during the Covid-19 pandemic, and it is known that the delta variant, which is the dominant variant, is more contagious than other variants and the original strain. Neurological symptoms associated with the original variant are frequently described in the literature, and cases of Bell’s palsy are also rarely found in the literature. In this article, we aim to present the diagnosis, treatment and physical therapy approach of our patient who developed due to the Sars-CoV-2 delta variant in a 14-year-old girl without any additional disease and had only peripheral facial paralysis and loss of taste as symptoms.

Although Bell's palsy is seen as idiopathic, the etiology is infections, autoimmune diseases, neoplasms. It is known that Sars-CoV-2 virus shows neurotropic features. Although there are cases of Bell's palsy in Covid-19 in the literature, this case is the first to have Bell's palsy seen in a pediatric case due to the Delta variant. In Bell's palsy, an exercise and physical therapy program should be applied in addition to medical treatment. Recovery is faster and the sequelae rate is lower in patients who receive physical therapy.

Keywords: Covid-19, bell's Palsy, facial Paralysis, delta Variant, physical Therapy

Presentation ID/Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-2995-6220>

Covid-19 Enfeksiyonu Geçiren Gebelerin 2.Trimester Ultrasonografisi İle Fetal Anomali Taraması Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Nurdan Fidan¹

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç : Bu çalışmada gebelik sırasında COVID-19 enfeksiyonunu geçiren olguların 2.trimesterde yapılan ayrıntılı ultrasonografi ile fetal anomali taraması sonuçlarının sunulması ve anomali riski açısından sağlıklı gebelere karşılaştırılması amaçlanmıştır. **Materyal-Metod:** Ekim 2020-Şubat 2021 ayları arasında 19-25. gebelik haftasında Radyoloji Kliniğinde 2.düzye ayrıntılı ultrasonografisi yapılan 474 gebe retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) ile COVID-19 tanısı olan 45 gebe ile hasta grubu, COVID-19 geçirmeyen 429 gebe ile kontrol grubu oluşturulmuştur. Sonografik olarak değerlendirilen fetal kranium ve yüz , vertebral kolon, toraks ve abdominal organ, ekstremitte anomalileri ve plasental anomali varlığı açısından gruplar karşılaştırılmıştır. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen gebelerin yaş ortalaması $28,13 \pm 5,34$ (17-45) yıl idi. Gebelerin 18'i (%40) 1. trimesterde, 27'si (%60) 2. trimesterde COVID-19 geçirmişti. Toplam 474 hastadan 442'inde (%93,2) fetal anomali saptanmazken, 31'inde izole fetal anomali (%6,5), 1'inde (%0,2) ise birden fazla fetal anomali saptanmıştır. İstatistiksel incelemede COVID-19 geçiren ve geçirmeyen gruplar arasında yaş, fetal ölçümler, fetal anomaliler, plasental anomali, amniyotik sıvı miktarı ve amniyotik bant varlığı açısından anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). **Sonuç:** Enfeksiyonun en sık rastlanan semptomunun ateş olması, özellikle ilk trimesterde olan gebelerde nöral tüp defekti ve düşük gibi komplikasyonların artabileceği yönünde bir endişeye sebep olmuştur. Öte yandan literatürde emsal gösterilebilecek bir vaka mevcut değildir .Biz de çalışmamızda 1. ve 2. trimestirede COVID-19 geçiren gebelerde geçirmeyenlere oranla sonografik olarak artmış fetal yapısal anomali saptamadık.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Gebelik, Ultrasonografi, Fetal Anomali Taraması

Fetal Anomaly Screening Results of Pregnants With Covid-19 Infection by 2nd Trimester Ultrasonography

Abstract

Objective: This study aimed to present the results of fetal anomaly screening with detailed ultrasonography in the 2nd trimester of cases who had COVID-19 infection during pregnancy and to compare them with healthy pregnant in terms of anomaly risk. **Material-Method:** Between October 2020 and February 2021, 474 pregnant women who underwent detailed 2nd level ultrasonography at 19-25 weeks of gestation in the Radiology Clinic were evaluated retrospectively. The patient group was formed with 45 pregnant who were diagnosed with COVID-19 by polymerase chain reaction (RT-PCR), and the control group was formed with 429 pregnant who did not have COVID-19. The groups were

compared in terms of fetal cranium and face, vertebral column, thorax and abdominal organs, extremity anomalies and placental anomalies evaluated sonographically. Results: The mean age of the pregnant was 28.13 ± 5.34 (17-45) years. Eighteen (40%) of the pregnant had COVID-19 in the 1st trimester and 27 (60%) in the 2nd trimester. While no fetal anomaly was found in 442 (93.2%) of 474 patients, isolated fetal anomaly was found in 31 (6.5%) and more than one fetal anomaly was found in 1 (0.2%). In the statistical analysis, no significant difference was found between the groups in terms of age, fetal measurements, fetal anomalies, placental anomaly, amniotic fluid amount and presence of amniotic band ($p>0.05$). Conclusion: The fact that the most common symptom of infection is fever has caused a anxiety that complications such as neural tube defect and preterm labor may increase, especially in the first trimester of pregnant. On the other hand, there is no case that can be shown as a precedent in the literature. In our study, we did not detect sonographically increased fetal structural anomalies in pregnant women who had COVID-19 in the 1st and 2nd trimesters compared to those who did not.

Keywords: Covid-19, Pregnancy, Ultrasonography, Fetal Anomaly Screening

Presentation ID/Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1587-7051

Covid-19 Enfeksiyonuna Bağlı Multipl İnflamatuar Sistemik (Mis-C) Hastalığa Bağlı Kardiyak Etkilenmede Pro-Bnp Yüksekliği ve Labotatuvar Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Özgür Kızılca¹
¹Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç; Korona virüs enfeksiyonu sonrası gelişen Multipl İnflamatuar Sistemik (MIS-C) hastalığa bağlı kardiyak tutulumu değerlendirmede laboratuvar parametreleri ve Brain Natriüretik Peptit (pro-BNP) yüksekliği arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık. Materyal ve Metod; Retrospektif kohort çalışmamızda 2020-2021 yılları arasında hastanemizde tedavi gören 22 MIS-C olgusu incelendi. Hastaların yatışta hemogram, biyokimya, akut faz reaktanları alındı ve Ekokardiyografik incelemeleri yapıldı. Kardiyak tutulumu olan (Ejeksiyon fraksiyonu (EF)<60) ve olmayan diye iki guruba ayrıldı. Her iki grup laboratuvar değerleri ile pro-BNP yüksekliği arasındaki ilişki ve kardiyak etkilenmeyi ön görmeye nötrofil/lenfosit oranları (NLR) ve trombosit/lenfosit oranları (PLR) karşılaştırıldı. Bulgular; Hastaların ortalama yaşları 6.1±4.6 yaş, cinsiyet dağılımı 11 erkek, 6 kız idi. 6 hastada kardiyak tutulum vardı. Kardiyak tutulumların hepsi akut miyokardit iken, koroner arter tutulumu yoktu. 5 hastanın ortalama EF'si 49 saptandı. Kardiyak tutulumu olan grupta hemoglobin, lenfosit trombosit, fibrinojen ve sodyum değerleri daha düşük; nötrofil, ortalama trombosit volüm, ferritin ve D-dimer değerleri daha yüksek olmasına rağmen istatistiksel açıdan fark yoktu (P > 0.05). Kardiyak tutulumu olan grupta pro-BNP, C-reaktif protein (CRP) ve troponin-T seviyeleri istatistiksel açıdan anlamlı olarak daha yüksek, albümin değerleri ise daha düşük saptandı (p<0.05). Pro-BNP yüksekliği ile fibrinojen, sodyum ve albümin arasında negatif; troponin yüksekliği ile pozitif korelasyon vardı (p<0.05). Kardiyak tutulumu olan grupta NLR yüksek, PLR düşük saptandı, ancak gruplar arasında fark yoktu (P>0.05). Sonuç; MIS-C'de kardiyak tutulumu belirlemede özellikle pro-BNP, troponin yüksekliği ve CRP yüksekliği ile albümin düşüklüğü riski belirlemede yardımcı olabilir. Kawasaki hastalığında koroner tutulum için riski değerlendirmede kullanılan NLR ve PLR oranlarının MIS-C'de yeri olmayabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, multipl İnflamatuar Sistemik Hastalık, Kardiyak Etkilenme

Evaluation of Pro-Bnp Height and Laboratory Parameters in Cardiac Involvement Due to Multiple Inflammatory Systemic (Mis-C) Disease in Covid-19 Infection

Abstract

Aim; We aimed to examine the relationship between laboratory parameters and elevated Brain Natriuretic Peptide (pro-BNP) in the evaluation of cardiac involvement due to Multiple Inflammatory Systemic (MIS-C) disease after corona virus infection. Material and Method; In our retrospective cohort study, 22 MIS-C cases treated in our hospital between 2020-2021 were examined. Hemogram,

biochemistry, acute phase reactants of the patients were taken at hospitalization and echocardiographic examinations were performed. They were divided into two groups as those with cardiac involvement (Ejection fraction (EF)<60) and those without. Neutrophil/lymphocyte ratios (NLR) and platelet/lymphocyte ratios (PLR) were compared in terms of the relationship between laboratory values of both groups and elevated pro-BNP and predicting cardiac involvement. Results; The mean age of the patients was 6.1 ± 4.6 years, gender distribution was 11 boys and 6 girls. 6 patients had cardiac involvement. While all cardiac involvements were acute myocarditis, there was no coronary artery involvement. The mean EF of 5 patients was 49. Hemoglobin, lymphocyte platelet, fibrinogen and sodium values were lower in the group with cardiac involvement; Although neutrophil, mean platelet volume, ferritin and D-dimer values were higher, there was no statistical difference ($P > 0.05$). Pro-BNP, C-reactive protein (CRP) and troponin-T levels were statistically significantly higher and albumin values were lower in the group with cardiac involvement ($p < 0.05$). Negative between high Pro-BNP and fibrinogen, sodium and albumin; There was a positive correlation with troponin elevation ($p < 0.05$). NLR was high and PLR was low in the group with cardiac involvement, but there was no difference between the groups ($P > 0.05$). Conclusion; It can be helpful in determining cardiac involvement in MIS-C, especially in determining the risk of pro-BNP, high troponin and high CRP and low albumin. NLR and PLR ratios used to evaluate the risk for coronary involvement in Kawasaki disease may not have a place in MIS-C.

Keywords: Covid-19, multiple Inflammatory Systemic Disease, Cardiac Involvement

Presentation ID/Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2571-7385>

Covid-19 Geçiren Hemodiyaliz Hastalarında Mortalite ile İlişkili Faktörlerin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Eray Eroğlu¹

¹Kilis Devlet Hastanesi, Nefroloji Kliniği ve Diyaliz Ünitesi

*Corresponding author: Eray Eroğlu

Özet

COVID-19 Geçiren Hemodiyaliz Hastalarında mortalite ile ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi Eray Eroğlu^{1,2} 1 Kilis Devlet Hastanesi, Nefroloji kliniği ve Diyaliz Ünitesi 2 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Bilim Dalı **Özet** Amaç: Bu çalışmada hemodiyaliz ünitesinde takip edilirken COVID-19 tanısı alarak takip edilen hastalarda mortaliteye etki eden faktörlerin değerlendirilmesi amaçlandı. Materyal ve metot: Mart 2020 ile Mayıs 2021 tarihleri arasında COVID-19 tanısı almış Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi nefroloji bilim dalında rutin hemodiyaliz programına dahil olan 34 hasta dahil edildi. Hastaların demografik verileri, ko-morbiditeleri, COVID-19 hastalık tutulum düzeyi, laboratuvar bulguları geriye yönelik dosyalardan kaydedildi. Hastalar mortalite grubu ve yaşayan grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı ve bu gruplar arasındaki parametreler karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 59.32±10.20 ve %61'i kadındı. En sık görülen ko-morbidite diyabetes mellitustu. 34 hastanın 13'ü covid sonrası exitus olurken 21 hasta yaşayan grupta idi. Yaş, diyaliz süresi, komorbid hastalıklar, sigara kullanımı, anjiyotensin reseptör blokleri ve antiagregan kullanımı açısından her iki grupta fark yoktu. Mortalite grubunda laboratuvar parametrelerinden serum albümin, lenfosit oranı anlamlı oranda düşükken, ferritin, beyaz küre, D-dimer ve trombosit sayısı anlamlı oranda yüksekti. Serum CRP değerleri arasında anlamlı farklılık yoktu. Mortalite grubunda ağır COVID kliniğine sahip hasta sayısı anlamlı oranda fazla iken hafif COVID semptomu olan hasta yoktu. Sonuçlar: Hemodiyaliz hasta popülasyonunda serum ferritin, D-dimer, albümin lenfosit, beyaz küre ve trombosit değerleri hastaların mortalitesini öngörmeye kullanılabilir belirteçlerdendir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, İnflamasyon, mortalite

Evaluation of Mortality-Related Factors in Hemodialysis Patients With Covid-19

Abstract

Aim: In this study, it was aimed to evaluate the factors affecting mortality in patients diagnosed with COVID-19 while being followed in the hemodialysis unit. **Material and method:** Thirty-four hemodialysis patients who were diagnosed with COVID-19 between March 2020 and May 2021 in the nephrology department of Erciyes University Faculty of Medicine were included in the study. All data was obtained from the files of the patients retrospectively. Demographical parameters, co-morbidities, COVID-19 disease severity, and laboratory parameters of the patients were recruited from patient files.

The study patients were divided into two groups as the mortality group and the living group, and the parameters between these groups were compared. Results: The mean age of the patients was 59.32 ± 10.20 years and 61% were female. The most common co-morbidity was diabetes mellitus. While 13 of 34 patients died after COVID-19 infection, 21 patients were in the living group. There was no difference between the two groups in terms of age, duration of dialysis, comorbid diseases, smoking, angiotensin receptor blocker and anti-aggregant medication. In the mortality group, laboratory parameters including serum albumin and lymphocyte ratio were significantly decreased, while serum ferritin, white blood cell, D-dimer and platelet counts were significantly higher. There was no significant difference between two groups in terms of serum CRP values. While the number of patients with severe COVID-19 in the mortality group was significantly higher, there were no patients with mild COVID-19. Conclusions: Serum ferritin, D-dimer, albumin lymphocyte, white blood cell and platelet values are among the markers that can be used to predict the mortality of the hemodialysis population.

Keywords: Covid-19, Inflammation, Mortality

Presentation ID/Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4489-8364

Covid-19 Hastalarında Kantitatif Toraks Bt Bulgularının Prognoz Açısından Prediktif Değeri

**Uzman Dr. Meral Arifoğlu¹, Uzman Dr. Günay Rona¹,
Dr. Öğretim Üyesi Şehnaz Evrimler²**

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

²Süleyman Demirel Üniversitesi

*Corresponding author: Meral Arifoğlu

Özet

Amaç: Koronavirüs hastalığı (COVID-19) hastalarında kantitatif toraks bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularının prognoz açısından prediktif değerini araştırmak. Yöntem: 13 Mart 2020 ve 30 Nisan 2020 tarihleri arasında hastaneye yatırılan, reverse transcription–polymerase chain reaction (RT-PCR) +, en az 2 toraks BT çekilmiş, 18 yaş üstü COVID-19 hastaları çalışmaya dahil edildi. İlk BT’de buzlu cam lezyonlarından tüm lezyon çizilerek ortalama Hounsfield Unit (HU) değerleri elde edildi. Lezyonların akciğerlerdeki yaygınlığı semikantitatif yöntemle hesaplanarak BT skoru elde edildi. Kontrol BT’de akciğerlerdeki yaygınlığa göre hastalık progresyon, regresyon ve stabil olarak sınıflandırıldı. HU değeri ve BT skorunun demografik veriler, hastanede yatış süresi ve prognoz ile ilişkisine bakıldı. Bulgular: Otuz-yedisi erkek (%48,1), 40’ı kadın (%51,9) toplam 77 hasta (yaş ortalaması 50,17±12,55 (min 23- max 77) yıl) çalışmaya dahil edildi. Yatış süresi ile HU değeri (r=0,25, p=0,035), BT skoru (r=0,33, p=0,003) ve yaş (r=0,34, p=0,003) arasında anlamlı korelasyon vardı. Progresyon için cinsiyet (p=0,015, OR=3,82) ve BT skoru (p=0,025, OR=0,85) anlamlı prediktör olarak saptandı. Sonuç: BT skoru ve cinsiyet COVID-19 pnömonisinde prognozu tahmin etmede kullanılabilir. Hastane yatış süresi HU değeri, BT skoru ve yaş ile koreledir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pnömonisi, Toraks Bt, Bt Skor, Hounsfield Unit (Hu), Prognoz

The Predictive Value of Quantitative Thoracic Ct Findings for Prognosis in Covid-19 Patients

Abstract

Objective: Investigate the predictive value of quantitative thorax computed tomography (CT) findings in Coronavirus disease (COVID-19) patients. Methods: COVID-19 patients over the age of 18 who were reverse transcription–polymerase chain reaction (RT-PCR) +, hospitalized between March 13, 2020 and April 30, 2020, undergone at least 2 thoracic CT scans, were included. The mean Hounsfield Unit (HU) values were obtained by drawing the entire lesion. CT score was obtained by calculating the extent of lesions in the lungs by semiquantitative method on the initial CT images. The disease was classified as progression, regression and stable according to the extent of the lesions on the control CT. The relationship of HU value and CT score with demographic data, length of hospital stay

and prognosis was examined. Results: A total of 77 patients (mean age 50.17 ± 12.55 (min 23-max 77) years), 37 male (48.1%) and 40 female (51.9%) were included. There was a significant correlation between CT score and HU value ($r=0.53$, $p < 0.001$) and length of stay ($r=0.33$, $p=0.003$). There was a significant correlation between the length of hospital stay and HU value ($r=0.25$, $p=0.035$), CT score ($r=0.33$, $p=0.003$), and age ($r=0.34$, $p=0.003$). Gender ($p=0.015$, $OR=3.82$) and CT score ($p=0.025$, $OR=0.85$) were significant predictors for prognosis. Conclusion: CT score and gender can be used as predictors for prognosis in COVID-19 pneumonia. HU value, CT score and age correlates with the length of hospital stay.

Keywords: Covid-19 Pneumonia, Thorax Ct, Ct Score, Hounsfield Unit (Hu), Prognosis

Presentation ID/Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5338-7255

**COVID-19 Hastalarının Hastane Yatış Seyrinin Takibinde Potansiyel Biyobelirteçler:
Nötrofil/lenfosit Oranı ve Ast/lenfosit Oran İndeksi**

Arş.Gör.Dr. Merve Akış¹

¹Balıkesir Üniversitesi

Özet

Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19)'un neden olduğu ciddi komplikasyonların önüne geçilmesinde hızlı tanı koyma süreci ile hastaların sınıflandırılması büyük önem taşımaktadır. Bu çalışma, COVID-19 hastalarının yoğun bakım tedavisine geçişini öngörmeye rolü olan hematolojik ve biyokimyasal parametreleri ve yeni potansiyel biyobelirteçleri değerlendirmeyi amaçlamıştır. 1 Ocak - 28 Şubat 2021 tarihlerinde, izole serviste yatan (n=54) ve yoğun bakıma alınan (n=32) COVID-19 pozitif hastaların hematolojik ve biyokimyasal parametreleri retrospektif olarak incelendi. Nötrofil sayısı, nötrofil/lenfosit oranı, platelet/lenfosit oranı, aspartat transaminaz (AST), alanin transaminaz (ALT), laktat dehidrogenaz (LDH), AST/lenfosit oran indeksi, AST/monosit oran indeksi, AST/platelet oran indeksi yoğun bakım hastalarında anlamlı olarak yüksek bulundu. Hematolojik ve biyokimyasal kombinasyonlar arasında anlamlı pozitif korelasyonlar bulundu. Özellikle, nötrofil/lenfosit oranı (AUC: 0.869), AST/lenfosit oran indeksi (AUC: 0.843), nötrofil sayısı (AUC: 0.823) ve LDH (AUC: 0.817) yoğun bakıma yatışı öngörmeye potansiyel biyobelirteçlerdi. COVID-19 hastalarının hastane yatış seyrinin değerlendirilmesinde, rutin hematolojik ve biyokimyasal parametrelerin yanı sıra nötrofil/lenfosit oranı ve AST/lenfosit oran indeksi yeni potansiyel biyobelirteç olarak önemli bilgi sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, COVID-19, Hematolojik ve Biyokimyasal Parametreler, Potansiyel Biyobelirteçler, Nötrofil/lenfosit Oranı, Ast/lenfosit Oran İndeksi

Presentation ID/Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2569-7601

COVID-19 Hastasında Entamoeba Histolytica'ya Bağlı Gelişen Dizanteri Enfeksiyonu

Uzman Dr. Esmeray Mutlu Yılmaz¹

*¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği*

*Corresponding author: Esmeray Mutlu Yılmaz

Özet

Diyare COVID-19 enfeksiyonunun ilk ve hatta tek bulgusu olabilir. Amipli dizanteri, Entamoeba histolytica'nın neden olduğu asemptomatik taşıyıcılıktan mortal seyredabilen fulminant kolite kadar değişen kliniklerde karşımıza çıkabilir. Burada COVID-19 enfeksiyonu ile eş zamanlı gelişen amipli dizanteri olgusu sunulmuştur. Elli beş yaşında erkek hasta COVID-19 pnömonisi ile hastaneye yatırıldı. Nasofaringeal sürüntü SARS CoV2 real time PCR testi pozitif. Yoğun bakım ünitesine nakledilen hastaya mekanik ventilasyon desteği başlandı. Favipiravir, piperasilin-tazobactam ve metilprednisolon verildi. Bir hafta sonra sulu vasıfta olan ishal başladı. Gaita mikroskopik incelemesinde; nativ-lugol preparatta ışık mikroskopisi X40 büyütmede Entamoeba histolytica/dispar kistleri ve Entamoeba histolytica trofozoidleri görüldü. Adezin antijeni hızlı testte pozitif. Hastaya metronidazol tedavisi verildi. 10 günlük metronidazol tedavisi tamamlandıktan sonra melena ve hemotokezyası başladı ve exitus oldu. Literatürde COVID-19 ile eş zamanlı gelişen amipli dizanteri olgusuna daha önce rastlanmamıştır. Bu olgu sunumu bu açıdan öncüdür. Kortikosteroid tedavisi alan hastalarda şiddetli ve hatta ölümcül amebik kolit gelişme riski yüksektir. Bu hastada da uzun süreli steroid tedavisi uygulanmış olup amebiazis sonrası gastrointestinal kanama geçirmiş ve hasta exitus olmuştur. Özellikle COVID-19 hastalarında steroid kullanımının sık olması ve ishal semptomlarının olması nedeniyle ayırıcı tanısının çok iyi yapılması gerekir. Her ne kadar ishal COVID-19 hastalığının bir belirtisi olsa da altta yatan başka bir etken iyice sorgulanmalı, ishallerde diğer enfeksiyonlarla ko-enfeksiyon açısından hastalara gaita tetkiki mutlaka yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Sars Cov2, İshal, Entamoeba Histolytica, Amibiazis

Dysenteric Infection Due to Entamoeba Histolytica in a Covid-19 Patient

Abstract

Diarrhea may be the first or even the only sign of COVID-19 infection. Amoebic dysentery is an infectious disease that is more common in clinics ranging from asymptomatic carriage caused by Entamoeba histolytica to fulminant colitis that can lead to mortality. Here, a case of amoebic dysentery developing concurrent with COVID-19 infection is presented. A fifty-five-year old male patient was hospitalised with COVID-19 pneumonia. Nasopharyngeal swab SARS CoV2 real time PCR test was

positive. He was transferred to the intensive care unit and mechanical ventilation support was started. Favipiravir, piperacillin-tazobactam and methylprednisolone were administered. After a week, the complaint of watery diarrhea started. Entamoeba histolytica/dispar cysts and Entamoeba histolytica trophozoites were observed in stool microscopy with light microscopy in native-lugol preparation at X40 magnification. The adhesin antigen was positive. The patient was treated with metronidazole for 10 days for amoebic dysentery. Melena and hematochezia started after metronidazole treatment was completed. And he died. In the literature, there has been no previous case of amoebic dysentery developing concurrently with COVID-19. This case report is preliminary in this respect. Patients on corticosteroid therapy are at increased risk of developing severe and even fatal amoebic colitis. Long-term steroid therapy was used in this patient, and gastrointestinal bleeding was observed after amoebiasis, and the patient died. Due to the frequent use of steroids and diarrhea symptoms, especially in COVID-19 patients, the differential diagnosis should be made very well. Although diarrhea is a symptom of COVID-19 disease, another underlying factor should be questioned thoroughly, and stool examination should be performed for patients in terms of co-infection with other infections in diarrhea.

Keywords: Covid-19, Sars Cov2, Diarrhea, Entamoeba Histolytica, Amoebiasis

Presentation ID/Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3084-7339

COVID-19 Hastasında Sol Hipogastrik Arter Kanaması. Olgu Sunumu

Uzman Dr. Eren Açıkgöz¹

¹*Karadeniz Ereğli Devlet Hastanesi*

*Corresponding author: Eren Açıkgöz

Özet

Covid-19 pnomonisi küresel çapta çok ciddi bir halk sağlığı sorunu olup, bir çok klinik belirti ve komplikasyonlar görülmüştür. Hastaların eşlik eden morbitileri tedavi sürecini daha da zorlaştırmıştır. Bu çalışmada covid-19 hastasında gelişen sol hipogastrik arter kanamasının yönetimini sunuyoruz. Bilinen HT ve DM öyküsü olan 59y kadın hasta bilateral yaygın akciğer tutulumu ve solunum sıkıntısı nedeniyle yoğun bakıma alınarak tedavisine başlandı. Favipravir, metilprenisolon ve düşük molekül ağırlıklı heparin ile birlikte high flow tedavisi uygulanan hasta genel durumu düzelmesi üzerine 6. Günde servise nakledildi. Servis takibinin 3. Gününde hipotansiyon ve senkop gelişen hasta yoğun bakıma alınarak entübe edildi. ES ve sıvı replasmanı yapılan hasta genel cerrahi tarafından değerlendirildi, hipotansif seyreden hasta laparotomi yerine acil olarak girişimsel radyolojiye yönlendirildi. Yapılan anjiyoda sol hipogastrik arter kanaması tespit edilerek, embolizasyon ile kanama durduruldu. Hastanın hemodinamisi düzeldi, hemoglobi düşüşü durdu ve intotrop desteği kapatıldı. Vitalleri normal seviyelere gelen hasta extübe edilerek, servise nakil edildi. Covid-19 pnomonisinin hiperkoagulabiliteye neden olduğu bilinmektedir, genel olarak pulmoner emboli şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Splenik arter ve dalak enfarktleri da literatürde bildirilmiştir. Literatürde covid-19 hastasında antikoagulan tedaviye sekonder görülen spontan hipogastrik arter kanaması olgusuna rastlanmamıştır. Bu sebeple covid-19 hastaları sadece yoğun bakım takiplerinde değil, servs takiplerinde de spontan kanama açısından yakından takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Hipogastrik Arter Kanama

Presentation ID/Sunum No= 141**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-0962-0540***COVID-19 Pandemisi Sırasında St Segment Yükseklik Miyokard Enfarktüsü Olan Hastaların Timi Frame Count Sayısı****Uzman Dr. Şükrü Arslan¹***¹İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa Kardiyoloji Enstitüsü***Özet**

AMAÇLAR: Covid-19 pandemisinde ST segment elevasyonlu miyokard enfarktüsü (STEMI) tanısı ile acil servislere başvuran hastaların semptomlarının geç dönemlerinde hastaneye başvurduğu görülüyor. Çalışmamızda STEMI hastalarında pandemi döneminin TIMI kare sayısı (TFC) üzerine etkilerini araştırmayı amaçladık. **YÖNTEMLER:** Çalışmamıza pandemi dönemi (11 Mart-11 Haziran 2020) ve bir önceki yılın aynı döneminde (11 Mart-11 Haziran 2019) STEMI ile hastanemize başvuran ve primer PKG yapılan hastalar dahil edildi. Pandemi döneminde başvuran 70 hasta grup 1, bir önceki yıla dahil edilen 55 hasta grup 2 olarak tanımlandı. Anjiyografik görüntü kayıtları incelendi ve deneyimli iki girişimsel kardiyolog tarafından TFC miktarları belirlendi. **SONUÇLAR:** Hem grup 1 hem de grup 2 demografik ve biyokimyasal parametrelerde benzerdi. Grup 1'deki hastaların başvurularında anlamlı gecikme oldu(4,8±1,7 vs. 2,5±1.4 saat; p<0,001). Anjiyografik sonlanım noktası olarak reflow yapılmama sıklığı grup 1'de daha yüksekti ancak gruplar arasında istatistiksel anlamlılığa ulaşmadı (%9.1'e karşı %14; p: 0.42). Grup 1'deki hastaların hastane içi mortalitesi grup 2'deki hastalardan anlamlı derecede yüksekti (sırasıyla (sırasıyla %11,4 ve %1,8, p=0,04). TFC, hastane içi kardiyak olayların bağımsız öngördürücüsü olarak bulundu (OR: 1.17, %95 CI:1.05-1.31, p< 0.01). **SONUÇ** Çalışmamızda pandemi döneminde başvuran STEMI hastalarında TFC ve hastane içi olay sıklıklarının daha yüksek olduğunu saptadık. SARS-CoV-2 virüsü doğrudan verdiği zararlar nedeniyle morbidite ve mortaliteye neden olmaktadır. Ancak tüm dünyada en önemli ölüm nedeni olan kardiyovasküler hastalıkların tanı ve tedavisinde gecikmelere neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pandemic, St Segment Elevation Myocardial Infarction, Timi Frame Count

Timi Frame Count of the Patients With St Segment Elevation Myocardial Infarction During COVID-19 Pandemic**Abstract**

OBJECTİVES: It is observed that patients who applied to the emergency departments with the diagnosis of ST-segment elevation myocardial infarction (STEMI) in the Covid-19 pandemic applied to the hospital in the late stages of their symptoms. In our study, we aimed to investigate the effects of pandemic period on TIMI frame count(TFC) in STEMI patients. **METHODS:** In our study, patients who were admitted to our hospital with STEMI and underwent primary PCI during the pandemic period (11 March-11 June 2020) and the same period of the previous year(11 March-11 June 2019) were included. 70 patients admitted during the pandemic period were defined as group 1, and 55 patients included in

the previous year were defined as group 2. Angiographic image recordings were reviewed and TFC were quantified by two experienced interventional cardiologists. **RESULTS:** Both group 1 and group 2 were similar in demographical and biochemical parameters. There was a significant delay in the presentations of the patients with group 1 ($4,8 \pm 1,7$ vs. $2,5 \pm 1,4$ hours; $p < 0,001$). The frequency of no reflow as an angiographic endpoint was higher in group 1 but did not reach statistical significance between groups ($9,1$ vs 14 ; $p: 0,42$). In-hospital mortality of the group 1 patient was significantly higher than the patients of the group 2 ($11,4$ vs $1,8$ respectively, $p=0,04$). TFC was found to be the independent predictor of in-hospital cardiac events (OR: 1.17, 95% CI:1.05-1.31, $p < 0.01$). **CONCLUSION** In our study, we found that TFC and in-hospital event frequencies were higher in patients with STEMI who applied during the pandemic period. The SARS-CoV-2 virus causes morbidity and mortality due to the damages it directly causes. However, it was caused delays in the diagnosis and treatment of cardiovascular diseases, which are the most important cause of death all over the world.

Keywords: Covid-19 Pandemic, St Segment Elevation Myocardial Infarction, Timi Frame Count

Presentation ID/Sunum No= 166**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-0380-9190***COVID-19 Pandemisinde Geriatrik Popülasyonda Meme Kanseri Cerrahisi; Üçüncü Basamak Merkez Deneyimi****Arş.Gör.Dr. Ahmet Karayığit¹ , Arş.Gör.Dr. Dursun Burak Özdemir¹ ,
Uzman Dr. Hayrettin Dizen²***¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji BD**²Eskişehir Acıbadem Hastanesi Genel Cerrahi Bölümü***Özet**

Amaç: Meme kanseri dünyada kadınlar arasında en sık görülen malign tümör olup, kadınlarda görülen tüm malignitelerin %30'unu oluşturur. Altmış beş yaş ve üstü kadınlarda kansere bağlı ölümlerinin en sık sebebidir. Görülme sıklığı yaşla birlikte artar. Altmış beş yaş üzeri kadınlarda meme kanseri görülme sıklığı 322/100.000 iken, 85 yaş üzerinde bu oran 375/100.000'e kadar çıkmaktadır. Aralık 2019'da Wuhan'dan tüm dünyaya yayılan koronavirüs hastalığı (COVID-19) Türkiye'de sağlık sistemini önemli ölçüde etkilemiştir. Sağlık profesyonelleri COVID-19 hastalarını etkin bir şekilde tedavi ederken onkolojik hastaların da tedavilerine devam etmeleri gerekmektedir. Çalışmamızda meme kanseri nedeniyle kliniğimizde opere edilen 65 yaş ve üzerindeki hastaların klinik ve patolojik sonuçlarını, erken dönem mortalite ve morbiditelerini literatür bilgisi ışığında sunmayı amaçladık. Hastalar ve metod: Çalışma Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji Kliniğinde pandeminin başlangıcı olarak ilan edilen 11 mart 2020'den mayıs 2021' e kadar meme kanseri nedeniyle opere edilen geriatrik hastalar retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Pandemi süresince meme kanseri nedeni ile opere edilen 281 hastanın geriatrik yaş grubunda olan 37'si çalışmaya dahil edildi. Hastaların 35'i (%94,5) kadın 2'si (%5,5) erkekti. Hastaların yaş ortalaması 71,1 (65-84) idi. 36 hasta (%97,2) invaziv duktal karsinom, 1 hasta (%2,8) invaziv lobüler karsinom tanısı ile opere edildi. Yirmisekiz hastaya (%61,8) mastektomi, 9 hastaya (%38,2) meme koruyucu cerrahi uygulandı. Onyediyedi hastaya (%46) sentinel lenf nodu biyopsisi uygulandı. Bir hastaya tamamlayıcı aksiller diseksiyon uygulandı. 20 hastaya (%54) aksiller lenf nodu diseksiyonu uygulandı. Olguların 4'ünde (%10,8) Evre-1, 25'inde (%67) Evre-2, 7'sinde (%19) Evre-3 ve 1 hastada (%2,8) Evre-4 hastalık olduğu tespit edildi. Sonuç: İleri yaş ve komorbidite Covid-19 hastalığı için risk faktörüdür. Bu durum göz önüne alındığında risk azaltma kavramı kanserli yaşlı hastalar için oldukça önemlidir. Bu nedenle yaşlı hastaların rutin kanser tedavisi hospitalizasyon ihtiyacını en aza indirecek şekilde uyarlamalıdır. Kanser cerrahisi, elektif olmayan bir prosedür olarak kabul edilmesine rağmen, pandemi döneminde sağlık alanında kullanılan tüm ekipman, yoğun bakım ve personel pandemi hastalarının izolasyon, tanı ve tedavileri için kullanılması nedeniyle yine de gecikebilir. Ancak onkolojik hastaların tedavilerindeki gecikmelerin prognozu olumsuz etkileyebileceği akılda tutularak bu hastalarda multidisipliner yaklaşımla hastanın durumu, hastane koşulları ve fayda-zarar dengesi dikkate alınarak tedavi planlaması yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Meme Kanseri, Geriatri

Presentation ID/Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

COVID-19 Pandemisinin Çocuk Psikiyatri Başvuruları Üzerine Etkisi: Retrospektif Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Gülen Güler Aksu¹ , Uzman Dr. Pelin Dağ²

¹Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Anabilim Dalı

²Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi

*Corresponding author: Gülen Güler Aksu

Özet

Bu çalışmada pandeminin çocuk psikiyatri başvuru nedenleri üzerine etkisi ve pandemiyle birlikte değişen ruhsal bozuklukların çerçevesi incelenecektir. Bu amaçla Mersin Üniversitesi Çocuk Psikiyatri polikliniğine 2018 Temmuz ayında ve 2021 Temmuz ayında başvuran tüm çocuk ve ergenler retrospektif incelendi. Hastaların sosyodemografik verileri, başvuru şikayetleri ve mevcut tanıları değerlendirildi. Pandemi öncesi 256, pandemi sonrası 110 hasta verisine ulaşıldı. Danışmanlık ve adli başvurular dışlandığında pandemi öncesi en sık başvuru sebebi sıklık sırasına göre sinirlilik (n: 38, %14.8), davranışsal problemler (n:28, %10.9) ve öğrenme güçlüğü (n:28, %10.9) iken pandemi sonrası dönemde ise davranışsal problemler (n: 13, 11.8), korku-kayı (n:11, %10) ve sinirlilik (n:10, %9.1). Pandemi öncesi dönemde en sık saptanan ruhsal bozukluklar sırasıyla DEHB (n:66, %25.8), mental retardasyon (n:38, %14.8) ve diğer bozukluklar (n:19, %7,4) iken pandemi sonrası dönemde sırasıyla DEHB (n:19,%17.3), depresif bozukluk (n:15, %13.6) ve mental retardasyondur (n:14, %12.7). Oransal artışın en fazla olduğu tanı major depresif bozukluk ve anksiyete bozukluklarıydı. Covid-19 pandemisinin çocuk çağında stres ilişkili ruhsal bozuklukların gelişimi açısından tetikleyici olduğu görülmektedir. Bu bağlamda çocuk ve ergenlerin ruhsal bozukluklar açısından fark edilmesi ve desteklenmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Çocukluk Çağı Rusal Bozuklukları, Kaygı Bozukluğu

Effect of COVID-19 Pandemic On Childhood Psychiatry Applications: A Retrospective Study

Abstract

In this study, it was aimed effects of the pandemic on the reasons for applying to the child psychiatry clinic and the framework of mental disorders that have changed with the pandemic will be examined. For this purpose, all children and adolescents who applied to Mersin University Child Psychiatry outpatient clinic in July 2018 and July 2021 were analyzed retrospectively. The sociodemographic data of the patients, complaints and, diagnoses were evaluated. 256 pre-pandemic, 110 post-pandemic patients were recruited. When counseling and forensic applications were excluded, the most common reasons for admission in the pre-pandemic period were nervousness (n: 38, 14.8%),

behavioral problems (n: 28, 10.9%) and, learning difficulties (n: 28, 10%, respectively) while behavioral problems (n: 13, 11,8), fear-anxiety (n:11, 10%), and nervousness (n:10, 9.1%), were in the post-pandemic period, respectively. The most common mental disorders ADHD (n: 66, 25.8%), mental retardation (n: 38, 14.8%) and other disorders (n:19, 7.4%) in the pre-pandemic period while ADHD (n:19, 17.3%), depressive disorder (n:15, 13.6%) and mental retardation (n:14, 12.7%) were in post-pandemic period. The diagnoses with the highest proportional increase were major depressive disorder and anxiety disorders. Pandemic seems to trigger the development of stress-related mental disorders in childhood. It is useful to notice and support psychiatric disorders in children and adolescents.

Keywords: Covid-19, Pandemic, Childhood Mental Disorders, Anxiety Disorder

Presentation ID/Sunum No= 113**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-3544-3509***COVID-19 Pandemisinin Rotavirüs Prevalansına Etkisi****Uzman Dr. Nazmiye Ülkü Tüzemen¹**¹*Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı***Corresponding author: Nazmiye Ülkü Tüzemen***Özet**

Ülkemizde yapılan çalışmalarda akut gastroenteritlerin en sık nedeninin viral nedenler olduğu ve çocuklarda en sık rotavirus olduğu gösterilmiştir. Çalışmamızın amacı Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde COVID-19 öncesi ve COVID-19 döneminde görülen rotavirüs verilerini karşılaştırmaktır. Pandemi öncesi (Ekim 2018 – Şubat 2019) 17 ay ve pandemi dönemindeki (Mart 2020 - Temmuz 2021) 17 ay olarak iki ayrı dönemde beş yaş altı çocuklardan Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı'na gönderilen dışkı örnekleri incelendi. Akut gastroenterit nedeniyle başvuran beş yaş altı çocuklardan (n=1879) alınan dışkı örneklerinden 3497 adet rotavirüs antijen testi çalışıldı. Pandemi öncesinde 1233 çocuktan rotavirüs çalışıldı, aylık ortalama pozitif olgu sayısı 25,9 olmak üzere toplamda 441 (%35,7) çocukta pozitiflik bulundu. Pandemi döneminde 646 çocuktan rotavirüs çalışıldı, aylık ortalama pozitif olgu sayısı 5,76 olmak üzere toplamda 98 (%15,2) çocukta pozitiflik bulundu. İki dönem kıkare testi ile karşılaştırıldığında ($p<0,001$) pandemi dönemindeki rotavirüs pozitiflik oranının anlamlı olarak azaldığı saptandı. Rotavirüs insandan insana en sık fekal oral yolla bulaşır. Rotavirüs çevrede uzun süre stabil kaldığından kontamine yüzeylere temas veya kontamine su ve yiyeceklerle de rotavirüs bulaşabilir. Temiz su kullanımı ve dikkatli el yıkama virüsün bulaşmasını azaltmada önemlidir. Pandemi döneminde kişisel hijyen kurallarına uyum konusunda hem yetişkinlerin hem de pandemi boyunca açık kalan kreşlerin kişisel hijyen konusunda vermiş oldukları eğitim ile farkındalık artmış ve rotavirüs pozitiflik oranı azalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Rotavirüs, Covid-19

The Effect of the COVID-19 Pandemic On the Prevalence of Rotavirus**Abstract**

Studies conducted in our country have shown that the most common cause of acute gastroenteritis is viral agents, and rotavirus is the most common in children. The aim of our study is to compare the rotavirus data seen in Bursa Uludağ University Health Application and Research Center before and during the COVID-19 period. Stool samples sent to the Medical Microbiology Laboratory from children under the age of five were examined in two separate periods, 17 months before the pandemic (October 2018 – February 2019) and 17 months during the pandemic period (March 2020 - July 2021). 3497 rotavirus antigen tests were studied from stool samples taken from children under the

age of five (n=1879) who presented with acute gastroenteritis. Before the pandemic, rotavirus antigen test performed on 1233 children, and a total of 441 (35.7%) children were found to be positive, with an average of 25.9 positive cases per month. During the pandemic period, rotavirus antigen test performed on 646 children, and positivity was found in a total of 98 (15.2%) children, with a monthly average number of positive cases of 5.76. When compared with the two-period by chi-square test ($p<0.001$), it was determined that the rate of rotavirus positivity in the pandemic period decreased significantly. Rotavirus is most commonly transmitted from person to person by the fecal-oral route. Since rotavirus remains stable in the environment for a long time, rotavirus can also be transmitted by contact with contaminated surfaces or by contaminated water and food. The use of clean water and careful hand washing are important in reducing transmission of the virus. During the pandemic period, both adults and kindergarten teachers have adapted to the personal hygiene rules, awareness has increased and the rotavirus positivity rate has decreased because of the trainings on personal hygiene.

Keywords: Rotavirüs, Covid-19

Presentation ID/Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7247-8164

COVID-19'a Bağlı Sitokin Fırtınasında Alternatif Bir Tedavi: Sitokin Filtreli Sürekli Renal Replasman Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Açık¹ , Dr. Öğretim Üyesi Gülen Açık¹
¹Okan Üniversitesi

Özet

COVID-19'un neden olduğu şiddetli akut solunum yolu sendromu (SARS-CoV-2) ile enfekte hastalarda ölüme kadar birçok ciddi durum gözlenebilmektedir. Bu ciddi semptomlar, sitokin fırtınası ile ilişkilendirilmiştir. Sitokin fırtınası interlökin-2 (IL-2), interlökin-4 (IL-4), interlökin-6 (IL-6) gibi çok sayıda sitokinin üretiminde ani bir artışla ortaya çıkar. Sitokin fırtınası tedavisi için sitokinleri hedefleyen birkaç immunsupresif ajan, steroid tedavisi ve sürekli renal replasman tedavisi (SRRT) önerilmiştir. Biz de hastanemizde Nisan 2021'de yoğun bakımımızda tedavi ettiğimiz iki hastamızı sunmayı amaçladık. İlk hastamız 47 yaşında, Tip -2 Diabetes Mellitus (DM) ve hipotiroidi tanıları olan, polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) testi pozitifliğinin 7. gününde dahiliye kliniğine yatırılan ve sitokin fırtınası tanısı konulan bir hastaydı. İkinci hastamız 59 yaşında, herhangi bir komorbiditesi bulunmayan, PCR pozitifliğinin 7. gününde göğüs hastalıkları kliniğine yatırılarak sitokin fırtınası tanısı konulan bir hastaydı. Her iki hasta da takibi sırasında solunum sıkıntısının artması ve desatüre olmaları nedeniyle yoğun bakıma transfer edilerek tedavilerine devam edildi. IL-6, ferritin, C-reaktif protein (CRP), laktat dehidrogenaz (LDH) ve nötrofil lenfosit oranı (NLR) seviyeleri yüksek bulunan ve diğer tedavilere cevap vermeyen hastalara sitokin filtreli sürekli renal replasman tedavisi (SRRT) başlandı. Her iki hastanın da takipleri sırasında IL-6 düzeyi düşmesine rağmen diğer laboratuvar değerlerinde ve kliniklerinde düzelme olmaması üzerine sitokin filtreli SRRT tedavileri sonlandırıldı. Her iki hastamızı da COVID-19 enfeksiyonuna bağlı komplikasyonlar nedeniyle kaybettik. Sitokin fırtınası COVID-19 ile enfekte olan hastalarda yüksek mortaliteden sorumludur. Sitokin fırtınasında sitokinleri kandan SRRT ile uzaklaştırmak iyi bir tedavi yöntemi olarak düşünülebilir; fakat daha geniş kapsamlı çalışmalar yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Sitokin Fırtınası, Sürekli Renal Replasman Tedavisi

An Alternative Treatment for the COVID-19 Cytokine Storm: Continuous Renal Replacement Therapy With Cytokine Filter

Abstract

Many serious conditions can be observed in patients infected with severe acute respiratory syndrome (SARS-CoV-2) caused by COVID-19, up to death. These severe symptoms have been associated with cytokine storm. Cytokine storm occurs with a sudden increase in the production of multiple cytokines such as interleukin-2 (IL-2), interleukin-4 (IL-4), interleukin-6 (IL-6). Several

immunosuppressive agents targeting cytokines, steroid therapy, and continuous renal replacement therapy (CRRT) have been suggested for the treatment of cytokine storm. We aimed to present the two patients we treated in our intensive care unit in April 2021 in our hospital. Our first patient was 47 years old with Type -2 Diabetes Mellitus (DM) and hypothyroidism, admitted to the internal medicine clinic on the 7th day of polymerase chain reaction (PCR) positivity and diagnosed as cytokine storm. Our second patient was a 59-year-old who did not have any comorbidities and was admitted to the pulmonology clinic on the 7th day of PCR positivity and diagnosed with cytokine storm. Both patients were transferred to the intensive care unit (ICU) due to increased respiratory distress and desaturation during the follow-up period, and their treatment continued. Cytokine filtered continuous renal replacement therapy (CRRT) was started in patients with high IL-6, ferritin, C-reactive protein (CRP), lactate dehydrogenase (LDH), neutrophil lymphocyte ratio (NLR) levels that did not respond to other treatments. Despite the decrease in IL-6 levels during the follow-up of both patients, CRRT treatments with cytokine filter were terminated because there was no improvement in other laboratory values and clinics. We lost both of our patients due to complications related to COVID-19 infection. Cytokine storm is responsible for high mortality in patients infected with COVID-19. Removal of cytokines from blood by CRRT can be considered as a good treatment method in cytokine storm; however, we think that more comprehensive studies should be done.

Keywords: Cytokine Storm, Continious Renal Replacement Therapy

Presentation ID/Sunum No= 53**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2864-6041***COVID-19'da Sitokinlerin Etkisi****Uzman Dr. Kenan Demir¹, Selim Görgün¹***¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Mikrobiyoloji Laboratuvarı***Corresponding author: Kenan Demir***Özet**

Hastalarda kullanılan ilaçlar ve geçirilen enfeksiyonlar sitokin adı verilen proinflamatuvar belirteçlerin salınımına neden olmaktadır. Ancak zaman zaman bu durum organizmada immünopatolojik reaksiyonları da tetikleyerek genel olarak sitokin fırtınası olarak da adlandırılan aşırı sitokin üretimine neden olabilir. Çalışma Pubmed, Google Scholar ve Ulakbilim veri tabanlarının sistematik bir incelemesinden oluşmuştur. Makale araması, sistematik İncelemeler ve meta-analizler için sık olarak kullanılan raporlama öğeleri (PRISMA) kriterlerine uygun göre gerçekleştirilmiştir. "Covid-19" ve "Sitokin" veya "Sitokin fırtınası" terimleri, arama terimleri olarak kullanılmıştır. Vaka sunumları değerlendirme dışı bırakılmıştır. Derleme sonucu; literatürde sitokin fırtınası geçiren covid-19 hastalarında kötü klinik prognoz birlikteliğini gösteren çok sayıda yayın bulunmaktadır. Aşırı sitokin salınımı ayrıca patofizyolojik bir belirteç ve akut solunum yetmezlik sendromu (ARDS) göstergesi olarak ta kabul edilmektedir. Sitokin salınım sendromu (SSS), hafif bir myalji belirtisinden kalp ve dolaşım, solunum ve üriner sistem tutulumuyla hastada mortaliteye uzanan klinik sonuçlara neden olabilir. Bu klinik sonuçlar, çeşitli enfeksiyon etkenleri ve corona virüslerin alveolar epitel hücrelerine bağlanması ile başlar. Bu durum hastada yabancı görülen antijenlere karşı adaptif bağışıklık sistemini aktive etmesine neden olur ve çeşitli sitokinlerin salınmasıyla sonuçlanır. Bu mediatörler arasında interferon (IFN), interlökin 6 (IL-6), interlökin 10 (IL-10), Granulocyte colony stimulating faktör (G-CSF), interferon- γ (IFN- γ), inducible protein 10, Monocyte chemoattractant protein 1 (MCP 1), Macrophage inflammatory protein 1- α (MIP- α), Tumor necrosis factor- α (TNF- α) gösterilebilir. Salınan sitokinler hastada vasküler geçirgenliği artırır. Akciğerde özellikle alveollerde eksüda artışına, dispne ve solunum yetmezliğine neden olabilir. Sitokinler, ayrıca pıhtılaşma ve dissemine intravasküler koagüsyona (DIC) yol açabilen ciddi endotel hasarı ile sonuçlanan klinik tablolara da katkı sunmaktadır. Bu hastalarda serum endocan seviyelerinde artış görüldüğü ve çeşitli sitokinlerin salınımlarının arttığı bildirilmektedir. Hastalardaki sitokin salınımının erken kontrolü, immünomodülatörler ve sitokin antagonistleri gibi terapiler ile hastaların sağkalım şansını arttırdığı için tüm enfeksiyon hastalıkları gibi covid-19'da sitokinler her zaman yakından takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Sitokin Salınımı, Literatür Derlemesi

Presentation ID/Sunum No= 16**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2864-6041***COVID-19'un Erkek Üreme Sistemi Üzerine Etkisi****Uzman Dr. Kenan Demir¹***¹Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Corona virüs hastalığı 2019 (COVID-19) şiddetli akut solunum sendromu Corona virüsü 2 (SARS-CoV-2)'nin neden olduğu bulaşıcı bir hastalıktır. İlk vaka Çin'in Hubei eyaletinin Wuhan şehrinde Aralık 2019 tarihinde karşılaşıldığından bu yana yayılarak, tüm dünyayı etkileyen ve halen devam eden bir pandemiye neden olmuştur. Pandemi sadece mortalite açısından değil enfeksiyonları geçiren kişilerde etkilediği organlar, organ sistemleri ve bıraktığı hasarlar yönüyle de multidisipliner olarak araştırılmaktadır. Bu organlar ve sistemler içerisinde üreme sistemini ilgilendiren organlar da bulunmaktadır. Üreme sisteminin nasıl ve ne derece etkilendiği ve bunun hasta üzerindeki sonuçları infertilite ve bulaş yönünden önem arz etmektedir. Bazı viral enfeksiyonlar ve erkek infertilitesi arasındaki ilişki daha önceden çeşitli araştırmalarla ortaya konmuştur. Son bir yılda COVID-19 olgularındaki artış sonucu testislerdeki tutulumu ve etkileri ile ilgili çalışmalar da yapılmıştır. Bu bildiride literatür üzerinden güncel çalışmalar bir araya getirilerek COVID-19 enfeksiyonunun infertilite üzerine olası etkisi araştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, İnfertilite, Erkek İnfertilitesi

Presentation ID/Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5990-0674

COVID 19 Pandemisinde Ülkeler Arası Karşılaştırma İçin Dijital Epidemiyoloji Uygulaması: Turcovid19 Ülkeler Tablosu

Mustafa Yılmaz¹, Dr. Abdullah Uçar², Uzman Dr. Şeyma Arslan²

¹İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi

²Sağlık Bakanlığı

Özet

Giriş 2019'da görülen SARS-CoV-2 virüsünün Dünya Sağlık Örgütü(DSÖ)'ne bildirilmesinin ardından Mart 2020'de DSÖ tarafından pandemi ilan edildi. Dijital epidemiyoloji, pandeminin kolay, hızlı ve doğru anlaşılıp değerlendirilmesi adına karar vericiler için kritik bir rol üstlenmektedir. Pandemi sürecinde salgın verilerini gerçek zamanlı sunan çevrimiçi platformlar popülaritesini arttırmıştır. CSSE, OWID, IHME, Worldometer gibi platformlar, salgının izlenmesinde öncü rol üstlenmiştir. Bu platformların sunduğu veriler ve analizler karar vericilerin ve bilim insanlarının hızlı ve etkin kararlar alabilmesine fırsat sunmaktadır. Bu çalışmayla, Türkiye COVID19 Pandemi İzlem Ekranı (TURCOVID19) projesi kapsamında geliştirilen ve pandemi Türkiye'nin diğer ülkeler arasındaki konumunu görebilme imkanı sağlayan "TURCOVID19 Ülkeler Tablosu" tanıtılmaktadır. Materyal Metot Çalışma kapsamında oluşturulan dinamik veri tabanına CSSE, ICL ve Dünya Bankası'ndan 185 ülkeye ait toplam vaka ve ölüm, günlük vaka ve ölüm sayıları, 2020 yılı nüfus verileri, Rt değerleri olmak üzere 6 kategoride veri GoogleAppsScript ile otomatize edilerek çekilmektedir. Bu girdiler kullanılarak 11 parametre (birim nüfusta günlük ve toplam vaka ve ölüm sayıları, günlük vaka ve ölüm sayılarının 7 günlük ortalama değerleri, günlük vaka ve ölüm değerleri tepe değerleri, günlük vaka ve ölüm sayılarının ikiye katlanma süreleri, vaka ölümlülük hızı) otomatik hesaplanmaktadır. Bulgular Bu çalışmanın yayınlandığı sırada Türkiye 100 bin kişi başına vaka ve 1 milyon kişi başına ölüm sayısı sıralamasında sırasıyla 33. ve 39. sıradadır. Son 7 günlük ortalama vaka ve ölüm sıralamasında ise sırasıyla 11. ve 12. sıradadır. Toplam vaka ve ölüm sayıları sıralamasında ise sırasıyla 7. ve 19. sıradadır. Toplam vaka, toplam ölüm ve 7 günlük ortalama vaka sayısında listenin başında ABD, vaka ölümlülük hızı sıralamasında ise Yemen listenin başında yer almaktadır. En yüksek Rt değerine sahip 3 ülke sırasıyla Azerbaycan (1,94), Bulgaristan (1,62), Japonya(1,46)'dır. Sonuç Bu çalışmayla dünya genelinde salgın seyrine dair temel epidemiyolojik göstergeler "TURCOVID19 Ülkeler Tablosu"yla sunulmuştur. "TURCOVID19 Ülkeler Tablosu" bilim insanları, karar vericiler için pandeminin seyrini güncel olarak izleyebilme imkanı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Epidemiyoloji, Pandemi, Turcovid-19

Presentation ID/Sunum No= 211**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-8127-2208***Deksmedetomidinin Fentanile Tolerans Geliştiren Sıçanların M-Opioid Reseptör Ekspresyonu Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi**

**Arş.Gör. Deniz Yıldız Pehlivan¹, Dr. Öğretim Üyesi Ali Yücel Kara¹, Prof.Dr. Ahmet Koyu¹,
Dr. Öğretim Üyesi Fatma Şimşek¹**
¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

*Corresponding author: Deniz Yıldız Pehlivan

Özet

Giriş: Fentanil (FEN) ağrı tedavisinde yaygın olarak kullanılan güçlü bir sentetik opioid analjeziktir. μ -opioid reseptör (MOR)'ler, opioidlerin farmakolojik etkilerine aracılık etmektedir. Opioidlerin uzun süreli kullanımı tolerans gelişimine neden olabilmektedir. Opioid toleransında MOR ve noradrenerjik sistemlerin önemli rolleri vardır. Deksmetomidin (DEX, α -2 adrenoseptör agonisti)'in FEN'e tolerans geliştirmiş sıçanlarda MOR'lar üzerine olası etkileri bilinmemektedir. Amaç: Bu çalışmada, DEX, FEN ve bunların kombinasyonun sıçan periaquaduktal gri cevher (PAG) ve spinal kordundaki (SC) MOR ekspresyonu üzerine etkilerinin immünohistokimyasal olarak incelenmesi amaçlandı. Yöntem: Kontrol (salin), FEN (40 μ g/kg), DEX (10 μ g/kg) ve FEN+DEX (40 μ g/kg + 10 μ g/kg) gruplarına üç gün boyunca (günde iki kez) intraperitoneal enjeksiyon uygulandı. FEN toleransının ikinci gün geliştiği tespit edildi. Üçüncü günün sonunda sakrifiye edilen sıçanların PAG ve servikal SC'ları çıkarıldı. Doku örnekleri hematoksilin-eozin (H&E) boya ile boyandı ve histopatolojik değişiklikler incelendi. İmmünohistokimyasal analiz için anti-MOR primer antikoru kullanılarak indirekt immünohistokimyasal yöntem uygulandı. İmmünohistokimyasal değerlendirme immünreaktivite derecesine göre yapıldı ve pozitif boyanmış hücrelerin yoğunluğuna göre skorlandı. MOR ekspresyonunun skorlamasında, hiç ekspresyon yoksa 0; zayıf ise skor 1+; orta ise skor 2+; güçlü ise skor 3+ kabul edildi. Bulgular: Tüm grupların histopatolojik incelemesinde herhangi bir patolojik değişikliğe rastlanmadı. Cerebrum ve SC morfolojik yapısı normal görünümdeydi. İmmünohistokimyasal analiz sonuçları, grupların MOR ekspresyon seviyeleri arasında (PAG'da ve SC'de) anlamlı bir fark olmadığını ortaya çıkarmıştır ($p>0,05$). Sonuç: DEX, FEN ve bunların kombinasyonunu alan sıçanların SC ve PAG'ındaki MOR ekspresyonu seviyelerinde belirgin bir değişikliğin olmadığı görülmüştür. Bulgularımız, kısa süreli uygulanan FEN ve DEX'in MOR ekspresyon seviyesinde belirgin değişiklik oluşturamayacağı görüşünü destekler niteliktedir. Elde ettiğimiz sonuçlar, özellikle ilk günlerde gelişen FEN toleransında MOR ekspresyon yoğunluğundaki değişimden ziyade ikincil haberci sistemindeki değişikliklerin daha etkin olabileceğini düşündürmektedir. DEX'in FEN toleransı üzerinde moleküler düzeydeki etkisini ortaya çıkarabilmek için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır. Bu çalışma, İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Proje Koordinatörlüğü tarafından desteklenmiştir. Proje Numarası: 2020-TDR-SABE-0005

Anahtar Kelimeler: Fentanil Toleransı, Deksmetomidin, M-Opioid Reseptörü, İmmünohistokimya, Sıçan

Investigation of the Effect of Dexmedetomidine On M-Opioid Receptor Expression in Fentanyl Tolerant Rats

Abstract

Objective: Fentanyl (FEN) is a potent synthetic opioid analgesic widely used in the treatment of pain. μ -opioid receptors (MOR) mediate the pharmacological effects of opioids. Long-term use of opioids can lead to the development of tolerance. MOR and noradrenergic systems have important roles in opioid tolerance. The possible effects of dexmedetomidine (DEX, α -2 adrenoceptor agonist) on MORs in FEN-tolerant rats are unknown. This study was aimed to immunohistochemically investigate the effects of DEX and FEN and their combination on MOR expression in periaqueductal gray matter (PAG) and spinal cord (SC) in rats. **Method:** Control (saline), FEN (40 μ g/kg), DEX (10 μ g/kg) and FEN+DEX (40 μ g/kg + 10 μ g/kg) groups were administered intraperitoneal injections twice daily for three days. It was determined that FEN tolerance developed on the second day. The PAGs and cervical SCs of the sacrificed rats were dissected out at the end of the third day. The tissue sections were stained with hematoxylin-eosin (H&E) dye and histopathological changes were examined. Indirect immunohistochemical method was employed using anti-MOR primary antibody for immunohistochemical analysis. Immunohistochemical evaluation was performed according to the degree of immunoreactivity. Expression of MOR was scored according to the intensity of positively stained cells as negative (score = 0), weak (score = 1+), moderate (score = 2+), and strong (score = 3+). **Results:** No pathological changes were found in the histopathological examination of all groups. Morphological structure of cerebrum and SC was normal. Immunohistochemical analysis results show that there was no significant difference between the MOR expression levels of the groups (in both PAG and SC) ($p > 0.05$). **Conclusion:** It was determined that there was no significant change in MOR expression levels in SC and PAG of rats receiving DEX and FEN and their combination. Our findings support the view that short-term administration of FEN and DEX can not induce significant changes in levels of MOR expression. Our results suggest that changes in the secondary messenger system may be more effective in fentanyl tolerance, especially in the first days, rather than the change in intensity of MOR expression. Further studies are needed to reveal the effect of DEX on FEN tolerance at the molecular level. This study was supported by the Scientific Research and Project Coordinatorship of Izmir Katip Celebi University. Project Number: 2020-TDR-SABE-0005

Keywords: Fentanyl Tolerance, Dexmedetomidine, M-Opioid Receptor, Immunohistochemistry, Rat

Presentation ID/Sunum No= 39**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-9941-3109***Deprem Sonrası Covid Yoğun Bakım Tahliyesi ve Yoğun Bakım Afet Planı****Dr. Öğretim Üyesi Pınar Ayvat¹, Doç.Dr. Hakan Gülmez¹***¹İzmir Demokrasi Üniversitesi***Özet**

Hastaneler topluma hizmet veren önemli kurumlardır. Deprem gibi afet durumlarında topluma hizmet görevini güvenle sürdürebilmeli, toplumun güvenle sığınabileceği yerler olmalıdır. Ülkemiz gibi deprem kuşağında olan ve sık sık depremi tecrübe eden ülkelerde, kalabalık kitlelerin bulunduğu okul, üniversite gibi kamu kurumları ve hastaneler, deprem yönetmeliğine göre güçlendirilmelidir. Yaşadığımız bu olguda 30 Ekim 2020 günü İzmir’de yaşanan deprem felaketi sonrası, hastane binamız hasar gördü ve tahliye kararı alındı. Öncelikle kendisi yürüyebilen hastalar hasta yakınları eşliğinde ve destekle yürüyebilen hastalar personel yardımı ile güvenli alana çıkarıldı. Ağır durumdaki kritik yoğun bakım hastaları ise en sona bırakıldı, yoğun bakımda takip ve tedavilerine devam edildi. Uzun uğraşlar ve görüşmeler sonucunda her bir Covid yoğun bakım hastası için Covid Yoğun Bakım şartları ve boş yatağı olan bir hastane ayarlandı ve hasta nakline başlandı. Sorumlusu olduğum Covid-19 Yoğun Bakım Ünitesi başarılı bir şekilde tahliye edildi. Yaşanan bu olay hastanedeki her birimin sorumlusunun afet durumlarına hazırlıklı olmasını ve bir afet planı oluşturmasının gerekliliğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Covid Yoğun Bakım, Tahliye, Deprem

The Evacuation of the Covid Intensive Care Unit After Earthquake and Intensive Care Unit Disaster Plan**Abstract**

Hospitals are important institutions serving the society. In case of disasters such as earthquakes, they should be able to continue their duty of service to the community safely, and there should be places where the society can safely take shelter. In countries like our country, which are in an earthquake zone and frequently experience earthquakes, public institutions such as schools, universities, and hospitals with large populations should be strengthened according to earthquake regulations. In this case, after the earthquake disaster in İzmir on October 30, 2020, our hospital building was damaged and it was decided to evacuate. First of all, patients who were able to walk were accompanied by their relatives, and then patients who could walk with support were taken to the safe area with the help of personnel. Critical intensive care patients in severe condition were left for last, and their follow-up and treatment continued in the intensive care unit. As a result of long efforts and negotiations, a hospital with Covid Intensive Care conditions and an empty bed was arranged for each Covid intensive care patient and then the patient transfer was started. The Covid-19 Intensive Care Unit, which I was responsible for, was evacuated successfully. This event has once again demonstrated that the responsible of each unit in the hospital should be prepared for disaster situations and create a disaster plan.

Keywords: Covid Intensive Care, Evacuation, Earthquake

Presentation ID/Sunum No= 3**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Dikkat Eksikliği / Hiperaktivite Bozukluğu Olan Prepubertal Erkek Çocuklarda Otistik Özellikler ile Serum Testosteron, Oksitosin ve Androstenedion Düzeyleri Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Abdülbaki Artık¹,
Prof. Sadriye Ebru Çengel Kültür²
¹Uşak Üniversitesi
²Hacettepe Üniversitesi

Özet

Amaç: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) olan çocuklar otizm spektrum bozukluklarına benzer sorunlarla karşı çıkabilir ve sosyal davranışlarda bozukluk gösterebilirler. Ayrıca DEHB'li çocuklarda kişilerarası ilişki bozuklukları ile ToM becerileri arasında ilişki vardır. Ayrıca, ASD, doğum öncesi yüksek androjen seviyelerine maruz kalma ile ilişkilidir ve oksitosin duyguların modülasyonunda, stresle başa çıkmada ve ASD gibi sosyal davranışlarda rol oynar. Bu çalışmada DEHB'li prepubertal erkek ilaç naif çocuklarda otistik özellikler ile serum oksitosin, testosteron ve androstenedione düzeyleri arasındaki ilişki araştırılmıştır. **Yöntem:** DEHB'li prepubertal çocuklar dahil edildi. Zeka düzeyleri WISC-4 ile değerlendirildi, otistik özellikler hem sosyal duyarlılık ölçeği hem de zihin testleri teorisi ölçüldü. Serum oksitosin, testosteron ve androstenedion düzeyleri ELISA ile ölçüldü. **Bulgular:** Daha düşük otistik özelliklere sahip hastaların serum testosteronu, ağır otistik özelliklere sahip olanlara göre önemli ölçüde düşükken, serum oksitosin düzeyleri önemli ölçüde daha yüksekti. Ayrıca, ciddi otistik özelliklere sahip hastalar, otistik özellikleri ve otistik özellikleri daha düşük olanlara göre önemli ölçüde daha yüksek serum androstenedione seviyelerine sahipti. **Sonuç:** Oksitosin, testosteron ve androstenedione otistik özellikler gibi bozulmuş sosyal işlevlerde rol oynayabileceği ve bu nedenle DEHB'li hastalarda sosyal ilişkiler ve zihin becerileri teorisi ile ilgili olabileceği ileri sürülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Oksitosin, Testosteron, Androstenedione, Dehb, Zihin Teorisi, Sosyal Duyarlılık Ölçeği

The Association Between Autistic Traits and Serum Testosterone, Oxytocin and Androstenedione Levels in Prepubertal Male Drug Naive Children With Attention-Deficit/hyperactivity Disorder**Abstract**

Background: Children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) might problems similar to autism spectrum disorders and show impairment in social behavior. Also, there is relationship between interpersonal relationship disorders and ToM skills in children with ADHD. Besides, ASD is associated with prenatal exposure to high levels of androgens, and oxytocin plays a role in the

modulation of emotions, coping with stress, and social behavior such as ASD. In this study, the relationship between autistic traits and serum oxytocin, testosterone, and androstenedione levels in prepubertal male drug naive children with ADHD was investigated. Method: Prepubertal children with ADHD were included. Intelligence levels were evaluated with WISC-4, autistic traits were measured both social responsiveness scale and theory of mind tests. Serum levels of oxytocin, testosterone, and androstenedione were measured with ELISA. Results: Serum testosterone of patients with lower autistic traits were significantly lower than those with and severe autistic traits, while the serum oxytocin levels were significantly higher. Also, patients with severe autistic traits had significantly higher serum androstenedione levels than those with lower autistic traits and autistic traits. Conclusion: It has been suggested that oxytocin, testosterone, and androstenedione could play roles in impaired social functions such as autistic traits, and so could be related to social relationships and theory of mind skills in patients with ADHD

Keywords: Oxytocin, Testosterone, Androstenedione, Adhd, the Theory of Mind, Social Responsiveness Scale

Presentation ID/Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9827-8892

Distal Biceps Tendon Ruptürünün Asansör Sistem Endobutton ile Tamiri

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ümit Çetin¹

¹*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

*Corresponding author: Mehmet Ümit Çetin

Özet

Giriş: Biceps kası omuz ekleminde dirsek eklem distaline kadar uzanır. Distal tendon rüptürleri, fonksiyonel olarak önemli supinasyon ve fleksiyon kaybına yol açan kliniğinde ters popeye sign izlenen bir yaralanmadır. Tedavisinde genç ve aktif bireylerde cerrahi tedavi uygulanan bir yaralanma olarak karşımızda durur. Materyal metod: Kliniğimize Kasım2019’da başvuran 43 yaşındaki 1,5 aylık fleksiyonda dirsek üzerine aşırı yük yüklenmesi hikayesi olan ters popeye işareti ve hook testi+ olan olgunun endobutton ile tedavi tekniğinden ve orta dönem sonucundan bahsedilecektir. Cerrahi teknik: Hasta supin pozisyonunda blok anestezi altında el dirsek masası hazırlanarak operasyona hazırlandı . Skopi altında tuberositas radii bulunarak işaretlendi, bunun üzerinden horizontal 4 cm’lik insizyon ile girilerek tendonun hem radial hem lacertus fibrozis yerinden koparak proksimale kaçtığı izlendi. Bunun üzerine antecubital grovun 2 cm yukarisından 4cm’lik horizontal ikinci bir insizyon yapılarak distal biceps tendonu bulunarak; uçları debride edilip, antekubital fossadan geçirilip distale taşındı. Distalde tuberositas radii ortaya kondu.Tendon distalinden iki adet etibond sütür geçilerek endobutton taşıyıcı ipi bu ipler üzerinden distal biceps dikildi.Tuberositas radii skopi altında ortaya konarak üzeri ronger ile temizlenerek periost kaldırıldı. Önkol supinasyona alınarak ilk korteks geçildi, sonrasında önkol aşırı pronasyona alınarak ikinci korteks guide teli ve endobutton dirili ile geçildi.guide teli üzerinden endobutton radius dorsaline alındı. Asansör sistem üzerinden gerginlik ayarlanarak kontroller sonrası operasyona son verildi. Tartışma: Distal biceps tamirleri tama yakın fleksiyon ve supinasyon gücü elde ederken , tedavisinde anterior posterior girişim, vida ve ankor fiksasyonu gibi varyasyonlar tanımlanmıştır. PİN(posterior interosseoz sinir) hasarı ve heterotopik ossifikasyon izlenen başlıca komplikasyonlar olup, tekniğimiz hem kemiği geçme aşamasında önkola pozisyon vererek hemde posterior insizyondan kaçınarak düşük komplikasyon ihtimal ve endobutton tespiti ile de yüksek başarı şansı sunmakta olup uzun dönemde hastanın normal yaşantısına dönmesine olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Distal Biceps, Tendon Yaralanması, Cerrahi Tedavi

Repair of Distal Biceps Tendon Rupture With Elevator System Endobutton

Abstract

Introduction: The biceps muscle extends from the shoulder joint to the distal of elbow joint. Distal tendon ruptures are an injury that causes functionally significant loss of supination and flexion, with reverse popeye sign in its clinic.this injury is usually surgically treated in young, active patients.

Material and Method: It will be discussed that; the endobutton treatment technique and mid-term outcome of 43-year-old patient who applied to our clinic in November 2019 and, had a history of overloading the elbow in flexion 1.5 months ago with reverse popeye sign and (+)hook test. **Surgical Technique:** The patient was prepared in supine position. Tuberositas radii was found under the fluoroscopy, 4cm horizontal incision made over it. It was observed that the tendon ruptured from both radial and lacertus fibrosis sites and escaped proximally. Therefore, second 4cm horizontal incision was made 2cm above the antecubital groove, and the distal biceps tendon was found; The tendon ends were debrided, tendon moved distally. Ethibond sutures were passed distal part of tendon, endobutton carrier loop was sutured to the distal biceps over these sutures. The forearm was supinated, the first cortex was passed, then forearm was overpronated, and the second cortex was passed with guide wire and endobutton drill. The endobutton was taken to the dorsal side of radius over the guide wire. The tension was adjusted on the elevator system and the operation was terminated after the controls. **Discussion:** Distal biceps repairs provide nearly full flexion and supination strength, treatment variations such as anterior or posterior approach, screw and anchor fixation have been described in the treatment. PIN (posterior interosseous nerve) injury and heterotopic ossification are main complications. Our technique offers low complication probability and high chance of success with endobutton fixation, both by positioning the forearm during the bone drilling phase and avoiding posterior incision, allows the patient to return to normal life in long term.

Keywords: Distal Biceps, Tendon Ruptures, Surgical Treatment

Presentation ID/Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9245-5584

Elektif Damar Cerrahisi Olgularında Ölüm Nedenleri

Uzman Dr. Taha Özkara¹

¹Erzurum Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Elektif vasküler operasyon geçiren hastalarda sistemik nedenleri olan hastaların sayısı postoperative exitus olan hasta oranlarının gerisindedir. Bu çalışmada, kliniğimizde elektif cerrahi sonrası mortalite nedenlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntemler: Ocak 2015'ten Ocak 2020'ye kadar kliniğimizde elektif vaka sayısı olarak 931 hasta çalışmaya dahil edildi. Operasyonlardan önce tüm hastalarda sistemik riskler göz önünde bulunduruldu. Hastaların cinsiyeti, yaşı, eşlik eden sistemik hastalıkları, ameliyat şekli, yoğun bakımda kalış süresi ve ölüm nedenleri ile ilgili veriler kaydedildi. Bulgular: Ocak 2015 - Ocak 2020 tarihleri arasında genel anestezi altında toplam 931 elektif damar cerrahisi gerçekleştirildi. Mortalite oranı % 2,4 (23 hasta) idi. Bunların 19'u erkek, 4'ü kadın hasta idi. Ortalama yaş 67.1 ± 9.4 idi. Ortalama yoğun bakımda kalış süresi 8.7 ± 7.1 gündü. Ameliyat öncesinde bu hastaların 7'sinde hipertansiyon, 10'unda koroner arter hastalığı, 3 hastada diyabet, 3'ünde geçici iskemik atağı olan hastaların, 9'unda aortobifemoral baypas (%39), 10 hastada femoropopliteal baypas (% 43), 3 hastada aortobifemoral ve bilateral femoropopliteal baypas (% 13), 1 hasta karotis tromboendarterektomi, 1 (% 4.3) çapraz femoral baypas vakalarında yukarıdaki değişkenler görüldü. Mortalite, 9 (% 39) hastada kardiyak nedenlerden (düşük kalp debisi, aritmi), 4 (% 17) hastada çoklu organ yetmezliğinden, 3 (% 13) hastada solunum sebepli hastalıklardan, 3 (%13) hastada gastrointestinal komplikasyonlardan (mezenterik iskemik ve kanama), 1 hastada (% 4.3) enfeksiyon ve 1 (% 4.3) hastada nörolojik nedenlerden ötürü kaynaklandı. Sonuç: Elektif vasküler operasyonlar öncesi ayrıntılı cerrahi inceleme dikkat çekicidir. Elektif damar cerrahisi hastalarında önde gelen ölüm nedeni iç organların neden olduğu komplikasyonlardır.

Anahtar Kelimeler: Periferik Arter Hastalıkları; Damar Cerrahisi Uygulamaları; Risk Faktörleri; Ölüm Oranı

Presentation ID/Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5429-1905>

Elit Seviye Sporcuda M. Biceps Brachii Distal Tendon Ruptürü: Olgu Sunumu

Dr. Yavuz Lima¹

¹Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Yavuz Lima

Özet

Giriş: Biceps brachii (BB) kası kolun ön kısmında yer alır. El bileğine supinasyon, dirseğe ise fleksiyon yaptırır. İki origo, bir insersiyosu bulunur. BB distal tendon total rüptürleri tüm yaralanmaların yüzde 3' ünü oluşturur. Klasik yaralanma mekanizması ağırlık antrenmanı sırasında el bileği supinasyonda iken dirsek ekleminin fleksiyona zorlanmasıdır. Tanıda fizik muayene, USG ve MRG önemli yer tutar. Total rüptürlerin tedavisinde cerrahi yaklaşımlar önceliklidir. Olgu sunumu: 30 yaş erkek elit seviyede plaj futbolu kalecisi: şut antrenmanı sonrası dominant taraf dirsek ön kısmında hafif ağrı ve tendona serbestleşme şikayeti ile başvurdu. Yapılan fizik muayenede BB distal tendonun serbestleştiği ve dirence karşı el bileği supinasyonu ve dirsek fleksiyonunda BB kasının proksimale retrakte olduğu görüldü. Yapılan MRG de BB distal tendon total rüptür ve biceps aponeurozda parsiyel rüptür saptandı. 1 gün sonra sporcuya ortopedi hekimi tarafından radial tuberosit üzerine anchor sutur ile tespit uygulandı. 1 ay sirküler alçı ile takip edilen sporcunun rehabilitasyonu 6 ayda tamamlandı. Altı ayın sonunda spora dönüşü sağlandı.

Anahtar Kelimeler: Biceps Brachii, Rüptür, Sporcu

M. Biceps Brachii Distal Tendon Rupture in Elite Level Athlete: Case Report

Abstract

Introduction: The biceps brachii (BB) muscle is located on the anterior part of the arm. When it contracts, it supinates the wrist and curls the elbow. It has two origins, and one insertion. Total ruptures of the BB distal tendon comprise 3% of all BB injuries. The classic mechanism of injury is pushing the elbow joint into flexion while the wrist is in supination during weight training. Physical examination, USG and MRI have an important place in the diagnosis. Surgical approaches are the priority in the treatment of total ruptures. Case report: 30-year-old male elite beach soccer goalkeeper: after shoot training, he applied with mild pain in the anterior part of the dominant side elbow and release in the tendon. On physical examination, it was observed that the BB distal tendon was released and the BB muscle was retracted proximally when the wrist is forced to supination and elbow to flexion. MRI demonstrated total rupture of the BB distal tendon and partial rupture of the biceps aponeurosis. One day later, the athlete was fixed with an anchor suture on the radial tuberosity by the orthopedic physician. The rehabilitation of the athlete, who was followed up with a circular cast for the first month, was completed in 6 months. At the end of six months, he returned to full training.

Keywords: Biceps Brachii, Rupture, Athlete

Presentation ID/Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5197-7063

Emery-Dreifuss Musküler Distrofisi Tip 4; Nadir Görülen Bir Vaka Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Adıgüzel¹, Doç.Dr. Mehmet Tecelioğlu¹

¹İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı

Özet

Emery-Dreifuss musküler distrofisi oldukça nadir görülen, birçok gen mutasyonu ile karakterize alt tipleri olan bir musküler distrofidir. İlerleyici kas güçsüzlüğü ve atrofi skapulo-humero-peroneal bölge tutulumu karakteristiktir. EDM ve LMNA gen mutasyonları en sık görülür. Klinik tanı muayene, EMG'deki miyopatik değişiklikler, CK yüksekliği, genetik testler ve patolojik bulgular birlikte değerlendirilerek konulur. Bu makalede SYNE1 mutasyonu olan EDMD4 tanısı alan bir hastayı hazırladık.

Anahtar Kelimeler: Emery-Dreifuss, Distrofi, Syne1 Mutasyonu

Emery-Dreifuss Muscular Dystrophy Type 4; a Rare Case Presentation

Abstract

Emery-Dreifuss muscular dystrophy is a very rare muscular dystrophy with subtypes characterized by multiple gene mutations. Progressive muscle weakness and atrophy of the scapulo-humero-peroneal localization are characteristic. Most common gene mutations are EDM and LMNA. Clinical diagnosis is made by evaluating examination, myopathic changes in EMG, CK elevation, genetic tests and pathological findings. In this article, we prepared a patient diagnosed with EDMD4 with SYNE1 mutation.

Keywords: Emery-Dreifuss, Dystrophy, Syne1 Mutation

Presentation ID/Sunum No= 195**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-5717-3610***Epidural Doğum Analjezinin Etkinlik ve Potansiyel Yan Etkileri-Retrospektif Analiz****Uzman Dr. Havva Esra Uyar Türkyılmaz¹**¹*Ankara Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği***Özet**

Amaç Bu retrospektif çalışmanın amacı, fentanil ve düşük doz bupivakain kullanılarak uygulanan epidural doğum analjezinin etkinlik ve potansiyel yan etkilerini değerlendirmektir. Metod Çalışma, Ankara Şehir Hastanesi Doğum Servisi'nde epidural analjezi ile yapılan doğumların kayıtlarının retrospektif incelenmesi şeklinde planlanmıştır. Rutin uygulamada, doğum analjezi 4-5 cm servikal dilatasyon varlığında başlatılmaktadır. Hasta kayıtlarından bakılan parametreler şu şekildedir: 1. Yaş, boy, kilo, eğitim durumu, gestasyon haftası 2. Doğum analjezinin başlangıcında servikal dilatasyon (cm); doğum analjezi başladığında, başlangıçtan 30, 60 dakika sonra ve doğum sonunda ağrının vizüel analog skala (VAS) değeri; motor blok değerlendirmesi için modifiye Bromage skoru; duyuşal blok seviyesi 3. Kullanılan lokal anestezi ve opioid miktarı 4. Doğum süresi, doğum tipi, bebeğin kilosu ve 1. ve 5. dakikalardaki Apgar skoru 5. Gözlenen yan etkiler Bulgular 146 hastanın kayıtları incelendi. Epidural kateter takılmadan önce ortalama VAS 7.8±1.2 idi. Kateter takıldıktan 30, 60 dakika sonra ve doğum sonunda ise sırası ile VAS 2.3±1.2, 2.1±1.2 and 2.2±1.3 idi. Hastaların hiç birinde modifiye Bromage skoru 1'in üzerinde değildi. Maksimum duyuşal blok seviyesi T6 idi. Epidural kateter takılmasından doğuma kadar geçen ortalama süre 208.40±95.82 dakika idi. Tüm hastalarda 5. dakika Apgar skoru 7'nin üzerinde idi. Sonuç Doğum sırasında epidural yoldan kullanılan fentanil bupivakain kombinasyonu, annede yeterli analjezi ve rahat bir doğum eylemi sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum Analjezi, Epidural Analjezi, Bupivakain, Fentanil

Efficiency and Potential Side Effects of Epidural Labour Analgesia- a Retrospective Analysis**Abstract**

Aim The aim of this retrospective study is analysing the efficiency and potential side effects of epidural labour analgesia achieved by a combination of low-dose bupivacaine and fentanyl. Methods A retrospective study was conducted to analyse records of labours with epidural analgesia at Ankara City Hospital maternity ward. In routine practice, analgesia is initiated at 4-5 cm cervical dilatation. The following parameters are recorded from the data of patients. 1. Age, height, weight, education status, gestational week 2. Cervical dilatation (cm) at the beginning of the labour analgesia; visual analogue scale (VAS) of pain at the beginning of the labour analgesia, 30, 60 minutes from the beginning of labour analgesia and at the end of the labour; modified Bromage score for motor blockage; level of sensorial blockage 3. The amount of local anaesthetic and opioids used 4. The duration of the labour after the administration of labour analgesia, type of delivery, the Apgar score of the baby at 1st and 5th

minutes and weight of the baby 5. Side effects observed Results The data of 146 patients is evaluated. The mean of VAS before insertion of the epidural catheter was measured as 7.8 ± 1.2 . The mean of VAS at 30, 60 minutes after the insertion of epidural catheter and at the end of the labour was 2.3 ± 1.2 , 2.1 ± 1.2 and 2.2 ± 1.3 respectively. None of the parturients had a Bromage score more than 1. Maximum sensorial blockage level observed was T6. The mean duration of labour from the initiation of epidural analgesia to the end of the labour was 208.40 ± 95.82 minutes. Neonatal Apgar scores in all patients were 7 or above at 5 min. Conclusion Using fentanyl in combination with bupivacaine via epidural route during labour, provides adequate maternal pain relief and a comfortable delivery.

Keywords: Labour Analgesia, Epidural Analgesia, Bupivacaine, Fentanyl

Presentation ID/Sunum No= 46**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-7443-6902***Epiretinal Membran Cerrahisi Sonrası Retina Kalınlığı ve Nörodejeneratif Değişikliklerin Değerlendirilmesi****Uzman Dr. Çetin Akpolat¹***¹SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Amaç: Pars plana vitrektomi (PPV) ve epiretinal membran (ERM) soyma cerrahisi uygulanan hastalarda swept-source optik koherens tomografi (SS-OKT) kullanılarak retina kalınlığı ve nörodejeneratif değişiklikleri incelemek. Yöntemler: Bu retrospektif çalışmada, PPV ve ERM peeling cerrahisi uygulanan gözler çalışma grubunda yer alırken, diğer gözler kontrol grubuna dahil edildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve göz içi basıncı (GİB) parametrelerinin yanı sıra santral makula kalınlığı (SMK), ganglion hücre tabakası (GCL)+ ve GCL++ kalınlığını içeren SS-OKT ölçümleri değerlendirildi. Bu parametrelerin grup içi ve gruplar arası değerlendirilmesi başlangıçta ve postoperatif dönemin 12. ayında kaydedildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 64,38±10,22 (55-72) yıl idi. Çalışma grubu ile ilgili olarak, başlangıçtaki EİDGK 0,88±0,34 logMAR'dan son muayenede 0,74±0,26 logMAR'a kadar düzeldi (p=0,042). Ameliyat öncesi SMK 441,18±99,26 um'den postoperatif dönemde 377,36±80,26 um'ye düştü (p=0,028). Ancak başlangıçtaki GCL+ ve GCL++ kalınlık ölçümlerinde azalan yöndeki değişimler postoperatif dönemde önemsizdi (sırasıyla p=0,355 ve p=0,266). Beklendiği üzere, kontrol gözler benzer ilk ve son EİDGK, SMK, GCL+ ve GCL++ kalınlık ölçümleri ile bulgu verdi (tümü için P>0.05). Sonuç: SS-OKT, PPV ve ERM soyma cerrahisinin anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını değerlendirmek için kullanılabilir. Çalışmanın sonuçları, PPV ve ERM cerrahisini takiben önemli ölçüde morfolojik ve görsel fonksiyon iyileşmesi olduğunu gösterdi. Ancak retinal nörodejeneratif değişiklikler gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Epiretinal Membran, Pars Plana Vitrektomi, Ganglion Hücre Tabakası, Swept-Source Okt

Assessment of Retinal Thickness and Neurodegenerative Alterations After Epiretinal Membrane Surgery**Abstract**

Purpose: To analyze retinal thickness and neurodegenerative changes in patients who were performed pars plana vitrectomy (PPV) and the epiretinal membrane (ERM) peeling surgery using a swept-source optical coherence tomography (SS-OCT). Methods: In this retrospective study, the eyes with PPV and ERM peeling surgery were included in the study group, the fellow eyes were circuit in the control group. Besides the best-corrected visual acuity (BCVA) and intraocular pressure (IOL) parameters, SS-OCT measurements including central macular thickness (CMT), ganglion cell layer (GCL)+, and GCL++ thickness were evaluated. Inter- and intragroup evaluation of these parameters

were noted at initial and in the 12th month of the postoperative period. Results: The mean age of the patients was 64.38 ± 10.22 (55-72) years. Regarding the study group, initial BCVA improved from 0.88 ± 0.34 logMAR to 0.74 ± 0.26 logMAR at the final visit ($p=0.042$). Preoperative CMT decreased from 441.18 ± 99.26 μm to 377.36 ± 80.26 μm in the postoperative period ($p=0.028$). However, the reducing changes in the initial GCL+ and GCL++ thickness measurements were insignificant in the postoperative period ($p=0.355$ and $p=0.266$, respectively). As expected, control fellow eyes presented with similar initial and final BCVA, CMT, GCL+, and GCL++ thickness measurements ($P>0.05$ for all). Conclusion: SS-OCT can be used to evaluate anatomical and functional outcomes of PPV and ERM peeling surgery. The results of the study yielded considerable morphological and visual function improvement following the PPV and ERM surgery. However, retinal neurodegenerative changes were not observed.

Keywords: Epiretinal Membrane, Pars Plana Vitrectomy, Ganglion Cell Layer, Swept-Source Oct

Presentation ID/Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4007-9062

Erken Dönem Cıvciv Embriyolarında Zuklopentiksol Asetat'ın Nöral Tüp Gelişimi Üzerine Etkisi

**Arş.Gör. Gülan Albaş Kurt¹, Dr. Öğretim Üyesi Emre Atay¹, Arş.Gör. Alperen Sarıtaş¹,
Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Ertekin², Öğr. Gör. Yunus Emre Kundakçı³**

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Acil Tıp Anabilim Dalı

³Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizik Tedavi Rehabilitasyon Bölümü

Özet

AMAÇ: Nöral tüp defektleri, merkezi sinir sisteminin konjenital malformasyonlardan biridir. Nöral tüp defektlerinin gelişimine neden olan faktörler günümüzde hala açıklanamamakla birlikte, genetik yatkınlık, ilaç kullanımı ve bazı çevresel faktörlerin rol oynadığı düşünülmektedir. Bu çalışmada, zuklopentiksol asetat'ın cıvciv embriyo modelinde nöral tüp gelişimi üzerine etkilerinin araştırılması amaçlandı. METOD: Çalışmada 40 adet spesifik patojen içermeyen (SPF) yumurta kullanıldı. Yumurtalar 28 saat süreyle inkübe edildi ve her biri 10 yumurtadan oluşan dört gruba ayrıldı. 28. saat sonunda kontrol grubuna serum fizyolojik enjekte edilirken deney gruplarına ise 3 farklı dozlarda (0.7, 1.4, 2.1 mg/kg) zuklopentiksol asetat subblastodermik yoldan uygulandı. 48. saatin sonunda ise tüm yumurtalar açıldı ve embriyolar embriyonik membranlardan diseksiyonla çıkarılarak morfolojik ve histopatolojik olarak değerlendirildi. BULGULAR: Çalışma grupları nöral tüp pozisyonlarına (açık veya kapalı) göre değerlendirildiğinde, zuklopentiksol asetat dozuna bağlı olarak nöral tüp açıklığının arttığı ve bunun da istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olduğu tespit edildi ($p<0,05$). Ayrıca embriyolar morfolojik olarak değerlendirildiğinde doza bağlı olarak, embriyoların kraniokaudal uzunlukları ve somit sayılarının ortalamalarında azalma olduğu belirlendi. İstatistiksel değerlendirme sonucunda, kontrol grubuna kıyasla somit sayıları ortalamalarında tüm doz gruplarında anlamlı düzeyde bir azalma gözlenirken, kraniokaudal uzunluk ortalamalarında sadece yüksek doz grubunda anlamlı bir azalma saptandı. SONUÇ: Bu çalışmada cıvciv embriyo modelinde zuklopentiksol asetat uygulanan gruplarda nöral tüp ve morfolojik gelişimin olumsuz etkilendiği görüldü. Doz artışına bağlı olarak nöral tüp kapanma kusurlarının arttığı ve morfolojik gelişimin olumsuz etkilendiği gösterildi. Bununla birlikte cıvciv embriyo modelinde yapılan bu çalışmanın sonuçlarının tam olarak insanlara uyarlanması mümkün olmayacağına farkında olarak daha kapsamlı araştırmanın yapılması kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Cıvciv Embriyosu; Nöral Tüp Defekti; Zuklopentiksol Asetat.

Effect of Zuklopentixol Acetate On Neural Tube Development in Early Chick Embryos

Abstract

OBJECTIVE: Neural tube defects are one of the congenital malformations of the central nervous system. Although the factors that cause the development of neural tube defects are still not explained

today, it is thought that genetic predisposition, drug use and some environmental factors play a role. In this study, it was aimed to investigate the effects of zuclopenthixol acetate on neural tube development in a chick embryo model. **METHOD:** Forty specific pathogen-free (SPF) eggs were used in the study. The eggs were incubated for 28 hours and divided into four groups of 10 eggs each. At the end of the 28th hour, saline was injected to the control group, while zuclopenthixol acetate was administered subblastodermicly to the experimental groups in 3 different doses (0.7, 1.4, 2.1 mg/kg). At the end of the 48th hour, all the eggs were opened and the embryos were dissected from the embryonic membranes and evaluated morphologically and histopathologically. **RESULTS:** When the study groups were evaluated according to the neural tube positions (open or closed), it was found that the neural tube patency increased depending on the dose of zuclopenthixol acetate, which was statistically significant ($p < 0.05$). In addition, when the embryos were evaluated morphologically, it was determined that there was a decrease in the mean craniocaudal lengths and somite counts of the embryos depending on the dose. As a result of the statistical evaluation, a significant decrease was observed in the mean somite counts in all dose groups compared to the control group, while a significant decrease was found in the mean craniocaudal lengths only in the high dose group. **CONCLUSION:** In this study, it was observed that neural tube and morphological development were adversely affected in the groups treated with zuclopenthixol acetate in the chick embryo model. It was shown that neural tube closure defects increased and morphological development was negatively affected with the increase in dose. However, being aware of the fact that it will not be possible to fully adapt the results of this study, which was carried out in the chick embryo model, to humans, we believe that more comprehensive research should be conducted..

Keywords: Chick Embryo; Zuclopenthixol Acetate; Neural Tube Defect

Presentation ID/Sunum No= 102**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2645-7650***Evde Doğum Sonrası Akut Böbrek Yetmezliği: Olgu Sunumu****Dr. Öğretim Üyesi Eyüp Gökhan Turmuş¹***¹Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD***Özet**

Gebelik böbrek ve üriner sistemde anatomik ve fizyolojik değişikliklere yol açar. Gebe bir kadında serum kreatininin 0,8 mg/dl ve BUN 13 mg/dl nin üzerinde olması durumunda böbrek fonksiyonlarının değerlendirilmesi gerekir. Gebelikteki akut böbrek yetmezliği nedenleri gebe olmayanlarla benzerdir. Bununla beraber bazı gebelikte ilgili nedenler ayırt edilmelidir. Akut tubuler nekroz ve kortikal nekroz gebelikte septik abortus ve postpartum kanama ile ilgili olabilir. OLGU: 28 yaşında olan hastanın 4. gebeliğiydi. Son adet tarihine göre gebelik haftası 29 hafta 3 gündü. Akraba evliliği mevcut olan hastanın, ek hastalığı yok. Anne birkaç gündür bebek hareketlerini de hissetmiyormuş. Hasta bu gebelik haftasında, evde erken doğum yapmış sonrasında 112 acil yardımı aramış. 112 ekibi geldiğinde preterm bebek ex kabul edilmiş. Anne hastaneye hariçte doğum tanısıyla acilden başvurmuştu. Genel durumu orta, TA:90/60 mmHg, Nabız:124 atım/dk olan ve aktif kanaması olmayan hasta antibiyoterapi sonrası servise yatırıldı. İzleminde kreatinin: 1.23, üre: 39, ast/alt: 23/11, glukoz: 85, wbc: 18,000, Hb: 8,1, plt:140,000, TİT protein +2 izlendi. Hastanın kontrol laboratuvar bulgularında da kreatin yüksek olması nedeni nefrolojiye ve enfeksiyon bölümlerine danışıldı. Prerenal ABY tanısıyla hidrasyon, antibiyoterapi ve antitrombotik tedavileri düzenlenen hastanın takiplerinde kreatinin değeri 1,46'e kadar yükseldi. Postpartum 3. günündeki laboratuvar takibinde kreatinin değeri 1,13 olması düşmesi, genel durumu iyi, vitalleri stabil, aktif şikâyeti olmaması nedeni hasta nefroloji önerisiyle poliklinik kontrol önerilerek taburcu edildi. TARTIŞMA: Gelişmekte olan ülkelerde alınan tüm önlemlere rağmen obstetrik kaynaklı akut böbrek yetersizliği (ABY) önemli bir problemdir. Obstetrik kaynaklı ABY'de mortalite ve morbidite hala oldukça yüksektir. Postpartum ABY tüm hastane içi ABY olgularının %9'unu oluşturmaktadır. Renal kortikal nekroz, yeni tanı KBY zemininde gelişen vakalar dışında en geç 6 ay içinde tamamen düzelmektedir. Obstetrik nedeni ABY olgularına dikkatli ve zamanında yaklaşılmalıdır. Evde doğumun olası tehlikeleri her zaman akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Evde Doğum, Akut Böbrek Yetmezliği

Presentation ID/Sunum No= 58**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-9772-2418***Evre 3-4 Kronik Böbrek Hastalarında Serum Albumin Seviyeleri İle Son Dönem Böbrek Yetmezliği Gelişimi Arasındaki İlişki****Uzman Dr. Koray Uludağ¹***¹Kayseri Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları, Nefroloji Kliniği, Kayseri***Corresponding author: Koray Uludağ***Özet**

Amaç. Serum albümin konsantrasyonu, birçok hastalıkta prognostik değeri olan, yaygın olarak bulunan bir biyokimyasal göstergedir. Bununla birlikte, serum albümin konsantrasyonunun kendisinin kronik böbrek hastalığının (KBH) ilerlemesi ile ilişkili olup olmadığı ve varsa bu ilişkinin idrarda protein atılımından bağımsız olup olmadığı konusu ile ilgili veriler azdır. Yöntem. Kayseri Şehir Hastanesi nefroloji polikliniğinde 1 Ocak 2013'ten 31 Aralık 2019'a kadar takip edilen 739 hastayı kapsayan tek merkezli retrospektif kohort bir çalışma yaptık. Çalışmanın birincil sonlanım noktası, yeni başlamış son dönem böbrek hastalığı (SDBH) veya bazal tahmini glomerüler filtrasyon hızında (eGFR)>%50 düşüş meydana gelmesi olarak tanımlandı. Mortalite, SDBH gelişimi için rekabet eden bir risk olarak değerlendirildi. Fine ve Gray rekabet riskleri regresyonu kullanılarak veriler analiz edildi. Bulgular. Ortalama (SD: standard sapma) 57.38 (11.10) olup, hastaların 57.2%'si erkekti. Bazal medyan (p25, p75) eGFR 42.4 (36.7, 48.6) idi. Medyan 2.3 yıllık takip süresi boyunca, hastaların %21,5'sinde SDBH gelişti. Bazal eGFR, idrar protein-kreatinin oranı (UPCR) ve diğer KBH risk faktörleri kullanılarak düzeltilmiş modellerde, serum albümininde bir standart sapma (0.72 g/dL) azalmanın SDBH riskini 1.7 kat artırdığı görüldü (sHR[sub-hazard oranı] 1.73, %95 CI 1.48 – 2.02). Kategorik olarak tertil 3 referans alındığında (>3.8 g/dL) tertil 1 olanlarda (≤3,3 g/dL) risk 3.42 kat artmıştı (sHR 3.42, %95 GA 2.26 – 5.18) idi. Sonuç. Evre 3-4 KBH hastalarında düşük serum albümin konsantrasyonu, bazal idrar UPCR, eGFR ve diğer risk faktörlerinden bağımsız olarak yüksek SDBH riski ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Serum Albumin, Son Dönem Böbrek Yetmezliği, Mortalite, Kronik Böbrek Hastalığı

The Relationship Between Serum Albumin Levels and the Development of End-Stage Renal Failure in Patients With Stage 3-4 Chronic Kidney Disease**Abstract**

Object. The serum albumin concentration is a widely available biochemical indicator with prognostic value in many diseases. However, data on whether serum albumin concentration itself is associated with the progression of chronic kidney disease (CKD) and whether this relationship, if any, is independent of urinary protein excretion is scarce. Method. We conducted a single-center

retrospective cohort study involving 739 patients followed up in the nephrology outpatient clinic of Kayseri City Hospital from January 1, 2013 to December 31, 2019. The primary endpoint of the study was defined as incident end-stage renal disease (ESRD) or >50% reduction in baseline glomerular filtration rate (eGFR). Mortality was assessed as a competing risk for the development of ESRD. Data were analyzed using Fine and Gray's competing risks regression. Results. The mean (SD) was 57.38 (11.10), 57.2% of the patients were male. The baseline median (p25, p75) eGFR was 42.4 (36.7, 48.6). During a median follow-up of 2.3 years, 21.5% of patients developed ESRD. In models adjusted for basal eGFR, urine protein-to-creatinine ratio (UPCR), and other CKD risk factors, a decrease of one standard deviation (0.72 g/dL) in serum albumin was found to increase the risk of ESRD by 1.7-fold (sHR[sub-hazard ratio] 1.73, 95%CI 1.48 – 2.02). Categorically, when tertile 3 was taken as reference (>3.8 g/dL), the risk was 3.4-fold (sHR 3.42, 95% CI 2.26 – 5.18) for tertile 1 ($\leq$ 3.3 g/dL). Conclusion. In stage 3-4 CKD patients, low serum albumin concentration is associated with a high risk of ESRD, independent of baseline urinary UPCR, eGFR, and other risk factors.

Keywords: Serum Albumin, End-Stage Renal Disease, Mortality, Chronic Kidney Disease

Presentation ID/Sunum No= 47**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-2422-9470***Ferritin Hormonu Eksikliğinin Nörolojik Klinik Prezantasyonu: Huzursuz Bacaklar Sendromu****Uzman Dr. Meltem Karacan Gölen¹**¹*Konya Numune Hastanesi***Corresponding author: Meltem Karacan Gölen***Özet**

Huzursuz Bacaklar Sendromu (HBS) istirahatte özellikle gece ortaya çıkan, hareketle rahatlayan; ekstremiteler de huzursuzluk gibi duyumlarla karakterize, sık görülen nörolojik bir hastalıktır. HBS'nin oluşumunda patogeneizde genetik faktörler zemininde, santral subkortikal dopaminerjik yollar ve ferritin eksikliğinin anomalilerin önemli rol oynadığı kabul edilmektedir. HBS nin primer (idiyopatik) ve sekonder formu vardır. İdiyopatik formda genetik kalıtım söz konusudur. Sekonder sebeplerde ise etyolojik açıdan en sık anemi olmaksızın demir metabolizma bozukluğu ve depo ferritin eksikliği tespit edilmektedir. Bunların dışında üremi, diabetes mellitus, romatoid artrit de etyolojide rol oynamaktadır. Huzursuz bacaklar sendromu gece uyku kalitesine etkisi nedeniyle günlük yaşam aktivitelerini önemli derecede etkilemektedir. Sekonder sebeplere yönelik yapılan tetkikler neticesinde uygun replasman tedavileri tedavide oldukça yüz güldürücüdür. Bu nedenle klinik pratikte nöroloji polikliniklerine bu yakınmalarla başvuran hastalarda hastalığı tanımak, ve sekonder sebeplere yönelik gerekli hormonal ve metabolik değerlendirmeyi yapmak etkili tedavinin en önemli adımıdır.

Anahtar Kelimeler: Huzursuz Bacaklar Sendromu; Demir Eksikliği; Ferritin Eksikliği; Uyku Bozukluğu

Neurological Clinical Presentation of Ferritin Hormone Deficiency: Restless Legs Syndrome**Abstract**

Restless Legs Syndrome (RLS) occurs at rest, especially at night, and is relieved by movement; It is a common neurological disease characterized by sensations such as restlessness in the extremities. It is accepted that central subcortical dopaminergic pathways and anomalies of ferritin deficiency play an important role in the pathogenesis of RLS. There are primary (idiopathic) and secondary forms of RLS. There is genetic inheritance in the idiopathic form. In secondary causes, iron metabolism disorder and storage ferritin deficiency without anemia are the most common etiological factors. Apart from these, uremia, diabetes mellitus, rheumatoid arthritis also play a role in the etiology. Restless legs syndrome significantly affects daily life activities due to its effect on night sleep quality. As a result of the examinations for secondary causes, appropriate replacement therapies are very satisfactory in

treatment. Therefore, in clinical practice, recognizing the disease in patients who apply to neurology outpatient clinics with these complaints, and making the necessary hormonal and metabolic evaluation for secondary causes is the most important step in effective treatment.

Keywords: Restless Legs Syndrome; Iron Deficiency; Ferritin Deficiency; Sleep Disorder

Presentation ID/Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1870-9697

Gaziantep’te Yetişkin Yaş Grubunda Diyabet ve Hipertansiyon Taraması

Dr. Öğretim Üyesi Burak Yaman¹

¹*Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı*

*Corresponding Author: Burak Yaman

Özet

Diyabet farklı tiplerde görülen genetik ve çevresel etkenlerle korelasyon gösteren ve erken tanı ve tedavi sağlanmadığında ise ciddi komplikasyonlara yol açmaktadır. Hipertansiyon sedanter yaşam, tuz yönünden zengin ve yeşil sebze yönünden fakir beslenme gibi nedenlerle toplumda günden güne daha da artan ve erken tanı ve tedavisi sağlanmadığında akut koroner sendrom, serebrovasküler olay, kalp yetmezliği ve böbrek yetmezliği gibi mortalite ve morbidite artışına yol açabilen bir hastalıktır. Diyabetli hastalarda hipertansiyon, diyabeti olmayan hastalara göre daha sık görülür. Diyabet ve hipertansiyonun erken tanı ve tedavisi ve toplumun bu hastalıklar konusunda bilinçlendirilmesi toplum sağlığı açısından önemlidir. Bu gerekçelerle tarafımızca Gaziantep şehrinde yaşayan yetişkin yaş grubunda randomize yöntemle seçilerek açlık kan şekeri ve kan basıncı ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Açlık kan şekeri el parmak ucundan kapiller kan alınarak glikometre ile kan basıncı ise manuel sfigmomanometre ile brakial arterden ölçülmüştür. Açlık kan şekeri ve kan basıncı değerleri 190 yetişkin yaş grubundaki gönüllüde ölçüldü. Gönüllülerin % 23.7’sinde kan basıncı değerleri normalin üstündeydi. Kan basıncı değeri normalin üstünde olan bireylerin % 6.7’si diyabet tanısı aldı. Gönüllülerin % 6.3’ünde kan şekeri seviyesi normalin üstündeydi. Açlık kan şekeri normalden yüksek olanların % 25’ i hipertansiyon tanısı aldı. Açlık kan şekeri ile diastolik kan basıncı arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde pozitif yönde korelasyon bulundu ($p=0.01$, Spearman). Kan basıncı ve kan şekeri takibi hipertansiyon ve diyabet hastalarının yanı sıra toplumda da yapılması gerekmektedir. Toplum taramaları sayesinde diyabet ve hipertansiyon erken tanı ve tedavisi miyokard enfarktüsü, serebrovasküler olay ve obezite gibi hastalıkların önlenmesinde etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Hipertansiyon, Açlık Kan Şekeri

Presentation ID/Sunum No= 191**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0001-7399-6353

Gebelik ve Hemoroidal Hastalık: Güncel Yaklaşımlar

Dr. Ulvi Mehmet Meral¹

¹İKÇÜ Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Hemoroidler, anal kanal anatomisinin bir parçası ve defekasyon fonksiyonu için gerekli yapılardır. Semptomatik olmadığı sürece tedavi gerektirmezler. Hastalığın semptomları arasında kanama, kaşıntı, ağrı ve ileri vakalarda prolapsusdur. Çalışmamızda hemoroid tedavisindeki yenilikler ve gebelik/erken postpartum dönemdeki kullanımlarıyla ilgili çalışmaları sunmak istedik. **MATERYAL-METOD:** Medline ve Pubmed arama motoru kullanılarak “gebelik ve hemoroid” terimleri kullanılarak arama yapıldı. Arama sonucunda güncel tedavi modalitelerini irdeleyen 14 makale çalışmaya dahil edildi. Makalelere konu edilen çalışmaların vasfı, gebelerde kullanımın güvenliği, sonuçları ve tedavilerin uygulanabilirliği ele alındı. **BULGULAR:** Erken evre hastalıkta konservatif yaklaşım ile semptomatik iyileşme sağlanabilirken, ileri evrede farklı cerrahi tedavi modaliteleri uygulanabilmektedir. Gebelikte zaman içinde artan semptomların hasta konforunu bozması ve hemoroidal hastalığa bağlı kanamanın zamanla anemiye yol açabilmesi klinik açıdan önemlidir. İntraabdominal basıncın yükselmesi, ana damarlara (inferior vena kava) bası, progesteronun vazodilatör etkisi gibi faktörler, gebelerde hemoroid gelişmesini kolaylaştırmaktadır. Çalışmaların genel olarak ortak sonucu, ilk trimesterde ortaya çıkan hemoroidal hastalık tablolarında konservatif yaklaşımlar çoğunlukta, üçüncü trimesterde flavonoidler, bitkisel ilaçlar, hidrokortizonlu ilaçlar ve geliştirilen mekanik bazı önlemlerin güvenle uygulanabileceği şeklindedir. **SONUÇ:** Üçüncü trimesterde kullanımının güvenli olduğu belirtilen birçok medikal ve bitkisel tedavinin yaygın kullanımını sağlayabilmek için geniş katımlı çok merkezli randomize prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Hemoroidal Hastalık, Postpartum

Pregnancy and Hemorrhoids:Current Approach**Abstract**

Objectives: Hemorrhoids are a part of the anal canal anatomy and are referred as the structures needed for defecation function. Unless they are symptomatic, hemorrhoids do not require any treatment. Symptom of the disease are bleeding, itching, pain and prolapse in later stages. This study aims at presenting innovative treatments for hemorrhoids and the use of such treatments during pregnancy/early postpartum period. **Materials And Methods:** The terms of “pregnancy and hemorrhoid” were searched through Medline and Pubmed search engines. As a result of the search, 14 articles analyzing the current treatment modalities were included in this study. This study particularly focused on the quality of the researches in the relevant articles, the safety and results of the use of such researches on pregnant women, as well as the applicability of the treatments. **Findings:** The conservative approach has shown to provide symptomatic relief in early stages of the disease; while different surgical treatment modalities

may be used in later stages. The disruption of patient comfort by the symptoms increasing in time during pregnancy and anemia eventually caused by hemorrhoidal bleeding are clinically important. The development of hemorrhoids during pregnancy will be facilitated by such factors as the rise in intra-abdominal pressure, pressure on the main vein (inferior vena cava), and the vasodilator effect of progesterone. The researches generally suggested the prevalent use of conservative approaches in hemorrhoidal diseases in the first trimester; and the safe application of flavonoids, herbal medicines, hydrosortisones and certain mechanical precautions during the third trimester. Conclusion: Prospective, multicenter and randomized studies are required to assure the widespread use of several reliable and safe phototherapy and medical treatment methods in the trimester.

Keywords: Hemorrhoidal Disease, Postpartum, Pregnancy

Presentation ID/Sunum No= 112**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-8754-0901***Geç Neonatal Sepsis ile Başvuran Streptococcus Agalactia ve Covid-19 Birlikteliği Olan Yenidoğanda Hipertrofik Kardiyomyopati****Uzman Dr. Ayhan Çeri¹ , Uzman Dr. Fatma Hilal Yılmaz¹ ,
Uzman Dr. Kadir Yümlü¹***¹Dr.Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi***Özet**

Giriş: B Grubu Streptokok (GBS) enfeksiyonu yenidoğanlarda kültürle doğrulanmış bakteriyel en sık görülenlerden biridir. Maternal intrapartum antibiyotik profilaksisinin uygulanmasıyla erken başlangıçlı GBS enfeksiyonu oranlarını azaltmasına rağmen menenjit dahil geç başlangıçlı hastalık insidansı büyük ölçüde değişmeden kalmıştır (1). Hücrelere, endotel ve solunum epiteli de dahil olmak üzere bir dizi doku tarafından gösterilen anjiyotensin dönüştürücü enzim-2 reseptörü yoluyla giren COVID-19'un çocuklarda daha hafif bir klinik göstermesinin nedeni bilinmiyor. Virüsün kardiyak tutulumu doğrudan virüse bağlı olabilir ve/veya inflamatuvar yanıtla ikincildir (2). Vaka: Vajinal yoldan miadında 3500 gr doğan kız hasta postnatal 11. gününde genel durum bozukluğu ile yenidoğan yoğun bakım ünitesine alındı. Yatışından hemen sonra tonik vasıfta nöbeti fenobarbitalle durdurulan hastanın bakılan kan tetkiklerinde beyaz küresi 32650, nötrofil %63, C-reaktif protein 127 mg/L olması üzerine geç neonatal sepsis düşünüldü. Covid-19 pcr'ı pozitif gelen hastanın, kan, beyin omurilik sıvısı (BOS) ve idrar kültürü alınarak ampirik olarak penisilin-G ve gentamisin başlandı. Akciğer tutulumu olmayan hastaya Covid-19 nedeniyle tedavi verilmedi. Hastanın BOS direk bakısında 800 hücre/mm³ nötrofil olduğu görüldü ve streptococcus agalactia üremesi oldu. Benzilpenicilline duyarlı idi. Birinci haftasının sonunda PCR'ı negatifleşen hasta 10.günden itibaren klinik olarak iyileşme gösterdi. Takibinde 200/dk ile taşikardisi olan hasta çocuk kardiyoloji ile konsülte edildi. Elektrokardiyografisi sinüs taşikardisi olarak yorumlandı buna ek olarak ekokardiyografisinde biventriküler konsantrik hipertrofi olduğu görüldü. Sol ventriküler çıkımında 2,5 m/sn akım hızı olan hastaya propranolol (1 mg/kg/gün) başlandı. Konsantrik hipertrofi etyolojisi için gönderilen Pompe hastalığı açısından enzim düzeyi ve diğer metabolik taramalar normal olarak değerlendirildi. Hipertrofik KMP açısından çocuk kardiyolojinin takibine verildi. Hasta iki temiz BOS kültürü görülenek 21 gün süre ile tedavi edildi. Bu sürenin sonunda antiepileptiği ve antibiyotikleri kesilen hasta şifa ile taburcu edildi. Sonuç: Burada literatürde ilk defa yenidoğan bir hastada Covid-19'un hipertrofik KMP'ye neden olabileceğini gördük. Ayrıca viral enfeksiyonlarla eş zamanlı yaşandığı vakit bakteriyel enfeksiyonlar daha ağır kliniğe sebep olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Yeni Doğan, Streptococcus Agalactia, Hipertrofik Kardiyomyopati

Presentation ID/Sunum No= 28**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-7652-7648***Gestasyonel Geçici Tirotoksikozlu Hastalarda Üriner İyot Konsantrasyonuna Göre İyot Yeterliliğinin Değerlendirilmesi****Dr. Öğretim Üyesi Muhammet Cuneyt Bilginer¹***¹Karadeniz Technical University School of Medicine,
Department of Endocrinology and Metabolism***Özet**

Amaç: Gebelerde üriner iyot konsantrasyonunun (ÜİK) 150-249 µg/L arasında olması gerekmektedir. Biz bu çalışmada gestasyonel geçici tirotoksikoz (GGT) tespit edilen hastalarda ÜİK sonucuna göre iyot eksikliğini tespit etmeyi amaçladık. Yöntem: Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi Endokrinoloji Kliniğinde Ocak 2019-Nisan 2020 tarihleri arasında GGT tanısı konan hastalar retrospektif olarak tarandı. Hastaların klinik bilgileri ve biyokimyasal ölçümleri hasta dosyasından kaydedildi. Bulgular: GGT tanısı alan 26 hastanın ortalama yaşı 31.81±5.34 yıl, ortalama gebelik haftası 12.26±2.97 hafta, gebelik sayısı median değeri 2.5 (min/max 1-7) idi. Önceki gebelikte GGT öyküsü %26.9 (n=7), ikiz/çoğul gebelik varlığı %11.5 (n=3) idi. Hastaların %61.5'inin (n=16) içeriğinde iyot bulunan vitamin takviyesi aldığı görüldü. Tiroid stimulan hormon (TSH) median değeri 0.01 (0.01-0.30) mU/L (normal değer: 0.35-4.94 mU/L), serbest tetraiyodotironin (sT4) median değeri 1.02 (0.50-1.96) ng/dl (normal değer: 0.7-1.48 ng/dl), serbest triiyodotironin (sT3) median değeri 4.01 (2.86-6.01) ng/dl (normal değer: 1.58-3.91 ng/dl) idi. Hastaların tamamının anti-tiroperoksidaz antikoru (anti-TPO), anti-tiroglobulin antikoru (anti-TG), TSH reseptör antikoru (TRAb) sonuçları negatif idi. İdrar iyot median değeri 104 (50-387) µg/L olup, ÜİK sonucuna göre yetersiz iyot alımı düzeyi olan hasta %69.2 (n=18), yeterli iyot alımı olan hasta %30.8 (n=8) olduğu görüldü. Tiroid ultrasonunda parankim görüntüsünde tiroidit varlığı %34.6 (n= 9) idi. İdrar iyot düzeyi ile gebelik haftası, gebelik sayısı, TSH, sT4, sT3 arasında anlamlı korelasyon tespit edilmedi (sırasıyla; r:0.204 p:0.318, r:-0.152 p:0.459, r:0.097 p:0.636, r:0.095 p:0.646, r:0.072 p:0.727). Sonuç: Gestasyonel geçici tirotoksikoz olan hastaların yarısından fazlasında ÜİK normal aralığın altındaydı. Bu hastalarda iyot eksikliği varlığının prospektif çalışmalarla doğrulanması ve iyot profilaksisi açısından değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İyot Eksikliği, İyot Statüsü, Gebelik, Gebelikte Geçici Tirotoksikoz

Evaluation of Iodine Deficiency According to Urinary Iodine Concentration in Patients With Gestational Transient Thyrotoxicosis**Abstract**

Objective: Urinary iodine concentration (UIC) should be between 150-249 µg/L in pregnant women. In this study, we aimed to determine iodine deficiency in patients with gestational transient thyrotoxicosis (GTT) according to UIC results. Methods: Patients diagnosed with gestational thyrotoxicosis between January 2019 and April 2020 in the Endocrinology Clinic of Trabzon Kanuni

Training and Research Hospital were retrospectively analyzed. The clinical information and biochemical measurements of the patients were entered into the SPSS 23.0 package program and required statistics were used to compare data. Results: The mean age of 26 patients diagnosed with GTT was 31.81 ± 5.34 years, mean gestation week was 12.26 ± 2.97 , median number of pregnancies was 2.5 (min/max 1-7). The history of GTT in the previous pregnancy was 26.9% (n=7) and the presence of twin/multiple pregnancy was 11.5% (n=3). 61.5% (n=16) of the patients were taking vitamin supplements containing iodine. Median value of thyroid stimulating hormone (TSH) was 0.01 (0.01-0.30) mU/L, free tetraiodothyronine (fT4) was 1.02 (0.50-1.96) ng/dl, free triiodothyronine (fT3) was 4.01 (2.86-6.01) ng/dl. Anti-thyroperoxidase antibody (anti-TPO), anti-thyroglobulin antibody (anti-TG), TSH receptor antibody (TRAb) results were negative in all patients. Median value of UIC was 104 (50-387) $\mu\text{g/L}$, according UIC values, 69.2% (n=18) of patients had iodine deficiency, 30.8% (n=8) of patients had sufficient iodine status. Presence of thyroiditis in parenchyma image in thyroid ultrasound was 34.6% (n= 9). There was no significant correlation between urinary iodine level and gestational week, number of pregnancies, TSH, fT4, fT3 (respectively; $r:0.204$ $p:0.318$, $r:-0.152$ $p:0.459$, $r:0.097$ $p:0.636$, $r:0.095$ $p: 0.646$, $r:0.072$ $p:0.727$) Conclusion: UIC was below the normal range in more than half of the patients with gestational thyrotoxicosis. The presence of iodine deficiency in these patients should be confirmed by prospective studies and these patients should be evaluated for iodine prophylaxis.

Keywords: Iodine Deficiency, İodine Status, Pregnancy, Gestational Transient Thyrotoxicosis

Presentation ID/Sunum No= 13**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-5565-4912***Glasgow Anevrizma Skoru ve Hardman İndeksinin Abdominal Aort Anevrizma Cerrahisi Öncesi Mortalite Belirleme Üzerine Etkisi****Uzman Dr. Hüsnü Kamil Limandal¹ , Prof.Dr. İsmail Koramaz²**¹*Erzurum Şehir Hastanesi*²*Şişli Etfal Hamidiye Araştırma ve Eğitim Hastanesi***Özet**

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı anevrizmaların cerrahi onarımın sonuçlarının tahmininde Glasgow Anevrizma Skoru ve Hardman İndeksinin rolünün araştırılmasıdır. **Metod:** Tek bir merkezde (KTÜ Tıp Fakültesi K.V.C A.D da) 8 yıl içinde açık abdominal aort anevrizması tamiri geçiren 52 hastanın klinik verilerinin 2 standart olan Hardman İndex ve Glasgow Anevrizma Skoruna göre değerlendirilmesi. **Bulgular:** GAS'a göre 28 hastanın skoru 77 den büyüktü e bu gruptaki mortalite % 50, 8 hastanın skoru 69-77 arasında ve mortalite % 25, 16 hastanın skoru 69 dan küçük ve mortalitesi % 37 bulundu. HT'e göre 12 hastanın skoru 3 ten büyük ve mortalite % 83, 9 hastanın skoru 2 ve mortalite % 33, 19 hastanın skoru 1 mortalitesi % 26 ve 12 hastanın skoru 0 ve mortalitesi % 33. X² testi HI p değerini 0,245 GAS'ın p değerini 0,003 olarak gösterdi. **Tartışma-Sonuç:** Glasgow Anevrizma Skorunun açık abdominal anevrizma tamirindeki tahmin rolü belirginken Hardman İndexinde bu rol zayıftır bu da muhtemelen örnek sayısının küçüklüğüne bağlıdır.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Aort, Anevrizma,hardman İndex

The Effect of Glasgow Aneurism Score and Hardman Index On Determning Mortality Before Abdominal Aortic Aneurism Surgery**Abstract**

Objective: This retrospective study aimed to explore the role of Glasgow Aneurism Score (GAS) and Hardman Index (HI) in predicting outcome after open aneurysm repair. **Methods:** All 52 patients who underwent open abdominal aneurysm repair in a single center over 8 years were reviewed clinical data were used to classify patients in to the two standart GAS and HI. **Results:** 28 patients score ≥ 77 according to GAS and mortality in this group were % 50,8 patients scored between 69 and 77 with mortality % 25, 16 patients scored less than 69 and mortality % 37 12 patients scored ≥ 3 on the HI with mortality % 83, 9 patiens scored 2 with mortality % 33, 19 patients scored 1 with mortality % 26 and 12 patients scored 0 with mortality % 33. X² test showed extremly significant p value of 0,245 in case of HI and p valve of 0,003 for GAS. **Conclusion:** Role of the GAS in open aortic aneurysm repair were obviously while role of HI poor predictors of outcome. This situation probably due to small sample size.

Keywords: Abdominal Aorta, Aneurysm, Hardman Index

Presentation ID/Sunum No= 202**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Glioblastoma Tip Beyin Tümör Hücre Serisi Üzerinde Temozolomid İle Paklitaksel, Melatonin ve Ergosterol İle Oluşturulan Kombine Terapilerinin Etkisi

Öğr.Gör. Ayten Bostancı¹, Prof.Dr. Oğuzhan Doğanlar¹
¹Trakya Üniversitesi

Özet

Glioblastoma multiforme (GBM), merkezi sinir sisteminin (MSS) en ölümcül habis tümör türüdür ve heterojenik özellikleri tedaviyi zorlaştırmaktadır. Kanser heterojenliği ve karmaşıklığı nedeniyle, kombinasyon terapi rejimleri, ölümcül beyin tümörlerine karşı standart tedaviler haline gelmiştir. Temozolomid (TMZ) ve paklitaksel (PTX) kombinasyonu, GBM için en yaygın kullanılan kemoterapi rejimidir. Ancak, tedavi edilen hastaların yaklaşık yarısında TMZ direnci ve ciddi yan etkiler gelişir ve hastaların büyük bir kısmında sonuç olarak tedavi başarısız olur. Her ikisi de uzun süredir antitümör etkileri ile bilinen çok işlevli bir hormon melatonin (MLT) ve doğal ürün olan ergosterol (ERG), tümörleri normal hücrelerden seçici şekilde etkileme yeteneği ile kombinasyon kanser tedavisinde büyük bir avantaja sahiptir. Bu çalışmada, kemoterapi ajanlarının tek başına IC50 dozlarını belirledikten sonra, TMZ ile birlikte PTX, MLT ve ERG kombinasyonlarının, oksidatif stres ve apoptoz sinyal yolları üzerinden GBM (C6) hücre serisinin in vitro progresyonu üzerinde inhibisyon etkileri araştırıldı. C6 hücre hattında sitotoksitesiyi indüklemek için tek başına ve PXT, MLT veya ERG (tümü IC50) ile kombinasyon halinde iki TMZ konsantrasyonu (IC50 ve 1/2 IC50) kullanıldı. Canlı, ölü ve apoptotik hücreler, Anneksin V:PI boyama ile belirlendi. Sinyal yollarına ait gen ifadeleri, kantitatif ters transkriptaz polimeraz zincir reaksiyonu (qRT-PCR) ile değerlendirildi ve ana proteinler western blot analizi ile belirlendi. Sonuçlarımız, özellikle MLT ve ikincil olarak ERG'ün, düşük doz TMZ ile kombinasyonunun, oksidatif stres ile ilişkili DNA-protein hasarı ve apoptoz arasında ortak bir hücre ölümü yukarı akış sinyalleri olarak hareket edebildiğini, bu sayede, GBM için TMZ-PXT tedavisine alternatif olan yeni seçici terapötik stratejilerin geliştirilmesinde kullanılabileceğini önermektedir. Bu çalışma Trakya Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından 2018/292 numaralı proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Tümörü, Glioblastoma, Temozolomid, Paklitaksel, Melatonin, Ergosterol

The Effect of Combined Therapies With Temozolomide, Paclitaxel, Melatonin and Ergosterol On Glioblastoma Type of Brain Tumour Cell Line**Abstract**

Glioblastoma multiforme (GBM) is the deadliest malignant tumour type of the central nervous system (CNS) and their heterogenic properties make treatment difficult. Due to heterogeneity and complexity of cancer, combination regimens have become standard treatments against fatal brain tumours. Temozolomide (TMZ) and paclitaxel (PTX) combination is the most widely used

chemotherapy regime for GBM, however, approximately half of treated patients have TMZ resistance and serious side effect and most of patients finally fail therapy. A multifunctional hormone, melatonin (MLT), and natural product, ergosterol (ERG), that both have long been known for its antitumor effects have a great advantage in combination cancer therapy with ability to differentially influence tumours from normal cells. In this study, after determining IC₅₀ doses of chemotherapy agents alone, we investigated the effectiveness of a combination of TMZ plus PTX, MLT or ERG on the inhibition of GBM (C6) progress in vitro, via impact on oxidative stress and apoptosis signaling pathway. Two concentrations of TMZ (ie. IC₅₀ and 1/2 IC₅₀) alone, and in combination with PXT, MLT or ERG (all of IC₅₀) were used to induce cytotoxicity in the C6 cell lines. Live, death and apoptotic cells were visualised by annexin V:PI staining. Relative gen expressions belong to signaling pathways were assessed by quantitative reverse-transcriptase polymerase chain reaction (qRT-PCR), and key proteins determined by western blot assay. Our result suggests that, especially MLT and secondarily ERG in combination with low dose TMZ may act as a common cell death upstream signals among oxidative stress related DNA-protein damage and apoptosis, which may lead to the development of new selective therapeutic strategies that alternative for TMZ-PXT treatment for GBM. This study was supported by Trakya University Scientific Research Projects Unit with project number 2018/292.

Keywords: Brain Tumour, Glioblastoma, Temozolomide, Paclitaxel, Melatonin, Ergosterol

Presentation ID/Sunum No= 25**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-0375-9760***Göçmen Çocukların Adli Yönü Olan Acil Cerrahi Sorunlarının Özellikleri****Uzman Dr. Özgür Kuzdan¹***¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi***Corresponding author: Mehmet özgür kuzdan***Özet**

Amaç: Göç sorunu dünya genelinde en önemli sorunlardan biri olarak görülmektedir. Bu çalışmada göçmen çocukların adli acil cerrahi sorunlarının özelliklerini ve çözüm önerilerini sunmayı amaçladık. Yöntem: Kliniğimizde 2020-2021 yılları arasında acil cerrahi sorunları nedeniyle cerrahimüdahele yapılan 44 göçmen çocuk değerlendirildi. Olgular; yaş, cinsiyet, vatandaşlık, cerrahi tanı, adli fail, cerrahi müdahele ve adli olayın göçmenlikle ilişkisi açısından geriye dönük incelendi. Bulgular deskriptif istatistik yöntemiyle analiz edildi. Bulgular: Toplam 44 olgunun 20' si erkek 22' si kızdı. Yaşları 13 ile 18 arasında değişiyordu (ort:14.2). Olguların acile geliş nedenleri; 17 delici kesici alet yaralanması (%38), 7 trafik kazası (%15), 1 cinsel saldırı (0.02), 19 darptı (%43). Vatandaşlık olarak; 44 olgunun 34' ü Suriye vatandaşı (%77), Diğerleri (%23) çeşitli (4 Afganistan 3 Özbekistan 1 Çeçenistan 2 Doğu Türkistan-Çin) ülke vatandaşlarıydı. Olguların 40'ında fail belirlenebilmiş, 34 ünde fail makdülün vatandaşıydı (%84). Dört olguya genel anestezi altında ameliyat yapıldı (1 splenektomi, 1 barsak yaralanması, 2 pnömotoraks nedeniyle tüp torakostomi), kalan 40 olguya lokal anesteziyle küçük cerrahi girişim yapıldı. Sekiz adli olayın göçmenlikle direk ilişkisi saptandı (%18). Tartışma: Göçmen çocukların adli acil cerrahi sorunlarının göçmenlikle ilişkisi düşüktür. Anlamazlıkları genel olarak kendi aralarındaki husumetten doğmaktadır. Cerrahi müdaheleye giden adli olaylar, yerli popülasyona göre azdır. Buna göre göçmenlik üzerindeki ön yargıların azaltılması için verilere dayalı daha fazla çalışma yapılması yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göçmen, çocuk, adli, acil Cerrahi

Characteristics of Immigrant Children's Forensic Emergency Surgery Problems**Abstract**

Objective: The problem of migration is seen as one of the most important problems worldwide. In this study, we aimed to present the characteristics and solution suggestions of the forensic emergency surgery problems of immigrant children. Method: Forty-four immigrant children who underwent surgical intervention in our clinic between 2020-2021 due to emergency surgical problems were evaluated. Cases; Retrospective analysis was conducted in terms of age, gender, citizenship, surgical diagnosis, forensic offender, surgical intervention, and the relationship of the criminal case with immigration. Findings were analyzed by descriptive statistical method. Results: 20 of 44 cases were

male and 22 of them were female. Their age ranged between 13 and 18 (mean: 14.2). Reasons of the cases coming to the emergency department There were 17 stab injuries (38%), 7 traffic accidents (15%), 1 sexual assault (0.02), 19 assaults (43%). As citizenship; 34 of the 44 cases were Syrian citizens (77%), the others (23%) were citizens of various (4 Afghanistan, 3 Uzbekistan, 1 Chechnya, 2 East Turkistan-China) countries. In 40 of the cases, the perpetrator could be identified, in 34 of them the perpetrator was the citizen of the victim (84%). Four cases were operated under general anesthesia (1 splenectomy, 1 bowel injury, 2 tube thoracostomy due to pneumothorax), and the remaining 40 cases underwent minor surgery with local anesthetic. Eight legal cases were found to be directly related to immigration (18%). Discussion: The relationship of immigrant children's emergency forensic surgery problems with immigration is low. Their disagreements generally arise from animosity among themselves. Forensic events leading to surgical intervention are less than the local population. Accordingly, it would be beneficial to conduct more data-based studies to reduce prejudices on immigration.

Keywords: Immigrant,child,forensic,emergency Surgery

Presentation ID/Sunum No= 220**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-0812-1128***Hasta, Kan Donörü ve Sağlık Çalışanlarının COVID-19 Pandemisinden Korunması****Uzman Dr. Nesrin Gareayaghi¹***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Sisli Hamidiye Etfal
Eğitim ve araştırma Hastanesi, Kan Merkezi***Özet**

Amaç: COVID-19 pandemisi Aralık 2019'dan günümüze kadar tüm dünyada, 20 Ağustos 2021 itibarıyla toplam 209,876,613. doğrulanmış olguya ve 4.400.284 .ölüme neden olmuştur. .Bu çalışmada İstanbul Sisli Hamidiye Etfal'Hastanesinde kan donör ve alıcılarının bu pandemiden etkilenmemesi için aldığımız tedbir ve önlemleri açıklamayı amaçladık. Yöntem: Hatanemizde, Kan Merkezi sorulusunun da içinde bulunduğu COVID-19 komisyonu kurulmuştur. Bu komisyon tarafından Sağlık Kurumlarında Çalışma Rehberi ve Enfeksiyon Kontrol Önlemleri ivedilikle oluşturulmuştur. Buradaki amaç, hem hastane personelinin hem kan donör ve alıcıların, diğer hastalarla birlikte bu pandemiden korunmasının sağlanmasıdır. Bulgular: Kan Bankası içinde bulunan herkesin (çalışan, öğrenci, bağışçı, refakatçi gibi) maske takması sağlanarak yer ve yüzey dezenfeksiyonunda, temiz alandan kirli alana doğru 1/100 oranında çamaşır suyu ya da klor tablet kullanıldı. Kan donörleri için bekleme alanında oturma düzeni her yöne aralarında en az 1 metre mesafe olacak şekilde ayarlandı. Kullanılan kalemler her bağışçı sonrası dezenfekte edilerek, sorgulama formları kapalı alanda muhafaza edildi. Temassız ölçüm yapan ateş ölçerler kullanıldı. Kullanılan tansiyon manşonları, steteskop, ekipman ve bağışçı koltukları özellikle elle temas eden yüzeyler her bağış sonrası %70 alkol veya yüzey dezenfektanı ile dezenfekte edildi ve kullanılan örtüler her bağışçıdan sonra değiştirildi. Teorik bir bulaşma riskinin bulunduğu varsayılarak COVID-19 vakalarının iyileşme döneminde semptomların sonlanmasından itibaren en az 28 gün sonra kan bağış kabul edildi. Kan bağışından 48 saat sonra belirti ve bulgu gösterenlerin kan ürünleri imha edildi. Donör kaydına: Son 28 gün içinde ateş, boğaz ağrısı kuru öksürük öyküsü, COVID-19 hastalarıyla yakın temas ve herhangi bir seyahat geçmişinin olup olmadığı soruları eklendi. Test sonucu pozitif donörlerin bağış yapması iki negatf COVID-19 sonucu alınana kadar ertelendi. Sonuç: Sonuç olarak, bütün bu önlemlere ek olarak güvenliğin kapı girişinde gelenlerin ateşini ölçmesinin, sorgulama formuna Covid-19 özel ek formun (AABB) eklenmesinin, bağış sonrası 48 saat içinde PCR testi pozitif çıkanlarının kanlarının imhasının kan donörleri ve kan alıcıları için COVID-19 riskini minimuma indireceğini düşünmekteyiz

Anahtar Kelimeler: Covid-19; Pandemi; Kan Bankacılığı; Kan Donörleri; Sosyal Mesafe

Presentation ID/Sunum No= 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4267-9889

Hastanemiz Sağlık Çalışanlarında Son Yedi Yılda Görülen Kesici-Delici Alet Yaralanmalarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Emine Sehmen¹

¹Samsun Gazi Devlet Hastanesi

Özet

Sağlık çalışanları bazen kan, kan ürünleri ve kanlı vücut sıvılarının direkt teması, iğne veya kesici aletler ile yaralanma sonucu hepatit B virusu (HBV), hepatit C virusu (HCV) ve human İmmundeficiency Virus (HIV) gibi çeşitli enfeksiyon hastalıklarına bulaşma riski ile karşı karşıya gelmektedirler. Her türlü koruyucu önlemler alınmasına, çalışanlara sürekli olarak bu konu hakkında eğitimler verilmesine rağmen halen kesici-delici alet yaralanmaları ile karşılaşmaktayız. Bu çalışmadaki amaç ; hastanemizde son yedi yılda sağlık çalışanlarının kesici-delici alet yaralanmalarının epidemiyolojik özelliklerinin incelenmesidir. Bu çalışmada hastanemiz iş sağlığı güvenliği birimindeki 01.01.2014-31.12.2020 dönemindeki kesici-delici alet yaralanmalarına ait kayıtlar retrospektif olarak incelenmiştir. Kayıtlardan yedi yıllık süre içinde 247 sağlık çalışanının kesici-delici alet yaralanmasına maruz kaldığı ve bunların çoğunun kadın(K:187,E:60) olduğu görüldü. Yaralanmaya en fazla maruz kalan meslek grubu stajyer hemşireler idi(sayı:102,%41.3) ve yaralanma en fazla iğne ucu batması şeklinde(sayı:205, %82.9) idi. Kayıtlarda kaynağın serolojisinin büyük oranda bilinmediği (sayı:178,%72.1)ve kesici-delici yaralanma ile başvuran sağlık çalışanlarının HBV'e karşı aşılama oranı(sayı:243,%98.4) yüksekti. Yaralanmaya maruz kalan hiçbir personelimizde takiplerinde HCV ve HIV enfeksiyonu gelişmediği bulundu. Kesici-delici alet yaralanması en fazla %22.3 ile acil serviste görülmüş olup, bunu %17.8 ile cerrahi klinikler ve % 16.2 ile dahili klinikler izlemiştir. Sonuçta; kesici-delici alet yaralanmaları kanla bulaşan enfeksiyon hastalıkları açısından risk taşıdıkları için(başta HBV, HCV, HIV enfeksiyonu gibi) artık iş kazası kabul edilmektedir. Bu yaralanmaların önlenmesi çalışan güvenliği açısından son derece önemlidir. Sağlık çalışanlarına konunun önemi ve korunma yöntemleri hakkında sürekli eğitim verilmeli ve gerekli koruyucu önlemler alınmalı ve yaralanma durumlarında da sağlık çalışanlarının takipleri düzgün olarak yapılması son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kesici-Delici Alet Yaralanmaları, Kan ile Bulaşan Enfeksiyonlar, İş Güvenliği

Presentation ID/Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2288-1123

Hastanemizde 2016-2020 Yılları Arasındaki Prenatal Tarama Testlerinin Kullanımlarının İncelenmesi

Uzman Dr. Eren Vurgun¹

*¹İstanbul Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi,
Tıbbi Biyokimya*

Özet

Giriş ve Amaç: Gebelik takibinde fetal kromozomal anomalilerin taranması önemlidir. Hastanemizde, kombine test (1.trimester tarama testi) ve üçlü test (2.trimester tarama testi) bu amaçla kullanılmakta olan tarama testleridir. Bu tarama testleri ile en sık rastlanılan ve yaşamla bağdaşan fetal kromozomal anomaliler olan Trizomi 21 (Down Sendromu), Trizomi 18 (Edwards Sendromu) ve Trizomi 13 (Patau Sendromu) için risk olasılık hesabı ile riskler belirlenmektedir. Her üç anomali için de kombine testin saptama oranı üçlü teste göre daha yüksek olup, maliyeti de üçlü testten daha düşüktür. Ek olarak, üçlü testte bakılmakta olan AFP hormonu fetal nöral tüp defektlerinin (NTD) taranmasında da kullanılmaktadır. Bu çalışmada, hastanemizde kullanılmakta olan prenatal tarama testlerinin kullanım yönteminin incelenmesi ve uluslararası rehberlerin önerilerine uyumunun değerlendirilmesi amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** 01.01.2016-31.12.2020 tarihleri arasında İstanbul Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi Tıbbi Biyokimya laboratuvarı tarafından verilmiş olan toplam 10708 gebeliğe ait olan 11977 prenatal tarama (kombine ve üçlü) test sonucu değerlendirmeye alındı. **Bulgular:** Toplamda 10708 gebelikten 5309 gebeliğin (%49,6) takibinin sadece kombine test ile yapıldığı, 4130 gebeliğin (%38,6) takibinin sadece üçlü test ile yapıldığı ve 1269 gebeliğin (%11,8) takibinin ise hem kombine test hem de üçlü test ile birlikte yapıldığı tespit edildi. **Sonuçlar:** Hastanemizde takip edilen gebelerin %11,8'ine uluslararası rehberlerde önerilmeyen bir şekilde kombine testin üzerine gereksiz olarak üçlü testin de yapıldığı gözlemlendi. Ek olarak gebelerin %38,6'sının sadece ilk trimester testini yaptırmamış veya kaçırmış olan gebelere önerilen üçlü test ile takip edilmesi oranının yüksek olduğu dikkat çekmektedir. Üçlü test ile takibi yapılmış olan gebelerin oranın yüksek olmasının bir nedeninin de NTD taranması olabileceği düşünüldü. Ancak ultrasonografik taramanın AFP hormonuna göre daha yüksek saptama oranı olduğu bilinmekle birlikte, NTD taranması için üçlü test yerine sadece AFP hormonunun tek başına kullanılması yeterli olacaktır. Bu seçenek için ise de SUT'ta tek başına yer almayan AFP MoM testinin SUT'a eklenip geri ödeme kapsamına alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kombine Test, Üçlü Test, Trizomi 21, Nöral Tüp Defekti

Presentation ID/Sunum No= 49**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Emine Türkoğlu 0000-0003-4418-4692

Dilek Yılmaz 0000-0001-6944-9875

Zafer Palak: 0000-0003-1336-6389

Hayvancılık İle Uğraşan Bir Hastada Kırım-Kongo Kanamalı Ateşi ve Bruselloz Koinfeksiyonu

**Dr. Öğretim Üyesi Emine Türkoğlu¹, Uzman Dr. Dilek Yılmaz¹,
Dr. Öğretim Üyesi Zafer Parlak¹**

¹Gaziosmapaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Kırım-Kongo kanamalı ateşi (KKKA) ve bruselloz Tokat ilinde endemik olarak görülen zoonotik infeksiyonlardır. Hayvancılık ile uğraşmak iki hastalık için de risk faktörü olarak kabul edilmektedir. Her iki hastalığın seyrinde benzer semptomlar ve laboratuvar bulguları görülebilir. Ateş, baş ağrısı, halsizlik, myalji, bulantı, kusma ve ishal ortak semptomlardır. Lökopeni, trombositopeni, alanin aminotransferaz (ALT), aspartat aminotransferaz (AST) ve laktat dehidrogenaz (LDH) yüksekliği ise ortak laboratuvar bulgularıdır. Olgu sunumu: Sunulan olgu ile KKKA ve brusellozun birbirini taklit edebileceği gibi koinfeksiyonun da olabileceğini vurgulanmaktadır. Elli dört yaşında hayvancılık ile uğraşan erkek hasta on gün önce koyunlarından birine çıplak elle doğum yaptırmıştı. Üç gün sonra da vücuduna kene yapıştığını farketmiş ve keneyi kendisi çıkarmıştı. Kene temasından 3 gün sonra ateş, üşüme, titreme, eklem ağrısı, halsizlik şikayetleri başlamıştı. Semptomların 3. gününde hastanemizin acil servisine başvuran hasta kliniğe yatırıldı. Vücut sıcaklığı 38.7 0C ölçüldü. Diğer vital bulguları ve sistem muayenesi normaldi. Laboratuvar incelemesinde WBC: 1350/mm³, PLT: 141.000/mm³, ALT: 20 U/L, AST: 46 U/L, LDH: 419 U/L, CK: 91 U/L idi. KKKA ön tanısı ile ribavirin başlandı. KKKA polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) pozitif saptandı. Brucella serum tüp aglütinasyon testi 1/160 titrede pozitif saptandı. Rifampisin ve doksisisiklin başlandı. Takiplerde kanama bulgusu olmadı; kan ürünü replasmanı yapılmadı. Sitopeni tablosu düzelen, Karaciğer enzimleri normale dönen hasta yatışının 12. gününde taburcu edildi; rifampisin ve doksisisiklin tedavisi altı haftaya tamamlandı. Sonuç: Türkiye bruselloz açısından endemiktir. Tokat ili de Türkiye' de en fazla KKKA olgusu bildirilen illerden biridir . Bu nedenle, endemik bölgelerde hayvancılıkla uğraşan bireyler ateş, baş ağrısı, halsizlik ve gastrointestinal semptomlar ile başvurduğunda, lökopeni, trombositopeni, karaciğer enzim yüksekliği saptanırsa, her iki infeksiyon ayırıcı tanıda akla getirilmeli ve koinfeksiyonun mümkün olduğu akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bruselloz, Kırım-Kongo Kanamalı Ateşi, Zoonotik Hastalıklar

Crimean-Congo Hemorrhagic Fever and Brucellosis Coinfection in a Livestock Farmer Patient

Abstract

Introduction: Crimean-Congo hemorrhagic fever (CCHF) and brucellosis are endemic zoonotic infections in Tokat. livestock farming is a risk factor for both diseases. Similar symptoms and laboratory findings can be seen in the course of both diseases. Fever, headache, malaise, myalgia, nausea, vomiting and diarrhea are common symptoms. Leukopenia, thrombocytopenia, alanine aminotransferase (ALT), aspartate aminotransferase (AST) and lactate dehydrogenase (LDH) elevations are common laboratory findings. **Case report:**In the presented case, it is emphasized that CCHF and brucellosis can mimic each other and that coinfection can also occur. A fifty-four-year-old male patient dealing with animal husbandry had given birth to sheep with bare hands ten days ago. Three days later, he realized a tick bite on his body. Three days after tick bite, complaints of fever, chills, joint pain and fatigue started; He applied to the emergency department on the 3rd day of symptoms and was hospitalized to our clinic. Body temperature was 38.7 0C. In laboratory examination, WBC:1350/mm³, PLT:141.000/mm³, ALT:20 U/L, AST:46 U/L, LDH:419 U/L, CK:91 U/L. Ribavirin was started with the pre-diagnosis of CCHF. CCHF polymerase chain reaction (PCR) was positive. Brucella serum tube agglutination test was positive at 1/160 titer. Rifampicin and doxycycline were started. There were no signs of bleeding in the follow-ups; No blood product replacement was performed. The patient whose cytopenia improved and liver enzymes returned to normal was discharged on the 12th day of hospitalization; rifampicin and doxycycline treatment was completed in six weeks. **Conclusion:**Turkey is endemic for brucellosis. Tokat is one of the provinces where the highest number of CCHF cases are reported in Turkey. Therefore, if leukopenia, thrombocytopenia and elevated liver enzymes are detected when individuals dealing with livestock in endemic areas present with fever, headache, weakness and gastrointestinal symptoms, both infections should be considered in the differential diagnosis and coinfection should be kept in mind.

Keywords: Brucellosis, Crimean-Congo Hemorrhagic Fever, Zoonotic Diseases

Presentation ID/Sunum No= 14**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-4589-7566***Hgb Seviyesinin Nstemi Tanısı ile Perkütan Koroner İşleme Alınan Hastalardaki Mortalite Öngördürücülüğü****Uzman Dr. Gökhan Alıcı¹ , Uzman Dr. Alaa Quisi²**¹*Adana Şehir Hastanesi*²*Adana medline Hastanesi***Corresponding author: gökhan alıcı***Özet**

Amaç: ST elevasyonsuz miyokard enfarktüsü(NSTEMI) geçiren hastalarda mortalite ve morbidite oranları yüksektir.NSTEMI kliniği ile başvuran hastalarda mortalitede ön gördürücüsü olabilecek parametrelere dair literatürde yayınlar mevcuttur. Biz kendi kliniğimizde NSTEMI tanısı ile başvuran hastalardaki mortalite ile ilişkili prediktörleri inceledik. Materyal ve Metod:NSTEMI kliniği ile başvurup perkütan koroner girişim (PKG) uygulanan 409 hastayı inceledik.Hastaların bazal demografik laboratuvar özelliklerini kaydettik.Hastalar hayatta kalan ve ölenlere göre iki gruba ayrıldı. Hastane içi mortalite ile ilişkili olabilen parametreleri univariete ardından multivariate ljustik regresyon analizinde inceledik Bulgular: NSTEMI hastalarının 30 (% 7,3) unda hastane içi mortalite gelişti. Mortalite gelişen grupta ortalama yaş daha yüksek (69.9 ± 13.6 , 61.2 ± 12.0 , $p=0.02$), ck-mb seviyeleri daha yüksek ($6,9 [1.3-300]$ - $4.1 [0.0 -300]$ $p=0.046$), trigiserid seviyeleri daha yüksek ($150 [28-763]$ - $102[49-352]$ $p: 0.02$), SYNTAX skoru daha yüksek (16.9 ± 10.0 , 10.6 ± 6.1 , $p=0.002$),implante edilen toplam stent uzunluğu daha uzun ($30 [12-108]$ - $24[8 -103]$ $p=0.033$),implante edilen stent çapı daha dar ($2.75 [2.5-3.5]$ - $3[2.25 -14]$ $p= 0.05$), kreatinin seviyeleri daha yüksek (1.2 ± 1.1 , 0.9 ± 0.4 , $p<0.001$) üre seviyeleri daha yüksek (42.9 ± 20.4 , 32.9 ± 14.1 , $p = 0.015$), hgb seviyeleri daha düşük(12.3 ± 1.8 , 13.5 ± 1.7 , $p = 0.001$) olarak saptandı.Çoklu lojistik regresyon analizinde , hastaneye yatıştaki düşük hgb seviyenin (OR = 1.395 (1.010-1.928), $p = 0.044$),NSTEMI hastalarında hastane içi mortalitesinin bağımsız bir prediktörü olduğu saptanmıştır. Sonuç: PKG uygulanan NSTEMI hastalarının% 7.3 sinde mortalite gelişti. Başvuru anında bakılan düşük hgb seviyesi hastane içi mortalitenin belirleyicisi olarak tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: St Elevasyonsuz Miyokard İnfarktüsü;hemoglobin; Mortalite

Predictability of Hgb Level in Patients Who Underwent the Percutaneous Coronary Procedure With the Diagnosis of Nstemi**Abstract**

Aim: There are high mortality and morbidity rates in patients with non-ST elevation myocardial infarction (NSTEMI). There are publications in the literature regarding the parameters that may predict mortality in patients presenting with NSTMI diagnosis. We examined those predictors associated with

mortality in patients presenting with a diagnosis of NSTEMI in our clinic. Materials and Methods: We examined 409 patients who applied to the NSTEMI diagnosis and underwent percutaneous coronary intervention (PCI). We recorded the basal demographic laboratory characteristics of the patients. The patients were divided into two groups according to the survivors and the non-survivors. We examined parameters that may be associated with in-hospital mortality in univariate followed by multivariate logistic regression analysis. Results: In-hospital mortality occurred in 30 (7.3%) of NSTEMI patients. In the group with mortality, mean age was higher (69.9 ± 13.6 , 61.2 ± 12.0 , $p=0.02$), ck-mb levels were higher (6.9 [1.3-300] - 4.1 [0.0 -300] $p= 0.046$), triglyceride levels higher (150 [28-763] - 102 [49-352] $p=0.02$), SYNTAX scores were higher (16.9 ± 10.0 , 10.6 ± 6.1 , $p= 0.002$), total stent implanted were longer (30 [12 -108] - 24 [8 -103] $p: 0.033$), implanted stent diameter narrower (2.75 [2.5-3.5] - 3 [2.25 -14] $p= 0.05$), creatinine levels were higher (1.2 ± 1.1 , 0.9 ± 0.4 , $p <0.001$) urea levels were higher (42.9 ± 20.4 , 32.9 ± 14.1 , $p = 0.015$), hgb levels were lower (12.3 ± 1.8 , 13.5 ± 1.7 , $p = 0.001$). Forward stepwise logistic regression analysis demonstrated that low hgb (OR=1.395(1.010-1.928), $p=0.044$), level on admission was an independent predictor of in-hospital mortality of patients with NSTEMI patient. Conclusion: Mortality occurred in 7.3% of NSTEMI patients who underwent PCI. Low hgb level at admission was determined as the predictor of in-hospital mortality.

Keywords: Non-St Elevation Myocardial Infarction; Hemoglobin; Mortality

Presentation ID/Sunum No= 133**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-7802-7199***Histerektomi Türlerinin Karşılaştırılması; Tek Merkezin 6 Yıllık Deneyimi****Dr. İbrahim Kale¹***¹T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Amaç 2015 ve 2020 yılları arasında hastanemizde gerçekleştirilmiş olan histerektomi türlerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem 6 yıllık süre içerisinde kliniğimizde gerçekleştirilmiş olan vajinal, laparotomik, laparoskopik ve laparoskopik asiste vajinal histerektomi (LAVH) de dahil olmak üzere tüm histerektomi operasyonları hastanenin bilgi işlem sisteminden retrospektif olarak tarandı. Onkolojik endikasyonlar ile yapılan uterus ve adnekslerin dışında lenf nodu, ommentum veya apendiks gibi başka organların da alındığı vakalar ile ek başka ameliyatların yapıldığı vakalar veya başka branşların ameliyatlarına sonradan dâhil olup yapılan histerektomi vakaları çalışma dışı bırakıldı. Bulgular 6 yıllık süre içerisinde kliniğimizde 620 laparotomik, 715 laparoskopik, 209 vajinal histerektomi ve 14 LAVH operasyonu olmak üzere toplamda 1558 histerektomi operasyonu yapılmıştır. Laparotomik, laparoskopik, vajinal histerektomi ve LAVH grupları hastaların demografik verileri açısından incelendiğinde BMI açısından gruplar benzerken, hasta yaşı ve menopoz süresi vajinal histerektomi grubunda ve LAVH grubunda diğer gruplara göre daha büyüktü. Laparotomik histerektomilerin %2,4'ünde, laparoskopik histerektomilerin %1,7'sinde ve vajinal histerektomileri %0,5'inde erken komplikasyon görülmüştür. Laparotomik histerektomilerin %8,5'inde, laparoskopik histerektomilerin %3,8'inde ve vajinal histerektomileri %2,9'unda geç komplikasyon görülmüştür. Laparoskopik başlayıp laparotomiye geçilen vaka sayısı 15'dir (%1). Histerektomi türleri operasyon süresi açısından karşılaştırıldığında ortalama en kısa operasyon süresi laparotomik histerektomi grubuna aitken ortalama operasyon süresi en uzun olan grup LAVH grubuydu. LAVH grubunun ortalama taburculuk süresi en uzun olan grup iken; vajinal histerektomi grubu en kısa ortalama taburculuk süresine sahipti. Hemogram düzeyi düşüşü en fazla laparotomik histerektomi grubunda iken LAVH grubunda en azdı. Laparoskopik histerektomi grubunda dren kullanım oranı %44,2, LAVH grubunda %28,6, laparotomik histerektomi grubunda ise %16,5'di. Kan ve kan ürünleri transfüzyonu oranı laparotomik histerektomi grubunda %4, laparoskopik histerektomi grubunda %1,4 ve vajinal histerektomi grubunda %1'di. Sonuç Her ne kadar ortalama operasyon süresi daha uzun olsa da, yara yeri enfeksiyonunun daha az olması, daha az kan ve kan ürünleri transfüzyonu gerektirmesi, daha iyi kozmetik sonuçlar histerektomilerin laparoskopik olarak yapılmasında tercih sebebi olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Laparotomik Histerektomi, Laparoskopik Histerektomi, Vajinal Histerektomi, Laparoskopik Asiste Vajinal Histerektomi

Presentation ID/Sunum No= 97**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-7668-796X***Hn11'nin Agresif Meme Tümörlerinde Yeni Biyobelirteç Adayı Olarak Kullanım Etkinliğinin Değerlendirilmesi****Dr Elif Ertürk¹, Arş.Gör.Dr. Mehmet Sarımahmut¹,
Prof.Dr. M. Şehsuvar Gökgöz¹***¹Bursa Uludağ Üniversitesi***Özet**

Meme kanseri, dünyada kadınlar arasında en yaygın görülen kanser türüdür. Son yıllarda tanı ve tedavideki önemli gelişmelere rağmen, birçok faktör meme kanserinin erken tanısını ve etkin tedavisini sınırlamaktadır. Meme kanseri dahil olmak üzere birçok kanserin kök hücre özelliklerini gösteren bir hücre popülasyonu tarafından yönlendirildiği bilinmektedir. Kanser kök hücreleri olarak adlandırılan bu hücrelerin; tümörün başlatılmasına, büyümesine, tümör metastazına ve terapötik dirence aracılık ettiği bilinmektedir. HN1L; son derece sınırlı bilgiye sahip olunan bir protein olup, meme kanseri kanser kök hücre yenilenmesi süreçlerinde rol almaktadır. Çalışmada, 12 meme kanserli (TNBC + HER2+) hastanın plazma örneklerinde HN1L protein seviyeleri ELISA yöntemiyle değerlendirildi. TNBC ve HER2+ grupları arasında HN1L seviyeleri sırasıyla ortalama 0,95 ve 1,03 ng/ml olarak ölçüldü. Bununla birlikte, TNBC ve HER2+ alt tipleri arasında HN1L seviyeleri açısından anlamlı bir fark görülmedi ($p > 0,05$). Her iki grup birlikte değerlendirildiğinde HN1L seviyeleri ile metastaz ve BRCA durumları arasında ters yönde bir korelasyon (sırasıyla $p=0,037$ ve $p=0,028$) olduğu saptandı. Tek tek değerlendirildiğinde ise TNBC'de HN1L seviyeleri ile BRCA durumu arasında negatif korelasyon ($p=0,033$) belirlendi. HN1L, lokalizasyon, tümör evresi, BRCA, p53, neoadjuvant ve adjuvant tedavi, invazyon ve metastaz durumları önce tek tek, sonra birlikte regresyon analizine dahil edildi. Buna göre, lokalizasyon durumu istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0,038$). Sonuç olarak, HN1L seviyelerinin agresif tip meme tümörlerinde biyobelirteç olarak kullanılmasının yakın gelecekte mümkün olabileceği ve bu doğrultuda hasta sayısı artırılarak ileri fonksiyonel analizlerin yapılması gerektiği kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hn11, Meme Kanseri, Kanser Kök Hücre, Biyobelirteç

Evaluation of the Effectiveness of Hn11 As a Novel Biomarker Candidate in Aggressive Breast Tumors**Abstract**

Breast cancer is the most common type of cancer among women in the world. Despite significant advances in diagnosis and treatment in recent years, many factors limit the early diagnosis and effective treatment of breast cancer. It is known that many cancers, including breast cancer, are driven by a population of cells displaying stem cell characteristics. These cells, called cancer stem cells; It is known to mediate tumor initiation, growth, tumor metastasis, and therapeutic resistance. HN1L; It is a protein

with very limited information and plays a role in breast cancer cancer stem cell regeneration processes. In the study, HN1L protein levels in plasma samples of 12 breast cancer patients (TNBC + HER2+) were evaluated by ELISA method. Between the TNBC and HER2+ groups, the mean HN1L levels were measured as 0,95 and 1,03 ng/ml, respectively. However, there was no significant difference in HN1L levels between TNBC and HER2+ subtypes ($p > 0,05$). When both groups were evaluated together, an inverse correlation was found between HN1L levels and metastasis and BRCA status ($p=0,037$ and $p=0,028$, respectively). When evaluated individually, a negative correlation ($p=0,033$) was found between HN1L levels in TNBC and BRCA status. HN1L, localization, tumor stage, BRCA, p53, neoadjuvant and adjuvant therapy, invasion and metastasis were included in the regression analysis, first individually and then together. Accordingly, the localization status was found to be statistically significant ($p=0,038$). As a result, it was concluded that the use of HN1L levels as a biomarker in aggressive type breast tumors may be possible in the near future and that further functional analyzes should be performed by increasing the number of patients.

Keywords: Hn1l, Breast Cancer, Cancer Stem Cell, Biomarker

Presentation ID/Sunum No= 138**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2028-7339>

Huh7 Hücrelerinde Ekzozomal Mir-671-5p ve Mir-6858-5p Artışı Erk Yolağı Üzerindeki Post-Transkripsiyonel Düzenlenmenin Ortadan Kalkması Aracılığıyla Kemodirence Yol Açabilir

Arş.Gör.Dr. Oğuzhan Karaosmanoğlu¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi,
Kamil Özdağ Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü

Özet

Kanser kemoterapi ajanlarının çoğu kanser hücrelerinin apoptoz ile ölümünü sağlamak amaçlı kullanılmaktadır. Buna karşın kanser hücreleri apoptozdan kaçarak, DNA tamirini etkin bir şekilde kullanarak, hücre döngüsü kontrol noktalarını etkisizleştirerek ve daha nice mekanizmalar aracılığıyla ilaçlara karşı direnç kazanmaktadır. Bu durum kemoterapinin başarısızlıkla sonuçlanmasına yol açmaktadır. MikroRNA'lar, mRNA'ların 3-UTR bölgelerine bağlanarak gen ifadesini post-transkripsiyonel seviyede kontrol eden küçük kodlamayan RNA'lardır. Son yıllarda miRNA'ların kemodirence gelişimi üzerine olan etkileri yoğun olarak araştırılmaktadır. Hepatosellüler karsinomda direnç mekanizmalarını anlamak için gerçekleştirdiğimiz daha önceki çalışmalarımızda cisplatine karşı dirençli olan Huh7 hücrelerinin ekzozomlarında bulunan miRNA'ları belirlemiştik. Bu çalışmada ise dirençli hücrelerin ekzozomlarında ifadeleri arttığı tespit edilen miRNA'lardan olan miR-671-5p ve miR-6858-5p'nin ifadesini düzenlediği ve Hepatosellüler Karsinom yolağında görevli olan proteinler tespit edildi. Öncelikle Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes (KEGG) (<https://www.genome.jp/kegg/pathway.html>) veri tabanında Hepatosellüler Karsinom (KEGG:05225) yolağında çalışan proteinlerin listesi elde edildi. Ardından miRDB (<http://mirdb.org/>) veri tabanından Huh7 hücrelerinde miR-671-5p ve miR-6858-5p'nin hedeflediği transkriptler tespit edildi. Her iki veri tabanında ortak olan transkriptlerin ifadeleri; normal karaciğer dokusunda, solid dokuda, primer tümörde ve tekrarlayan tümörde olmak üzere toplam 4 farklı doku ve 541 örnekte belirlenmek için The Cancer Genome Atlas (TCGA) (<https://xenabrowser.net/>) veri tabanı kullanıldı. Sonuçta miR-671-5p'nin Hepatosellüler Karsinom ile ilişkili sinyal yolaklarında çalışan proteinleri kodlayan APC, CDK6, DVL3, EGFR, E2F2, GRB2, KRAS, MTOR, PIK3CB, PIK3R3, SMAD3 ve SMARCC2 transkriplerini hedeflediği görüldü. MiR-6858-5p'nin ise CDKN1A, ERK2, E2F2, GSK3B ve NRAS transkriplerini hedeflediği tespit edildi. Bu transkriptlerden ERK2, E2F2, GRB2 ve NRAS ifadeleri normal karaciğer dokusunda, primer tümörde ve tekrarlayan tümörde kademeli olarak arttığı için dirençli hücrelerin ekzozomlarında miR-671-5p ve miR-6858-5p artışının özellikle ERK yolağı üzerindeki post-transkripsiyonel düzenlenmenin etkinliğinin azalarak Huh7 hücrelerinde kemodirence yol açabileceği sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Kemodirence, Erk Yolağı, Mir-671-5p, Mir-6858-5p

Exosomal Increase of Mir-671-5p and Mir-6858-5p in Huh7 Cells May Lead to Chemoresistance Through the Loss of Post-Transcriptional Regulation On the Erk Pathway

Abstract

Most cancer chemotherapy agents are used to cause death of cancer cells by apoptosis. On the other hand, cancer cells gain resistance to drugs by escaping apoptosis, using DNA repair effectively, deactivating cell cycle checkpoints and many other mechanisms. This leads to the failure of chemotherapy. MicroRNAs are small non-coding RNAs that control gene expression at the post-transcriptional level by binding to the 3-UTR regions of mRNAs. In recent years, the effects of miRNAs on the development of chemoresistance have been extensively studied. In our previous studies, we identified miRNAs in the exosomes of Huh7 cells that are resistant to cisplatin to understand the resistance mechanisms in hepatocellular carcinoma. In this study, proteins which are involved in Hepatocellular Carcinoma pathway, whose expressions are regulated by miR-671-5p and miR-6858-5p, which are miRNAs whose expressions were found to be increased in the exosomes of resistant cells were determined. First of all, a list of proteins working in the Hepatocellular Carcinoma (KEGG:05225) pathway was obtained from the database of the Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes (KEGG) (<https://www.genome.jp/kegg/pathway.html>). Then, transcripts targeted by miR-671-5p and miR-6858-5p in Huh7 cells were detected from the miRDB (<http://mirdb.org/>) database. The Cancer Genome Atlas (TCGA) (<https://xenabrowser.net/>) database was used to identify the expressions of transcripts common to both databases in 4 different tissues including normal liver tissue, solid tissue, primary tumor and recurrent tumor and 541 samples. As a result, it was determined that miR-671-5p targets APC, CDK6, DVL3, EGFR, E2F2, GRB2, KRAS, MTOR, PIK3CB, PIK3R3, SMAD3 and SMARCC2 transcripts, which encode proteins working in the signaling pathways associated with Hepatocellular Carcinoma. MiR-6858-5p was found to target CDKN1A, ERK2, E2F2, GSK3B and NRAS transcripts. Since the expressions of ERK2, E2F2, GRB2 and NRAS gradually increases in normal liver tissue, primary tumor and recurrent tumor; the increase of miR-671-5p and miR-6858-5p in exosomes of resistant cells, possibly cause chemoresistance by loss of the efficiency of post-transcriptional regulation of proteins that are involved in ERK pathway in Huh7 cells.

Keywords: Chemoresistance, Erk Pathway, Mir-671-5p, Mir-6858-5p

Presentation ID/Sunum No= 104**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID:***Human Genetics of Non-Tuberculosis Mycobacterial Infection in Otherwise Healthy Patients****Arş.Gör. Yılmaz Yücehan Yazıcı¹ , Dr. Öğretim Üyesi Serkan Belkaya¹***¹İhsan Doğramacı Bilkent University***Corresponding author: Serkan Belkaya***Özet**

Host genetic factors are known to underlie susceptibility to mycobacterial infection in humans. Herein we present in-depth genetic analyses of two, otherwise healthy patients affected with non-tuberculosis mycobacterial infection. Whole exome sequencing was done using genomic DNA isolated from peripheral blood of patients. Under the autosomal recessive inheritance model, homozygous and compound heterozygous variants with allele frequency less than 1% in public genome databases (gnomAD and 1000 Genomes) were selected. Under the autosomal dominant inheritance model, heterozygous variants with allele frequency less than %0.01 were retained. We first searched for mutations in genes involved in IL-12//IFN- γ axis, which is associated with Mendelian susceptibility to mycobacterial diseases. In addition, we analyzed the variants in a human gene panel of 430 inborn errors of immunity, compiled by the International Union of Immunological Societies. Nevertheless, no prominent candidate genetic defect was found in any patients. Next, we undertook an unbiased approach, gene enrichment analysis, to determine the biological pathways over-represented by accumulation of multiple mutated genes. We excluded false negative and false positive variants by utilizing published blacklist variants and in silico algorithms such as CADD, MSC, and GDI. Gene enrichment analyses were performed using Reactome, WikiPathway, KEGG and Gene-Ontology databases to determine over-represented pathways. We found enrichment of mutated genes involved in membrane trafficking, striated muscle contraction and potassium channel activity in patients. As a conclusion, mutations in genes involved in biological pathways other than the IL-12//IFN- γ axis may account for susceptibility to mycobacterial infections in at least some individuals. Moreover, oligogenic or polygenic inheritance and genetic modifiers can be considered in some cases.

Anahtar Kelimeler: Human Genetics, Mycobacterial Diseases, Whole-Exome Sequencing

Presentation ID/Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 9364 5948

İbuprofen'in Yara İyileşmesine Etkisi

**Araştırmacı Eda Esra Esen¹ , Dr. Öğretim Üyesi Hatice Güler¹ ,
Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Ünal² , Prof. Dr. Mükerrerem Betül Aycan² ,
Doç. Dr. Arzu Hamım Yay¹ , Öğr. Gör. Halil Yılmaz³**

¹*Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi*

²*Erciyes Üniversitesi Eczacılık Fakültesi*

³*Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi*

*Corresponding author: Hatice Güler

Özet

Amaç: Yara, herhangi bir ajanın fiziksel bir hasar yaratması ile vücuttaki doku ya da organın normal bütünlüğün bozulmasıdır. Yara oluşumundan hemen sonra yara iyileşme süreci başlar. Yara iyileşmesi inflamasyon, proliferasyon ve matürasyon olmak üzere birbiri içine geçmiş üç aşamada gerçekleşir. Ağrı, hastalarda konsantrasyon eksikliği, uyku düzeninde bozukluk ve depresyon gibi sonuçlara neden olabilir. Vücutta yara açılmasına bağlı olarak ortaya çıkacak ağrı da hastanın yara iyileşme sürecini etkiler. Bu sebeple yara tedavisi sürecinin ağrı kesicilerle desteklenmesi hastanın refahının artırılmasında önemli bir yer tutar. Yara iyileşmesi sürecinde nonsteroidal antiinflamatuvar ilaçlar, hem analjezik (ağrı kesici) hem de antiinflamatuvar etkilerinden dolayı yaygın olarak kullanılmaktadır. İbuprofen; ağrı kesici, antiinflamatuvar ve antipiretik özelliklere sahip bir nonsteroidal antiinflamatuvar ilaçtır. Biz çalışmamızda İbuprofen'in analjezik etkisinin yara iyileşmesi üzerine etkisini gözlemlemeyi amaçladık. Yöntem: Çalışmada Wistar Albino olan 28 erkek sıçan kontrol ve ibuprofen grubu olarak ikiye ayrıldı. Her iki grupta da deri defekti oluşturularak yara açıldı. İki grubun her biri için 2 alt grup oluşturuldu. Her alt grupta da hayvan sayısı 7 olacak şekilde belirlendi. Makroskobik değerlendirme için yara modeli oluşturulmasını takiben yara alanlarının 3, 7, 10 ve 14. günlerinde yara alanları fotoğraflandı ve kumpas yardımı ile yara alanları ölçüldü. İlk 7 gün sonunda alt gruplardan her birindeki hayvanlar sakrifiye edildi. Alt gruplardaki diğer 7 hayvana 7 gün daha krem uygulaması yapılarak, 10 ve 14. Günlerde de ölçümler yapıldı. Sonrasında hayvanlar sakrifiye edildi. Bulgu: Çalışmada 3, 7, 10 ve 14. günlerin yara ölçümlerinin alan hesaplaması yapıldı. İbuprofen grublarının tamamındaki yara alanlarının kontrol grubuna göre sayısal olarak düştüğü görüldü. İstatistiksel olarakta 10. ve 14. günlerdeki yara alanlarındaki iyileşmesinin anlamlı olduğu tespit edildi. 14. günde kontrol grubunda yara alanı 16.02 ± 4.32 cm² iken, İbuprofen grubunda 3.26 ± 1.24 cm² idi. Sonuç: Yara iyileşme sürecinin daha sağlıklı ve hızlı olabilmesi amacıyla İbuprofen'in yara iyileşmesi tedavisine eklenmesinin süreci olumlu etkileyebileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Yara, İyileşme, Analjezik, İbuprofen

Effect of Ibuprofen On Wound Healing

Abstract

Purpose: For this reason, supporting the wound treatment process with painkillers has an important place in increasing the well-being of the patient. In the wound healing process, non-steroidal anti-inflammatory drugs are widely used because of their analgesic (painkiller) and anti-inflammatory effects. Ibuprofen; It is a nonsteroidal anti-inflammatory drug with analgesic, anti-inflammatory and antipyretic properties. In our study, we aimed to observe the effect of the analgesic effect of Ibuprofen on wound healing. **Methods:** In the study, 28 male Wistar Albino rats were divided into control and ibuprofen groups. In both groups, a skin defect was created and the wound was opened. Two subgroups were created for each of the two groups. The number of animals in each subgroup was determined to be 7. After the wound model was created for macroscopic evaluation, the wound areas were photographed on the 3rd, 7th, 10th and 14th days of the wound area and the wound areas were measured with the help of a caliper. At the end of the first 7 days, the animals in each of the subgroups were sacrificed. The other 7 animals in the subgroups were applied cream for 7 more days, and measurements were made on the 10th and 14th days. The animals were then sacrificed. **Result:** In the study, the area calculation of the wound measurements on the 3rd, 7th, 10th and 14th days was performed. It was observed that the wound areas in all ibuprofen groups decreased numerically compared to the control group. Statistically, it was determined that the healing in the wound areas on the 10th and 14th days was significant. **Conclusion:** It was concluded that the addition of Ibuprofen to the wound healing treatment may positively affect the wound healing process in order to make the wound healing process healthier and faster.

Keywords: Wound, Healing, Analgesic, Ibuprofen

Presentation ID/Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

İlkokul Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ece Elif Öcal¹, Doç.Dr. Muhammed Fatih Önsüz²

¹Ardahan İl Sağlık Müdürlüğü

*²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
Halk Sağlığı Anabilim Dalı*

Özet

Çocukların davranış ve alışkanlıkları erken çocukluk döneminde gelişmekte ve yetişkinlikteki yaşam tarzlarını etkileyen temel bilgi ve deneyimleri kazanmalarını sağlamaktadır. Çalışmada ilkokul öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışları düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Çalışma Eskişehir il merkezinde bulunan ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinde yapılan kesitsel tipte bir araştırmadır. İl merkezinde bulunan ilkokullar buldukları bölgenin sosyoekonomik durumuna göre yüksek ve düşük düzey olarak iki tabakaya ayrıldı. Her tabakadan kura ile seçilen okullarda bulunan dördüncü sınıf öğrencileri çalışmaya dahil edildi. Öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları Çocuklarda Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği (ÇSYBDÖ) ile ölçüldü. Verilerin analizinde tek değişkenli karşılaştırmalarda Mann Whitney U, Kruskal Wallis testleri ile çok değişkenli analizlerde çoklu lineer regresyon kullanıldı. Çalışma grubunu oluşturan 560 öğrencinin %50.5'i erkek olup, yaş ortalaması 9.45±0.54 (8-11) yıl idi. Öğrencilerin %8.6'sı hekim tanıli kronik hastalığı olduğunu belirtti. Öğrencilerin ÇSYBDÖ'den aldıkları puanlar 53.0-159.0 arasında değişmekte olup ortalaması 141.57±16.84, ortancası 146.50 idi. Öğrencilerin ÇSYBDÖ'den aldıkları puan ortancaları, kız öğrencilerde, sosyoekonomik durumu yüksek olan bölgede öğrenim görenlerde, hekim tanıli kronik hastalığı bulunmayanlarda, anne ve babası üniversite mezunu olanlarda daha yüksek saptandı (p<0.05). Çalışmada yapılan çoklu lineer regresyon analizine göre, cinsiyet ve hekim tanıli kronik hastalık öyküsü sağlıklı yaşam biçimi davranışları düzeyi ile ilişkili değişkenlerdi. Çocuklarda sağlıklı yaşam biçimi davranışları düzeyinin yükseltilmesi için bu konuya yönelik eğitimlerin okullarda planlanmasının yararlı olduğu kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: İlkokul Öğrencisi, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Eskişehir

Evaluation of the Healthy Lifestyle Behaviours Levels of Primary School Students

Abstract

Children's behaviours and habits improve in early childhood and provide them to gain basic knowledge and experiences that affect their adult lifestyles. The aim of the study was to evaluate of the healthy lifestyle behaviours levels of primary school students. This is a cross-sectional study conducted of fourth grade students in primary school in city center of Eskişehir. Primary schools in the city center were divided into two groups as high and low level according to the socioeconomic status in their region.

Fourth grade students in schools selected by lot from each group were included in the study. Healthy lifestyle behaviours of the students were measured by Healthy Lifestyle Behaviours Scale for Children (HLBSC). In the analysis of data, Mann Whitney U and Kruskal Wallis tests were used in univariate comparisons and multiple linear regression was used for multivariate analyzes. The study group consists of 560 students including 50.5% were male and the mean age of the study group was 9.45 ± 0.54 (8-11) years. The 8.6% of the students stated that with physician-diagnosed chronic disease. The HLBSC scores obtained by the students ranged from 53.0 to 159.0, with a mean of 141.57 ± 16.84 and a median of 146.50. The HLBSC median scores of the students were found to higher in female students, those studying in a region with a high socioeconomic status, those without a physician-diagnosed chronic disease, and those whose mother and father were graduated from university ($p < 0.05$). According to the multiple linear regression analysis in the study, gender and a physician-diagnosed chronic disease history were variables associated with the level of healthy lifestyle behaviours. To increase the level of healthy lifestyle behaviours in children, it was concluded that would be beneficial to plan trainings for this subject in schools.

Keywords: Primary School Student, Healthy Lifestyle Behaviours, Eskişehir

Presentation ID/Sunum No= 92**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-3731-6327***İnfrarenal Aort Oklüzyonlarında Aorta-Bifemoral Bypass Stratejimiz****Dr. Öğretim Üyesi Aykut Şahin¹, Arş.Gör.Dr. Tarık Taştekin¹***¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

Infrarenal Aort oklüzyonları (Leriche Sendromu) bilateral alt ekstremitelerde kladikasyo ile karakterize bir hastalıktır. Bu hastalığın morbidite ve mortalitesi yüksektir. Tanıda anamnez, fizik muayene sonrası yapılan görüntüleme teknikleri önemli bir yer tutar. Kladikasyo intermittant, femoral nabızların alınamaması, ekstremitelerde soğukluk ve hatta akut parapleji durumları bu hastalığı düşündürmelidir. Kesin tanı kotrastlı bilgisayarlı tomografi ile çekilen aortagram ile konur. Tedavisinde genellikle cerrahi yöntemler kullanılır. Aorta-bifemoral bypass en çok kullanılan cerrahi yöntemdir. Bu hastalarda anastomozların nasıl yapılacağı konusunda bazı tartışmalar mevcuttur. Biz kliniğimizde bu tür total oklüzyon durumlarında infrarenal bölgede yeterli aorta kısmı var ise aortayı tam kat keserek (giyotin tipi) Y-greft proksimalini uçuca anastomoz etmeyi tercih ediyoruz. Bu bildirimizde de bununla ilgili stratejimizi ve olgularımızın kısa dönemli sonuçlarını sunmayı amaçladık. Bu yöntemle hastalarda daha uzun süre açıklık ve daha iyi bir fizyolojik akım amaçlanmaktadır. Son 5 yıl içinde bu yöntemle tedavi ettiğimiz 7 hastanın 1 hariç hepsinde ilk 1 yıl açıklık tam olmuştur. 1 hasta da sol femoral bölgede akut trombüs saptanmıştır. Bu hastaya embolektomi uygulanmış ve açıklık sağlanmıştır. Uç yan yapılan proksimal anastomoz tekniğine alternatif olabilecek bu yöntemin daha geniş seriler ve orta uzun dönem sonuçları ile araştırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Leriche Sendromu, Aortabifemoral Bypass, Anastomoz

Our Aorta-Bifemoral Bypass Strategy in Infrarenal Aortic Occlusions**Abstract**

Infrarenal aortic occlusions (Leriche Sendromu) are a disease characterized by claudication in the bilateral lower extremity. This disease has high morbidity and mortality rates. Imaging techniques after anamnesis and physical examination have an important role in the diagnosis. Intermittent claudication, lack of femoral pulses, coldness in the extremities and even acute paraplegia should suggest this disease. Definitive diagnosis is made by an aortagram obtained by contrast-enhanced computed tomography. Surgical methods are generally performed in the treatment. Aorta-bifemoral bypass is the most commonly used surgical method. There is controversy about how to perform anastomoses in these patients. In our clinic, in such total occlusion cases, if there is sufficient aortic segment in the infrarenal region, we prefer to transect the aorta (guillotine type) and end-to-end anastomose the proximal Y-graft. In this report, we aimed to present our strategy and short-term results of our cases. With this method, longer patency and a better physiological flow are aimed in patients. All but one of the seven patients we treated with this method in the last 5 years had complete patency in the

first year. Acute thrombus was detected in the left femoral artery in one patient. This patient underwent embolectomy and secondary patency was achieved. This method, which can be an alternative to the end-to-side proximal anastomosis technique, needs to be investigated with larger series and mid-long term results.

Keywords: Leriche Syndrome, Aortabifemoral Bypass, Anastomosis

Presentation ID/Sunum No= 56**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-0914-0638***İnmeli Hastalarda Üriner Semptom Şiddeti ve Fonksiyonel Durum Arasındaki İlişki****Uzman Dr. Fatma Özcan¹ , Uzman Dr. Zuhâl Özışler²**¹*Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi*²*Ankara şehir hastanesi, Fizik tedavi ve Rehabilitasyon Hastanesi***Özet**

Amaç: İnmeli hastalarda alt üriner sistem disfonksiyonu şiddetini etkileyen faktörleri belirlemek ve fonksiyonel durum ile ilişkisini değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Çalışmamıza 2014-2015 tarihleri arasında yatarak rehabilitasyon programı alan 37'si (%48,1) erkek, 40'ı (%51,9) kadın olmak üzere toplam 77 inmeli hasta dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri (yaş, cinsiyet, eğitim, medeni durum, meslek), inme tipi (hemorajik/iskemik), etkilenen tarafı (sağ/sol), dominant el yönü (sağ/sol), bez kullanımları (var/yok) kaydedildi. Hastaların ambulasyon seviyesini değerlendirmek için FAS, fonksiyonel durumunu değerlendirmek için FBÖ, depresyon varlığı ve şiddetini ölçmek için BDÖ; alt üriner sistem disfonksiyon semptomlarını değerlendirmek için AÜSS kullanıldı. Çalışmamıza dahil edilen 77 hastanın 33'üne rehabilitasyon sürecinde ürodinami yapılmıştı ve bu hastalar çalışmanın alt grubunu oluşturdu. Dolum sistometrisi ve işeme sırasında basınç akım çalışması verileri, işeme bozukluğu tipi, detrüör tipi ve detrüör sfinkter dissinerjisi kaydedildi. Bulgular: Tüm hastaların AÜSS ortalaması $11,81 \pm 5,09$ 'du. Erkeklerin kadınlara göre AÜSS ortalaması anlamlı olarak daha yüksekti ($p=0,017$). Yaş ve AÜSS arasında anlamlı pozitif korelasyon saptandı ($p=0,035$ $r=0,24$). Bez kullanan hastalarda anlamlı olarak AÜSS daha yüksekti ($p=0,001$). Total FBÖ ve tüm alt parametre skorları ile AÜSS ortalamaları arasında anlamlı negatif korelasyon saptandı ($p=0,001$ $r=-0,467$). Ürodinami yapılmış olan 33 hastanın AÜSS ortalaması ($12,9 \pm 4,01$), ürodinami yapılmayan gruba ($10,3 \pm 5,3$) göre anlamlı olarak daha yüksekti ($p=0,007$). Hastaların AÜSS ile sistometrik mesane kapasitesi arasında anlamlı ilişki saptanmazken, maksimum idrar akış hızı ile AÜSS arasında anlamlı negatif ilişki saptanmıştır ($p=0,043$ $r=-0,354$). Sonuç: İnmeli hastalarda mesane disfonksiyonunun inme prognozu açısından önemi bilinmektedir. Çalışmamızda bu duruma ilave olarak üriner inkontinansın varlığı dışında üriner inkontinansın ciddiyeti ile fonksiyonel durumun her bir parametresi arasında anlamlı ilişki saptanmıştır. Çalışmamız ayrıca inmeli hastaların mesane fonksiyonlarının değerlendirilmesinde alt üriner sistem fonksiyonlarına spesifik skalaların işlevsel şekilde kullanılabilirliğini göstermektedir. Alt üriner sistem fonksiyon bozukluğuna yönelik skalalar nörojenik mesane varlığının değerlendirilmesinde objektif ve karşılaştırılabilir veri sağlayan pratik uygulamalardır.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Durum, İnme, Nörojenik Mesane

Presentation ID/Sunum No= 219

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5606-3401

İnsülin Direnci Olan Hastalarda Hba1c ile Tg/hdl İndeksi'nin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Zeynep Mine Kara¹

¹SBU. Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: İnsülin direnci; insüline karşı azalmış cevap olarak tanımlanır. Kardiyometabolik riskle ilişkili tanımlanmış faktörlerden biri de insülin direncidir. Pre-diyabetli bireylerde kardiyovasküler hastalık riski 1.5 kat daha fazladır. Çalışmamızda insülin direnci olan HbA1C seviyesi normal ve prediyabetik grupta TG/HDL indexinin HbA1c ile korelasyonunu değerlendirmek istedik. **YÖNTEM:** Bu çalışma hastanemizin aile hekimliği ve dahiliye polikliniklerine 01.01.2019 – 01.08.2021 tarihleri arasında başvuran; eş zamanlı glukoz,insülin, HbA1c ,TG ve HDL test istemi olan hastaların kayıtları incelenerek retrospektif olarak yapılmıştır. HOMA-IR > 2.5 olan hastalar HbA1c düzeylerine ve yaşlarına göre 2 gruba ayrıldı. Grup 1: HbA1c %4-5.6 18-45y (n=755) Grup 2: HbA1c %5.7-6.4 45-65y (n=934) İki grubun TG/HDL indexi hesaplandı ve korelasyonu değerlendirildi. 18 yaşından küçük hastalar ve yatan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. **BULGULAR:** Çalışmamızda ; gruplar arasında insülin, glukoz, TG, TG/HDL indexi ve HbA1c için anlamlı fark vardı (p<0.01). HDL için p<0.024 bulundu. HOMA_IR için gruplar arasında anlamlılık saptanmadı (p>0.05) Yaş ile insülin arasında negatif yönde anlamlı korelasyon saptadık (p<0.01). Yaş ile glukoz, HDL, TG, TG/HDL indexi ve HbA1c arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon saptadık (p<0.01). TG/HDL indexi ve HbA1c arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon saptadık (p<0.01). **SONUÇ:** Çalışmamızda; yaş ile glukoz, HDL, TG, TG/HDL indexi ve HbA1c arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon saptadık yine TG/HDL indexi ve HbA1c arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon saptadık. İnsülin direnci ve prediyabet için TG/HDL indexi yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: İnsülin Direnci, Hba1c, Tg/hdl İndex

Evaluation of Hba1c and Tg/hdl Ratio Results In-Patients With Insulin Resistance

Abstract

INTRODUCTION Insulin resistance; It is defined as a decreased response to insulin. One of the identified factors associated with cardiometabolic risk is insulin resistance. Individuals with pre-diabetes are 1.5 times more likely to have cardiovascular disease. It was aimed to evaluate the correlation of TG/HDL ratio with HbA1c levels in insulin resistant patients with normal HbA1c levels and prediabetic group. **MATERIALS AND METHODS** This study was conducted retrospectively between 01.01.2019 - 01.08.2021, who applied to the family medicine and internal medicine outpatient clinics of our hospital. The records of patients with simultaneous glucose, insulin, HbA1c, TG and HDL test requests were reviewed. Patients with HOMA-IR > 2.5 were divided into 2 groups according to their HbA1c levels and age. Group 1: HbA1c 4-5.6% 18-45y (n=755) Group 2: HbA1c 5.7-6.4% 45-65y (n=934) The

TG/HDL ratio of the two groups was calculated and their correlation was evaluated. Patients younger than 18 years of age and inpatients were not included in the study. **RESULTS:** In our work; There was a significant difference between the groups for insulin, glucose, TG, TG/HDL ratio and HbA1C ($p < 0.01$). $p < 0.024$ was found for HDL. No significant difference was found between groups for HOMA_IR ($p > 0.05$) We found a significant negative correlation between age and insulin ($p < 0.01$). We found a positive significant correlation between age and glucose, HDL, TG, TG/HDL ratio and HbA1c ($p < 0.01$). We found a significant positive correlation between TG/HDL ratio and HbA1c ($p < 0.01$). **CONCLUSION** In our study; We found a positive significant correlation between age and glucose, HDL, TG, TG/HDL ratio and HbA1c. We also found a positive significant correlation between TG/HDL ratio and HbA1c. The TG/HDL ratio can be a guide for insulin resistance and prediabetes.

Keywords: Insulin Resistance, Hba1c, Tg/hdl Ratio

Presentation ID/Sunum No= 131**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8115/4447>

İntraserebral Kanamalarda Risk Faktörleri ,lokalizasyon ve Mortalite**Uzman Dr. Filiz Manga Günaydın¹**

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kocaeli Derince Eğitim
Ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniği

Özet

İntraserebral hemoraji, arteriyel ya da venöz kanın, ani olarak beyin dokusu içine geçişi ile ortaya çıkan klinik bir tablodur. İntrakranial hemoraji tüm inmeler içinde daha az sıklıkla görülmesine karşın mortalitesi daha fazladır. Mortalite; oluşan hematoma kitlesi ve lokalizasyonu ile yakından ilgili olup mortalite oranı %25-60 arasında değişir. Çalışmamızda İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil nöroloji kliniğine 2000-2005 yılları arasında başvuran ve acil olarak çekilen bilgisayarlı beyin tomografide intraserebral hemoraji tanısı konan 793 hasta alınmıştır. Hasta grupları epikriz ve arşiv dosyaları taranarak retrospektif olarak incelenmiştir. Cinsiyet, yaş grubu, risk faktörleri, intraserebral hemoraji lokalizasyonu, mortalite oranına göre hasta grupları değerlendirilmiş ve literatürle karşılaştırılmıştır. Çalışmamıza alınan 793 hastanın 507'si erkek hasta, 286'sı kadın hastaydı. Genel yaş ortalaması 52.9'du. Yaş ortalaması kadın hastalarda 63.1, erkek hastalarda 47.5 idi. Hastaların 554'ünde hipertansiyon ,128'inde diyabet saptandı . İKH'lerin 182'si putaminal, 192'si talamik, 17'si putaminotalamik, 78'i serebellar, 40'ı pons, 8'i primer ventrikül içi kanama, 7'si kaudat başı, 3'ü lentikülat nukleus, 7'si kapsuler lokalizasyonlu idi. 2 hastada arterio-venöz malformasyon saptandı. 153 hastada İKH lobar lokalizasyonlu idi. Lobar İKH'lerin 51'i parietal, 16'sı oksipital, 15'i temporal, 15'i frontal, 19'u temporoparietal, 10'u frontoparietal, 12'si parietookspital, 5'i frontotemporal, 10'u sınıflandırılmayan lobar lokalizasyonlu kanamaydı.

Anahtar Kelimeler: İntrakranial Kanama, Risk Faktörleri, Mortalite, lokalizasyon

Presentation ID/Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4683-3772

İntratorasik Guatr; Değerlendirme ve Cerrahi Yaklaşım

Dr. Öğretim Üyesi Murat Bulut Özkan¹

*¹Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Genel Cerrahi Anabilim Dalı*

*Corresponding author: Murat Bulut Özkan

Özet

Giriş: İntratorasik guatr(İTG), Katlic'in tanımı göre tiroid dokusunun volümünün %50 sinden fazlasının mediastinal boşluğa doğru büyümesi anlamına gelmektedir. İTG lerde kanser gelişme riskinin (%6-21) servikal guatlara göre yüksek olması, progrese olması halinde etraf dokulara invazyon riski, ince iğne aspirasyon biyopsisinin yapılamaması gibi nedenlerle hemen cerrahi kararı alınması önerilmektedir. Bu çalışmadaki amacımız da hem preoperatif değerlendirme hem de ameliyat sırasındaki yaklaşımımızı değerlendirmek ve tecrübemizi paylaşmaktır. **Materiyal & Metod:** Ocak 2019 ve Haziran 2021 tarihleri arasında Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği'nde yapılan tiroidektomiler retrospektif olarak tarandı ve sternotomi ile birlikte intratorasik guatr nedeni ile tiroidektomi ameliyatı yapılan 7 hastanın bilgilerine ulaşıldı. Bu hastaların demografik verileri, preoperatif görüntüleme yöntemleri, klinik bilgileri, ameliyat süresi ve postoperatif komplikasyon verileri kaydedildi. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen hastaların klinik şikayetleri incelendiğinde hepsinde nefes darlığı mevcuttu. Hastaların 4'ü tiroid/boyun ultrasonografisi (USG) sonucu 3 hasta bilgisayarlı tomografi (BT) sonucu ITG tanısı almıştı. USG sonucu retrosternal guatr olarak raporlanan bütün hastalara toraks BT istenmiş olup mediastinal uzanım derecesi bu şekilde belirlenmişti. Tüm hastalar sternotomi açısından Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği'ne konsülte edilmişti. Hastaların ameliyatların operasyonu servikal yaklaşımla başlanıp sternotomi kararı verilmeden önce dokunun finger diseksiyon veya foley sonda yöntemi ile eksize edilmesi denenmiş ve sternotomi ancak servikal olarak çıkarılamayacak kadar derin yerleşimli ve büyük tiroidi olan hastalara yapılmıştı. Rekkürren sinir intratorasik yerleşimde dikkatli bir şekilde izole edilmişti. Bütün ameliyatlarda rutin olarak tiroidektomi lojuna ve mediastene olmak üzere 2 adet dren kullanılmıştır. Ameliyatların ortalama süresi 3 saattir. Postoperatif komplikasyonlara bakıldığında 1 hastada geçici hipokalsemi ve 1 hastada da geçici sol vokal kord paralizisi olduğu görülmüştü. **Sonuç:** Servikal tiroidektomilerle karşılaştırıldığında ameliyat süresi, dren sayısı ve komplikasyon oranları açısından belirgin olarak fazladır. İntratorasik guatrların mutlaka ameliyat öncesi iyi değerlendirilmesi ve mediastinal uzanımın derecesi net olarak belirlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Intratorasik Guatr, Substernal Guatr, Retrosternal Guatr, Sternotomi

Intrathoracic Goiter; Evaluation and Surgical Approaches

Abstract

Introduction: Intrathoracic goiter (ITG) means that more than 50% of the volume of thyroid tissue grows into the mediastinal space according to Katlic's definition. It's recommended to take a surgical decision immediately due to the high risk of cancer development (6-21%). Our aim in this study is to evaluate our approach during both preoperative evaluation and surgery and to share our experience. **Materials & Methods:** Thyroidectomies performed in Hitit University Erol Olçok Training and Research Hospital between January 2019 and June 2021 scanned and the information of 7 patients who underwent thyroidectomy with sternotomy for intrathoracic goiter was obtained retrospectively. Demographic and clinical data, preoperative imaging methods, operation time, and postoperative complication data were recorded. **Results:** When the clinical complaints of patients included in the study were examined, all of them had dyspnea. 4 of the patients were diagnosed with ITG as a result of thyroid/neck ultrasonography (USG) and 3 patients were diagnosed with computerized tomography (CT). Thoracic CT was requested for all patients whose USG results were reported as retrosternal goiter, and the degree of the mediastinal extension was determined in this way. The operation of the patients was started with the cervical approach. Before the decision for sternotomy was made, removal of the tissue with finger dissection or foley probe method was attempted. Sternotomy was performed in patients with a large or a deeply located thyroid that could not be removed cervically. In all surgeries, 2 drains were routinely used. The average operation time is 180 minutes. Considering the postoperative complications, 1 patient had transient hypocalcemia and 1 patient had temporary left vocal cord paralysis. **Conclusion:** Compared to cervical thyroidectomies, the operation time, number of drains used and complication rates are higher. Intrathoracic goiters must be evaluated well before surgery and the degree of mediastinal extension must be determined clearly.

Keywords: Goiter, Intrathoracic Goiter, Retrosternal Goiter

Presentation ID/Sunum No= 61**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-0067-1675***İnvaziv Meme Kanserinde Preoperatif Kor İğne Biyopsi İle Postoperatif Cerrahi Spesmenler Arasında Er, Pr, Her2 ve Ki67 Açısından Karşılaştırma****İrem Bigat¹ , Uzman Dr. Pınar Celepli² , Uzman Dr. Salih Celepli³**¹TOBB ETÜ²Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi³Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi**Corresponding author: İrem Bigat***Özet**

Amaç: İnvaziv meme kanserinde yapılan kor iğne biyopsileri ile cerrahi spesimde Östrojen reseptörü (ER), Progesteron reseptörü (PR), insan epidermal büyüme reseptörü faktörü 2 (HER2) ve Ki-67'nin tanısal ve prognostik değerini karşılaştırmak. Gereç ve Yöntemler: Kor iğne biyopsi ile tanı almış ve cerrahi olarak çıkarılmış 213 meme spesmeni retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Kor iğne biyopsiler ile cerrahi spesmenlerdeki ER boyanma düzeyi %94,8 (kappa:0,81, p < 0,001) ve PR boyanma düzeyi %91,5 (kappa:0,80, < 0.001) oranında korele olduğu görüldü. Ki-67 ifadesi için %20 cut-of değeri kullanıldığında, %90,1 ile korelasyon oranı yüksek bulundu (kappa: 0,79). HER2 korelasyonu, İHK ve FISH sonucuna göre değerlendirildiğinde %98,6 (kappa: 0,93, p< 0,001) ile korelasyon sergiledi. Moleküler alt tiplendirme açısından %86,8 ile istatistiksel olarak anlamlıdır (Kappa:0,79, p< 0,001). Sonuçlar: Kor iğne biyopsinin ER, PR ve HER2 gibi hormon reseptörlerinin spesmenin biyolojik profilini yansıtması açısından güvenilir olduğu gözlemlendi. Ki-67 indeksindeki uyumsuzluğun biyopsi ile cerrahi arasındaki süre ve doku takip prosesinden kaynaklanabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Kor İğne Biyopsi, Er, Pr, Her2

Comparing Between Preoperative Core Needle Biopsy and Postoperative Surgery Specimens in Er, Pr, Her2 and Ki67 in Invasive Breast Cancer**Abstract**

Objective: To compare the diagnostic and prognostic value of Estrogen receptor (ER), Progesterone receptor (PR), human epidermal growth receptor factor 2 (HER2) and Ki-67 in surgical specimen with core needle biopsies performed in invasive breast cancer. Material and Methods: 213 breast specimens diagnosed with core needle biopsy and surgically excised were analyzed retrospectively. Results: ER staining level in surgical specimens was correlated with core needle biopsies at a rate of 94.8% (kappa: 0.81, p<0.001) and PR staining level of 91.5% (kappa: 0.80, <0.001). When the cut-off value of 20% was used for the Ki-67 expression, the correlation rate with 90.1% was

found to be high (kappa: 0.79). HER2 correlation was correlated with 98.6% (kappa: 0.93, $p < 0.001$) when evaluated according to the results of IHC and FISH. In terms of molecular subtyping, it is statistically significant with 86.8% (Kappa: 0.79, $p < 0.001$). Conclusion: It was observed that core needle biopsy was reliable in terms of reflecting the biological profile of the specimen of hormone receptors such as ER, PR, and HER2. It was thought that the inconsistency in the Ki-67 index might be due to the time between biopsy and surgery and the tissue follow-up process.

Keywords: Breast Cancer, Core Needle Biopsy, Er, Pr, Her2

Presentation ID/Sunum No= 21**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0349-2691>

Kardiyak Cihaz Enfeksiyonlarında Multidisipliner Yaklaşımın Önemi

**Uzm. Dr. Ersin Doğanözü¹, Uzm. Dr. Burcu Uğurlu Iğın¹,
Uzm. Dr. Pınar Demir Gündoğmuş², Uzm. Dr. İrem Müge Akbulut³**

¹29 Mayıs Devlet Hastanesi
²Kırıkkale Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
³Ankara Üniversitesi

Özet

Kardiyak Cihaz İmplantasyonunda Multidisipliner Yaklaşımın Önemi Giriş: Yaşlanan toplumda kalıcı kalp pilleri ve implante edilebilir kardiyoverter defibrilatörleri olan hastaların sayısı artmaktadır. Kardiyak cihaz implantasyon sayısının artması, işleme bağlı komplikasyonları artırmaktadır. Cihaza bağlı enfeksiyonlar, yüksek mortalite ve morbidite oranları nedeniyle bu komplikasyonların başında gelmektedir. Kardiyak cihaz enfeksiyonu yönetiminde ilgili birim departmanlarının uyumlu çalışması çok önemlidir. Merkezimizde Kasım 2019-Şubat 2021 tarihleri arasında kardiyoloji bölümü ile enfeksiyon hastalıkları bölümünün uyumlu çalışmasının cihaza bağlı enfeksiyonlar üzerindeki etkilerini araştırdık. Yöntemler: Tüm prosedürel ve çevresel enfeksiyon koruma önlemleri, iki departmanın ortak kararları ile karşılaştırıldı. Kasım 2019 ile Şubat 2021 arasında kalıcı kalp pili ve implante edilebilir kardiyoverter defibrilatör implantasyonu yapılan hastalar geriye dönük olarak incelendi. Cihaza bağlı enfeksiyonların varlığı (1 ve 3 aylık takipler), demografik özellikler, komorbiditeler ve laboratuvar bulguları geriye dönük olarak tarandı. Sonuçlar: Toplam 120 hasta çalışmaya dahil edildi. Doksan iki hasta 60 yaşın üzerindedir. 48 hastaya kalp pili, 52 hastaya implante edilebilir kardiyoverter defibrilatör ve 20 hastaya biventriküler kardiyoverter defibrilatör (Biv-ICD) implante edildi. % 94,2'sine estetik dikiş, kalan hastalarda matriks dikişi uygulandı. On üç hastada 10000'in üzerinde beyaz kan hücresi vardı. On beş hastada C-reaktif protein (CRP) 2 kat, diğer 15 hastada 5 kat daha yüksekti. CRP'si yüksek olan hastalar enfeksiyon hastalıkları ile birlikte değerlendirildi ve sadece 10 hastaya sefazolin dışında antibiyotik uygulandı. Bir hastada şüpheli kalp cihazı enfeksiyonu tespit edildi. Sonuçlar: Hastanemizde yapılan işlemlerde pil enfeksiyon oranı düşüktür. Bu durumun işlem öncesi enfeksiyondan korunma önlemlerine uyulması, uygun antibiyotik profilaksisi altında işlem yapılması ve enfeksiyon hastalıkları bölümü ile işbirliği içinde çalışılmasından kaynaklandığını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Cihaz İmplantasyonu, Kardiyoloji, İmplant Enfeksiyonları

The Importance of Multidisciplinary Approach in Cardiac Device Infections**Abstract**

The Importance Of Multidisciplinary Approach In Cardiac Device Implantation Introduction: The number of patients who have permanent pacemakers and implantable cardioverter defibrillators is increasing in aging society. The increase in the number of procedure about cardiac devices, increases

the complications related to the procedure. Device-related infections head these complications due to their high mortality and morbidity rates. In the management of cardiac device infection, the harmonious working of the related unit departments is crucial. We investigated effects of harmonious working of cardiology department and infectious disease department on device-related infections between November 2019 and February 2021 in our center. Methods: All periprocedural and environmental infection protection measures were decided by joint decisions of the two departments. Patients who had undergone implantation of permanent pacemakers and implantable cardioverter defibrillators between November 2019 and February 2021 were retrospectively examined. The presence of device-related infections (1- and 3-month follow-ups), demographic features, comorbidities and labrotary findings were retrospectively scanned. Results: A total of 120 patients were included in the study. Ninety-two patients were over 60 years old. Pacemakers was implanted in 48, implantable cardioverter defibrillators in 52 and a biventricular cardioverter defibrillators (Biv-ICD) in 20 patients. Aesthetic stitches were applied in 94,2%, and matrix stitches in the remaining patients. Thirteen patients had white blood cell over 10000. Fifteen patients had C-reactive protein (CRP) 2 times higher and other 15 patients 5 times higher. Patients who have higher CRP were evaluated together with their infectious diseases and antibiotic except cefazolin was administered only 10 patients. Suspected cardiac device infection was detected one patient. Conclusions: Battery infection rate is low in procedures performed in our hospital. We think that this situation is due to working under antibiotic prophylaxis in accordance with periprocedural measures and in collaboration with the department of infectious diseases.

Keywords: Cardiac Device Implantation, Cardiology, Implant Infections

Presentation ID/Sunum No= 190**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0003-4883-8235

Kardiyopulmoner Bypass Olmadan Çift Yönlü Kavopulmoner Anastomoz**Öğr.Gör. Yasin Güzel¹**¹Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Kalp Damar Cerrahi A.D.**Corresponding author: YASİN GÜZEL***Özet**

Bidireksiyonel cavapulmoner anastomoz (BDCPA) prosedürü tek ventriküllü siyanotik kongenital kalp hastalıklarında fontan öncesi ara bir aşama olarak, Ebstein hastalarında sağ ventrikül volüm yükünü azalmak için ,hipoplastik sağ ventrikül hastalarında 1-1,5 ventrikül tamiri için , geç kalınmış büyük arter transpozisyonlu hastalarda pulmoner banding ile beraber sol ventrikülü train etmek için yaygınlıkla yapılmaktadır. Biz bu çalışmamızda kardiyopulmoner bypass (CPB)kullanmadan superior vena cava-sağ atriyum şantı ile yaptığımız 72 olguyu sunmak istedik.Kasım 2016 – Ocak 2020 tarihleri arasında olan 72 hastaya CPB kullanmadan BDCPA yapıldı. . CPB kullanmama kriterleri, 3 aylıktan büyük olması , restriktive olmayan atriyal septal defekti olması, ileri atrioventriküler kapak yetmezliği olmaması , düzeltme gerektiren başka bir intrakardiyak bozukluk olmaması , preoperative ortalama pulmoner arter basıncının 18 mmhg' nın altında olması, McGoon indeksinin 1,5 ve üzerinde olması, Pulmoner vasküler rezistansın 2 ünite/m² nin altında olması olarak belirlendi.45 olgu erkek, 27 olgu kız, olguların yaşları 3 ay -12 yaş arasındaydı. Ameliyat öncesi oksijen saturasyonları ortalama 64± 8,7 ve pulmoner arter basınçları 12 ± 4.9 mmhg arasında değişmekteydi. Hastaların operasyon esnasındaki ağırlıkları 4-28 kg arasındaydı. Hastaların kilolarına uygun right angle metal venöz kanuller kullanılarak superior vena cava-sağ atriyum şantı ile superior venacava dekompreyonu sağlandı.Hastalarda peroperatif mortalite gözlenmedi . Ortalama vena kava superior klemp zamanı 20.2±3.6 dakika ve klemp sırasında vena kava basıncı 27.9±4.5 mmHg idi. Transserebral basınç gradiyentleri 30 mmhg ve üzerinde tutuldu. Ameliyat sonrası nörolojik komplikasyon veya ritim bozuklukları görülmedi. . Ortalama yoğun bakım ünitesinde kalış süresi 3-12 gün arasındaydı. Postoperatif en çok görülen komplikasyon sağ diafragma paralizisi olarak tespit edildi v Sonuç olarak uygun hastalarda , CPB kullanılmadan çeşitli şantlar ile yapılan BDG prosedürü güvenli, etkili, basit ve ucuz bir yöntemdir. Bu yöntem ile aynı zamanda kardiyopulmoner baypassın olumsuz etkilerinden kaçınmak mümkün olur.

Anahtar Kelimeler: Kava Pulmoner Anastomoz, Tek Ventrikül, Kardiyopulmoner Bypass

Bidirectional Cavopulmonary Anastomosis Without Cardiopulmonary Bypass

Abstract

Bidirectional Cavopulmonary Anastomosis procedure is commonly applied before fontan as an intermediate stage for cyanotic congenital heart diseases with one ventricle, for ebstein patients to reduce the volume of right ventricle, for hypoplastic right ventricle patients to repair 1-1,5 ventricle, for delayed transposition of great vessels to train pulmonary banding with left ventricle. In this study, we wanted to present 72 cases that we performed with superior vena cava-right atrial shunt without using cardiopulmonary bypass(CPB)BDCPA was performed on 72 patients between November 2016 and January 2020 without using CPB. Criteria for not using CPB is determined as, being older than 3 months, no advanced atrioventricular valve insufficiency, no other intracardiac disorder requiring correction, preoperative mean pulmonary artery pressure below 18 mmHg, McGoon index 1.5 or more , pulmonary vascular resistance less than 2 units/m². the ages of the cases were between 3 months and 12 years. Preoperative oxygen saturations ranged between 64± 8.7 and pulmonary artery pressures between 12 ± 4.9 mmHg. The weight of the patients during the operation was between 4-28 kg. Superior vena cava-right atrium shunt was used to decompress the superior vena cava by using right angle metal venous cannulas No perioperative mortality was observed in the patients. Mean superior vena cava clamp time was 20.2±3.6 minutes and vena cava pressure during clamping was 27.9±4.5 mmHg. Transcerebral pressure gradients were maintained at 30 mmHg and above. No postoperative neurologic complications or rhythm disturbances were observed. Average length of stay in the intensive care unit was between 3-12 days. As a result, the BDG procedure performed with various shunts without the use of CPB in suitable patients is a safe, effective, simple and cheap method. With this method, it is also possible to avoid the negative effects of cardiopulmonary bypass.

Keywords: Cava Pulmonary Artery Anastomosis, Single Ventricle,cardiopulmonary Bypass

Presentation ID/Sunum No= 121**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-3288-2963***Karın İçinde Dev Kitle : Karaciğer Kist Hidatiği****Dr. Öğretim Üyesi Serhat Doğan¹***¹Malatya Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

Amaç Kist Hidatik Hastalığı ülkemizde sık görülen zoonotik bir hastalıktır. Etkeni Echinococcus granulosus adı verilen bir parazittir. Bu parazitin esas kaynağı köpek, kurt, tilki gibi et yiyen hayvanlardır. İnsan rastlantısal ara konaktır. Hijyen bulaşta önemli bir yer tutar. Fekal oral yolla bulaşır. Bu sunumdaki amacımız karın ağrısı nedeniyle acil servise başvuran hastada batın içeriğini tamamen kaplamış aktif kist hidatik vakasını sunmayı amaçladık. Materyal Metod Laboratuvar bulguları, radyolojik sonuçları hasta dosyası ve hastane kayıtlarından elde edildi. Bulgular Kırk beş yaşında bilinen ek bir hastalığı ve özellikli öyküsü olmayan erkek hasta karın ağrısı nedeniyle acil servise başvurdu. Hikayesinde yaklaşık 1 haftadır süren karın ağrısı mevcuttu. Acil serviste yapılan rutin kan tetkiklerinde özellik saptanmadı. Hastanın yapılan fizik muayenesinde batın üst kadrandan başlayan ve umblikus altına kadar uzanım gösteren dev bir kitle elle palpe ediliyordu. Bunun üzerine hastaya batın tomografisi çekildi. Karaciğerden başlayıp pelvise kadar inen içerisinde kız veziküllerin bulunduğu kist hidatikle uyumlu görünüm diye raporlandı. Hasta karın Kist hidatik nedeniyle genel cerrahi kliniğine yatırıldı. Preoperatif hazırlandı ve opere edildi. Operasyonda kistik yapının karaciğerden başlayıp pelvise kadar indiği görüldü. Kistlerin içerisinde skosidal madde enjekte edildi. 10 dk beklendi. Daha sonra kistler unroofing yapılarak kız veziküller dikkatlice batın dışına alındı. Karaciğerde toplam 4 adet kiste aynı işlem uygulandı. Safra yolları ile iştiraki düşünülerek kolesistektomi yapıldı. Ayrıca koledoka T tüp yerleştirildi. Ayrıca karaciğerdeki kist boşluklarına 3 adet diren yerleştirildi. Direnlerinden gelen olmadı. 5. Gün t tüp kleplendi direnlerden gelen olmadı. Direnler çekildi. Hasta eksterne edildi. Operasyondan 3 hafta sonra T tüp çekildi. Herhangi bir komplikasyon gelişmedi. Sonuç Kist Hidatik ülkemizde sık görülen bir hastalıktır. Yavaş seyirli ve hiçbir semptom vermeden uzun yıllar geçebilir. Fizik muayene hekime hasta yönetiminde çok büyük katkı sağlar. Basit bir karın ağrısı altından Kist Hidatik çıkabilir.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Karın Ağrısı, Batın İçi Kitle

Giant Mass in the Abdomen: Liver Hydatid Cyst**Abstract**

Aim Hydatid cyst disease is a common zoonotic disease in our country. Humans are random intermediate hosts. Hygiene plays an important role in contamination. It is transmitted by the fecal or oral route. Our aim in this presentation a patient who applied to the emergency department due to abdominal pain has active hydatid cyst, which completely covered the abdomen. Material Method Laboratory findings and radiological results were obtained from patient files and hospital records. Results A 45-year-old male patient with no known additional disease or specific history was admitted

to the emergency department with abdominal pain. He had abdominal pain lasting for about 1 week in his history. In the physical examination of the patient, a giant mass starting from the upper abdominal quadrant and extending to the lower umbilicus was palpable. Abdominal tomography was taken. It was reported as hydatid cyst with daughter vesicles starting from the liver and descending to the pelvis. In the operation, it was observed that the cystic structure started from the liver and descended to the pelvis. Scocidal substance was injected into the cysts. Waited 10 minutes. Then, the cysts were unroofed and the daughter vesicles were carefully removed from the abdomen. The same procedure was applied to a total of 4 cysts in the liver. Cholecystectomy was performed considering its involvement with the biliary tract. A T-tube was placed in the common bile duct. In addition, 3 drains were placed in the cyst cavities in the liver. Drains are clear no come. On the 5th day, the t-tube was clamped, and the drains did not come. The drains were withdrawn. The patient was discharged. T tube was removed 3 weeks after the operation. No complications developed. Conclusion: Cyst Hydatid can progress slowly and for many years without any symptoms. Hydatid cyst may occur under a simple abdominal pain.

Keywords: Hydatid Cyst, Abdominal Pain, Intra-Abdominal Mass

Presentation ID/Sunum No= 101**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2645-7650***Karın Önduvarında Rektus Kası Yerleşimli Ektopik Desidua: Nadir Olgu****Dr. Öğretim Üyesi Barış Çıplak¹, Dr. Öğretim Üyesi Eyüp Gökhan Turmuş¹,
Dr. Öğretim Üyesi Asuman Kilitçi², Uzman Dr. Özlem Kara³**¹*Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD*²*Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD*³*Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji AD***Corresponding author: Eyüp Gökhan Turmuş***Özet**

Desidua, gebe bir kadında endometriyumun fonksiyonel bir tabakasıdır. Plasentanın içine gömüldüğü gebeliğe özel endometriyal tabakadır. Doğumda plasenta ile birlikte uterustan atılır. Ektopik desidual reaksiyon (desiduozis) desidual hücrelerin plasentan yatak dışında oluşmasıdır. Over, serviks, periton ve omentum gibi nadir atipik yerleşimli görülebilen bir durumdur. Burada sezeryan sırasında karın ön duvarında rektus kası yerleşimli ektopik desidua olgusundan bahsedeceğiz. OLGU: 35 yaşında olan hastanın 3. gebeliğiydi. Diğer iki gebeliğini sezeryanla doğuran hastaya Mükerrer Sezeryan tanısıyla sezaryen planlandı. Son adet tarihine göre gebelik haftası 39 hafta 3 gün olan gebeye klasik teknikte sezaryen yapıldı. Hastadan 3900 gr erkek bebek doğurtuldu. Sezeryan sırasında rectus kası orta hatta yaklaşık 2x3 cm boyutunda skar dokusuna benzer solid kitle izlendi (Şekil-1). Kitle koter yardımıyla çıkartılıp patolojiye gönderildi. Sezeryan usulüne uygun şekilde tamamlandı. Komplikasyon gelişmeyen hasta post-operatif 48. Saate taburcu edildi. Patoloji sonucu; "Yapılan histopatolojik incelemede; fibromusküloadipo doku içerisinde desidualizasyon alanlar ve yer yer bu alanların içerisinde basıklaşmış epitelle döşeli kistik boşluklar izlenmiştir" şeklinde raporlandı (Şekil-2). Patoloji sonucu rektus kası yerleşimli ektopik desidua olarak yorumlandı. TARTIŞMA: Endometriyum dışındaki desidual hücre grupları "ektopik desidua" veya "desiduozis" olarak adlandırılır. Ektopik desidua sıklıkla over, serviks ve uterusta yerleşen nadir görülen bir durumdur. Genellikle klinik semptomu yoktur. Hamilelik döneminde oluşan desidual hücreler doğum sonrasında progesteron hormonunun 4-6 hafta içinde gerilemesiyle kaybolur. Bu nedenle tedavi gerektirmez ve komplikasyonsuz olarak kaybolur. Literatür tarandığında omentum, periton ve apandist içi gibi çok nadir yerleşimli vakalar bildirilmiştir. Metastatik karsinom ve metastatik malign melanom gibi durumlarla patolojik görünüm olarak karışabilmesi klinik açıdan önem taşır. Bu nedenle desidual dokunun tanımlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ektopik Desidua, Desiduozis, Rektus Kası Yerleşimli Kitle

Presentation ID/Sunum No= 160**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-8564-1824***Ketiyapin ve Aktif Metabolitinin Kantitasyonu İçin Tandem Kütle Spektrometrik Yöntem Geliştirilmesi****Arş.Gör.Dr. Duygu Eryavuz Onmaz¹**¹*Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı***Corresponding author: Duygu Eryavuz Onmaz***Özet**

Amaç: Ketiyapin şizofreni, bipolar bozukluk ve major depresif bozuklukların tedavisinde kullanılan ikinci jenerasyon (atipik) bir antipsikotiktir. Esas olarak karaciğerde CYP 3A4 tarafından metabolize edilir ve norketiyapin tek aktif metabolitidir. Ketiyapin için önerilen terapötik aralık yetişkinlerde 70-170 ng/mL'dir. Ketiyapin kan düzeyleri ile terapötik yanıt ve toksik etkiler arasında korelasyon bulunmaktadır. Bununla birlikte ketiyapin kan düzeylerinin yaş ve cinsiyet ve birlikte kullanılan ilaçlardan etkilendiği bilinmektedir. Ketiyapin ortostatik hipotansiyon, hiperglisemi, tardiv diskinezi ve nöroleptik malign sendrom gibi ciddi advers etkilere yol açabilmektedir. Bizim bu çalışmadaki amacımız ketiyapin ve norketiyapin düzeylerinin tayini için güvenilir bir tandem kütle spektrometrik ölçüm yöntemi geliştirmektir. Yöntem: Ketiyapin ve norketiyapin ABSciex API 3200 tandem kütle spektrometresi ile pozitif elektrosprey iyonizasyon modunda dedekte edildi. Kromatografik ayırım ise Luna C18 kolon ve mobil faz olarak asetonitril ve su karışımının gradient elüsyonu ile sağlandı. Ketiyapin, norketiyapin ve internal standart (donepezil) için seçilen iyon geçişleri sırasıyla m/z 384.3/253.2, m/z 296.3/210.1 ve 380.2/91.1'idi. Kısaca, 200 µL numune üzerine 75 µL iç standart (donepezil), 600 µL asetonitril ilave edildikten sonra 10 saniye boyunca vortekslendi, ardından 10 dakika boyunca 13000 rpm'de santrifüj edildi. Süpernatant örnekleri cam tüplere alınarak azot gazı ile buharlaştırıldı. Tüplerdeki kalıntılar, 200 µL asetonitril: su (15: 85; % v:v) karışımı içerisinde çözüldü, daha sonra sisteme enjekte edildi. Bulgular: Kalibrasyon grafiği ketiyapin ve norketiyapin için 2.44 ile 2500 ng/mL düzeyleri arasında lineerdi ($r^2 > 0.99$). Her ikisi içinde tayin limiti 2.44 ng/mL'idi. Total analiz süresi 5 dakikaydı. Çalışma içi ve çalışmalar arası %CV değerleri %8'den azdı. Ortalama ekstraksiyon geri kazanımı %93.4 olup, matriks etkisi %4.1 ile % 9.7 arasında değişmekteydi. Sonuç: Ketiyapin ve norketiyapin düzeylerinin multipleks olarak analizine yönelik yeterli sensitiviteye ve yüksek kesinliğe sahip, pratik, ekonomik bir kütle spektrometrik ölçüm yöntemi geliştirilmiştir. Psikiyatrik hastalarda hastanın tedaviye uyuncunun kontrol edilmesinde ya da ilaca bağlı toksisitenin önlenmesinde bu yöntemden rutin ilaç düzeyi takibi alanında yararlanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Tandem Kütle Spektrometresi; Terapötik İlaç Düzeyi; Ketiyapin; Norketiyapin

Development of a Tandem Mass Spectrometric Method for the Quantitation of Quetiapine and Its Active Metabolite

Abstract

Objective: Quetiapine is a second generation (atypical) antipsychotic used in the treatment of schizophrenia, bipolar disorder and major depressive disorders. Quetiapine is mainly metabolized by CYP 3A4, and norquetiapine is the only active metabolite. The recommended therapeutic range for quetiapine is 70-170 ng/mL. The correlations were found between quetiapine blood levels with therapeutic response and toxic effects. However, it has been reported that quetiapine blood levels affected by age, comedications and gender. Serious side effects related to quetiapine include orthostatic hypotension, hyperglycemia, tardive dyskinesia, and neuroleptic malignant syndrome. Our aim is to develop a reliable tandem mass spectrometric method for the quantitation of quetiapine and norquetiapine. **Method:** Quetiapine and norquetiapine were detected by ABSciex API 3200 tandem mass spectrometry. Chromatographic separation was achieved by Luna C18 column and gradient elution of acetonitrile and water mixture. The selected ion transitions for quetiapine, norquetiapine and internal standard (donepezil) were m/z 384.3/253.2, m/z 296.3/210.1 and 380.2/91.1, respectively. Briefly, 75 μ L of internal standard (donepezil) and 600 μ L of acetonitrile were added to 200 μ L of sample, the mixture vortexed for 10 seconds, then centrifuged at 13000 rpm for 10 minutes. Supernatants were taken into tubes and evaporated with nitrogen gas. Residues were dissolved in 200 μ L of acetonitrile:water (15:85; v:v %), then injected into the system. **Results:** The calibration curve was linear between the levels of 2.44 and 2500 ng/mL for quetiapine and norquetiapine ($r^2 > 0.99$). The limit of quantitation values for both analytes was 2.44 ng/mL. Total run time was 5 minutes. Intra- and inter-assay CV% values were less than 8%. The mean extraction recovery was 93.4%, and the matrix effect ranged from 4.1% to 9.7%. **Conclusion:** A practical, cost-effective mass spectrometric measurement method with sufficient sensitivity and high precision has been developed for the multiplex analysis of quetiapine and norquetiapine levels.

Keywords: Tandem Mass Spectrometry; Therapeutic Drug Level; Quetiapine; Norketiapine

Presentation ID/Sunum No= 31**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-1518-8694***Kısa Bağırsak Sendromunda Somatostatin'in Etkileri****Öğr. Gör. Nihat Sever¹ , Prof. Dr. Prof. Dr. Melih Bulut²**¹*ŞİŞLİ*²*Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Çocuk Cerrahisi Kliniği***Özet**

Amaç: Kısa bağırsak sendromu (KBS), malabsorbsiyon ve malnutrisiyona neden olarak, çocukluk yaş grubunda yüksek morbidite ve mortalitaye yol açabilen klinik tablodur. KBS'lu hastaların yaşam sürelerinin uzamasında etkili olan total paraenteral beslenmenin(TPN) kullanımının olası yan etkileri nedeniyle, bu hastalarda alternatif ve destekleyici tedavilere gereksinim duyulmaktadır. Bu çalışmamızda sıçanlarda somatostatin analogu olan sandostatin kullanımının KBS üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Çalışmamızda, 30 adet wistar albino cinsi sıçan kullanıldı ve 3 gruba ayrıldı. A grubu 10 adet sıçanda %80 ince bağırsak rezeksiyonu uygulanarak enteral beslendi. Aynı şekilde yukarıda ki işlem uygulanarak kısa bağırsak modeli oluşturulan ve enteral beslenen B grubu 10 adet sıçana 30 gün süreyle 100microgr/kg/gün subkutan sandostatin uygulandı. C grubu 10 adet sıçana ise sadece laparotomi uygulanarak, normal fizyolojik değerler izlendi. Bulgular: 30 günlük takip sonunda elde edilen veriler değerlendirildiğinde; sandostatin uyguladığımız deney grubunda, diğer gruba göre anlamlı kilo alımı tesbit edildi (p <0.001). Dksiloz ve yağ absorbsiyonunda bir değişiklik olmamıştır(p >0.001). Somatostatin uygulanmamış olanlarda kan sodyum değerleri, diğer ik, gruba göre düşük olarak bulundu (p <0.01). Kısa bağırsak sendromu oluşturulmuş her iki grubun histolojik incelemesinde villüslerde hipertrofi, mukozada kalınlaşma ve bağırsak çapında artış belirlendi. Sonuç: Tüm veriler literatür bilgileriyle değerlendirildiğinde, konservatif ve cerrahi tedavi yöntemlerine alternatif olabilecek bu preparatın, adaptasyon mekanizmaları üzerinde ki etkileri kesin olarak ortaya konulamamış olmakla birlikte, kan sodyumunda artışı ve kilo alımını sağlayabileceği tesbit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kısa Bağırsak Sendromu, Somatostatin, Malabsorbsiyon

Presentation ID/Sunum No= 98**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-9249-679X***Klinik Pratikte Gözden Kaçan Bir Durum: Akut Batını Taklit Eden Servikal Stenoz****Dr. Öğretim Üyesi Özlem Kayacık Günday¹***¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı***Özet**

Amaç: Akut batın bulgularını taklit eden ve bilateral ovaryan kistlerin eşlik ettiği, servikal stenozlu bir hastayı sunmak istedik. **Olgu sunumu:** 50 yaşında hasta, yeni başlayan sürekli, şiddetli karın ağrısı nedeniyle acil servise başvurdu. Hastanın öyküsünde dismenore ve menoraji yoktu. Dört kez sezeryanla doğum öyküsü vardı. Batın muayenesinde, her iki alt kadranda, derin palpasyonla defans ve rebound mevcuttu. Jinekolojik muayenesinde, serviks nullipar görünümde ve menstrüel vasıfta vajinal kanama izlendi. Transvaginal ultrasonografi ile değerlendirmede, endometriyum: 20 mm., sol overde 45x40 mm. ve sağ overde 30x20 mm. homojen- hiperekojen görünümde ovarian kistler izlendi. Laboratuvar bulguları: C-reaktif protein: 0,36 mg/ dl, beta HCG: negatif, CA- 125: 152IU/ml, WBC: 10900/ uL, Hb: 7,3 g/ dl, idi. Tüm batın USG' de, solid organlar olağandı; kistler nedeniyle değerlendirme suboptimaldı ve over torsiyonu kesin olarak dışlanamadı. Batın bilgisayarlı tomografi ile değerlendirmede, uterus boyutları artmış, endometriyum seviyesinde, 33. mm. Kalınlıkta, düzensiz sınırlı, hipodens görünüm izlendi Genel cerrahiye danışıldı ve acil batın içi patoloji düşünülmedi. Olası akut batın nedenini maskeleyememesi için hastaya analjezik verilmedi. Hastaya teşhis- tedavi amaçlı, ultrasonografi eşliğinde, endometriyal biyopsi yapıldı. İşlem sırasında servikal kanalın stenotik olduğu görüldü. Hegar buji ile servikal kanalın dilatasyonu sonrası yoğun- pıhtılı- koyu kıvamda uterin kanama oldu. Kavitenin karmen kanülü ile aspirasyonu sonrası, hastanın ağrısında dramatik rahatlama izlendi. İşlem sonrası akut batın bulguları tamamen kayboldu. Gelen materyal patoloji incelemesi için gönderildi. **Sonuç:** Akut batın bulguları ile başvuran kadın hastalarda, laparotomi kararı vermeden önce, eşlik eden bulguların dikkatlice gözden geçirilmesi gerekir. Ultrasonografide endometriyal kalınlık artışı ve heterojen görünüm varlığında, sadece endometriyal patolojiler değil, servikal stenoza bağlı hematometra akılda tutulmalıdır. Böylece hasta, gereksiz cerrahi girişimlerden korunmuş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: servikal stenoz, akut karınağrısı, hematometra

Anahtar Kelimeler: Servikal Stenoz, Akut Karınağrısı, Hematometra

a Condition Overlooked in Clinical Practice: Cervical Stenosis That mimics Acute Abdomen**Abstract**

Aim: We wanted to present a patient with cervical stenosis who mimics the signs of acute abdomen and is accompanied by bilateral ovarian cysts. **Case report:** A 50-year-old patient was admitted to the emergency department due to persistent,severe abdominal pain that had just begun.The patient's history did not include dysmenorrhea or menorrhagia.She was born by caesarean section four times.On

examination of the abdomen defense and rebound were present on both lower quadrants, with deep palpation. During her gynecological examination, vaginal bleeding was observed in the nulliparous appearance of the cervix. In transvaginal ultrasonography evaluation endometrium: 20 mm.45x40 mm on the left over. and 30x20 mm on the right ovarian cysts were observed in a homogeneous, hyperechogenic appearance. Laboratory results were: C-reactive protein 0.36 mg/ dl, beta HCG: negative, CA -125:152 IU/ml, WBC:10900/uL, Hb 7.3 g/ dl. In all abdominal ultrasonography, solid organs were normal; due to cysts, the evaluation was suboptimal, and ovarian torsion could not be definitively excluded. In the evaluation with abdominal computed tomography the size of the uterus increased the level of the endometrium, 33. mm. thickness, irregular limited, hypodens were observed. General surgery was consulted, and emergency intra abdominal pathology was not considered. The patient was not given analgesics to mask the possible cause of acute abdominal pain. Endometrial biopsy was performed on the patient for diagnostic and therapeutic purposes, accompanied by ultrasonography. During the procedure the cervical canal was seen to be stenotic. After dilation of the cervical canal with Hegar dilator there was intense, clots, dark consistency uterine bleeding. After aspiration of the cavity with the Karman cannula, dramatic relief was observed in the patient's pain. After the procedure the signs of acute abdomen completely disappeared. Incoming material has been sent for pathology examination. Conclusion: In female patients presenting with acute abdominal findings, it is necessary to carefully review the accompanying findings before making a laparotomy decision. In the presence of increased endometrial thickness and heterogeneous appearance in the ultrasonography it is necessary to keep in mind not only endometrial pathologies, but also haematometra due to cervical stenosis. In this way, the patient will be protected from unnecessary surgical interventions

Keywords: Cervical Stenosis, Acute Abdominal Pain, Haematometra

Presentation ID/Sunum No= 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3943-467X

Klorheksidin ve Kuersetin Kombinasyonunun Acanthamoeba Spp. Trofozoitleri Üzerine in Vitro Etkisi: Ön Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Erdoğan Malatyah¹, Arş.Gör. Ömer Erdoğan²

¹*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji AD*

²*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya AD*

Özet

Acanthamoeba spp. serbest yaşayan bir amip türü olmasına karşın insanlarda deride, gözde ve merkezi sinir sisteminde yerleşerek ciddi enfeksiyonlara neden olabilmektedir. Bu çalışmada klorheksidin ve kuersetin kombinasyonunun Acanthamoeba spp. trofozoitleri üzerine in-vitro etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Sıvı pepton-yeast-glikoz (PYG) besiyerinde çoğaltılan trofozoitler hücre plaklarına (4x6) dağıtılmış ve dört farklı grup oluşturulmuştur: kontrol, klorheksidin (2, 1 ve 0,5 mg/ml), kuersetin (1, 0,5 ve 0,25 mg/ml) ve klorheksidin- kuersetin. Parazitlerin canlılık yüzdeleri inverted mikroskopta ve trypan mavisi boya yöntemi kullanılarak 24 saat süreyle takip edilmiştir. Klorheksidin uygulanan grupta en düşük dozda (0,5mg/ml) iki, diğer dozlarda ise (1 ve 0,5 mg/ml) bir saat içerisinde canlı parazit kalmadığı saptanmıştır. Kuersetin uygulanan parazit serisinde 24 saat sonunda tüm dozlarda canlılığın korunduğu gözlenmiştir. İkili kombinasyonun uygulandığı grupta ise bir saat sonunda canlı parazitlere rastlanırken iki saat sonrasında tüm dozlarda canlı parazite rastlanmamıştır. Elde edilen bulgular kuersetin molekülünün Acanthamoeba spp. trofozoitlerde klorheksidinin öldürücü etkisini süreye bağlı olarak engelleyebileceği şeklinde yorumlanmıştır. Acanthamoeba spp. keratiti tedavisinde tercih edilen bir ajan olan klorheksidinin etkinliğinde kuersetinin rolünü araştırdığımız bu ön çalışmanın parazitin kist formunda ve daha geniş doz aralıklarında yapılması ayrıca diğer etken maddelerle sinerjik etkisinin araştırılması önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klorheksidin, Kuersetin, Acanthamoeba Spp.

In-Vitro Effect of Chlorhexidine and Quercetine Combination On Acanthamoeba Spp. Trophozoites: A Preliminary Study

Abstract

Despite being a free-living amoeba species, Acanthamoeba spp. can cause serious infections in human skin, eyes and central nervous system. In the present study, we aimed to investigate the in-vitro effect of chlorhexidine and quercetine combination on Acanthamoeba spp. trophozoites. Trophozoites were cultured in liquid peptone-yeast-glucose (PYG) medium and distributed on 4x6 cell plates. We designed four different groups: control, chlorhexidine (2, 1 and 0.5 mg/ml), quercetine (1, 0.5 and 0.25 mg/ml) and chlorhexidine-quercetine. The viability of parasites were monitored for 24 hours using an inverted microscope and trypan blue dye exclusion method. In the chlorhexidine group, no live parasites were observed after two hours at the lowest dose (0.5mg/ml) and one hour at the other doses (1 and

0.5mg/ml). The viability was preserved at all doses of quercetine after 24 hours of inoculation. In the group of double combination, live parasites were found at the end of one hour, but no live parasites were found after two hours at all doses. The findings from the study indicate that the quercetine can inhibit the lethal effect of chlorhexidine on *Acanthamoeba* spp. trophozoites in a time dependent manner. This preliminary study investigated the role of quercetin in the effectiveness of chlorhexidine, a chemical agent in treatment of *Acanthamoeba* spp. keratitis, the forthcoming studies dealing with cyst form of the parasite, at large dose intervals and synergistic effect with some other active substances will be valuable.
Keywords: Clorhexidine, Quercetine, *Acanthamoeba* Spp.

Presentation ID/Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5882-3083

Kontrastsız Toraks Bilgisayarlı Tomografi İncelemesinde Septal Açı Ölçümü ile Pulmoner Hipertansiyonlu Hastaların Tespiti

Dr. Terman Gümüş¹

¹Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Kontrastlı bilgisayarlı tomografi (BT) görüntülerinde pulmoner hipertansiyonlu (PH) olgularda septal açının arttığı bilinmektedir. Akciğer kanseri tarama programı, nodül takibi, COVID-19 enfeksiyonu gibi endikasyonlarla günümüzde çok sayıda kontrastsız toraks BT incelemesi yapılmaktadır. Amacımız kontrastsız BT incelemesinde septal açı ölçümünün doğruluğunu ve pulmoner hipertansiyonlu olguların tespitinde yararlılığının belirlemek. **Gereç ve Yöntem:** 01.01.2016-31.12.2019 tarihleri arasında hastanemiz elektronik arşivinde yapılan retrospektif tarama sonucunda, pulmoner hipertansiyon tanısı almış ve kontrastsız toraks BT incelemesi olan 15 hasta (ortalama yaş 70.6 ± 14.52) çalışmaya dahil edildi. Aynı zaman diliminde pulmoner hipertansiyonu olmayan, benzer yaş gurubunda, kontrastsız toraks BT'si olan olgulardan kontrol gurubu oluşturuldu. Her iki gurupta 1 yıl içerisinde kontrastlı BT'si olan 18 olguda kontrastsız BT ile kontrastlı BT'de yapılan septal açı ölçümleri karşılaştırıldı. Septal açı ölçümü aksiyel görüntülerde sternum ile torakal vertebra spinöz prosesi arasındaki doğru ile interventriküler septum arasında yapıldı. **Bulgular:** Pulmoner hipertansiyon gurubunda septal açı 56.67 derece ± 15.78 , kontrol gurubunda 34.53 derece ± 4.79 bulundu. Bu fark istatistiksel açıdan anlamlı bulundu ($p=0.000$). Son 1 yıl içinde kontrastlı BT'si olan 18 olguda (3 Pulmoner hipertansiyon gurubu, 15 kontrol gurubu) kontrastlı BT ile kontrastsız BT arasında yapılan septal ölçümlerde istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmadı ($p=0.901$). **Sonuç:** Kontrastsız toraks BT incelemelerinde septal açı ölçümü pulmoner hipertansiyonu olan hastaların tespitinde kontrastlı BT'de olduğu gibi yararlıdır.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Hipertansiyon, Septal Açısı, Kontrastsız Bilgisayarlı Tomografi

Presentation ID/Sunum No= 35**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 000-0003-2005-7082***Koronavirüs Salgınının Türkiye'deki Organ Bağıışı ve Nakli Üzerine Etkisi****Dr. Emine Gülşah Torun¹ , Doç. Dr. Mutlu Uysal Yazıcı²***¹Sivrihisar Devlet Hastanesi**²SBÜ Ankara Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Emine Gülşah Torun***Özet**

Amaç: Yeni Koronavirüs Hastalığı (COVID-19) hayatın her alanını etkilediği gibi sağlık sistemini de tüm yönleriyle etkilemiştir. Bu çalışmanın amacı COVID-19 salgınının solid organ nakilleri ve bağıışları üzerinde etkisini göstermektir. Metot: Ocak 2010-Aralık 2020 tarihleri arasında Türkiye'de gerçekleştirilen solid organ bağıışı ve nakil sayılarına dayalı tanımlayıcı bir çalışmadır. Veriler Organ Doku Nakli ve Diyaliz Hizmetleri Daire Başkanlığı veri tabanından elde edilmiştir. 2019 ve 2020 verileri birbiri ile karşılaştırılmıştır. Bulgular: 2020 yılında toplam 3853 solid organ nakli yapıldı, bunlardan 2498'i böbrek nakli, 1320'si karaciğer nakli, 21'i kalp nakli, 11'i akciğer nakli, ikisi de ince bağırsak nakliydi. 2019 yılına kıyasla 2020 yılında solid organ nakil sayısında %33 azalma görüldü. Nakil sayıları aylara göre değerlendirildiğinde en fazla azalmanın Nisan 2020'de olduğu farkedildi. Solid organ nakilleri arasında en fazla azalma böbrek naklindeydi (% 35.3). 2020'de 2019'a kıyasla canlı donör sayısı % 21, kadavra donör sayısı %70 ve beyin ölümü tanısı alan hasta sayısı % 41 azaldı. Sonuç: Bu çalışma COVID-19 salgınının Türkiye'de solid organ nakil ve bağıış sayılarıyla üzerinde ciddi olumsuz etkileri olduğunu göstermektedir. Bilidğimiz kadarıyla bu konuda Türkiye'de yapılan ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Coronavirüs Hastalığı 2019, Covid-19, Organ Bağıışı, Organ Nakli

Presentation ID/Sunum No= 60**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-4825-8572***Kronik Böbrek Yetmezliğinin Diabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Kardiyak Otonom Nöropati Üzerine Etkisi****Dr. Gülşah Boz¹**¹*SBÜ Kocaeli Derince EAH***Özet**

Amaç: Diabetes mellitus hastalarında ciddi doku komplikasyonları gelişebilmektedir. Bu komplikasyonlardan birisi diabetik otonom nöropatidir. Diabetik otonom nöropati (DON), diabetin ciddi ve yaygın bir komplikasyonudur. Kardiyovasküler otonom nöropati (KON), DON'nin klinik olarak önemli bir formudur ve belki de diabetes mellitusun ciddi komplikasyonları arasında en fazla gözden kaçan komplikasyonudur. Bu çalışmada tip1 ve tip2 DM tanısı olan hastalarda kronik böbrek yetmezliğinin kardiyovasküler otonomik nöropati üzerine etkisini araştırdık. Gereç-Yöntem: Çalışmaya tip1 ve tip2 DM tanısı olan 60 hasta alındı. Hastaların 30'unda kronik böbrek yetmezliği yok, diğer 30'unda kronik böbrek yetmezliği vardı. Kardiyovasküler otonom nöropatinin saptanması için Ewing tarafından tanımlanan Ewing testi yapıldı. Bu test parasempatik ve sempatik hasarı gösteren ardışık 5 testten oluşmaktadır. Bunlar derin solunum, Valsalva manevrası, 30:15 oranı, ayağa kalkmaya ve handgribe kan basıncı yanıtıdır. Test sonuçları skorlama sistemi kullanılarak değerlendirildi. Skorlama sistemine göre; 0-0,5 kardiyovasküler otonom nöropati negatif, 1-5 kardiyovasküler otonom nöropati pozitif kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya alınan hastalardan kardiyovasküler otonom nöropati (KVONP) (+) saptananların BMI 28,64±2,7 iken, KVONP (-) saptananlarda 25,13±1,54 olarak saptandı (p<0,001). KVONP (+) olgularda diabetes mellitus süre 12,48±5,12 iken, KVONP (-) olgularda 9,19±4,61 olarak saptandı (p<0,05). Kronik böbrek yetmezliği (KBY) (+) olgularda KVONP (+) 26 hasta saptanmış iken, KBY (-) olgularda KVONP (+) olan 14 hasta vardı (p<0,001). KBY (+) olgularda kreatinin düzeyi 2,34±0,81, KBY (-) olgularda 0,96±0,21 olarak tespit edilmiştir (p<0,001). KBY (+) olgularda üre 75,77±26,12, KBY (-) olgularda 27,73±7,09 olarak tespit edilmiştir (p<0,001). KBY (+) olgularda sistolik kan basıncı 139,5±12,41 iken, KBY (-) olgularda 135,17±12 olarak tespit edilmiştir (p=0,17). KBY (+) olgularda diyastolik kan basıncı 85,67±8,88 iken, KBY (-) olgularda 83,83±6,25 olarak tespit edilmiştir (p=0,30). Sonuç: Diabetes Mellitus kronik böbrek yetmezliğinin önemli bir sebebidir ve otonomik nöropati diabetin bilinen yaygın bir komplikasyonudur. Çalışmada diabetes mellitus'lu hastalarda kronik böbrek yetmezliğinin kardiyovasküler otonom nöropati üzerine etkisi anlamlı saptanmıştır (p<0,001). KVONP ile DM süre BMI arasındaki ilişki anlamlı saptanmıştır (p<0,05)

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, Kardiyovasküler Otonom Nöropati, Kronik Böbrek Yetmezliği

Presentation ID/Sunum No= 37**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-3669-5900***Kronik Fonksiyonel Kabızlık İle Kabızlığa Bağlı Enkoprezise Sahip Çocukların Anorektal Manometri İle Anal Kanal Boyu ve Asimetrisi Açısından Karşılaştırılması****Uzman Dr. Meltem Kaba¹, Prof Dr Ali İhsan Dokucu²***¹Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi**²Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu şehir hastanesi***Özet**

Giriş: Kronik konstipasyon ve enkoprezis çocuk yaş grubunda çok sık rastlanan erken müdahale edilmediği takdirde çok uzun ve zorlu bir tedavi süreci gerektiren, çocuk ve ailesinin hayat kalitesini bozan önemli bir sağlık problemidir. Çalışmamızda enkoprezis şikayetinin ortaya çıkmasında anorektal manometri ile ölçülen anal kanal asimetrisi ve anal kanal boyunun etkili olup olmadığı araştırılmıştır. Materyal ve Metod: Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Anorektal Manometri Laboratuvarı'nda Haziran ve Temmuz 2011 tarihleri arasında anal manometri yapılan 62 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalar içinde kronik konstipasyona veya enkoprezise sebep olabilecek organik veya anatomik bir nedeni olan hasta yoktu. Hastaların 30'u erkek (yaş ortalamaları 6.7) ve 32'si kız (yaş ortalamaları 6.6) idi. Hastalar kronik konstipasyon ve enkoprezis şikâyeti olanlar (n=32) ve sadece kronik konstipasyon şikâyeti olanlar (n=30) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Tüm hastalara 4 kanallı su perfüzyon sistemli anorektal manometre testi uygulanarak anal kanal istirahat basınçları, sıkma basınçları, RAİR varlığı, ilk his ve ilk sıkışma basınçlarının değerlendirilmesinin ardından 4 kanallı 3D motilite probu ile anal kanal boyu ölçüldü ve vektör volüm analizi yapılarak anal kanalın basınç ilişkili 3 boyutlu yapısı üzerinden anal kanal asimetrisi değerleri tespit edildi. Sonuç: Anorektal manometri sonuçlarımıza göre iki grup arasında anal kanal boyu açısından istatistiksel anlamlı fark saptanmazken enkoprezisli hastalarımızın anal kanal basınç asimetri indeksleri enkoprezisi olmayan gruba göre belirgin yüksek bulundu.

Anahtar Kelimeler: Konstipasyon, Enkoprezis, Anal Kanal Boyu, Anal Kanal Asimetrisi

Abstract

Background: Chronic constipation and enconprexis are very common diseases of pediatric age group which can need a long treatment period and disturb the quality of life in patients and their families if not treated early. In our study we aimed to find out if asymmetry and lenght of anal canal plays role in enconprexis. Material and Method: In this study; 62 pediatric patients were examined in Şişli Etfal Training and Research Hospital Child Anorectal manometry Laboratory during June and July 2011. 30 male(mean age 6,7) 32 female(mean age 6,6) patients were divided into two groups depending whether they have enconprexis(n:32) or cronic constipation(n:30). All the patiens were diagnosed with cronic functional constipation. Anorectal manomtry test with four way water pressure system was performed and anal canal resting pressure, straining pressure, presence of RAIR, first sensation and first straining pressures were determined. After that, anal canal length was taken and vectoral volume analysis was

done to determine three dimensional anal structure and anal canal asymmetry was found out. Results: According to our anal manometry test results; no statistical difference was found in anal canal length between the study groups but anal canal asymmetry index was significantly higher in patients with enconprosis.

Keywords: Konstipation, Enconprosis, Anal Canal Length, Anal Canal Asymmetry

Presentation ID/Sunum No= 75**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-6247-2383

Laparoscopic Total Hysterectomy Large Uterus With Previous Three Cesarean Sections**Uzman Dr. Çağlar Helvacıoğlu¹**¹Ümraniye EAH**Corresponding author: Çağlar Helvacıoğlu***Özet**

Büyük uterus ve geçirilmiş üç sezaryen olan hastada yapılan laparoskopik total histerektomi (LTH) videosu Dr Çağlar Helvacıoğlu tarafından Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yapılmıştır. Günümüzde artan sezaryen oranları ile beraber bu tarz zorluklar daha sık gözlenecektir. Büyük uterus ve geçirilmiş sezaryeni olan hastalarda mesane hasarı olma ihtimali artmaktadır. Bu yüzden mesane diseksiyonu nazikçe ve lateral yaklaşım tercih edilerek yapılmalıdır. LTH tecrübeli cerrahlarca uterus büyüklüğünden ve geçirilen sezaryen sayısından bağımsız olarak yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopi, Histerektomi, Sezaryen, Uterus

Laparoscopic Total Hysterectomy Large Uterus With Previous Three Cesarean Sections**Abstract**

This video demonstrate Laparoscopic total hysterectomy (LTH) in patients with previous cesarean section performed by Dr Çağlar Helvacıoğlu at Umraniye Training and Research Hospital. Laparoscopic total hysterectomy (LTH) in the presence of patients with previous cesarean section (CS) will be more common. When performing LTH in these patients, bladder adhesions to the uterus may make dissection much more difficult with more bladder injury. In patients with previous CS, these risks are much higher and principally related to major blood loss or urologic complications. Gentle bladder dissection and lateral approach is important. This is most importance point when mobilizing the bladder off the cervix, a critical step during hysterectomy. Total laparoscopic hysterectomy in patients with previous cesarean section deliveries is technically feasible. It can be performed by experienced surgeons irrespective of the size of the uterus or the number of previous cesarean sections.

Keywords: Laparoscopy, Hysterectomy, Cesarean, Uterus

Presentation ID/Sunum No= 218**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-6092-3291***Laparoskopik Kolesistektomilere Uyguladığımız Tapa(Blockage of Thoracoabdominal Nerves Through Perichondral Approach) Blok Uygulamalarımız, Olgu Serisi****Uzman Dr. Tuna Ertürk¹***¹SBÜ Sultan 2. Abdülhamid Han EAH Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği***Özet**

Amaç Laparoskopik kolesistektomi(LK) ameliyatlarında açık kolesistektomiye göre daha az postoperatif ağrı olmasına rağmen, özellikle ilk 24 saat içinde şiddetli ağrı sık görülen şikayetlerdendir(1,2). Son yıllarda üst karın bölgesinin anterolateral kısmında etkin bir analjezi sağlamak amacıyla oblik subkostal transversus abdominis plan bloğu, serratus interkostal plan bloğu, quadratus lumborum blokları ve erekör spina plan blokları gibi bloklar kullanılmıştır(3,4). Literatürde tanıtılan yeni tekniklerden biri de torakoabdominal sinirlerin perikondrial yaklaşım ile blokajdır(TAPA). İlk olarak 2018 yılında Tulgar ve ark.(4) tarafından üç hastalık bir çalışma ile tanımlanmıştır. Çalışmamızda LK ameliyatı olan hastalara uygulanacak TAPA blokajı sonrası, hastalardaki analjezi düzeyinin araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem Uygulanacak tüm prosedürler için hastalardan yazılı onam alınmıştır. Genel anestezi altında LK ameliyatı yapılan 10 hastaya ameliyat bitiminde sağ taraflı TAPA blok uygulandı. Çalışmamızda midklavikular hatta, 9.-10. kosta hizasında USG ile görüntüleme eşliğinde transversus abdominus kasının üst fasyası ile kostokondral doku alt fasyası arasına 20 ml bupivakain(% 0,25); kostokondral doku üst fasyası ile eksternal oblik kasın alt fasyası altına 20 ml bupivakain(% 0,25) uygulanmıştır. Bulgular TAPA blokaj uygulama süreleri ortalaması 3 dk 31 sn olarak ölçüldü. Postoperatif takiplerde hasta NRS skorları ortalaması 1.55 idi. NRS skorları ortalamaları 1. saatte 2.4, 3. saatte 1.6, 6. saatte 1.1 ve 12. saatte 1.1 olarak ölçüldü. 2 hastaya ameliyat sonrası 1. saatte NRS skorları 4 ve üzeri olması nedeniyle parasetamol 1 gr ve 50 mg deksketoprofen uygulandı. Tartışma ve Sonuç Son yıllarda abdominal cerrahi analjezisi için kullanılan blok yöntemlerinde zaman zaman anterior, lateral ve posteriorda istenen seviyede yeterli analjezik etki sağlanamamış veya bazı etkin blok yöntemlerinin uygulamalarında zorluk yaşanmıştır. Çalışmamızda uyguladığımız TAPA blokların sonucu olarak, T5-T12 arası abdomenin anterior ve lateralinde yeterli analjezik etki sağlanmıştır. Bu sonuçlardan hareketle, TAPA blokajın bu bölgede yapılan ameliyatlar için iyi bir postoperatif analjezi yöntemi olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Postoperatif Ağrı Kontrolü, Tapa Blokaj

Presentation ID/Sunum No= 29**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Laparoskopik Yöntemle Tedavi Edilen Retrokaval Üreter: Nadir Bir Olgu

Uzman Cemile Beşik¹

¹*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

*Corresponding author: cemile beşik

Özet

Retrokaval üreter vena kava inferiorun gelişimsel bir kusuru sonucu oluşan nadir bir olgudur. İnfrarenal vena kavayı oluşturan subkardinal ven persiste kalarak, üreterin bir segmentini sarıp üreterde obstrüksiyon ve hidronefroza sebep olur. İntravenöz pyelografi veya MRI ürografide üreterin VCI arkasından geçmesi nedeni ile ters J veya balık oltası görünümü oluşması RKÜ için tipik bir görünümdür. Sağ hidronefroz nedeni ile takip edilen 15 yaşındaki kız hastamızda hidronefrozun artması sağ lomber ağrısının olması üzerine çekilen intravenöz piyelografi ve MR Ürografide RKÜ tanısı konulmuş ve operasyon kararı alınmıştır. Operasyonda Laparoskopik olarak proksimal üreter askıya alınarak vena kavanın arkasına geçtiği yerden eksize edilerek basıya uğramış segment serbestlenip eksize edilmiş ve vena kava önünde yeniden üreteröüreterostomi yapılarak üreter devamlılığı sağlanmıştır. 3 yıldır izlemde olan olgumuzda herhangi bir sorun saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Retrokaval Üreter, sirkumkaval Üreter,

Presentation ID/Sunum No= 5**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-6230-0645***Lomber Posterior Epidural Kitle Benzeri Bası Yapan Serbest Disk Hernisi: 4 Olgu Sunumu****Uzman Dr. Turan Kandemir¹ , Doç.Dr. Zeki Serdar Ataizi¹***¹Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi***Corresponding author: Turan Kandemir***Özet**

Posteriora epidural migrasyon yapan sekestre lomber disk hernisi nadir görülen bir durumdur. Yer değiştiren disk fargmanları hayatlarının altıncı dekadında olan kişilerde daha sıktır. Serbest disk parçaları spinal kanal içerisinde superiora, inferiora, laterale, interdurale ve intradural yer değiştirdiği gibi daha nadir olarakta posterior epidurale migrasyon gösterirler. Bu hastalar sıklıkla kauda ekuina basısı ile ilişkili bulgularla gelirler. Posteriora epidural migrasyon çoğunlukla L3-4 seviyesinde gözlenir. Bu vakaların klinik tablosu radyolojik tetkiklerde lomber bölge epidural yer kaplayan lezyonlarla sıklıkla karışabilmektedir. Tanı için tercih edilecek yöntem manyetik rezonans görüntülemidir. Erken dönem cerrahi ile hastalarda tam iyileşme elde edilebilmektedir. Bu yazımızda ayırıcı tanıda akılda kalması açısından posterior epidural bası etkisi yapan sekestre lomber disk hernisi olan dört vaka sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Lomber Disk Hirniasyonu, Posterior Epidural Mesafe, Sekestre Disk Migrasyonu

Posterior Epidural Sequestered Lumbar Disc Herniae Having Mass Like Compression Effect: Four Case Reports**Abstract**

Posterior epidural migration of a sequestered lumbar disc herniation is rare, although displaced disc fragments are common among older individuals. Free disc fragments may migrate into superior, inferior, lateral, interdural and intradural spaces but are rarely found in the posterior epidural space. Patients with posterior epidural migration present with cauda equine compression. Posterior epidural disc is observed most commonly at L3-4 level. Radiological imaging methods often determine clinical management of patients with epidural lesions of the lumbar region and magnetic resonance imaging is the preferred method for diagnosis. Early surgical intervention can facilitate recovery. In this report, we present four patients with sequestered lumbar disc herniation causing posterior epidural compression as an example of the typical clinical course of this rare condition.

Keywords: Lumbar Disc Herniation, Posterior Epidural Space, Sequestered Disc Migration

Presentation ID/Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Makrofaq İnhibitor Faktorunun (Mif) Orqanizmə Mənfi Təsirinin Qarşısının Alınmasında Anti- Mif Strategiyasının Rolu

Dr. Quliyeva Nigar¹ , Dr. İsrailova Səbinə²

¹*Azərbaycan tibb universiteti, Sitologiya, embriologiya və histologiya kafedrası*

²*Azərbaycan tibb universiteti, Sitologiya, embriologiya və histologiya kafedrası*

*Corresponding author: Sabina isarfilova

Özet

Məlum olduğu kimi MİF-in miqdarının hüceyrəarası mayədə azacıqda olsa yüksəlməsi onun orqanizm üçün potensial təhlükəyə çevrilməsinə səbəb olur. İnsanlarda nisbətən yeni aşkarlanması ilə əlaqədar olaraq ümumiyyətlə MİF barədə çox az və fikir ayrılığı olan məlumatlara rast gəlinir. Məhz onun təsiri ilə orqanizmin müxtəlif üzv və sistemlərində, toxumalarında bu və ya digər dərəcədə morfoloji dəyişikliklər baş verir, bir sıra xəstəliklərin patogenezinə mənfi təsir göstərir. Ekperimentdə müəyyən edilmişdir ki, MİF qaraciyər fibrozunun inkişafında mühüm rol oynayır. Bu MİF-in hepatositlərdə MCP-1 monositar xemoattractant zülal-1 ekspresiyasını autoktin yolla sürətləndirilməsi ilə izah edilir. MİF endotel hüceyrələrin autofagik degenrasiyasını (dağılmasını) törədərək damar divarından eksudasiyaya gətirib çıxarır. Onun interferon, şiş nekrozu faktoru və s. sitokinlərin fəallaşmasında da rolunun olduğu qeyd edilir. MİF orqanizmin müxtəlif sistemlərini əhatə edən bir sıra autoimmun xəstəliklərin (revmatik artirit, qlomerulonefrit, psoriaz, dağınıq skleroz və s.), septik şokun patogenezinə mühüm rol oynayır. Oda müəyyən edilmişdir ki, hamiləlik zamanı endometriumun hüceyrələri daxilinə keçərək hətta embrionda və ciftədə də tapılır. Revmatoid artritlər zamanı MİF əsas sitokin kimi T- limfositlərin və əsas antigen təqdim edən hüceyrələrin (makrofaq, B- limfostlər və dendrit hüceyrələri) aktivliyini azaltmaqla xəstəliyin patogenezinə öz mənfi təsirini göstərir. Əgər proses getdikcə dərinləşsə sinovial mayədə də MİF aşkar edildiyi qeyd edilir. MİF-in göz yaşı vəzinin patalogiyası zamanı xoş xassəli limfoepitelial törəmənin patogenezinə təsir göstərir və hətta fibrozun inkişafını stimule edir. Maraqlıdır ki, MİF- in hətta ürək əzələsinin infarktı xəstəliyinin patogenezi ilə də sıx əlaqəsinin olduğu, həmçinin koronar damarların tutulmasında da rolunun olduğu göstərilir. Həmçinin, MİF bədxassəli şişlərdə angiogeneza təsir etməklə xərçəng hüceyrəsinin inkişafı üçün mikromühit yaratmaqla yanaşı qonşu hüceyrələrdə də bədxassəliyi artırır. Lakin, hətta kiçik miqdarda anti-MİF inhibitorlarının (MİF-in özünün fəallığını ləngidənlərin) tətbiqinin şişin və metastazlaşmanın qarşısının alınmasında mühüm rol olduğunun aşkarlanmasıyla yeni bir prespektivin anti- MİF strategiyasının yaradılmasının zəruriliyi meydana çıxmışdır. Ekperimentdə hamilə siçovullarda kəskin pankreatit modelində döl qaraciyərinin zədələnməsi zamanı MİF antoqonistləri köçürüldükdən sonra transmission elektron mikroskopla müayinədə patoloji prosesin əsaslı dərəcədə yaxşılaşması müəyyən edilmişdir. Digər sitokinlərdən fərqli olaraq MİF dəri qatından dərhal sərbəst keçsə də bu zaman MİF-in patogenlərinə qarşı orqanizmin immunitet reaksiyası sürətlə fəaliyyətə başlaması xüsusiyyətdən də gələcəkdə anti- MİF tədbirlərinin hazırlanmasında istifadə olunması nəzərdə tutulur. Son dövrdə təcrübədə digər yeni anti- MİF tədbirlər görülməsinə cəhdlər də olmuşdur. Hələlik Benzoprin və onun birləşmələrinin tətbiqi ilə MİF-in özünün təsirinin ləngiməsi baş verdiyindən onun mənfi təsirinin xeyli azalması müəyyən edilmişdir. Göründüyü kimi qarşıda duran əsas hədəf anti – MİF strategiyasının təkmilləşdirilməsidir.

Anahtar Kelimələr: Mif, Orqanizmə

Presentation ID/Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6944-9004

Makülopapüler Döküntü ile Prezente Olan COVID-19 Vakası

Uzman Dr. Gizem Yavuzcan¹

¹Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Cildiye Bölümü

Özet

Giriş: COVID-19 pandemisi dünya çapında benzersiz bir hastalık olarak halen devam etmektedir. Virüs primer olarak solunum sistemini etkilemektedir. Nadiren bazı hastalarda kutanoz lezyonlar bildirilmiştir. Bu raporda aniden malar bölgeden başlayıp göğüs ön yüz ve kollara simetrik yayılan morbiliform tarzda makülopapüler döküntü ile prezente olan COVID-19 hastası sunmayı amaçladık. Olgu: Otuzüç yaşında bayan hasta aniden malar alandan başlayıp gövde ön yüz kol ve sırtta yayılan kızarıklık kaşıntı şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın kol derisinden, makülopapüller ilaç erüpsiyonu, viral ekzantem ön tanıları ile punch biyopsi yapılmıştır. Biyopsi sonucunda yüzeysel dermiste perivasküler hafif derecede mononükleer hücre infiltrasyonu, hafif düzeyde vaskülitik dejenerasyon saptanmıştır. Döküntülerin 4. gününde tat ve koku kaybı eklenmesi üzerine hastadan COVID-19 tanısı için nazal ve farengial sürüntü sonucunda hastada COVID-19 saptanmıştır. Hastaya COVID-19'a bağlı makülopapüler döküntü tanısı konulmuştur. Favipiravir tedavisi başlanmıştır. Favipiravir tedavisinin 4. gününden itibaren tüm makülopapüler döküntüler iz bırakmadan iyileşmiştir. Sonuç: Makülopapüller döküntü ile başvuran hastalarda koronavirüs enfeksiyonu akılda tutulmalıdır. Koronavirüse spesifik diğer klinik ve laboratuvar bulguları ortaya çıkmadan enfekte hastalar sadece makülopapüller döküntü ile hastaneye başvurabilirler.

Anahtar Kelimeler: Covid 19; Döküntü; Makülopapüller.

A Covid-19 Case Presenting With Maculopapular Rash

Abstract

Introduction: The COVID-19 pandemic still continues as a unique disease in the entire world. The virus primarily affects the respiratory system. Cutaneous lesions have rarely been reported in some patients. We report a case with maculopapular rash suddenly started on malar area and spreading to chest neck and arms in a 33 years old COVID -19 patient. Case report: The patient presented to our outpatient clinic with complaints of rash and itching, which developed in the malar area and, spread to the body, front face, arm and back. There were no features in the family history of patient. There were no comorbid diseases. A punch biopsy was performed on the skin of the arm due to the preliminary diagnoses of maculopapular drug eruption and viral exanthema. According to results of the biopsy, mild perivascular mononuclear cell infiltration and mild degeneration of vasculitis were detected in the superficial dermis. Nasal and pharyngeal swabs were obtained from the patient for the diagnosis of COVID-19, as the rashes gradually increased and the loss of taste and smell on day 4. The patient was diagnosed with maculopapular rash due to COVID-19. Favipiravir treatment was initiated. As of the day 4 of Favipiravir

treatment, all maculopapular rashes of the patient regressed starting from the face, and the lesions healed without scars. Conclusion: Coronavirus infection should be considered in patients presenting with maculopapular rash. Infected patients can only present to the hospital with maculopapular rash before other clinical and laboratory findings specific to coronavirus are identified.

Keywords: Covid-19; Maculopapuler; Rash.

Presentation ID/Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

0000-0003-2535-0480,

0000-0001-7415-190X

Maya Mantarlarının Tanımlanmasında Kullanılan Farklı Yöntemler ve Etkinliklerinin Araştırılması

Uzman Dr. Rabiye Altınbaş¹, Prof.Dr. Nuri Kiraz²

¹*Eskişehir Şehir Hastanesi*

²*Namık Kemal Üniversitesi*

*Corresponding author: Rabiye Altınbaş

Özet

Candida türleri, cilt, üriner sistem ve gastrointestinal sistem normal florasındaki fırsatçı patojenlerdir. Girişimsel işlemlerin artması, immünsüpresyon tedavilerinin ve geniş spektrumlu antibiyotiklerin uygulanmasıyla enfeksiyon etkeni olabilmektedirler. Tanısı ve tedavileri güçtür. Tür düzeyinde ve erken tanımlama tedaviyi doğru yönetmek, mortaliteyi engellemek için kritiktir. Tanımlama yöntemlerinin birlikte değerlendirilmesi ve etkinliğinin araştırılması amaçlandı. 37 Candida türü incelendi. Sabouraud Dextrose Agar besiyerindeki koloni morfolojisi, çimlenme borusu (ÇBT), koloni renginin için kromojenik agar besiyeri (KAB), mikroskopik görünümüleri için Mısır unu/Tween-80 besiyeri, biyokimyasal özellikleri için API 20 C AUX yöntemleri birlikte kullanıldı. API 20 C AUX ile; 23 C. albicans, 11 non-albicans Candida (NAC) (altı C. krusei, iki C. glabrata, iki C. parapsilosis, bir C. kefir), iki Candida dışı maya (Trichosporon mucoides ve Trichosporon asahii) ve bir Candida spp. tanımlandı. İki C. albicans dışında tüm C. albicans'ların ÇBT pozitif bulundu. C. albicans dışındaki mayalar çimlenme borusu oluşturmadı. Tüm C. albicans suşları KAB yeşil renk oluşturdu yalnızca ikisi koyu yeşil renk oluşturdu ve şüpheli C. albicans olarak değerlendirildi. Tüm C. krusei'ler pembe etrafı beyaz renkte, tüm C. parapsilosis suşları krem renkte koloni oluşturdu ve sırasıyla C. krusei ve C. parapsilosis olarak değerlendirildi. C. glabrata'lardan biri KAB'de pembeye dönük krem renkte diğeri ise krem renkte koloni oluşturdu. İlki C. glabrata, diğeri NAC olarak değerlendirildi. C. kefir suşu KAB'de pembe renkte koloni oluşturdu; C. kefir olarak değerlendirildi. İki Trichosporon türü de KAB'de koyu mavi (turkuaz) renkte koloni oluşturdu; Trichosporon spp. olarak değerlendirildi. Trichosporon türleri hariç tüm C. albicans ve NAC türleri Mısır unu/Tween-80 besiyerinde API 20 C AUX ticari yöntemi ile uyumlu olarak tanımlandı. Trichosporon türleri ise cins düzeyinde tanımlandı. API 20 C AUX'ı her laboratuvar edinemeyebilir. ÇBT, KAB ve Mısır unu/Tween-80 besiyerleri kullanılarak tür tayini yapmak mümkündür. Bir yöntem yerine birkaç yöntemin kullanılması daha faydalıdır. Testlerin uygulanmasında ve değerlendirilmesinde yetmişmiş personelin önemi büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Maya Mantarı Tanımlama, Api 20 C Aux, Çimlenme Borusu, Kromojenik Agar Besiyeri,

Investigation of Different Methods and Efficiency Used for Identification of Yeast

Abstract

Candida species are opportunistic pathogens found on human skin, the normal flora of the urinary tract and gastrointestinal tract. They can be an infectious agent in cases of increased interventional procedures for prolonging human life, application of immunosuppression treatments and broad spectrum antibiotics. Both diagnosis and treatment of Candida species are a serious problem today. Species-level and early identification are especially critical to manage treatment and prevent mortality. In our study, it was aimed to evaluate the different methods used in the identification of yeast isolated from various clinical specimens and to investigate their effectiveness. 37 Candida species were included in our study. Colony morphology, germ tube, colony color, microscopic morphology and biochemical properties were investigated with different identification methods. 23 *C. albicans*, 11 non-*albicans* Candida (NAC), 2 non-Candida yeasts and one Candida spp. were identified with API 20 C AUX (Biomérieux, France) test. NAC were identified as six *C. krusei*, two *C. glabrata*, two *C. parapsilosis*, one *C. kefyr*, respectively. Non-Candida yeasts were identified as a *Trichosporon mucoides* and *Trichosporon asahii*. Yeasts other than *C. albicans* did not form a germ tube. All *C. albicans* strains produced green color on chromogenic agar medium. All yeast strains, except *Trichosporon* strains, were identified in Cornmeal/Tween-80 (HiMedia, India) medium compatible with the API 20 C AUX (Biomérieux, France) commercial method. It is possible to determine the species using API 20 C AUX, germ tube, chromogenic agar medium, Cornmeal/Tween-80 Agar Medium. If possible, using several methods together, not a single method, would be more useful for correct identification. In addition, the importance of trained personnel in the implementation and evaluation of the tests is great.

Keywords: Yeast Identification, Api 20 C Aux, Germ Tube, Chromogenic Agar Medium

Presentation ID/Sunum No= 22**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-8960-3278***Meckel Divertikülü Tanısı Alan Yenidoğanların Cerrahi Yönetimi****Uzman Dr. Birgül Karaaslan¹***¹Başakşehir Çam ve Sakura Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

Amaç: Omfalomezenterik kanal artığı olan Meckel divertikülü, sıklıkla gastrointestinal sistemde kanama, tıkanıklık gibi belirtiler göstererek acil girişim gerektiren, genellikle ameliyat sırasında tanınan gelişimsel bir anomalidir. Çalışmamızda, yenidoğan döneminde , Meckel divertikülü tanısı alan hastalarımızın cerrahi yönetim süreci sonuçlarının paylaşılması amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Kliniğimizde 2007 - 2021 arasında ameliyat edilen ve Meckel divertikülü (MD) saptanan, 179 hastamız geriye dönük değerlendirildi. Çalışmaya, yenidoğan döneminde tanı alan, 1/365 ile 29/365 gün arasındaki 25 hasta dahil edildi. Hastalar, yenidoğan bölümünden huzursuzluk, göbekten kanama, kusma, distansiyon, beslenme intoleransı, omfalit omfalosel, umblikal kord herni prolapsusu, gastrointestinal sistemde tıkanıklık, perforasyon, inkarsere inguinal herni, anal atreziye bağlı acil cerrahi gereksinim gibi durumlar nedeniyle danışıldı. Tanı ayakta direkt karın grafisi ve ultrasonografisi ile konuldu. Fizik muayene, kan ve radyolojik sonuçlar, cerrahi kararı verdirtse, kesin tanı ameliyat sırasında konuldu. **Bulgular:** Yenidoğan bölümünde yatmaktayken danışılan, ameliyat edilerek MD tanısı alan 25 hasta mevcuttu. Hastaların 20 si erkek, 5 i kız hasta idi. 5 inde umblikal kord prolapsusu (3ünde MD perforasyonu, 2 sinde meckel bant basısına bağlı tıkanıklık), 1 inde inkarsere inguinal herni kesesi içinde MD, 3 ünde omfalosel kesesi içinde MD, 1 inde poş kolon lu anal atrezi tanısıyla stoma açılırken MD saptandı. 8 inde gastrointestinal sistemde atrezi , 1 inde kolonik duplikasyon, 3 ünde nekrotizan enterokolit , 1 inde VACTERL anomalisine bağlı cerrahi işlem sırasında ve 2 sinde de diafram hernisi ameliyatında divertikül saptandı. Hastaların 5 ine divertikül rezeksiyonu ve ileostomi açılması, 1 ine kama şeklinde rezeksiyon ve ileostomi, 1 ine kama şeklinde rezeksiyon anastamoz, 11 ine ise divertikül rezeksiyonu ve anastamoz yapılırken, 5 hastada divertiküle müdahale edilmedi. **Sonuç:** MD yenidoğan hastalarda nadir karşılaşılan ve ciddi komplikasyonlara yol açabilen bir patolojidir. Doğru cerrahi tedavi ,ölümcül riskleri azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Meckel Divertikülü,yenidoğan, Cerrahi

Surgical Management of Newborn Diagnosis of Meckel Diverticula**Abstract**

Objective: Meckel's diverticulum (MD), which is a remnant of the omphalomesenteric duct, is a developmental anomaly that is usually recognized during surgery and requires urgent intervention, often showing symptoms such as bleeding and obstruction in the gastrointestinal tract. In our study, we aimed to share the results of the surgical management process of our patients diagnosed with Meckel's

diverticulum in the neonatal period. **Materials and Methods:** We retrospectively evaluated 179 patients with MD who were operated on in our clinic between 2007 and 2021. 25 patients diagnosed between 1/365 and 29/365 days were included in the study. The patients were consulted in the neonatal department due to conditions such as uneasiness, umbilical bleeding, omphalitis, omphalocele, umbilical cord hernia prolapse, obstruction, perforation, incarcerated inguinal hernia, and urgent need for surgery due to anal atresia. Diagnosis was made by direct abdominal radiography and ultrasonography. Although physical examination, blood and radiological results made the surgical decision, the definitive diagnosis was made during the operation. **Results:** Twenty of the patients were male, 5 were female. 5 of them had umbilical cord prolapse, 1 of them had MD in an incarcerated inguinal hernia sac, 3 of them had MD in an omphalocele sac, and 1 had MD when opening a stoma with the diagnosis of anal atresia with a pouch colon. Diverticulum was found in 8 patients with atresia in the gastrointestinal tract, 1 with colonic duplication, 3 with necrotizing enterocolitis, 1 with VACTERL anomaly, and 2 with diaphragmatic hernia surgery. Diverticulum resection(DR) and ileostomy were performed in 5 of the patients, wedge-shaped resection (WR)and ileostomy in 1, WR anastomosis in 1, DR and anastomosis in 11 patients, while diverticulum was not intervened in 5 patients. **Conclusion:** Proper surgical treatment can reduce fatal risks.

Keywords: Meckel Diverticulum, Newborn, Surgery

Presentation ID/Sunum No= 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Rana Beyoğlu: ORCID: 0000-0002-2988-639X

Burak Ceran: ORCID: 0000-0001-5914-5325

Mekanik Ventilatör Desteği Alan Prematüre Bebeklerin Anterior Serebral Arter Kan Akımlarının Doppler Ultrasonografik Olarak Karşılaştırılması

Uzm. Dr. Rana Beyoğlu¹ , Uzm. Dr. Burak Ceran²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Çocuk Radyoloji Kliniği

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Neonatoloji Kliniği

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı mekanik ventilatör (MV) ile invaziv veya non-invaziv solunum desteği alan preterm yenidoğanlarda hayatın ilk 72 saatindeki anterior serebral arter (ASA) akım hızlarının, pulsatilite indeksinin (PI) ve rezistivite indeksinin (RI) kontrol grubu ile karşılaştırılmasıdır. **Yöntem:** Bu çalışmaya, intrakraniyal patolojisi olmayan yenidoğan yoğun bakım ünitesinde takip edilen prematüre bebekler dahil edilmiştir. Doğum sonrası ilk 24-72 saat arasında hemodinamik stabilize sağlandıktan sonra çocuk radyoloji hekimi tarafından transkranyal doppler (TKD) ultrasonografik görüntüleme ile ASA minimum (Vmin), maksimum (V max), end-diastolik (Ved) akım hızları, PI ve RI değerleri ölçüldü. Demografik veriler hasta dosyasından kayıt altına alındı. **Bulgular:** Çalışmaya toplam 120 prematüre bebek (erkek 57, kız 63) dâhil edildi. Hastalar solunum destek durumlarına göre 3 gruba ayrıldı. Non-invaziv MV (n=63), invaziv MV (n= 37) ve solunum desteği almayan kontrol (n=20) gruplarının gebelik haftasının ortanca değerleri sırasıyla 30 (28-31), 26 (25-27) ve 32 (31-34) hafta olarak saptandı. Non-invaziv MV, invaziv MV ve kontrol grubunun PI ölçümleri; sırasıyla 1.58±0.42, 1.73±0.3 ve 1.48±0.3 olarak, RI ölçümleri; sırasıyla 0.77±0.07, 0.81±0.08 ve 0.75±0.07 olarak saptandı. Anova analizinde gruplar arasında PI değerleri açısından anlamlı fark yokken (p=0.98), RI değerleri arasında istatistiksel anlamlı fark saptandı (p=0.008). **Sonuç:** TKD ile prematürelere serebral kan akımının ölçülmesi yenidoğanlarda serebral perfüzyon oluşabilecek değişimler hakkında önemli bilgiler vermektedir. Farklı solunum destekleri alan yenidoğanlardaki ASA değişimlerinin bilinmesi uygulanacak tedavilerin ve müdahalelerin etkilerin anlaşılabilmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, Anterior Serebral Arter, Doppler Ultrasonografi, Mekanik Ventilatör

Comparison of Doppler Ultrasonographic Measurements of Anterior Cerebral Artery Blood Flows in Premature Infants Whose Support With Mechanical Ventilator Treatment

Abstract

Aim: This study aims to compare anterior cerebral artery (ACA) flow velocities, pulsatility index (PI) and resistivity index (RI) in the first 72 hours of life in preterm newborns receiving invasive or non-invasive respiratory support with mechanical ventilation (MV) with the control group. **Method:** Premature infants followed in the neonatal intensive care unit without intracranial pathology were included in this study. ACA minimum (Vmin), maximum (Vmax), end-diastolic (Ved) flow rates, PI

and RI values were measured by transcranial Doppler (TCD) ultrasonographic imaging by the pediatric radiologist after providing hemodynamic stability between the first 24-72 hours after birth. . Demographic data were recorded from the patient file. Results: A total of 120 premature infants (male 57, female 63) were included in the study. The patients were divided into 3 groups according to their respiratory support status. The median values of gestational week of non-invasive MV (n=63), invasive MV (n= 37) and control (n=20) groups without respiratory support were 30 (28-31), 26 (25-27) and 32 (31), respectively. -34) weeks. PI measurements of non-invasive MV, invasive MV and control group; RI measurements were 1.58 ± 0.42 , 1.73 ± 0.3 and 1.48 ± 0.3 , respectively; 0.77 ± 0.07 , 0.81 ± 0.08 and 0.75 ± 0.07 , respectively. In the Anova analysis, while there was no significant difference between the groups regarding PI values ($p=0.98$), a statistically significant difference was found between the RI values ($p=0.008$). Conclusion: Measurement of cerebral blood flow in premature infants with TCD provides essential information about the changes in cerebral perfusion in newborns. If we know the differences in ACA in newborns, we can understand the effects of the treatments and interventions better.

Keywords: Premature, Anterior Cerebral Artery, Doppler Ultrasonography, Mechanical Ventilator

Presentation ID/Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Zekiye Kanat: 0000-0003-0263-4587

Serhat Doğan:0000-0002-3288-2963

Meme Kanserli Bir Hastada Sentinel Lenf Nodu Örneklemesi İçin Kullanılan Metilen Mavisine Bağlı Gelişen Cilt Reaksiyonu

Uzman Dr. Zekiye Kanat¹ , Dr. Öğretim Üyesi Serhat Doğan²

*¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi
Dermatoloji Kliniği, Elazığ, Türkiye*

*²Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye*

Özet

Amaç Meme kanseri nedeni ile ameliyat edilen hastalarda aksiller örneklemeye günümüzde standarttır. Bunun için cerrahlar çeşitli yöntemler kullanmaktadır. Metilen mavisi kullanımı da bunlardan birisidir. Bu yöntemde ameliyattan 8-10 dakika önce, 5 ml , % 1' lik steril metilen mavisi periareolar bölgeye intraparakimial olarak enjekte edilir ve aksiller örneklemeye yapılır. Hastanın ameliyatına yön vermede oldukça önemli olmasına karşın metilen mavisine karşı lokal reaksiyonlar nadiren de sistemik reaksiyonlar gelişebilmektedir. Mavi boya kullanımı sonrası ürtiker, ciltte kızarıklık, döküntü, ciltte mavi tatuaj, eritem gibi lokal lezyonlar; hipotansif atak, anafilaktik şok gibi sistemik reaksiyonlar literatürde zaman zaman bildirilmiştir. Biz bu sunumumuzda meme kanserli bir hastada sentinel lenf nodu örneklemesi için kullanılan metilen mavisine bağlı gelişen cilt reaksiyonunu sunmayı amaçladık. Materyal Metod Labaratuvar bulguları, radyolojik sonuçları hasta dosyası ve hastane kayıtlarından elde edildi. Hastadan gerekli izin alındı. Bulgular Altmış üç yaşında bilinen ek bir hastalığı ve özellikli öyküsü olmayan kadın sağ meme kanseri nedeni ile genel cerrahi kliniği tarafından ameliyat edilmiş. Post-operatif 2.gün meme cildinde koltuk altına doğru kızarıklık olunca tarafımıza konsülte edildi. Yapılan fiziki muayenede meme ucundan başlayıp aksiller bölgeye doğru uzanan hafif ısı artışı olan, eritemli endüre plak mevcuttu. Ek özellik yoktu, laboratuvar bulguları normaldi. Hastaya soğuk uygulama ve insizyon hatları için antibiyotikli krem önerildi. Takibinin üçüncü gününde lezyon geriledi. Sonuç Meme kanseri ameliyatlarında aksiller bölge örneklemesi için kullanılan Metilen mavisine bağlı cilt reaksiyonları gelişebilir. Bu durumda öncelikle dermatoloji görüşü alınması doğru tedavi yönetimi için faydalı olabileceğini düşünüyoruz ve bazı hastalarda durumun apse olarak değerlendirilip yara yeri eksplorasyonunun önüne geçmiş olabilir

Anahtar Kelimeler: Metilen Mavis, Cilt Reaksiyonu, Sentinel Lenf Nodu Örneklemesi

Skin Reaction Due to Methylene Blue Used for Sampling Sentinel Lymph Node in a Patient With Breast Cancer

Abstract

Aim Axillary sampling is now standard in patients undergoing surgery for breast cancer. For this, surgeons use various methods. The use of methylene blue is one of them. In this method, 8-10 minutes before the surgery, 5 ml of 1% sterile methylene blue is injected intraparenchymal into the periareolar region and axillary sampling is performed. Although it is very important in guiding the patient's surgery, methylene blue may rarely local reactions to develop systemic reactions. Local lesions such as urticaria, skin redness, rash, blue tattoo on the skin, erythema after the use of blue dye; Systemic reactions such as hypotensive attack and anaphylactic shock have been reported in the literature. In this presentation, we aimed to present the skin reaction due to methylene blue used for sentinel lymph node sampling in a patient with breast cancer. Material Method Laboratory findings and radiological results were obtained from patient files and hospital records. Necessary permission was obtained from the patient. Results A 63-year-old woman with no known additional disease or specific history was operated for right breast cancer. We were consulted when there was redness on the breast skin towards the armpit on the post-operative 2nd day. In the physical examination, there was an erythematous indurated plaque with a slight temperature increase starting from the nipple and extending to the axillary region. Antibiotic cream was recommended to the patient for cold application and incision lines. The lesion regressed on the third day. Conclusion Skin reactions may develop due to methylene blue used for axillary region sampling in breast cancer surgeries. In this case, we think that getting a dermatology opinion first may be beneficial for the correct treatment management, and in some patients, the condition may be evaluated as an abscess and may prevent wound exploration.

Keywords: Methylene Blue, Skin Reaction, Sentinel Lymph Node Sampling

Presentation ID/Sunum No= 99**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-6124-5816***Menenjit İle Prezente Olan Primer İmmün Yetmezlikli Hastaların Araştırılması****Uzman Recep Evcen¹ , Uzman Dr. Fatih Çölkesen¹ ,
Doç.Dr. Şevket Arslan¹***¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları A.D.,
İmmünoloji ve Alerji B.D., Konya***Özet**

Giriş ve Amaç: Primer immün yetmezlikler (PİY), immün sistem ile ilgili enfeksiyöz ve non-enfeksiyöz komplikasyonlara yatkınlığın arttığı, bağışıklık sisteminin kalıtsal defektleri ile ortaya çıkan hastalıklardır. PİY hastaları kliniğe daha çok tekrarlayan üst ve alt solunum yolu enfeksiyonları ile başvurmaktadır. Bu hastalarda nadir olarak menenjit de görülebilmektedir. Çalışmamızda primer immün yetmezliğin değişken klinik prezentasyonuna dikkat çekerek, menenjitli hastalarda immün yetmezlik farkındalığını artırmayı amaçladık. Yöntem: Erişkin İmmünoloji ve Alerji Kliniğimizde 2015-2020 yılları arasında primer immün yetmezlik tanısı almış hastaların klinik verileri, hasta dosyalarından elde edildi. Bulgular: Çalışmaya 78 PİY hastası dâhil edildi. Hastaların ortalama yaşı 36 ± 13 ve 42'si (%54) kadındı. Hastaların 57'sinde (% 73) rekürren enfeksiyon geçirme öyküsü mevcuttu. Menenjit kliniği ile başvuran hasta sayısı 4 (% 5)'idi. Hastaların hepsinde uygun tedaviye rağmen rekürren menenjit atakları mevcuttu. Hastaların menenjit median atak sayısı 3 (2-5)'idi. Hastaların demografik özellikleri ve immünoloji değerlendirmesi Tablo.1 de verilmiştir. Tartışma ve Sonuç: Menenjit, genellikle hematojen yolla bulaşan bakterilerin beyin omurilik sıvısına (BOS) yayılması ile oluşmaktadır. Hematojen yayılma, konakçının potansiyel bakteriyel patojenlere karşı yetersiz savunmasına neden olan immünolojik bir bozuklukta daha fazla artmaktadır. İmmün yetmezlikli hastaların erken tanı ve tedavisi enfeksiyonlara sekonder gelişen komplikasyonları önlemek açısından önem arz etmektedir. İmmün yetmezlik semptomları genellikle hastalığa spesifik olmadığından, hastalığın teşhisi ve takibi zor olmaktadır. Çoğu hasta ciddi bir enfeksiyon anında tanı almaktadır. Özellikle genç erişkinlerde uzun süreli tedaviye rağmen tekrarlayan ciddi menenjit vakalarında altta yatabilecek immün yetmezlik durumu göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Primer İmmün Yetmezlik, Rekürren Menenjit, Kompleman Sistemi Defekti

Presentation ID/Sunum No= 27**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-4728-056X***Mesane Disfonksiyonu Olan Çocuklarda Üroterapi ve Biofeedback Tedavi Sonuçları****Uzman Dr. Mesut Demir¹ , Prof. Dr. Ali İhsan Dokucu²**¹ *Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği*² *Prof..Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği***Özet**

Amaç: Mesane disfonksiyonu çocukluk çağında sık görülen, ihmal edildiği takdirde ciddi sorunlara yol açabilen ve aynı zamanda hayat kalitesini olumsuz etkileyen bir hastalık grubudur. Bu çalışmada mesane disfonksiyonu tanısı konulmuş beş yaş üstü çocuklara uygulanan üroterapi/biofeedback tedavisinin etkinliğini araştırmak için yapılmıştır. Yöntem: Çalışma Şişli Etfal Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Çocuk Videoürodinami Laboratuvarı'nda Şubat 2009 ile Mart 2010 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmaya İYE olsun veya olmasın mesane disfonksiyonu tanısı konulan 26 kız hasta dahil edilmiştir. Hastalarımızın hiç birinin herhangi bir nörolojik bozukluğu yoktu. Çalışma süresince hiç erkek hasta başvurusu olmadığı için erkek hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Çalışmaya dahil edilen hastalara biofeedback anemnez formu ve İBSS doldurtuldu. Uygulancak tedavi hakkında aileye ve hastaya bilgi verildi. İlk başvuru ve izlemde hastalardan İT, İK, renal USG ve sakral grafi istenmiştir. Çocuğun inkontinansını değerlendirmek için yağmur ve güneş resimlerinin olduğu hasta izlem formu verilmiştir. Ebeveyne de tedavi başlangıcında ve tedaviden bir ay sonra tekrar doldurmak üzere inkontinans formu verildi. Tüm hastalar haftalık olarak 20 dakikadan oluşan ve 8 hafta süren biofeedback tedavisine alındı. Ayrıca hastalara evde yapmaları için Kegel egzersizi öğretildi. Tedavi bittikten 1 ay sonra hastalar yukarıda belirtilen yöntemler kullanılarak tekrar değerlendirmeye alınmış ve tedavinin etkinliği araştırılmıştır. Bulgular: Hastaların ortalama yaşları $8,61 \pm 2,24$ 'tür. Çalışmaya dahil edilen hastaların üroterapi/biofeedback tedavisi sonrasında flov eğrileri, EMG aktiviteleri, işeme akım hızı ortalamaları, işeme sonrası rezidü idrar miktarı oran ortalamaları, İYE geçirme oranları, inkontinans puan ortalamaları, İBSS puana ortalamaları arasında anlamlı fark saptanmıştır ($p < 0.05$). Ayrıca hayat kalitesini sorguladığımız çalışmamızda üroterapi/biofeedback tedavi sonrasında anlamlı yükselme saptadık. Mesane disfonksiyonu olan hastalarda İYE geçirme öyküsü %65,4, konstipasyon %50 oranında bulundu. Sonuç: Mesane disfonksiyonlu hastaların tedavisinde üroterapi/biofeedback tedavi hastaların semptomlarını belirgin azaltmakta ve hayat kalitesini yükseltmektedir. Ayrıca hastalarda inatçı İYE varlığında altta mesane disfonksiyonu yatabileceği de unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mesane Disfonksiyonu, Biofeedback, Üroterapi

Presentation ID/Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7749-7735

Metabolik Sendromlu Bireylerde Fiziksel Aktivite Müdahalelerinin Etkinliği

**Dr. Öğretim Üyesi Erdem Atalay¹, Uzman Dr. Burcu Işıktekin Atalay²,
Prof.Dr. Didem Arslantaş³, Prof.Dr. Engin Karadağ⁴,
Prof.Dr. Alaettin Ünsal³**

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalı

²Eskişehir Tepebaşı İlçe Sağlık Müdürlüğü

³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

⁴Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Özet

Metabolik Sendrom (MetS), dünyada her geçen gün sıklığı artan kronik bir hastalıktır. Yaşam tarzı değişikliklerinden biri olan fiziksel aktivite artışı, hastalığın başlamasının veya ilerlemesinin önlenmesinde altın standart olarak kabul edilmektedir. Çalışmada, 18 yaş ve üzeri MetS'li bireylerde fiziksel aktivite müdahalelerinin MetS bileşenleri olan bel çevresi, açlık kan şekeri (AKŞ), sistolik ve diastolik kan basıncı (SKB-DKB), yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol (HDL-c) ve trigliserid (TG) düzeyleri üzerine etkinliğini değerlendiren randomize kontrollü çalışmaların meta-analizini yapmak amaçlanmıştır. İlgili makaleleri belirlemek için Pubmed, Cochrane Library, Scopus ve Web of Science veri tabanları araştırıldı. Arama stratejisi ile çalışmaya uygun makaleler belirlendi. İki araştırmacı tarafından metodolojik kalitesini değerlendirmek için Jadad ölçeği kullanıldı. Bunun sonucunda meta-analize 9 randomize kontrollü çalışmadan 9 kontrol ve 13 müdahale grubu dahil edildi. Makalelerin heterojenite durumları Cochran Q testi ve I-square (I²) istatistiği ile değerlendirildi. Çalışmaya dahil edilen makalelerin farklı olabilecek popülasyonlarda gerçekleştiği varsayılarak rastgele etki modeli kullanıldı. Ortalamaların karşılaştırılmasında ve genel etki büyüklüğünün hesaplanmasında "Cohen's d" katsayısı kullanıldı. Yapılan meta-analiz sonucunda fiziksel aktivite müdahalelerinin bel çevresi, SKB, DKB ve HDL-c üzerine orta düzeyde ortalama etki büyüklüğüne sahip olduğu saptandı ($p \leq 0.001$). Meta-analize alınan çalışmalardaki fizik aktivite müdahalelerinin AKŞ ve TG üzerinde etkili olmadığı bulundu. MetS'li hastalarda fiziksel aktivite müdahalelerinin, bireysel olarak planlanmasının daha iyi sonuçlar verebileceği değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom, Meta-Analiz, Fiziksel Aktivite

Effectiveness of Physical Activity Interventions in Individuals With Metabolic Syndrome

Abstract

Effectiveness Of Physical Activity Interventions In Individuals With Metabolic Syndrome
Metabolic Syndrome (MetS) is a chronic disease and its prevalence is increasing each day in the world. Increasing physical activity is one of the lifestyle changes that accepted as the gold standard in preventing or progression of the disease. In the study, it was aimed to conduct a meta-analysis of randomized controlled studies evaluating the effectiveness of physical activity interventions on MetS

components such as waist circumference, fasting blood sugar (FBS), systolic and diastolic blood pressure (SBP-DBP), high-density lipoprotein cholesterol (HDL-c) and triglyceride (TG) levels in individuals aged 18 years and older with MetS. Pubmed, Cochrane Library, Scopus and Web of Science databases were searched to identify the articles. The articles suitable for the study were determined with the search strategy. The Jadad scale was used by two researchers to assess its methodological quality. As a result, 9 control and 13 intervention groups from 9 randomized controlled trials were included in the meta-analysis. Heterogeneity of the articles was evaluated with the Cochran Q test and I-square (I²) statistics. The random effects model was used, assuming that the articles included in the study were performed in different populations. "Cohen's d" coefficient was used to compare the means and calculate the overall effect size. As a result of the meta-analysis, it was determined that physical activity interventions had a moderate mean effect size on waist circumference, SBP, DBP and HDL-c ($p \leq 0.001$). It was found that physical activity interventions in the studies included in the meta-analysis were not effective on FBS and TG. It was concluded that individual planning of physical activity interventions in patients with MetS may yield better results.

Keywords: Metabolic Syndrome, Meta-Analysis, Physical Activity

Presentation ID/Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6599-4558

Mide Kanseri Hücre Hatlarında Kolesterol Metabolizmasının Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Burcu Yücel¹

¹Istanbul Medeniyet Üniversitesi

*Corresponding author: Burcu Yucel

Özet

Mide kanseri, dünyada en sık görülen dördüncü kanser ve kansere bağlı ölümlerin en sık ikinci nedenidir. Mide kanseri, hastalığın başlangıcında ve ilerlemesinde hem çevresel hem de genetik faktörlerin rolü olduğu için multifaktöriyel bir hastalık olarak tanımlanır. Kolesterol, normal hücre büyümesi ve çoğalması için gerekli olan esansiyel olmayan bir metabolittir. Çoğalan hücrelerde yeni zarların yapılabilmesi ve hücre sinyal iletim sisteminin aktif olarak devam edebilmesi için endojen kolesterol sentezi ve lipid partiküllerinin dışarıdan alınması gerekmektedir. Dışarıdan alınan kolesterolün %75'i LDL (Düşük Yoğunluklu Lipoprotein) kaynaklıdır. LDL, LDL reseptörü (LDLR) aracılı endositoz ile hücre içine alınır. Çeşitli kanser hücrelerinde kolesterol metabolizmasında değişimler bildirilmiştir. Bu çalışmada, HGC27 ve MKN45 mide kanseri hücre hatlarında kolesterol metabolizmasından sorumlu genlerin hem normal hem de LDL depleted serum (LPDS) içeren ortamda ekspresyonunu araştırmayı amaçladık. LPDS ortamında HGC27 hücrelerinde LDLR gen ekspresyonunun azaldığı edildiği bulundu. LPDS ortamında HGC27 ve MKN45 hücrelerinde SQLE gen ekspresyonunun arttığı bulundu. Benzer şekilde, LPDS ortamında HGC27 ve MKN45 hücrelerinde HMGCR gen ekspresyonu daha yüksek bulundu. Sonuçlarımız, LPDS ortamında SQLE ve HMGCR genlerinin ekspresyonunu arttırdıkları için HGC27 ve MKN45 hücrelerinde kolesterol biyosentezinin artmış olabileceğini göstermektedir. Kolesterol biyosentezinde hız sınırlayıcı enzimleri kodlayan diğer genlerin ekspresyonlarının LPDS ortamında belirlenmesi, hücrelerin kolesterol oksotrof olup olmadığını belirlemek ve böylece mide kanseri tedavisi için yeni ilaç hedeflerinin tanımlanması için araştırılmalıdır. Not: Bu proje Tübitak 118S351 numaralı proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Ldlr, Sqle, Hmgcr, Gen Ekspresyonu

Investigating the Cholesterol Metabolism in Gastric Cancer Cell Lines

Abstract

Gastric cancer is the fourth most common cancer and the second most common cause of cancer deaths in the world. Gastric cancer defined as a multifactorial disease as both environmental and genetic factors have role in the onset and progression of the disease. Cholesterol is a non-essential metabolite required for normal cell growth and proliferation. In order for new membranes to be made in proliferating cells and for the cell signal transmission system to continue actively, endogenous cholesterol synthesis and the intake of lipid particles from the outside are needed [16]. 75% of the

cholesterol taken from the outside is due to LDL (Low Density Lipoprotein). LDL is taken into the cell by LDL receptor (LDLR) mediated endocytosis. Altered cholesterol metabolism has been reported in various cancer cells. In this study, we aimed to search for expression of the genes that responsible in the cholesterol metabolism in HGC27 and MKN45 gastric cancer cell lines both in normal and LDL depleted serum (LPDS) containing medium. It was found that LDLR gene expression was downregulated in HGC27 cells in LPDS medium. SQLE gene expression was found upregulated in HGC27 and MKN45 cells in LPDS medium. Similarly, HMGCR gene expression was found higher in HGC27 and MKN45 cells in LPDS medium. Our results indicate that upregulation of cholesterol biosynthesis in HGC27 and MKN45 cells as they had increased expression of SQLE and HMGCR genes in LPDS medium. Other genes that encode rate-limiting enzymes in the cholesterol biosynthesis should be further investigated in LPDS medium to determine if these cell lines are cholesterol auxotroph and to exploit mechanisms to define new drug targets for therapy of gastric cancer. Nott: This project is funded by Tubitak grant no:118S351

Keywords: Gastric Cancer, Ldlr, Sqle, Hmgcr, Gene Expression

Presentation ID/Sunum No= 119**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Şeyhmus Tunç: 0000-0002-7095-9482)
Mehmet Rifat Göklü, 0000-0001-7855-911X)

Mol Gebelik Olgularının Retrospektif İncelenmesi: 4 Yıllık Klinik Deneyim

Uzman Dr. Şeyhmus Tunç¹, Uzman Dr. Mehmet Rifat Göklü¹

¹Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Gestasyonel trofoblastik hastalık; parsiyel veya komplet mol hidatiformdan hayatı tehdit eden gestasyonel trofoblastik neoplaziye kadar uzanan birbiriyle ilişkili hastalıkların bir spektrumudur ve bunların arasında komplet mol hidatiform en sık görülen formdur. Bu hastalıklar plasentada trofoblastların anormal proliferasyonu sonucu gelişir. Trofoblastik hiperplaziye sekonder serum insan koryonik gonodotropin (β -hCG) düzeyleri anormal derecede yüksektir. Gebeliğinin ilerlemesi ile preeklampsi, hipertroidizm, hiperemesis gravidarum, anemi ve geniş teka-lutein kistleri gibi çeşitli obstetrik komplikasyonlar görülebilir. Bu çalışmada kliniğimize başvuran molar gebelik tanısı alan hastaların demografik ve klinik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntemler: Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Jinekoloji Kliniği'nde Haziran 2016-Aralık 2020 tarihleri arasında molar gebelik tanısıyla müdahale edilen 36 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar yaş, gravida, parite, histopatolojik tanı, laboratuvar değerleri ve tedavi süreleri açısından değerlendirildi. Bütün hastaların işlem öncesi β -hCG değerlerine bakıldı. Hastalara suction küretaj yapıldı. Hastalar müdahale sonrası β -hCG değerleri sıfırlanana kadar takip edildi. β -hCG değeri düşmeyen hastalara 2. veya 3.kez işlem yapıldı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 34.6 ± 17.1 yılıdır. Bu hastalardan 11'i (%30.5) 41-50 yaş arasında idi. Ortalama gravida 4.22 ± 2.2 , ortalama parite 3.02 ± 1.5 idi. Hastaların 14'ünde (%41.6) A(+), 9'unda (%25) B(+), 8'inde 0(+) kan grubu tespit edildi. Diğer kan grupları daha az sıklıktaydı. 2(%5.5) hastanın tiroid fonksiyon test sonuçlarına hipertroidi tanısı konuldu. İşlem öncesi ultrason muayenesinde endometrial kalınlık ortalama 35 ± 10 mm idi. Hastaların patoloji sonuçları 30'u (% 83.5) komplet mol, 4 'ü (% 11) parsiyel mol ve 2'si (% 5.5) invaziv mol olarak raporlandı. İşlem öncesi β -hCG değeri ortalaması 152718 ± 38242 mIU/ml iken bu değer komplet mol hastalarında 124600 ± 78415 mIU/ml, parsiyel mol hastalarında 109930 ± 64524 mIU/ml ve invaziv mol hastalarında 660075 ± 325012 mIU/ml idi. Hastaların hepsine suction küretaj yapıldı. İşlem sonrası β -hCG değerleri sıfırlanana kadar haftalık takip yapıldı. β -hCG değeri düşmeyen 6 (% 16.6) hastaya 2.kere, 2 (%5.5) hastaya 3.kere müdahale edildi. Tedaviye dirençli hastalardan 3(% 8.3) 'üne histerektomi uygulandı. Takip süresi ortalama 8.8 ± 4.2 hafta idi. Tedaviye cevabın en yoğun görüldüğü takip süresi olan 4-6 haftada hastaların 14(% 38.8)'ü kür sağlandı. Parsiyel mol tanılı 14 haftalık 1(%2.7) gebede preeklampsi gelişti. Diğer hastalarda başka komplikasyon gelişmedi. Sonuç: Molar gebelik olguları ultrason ile erken teşhis konulabilmekte ve böylece erken tedavisi yapılabilmektedir. Bu olgulara küretaj sonrasında β -hCG takipleri yapılması hususunda hastalar bilgilendirilmeli ve herhangi bir takip yapılmaması halinde hayati tehlike oluşturabileceği açıklanmalıdır. Bunun dışında hastalara en az 1 yıl gebe kalmamaları gerektiğini bilgilendirilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Trofoblastik Hastalık, Mol Hidatiform, Komplet Mol, Parsiyel Mol, İnvaziv Mol

Retrospective Analysis of Molar Pregnancy: 4 Years of Clinical Experience

Abstract

Objective: Gestational trophoblastic disease; It has a comprehensive spectrum ranging from partial or complete mole hydatidiform to life-threatening gestational trophoblastic neoplasia, and of all, complete mole hydatiform is the most common form. In this disease, abnormal proliferation of trophoblasts develops in the placenta. Abnormally high serum human chorionic gonadotropin (hCG) secondary to trophoblastic hyperplasia. Later in pregnancy various obstetrics complication can be discussed , such as preeclampsia, hyperemesis gravidarum, anemia and large theca-lutein cysts. In this study, the demographic and clinical evaluation of the patient who are diagnosed as molar pregnancy was emphasized. **Materials and methods:** 36 patients who are diagnosed as molar pregnancy between June 2016 and December 2020 in Diyarbakır Gazi Yaşargil Training and Research Hospital Gynecology Clinic were evaluated retrospectively. Patients' age, gravida, parity, histopathological results, laboratory values and observation time were evaluated. At the beginning β -hCG levels were measured before suction curettage then suction curettage was performed. β -hCG levels were followed until reset after intervention. Patients whose β -hCG levels did not decrease were treated 2 to 3 times. **Results:** The mean age of the patients was 34.6 ± 17.1 years. 11 (30.5 %) of these patients were between the ages of 41-50. Mean gravida was 4.22 ± 2.2 , mean parity was 3.02 ± 1.5 . A(+) blood group was detected in 14 (41.6%) patients, B(+) blood group in 9 (25%) and 0(+) blood group in 8 patients. Other blood groups were less frequent. The thyroid function test results of 2 (5.5%) patients were diagnosed with hyperthyroidism. In the pre-procedural ultrasound examination, the mean endometrial thickness was 35 ± 10 mm. Pathology results of the patients were reported as 30 (83.5%) complete moles, 4 (11%) partial moles, and 2 (5.5%) invasive moles. While the mean β -hCG value before the procedure was 152718 ± 38242 mIU/ml, this value was 124600 ± 78415 mIU/ml in patients with complete mole, 109930 ± 64524 mIU/ml in patients with partial mole, and 660075 ± 325012 mIU/ml in patients with invasive mole. Suction curettage was performed in all patients. Weekly follow-up was performed until the β -hCG values were reset after the procedure. 6 (16.6%) patients whose β -hCG values did not decrease were intervened for the second time, and 2 (5.5%) patients for the third time. Hysterectomy was performed in 3 (8.3%) patients who were resistant to treatment. The mean follow-up period was 8.8 ± 4.2 weeks. 14 (38.8%) of the patients (the majority of patients) were cured in 4-6 weeks. Preeclampsia developed in 1 (2.7%) pregnant at 14 weeks with partial mole diagnosis. No other complications developed in other patients. **Conclusion:** Early diagnosis of molar pregnancy can be made with the help of ultrasound and Thus, early treatment can be applied.. Patients should be informed about the follow-up of β -hCG after curettage. Otherwise some severe complications and life threatening may occur. In addition, patients should be informed that contraception should be used for at least 1 year

Keywords: Gestational Trophoblastic Disease, Mole Hydatiform, Complete Mole, Partial Mole, Invasive Mole

Presentation ID/Sunum No= 88**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2598-7019***Nadir Bir İntestinal Obstrüksiyon Nedeni: Jejunal Kavernöz Hemanjiyom****Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Dönmez¹ , Dr. Murat Özkırlı² , Dr. Murat Uludağ² ,
Doç.Dr. Sadık Ahmet Uyanık³**¹*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı*²*Ankara 29 Mayıs Devlet Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği*³*İstanbul Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı***Özet**

Amaç: Hemanjiyomlar herediter, benign, vasküler patolojilerdir. En sık kavernöz hemanjiyomlar ile karşılaşılır. Gastrointestinal sistemde nadir olarak yerleşmekle birlikte, görüldüklerinde jejunumda tespit edilirler. Sıklıkla kanamaya neden olurlar ancak obstrüksiyon, intusepsiyon, perforasyon, intramural hematoma ya da trombosit sekestrasyonu gibi daha nadir semptomlar da görülebilir. Boyutları genellikle 5 mm'nin altında olup çoğunlukla submukozada sınırlıdır. Bu sunumda amaç intestinal obstrüksiyonun nadir bir nedeni olan, büyük boyutlu jejunal kavernöz hemanjiyomu vurgulamaktır. **Yöntem:** Hastanın hikayesi, fizik muayenesi, laboratuvar ve görüntüleme sonuçları, ameliyat bulguları ve patoloji sonucu ile değerlendirilerek jejunal kavernöz hemanjiyom olgusu irdelenmeye çalışılmıştır. **Olgu:** 21 yaşında kadın hasta 3 gündür olan karın ağrısı, bulantı-kusma ve kabızlık şikayeti ile acil servise başvurdu. Anamnezinde geçirilmiş ameliyat, kronik hastalık ve ilaç öyküsü yoktu. Fizik muayenesinde batında yaygın hassasiyet ve distansiyon mevcuttu, barsak sesleri azalmıştı ve rektal tuşede rektum boştu. Laboratuvar sonuçlarında hafif nötrofili, batın grafisinde hava sıvı seviyeleri ve ultrasonda genişlemiş barsak segmentleri tespit edilerek ileustan şüphelenildi. Oral stoplandı, intarvenöz hidrasyona başlandı ve nazogastrik takıldı. Batın tomografisinde jejunumda 7 cm'ye ulaşan uzun segment bir dilatasyon olduğu rapor edildi. Sonuçta ince barsakta kitle ve ileus ön tanıları ile ameliyata karar verildi. Trietz ligamanından 160 cm mesafede, lümeninin tamamını dolduran, düzgün yüzeyli, yaklaşık 20 cm uzunluğunda bir kitle total rezeke edilerek ince barsak uç uca anastomozu yapıldı. Patoloji sonucu jejunal kavernöz hemanjiyom olarak raporlandı. **Sonuç:** Kavernöz hemanjiyomların nadir görülen bir bağırsak tıkanıklığı nedeni olabileceğini ve en iyi tedavi yaklaşımını belirlemek için doğru tanının çok önemli olduğunu vurgulamak istiyoruz. **Not:** Türkiye Klinikleri Journal of Case Reports dergisi 2018 yılı 26. volum 2. sayısında 10.5336/caserep.2017-57297 DOI numarası ile daha önce yayınlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemanjiyom, Kavernöz Hemanjiyom, İntestinal Obstrüksiyon

A Rare Cause of Intestinal Obstruction: Jejunal Cavernous Hemangioma**Abstract**

Aim: Hemangiomas are hereditary, benign, vascular pathologies. Cavernous hemangiomas are the most common, but they are rarely localized in the gastrointestinal tract and are detected in the

jejunum when they occur. They usually cause bleeding, but rarer symptoms such as obstruction, intussusception, perforation, intramural hematoma or platelet sequestration may also seen. They are usually less than 5 mm in size and are mostly limited to the submucosa. The aim of this presentation is to highlight a large jejunal cavernous hemangioma, a rare cause of intestinal obstruction. Methods: The case of jejunal cavernous hemangioma was assessed by evaluating the patient's history, physical examination, laboratory and imaging results, surgical findings and pathology result. Case Report: A 21-year-old female patient was admitted to the emergency service with complaints of abdominal pain, nausea-vomiting and constipation for 3 days. She had no history of previous surgery, chronic disease or medication. On physical examination, there was tenderness and diffuse distention in the abdomen, bowel sounds were hypoactive, the rectum was empty. Ileus was suspected by detecting mild neutrophilia in laboratory results, air-fluid levels on abdominal X-ray and enlarged intestinal segments on ultrasound. A nasogastric catheter was inserted, oral intake was stopped and iv hydration was started. A long segment dilatation reaching 7 cm in the jejunum were detected in the abdominal tomography. Then, surgery was decided with the diagnosis of small bowel mass and ileus. A smooth surfaced mass of approximately 20 cm in length, starting at about 160 cm from trietz ligament and filling almost the entire lumen of small intestine, was resected and an end-to-end anastomosis was performed. Pathology result was reported as jejunal cavernous hemangioma. Conclusion: We would like to emphasize that cavernous hemangiomas can be a rare cause of intestinal obstruction and correct diagnosis is crucial to determine the best treatment approach.

Keywords: Hemangioma, Cavernous Hemiangioma, Intestinal Obstruction

Presentation ID/Sunum No= 94**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-6234-0874

Nadir Bir Patojen, Chryseobacterium Indologenes, Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Begümhan Demir Gündoğan¹ , Prof.Dr. Elvan Çağlar Çıtak¹

¹Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları, Çocuk Onkoloji Bilim Dalı

Özet

Chryseobacterium indologenes (C. indologenes) hareketsiz, oksidaz ve indol pozitif gram negatif aerobik basildir. İmmüno-supresyon, komorbiditeler, geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı C. indologenes ile ilişkili enfeksiyonlar için bilinen risk faktörleridir. Solid tümörler veya hematolojik maligniteler ile tedavi edilen çocuklarda enfeksiyon riski yüksektir. Bu hastalarda bakteriyemi insidansı halen %10-40 olarak bildirilmekte ve ciddi komplikasyonlar nedeniyle mortalite oranları %9-24'e ulaşmaktadır. Gelişen modern kültür sistemleri ile daha önce tanımlanamayan mikroorganizmalar tanımlanabilir hale gelmiş ve birçok enfeksiyon hastalığında etken olarak yeni mikroorganizmalar rapor edilmiştir. Bunlardan biri Chryseobacterium spp.'nin bir üyesi olan C. indologenes'dir. SENTRY Antimikrobiyal Gözetim Programı, Kuzey Amerika, Latin Amerika, Avrupa ve Asya-Pasifik bölgesindeki 119'dan fazla nöbetçi hastane ve laboratuvarın sonuçlarına dayanarak bakteri ve mantarların antibiyotiklere duyarlılığını ve direncini izleyen dünya çapında bir çalışmadır. 1997-2001 yılları arasında gerçekleştirilen bu çalışmanın verilerine göre Chryseobacterium spp. yetişkinlerden ve çocuklardan toplanan tüm bakteriyel izolatların %0.03'ünü ve fermentatif olmayan Gram negatif basillerin sadece %0.27'sini temsil eden nadir bir patojen gibi görünmektedir. Bu hastalarda kan kültürü sonuçlarının yakından izlenmesi ve tedavi seçeneklerinin antibiyotik duyarlılığına göre ayarlanması gerektiğini düşünüyoruz. Biz de bu olguda, nöroblastom nedeniyle tedavi edilen 16 aylık erkek çocukta C. indologenes'in neden olduğu nötropenik ateşi bildirdik. Hasta antimikrobiyal duyarlılık testi sonucuna göre sefaperazon/sulbaktam ile tedavi edildi. Tedavisinin yedinci gününde hastanın ateşi düştü ve herhangi bir komplikasyon gelişmeden tedavi tamamlandı. Bu vaka bize gösteriyor ki, C. indologenes enfeksiyonlarının büyük çoğunluğu kalıcı kateter kullanımı ile ilişkili olsa da, kateterle ilişkili olmayan bakteriyemi de etken bir faktör olabilir ve çocuklarda C. indologenes febril nötropeninin olası bir nedeni olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: C. İndologenes ,çocuk,immunosupresyon

Rare Patogen Chryseobacterium İndologenes, case Report**Abstract**

Chryseobacterium indologenes (C. indologenes) is nonmotile, oxidase-, and indole-positive gram-negative aerobic bacillus. Immunosuppression, comorbidities, use of broad-spectrum antibiotics are known risk factors for C. indologenes-related infections. Children treated with solid tumors or hematological malignancies have an increased risk of infections. In these patients, the incidence of

bacteremia is still reported as 10-40%, and mortality rates reach to 9-24% due to serious complications. With the developing modern culture systems, previously unidentifiable microorganisms have become identifiable and in many infectious diseases, new microorganisms have been reported as causative agents. One of them is *C. indologenes*, a member of the *Chryseobacterium* spp. The SENTRY Antimicrobial Surveillance Program is a worldwide study that monitors the susceptibility and resistance of bacteria and fungi to antibiotics based on results from more than 119 sentry hospitals and laboratories in North America, Latin America, Europe and the Asia-Pacific region. According to the data of this study, which was carried out between 1997 and 2001, *Chryseobacterium* spp. appear to be a rare pathogen representing only 0.27% of non-fermentative Gram negative bacilli and 0.03% of all bacterial isolates collected from adults and children. We think that blood culture results should be monitored closely and treatment options should be adjusted according to antibiotic susceptibility in these patients. We report a neutropenic fever caused by *C. indologenes* in a 16-month-old boy who was treated due to the neuroblastoma. According to the antimicrobial susceptibility test result, he was treated with cephaperazone/sulbactam. The patient became afebrile on the seventh day of treatment and was completed before any complications developed. In conclusion, this case shows us that although the majority of *C. indologenes* infections are associated with indwelling catheter use, non-catheter-related bacteremia can also be a causative factor, and *C. indologenes* should be considered as a possible cause of febrile neutropenia in children.

Keywords: *C. indologenes* ,children,immunosuppression

Presentation ID/Sunum No= 258**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Nadir Bir Perforasyon Sebebi, Akciğer Kanserinin İnce Bağırsak Metastazı; 2 Vaka.

**Arş.Gör.Dr. Salih N. Karahan¹, Uzman Dr. İbrahim H. Özata¹,
Uzman Dr. Emre Özoran¹, Uzman Dr. Emre Bozkurt¹**
¹Koç Üniversitesi Hastanesi

Özet

Giriş Tanı anında %50'den fazla oranda metastatik olan akciğer kanserleri, kanser nedenli ölümlerin en yaygın sebebi olarak öne çıkmaktadırlar. Bu kanserler ince bağırsağa nadiren (%1.1) metastaz yapsalar da kanama, obstrüksiyon veya perforasyon nedeniyle ciddi morbidite ve mortaliteye yol açabilirler. Bu çalışmada akciğer kanserinin ince bağırsağa metastazı nedeniyle perforasyonla prezente olmuş iki hastanın sunulması amaçlandı. Vaka 52 ve 88 yaşlarındaki bilinen akciğer kanseri olan iki hasta acil servise karın ağrısı şikayetiyle başvurdu. Fizik muayenede akut karın sendromu saptanan hastaların birinde ek olarak ileus mevcuttu. Çekilen bilgisayarlı abdomen tomografisinde batında serbest hava görülen hastalarda implanta bağlı perforasyon düşünüldü. Ameliyata alınan hastalara yapılan eksplorasyonda ileumda tümöral implanta sekonder gelişmiş perforasyon görüldü. Perfore olan bölgelere rezeksiyon ve anastomoz uygulandı. Bir hastada implanta bağlı darlıklar olması üzerine jejunumdaki ayrı iki odakta implantla invaze bağırsak kısmına da rezeksiyon anastomoz uygulandı. Ameliyat sonrası intravenöz antibiyotik tedavisi altında takip edilen hastalar ek müdahaleye gerek olmadan ameliyat sonrası 8. ve 9. günlerde taburcu edildi. Sonuç Primer akciğer kanserinin ince bağırsak metastazı nadir olarak görülse de özellikle bilinen primer malignitesi olan hastalarda klinik şüphe olmadan tanı zor olduğu için akut batın veya ileus tabloları geliştiğinde ayırıcı tanıda düşünülmelidir. Bu hastalarda tek tedavi seçeneği olan cerrahi kaçınılmazdır.

Anahtar Kelimeler: #akciğerkanser #metastaz #perforasyon #incebağırsakmetastazı

Presentation ID/Sunum No= 68**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-5656-6853***Nadir Bir Retroperitoneal Leiomyomatoz Olgusu: Literatür Eşliğinde Değerlendirilmesi****Uzman Dr. Osman Köse¹**¹*Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Osman Köse***Özet**

Uterin leiomyomlar iyi huylu mezenkimal tümörlerdir ve çoğu zaman uterus içerisinde gelişir ve büyürler. Nadiren diffüz peritoneal leiomyomatozis, intravenöz leiomyomatozis, benign metastaz yapan leiomyomlar, retroperitoneal leiomyomlar ve parazitik leiomyomlar, olağandışı büyüme paternlerine sahip leiomyomlar da bulunmaktadır. Retroperitoneal leiomyom oldukça nadir görülür ve literatürde sadece 106 tane retroperitoneal leiomyom vakası bildirilmiştir. Bu çalışmada pelvik vasküler yapılara ve üretere komşu uterus ve pelvik bölgelerde eş zamanlı leiomyomların olduğu nadir bir retroperitoneal leiomyomatozis olgusunu sunuyoruz. Olgu: Hastamız 45 yaşındaki kadın hasta, karında şişlik ve ağrı şikayeti ile başvurdu. Yapılan pelviabdominal muayenede 30 hafta gebelik cesametinde kitle tesbit edildi. Manyetik Rezonans görüntülemesinde batını dolduran 22*18cm 2 adet myom ve solpelvik duvarda 8*7cm ayrıca myom izlendi. Preoperatif Hb: 9,1gr/dl tümör markırları normal değerlerde idi. Hastamıza TAH+BSO yapıldı ve 6500gr ağırlığına ölçüldü. Pelvik yan duvarda, arter ve ven eksternal iliaka ile sol üretere yakın lokalizasyonda yer alan, uterusdan bağımsız olarak gelişen 8*7cm boyutunda myom retroperitoneal alandan çıkarıldı. Tartışma: Leiomyomlar potansiyel olarak düz kas hücrelerinden monoklonal olarak ortaya çıkabilir ve nadiren retroperitoneal bölgede gelişebilir. Retroperitonda leiomyom insidansı %1.2'dir. Retroperitoneal leiomyomalar genellikle abdominal cerrahi sırasında tesadüfen teşhis edilir. Semptomlar çevredeki organlara baskı nedeniyle ortaya çıkar ve nadiren bulgu vermesi nedeniyle erken dönemde saptanması zordur. Tanı amaçlı yapılacak görüntüleme yöntemleriyle kitlenin yeri ve lokalizasyonu belirlense de, ameliyat öncesi malign veya benign durumlar arasında kesin bir ayırım yapılamaz. Malignite potansiyeli ve çevre dokulara baskı nedeniyle cerrahi girişim yapılmalıdır. Cerrahi teknik olarak açık cerrahi laparoskopik veya robotik cerrahi ile yapılabilir ancak hangi teknik seçilirse seçilsin leiomyomun bütünlüğü bozulmadan çıkarılmalıdır. Leiomyomlar çıkarıldıktan sonra mutlaka patolojik inceleme yapılmalıdır. Genel olarak ileri üreme yaşı, veya çevresel faktörlere uzun süre maruz kalmanın da bu tür tümörlerin gelişiminde rol oynayabileceğini göstermektedir. Ayrıca histerektomi sonrası retroperitoneal leiomyomu olan hastalardır ve Stutterecker ve ark. retroperitoneal leiomyomların ilerlemesinden Müllerian veya Wolffian tüplerinin embriyonal kalıntılarının sorumlu olabileceğini bildirmişlerdir

Anahtar Kelimeler: Retroperitoneal Leiomyom; Leiomyom; cerrahi

Presentation ID/Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000-0001-9176-1160

Nadir Görülen Bir Ercp Komplikasyonu: Sistik Kanal Stenti

Dr. Öğretim Üyesi Murat Baki Yıldırım¹

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı

Özet

Endoskopik Retro Grade Kolanjiyo Grafi (ERCP) koledok patolojilerinden hem tanı hem de tedavi amaçlı kullanılan bir önemli bir yöntemdir. Aynı zamanda koledok taşları için altın standart haline gelmiştir. Ancak invaziv bir yöntem olduğundan bazı komplikasyonları mevcuttur. Sunumumuzda literatürde şu ana kadar rastlanılmamış bir komplikasyonunu sunmayı amaçladık. Olgu 57 yaşında kadın hasta karın ağrısı nedeniyle Manyetik Rezonans Kolanjiyografi yapılan hastanın akut kolesistit ve koledok alt uçta taş nedenli hastaneye yatışı yapılmış olup ERCP yapılmıştır. ERCP’de koledok alt uçta 1 cm çapında taş saptanmış ve yapılan girişimler sonucundan düşürülemediği için 7 F plastik stent yerleştirilen hastanın kontrollerinde dışkılama esnasında stenti düşürdüğü anlaşılmıştır. Hastanın yapılan kontrol MRCP’sinde koledokta taş veya stent saptanmaması üzerine elektif kolesistektomi kararı alınmıştır. Hasta elektif laparoskopik kolesistektomi operasyonuna alınmıştır. Hastanın duktus sisticus çapı 1 cm’den büyük olması nedeniyle klip kullanımı yerine bağlanma tercih edilmiştir. Duktus sisticus kesildiğinde içerisinde ERCP işlemi esnasında yerleştirilen stent olduğu görülmüştür. (Şekil 1) Kolesistektomi laparoskopik olarak gerçekleştirildikten sonra sistik kanaldan sonda yerleştirilerek intraoperatif kolanjiyografi çekilerek safra ağacı görüntülenmiştir. (Şekil 2) Daha sonra sistik kanal bağlanarak ameliyat sonlandırılmıştır. Tartışma ERCP safra yollarının görüntülenmesinde ve girişimsel işlemlerinde sıklıkla kullanılmaktadır. Bu vakada olduğu gibi koledok taşlarının tedavisinde ilk seçenek olarak düşünülmektedir. Koledok taşları balon ile düşürülemediğinde geçici plastik stent konularak hem safra akışı sağlanmakta hem de taşın küçülmesi sağlanmaktadır. Duktus sistikusun tortiyoze yapısı nedeniyle konulan stentin buraya ilerlemesi neredeyse imkansızdır. Literatürde bugüne kadar sistik kanala yerleştirilen stent bildirilmemiştir. Ancak bu vakada görüldüğü üzere stentin kanala ilerlemesi mümkündür. ERCP sonrası kolesistektomi uygulanırken cerrah olası komplikasyonlar açısından dikkatli olmalı ve gerekli durumlarda ek görüntüleme yöntemlerinden faydal

Anahtar Kelimeler: Kolesistektomi, Sistik Kanal, Stent, Kolanjiyografi

Presentation ID/Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5093-4993

Nadir Görülen Safra Kesesi Anomalisi: Safra Kesesi Agenesisi ve Litaratür Taraması

Uzman Dr. Veysel Barış Turhan¹

¹Hitit Üniversitesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Safra kesesi agenezisi nadir olarak görülen bir durumdur. Yaklaşık olarak %0,01-0,02 arasında prevalansı olan bu durum genel cerrahi pratiğinde tedavisi tartışmalı olan bir konudur. Etiyolojisi bilinmemektedir. Hastaların %23'ü semptomatiktir ve sistik kanal obstrüksiyonu veya skleroatrofik safra kesesi ön tanısı ile ameliyat edilirler. Olgumuz 53 yaşında 6 aydır devam eden dispeptik yakınmaları olması nedeniyle hastanemize başvurmuştur. Çekilen ultrasonografi sonucunda safra kesesinde multipl taşlar görülmesi üzerine ameliyat edilmiştir. İntraoperatif olarak eksplorasyon yapılan hastanın safra kesesi bulunamamıştır. Postoperatif manyetik rezonans kolanjiopankreatografi (MRCP) ile tanı doğrulanmıştır. Sonuç olarak yanlış tanı nedeniyle opere edilen bu hasta grubunun daha iyi irdelenmesi gerektiği ve gereksiz işlemlerden kaçınılması gerektiği kanaatindeyiz

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi Agenesisi, Safra Kesesi Anomali, Nadir Anomali

Rare Gallbladder Anomaly: Gallbladder Agenesis and Literature Review

Abstract

Gallbladder agenesis is a rare condition. This condition, which has a prevalence of approximately 0.01-0.02%, is a controversial issue in general surgery practice. Its etiology is unknown. 23% of the patients are symptomatic and operated on with the pre-diagnosis of cystic duct obstruction or scleroatrophic gall bladder. Our case, 53 years old, applied to our hospital for complaints of dyspeptic for 6 months. Ultrasonography magnified upon seeing multiple stones in the gallbladder. Exploration was performed intraoperatively. The gall bladder was not found. The diagnosis was confirmed by magnetic resonance cholangiopancreatography (MRCP). In conclusion, this patient group needs to be examined better due to misdiagnosis.

Keywords: Gallbladder Agenesis, Gallbladder Anomaly, Rare Anomaly

Presentation ID/Sunum No= 41**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-7724-9160***Nefrolojik Bakış Açısıyla Antiepileptik İlaçların Kan Biyokimyasına Etkileri****Dr. Öğretim Üyesi Aysel Taktak¹, Dr. Öğretim Üyesi Yılmaz Akbaş²**¹*Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi Çocuk Nefroloji*²*Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi Çocuk Nöroloji***Özet**

Çocukluk çağının sık görülen kronik hastalıklarından biri olan epilepsi, uzun süreli anti epileptik ilaç (AEİ) tedavisi gerektirir. AEİ'lerin çeşitli organ ve sistemler üzerinde tanımlanan etkileri çoğunlukla hafif ve geçicidir. Ancak eski ve yeni kuşak AEİ'lerin çocuklarda kan biyokimyasına etkileri yeterince çalışılmamış bir konudur. Bu çalışmanın amacı tekli AEİ kullanan, eşlik eden sistemik hastalığı olmayan ve herhangi bir ek ilaç tedavisi almayan çocuk hastalarda AEİ'lerin kan biyokimyasına etkilerini değerlendirmektir. Bu çalışmada, çalışmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan 66 hasta değerlendirilmiştir. Hastaların 33'ü kız, 33'ü erkekti, kız hastaların yaş ortalaması 9.03±3.1 yıl, erkek hastaların yaş ortalaması 7.6±3.9 yıldır. AEİ kullanımı değerlendirildiğinde, 18 hasta (%27) valproik asit (VPA), 39 hasta (%59) levetirasetam (LA) ve 9 hasta (%14) karbamazepin (CMZ) tedavisi almaktaydı. Tüm AEİ tedavi gruplarında hastaların kan üre, kreatinin, sodyum, potasyum, magnezyum, kalsiyum, klor, ürik asit, total protein ve albümin düzeyleri normal sınırlardaydı. LA kullanan hastalarda serum fosfor düzeyleri istatistiksel anlamlı olarak yüksekti, ilginç şekilde fosfor yüksekliği, AST ve ilaç tedavi dozu ile korele olarak artmaktaydı. Sonuç olarak LA tedavisi altında olan hastalarda karaciğer fonksiyon testlerinin yanı sıra kan fosfor düzeyinin de takibi önemlidir. Bununla birlikte LA ilaç kan düzeyinin serum fosfor düzeyi ile korelasyonu ve rutin klinik takipte daha kolay ulaşılan bir kan ilaç düzeyi göstergesi olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anti Epileptik İlaç, Kan Biyokimyası, Çocuk

The Effects of Antiepileptic Drugs On Blood Biochemistry From a Nephrological Perspective**Abstract**

Epilepsy is one of the common chronic diseases of childhood, which requires long-term antiepileptic drug (AED) treatment. The described effects of AED therapies on various organs and systems are mostly mild and transient. However, the effects of old and new generation AED use on blood biochemistry is an insufficiently studied issue in children. This study aims to evaluate the effects of old and new generation AEDs on blood biochemistry in pediatric patients on old and new AED monotherapy, do not have any concomitant systemic diseases, and are not under any other drug treatment. In this study, 66 patients who met the inclusion criteria were evaluated. There were 33 girls and 33 boys, the mean age of female patients was 9.03±3.1 years, and the mean age of male patients was 7.6±3.9 years. In evaluating AEDs, 18 patients were receiving valproic acid, 39 patients were

receiving levetiracetam (LA), and nine patients were receiving carbamazepine treatment. In all AED groups, the blood urea, creatinine, sodium, potassium, calcium, magnesium, uric acid, chloride, total protein and albumin levels were within normal limits. Serum phosphorus levels were statistically significantly higher in the LA treated group. Interestingly, the phosphorus level was correlated with serum AST level and drug dosage. In conclusion, it is essential to monitor the blood phosphorus level along with liver function tests, particularly in patients under LA treatment. Additionally, it could be speculated that the LA blood level is correlated with serum phosphorus. Thus, it could be a more easily reached blood drug level indicator in routine clinical practice.

Keywords: Antiepileptic Drugs, Blood Biochemistry, Children

Presentation ID/Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nikotine Maruz Kalan Farelerin Karaciğer Dokusundaki Morfometrik Değişimler

Öğr. Gör. Dr. Selin Hazır¹

¹Mersin Üniversitesi

*Corresponding author: Selin Hazır

Özet

Amaç: Sigara önlenabilir hastalıkların önde gelen nedenidir ve her 5 ölümün 1'inden direk sorumludur. Nikotin tütünde önemli bir toksik bileşen olup, birçok kronik hastalığın patogenezinine katkıda bulunur. Nikotinin karaciğer dokusu üzerindeki olumsuz etkisi henüz tam olarak bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı, nikotin maruziyetinin fare karaciğer dokusu üzerindeki etkisinin histopatolojik olarak araştırılmasıdır. **Yöntem:** C57BL/6J soy fareler her biri 8 fareden oluşan kontrol, sham ve nikotin olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Nikotin grubu farelere 14 gün boyunca günde 2 kere 3 mg/kg dozunda nikotin subkutan olarak enjekte edildi. Sham grubuna aynı yöntemle serum fizyolojik sıvısı enjekte edildi. Kontrol grubuna kesim gününe kadar hiçbir işlem uygulanmadı. Deney sonunda farelerin karaciğer dokuları izole edildi. Karaciğer dokuları %10'luk formalin solüsyonunda fikse edildi ve histopatolojik değerlendirme için hazırlandı. Kesitler hematoksilin-eozin ile boyandı ve ışık mikroskobu ile incelendi. Her grubun vücut ve karaciğer ağırlıkları ölçüldü, hepatosit ve santral hepatik ven çapları analiz edildi. **Bulgular:** Nikotine maruz kalan farelerin vücut ve karaciğer ağırlığının kontrol ve sham gruplarına kıyasla anlamlı düzeyde azaldığı gözlemlendi. Nikotine maruz kalan farelerin hepatosit ve santral hepatik ven çapının kontrol ve sham gruplarına kıyasla anlamlı düzeyde arttığı gözlemlendi. **Sonuç:** Elde ettiğimiz veriler, nikotin maruziyetinin karaciğer morfolojisini değiştirebileceğini ve bu toksik etkinin nikotin dozuna bağlı olarak değişebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Nikotin Maruziyeti, Karaciğer, fare

Morphological Alterations in the Liver of Mice Exposed to Nicotine

Abstract

Purpose: Smoking is the leading cause of preventable disease and responsible for 1 in 5 deaths. Nicotine is an important toxic component in tobacco and contributes to the pathogenesis of many chronic diseases. The adverse effect of nicotine on the liver are not well defined. The aim of this study was to histopathologically investigate the effect of nicotine exposure on mouse liver tissue. **Materials and Methods:** C57BL/6J mice were allocated into three groups, each comprising eight mice: control, sham and nicotine. Nicotine group received subcutaneous injection of nicotine at a dose of 3 mg/kg, twice per day, for 14 consequent days. Parallely, an iso-volumetric saline solution was also administered to sham group. Controls were kept lack of any procedures until the harvesting days. At the end of the experiment, liver tissues were isolated. Liver tissues were fixed in 10% formalin solution and prepared for routine

histopathologic evaluation. Sections were stained with hematoxylin-eosin and they were examined by light microscopy. Body and liver weights of each group were measured, hepatocytes and central hepatic vein diameters were analyzed. Results: It was observed that the body and liver weight of the mice exposed to nicotine were significantly reduced compared to the control and sham groups. The mean diameter of hepatocytes and central hepatic vein were increased in the nicotine administration group in comparison with the control and sham group. Conclusion: Our data indicate that nicotine exposure may alter liver morphology and this toxic effect can be vary depending on dose of nicotine.

Keywords: Nicotine Exposure, Liver, Mice

Presentation ID/Sunum No= 106**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-2730-7307***Non-Diyabetik Bir Hastada Sunitinib İlişkili Hipoglisemi: Olgu Sunumu****Dr. Havva Sezer¹**¹*Koç Üniversitesi Hastanesi***Corresponding author: Havva Sezer***Özet**

Giriş: Sunitinib, metastatik renal hücreli karsinom (RCC) tedavisinde kullanılan vasküler endotelial büyüme faktörünü hedefleyen bir tirozin kinaz inhibitörüdür. Sunitinib'in bildirilmiş en sık yan etkileri; hipertansiyon, yorgunluk, el-ayak sendromu, bulantı, kusma, ishal, mukozit, hipotiroidi ve hematolojik yan etkilerdir. Tirozin kinaz inhibitörleri ile ilişkili yan etki olarak hipoglisemi gelişmiş vaka bildirimleri literatürde mevcuttur. Bu vakaların çoğu sülfonilüre veya insülin kullanan diyabetik hastalardır. Bunun yanında diyabetik olmayan hastalarda sunitinib ilişkili hipoglisemik epizod yaşayan vaka bildirimleri sınırlı sayıdadır. Vaka: Burada 78 yaşında 20 yıllık RCC öyküsü olan metastaz gelişmesi üzerine sunitinib başlanan ve sunitinib başlandıktan 1 ay sonra semptomatik sabah açlık hipoglisemi atakları yaşayan non-diyabetik bir erkek hastayı tartıştık. Hasta bir defa şiddetli hipoglisemi yaşamış olup yapılan endokrinolojik değerlendirme sonucunda hipoglisemi sunitinib ile ilişkilendirilmiştir. Sunitinib devam edilen hastaya, prednizolon tedavisi başlanmış ve glukoz düzeyleri normalize olmuştur. Sonuç: Sunitinib ilişkili hipogliseminin altında yatan nedenler henüz tam olarak anlaşılamamıştır. Sunitinib tedavisi altındaki diyabetik veya non-diyabetik hastalar hipoglisemi gelişimi açısından yakın takip edilmelidir. Sunitinib devam edilen hastalarda prednizolon tedavisi hipoglisemik epizodları önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Sunitinib, Hipoglisemi, Renal Hücreli Karsinom

Hypoglycaemia Related to Sunitinib in a Non-Diabetic Patient: Case Report**Abstract**

Introduction: Sunitinib, a tyrosine kinase inhibitor targeting the vascular endothelial growth factor, is used for the treatment of metastatic renal cell carcinoma (RCC). The most reported side effects of sunitinib are hypertension, fatigue, hand-foot syndrome, nausea, vomiting, diarrhea, mucositis, hypothyroidism and hematologic side effects. There are case reports of experiencing hypoglycaemia as a side effect associated with tyrosine kinase inhibitors in the literature. Most of these cases are diabetic patients using sulfonylurea or insulin. In addition, there are limited numbers of case reports of suffering hypoglycaemic episodes related to sunitinib in non-diabetic patients. Case Report: In this paper, we have discussed a 78-year-old non-diabetic male patient with a 20-year history of RCC, who was started on sunitinib due to the development of metastasis and experienced symptomatic fasting hypoglycaemic episodes in the morning 1 month after sunitinib was initiated. The patient experienced one episodes of

severe hypoglycaemia, and as a result of the endocrinological evaluation, hypoglycemia was associated with sunitinib. Sunitinib was continued, prednisolone therapy was initiated and the blood glucose levels were normalized. Conclusion: The exact mechanism of sunitinib-induced hypoglycaemia is not clearly understood. Blood glucose levels should be closely monitored in patients with diabetes or without diabetes during sunitinib treatment. Prednisolone treatment could prevent hypoglycaemic episodes in patients continuing Sunitinib.

Keywords: Sunitinib, Hypoglycaemia, Renal Cell Carcinoma

Presentation ID/Sunum No= 71**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-5186-1116***Nörodejeneratif Hastalıklarda Magnezyum Durumu: Alzheimer ve Parkinson Hastalıkları****Uzman Dr. Ece Balkuv¹ , Uzman Dr. Recep Basaran²**

¹Üsküdar Devlet Hastanesi, Nöroloji Kliniği, İstanbul, Türkiye
²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Nöroşirurji Kliniği, İstanbul, Türkiye

Özet

Giriş: Magnezyum, normal sinir ve kas dokusu işlevi için hayati öneme sahiptir. Hücrel fonksiyonların gerçekleştirilebilmesi, RNA ve DNA sentezi, hücre onarımı ve hücrenin antioksidan niteliğini korunması için önemlidir. Bu çalışmanın amacı nörodejeneratif hastalıklarda serum magnezyum seviyesindeki değişiklikleri anlamak ve olası tedavi seçenekleri için ön çalışma yapmaktır. **Gereç ve Yöntemler:** Bu çalışma retrospektif ve kontrollü bir çalışma olup magnezyum serum konsantrasyonlarının AH, PH ve sağlıklı olguların karşılaştırılmasına dayanır. Demografik bilgi, medikal bilgi, tanı ve tedavi bilgileri, laboratuvar sonuçları, hastane yatışları ve konsültasyon sonuçları kayıt altına alındı. Magnezyum seviyesi 1,6 – 2,6 mg/dL arasında normomagnezemi olarak tanımlandı. **Bulgular:** Ortalama yaşı 80,56±9,47 olarak hesaplanırken %67,4'ünün kadın olduğu tespit edildi. Serum magnezyum seviyeleri 1,07 ile 2,52mg/dL arasında değişmekte olup, 13 (%9) katılımcıda hipomagnezemi saptandı. Demans ve kontrol grupları arasındaki ölçümlerde istatistiksel olarak anlamlı kabul edilebilecek magnezyum serum seviyesi farklılığı tespit edilmemiştir. Buna karşın demans grubunda magnezyum seviyeleri kontrol grubundakilerden daha düşük olarak ölçülmüştür. Genel olarak kadınların erkeklere kıyasla %85 oranında daha yüksek magnezyum seviyelerine sahip olduğu gözlenmiştir. **Sonuç:** Alzheimer hastalığında hipomagnezemi sıklıkla görülmektedir. Parkinson Hastalığında ise bu kadar net bir sonuç elde edilememiştir. Nörodejeneratif hastalıklarda magnezyum değerlendirmesi ve olası tedavi seçeneği olarak düşünülebilmesi için BOS ve vücut kılı gibi dokulardan geniş katılımlı incelemeler elde edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Neurodegenerative; Alzheimer; Parkinson; Dementia; Magnesium

Magnesium Status in Neurodegenerative Diseases: Alzheimer's and Parkinson Diseases**Abstract**

Introduction: Magnesium is of vital importance for the functioning of normal muscle and nervous tissue. It is necessary for cellular functions, the synthesis of RNA and DNA, cell repair, and protection of its antioxidant nature. This study aims to examine the changes in serum magnesium levels in neurodegenerative diseases and thus to discuss possible treatment options. **Materials and Methods:** This is a controlled and retrospective study based on a comparison of serum magnesium levels in

Alzheimer's Disease (AD), Parkinson's Disease (PD), and healthy participants. Demographic information, medical data, laboratory results, hospitalizations, and medical consultation notes have been evaluated. Normal magnesium levels have been defined as 1.6-2.6 mg/dL. Results: The mean age was calculated as $80,56 \pm 9,47$ and 67.4% of subjects were female. Serum magnesium levels have been noted between 1.07-2.52 mg/dL, also 13(9%) subjects had hypomagnesemia. We didn't detect any significant difference in comparison of magnesium levels between disease and healthy control groups. However, we noticed that subjects with dementia had lower magnesium levels than control subjects. In general, we observed that women had 85% higher magnesium levels in comparison to males. Conclusion: Hypomagnesemia is a highly seen condition in Alzheimer's Disease. However, we didn't detect such a certain conclusion in subjects with Parkinson's disease. Further and wider investigation including spinocerebral fluid and body hair specimens are necessary for consideration of magnesium as a treatment option.

Keywords: Neurodegenerative; Alzheimer; Parkinson; Dementia; Magnesium

Presentation ID/Sunum No= 87**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000000217354062***Nöronavigasyon Destekli İntrakranial Kitle Cerrahisi Klinik Deneyimimiz (71 Olgu)****Dr. Öğretim Üyesi Ali Serdar Oğuzoğlu¹**¹Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Ali Serdar Oğuzoğlu

Özet

Nöronavigasyon uygulamalarında, bilgisayarlı tomografi veya manyetik rezonans görüntüleme kullanılarak ulaşılmak istenen patolojik lezyonun üç boyutlu olarak koordinatlarının tanımlanması ve bu tanım üzerinden verinin işlenerek lezyona hatasız ulaşımın sağlanması hedeflenmektedir. Çalışmamızda ; 2018-2021 yılları arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalına başvuran 71 intrakranial kitle olgusuna nöronavigasyon destekli biyopsi işlemi uygulandı. Tüm cerrahi işlemler aynı operasyon mikroskobu ve Medtronic Stealthstation S7 nöronavigasyon sistemi eşliğinde uygulandı. Tüm cerrahi prosedürlerde histopatolojik inceleme için biyopsi alındı. İntrakranial biyopsi alınan olguların lezyonları; 21 talamik, 29 serebral korteks, 8 ventrikül içi, 4 korpus kallozum, 5 insular, 4 serebellar korteks yerleşimliydi. Olguların 41 tanesi grade 3-4 glial tümör, 7 olgu grade 2 glial tümör, 4 olguda oligodendrogliom, 16 olguda metastaz, 2 olguda B hücreli lenfoma, 1 olguda ise normal serebral kortikal doku olarak raporlandı. Biyopsi işlemi uygulanan 4 olguda postoperatif erken dönemde cerrahi loj içinde hematoma saptandı. 3 olguda takip ile hematoma rezorpsiyon izlendi. 1 olguda ise cerrahi olarak hematoma boşaltılması işlemi gerçekleştirildi. Beyin tümörlerinde esas tedavi cerrahi rezeksiyon olmakla birlikte cerrahi planlama pek çok faktöre bağlı olarak değişiklik göstermektedir. Özellikle derin yerleşimli, çok sayıda ve vasküler yapıya yakın komşuluk ilişkisi olan kitlelerde nöronavigasyon destekli biyopsi işlemi duyarlılığı yüksek, güvenli ve kolay uygulanabilir bir yöntemdir. Nöronavigasyon eşliğinde bu lezyonlara en az hasar ile en kısa yoldan ulaşmak mümkün olmaktadır. Günümüzde modern nöroşirürji pratiğinde nöronavigasyon destekli intrakranial cerrahi tüm nöroşirürji kliniklerinde standart donanım ve çalışma planında yer alması gereken sistemlerdendir. Çalışmamız nöronavigasyon sistemlerinin beyin cerrahisi pratiğinde önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nöronavigasyon, Biyopsi, İntrakranial Kitle, Nöroşirürji

Our Clinical Experience in Neuronavigation Assisted Intracranial Mass Surgery (71 Cases)**Abstract**

In neuronavigation applications, it is aimed to define the three-dimensional coordinates of the pathological lesion to be reached by using computerized tomography or magnetic resonance imaging, and to provide error-free access to the lesion by processing the data over this definition. Neuronavigation assisted biopsy was performed on 71 intracranial lesions cases who applied to Süleyman Demirel

University Neurosurgery Department between 2018-2021. All surgical procedures were performed with the same operating microscope and Medtronic Stealthstation S7 neuronavigation system. Biopsies were taken for histopathological examination in all surgical procedures. Regions of the cases with intracranial biopsy; 21 thalamic, 29 cerebral cortex, 8 ventricular, 4 corpus callosum, 5 insular, 4 cerebellar cortex were located. 41 cases were reported as grade 3-4 glial tumors, 7 cases as grade 2 glial tumors, 4 cases as oligodendroglioma, 16 cases as metastasis, 2 cases as B-cell lymphoma, and 1 case as normal cerebral cortical tissue. In 4 patients who underwent biopsy, hematoma was detected in the surgical site in the early postoperative period. In 3 cases, resorption of the hematoma was observed with follow-up. In 1 case, surgical evacuation of hematoma was performed. Although the main treatment for brain tumors is surgical resection, surgical planning varies depending on many factors. Neuronavigation-assisted biopsy is a highly sensitive, safe and easy-to-apply method, especially in deeply located, multiple lesions, and in close proximity to vascular structures. With neuronavigation, it is possible to reach these lesions in the shortest way with the least damage. Today, neuronavigation assisted intracranial surgery is one of the systems that should be included in the standard equipment and work plan of all neurosurgery clinics in modern neurosurgery practice. Our study highlights the importance of neuronavigation systems in neurosurgery practice.

Keywords: Neuronavigation, Biopsi, Intracranial Lesions, Neurosurgery

Presentation ID/Sunum No= 189**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

0000-0002-3262-5131

0000-0001-6716-4542

0000-0003-2227-2173

Obezitede Bariatrik Cerrahinin Bel Ağrısı ve Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesine Etkisi.

**Uzman Dr. Alkan Atasoy¹ , Dr. Öğretim Üyesi Ömer Faruk Kılıçaslan²,
Uzman Dr. Aliekber Yapar²**

¹Sağlık Bakanlığı, Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi

²Sağlık Bakanlığı, Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji

*Corresponding author: Ömer Faruk Kılıçaslan

Özet

Amaç: Dünya nüfusunun üçte birinin fazla kilolu olduğu bilinmektedir, bu durum ağırlık taşıyan eklemlere çok fazla baskı uygular ve genellikle kronik ağrıya ve eklem hasarına neden olur. Bariatrik cerrahiden sonra meydana gelen önemli ve sürekli kilo kaybı, eklemlerdeki stresi azaltır ve çoğu zaman insanların ağrı kesici ilaçları kullanmayı bırakmasına ve çok daha fazla hareketliliğin keyfini çıkarmasına olanak tanır. Çalışma, bariatrik cerrahi uygulanan hastaların yaşam kalitelerindeki ve bel ağrısındaki iyileşmeyi değerlendirmek için planlanmıştır. Yöntem: Çalışma, Etik Kurulu tarafından onaylandıktan sonra başlatılmıştır. Hastalar çalışmaya katılmaya ve ameliyat öncesi ve mevcut ameliyat sonrası durumu ile ilgili anketleri yanıtlamaya davet edildi. Ocak 2018-Ocak 2019 tarihleri arasında ,Bel ağrısı olan ve morbid obezite nedeni ile bariatrik cerrahi uygulanan 50 hastanın Sağlıkla ilişkili hayat kalite ölçekleri(VAS, SF-36, ODI) geriye dönük olarak incelendi. Ameliyat öncesi ve sonrasındaki skorlar arasındaki farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığı Wilcoxon signed rank testi ile değerlendirildi. Analiz edilen hastaların iki yıl cerrahi sonrası takibi mevcuttur. Bulgular: Bu çalışmaya yaş ortalaması 38,9±11,3 olan 34'ü (%68) kadın toplam 50 morbid obez hasta dâhil edilmiştir. Bariatrik cerrahi sonrası hastaların %50'si (n=25) normal kilolu, %44'ü (n=22) fazla kilolu ve %6'sı I. derece obez olmuştur. Hastaların preoperatif VKI medyan değeri 42'den 24,5'e gerilemiştir ve bu düşüş istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,001). Postoperatif dönemde hastaların VAS ve ODI skorlarında da preoperatif döneme göre anlamlı düşüş olduğu saptanmıştır (p<0,001) (Preoperatif VAS;7,1±0,9 Postoperatif VAS;2,2±0,7) (Preoperatif ODI;91,3±5,1 Postoperatif ODI;29,4±19,8). Hastaların SF-36 fiziksel sağlık düzeylerinde postoperatif dönemde anlamlı artış gözlenirken (p=0,022) (Preoperatif SF-36, fiziksel sağlık;39,4±11,4 Postoperatif SF-36, fiziksel sağlık;44,2±9,1) mental sağlık düzeylerinin değişmediği dikkat çekmiştir (p=0,184). Sonuç: Bel ağrısı olan morbid obez hastalarda bariatrik cerrahi,ağrıların azalması ve hayat kalitesinin iyileşmesinde önemli rol almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bariatrik Cerrahi, Bel Ağrısı, Obezite, Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesi

The Effect of Bariatric Surgery On Low Back Pain and Health-Related Quality of Life in Obesity.

Abstract

Purpose: It is well known that one-third of the world's population is overweight, which puts a lot of stress on weight-bearing joints and often causes chronic pain. The significant and sustained weight loss that occurs after bariatric surgery reduces stress on the joints and often allows people to stop using pain medications. The study was planned to evaluate the improvement in quality of life and low back pain in patients who underwent bariatric surgery. **Methods:** The study was initiated after approval by the Ethics Committee. Patients were invited to participate in the study and to fulfill questionnaires regarding their preoperative and current postoperative status. Health-related quality of life scales (VAS, SF-36, ODI) of 50 patients who had low back pain and underwent bariatric surgery between January 2018 and January 2019 were retrospectively analyzed. Preoperative and postoperative scores were evaluated with the Wilcoxon signed-rank test. All patients have at least two-year follow-up. **Results:** A total of 50 morbidly obese patients, 34 (68%) women, with a mean age of 38.9 ± 11.3 were included in this study (Table 1). After bariatric surgery, 50% (n=25) of the patients were normal weight, 44% (n=22) were overweight, and 6% were grade I obese. The preoperative BMI median value of the patients decreased from 42 to 24.5, and this decrease was statistically significant ($p < 0.001$). It was determined that there was a significant decrease in the VAS and ODI scores of the patients in the postoperative period compared to the preoperative period ($p < 0.001$). While a significant increase was observed in the SF-36 physical health levels of the patients in the postoperative period ($p = 0.022$), it was noted that the mental health levels did not change ($p = 0.184$). **Conclusion:** Bariatric surgery plays an important role in reducing pain and improving quality of life in morbidly obese patients with low back pain.

Keywords: Bariatric Surgery, Low Back Pain, Obesity, Health-Related Quality of Life

Presentation ID/Sunum No= 96**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-4865-8982***Obstrüktif Uyku Apne Sendrom'lu Hastalarda Düşünce ve Dil Fonksiyonlarının Değerlendirilmesi****Uzman Dr. Burcu Oktay Arslan¹, Prof.Dr. Zeynep Zeren Uçar¹,
Esra Aydın²***¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dr.Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Uyku Bozuklukları Merkezi**²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dr.Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi,***Özet**

Giriş : Obstrüktif uyku apne sendrom (OUAS) 'lu hastaların dikkat, uzun süreli görsel ve sözel bellek, yapısal yetenekler ve yürütücü işlevleri de içeren kognitif alanlarda bozukluklar sergiledikleri bilinmektedir. Dil yeteneği ve psikomotor fonksiyonlar ile ilgili ise çelişkili sonuçlar mevcuttur. Bu çalışmada OUAS'lu hastaların düşünce ve dil fonksiyonlarının değerlendirilmesi ve hastalık şiddeti ile ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Materyal-Metod: Hastanemiz uyku bozuklukları merkezine OUAS ön tanısı ile başvuran hastalar çalışma için değerlendirmeye alındılar. Polisomnografi(PSG) sonucuna göre OUAS tanısı alan 95 kişi hasta grubu ve OUAS tanısı dışlanan 31 kişi ise kontrol grubu olarak çalışmaya kabul edildi. Tüm hastalara bir psikolog tarafından Düşünce-Dil Ölçeği(DDÖ) uygulandı. DDÖ skorları hesaplanarak, hasta ve kontrol grubu arasındaki fark ve OUAS şiddeti ile ilişkisi değerlendirildi. Ayrıca REM-ilişkili OUAS ve DDÖ skorları arasındaki ilişki de incelendi. Bulgular: Hasta ve kontrol grubu arasında total DDÖ skoru açısından anlamlı farklılık izlenmezken, bir DDÖ alt kategorisi olan ' konuşmanın fakirliği' puanı, kontrol grubunda hasta grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek tespit edildi (p=0,266, p= 0,025 sırasıyla).Hiçbir hasta düşünce bozukluğu kategorisinden puan almadı. OUAS şiddetine göre yapılan değerlendirmede hastalık şiddeti ile DDÖ toplam puanı, konuşmanın fakirliği, amacın zayıflaması ve perseverasyon arasında anlamlı farklılık izlenmedi(p=0,846, p=0,111, p= 0,839 p=0,059 sırasıyla). Hasta grubu REM ilişkili ve NREM ilişkili OUAS olarak gruplandırıldığında, DDÖ skorları açısından gruplar arasında anlamlı farklılık izlenmedi(p=0,253). Tartışma: DDÖ ile yapılan değerlendirmede OUAS'lu hastaların düşünce ve dil fonksiyonlarında bozukluk tespit edilmemiştir. OUAS dışlanan bireylerin 'konuşmanın fakirliği' yönünden daha olumsuz bir performans sergilemesi, horlama ve buna eşlik eden arasuallar ve GAUH ile ilişkili olabilir. REM ilişkili OUAS'nun düşünce ve dil fonksiyonları üzerinde olumsuz bir etkisi izlenmemiştir. OUAS hastalarda düşünce ve dil fonksiyonlarının değerlendirilmesi için ileriye yönelik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif Uyku Apne, Düşünce ve Dil Fonksiyonları, Kognitif Fonksiyonlar

Evaluation of Thought and Language Functions in Patients With Obstructive Sleep Apnea Syndrome

Abstract

INTRODUCTION: Patients with obstructive sleep apnea syndrome(OSAS) could display disorders in cognitive areas including attention, long-term visual and verbal memory, structural abilities, and executive functions. There are contradictory results regarding language ability and psychomotor functions. We aimed to evaluate the thought and language functions of patients with OSAS and the relation with disease severity. **METHODS:** Patients applied to the sleep disorders center with a preliminary diagnosis of OSAS were included in the study. According to the polysomnographic(PSG) results,95 patients diagnosed with OSAS were accepted as the patient group, and regarding 31 patients without OSAS were accepted as control group. All patients were administered Thought-Language Index(TLI) by a psychologist. TLI scores were calculated and the differences between patient and control groups were evaluated. It was also examined the relationship between REM-related OSAS and TLI scores. **RESULTS:** There was no significant difference between patient and control groups regarding total TLI score. However the 'poverty of speech' score, which is a sub-category of TLI, was found significantly higher in the control group than in the patient group ($p=0.266, p=0.025$ respectively). No patient scored in the category of thought disorder. There was also no significant relation between the severity of OSAS and TLI score, poverty of speech, weakening of purpose, and perseveration ($p=0.846, p=0.111, p=0.839, p=0.059$ respectively). When the patient group was classified as REM-related and NREM-related OSAS, no significant difference was found between the groups regarding TLI score($p=0.253$). **DISCUSSION:** In the evaluation of patients with OSAS through TLI, no impairment was found regarding thought and language functions. The poor performance of individuals whom diagnosis of OSAS were excluded, in terms of "poverty of speech" may be related to snoring and accompanying arousals and excessive daytime sleepiness. No negative effect of REM-related OSAS on thought and language functions was detected. Further studies are required to evaluate thought and language functions in patients with OSAS.

Keywords: Obstructive Sleep Apnea, Thought and Language Functions, Cognitive Functions

Presentation ID/Sunum No= 226**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-1631-8219***Obstrüktif Uyku Apnesinin Obezite, Yaş ve Cinsiyet İle İlişkisi: Retrospektif Bir Çalışma****Uzman Dr. Ahmet Yılmaz¹**¹*Özel Medibafra Hastanesi***Özet**

ÖZ: Obstrüktif uyku apne sendromu (OUAS), üst hava yollarının tekrarlayan tıkanmalarına bağlı olarak apne veya hipopnelerle seyreden bir hastalıktır. Bu apne ve hipopneler esnasında oksijen desaturasyonu olmakta ve bu desaturasyon genel vücut fizyolojisini bozarak çeşitli kardiyovasküler, metabolik, pulmoner ve nörolojik hastalıklara yol açmaktadır. OUAS'ın en önemli belirtileri uykuda tanıklı horlama ve solunumun durması ile gündüz uyku atakları, baş ağrısı ve yorgunluktur. Bu araştırmada, uyku ünitesine başvuran hastalarda Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (OUAS) görülme sıklığının saptanması, OUAS ile obezite arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bafra ilçesi Özel Medibafra Hastanesi Uyku Ünitesi'ne başvuran ve polisomnografi çekilen 139 hasta ile yürütülmüştür. Retrospektif yürütülen bu araştırmada veriler arşiv kayıtlarından elde edilmiştir. Apne hipopne indeksine (AHI) göre hastalar 4 gruba ayrıldı. Basit horlama hastaları kontrol grubu olarak kabul edildi. Hastalar AHI değerlerine göre basit horlama 8 (%5.7), hafif OUAS 14 (%10.07), orta OUAS 32 (%23.02) ve ağır OUAS 85 (%61.1) olarak gruplandırıldı. Hastalar Beden Kitle İndeksi (BKİ)'ne göre alt gruplara ayrıldı: BKİ <25 kg/m² grup 1 (normal); BKİ 25-29.99 kg/m², grup 2 (kilolu); BKİ 30-39.99 kg/m², grup 3 (obez); BKİ 40-49.99 kg/m² grup 4 (morbid obez); ve BKİ ≥ 50 kg/m², grup 5 (süper morbid obez). Araştırma grubunun yaş ortalaması 53.8±14,6 ve %64'ü erkektir. Erkek hasta sayısı daha fazla olmasına rağmen hastalık şiddeti açısından gruplar arasında cinsiyet dağılımı açısından anlamlı fark yoktu (p=0.366). BMI arttıkça AHI şiddeti de artmaktaydı, gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Hastalık erkeklerde, ileri yaşta ve obezlerde çok daha sık görülmektedir ve sonuçlarımız önceki çalışmalarla benzerlik göstermektedir. Obezite ile hastalığın hem görülme sıklığı hem de şiddeti artmaktadır. Bu hastalığın tedavisinde kilo verilmesi gibi genel önlemler, cerrahi yöntemler ve sürekli pozitif hava yolu basıncı kullanılabilir. **Anahtar Kelimeler:** Uyku Apne Sendromu, Yaş, Obezite, Apne-Hipopne İndeksi

The Relationship of Obstructive Sleep Apnea With Obesity, Age and Gender: A Retrospective Study**Abstract**

Obstructive sleep apnea syndrome (OSAS) is a disease that progresses with apnea or hypopnea due to recurrent obstruction of the upper airways. Oxygen desaturation occurs during these apneas and hypopneas, and this desaturation disrupts the general body physiology and leads to various

cardiovascular, metabolic, pulmonary and neurological diseases. The most important symptoms of OSAS are witnessed snoring during sleep and respiratory arrest, daytime sleep attacks, headache and fatigue. In this study, it was aimed to determine the incidence of Obstructive Sleep Apnea Syndrome (OSAS) in patients admitted to the sleep unit and to determine the relationship between OSAS and obesity. The study was conducted with 139 patients who applied to the Sleep Unit of the Private Medibafra Hospital in Bafra and underwent polysomnography. In this retrospective study, data were obtained from archive records. Patients were divided into 4 groups according to the apnea-hypopnea index (AHI). Simple snoring patients were considered as the control group. Patients were grouped as simple snoring 8(5.7%), mild OSAS 14(10.07%), moderate OSAS 32(23.02%) and severe OSAS 85(61.1%) according to AHI values. Patients included in the study (n=287) were divided into subgroups according to Body Mass Index (BMI). The mean age of the research group was 53.8 ± 14.6 years and 64% were male. Although the number of male patients was higher, there was no significant difference between the groups in terms of disease severity in terms of gender distribution ($p=0.366$). As BMI increased, the severity of AHI also increased, the difference between the groups was statistically significant. The disease is more common in males, elderly and obese, and our results are similar to previous studies. With obesity, both the incidence and severity of the disease increase. General measures such as weight loss, surgical methods and continuous positive airway pressure can be used in the treatment of this disease.

Keywords: Sleep Apnea Syndrome, Age, Obesity, Apnea-Hypopnea Index

Presentation ID/Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8545-3660

Okullarda Sağlık Risklerinin Yönetimi Programı; Operasyonel Epidemiyoloji İle Eyüpsultan Modeli

Dr. Muhammed Atak¹, Prof.Dr. Ayşe Emel Önal²

¹Eyüpsultan İlçe Sağlık Müdürlüğü

²İstanbul Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Muhammed Atak

Özet

Bu çalışmada Eyüpsultan ilçesinde okul sağlığı hizmetlerinin yürütülmesinde yaşanan aksaklıkları tespit etmek ve gidermek, çocukların sağlıklı bir ortamda yetişmeleri için okul sağlığı çalışanlarının aktif rol almasını sağlayacak bir model ile okul sağlığı programının işlerliğini arttırmak ve okul sağlığı riskleriyle mücadele edilebilir bir ortam oluşturmak amaçlanmıştır. Operasyonel epidemiyoloji yönteminin kullanıldığı bu çalışmada, Okullarda Sağlığın Korunması ve Geliştirilmesi Programına (OSKGP) ilçede yer alan okulların yeterince uyum sağlayamaması ve sağlık risklerinin yönetimindeki eksiklikleri sebebiyle ilçede krizlerin ortaya çıkması sorun olarak belirlenmiştir. İlçeye özgü “Okullarda Sağlık Risklerinin Yönetimi Programı” hazırlanmış ve karma yöntemin kullanıldığı bu çalışmada ihtiyaç tespiti için retrospektif olarak ilçede yer alan 191 okulun OSKGP yıl sonu değerlendirme formları incelenmiş, 21.10.2019-21.11.2019 tarihleri arasında yürütülen kesitsel çalışmayla ilçedeki 554 okul çalışması ve 146 ASM çalışanına ulaşılmış, ilçede okul sağlığı çalışmalarının yürütücüleri olan 10 kişi ile yarı yapılandırılmış odak grup görüşmesi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen sonuçlar ışığında okullarda en sık rastlanan sağlık riskleri tespit edilmiştir. Bu risklere yönelik eğitim modülleri geliştirilmiş ve “Okul Sağlığı Yönetim Ekipleri”nde yer alan okul çalışanlarına uygulanmıştır. Bu müdahale çalışması sonrası etki analizleri yapılmıştır. Eğitim modülleriyle ilgili ön test ve son test not ortalamaları arasında anlamlı fark olup olmadığına Wilcoxon testi, Mann-Whitney U testi ve Kruskal- Wallis testi ile, her bir sorunun doğru-yanlış yapılma oranlarına da McNemar testi ile bakılmış ve %95 güven düzeyinde, $p < 0,05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir. Müdahale sonrası okulların OSKGP’ye uyumuna da McNemar testi ile bakılmış, anlamlı artışın olduğu görülmüştür. OSKGP kapsamında tüm bileşenleri yerine getiren okul oranı %5,29’dan %65,17’ye çıkmıştır ve geliştirilen program etkili bulunmuştur. Hazırlanan “Okullarda Sağlık Risklerinin Yönetimi Programı”nın okul sağlığı yönetim ekiplerine uygulanmasının yararlı olacağı değerlendirilmiş, İlçe Okul Sağlığı Kurulu ve İlçe Hıfzıssıhha Meclis kararları ile oluşturulan program yürürlükte olan OSKGP’ye entegre edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul Sağlığı, Okul Sağlığı Programı, Operasyonel Araştırma, Sağlık Eğitimi, Okul Sağlığı Riskleri.

Health Risk Management Program in School; Eyupsultan Model With Operational Epidemiology

Abstract

This study aims to detect and eliminate the problems in administering school health services. To increase the school health program's functionality with a model that will enable school health professionals to take on an active role for children in making a healthy environment and combatting school health risks. By applying the operational epidemiology method, this study identifies inadequate adaptation of the schools in the district to the Health Protection and Promotion Program in Schools (OSKGP) and the deficiencies in the management of health risks that lead to the crises in the district. This study designs the district-specific "Health Risks Management Program in Schools" and uses cross-sectional research method for the needs assessment step. It retrospectively analyzes the OSKGP year-end evaluation forms of 191 schools and reaches 554 school employees and 146 Family Health Center employees in the district with a cross-sectional study. The most common health risks at schools are determined in light of the outputs. Training modules for these risks are developed and applied to school staff in "School Health Management Teams." After this intervention study, the impact analysis is conducted. The Wilcoxon test, the Mann-Whitney U test, and the Kruskal-Wallis test are used to identify the degree of difference between the pre-test and post-test grade averages related to the training modules. Through the McNemar test, the true-false rates of each question are examined and $p < 0.05$ is accepted. After the intervention, the compliance of schools with OSKGP is also examined by the McNemar test, and a significant increase is observed. The rate of schools fulfilling all components within the scope of OSKGP is increased from 5.29% to 65.17%, and the developed program is observed as effective. Thus, this program is integrated into OSKGP with the decisions of the District School Health Board and the District Sanitation Council.

Keywords: School Health, School Health Program, Operational Research, Health Education, School Health Risks.

Presentation ID/Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6577-3491

Osteoporozla İle İlgili Youtube Videolarındaki Bilgilerin Kalite ve Güvenilirliğinin Değerlendirmesi

**Doç.Dr. Yaşar Mahsut Dinçel¹, Arş.Gör.Dr. Erdem Can¹, Arş.Gör.Dr. Alper Dünki¹,
Uzman Dr. Seçkin Basılğan²**

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Uygulama ve Araştırma Hastanesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Alper Dünki

Özet

Amaç: Bu çalışma, YouTube'taki osteoporoz ile ilgili Türkçe videoların kalitesini ve bilgi düzeyini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. **Gereç ve Yöntemler:** Youtube'da osteoporoz ile ilgili ilk 50 Türkçe video; kalite, güvenilirlik ve bilgi düzeyi açısından değerlendirildi. Videoların kalitesini değerlendirmek için Global Quality Score (GQS) ve DISCERN puanlama sistemleri ve American Medical Association Score (JAMAS) kullanıldı. Osteoporozla Özgü Ölçek ile videolarda osteoporozla özel hangi bilgilerin verildiği sorgulandı. Popülerliği değerlendirmek için Video Güç İndeksi kullanıldı. **Bulgular:** Videolarda verilen mesajlara bakıldığında "kemik kütlelerinde azalma" 41 videoda en sık verilen bilgi oldu. Osteoporozla Özgü Skor 8.92 olarak hesaplandı. Ortalama DISCERN puanı 25.020 (15-75) ve ortalama GQS 1.98 (0-5) bulundu, bu durum düşük kaliteyi gösterir. JAMA skoru (1-4) 1,66 ile düşük düzeyde güvenilirlik gösterdi. Videonun bilgi içeriği arttıkça videonun popüleritesinin azaldığı sonucuna varıldı. **Sonuç:** YouTube'daki osteoporozla ilgili videoların içeriği genellikle yetersiz veya yanıltıcıdır. Uluslararası yönergelere dayalı daha kaliteli ve bilgilendirici videolar, hasta uyumuna katkıda bulunabilir ve halkın osteoporoz farkındalığını artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Kemik Erimesi, Osteoporoz, Youtube, Video, Güvenilirlik, Kalite

Evaluation of the Quality and Reliability of Information in Youtube Videos On Osteoporosis

Abstract

Aim: This study aims to evaluate quality of Turkish videos about osteoporosis on YouTube and assess information level. **Material and Methods:** The first 50 Turkish videos about osteoporosis on Youtube were evaluated in terms of quality, reliability and information level. The Global Quality Score (GQS) and DISCERN scoring systems and the American Medical Association Score (JAMAS) was used to evaluate quality of videos. With the Osteoporosis-Specific Scale, it was questioned what information specifically about osteoporosis was given in the videos. Video Power Index was used to assess popularity. **Results:** Considering the messages given in the videos, the most frequent information was "decrease in bone mass" with 41 videos. The Osteoporosis Specific Score was low at 8.92. The mean DISCERN score was 25,020 (15-75) and the mean GQS was 1.98 (0-5), indicating low quality. The JAMA score

(1-4) showed low level of reliability with 1.66. It is concluded that the popularity of the video decreases as the information content of the video increases. Conclusion: The content of the videos on YouTube about osteoporosis is generally inadequate or inaccurate. Higher quality and informative videos based on international guidelines can contribute to patient compliance and increase public awareness of osteoporosis.

Keywords: Bone Loss, Osteoporosis, Youtube, Video, Reliability, Quality

Presentation ID/Sunum No= 50**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-8894-015X***Otomastoidektomide Bilgisayarlı Tomografi Bulguları****Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Çetin¹**¹*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi***Özet**

Amaç: Temporal kemiğin otomastoidektomisi (mural kolesteatoma), cerrahi öykü olmaksızın kendiliğinden drene olan mural kolesteatomaya sekonder olarak kemik yapılar ve kemikçiklerde destrüksiyon izlenmesiyle karakterizedir. Çalışmamızda otomastoidektomi bulgularının ve görülme sıklıklarının değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Ocak 2011 ve Ocak 2021 tarihleri arasında çekilen 3800 temporal bilgisayarlı tomografi (BT) retrospektif olarak incelendi. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler kategorik değişkenler için sayı ve yüzde, sayısal değişkenler için ortanca (minimum-maksimum) şeklinde kullanıldı. Otomastoidektomi tarafı, kronik otomastoidit (KOM), skutum, superior ve posterior dış kulak yolu (DKY), orta kulak kemikçikleri, timpanik membran, semisirküler kanal, fasiyal kanal, sigmoid plate, tegmen timpani değerlendirmesi yapıldı. Kolesteatom açısından yumuşak doku varlığı incelendi. Bulgular: 3800 erişkin hastadan oluşan çalışma popülasyonunda 3 hastada bilateral olmak üzere 61 hastada otomastoidektomi (%43,8'i erkek, %56,2'si kadın; yaş ortalaması 49,73±14,93 [min-max 16-80]) tespit edildi. Otomastoidektomilerin 34'ü sağ, 30'u sol tarafta izlendi. Hastaların tamamında KOM, kemikçik erozyonu ve timpanik membran defekti saptandı. 1 hasta hariç tüm popülasyonda skutum erozyonu vardı. Hasta grubunun %73,4'ünde kolesteatom ile uyumlu olabilecek yumuşak doku, %76,6'sında superior DKY defekti, %56,2'sinde posterior DKY defekti, %9,4'ünde semisirküler kanal defekti, %9,4'ünde fasiyal kanal defekti, %6,3'ünde sigmoid plato defekti ve %17,2'sinde tegmen timpani defekti tespit edildi. Sonuç: Otomastoidektomi literatürde yalnızca birkaç araştırma makalesi ve vaka takdimi ile karşımıza çıkmaktadır. Oto-attikotomi üzerine 21 hasta ile yapılmış ve 15 otomastoidektomi vakası içeren çalışmalar bulunmaktadır. Literatürdeki en geniş otomastoidektomili hasta popülasyonunu içeren çalışmamızda geniş bir skalada tariflenen bulgular klinik ve radyolojik değerlendirmelere katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi, Temporal, Otomastoidektomi

Computed Tomography Findings of Automatoidectomy**Abstract**

Objective: Automastoidectomy (mural cholesteatoma) of temporal bone is characterized by destruction of bone structures and middle ear ossicles secondary to a self-draining mural cholesteatoma without a surgical history. In our study, we aimed to evaluate the findings of automastoidectomy and their incidence. Methods: 3800 temporal CT scans taken between January 2011 and January 2021 were retrospectively analyzed. In the evaluation of the data, descriptive statistics were used as numbers and

percentages for categorical variables, and median (minimum-maximum) for numerical variables. Side of automastoidectomy, findings of chronic otomastoiditis (COM), scutum, superior and posterior external auditory canal, middle ear ossicles, tympanic membrane, semicircular canal, facial canal, sigmoid plate, tegmen tympani were evaluated. The presence of soft tissue (cholesteatoma) was also evaluated. Results: Automastoidectomy in 61 patients (43.8% male, 56.2% female; mean age 49.73 ± 14.93 [min-max 16-80], 3 patients bilaterally) in the study population of 3800 adult patients detected. Of the automastoidectomies, 34 were observed on the right and 30 on the left. COM, ossicular erosion and tympanic membrane defect were detected in all patients. Erosion of the scutum was present in the entire population except 1 patient. Soft tissue compatible with cholesteatoma in 73.4% of the patient group, superior ECA defect in 76.6%, posterior external auditory canal defect in 56.2%, semicircular canal defect in 9.4%, facial canal defect in 9.4%, sigmoid plate defect in 6.3% and tegmen tympani defect in 17.2% were detected. Conclusion: Automastoidectomy appears in the literature with only a few research articles and case reports. There are studies on auto-atticotomy with 21 patients and automastoidectomy including 15 cases. In our study, which includes the largest population of patients with automastoidectomy in the literature, the findings described on a wide scale will contribute to clinical and radiological evaluations.

Keywords: Automastoidectomy, Mural Cholesteatoma, Temporal Bone, Computed Tomography

Presentation ID/Sunum No= 175**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-4973-0122

Özofagus Yabancı Cisim Olgularının Değerlendirilmesi**Uzman Dr. Hakan Salman¹, Prof.Dr. Mustafa Akçam¹***¹Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji,
Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı, Isparta***Özet**

Hedef: Ünitimize son yedi yılda özofagusta yabancı cisim nedeniyle gelip tedavi edilen olguların sosyodemografik özelliklerini, geliş semptomlarını, klinik bulgularını, tedavi yaklaşımlarını ve sonuçlarını irdelemek. Materyal ve Metot: Ocak 2014-2021 tarihleri arasında yabancı cisim yutma şikayetiyle gelip özofagusta yabancı cisim saptanan olguların dosyası retrospektif olarak incelendi. Hastaların sosyodemografik özellikleri, başvuru şikayetleri, başvuru süresi, yabancı cisim tipi, özofagusta lokalizasyonu, altta yatan hastalıklar ve yapılan tedaviler değerlendirildi. Bulgular: Çalışma süresi içerisinde özofagusta yabancı cisim tanısı ile ünitimize başvuran 43 olgudan 41 olguya flexible endoskopik girişim uygulandı. Kalan hastaların birinde kusma ile, birinde de yutarak yabancı cisim özofagustan uzaklaştı. Olguların 16'sı kız (%37,2), yaş ortancası 48 ay (4-203 ay) idi. Olguların 25'i (%58,1) 5 yaş altı, 10'u (%23,2) 5-10 yaş arasındaydı. Geliş şikayetleri içerisinde, olguların %46,5'inde kusma, %23,2'sinde disfaji, %11,6'sında takılma hissi ve %11,6'sında öğürme mevcuttu. Başvuru süresi olguların 42'sinde (%97,7) ilk 24 saat, bir olguda 72 saatten uzundu. Yabancı cisim yerleşim yeri olguların 31'inde (%72,1) üst, 5'inde (%11,6) orta, 7'sinde (%16,3) alt özofagustu. En sık saptanan yabancı cisimler madeni para 27 (%62,8), gıda 6 (%14) ve saat pili 3 (%7) idi. Gıda takılması olan 5 olgudan ikisinde koroziv özofagus darlığı, birinde altta yatan eozinofilik özofajit, birinde konjenital özofagus darlığı ve birinde de opere özofagus atrezisine bağlı darlık vardı. Endoskopi yapılan hastalarda herhangi bir komplikasyon gelişmedi. Cerrahiye verilen olgumuz olmadı. Sonuç: Özofagus yabancı cisimlerinde hayatı tehdit edebilecek komplikasyonlardan dolayı erken tedavi çok önemlidir. Nadiren altta yatan hastalıkların da ayırıcı tanısı yapıp atlanmamalı ve tedavisi başlanmalıdır. Çocukluk çağında özellikle 5 yaş altında sık görüldüğünden aileler bu konuda eğitilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Endoskopi, Özofagus, Yabancı Cisim

Evaluation of Cases With Esophageal Foreign Body**Abstract**

Aims To evaluate the sociodemographic characteristics, symptoms, clinical findings, treatment approaches and outcomes of patients who have been treated in our unit for esophageal foreign body, in the last seven years. Method Cases with esophageal foreign body admitted between January 2014 and January 2021 were reviewed retrospectively. Characteristics of the patients, complaints, interval between ingestion to admission, type of foreign body, localization, underlying diseases and treatment were evaluated. Results The study included 43 cases. The median age was 48 months (4-203 months),

and sixteen were girls (37.2%). Flexible endoscopy was performed in 41 cases. The foreign body was moved away by vomiting in one, and by swallowing in another case. Twenty-five (58.1%) of the cases were under 5 years old and 10 (23.2%) were between 5-10 years of age. 46.5% of the cases had vomiting, 23.2% had dysphagia, 11.6% had a feeling of being stuck, and 11.6% had retching. The interval to admission was within the first 24 hours in 42 (97.7%) cases and longer than 72 hours in one case. The location of foreign body was the servical in 31 (72.1%), the thorasic in 5 (11.6%), and the abdominal esophagus in 7 (16.3%) cases. The most common of foreign bodies were coins 27 (62.8%), foods 6 (14%), and watch batteries 3 (7%). In 5 cases with food stuck, two had corrosive esophageal stricture, one had underlying eosinophilic esophagitis, one had congenital esophageal stricture and one had postoperative stenosis of esophageal atresia. No complications developed due to endoscopy. No any case was required surgical treatment. Conclusion Since it is common in childhood, especially under the age of 5, families should be educated on this issue. Early treatment is very important because of life-threatening complications. The underlying diseases should not be overlooked and their treatment should be considered.

Keywords: Child, Endoscopy, Esophagus, Foreign Body

Presentation ID/Sunum No= 139**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-4878-9958***Pandemi Dönemde Covid-19 Kliniği İle Gelen Genç Erkek Olguda Pulmoner Emboli ve Nedenleri****Dr. Öğretim Üyesi Hafize Kızılkaya¹***¹Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

Giriş: Pulmoner emboli ölümcül potansiyel içeren bir hastalıktır. Nonspesifik klinik semptom ve bulgular nedeniyle tanı sıklıkla atlanmaktadır. Mortalitesi yaklaşık %33'tür. Erken tanı ve medikal müdahale ile emboli atakları, mortalite ve morbitide oranları azaltılabilmektedir. Bu sunumda pandemi döneminde Covid-19 enfeksiyonu kliniğiyle gelen genç erkek hastanın pulmoner emboli tanısının nonspesifik klinik semptom ve bulgularla seyrederek de ön planda düşünülmesi ve altta yatan nedenlerin araştırılması gerektiği bildirilmiştir. Olgu: 10 gün önce pnömoni tanısıyla oral levofloksasin tedavisi başlanan 26 yaşında erkek hasta, göğüs ağrısı, solunum sıkıntısı ve ateş yüksekliğiyle başvurdu. Öyküsünde kronik hastalığı ve ilaç kullanımı yoktu, 10 paket yılı sigara öyküsü alındı. Ailede koagülasyon bozukluğu öyküsü alınmadı. Ateş: 39 °C, diğer vitaller normaldi. Fizik muayenede sağ bazalde ral+, diğer sistem muayenelerinde özellik yoktu. Tetkiklerinde kan gazı normal, crp: 115mg/dL, WBC:8600/mm³ (%82 nötrofil ve %11 lenfosit) D-dimer: 2,7µg/ml idi. Torax bilgisayarlı tomografide(BT): bazal segmentlerde bilateral lobar infiltrasyon mevcuttu. Covid-19 enfeksiyonu ekarte edilemeyen hasta pnömoni tanısıyla yatırıldı. PCR(Polimeraz Zincir Reaksiyonu) testi alındı. Levofloksasine yanıt alınamaması nedeniyle piperasin-tazobaktam ve D-dimer yüksekliği nedeniyle enoksaparin 2*4000 IU tedavisi başlandı. PCR negatif ve günlük alınan kan gazları normal olan hastanın yatışının 3. günü hemoptizi gelişti. Progresif crp artışı ve ateş yüksekliği nedeniyle antibiyotığı meropenem 3*1 gr olarak değiştirildi. Pulmoner anjio protokolünde toraks BT'si pulmoner emboliyle uyumlu hastaya enoksaparin 2*6000 IU ve varfarin 5 mg 2*1 başlandı. Trombofili panelinde Faktor-5 (Leiden) heterozigot gen mutasyonu saptandı ve antifosfolipid antikorları yüksek bulunan hasta hematoloji ve romatoloji kliniğine yönlendirildi. Sonuç: Pandemi döneminde solunum sıkıntısı, ateş yüksekliği ve D-dimer yüksekliği öncelikle koronavirüs enfeksiyonunu düşündürmekle birlikte genç erkek hastalarda bile pulmoner emboliden şüphelenmek gerekir. Altta yatan hastalıkların tanısı ve tedavisi hayat kurtarıcıdır.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Emboli, Genç Erkek, Faktör V Mutasyonu, Antifosfolipid Antikoru, Covid-19

Pulmonary Embolism and Its Causes in a Young Male Case Coming to the Covid-19 Clinic During the Pandemic Period**Abstract**

Pulmonary embolism is a potentially fatal disease. Its mortality is approximately 33%. In this presentation, pulmonary embolism and its underlying causes were reported in a young male patient who

presented with the Covid-19 clinic. A 26-year-old male patient, who was started on oral levofloxacin treatment with the diagnosis of pneumonia 10 days ago, presented with chest pain, respiratory distress and fever. He had no chronic disease or drug use in his history, and a 10 pack-year smoking history was taken. There was no family history of coagulation disorder. Fever: 39 °C, other vitals were normal. On physical examination, there was ral+ in the right basal area, and other system examinations were unremarkable. In his examinations, blood gas was normal, crp: 115mg/dL, WBC:8600/mm³ (82% neutrophils and 11% lymphocytes), D-dimer: 2.7µg/ml. On thorax computed tomography (CT): there was bilateral lobar infiltration in the basal segments. The patient, whose Covid-19 infection could not be ruled out, was hospitalized with the diagnosis of pneumonia. PCR (Polymerase Chain Reaction) test was taken. Piperacin-tazobactam was started due to no response to levofloxacin, and enoxaparin 2*4000 IU treatment was started due to high D-dimer. Hemoptysis developed on the 3rd day of hospitalization of the patient whose PCR was negative and daily blood gases were normal. Antibiotic meropenem was changed to 3*1 gr due to progressive increase in CRP and fever. In the pulmonary angio protocol, enoxaparin 2*6000 IU and warfarin 5 mg 2*1 were started to the patient whose thorax CT was compatible with pulmonary embolism. The patient with factor-5 (Leiden) heterozygous gene mutation+ and high antiphospholipid antibody was referred to the hematology and rheumatology clinic. Respiratory distress, fever and D-dimer elevation in the pandemic; Although it primarily suggests Covid-19, pulmonary embolism should be suspected even in young malepatients. Diagnosis and treatment of underlying diseases can be lifesaving.

Keywords: Pulmonary Embolism, Young Male, Factor V Mutation, Antiphospholipid Antibody, Covid-19

Presentation ID/Sunum No= 42**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0002-1085-4865

Pandemi Döneminde Göğüs Travması Olan Hastaların Toraks Bt'sinde Görülen Buzlu Cam Dansitesi Pulmoner Kontüzyon Mu' Covid Pnömonisi Mi'

Uzman Dr. Tuba Şahinoğlu¹

¹Konya Numune Hastanesi

Özet

Giriş:1 Yılı aşan süredir devam eden covid-19 pandemisinde hala bilinmeyenler ve kafa karışıklıkları devam etmektedir.Üstelik kısıtlı da olsa hayat devam ediyor.Acil servislerin hasta potansiyelinin büyük kısmını oluşturan travma hastaları ayaktan ve/veya 112 ile sağlık kurumlarının acil servislerine getiriliyor.Ancak pandemiden dolayı kafalarda soru işaretleri mevcut.Başvuran travmaların bir kısmından anamnez alınabilirken,bir kısmından alınamıyor.Türkiye’de vaka yoğunlukları da biliniyorken acile travma nedeniyle başvuran hastaların ne kadarı covid-19 olabilir bilmiyoruz.Her hastaya covid-19 gibi yaklaşmak tabiki de en kesin çözüm.Göğüs travması ile acil servise başvuran ve çekilen toraks BT’lerinde buzlu cam dansiteleri mevcut olan hastaların patolojisi kontüzyon mu?Covid-19 pnömonisi mi?İlk aşamada bunu değerlendirmek kolay olmayabilir. Materyal-metod:Bu çalışmada 1 ocak–31 Mart 2021 tarihleri arasında Konya Numune Hastanesi acil servisine başvuran göğüs cerrahisi acillerinden sadece travma olan 22 hasta değerlendirildi.En genci 26 yaşında, en yaşlısı 88 yaşında idi.Yaş ortalaması 58.4 idi. 6’sı kadın(%27), 16’sı erkek hasta(%73) idi.Delici kesici alet yaralanması,pnömotoraks ve plevral efüzyonlar ile diğer aciller çalışmaya dahil edilmedi.22 hasta’nın 12’si düşme(%54.6) ,5’i trafik kazası(% 22.7),3’ü yüksekten düşme(% 13.6),2’si(%9.1) darp idi.Hastaların 19’unun(%86.4) toraks BT’sinde minimum 1 adet kot fraktürü,3’ünün(%13.6) sternum fraktürü mevcuttu.Kot fraktürü olan hastaların 14 tanesinin fraktürleri(%73.7) sol göğüs duvarında idi.Hastaların tamamında eşlik eden buzlu cam alanları toraks BT’lerinde mevcuttu.5 hastanın (% 22.7) buzlu cam görüntüsü bilateral idi.Bütün hastalara acil servise başvurularında covid-19 pcr testi yapıldı.Toplam 3 hastada(% 13.6) pcr testi pozitif olarak çıktı.Hiçbiri de infiltrasyonu bilateral olan hasta değildi. Tartışma ve Sonuçlar:Bu çalışmada 3 aylık periyodun çalışmaya dahil edilme sebebi önceki dönemlerde hastanemizin tam pandemi hastanesi olarak hizmet vermesiydi.Hibrit olarak çalışmaya başlanan bu dönem covid-19 vaka sayılarında nispeten düşüş olduğu döneme denk geldiğinden acil serviste insidental olarak tespit edilen covid-19 vaka sayısı düşünülen kadar çok değildi.Buna rağmen, kişisel koruyucu ekipman olmadan hiçbir muayene veya girişimsel işlem yapılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pnömonisi, Buzlu Cam Dansitesi, Göğüs Cerrahisi, Akciğer Kontüzyonu, Travma

Is the Ground Glass Opacities Seen On Thoracic Ct of Patients With Chest Trauma During the Pandemic Period Is Pulmonary Contusion' Covid Pneumonia'

Abstract

Introduction: While there are still unknowns in the covid-19 pandemic, life goes on.Trauma patients,who make up most of the patient potential of emergency services,are brought to the emergency services of health institutions.While anamnesis can be obtained from some of the traumas that apply, it cannot be obtained from some of them.We don't know how many of the applicants have covid-19.Of course,approaching every patient as if they were covid-19 is the surest solution.Is the pathology of patients presenting to the emergency department with chest trauma and having ground-glass densities in their thorax CT scans a contusion? Is it Covid-19 pneumonia? It may not be easy to evaluate this at the first stage. **Material-Method:**In this study,22 patients with trauma only from thoracic surgery emergencies who applied to the Konya Numune Hospital emergency service between January 1 and March 31, 2021 were evaluated.The youngest was 26 years old and the oldest was 88 years old.The mean age was 58.4.Six of them were female(27%),16 of them were male(73%).Piercing injuries,pneumothorax and pleural effusions and other emergencies were not included in the study.Of 22 patients,12(54.6%) were falling,5 were traffic accidents(22.7%),3 were falling from a height(13.6%),2 were (9.1%)assaults. There was at least 1 rib fracture in the thorax CT of 19 (86.4%) patients, and sternum fracture in 3 (13.6%).Fractures of 14 patients (73.7%) with rib fractures were on the left chest wall.Concomitant ground glass areas were present in thorax CT scans in all patients.It was bilateral in 5 patients(22.7%).All patients underwent covid-19 PCR test..PCR test was positive in 3 patient (13.6%). None of them had bilateral infiltration. **Conclusion:**Since the patients included in the study were patients in the 3-month period working as a hybrid hospital, covid-19 cases were found lower than expected.However,no examination or interventional procedure should be performed without personal protective equipment.

Keywords: Covid-19 Pneumonia, Ground Glass Opacity, Thoracic Surgery, Pulmonary Contusion, Trauma

Presentation ID/Sunum No= 69**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-5186-1116***Papiller Tiroid Karsinomunun Foliküler Varyantının Uzak Metastazı: Nadir Bir Serebral Metastaz Olgusu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi**

**Uzman Dr. Sevki Gok¹, Uzman Dr. Feyza Basar², Uzman Dr. Alp Karaaslan¹,
Uzman Dr. Duygu Ceman¹, Uzman Dr. Necat Biber¹,
Uzman Recep Basaran¹**

¹*University of Health Sciences, Sancaktepe Training and Research Hospital,
Department of Neurosurgery, 34870, Istanbul, Turkey*

²*University of Health Sciences, Sancaktepe Training and Research Hospital,
Department of Pathology, 34870, Istanbul, Turkey*

Özet

Giriş: Papiller tiroid karsinomu (PTC), tüm tiroid karsinomlarının %65-80'ini oluşturan en yaygın tiroid malignitesidir. Tüm PTC varyantları arasında, foliküler varyant (FV) -PTC en yaygın alt tiptir ve PTC'nin %41'ini oluşturur. Daha düşük mortaliteye ve daha az sıklıkta uzak metastazlara (DM) sahiptir. Burada serebral metastazlı bir FV-PTC olgusu sunuyoruz. Olgu Sunumu: 75 yaşında kadın hasta, 20 günlük baş ağrısı ve sol tarafta güçsüzlük şikayeti ile acil servise başvurdu. İlaçla tedavi edilen tiroid patolojisi var. Nörolojik muayenede sol hemiparazi (2/5) tespit edildi. Ayırıcı tanı için difüzyon ve kontrastlı kraniyal MR çekildi. Sağ frontal lobda mural nodüller ve yaygın komşu ödem sinyalleri içeren 38x47 mm boyutlarında kistik kitle saptandı (Resim 1). Beyin metastazının histopatolojik incelemede; koyu kolloidi çevreleyen farklı büyüklükteki foliküllerden oluşan malign tümör dokusu gözlemlendi. Folikülü oluşturan tümör hücrelerinde kolumnar-küboidal eozinofilik sitoplazma, nükleer kontur düzensizliği olan kaba berrak çekirdek, nükleer yarı ve nükleer örtüşme vardı. oluşumu düşündürdü. Birkaç alanda psödoinklüzyon kaydedildi (Şekil 2). Histomorfolojik ve immünohistokimyasal bulgular birlikte değerlendirildiğinde metastatik tümörün "Tiroid Papiller Karsinom, Foliküler Varyant" ile uyumlu olduğu değerlendirildi. Beyin metastazının rezeksiyonundan sonra hasta onkolojiye yönlendirildi. fakat cerrahinin ilk ayında hasta hayatını kaybetti. Sonuç: Bu vakada beyin metastazı olan FV-PTC'yi bildirdik. Tiroid karsinomunun beyin metastazı nadir olmakla birlikte uzak metastazlı hastaların prognozunun daha kötü olduğu unutulmamalıdır. Benign tiroid foliküler tümörleri FV-PTC olarak teşhis edilen hastalarda dikkatli bir yakın takip gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Papiller Tiroid Karsinom; Foliküler Varyant; Beyin; Metastaz; Prognoz

The Distant Metastasis of Follicular Variant of Papillary Thyroid Carcinoma: A Rare Case of Cerebral Metastasis and Review of Literature**Abstract**

Background: Papillary thyroid carcinoma (PTC) is the most common thyroid malignancy, accounting for 65-80% of all thyroid carcinomas. Among all PTC variants, follicular variant (FV) -PTC

is the most common subtype, accounts for up to 41% of PTC. It has lower mortality and less frequent distant metastases (DM). Here, we present a case of FV-PTC with cerebral metastasis. Case Report: A 75-year-old female patient was admitted to the emergency department with a 20-day headache and left side weakness. She has thyroid pathology treated with medication. In neurological examination, left hemiparasis (2/5) was detected. For differential diagnosis, diffusion and contrast-enhanced cranial MRI were performed. They revealed a 38x47 mm cystic mass containing mural nodules in the right frontal lobe and diffuse neighborhood edema signals (Figure 1). In histopathological examination of brain metastasis; malignant tumoral tissue consisting of follicles of different sizes surrounding the dark colloid was observed. Tumoral cells forming the follicle had columnar-cuboidal eosinophilic cytoplasm, coarse clear core with nuclear contour irregularity, nuclear cleft and nuclear overlap. Pseudoinclusion was noted in several areas (Figure 2). When histomorphological and immunohistochemical findings were evaluated together, the metastatic tumor was evaluated to be compatible with "Thyroid Papillary Carcinoma, Follicular Variant". After resection of brain metastasis, the patient was directed to the oncology department. However, in the first month of operation, the patient died. Conclusion: In this case, we reported FV-PTC with brain metastasis. Although brain metastasis of thyroid carcinoma is rare, it should be noted that the prognosis of patients with distant metastasis is worse. A careful close follow-up may be needed in patients who were diagnosed with benign thyroid follicular tumors as FV-PTC.

Keywords: Papillary Thyroid Carcinoma; Follicular Variant; Brain; Distant Metastasis; Prognosis

Presentation ID/Sunum No= 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5631-2335

**Parasetemolle İndüklenen Sıçanlarda Karaciğer Dokusunda Meydana Gelen Hasarın
Ferula Bitki Ekstresinin Koruyucu Etkisinin Araştırılması**

Arş.Gör.Dr. Serdar Yiğit¹

¹*kafkas üniversitesi tıp fakultesi*

*Corresponding author: serdar

Özet

Parasetamol (Asetaminofen) Zehirlenmesi dünyada en çok kullanılan analjezik olan asetaminofen (N-asetil-p-aminofenol, parasetamol, APAP) Türkiye'de 300'den fazla ilaç preparatının içinde mevcuttur. Parasetamol zehirlenmesi, istemli ilaç alımları içinde en sık rastlanandır.42 adet Sprague Dawley cinsi 8 haftalık rat kullanıldı. 7 grup ve her grupta 6 hayvan olacak şekilde dizayn edildi. Hayvanlarda parasetamol toksitesi oluşturarak ferula (çakşır) bitki ekstresinin yüksek ve düşük dozları verildi. Histopatolojik bulgularımızda parasetamol verdiğimiz grup oldukça yoğun hücre inflamasyonu görüldü. Parasetemolle birlikte Ferula bitki ekstresi verdiğimiz gruplar ekstre miktar artışıyla birlikte hücre inflamasyonunun azaldığı görüldü. Yaptığımız çalışmada histopatolojik değerlendirme sonucunda yüksek doz ferula bitki ekstresinin, karaciğerde parasetamol toksitesine karşı koruduğu görüldü. Fakat parasetamol toksitesinde tam olarak kullanılabilmesi için daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ferula Ekstresi, Parasetamol Toksisitesi, Karaciğer, rat

**Protective Effect of Ferula Plant Extract in Paracetamol Induced Rats the Investigation of
Damage to Liver Tissue**

Abstract

Paracetamol (acetaminophen) poisoning acetaminophen (N-acetyl-p-aminophenol, paracetamol, APAP), the most commonly used analgesic in the world, is available in more than 300 drug preparations in Turkey. Paracetamol poisoning is the most common of voluntary drug intakes. 42 Sprague Dawley 8-week-old rats were used. It was formed as 7 groups and 6 animals in each group. High and low doses of the herb extract were given, done paracetamol toxicity in animals. In our histopathological findings, quite intense cell inflammation was observed in the group given paracetamol. It was observed that the cell inflammation decreased with the increase in the amount of ferula plant extraction.. In our study, as a result of the histopathological evaluation, ferula plant extraction shows that it has a protective effect against paracetamol toxicity in the liver. But more work is needed to fully use paracetamol toxicity

Keywords: Ferula Extract, Paracetamol Toxicity, Liver, Rat

Presentation ID/Sunum No= 111**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Pediatric Asistan Hekimlerin Doğumsal Metabolik Hastalıklar İle İlgili Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

**Uzman Dr. Serçin Taşar¹, Uzman Dr. Asburce Olgac²,
Prof.Dr. Medine Aysin Taşar³**

¹*Arastırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Bölümü*

²*Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesi, Çocuk Metabolizma Bölümü*

³*Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Bölümü*

Özet

Amaç: Doğumsal metabolik hastalıkların (DMH) nadir olmaları, tanı ve tedavi aşamalarında yaşanan güçlüklerden dolayı geç tanı almaları ve kalıcı hasar bırakmaları nedeniyle, pediatri eğitiminde önemli bir yeri bulunmaktadır. Bu çalışmada, pediatri asistan hekimlerin DMH ile ilgili iki saatlik eğitim öncesi ve sonrasında DMH ile ilgili bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Yöntem:** Örneklem, metabolizma uzmanının bulunmadığı üçüncü basamak eğitim ve araştırma hastanesinde pediatri eğitimi alan asistan hekimlerden oluşturuldu. Araştırmaya 25 asistan hekim katıldı. İki saatlik “Doğumsal metabolik hastalıklar” ve olgu örnekleri ile ilgili ders öncesi ve sonrasında online bir anket uygulandı. Ankette doğumsal metabolik hastalıkların tanı, takip ve tedavi aşamaları ile ilgili bilgi düzeyini ölçen 20 adet çoktan seçmeli soru bulunmaktaydı. Eğitim öncesi ve sonrası soruların doğru olarak cevaplanma oranları istatistiksel yöntemlerde karşılaştırıldı. **Bulgular:** Asistan hekimlerin ortalama yaşı 29 yıl (25-42), ortalama asistanlık süresi 2,4± 1,1 yıl idi. 10 asistan hekim (% 40) DMH’i olan bir hastanın tıbbi izlemine gerçekleştirdiğini belirtti. Asistan hekimlerin %60’ı (n=15) ilk iki yıl, %40’ı (n=10) son iki yıl döneminin içindeydi. Teorik eğitimin asistan hekimlerde ilk iki yılda veya son iki yılda olmaları arasında istatistiksel olarak fark yoktu. Ders saati öncesinde ortalama başarı %75, sonrasında %89 olarak tespit edildi. Soruların %30’u (n=6) eğitim öncesi tüm katılımcılar tarafından tam olarak cevaplanmıştı. Eğitim sonrası soruların %45’i (n=9) tüm asistan hekimler tarafından doğru cevaplanmıştı. Soruların %70’inde (n=19) eğitim sonrasında doğru cevaplama oranlarında artış tespit edildi. Eğitim sonrasında sorulara doğru cevap verme oranında katılımcıların %42’sinde (n=8) artış saptandı (p<0,05). Doğru cevap verme oranında artış saptanan sorular incelendiğinde %75’i (n=6) tanı, %25’i (n=2) tedavi ile ilgiliydi. **Sonuç:** DMH ile ilgili eğitim saatleri pediatri hekimlerinin DMH ile ilgili bilgi düzeylerini arttırmakta etkili olduğu görülmektedir. Özellikle metabolizma uzmanının bulunmadığı kurumlarda teorik dersler ve olgu örnekleri ile paylaşılan bilgilerin asistan eğitimini desteklediğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Metabolizma, Asistan Eğitimi, Bilgi Düzeyi

Evaluation of the Knowledge Levels of Pediatric Residents On Congenital Metabolic Diseases

Abstract

Introduction: Congenital metabolic diseases (CMDs) have an important place in Pediatric residency because they are rare, and are diagnosed late due to difficulties in diagnosis and treatment, and they leave permanent damage. In this study, we aimed to evaluate the knowledge levels of pediatric residents about CMDs before and after training on CMDs. **Methods:** 25 resident physicians that were being trained in a tertiary hospital participated in the study. An online questionnaire was administered before and after the two-hour training on "Congenital metabolic diseases" and case samples. There were 20 multiple-choice questions in the questionnaire that assessed the level of knowledge about the diagnosis, follow-up and treatment stages of CMDs. The rates of correct answers to the questions before and after the training were compared using statistical methods. **Results:** The median age of the residents was 29 years (25-42), and the mean duration of residency was 2.4 ± 1.1 years. Ten residents (40%) stated that they performed the medical follow-up of at least one patient with CMD. Sixty percent (n=15) of the resident physicians were in the first two years, and 40% (n=10) were in the last two years of training. There was no statistical difference between the theoretical education in the first two years or the last two years in the resident physicians. The average success rate was 75% before training and 89% after training. Thirty percent of the questions (n=6) were fully answered by all participants before the training. After the training, 45% (n=9) of the questions were answered correctly by all residents. An increase in the rate of correct answers was detected in 70% (n=19) of the questions after the training. After the training, there was an increase in the rate of correct answers to the questions in 42% (n=8) of the participants ($p < 0.05$). When the questions with an increase in the rate of correct answers were examined, 75% (n=6) were related to diagnosis and 25% (n=2) were related to treatment. **Conclusions:** It is seen that training on CMDs are effective in increasing the knowledge level of pediatricians about CMDs. We think that the information shared with theoretical lessons and case examples, especially in institutions where there is no metabolism specialist, supports the training of assistants.

Keywords: Pediatric Metabolism, Residency Training, Knowledge Level

Presentation ID/Sunum No= 70**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-5186-1116***Pediatric İntrakraniyal Anevrizma: Nöbet ile Başvuran Bir Kallozomarjinal Arter Orjinli Anevrizma Olgusu****Uzman Dr. Sevki Gok¹ , Uzman Dr. Recep Basaran¹***¹University of Health Sciences, Sancaktepe Training and Research Hospital,
Department of Neurosurgery,***Özet**

Amaç: Pediatric İntrakraniyal Anevrizmalar (PIA) nadirdir ve tüm intrakraniyal anevrizmaların sadece %1-5'ini oluşturur. Pediatric hemorajik inmelerin %10-15'inden ve spontan subaraknois kanamanın (SAK) %50'sinden fazlasından PIA'lar sorumludur. Nöbet insidansı, intrakraniyal anevrizması rüptüre olan bebeklerde en yüksektir. Tanıda anjiyografi kullanılır. PIA'lar mikrocerrahi veya endovasküler müdahale ile tedavi edilir. Mikrocerrahi ile kliplenen bir bebek PIA olgusunu sunuyoruz. **Olgu:** 7 aylık erkek bebek düşük doğum ağırlıklı doğdu ve Phallot tetralojisi ve özofagus atrezisi tedavisi gördü. Altıncı ayda genel durumu bozulan, kasılmalar ve hepatizasyon şikayetleri ile acil servise getirildi. Varıшта Glasgow Koma Skalası (GCS) 8, kalp hızı <60/dk ve solunum apneikti. Hasta entübe edilerek çocuk yoğun bakıma alındı. Kranial bilgisayarlı tomografide (BT) hematoma görüldü. BT anjiyografide kallozomarjinal arterin anevrizmatik fuziform dilatasyonu görüldü. Hastaya hematoma akıntısı ve anevrizma klipsleme ameliyatı yapıldı. Hidrosefali nedeniyle bilateral ventriküloperitoneal Şant uygulandı. **Sonuç:** Distal anterior serebral arter (DACA) anevrizması özellikle infantil dönemde nadir görülen bir yerleşimdir. Çocuk hastada mikrocerrahi tekniği ile DACA anevrizmalarının erken kliplenmesi ve hematoma temizlenmesi nöbet riskini azaltır.

Anahtar Kelimeler: Pediatric; İnfant; İntrakranial Anevrizma; Daca; Epilepsi

Pediatric İntracranial Aneurysm: A Case of Callosomarginal Artery Originated Aneurysm Presenting With Seizure**Abstract**

Aim: Pediatric Intracranial Aneurysms (PIAs) are rare, accounting for only 1-5% of all intracranial aneurysms. PIAs are responsible for 10-15% of pediatric hemorrhagic strokes, and more than 50% of spontaneous subarachnoid hemorrhage (SAH). The incidence of seizures is the highest in infants with ruptured intracranial aneurysm. Angiography are used in the diagnosis. PIAs are treated by microsurgery or endovascular intervention. We present an infant PIA case clipped with microsurgery. **Case:** A 7-month-old baby boy was born with a low birth-weight and has treated for Phallot tetralogy and esophagus atresia. In the 6th month, he was brought to the emergency department with deteriorated general condition, contractions, and hepatization. Glasgow Coma Scale (GCS) was 8 at arrival, heart rate was <60/min and breathing was apneic. The patient was intubated and taken to pediatric intensive care. Cranial computered tomography (CT) showed hematoma. CT angiography showed aneurysmatic

fusiform dilatation of callosomarginal artery. The patient underwent hematoma discharge and aneurysm clipping surgery. Bilateral ventriculoperitoneal Shunt was applied because of hydrocephalus. Conclusion: Distal anterior cerebral artery (DACA) aneurysm is a rare settlement in especially in the infantl period. Early clipping of DACA aneurysms in pediatric patient with the microsurgery technique, and clearing the hematoma reduces the risk of seizures.

Keywords: Pediatric; Infant; Intracranial Aneurysm; Distal; Daca; Seizure

Presentation ID/Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pediyatrik Suprakondiler Humerus Kırıklarında Perkutan Lateral ve Medial-Lateral Pin Fiksasyonunun Karşılaştırılması

Uzman Dr. Hakan Zeybek¹, Uzman Dr. Sabahaddin Kılıç²

¹*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

²*Siirt Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Suprakondiler humerus kırıkları çocuklarda izlenen en sık dirsek kırıklarıdır. Deplese olmuş ekstansiyon tipi dirsek kırıklarının (Gartland tip 3) standart tedavisi, kapalı redüksiyon ve K teli ile perkutanöz fiksasyondur. Perkutan pinlemede, K tellerinin lateral veya medial-lateral (çapraz) uygulanması da tartışmalıdır. Medial-lateral girişli K teli uygulamaları stabiliteyi biyomekanik olarak artırırken, medial uygulanan K teli iatrojenik ulnar sinir hasarı oluşturabilir. Sadece lateral uygulanan K teli biyomekanik olarak daha az stabilite oluştururken, iatrojenik ulnar sinir hasarından korur. Çalışmamızda; Gartland tip 3 suprakondiler humerus kırıklarında perkutan K teli uygulamalarında lateral ve medial - lateral K teli uygulanan hastalarda stabiliteyi ve komplikasyonları araştırmayı amaçladık. **Yöntem:** Şubat 2017 – Kasım 2020 tarihleri arasında, Gartland Tip 3 suprakondiler humerus kırığı tanısı ile kliniğimizde, Kirschner teli (K-teli) ile opere olmuş 81 pediatrik hastanın (2-16 yaş) verileri retrospektif olarak incelendi. Cerrahi sonrası kırık redüksiyonunun devamı ve komplikasyonları değerlendirmek için hastalar yapılan cerrahi tipine göre iki gruba ayrıldı; lateral K teli fiksasyonu (n=31) ve medial-lateral K teli fiksasyonu (n=50) uygulanan hastaların yaş, cinsiyet, boy ve kilo gibi demografik verilerini değerlendirildi. Hastaların ayrıca kullanılan K tellerinin sayısı, pre-operatif, post-operatif ve son takip radyografilerini değerlendirildi ve kaynama süreleri not edildi. Koronal alignmentı değerlendirmek amacı ile Baumann açısını, sagittal alignmentı değerlendirmek için ise de Kapitellohumeral açıyı değerlendirmeye aldık. **Bulgular:** Lateral K teli uygulanan hastalarda ve medial-lateral K teli uygulanan hastalarda erken ve geç dönemde Baumann açısının değeri istatistiksel açıdan birbirinden anlamlı derece farklı değildi. Lateral K teli uygulanan ve medial-lateral K teli uygulanan hastalarda erken ve geç dönemde kapitellohumeral açının değeri istatistiksel açıdan birbirinden anlamlı derece farklı değildi. Tüm hastalarda kaynama süresi ortalama 29,35 gündü. İyileşme süreleri açısından iki teknik (lateral vs medial - lateral) arasında anlamlı bir istatistiksel fark izlenmedi. Kullanılan K teli sayısı ile Baumann açısı ve Kapitellohumeral açıları arasında anlamlı bir ilişki yoktu. Kullanılan K teli sayısı ile kaynama süreleri arasında anlamlı bir istatistiksel ilişkili bulunamadı. Her hastada bir komplikasyon olmak üzere 5 hastada cerrahi komplikasyon görüldü: 3 hastada antibiyotik kullanımını gerektiren pin dibi enfeksiyonu ve 2 hastada ulnar sinir nöropraksisi izlendi. Ulnar sinir nöropraksisi izlenen hastalar medial-lateral K teli uygulanan gruptaydı. **Sonuç:** Tamamen deplese olmuş Gartland tip 3 pediatrik suprakondiler humerus kırıklarında K teli uygulamaları standart tedavi yöntemidir. Hastaların kaynama süreleri, koronal ve sagittal alignment takiplerinde anlamlı farklılık izlenmemiştir. Lateral K teli uygulaması klinik olarak medial-lateral uygulama sonuçları benzerdir ve

komplasyonlardan kaçınma ve daha az pin kullanılması amacıyla lateral K teli uygulaması tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Dirsek, Suprakondiler Kırık, Alignment, Perkütan Pinleme

Comparison of Percutaneous Lateral and Medial-Lateral Pin Fixation in Pediatric Supracondylar Humerus Fractures

Abstract

Introduction: Supracondylar humerus fractures are the most common elbow fractures in children. The standard treatment for displaced extension type elbow fractures (Gartland type 3) is closed reduction and percutaneous fixation with a K-wire. The lateral or medial-lateral (cross) application of K wires is also controversial in percutaneous pinning. While medial-lateral entry K-wire applications increase stability biomechanically, medial-applied K-wires may cause iatrogenic ulnar nerve damage. K-wire applied only laterally creates less biomechanical stability and protects from iatrogenic ulnar nerve damage. In this study; It was aimed to investigate the stability and complications in Gartland type 3 supracondylar humerus fractures in patients who underwent percutaneous K-wire applications with lateral and medial-lateral K-wires. **Method:** The data of 81 pediatric patients (2-16 years old) who were operated with a Kirschner wire (K-wire) in our clinic with the diagnosis of Gartland Type 3 supracondylar humerus fracture between February 2017 and November 2020 were analyzed retrospectively. Patients were divided into two groups according to the type of surgery performed in order to evaluate the continuation of fracture reduction and complications after surgery; demographic data such as age, gender, height and weight of patients who underwent lateral K-wire fixation (n=31) and medial-lateral K-wire fixation (n=50) were evaluated. The number of K wires used, pre-operative, post-operative and final follow-up radiographs of the patients were also evaluated, and union times were noted. We used the Baumann angle to evaluate the coronal alignment and the Capitellohumeral angle to evaluate the sagittal alignment. **Results:** The Baumann angle values were not statistically significantly different from each other in the early and late periods in patients with lateral K-wire and medial-lateral K-wire applied. The values of the capitellohumeral angle in the early and late periods were not statistically different from each other in patients with lateral K wire and medial-lateral K wire. The mean time to union was 29.35 days in all patients. There was no statistically significant difference between the two methods (lateral vs medial-lateral) in terms of healing times. There was no significant relationship between the number of K wires used and the Baumann angle and Capitellohumeral angles. No statistically significant correlation was found between the number of K wires used and the union times. Surgical complications were seen in 5 patients, one complication in each patient: pin site infection requiring antibiotic use in 3 patients and ulnar nerve neuropraxia in 2 patients. Patients with ulnar nerve neuropraxia were in the medial-lateral K-wire group. **Conclusion:** K-wire applications are the standard treatment for completely displaced Gartland type 3 pediatric supracondylar humerus fractures. No significant difference was observed in the union times, coronal and sagittal alignment follow-ups of the patients. Lateral K-wire application results in clinically similar medial-lateral application and lateral K-wire application may be preferred in order to avoid complications and use less pins.

Keywords: Supracondylar Fractures, Percutaneous Pinning, Children

Presentation ID/Sunum No= 19**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-4192-6638***Pediyatrik Hastalarda Akut Apendisit ve Apendiksin Lenfoid Hiperplazisinin Ayrımında İşlevsel Sonografik Bulgular****Uzman Dr. Erdem Fatihoglu¹, Dr. Öğretim Üyesi Sonay Aydın¹***¹Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji ABD***Özet**

Amaç: Akut apandisit çocuk acil servisine başvuruların %11,4'ünü oluşturmakta olup hastaların opere olması gereken bir durumdur. Lenfoid hiperplazi ise inflamasyona sekonder olan klinik durum olduğundan inflamasyon azaldıktan sonra operasyon olmadan gerileyebilmektedir. Bu iki klinik durum sıklıkla karışabilmektedir. Opere olan hastalarda birçok komplikasyon gelişebileceğinden iki tanının ayrımı önem taşımaktadır. Bu çalışmamızda pediyatrik hasta grubunda ultrason kriterlerini kullanarak iki tanının ayrımını yapmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Hastane medikal arşivi üzerinden akut apandisit öntanısı ile opere olan 0-18 yaş arası hastaların ultrason (USG) raporları ve görüntüleri retrospektif olarak yeniden değerlendirildi. Lenfoid hiperplazi ve akut apandisit tanısı olarak hastalar iki gruba ayrıldı. Lamina propria kalınlığı, periapendiküler ekojenite artışı, mural hiperemi, periçekal lenf nodu ve koleksiyon varlığı değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya 9 ay-17 yaş arası toplamda 222 hasta dahil edilmiştir. Lenfoid hiperplazi grubuna 100 hasta dahil iken akut apandisit grubunda 122 hasta dahildi. Her iki grubu ayırmada lamina propria kalınlığı 0.9 mm kestirim değeri için, %88 duyarlılık ve %85 özgüllüğe sahiptir. Periapendiküler ekojenite artışı, koleksiyon ve mural hiperemi akut apandisiti gösteren bulgular iken periçekal lenf nodu varlığı anlamlı bulgu olarak izlenmedi ($p<0,01$). Sonuç: Pediyatrik hasta grubunda apendiksin lenfoid hiperplazisi ile akut apandisit ayrımı açısından en önemli kriter erişkinlerdeki gibi lamina propria kalınlığı ölçümüdür.

Anahtar Kelimeler: Akut Apendisit, Çocuk, Lenfoid Hiperplazi, Ultrason.

Presentation ID/Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1273-631X

Periampüller Bölge Tümörleri

Uzman Dr. Mehmet Emin Gürbüz¹, Doç.Dr. Dursun Özgür Karakaş¹

*¹İstanbul Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi,
Genel Cerrahi Servisi, Şişli, İstanbul*

Özet

Amaç: Periampüller bölge tümörleri (PABT); majör duodenal papilladan 2 cm mesafede görülen, ampulla vateri (AV), distal koledok (DK), duodenum 2. Kısım (DII) veya pankreas başından kaynaklanan cerrahi tedavisi pankreatikoduodenektomi olan tümörlerdir. Çalışmamızın amacı pankreas başı dışındaki PABT nedeni ile pankreatikoduodenektomi yapılan hastaların geriye dönük değerlendirilmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Ocak 1987- Aralık 1995 yılları arasında pankreas başı dışında opere edilen PABT hastaların dosyaları geriye dönük değerlendirildi. Hastaların yaş, cinsiyet, tümör yerleşimi, şikâyet ve bulgular, laboratuvar (kolestaz enzimleri), görüntüleme sonuçları, ameliyat şekli, komplikasyon, postoperatif patoloji ve sağkalımı incelendi. PABT ile ilgili istatistiksel sonuçlar elde edildi. **Bulgular:** 48 PABT hastasından opere olan 22 (%45,8) hasta çalışmaya dâhil edildi. Yaş ortalaması 52,36 yıl (29-68 yıl), erkek kadın oranı ise 1:3,4 (17/5) olarak saptandı. Hastaların %68,2 (n:15)'inde AV, %22,8 (n:5)'inde DK, %9 (n:2)'unda DII gözlemlendi. En sık %90,9 (n:20) ile sarılık şikâyeti gözlenirken, hastaların %36,3 (n:8)'inde kaşıntı, %31,8 (n:7)'de kilo kaybı şikâyeti mevcuttur. Hastaların %63,6 sında bilirubin değeri >10 mg/dl saptanırken, %40,9'unda alkalin fosfataz >500 U/L saptandı. Hastaların %31,8'inde (7/22) USG de tümör gözlenirken, BT çekilen hastaların ise %69,2'sinde (9/13) tümör gözlemlendi. Hastaların %86,3'üne klasik pankreatikoduodenektomi uygulanırken kalanına pilor koruyucu pankreatikoduodenektomi uygulandı. Postoperatif patolojilerin tamamı adenokarsinom olarak raporlandı. En sık komplikasyon olarak %18,2 ile yara yeri enfeksiyonu gözlemlendi. Operasyona bağlı mortalite %18,2 (n:4) olmak üzere toplam mortalite %54,5 (n:12), ortalama yaşam süresi ise 23,1 ay (1,5-60 ay) olarak saptandı. **Sonuç:** PABT nadir olmasına karşın ciddi tümörlerdir. Erkek cinsiyet ve >50 yaş önemli risk faktörüdür. En sık ampulla vateride gözlenen ve en sık sarılık ile başvuran hastalarda tanı ve rezektabilitenin değerlendirilmesinde BT daha etkilidir. Cerrahi tedavisi pankreatikoduodenektomi olsa da, tümörün kaynağı sağ kalım açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Periampüller Bölge, Tümör, Pankreatikoduodenektomi, Sağkalım

Periampullary Tumors

Abstract

Background: Periampullary tumors (PAT) which seen 2 cm distance from the major duodenal papilla, which occurred from ampulla of vater (AV), distal common bile duct (DCD), 2nd part of duodenum (DII) or pancreatic head, and treated with pancreaticoduodenectomy (PD). The aim of our study is evaluating the PD patients for PAT except pancreatic head retrospectively. **Methods:** From

January 1987 to December 1995 the patients who operated for PAT evaluated retrospectively. Patients' age, gender, tumor location, complaints, findings, cholestasis markers, imaging results, type of surgery, complication, postoperative pathology and survival were evaluated. Results: From the 48 patients, 22 (45,8%) of the operated patients included in the study. The average age was 52,36 years (29-68), and the male to female ratio was 1: 3,4 (17/5). 68,2% (n: 15) of the patients had AV, 22,8% (n: 5) had DCD, and 9% (n: 2) had DII tumors. The most common complaint was jaundice with 90,9% (n: 20), itching with 36,3% (n: 8) and weight loss with 31,8% (n: 7). The bilirubin levels was > 10 mg/dl in 63,6%, alkaline phosphatase was > 500 U/L in 40,9% of the patients. 31,8% (7/22) of the tumor observed in USG, and 69,2% (9/13) in CT. Pyloric saving PD performed only 13,7% of the patients. All pathologies reported as adenocarcinoma. Wound infection was the most common complication with 18,2%. Operation-related mortality was 18,2% (n: 4), total mortality was 54,5% (n: 12), and average life expectancy was 23,1 months (1,5-60 months). Conclusions: PAT is a rare, but serious tumors. Tumors originated commonly from AV, and CT is the most effective imaging for diagnosing and evaluating of resectability in PAT. PD with or without pyloric saving is the surgical treatment of PAT, although the source of the tumor is important for survival.

Keywords: Periapillary Region, Tumor, Pancreaticoduodenectomy, Survival

Presentation ID/Sunum No= 162**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Periton Diyalizi Hastalarında Serum Albümin Değerlerinin Rezidüel Renal Fonksiyon Kaybı Riski Üzerine Etkisi; Retrospektif Çalışma

Uzman Dr. Tamer Arıkan¹

¹SBÜ Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Tamer Arıkan

Özet

Giriş/Amaç: Periton diyalizi (PD), kronik böbrek yetmezliği (KBY) olan hastalarda replasman tedavileri arasında, önemli bir yere sahiptir. Rezidüel renal fonksiyon (RRF), birçok çalışmada diyaliz hastalarında sağ kalımın bağımsız bir belirleyicisi olarak gösterilmektedir. Bu çalışmada serum albümin düzeyinin, RRF kaybı riski üzerine etkisini incelemeyi amaçladık. Gereç /Yöntem: Kayseri Şehir Hastanesi periton diyalizi polikliniğinde, Ocak 2009 -Aralık 2017 tarihleri arasında PD tedavisi başlanan, 18 yaş üstü ve 70 yaş altı 211 hastanın başlangıç bazal verileri retrospektif olarak tarandı. Analitik olarak Cox orantısız hazard modelleri kullanıldı. Bulgular: Hastaların ortalama (SD) yaşı 46.9 (8.6) ve %48.8'i erkekti. Düzeltilmemiş Cox modelinde, bazal sayısal değişken olarak albüminin, 1 gr/dl artışının RRF kaybı riskinde %50 azalma ile birlikte olduğu bulundu (p=0.007). Tamamen düzeltilmiş modelde etkide zayıflama gözlenmekle beraber RRF kaybı riskindeki azalmanın sebat ettiği saptandı. Albumin medyan değerine göre kategorize edilip analiz tekrarlandığında, tam düzeltilmiş modelde HR 0.56 (%95 GA, 0.33-0.95) olarak bulundu. Kaplan-Meier ile sağ kalım grafikleri çizdirildi ve log-rank testine göre de serum albümini yüksek olan hastalarda RRF kaybı ihtimali, albümini düşük olan hastalara göre anlamlı olarak az olduğu görüldü (log-rank, p=0.0015) Sonuç: PD hastalarında, başlangıç yüksek albümin değerlerine sahip olmak, daha az RRF kaybı riski ile ilişkili bulunmuştur. Başlangıç albümin değerinin, RRF kaybı riskini belirlemede katkısı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Periton Diyalizi, Albumin, Rezidüel Renal Fonksiyon

The Effect of Serum Albumin Levels On the Risk of Loss of Residual Renal Function in Peritoneal Dialysis Patients; a Retrospective Study**Abstract**

Aim. Peritoneal dialysis (PD) is a vital modality among renal replacement therapies in patients with end-stage renal disease. Residual renal function (RRF) has been shown in many studies as an independent predictor of survival in dialysis patients. In this study, we aimed to examine the effect of serum albumin level on the risk of RRF loss. Materials/Methods. Baseline data were reviewed retrospectively in 211 patients over the age of 18 and under 70. They were commenced PD between January 2009 and December 2017 in the peritoneal dialysis outpatient clinic of Kayseri City Hospital. Cox proportional hazard models were used for analysis. Results. The mean (SD) age was 46.9 (8.6),

48.8% were male. In the unadjusted Cox model, each one g/dl increase in albumin, as a continuous variable, was found to be associated with a 50% reduction in the risk of RRF loss ($p=0.007$). Although a weakening of the effect was observed in the fully adjusted model, the risk reduction in RRF loss persisted. When the albumin was categorized according to the median value, the analysis showed that the HR in the fully corrected model was 0.56 (95% CI, 0.33-0.95). Survival analysis was carried out with Kaplan-Meier and the log-rank test, showing that the risk of RRF loss in patients with high serum albumin was found to be significantly lower than in patients with low albumin (log-rank, $p=0.0015$). Conclusion. PD patients having higher baseline albumin values were associated with a lower risk of RRF loss. The initial albumin value may contribute to determining the risk of RRF loss.

Keywords: Peritoneal Dialysis, Albumin, Residual Renal Function

Presentation ID/Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5549-3744>

Perkütan Sol Atriyal Apendiks Kapama Uygulanan Atriyal Fibrilasyon Hastalarında Üç Yıllık Takip Sonuçları, Tek Merkez Deneyimi

Uzm. Dr. Ali Kemal Çabuk¹, Uzman Dr. Gizem Çabuk¹

¹Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Oral antikoagülanlar (OAK), atriyal fibrilasyonu olan hastalarda tromboembolik olay riskini azaltmak için tercih edilen tedavidir. Bununla birlikte uzun süreli OAK kullanamayan (bir kontrendikasyon sebebiyle) ve OAK kullanmasına rağmen majör kanama veya tekrarlayan tromboembolik olay geçiren hastalar perkütan sol atriyal apendiks kapamaya uygundurlar. Biz, bu çalışmada, merkezimizde son üç yıl içinde bu prosedür uygulanmış hastaların verisini sunuyoruz. **Gereç ve Yöntem:** Tepecik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Kateter Laboratuvarında Amulet™ cihazı kullanılarak sol atriyal apendiks kapama yapılmış 29 vakayı retrospektif olarak analiz ettik. **Endikasyonlar;** OAK tedavisi altında majör gastrointestinal kanama (n=10), intrakraniyal hemoraji (n=12) ve iskemik serebrovasküler olaydı (n=7). **Prosedür başarıları/komplikasyon oranı ve takipte gelişen majör serebrovasküler olay açısından analiz yapıldı.** **Bulgular:** Hastaların ortalama yaşı 75.75 (+ 8.76) iken %65'i (n=19) kadın hastaydı. CHA2DS2-VASc ve HAS-BLED skorları sırasıyla ortalama 4.79 (+ 1.63) ve 3.03 (+ 1.23) olarak hesaplandı. **Prosedür başarıları %100 iken, sadece 1 hastada bir ay sonraki kontrolünde cihaz üzerinde trombüs izlendi; bu da intravenöz heparin tedavisi ile tamamen kayboldu.** **Takipte 6 hasta yaşamını yitirdi, ancak bunlardan sadece 1 tanesinin (%0.3) ölüm nedeni majör serebrovasküler olaydı (intrakraniyal hemoraji).** **3 yıllık takipte hiçbir hastada iskemik serebrovasküler olay yaşanmadı.** **Sonuç:** Perkütan sol atriyal apendiks kapama işlemi, dikkatlice seçilen hastalarda, yüksek prosedür başarıları ve düşük komplikasyon oranları ile geçerli bir tedavi seçeneğidir. **Anahtar Kelimeler:** Sol Atriyal Apendiks Kapama, Perkütan, Atriyal Fibrilasyon, Oral Antikoagülan

Three Years Follow-Up Results of Percutaneous Left Atrial Appendix Closure in Patients With Atrial Fibrillation, a Single Center Experience

Abstract

Purpose: Oral anticoagulants (OAC) are the preferred treatment options of patients with atrial fibrillation in order to diminish the risk of thromboembolic events. However, patients who are unable to use an OAC for a long time (because of a contraindication) and patients who experienced major bleeding or recurrent thromboembolic events inspite of taking an OAC are good candidates of percutaneous LAA (left atrial appendix) closure. Here we present our center's experience of such cases undergone this procedure in three-years time period. **Methods:** We retrospectively analyzed 29 percutaneous LAA occlusion procedure using Amulet™ occluder device in Cardiac Catheter Laboratory of Tepecik Training and Research Hospital. **Endications** were major gastrointestinal bleeding (n=10), intracranial

hemorrhage (n=12) and ischemic cerebrovascular event (n=7) under OAC therapy. We analyzed procedure success/complication rates and also major cerebrovascular events in follow-up period. Results: Mean age of study population was 75.75 (+ 8.76) and 65% (n=19) of patients were female. Mean CHA₂DS₂-VAsc and HAS-BLED scores of patients were 4.79 (+ 1.63) and 3.03 (+ 1.23) respectively. Success rate of procedures was 100% and only in one case we observed trombus on device after 1 month which resolved with intravenous heparin therapy. Six patients died during follow up; but only one of them (0.3%) died because of a major cerebrovascular event (intracranial hemorrhage). We did not observe any ischemic cerebrovascular event in three years follow-up. Conclusion: Percutaneous LAA closure is a viable option in carefully selected patients with a high success rate and acceptable complication rates.

Keywords: Left Atrial Appendix Closure, Percutaneous, Atrial Fibrillation, Oral Anticoagulant

Presentation ID/Sunum No= 66**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-6386-9991***Perrault Sendromlu Hastada Saptanan Over Yolk Sak Tümörü: Nadir Bir Olgu Sunumu.**

Uzman Dr. Şener Gezer¹, Dr. Öğretim Üyesi Özlem Erten¹
¹*Sağlık Bakanlığı Kütahya Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği*

Özet

Amaç: Nadir bir overyan yolk sak tümürlü olgunun tartışılması. **Vaka sunumu:** 38 yaşında ,nulligravid hasta acil servise nefes darlığı ve karın şişliği şikayeti ile başvurdu. Hasta işitme engelli olduğu için mensturasyon anamnezi alınamadı. Fizik muayenede tüm batını dolduran kitle ve abdominal distansiyon tespit edildi. Vajinal muayenede dış genitalya ve vajen doğal, serviks atrofikti. Yapılan abdominal ultrasonografi ve bilgisayarlı tomografi incelemesinde batını dolduran ve sol diaphragmayı sağa ve yukarı doğru deplase eden dev tümöral kitle tespit edildi. Hastanın preoperatif kan tetkiklerinde FSH: 34, LH: 15, AFP: 21123, HCG: 311 ve Ca-125: 61 olarak saptandı. Acil operasyon kararı verilen hastada gözlemlenilen sol over kaynaklı tüm batını dolduran 50 cm çapında kitle saptandı, sol ooforektomi yapılarak frozen incelemeye gönderildi. Sağ over streak gonad şeklindeydi. Frozen sonucu malign gelmesi üzerine TAH-BSO ve pelvik-paraaortik lenfadenektomi ve omentektomi yapılarak evreleme cerrahisi tamamlandı. Postoperatif seyrinde problem olmayan hastanın kesin patoloji sonucunda overe sınırlı, kapsül invazyonu olmayan yolk sak tümör tespit edildi. Lenfovasküler ve perinöral invazyon negatifti. İmmünohistokimyasal boyamada AFP, Glypican-3 ve Heppar-1 pozitif, HCG ve Ca-125 negatif saptandı. Adjuvan tedavi olarak BEP kemoterapi alması kararlaştırılan hasta 1. Kür kemoterapinin ardından gelişen derin ven trombozu ve bağlı komplikasyonlar sonucu postoperatif 3. ayda ex oldu. Hastadan alınan karyotip analizi sonucu 46 XX olarak rapor edildi ancak Perrault sendromu tanısı için istenen genom analizi tamamlanamadı. **Tartışma:** Over yolk sak tümörleri malign germ hücreli tümörlerin %14-20' sini oluşturur ve çoğunluğu 20 yaş altında gözükür. Perrault Sendromu saf gonadal disgenezi (46 XX) ve sensorinöral işitme kaybına neden olan otozomal resesif bir bozukluktur. Gonadlar genelde çizgi şeklindedir, overyen yetmezliğin derecesine bağlı olarak primer yada sekonder amenore görülebilir. Perrault Sendromu mutasyona uğrayan gene göre 5 alt gruba ayrılmıştır (HSD17B4, HARS2, CLPP, LARS2, C10orf2). Bizim bilgilerimize göre bu hasta Perrault sendromu ile ilişkili literatürde tanımlanmış ilk over germ hücreli tümördür.

Anahtar Kelimeler: Perrault Sendromu, Yolk Sak Tümör, Streak Gonad

Ovarian Yolk Sac Tumor in a Patient With Perrault Syndrome: A Rare Case Report.**Abstract**

Objective: To discuss a rare ovarian yolk sac tumor case. **Case report:** Nulligravid, 38 years old patient was admitted to the emergency department complaining of shortness of breath and abdominal

swelling. Because the patient has hearing loss, a history of menstruation could not be obtained. A physical examination revealed abdominal distension and a mass that filled the entire abdomen. On vaginal examination, the external genitalia and vagina were natural, and the cervix was atrophic. Abdominal ultrasonography and computed tomography showed a giant tumoral mass filling the abdomen and displacing the left diaphragm to the right and upper. Preoperative blood tests showed elevated FSH: 34, LH: 15, AFP: 21123, HCG: 311, and Ca-125: 61, levels respectively. In the patient who decided to have an emergency operation, a mass with a diameter of 50 cm was detected, filling the entire abdomen caused by the left ovary, a left oophorectomy was performed and sent for frozen examination. The right over was streak gonad-shaped. After the malignant result of the frozen section, staging surgery was completed by performing Tah-BSO and pelvic-paraaortic lymphadenectomy and omentectomy. The postoperative course was not problematic. The final pathology result was reported as a yolk sac tumor limited to the ovary, without capsule invasion. Lymphovascular and perineural invasion were negative. Immunohistochemical staining showed AFP, Glypican-3, and Heppar-1 positive, HCG and Ca-125 negative. He was ordered to undergo adjuvant BEP chemotherapy. As a result of deep venous thrombosis and associated complications that develop after chemotherapy, the patient died on postoperative 3'th month. Karyotype analysis was reported as 46 XX, but the genome analysis requested for the diagnosis of Perrault syndrome was not completed. Discussion: Ovarian yolk sac tumors account for 14-20% of malignant germ cell tumors, and the majority occur under the age of 20. Perrault syndrome is an autosomal recessive disorder that causes pure gonadal dysgenesis (46 XX) and sensorineural hearing loss. Gonads are usually in streak shape. Depending on the degree of ovarian insufficiency primary or secondary amenorrhea may occur. Perrault syndrome is divided into 5 subgroups according to the mutated gene (HS17B4, HARS2, CLPP, LARS2, C10orf2). According to our knowledge, this patient is the first ovarian germ cell tumor identified in the literature associated with Perrault syndrome.

Keywords: Perrault Syndrome, Yolk Sac Tumor, Streak Gonad

Presentation ID/Sunum No= 192**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Pilonidal Sinus Tedavisinde Mikro Sinusektomi Uygulamasının Tedavi Etkinliği ve Avantajlarının Değerlendirmesi

Uzman Dr. Berkay Demir¹ , Uzman Dr. Muhammed Doğangün²

¹Malatya Darende Hulusi Efendi Devlet Hastanesi

²Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Pilonidal sinüs, özellikle genç hastalarda sıklıkla görülen perianal bölge hastalıklarındır. Vücutta en sık sakrokoksigeal alanda intergluteal sulkusta gözlenir. Tedavide cerrahi prosedürler altın standart olarak kabul görmektedir. Ameliyathane şartlarında genellikle spinal anestezi altında yapılan primer eksizyon, fasyokutanöz flep ve açık bırakma tekniklerin postoperatif dönemde uzun iyileşme süreçleri, aktif yaşam dinamikleri olan hastaları zorlamaktadır. Biz de çalışmamızda, hastalara yatış ve ameliyathane şartları gerekmeden, kısa derlenme süresi ile poliklinik şartlarında lokal anestezi altında mikro sinusektomi uygulayarak tedavi başarısını, etkinliğini ve avantajlarını değerlendirmeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza Ocak 2018-Haziran 2019 tarihleri arasında genel cerrahi polikliniğinde pilonidal sinüs tanısı alan ve cerrahi tedavi endikasyonu koyulan 34 hasta dahil edildi. Hastaların demografik verilerini, nüks oranlarını, girişim sonrası oluşan komplikasyonları, yaşam konforu ve normal günlük aktivite kısıtlanmalarını değerlendirdik. **Bulgular:** Çalışmamıza dahil edilen 34 hastanın; 30'u erkek cinsiyet, yaş dağılımı 18 ile 34 arasında ve ortalama yaş 24 idi. İşlem sonrası ilk haftada, 6 hastada kontrol muayenesinde cilt altı seroma izlendi. 2 hastada sütür hattında kanama ve 4 hastada yara yerinde enfeksiyon görüldü. Enfekte hastaların yara yerleri sekonder iyileşmeye bırakıldı. 6 hastanın uzun dönem takiplerinde nüks tespit edildi. İşlem sonrası 3. günden sonra, hastaların hiçbiri yara yerinde yaşam konforunu azaltan ağrı veya günlük aktiviteye engel olacak hareket kısıtlılığı tarifilemedi. **Sonuç:** Pilonidal sinüs hastalarında mikro sinusektomi, seçilmiş hastalarda etkin bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Çalışmaya dahil edilen hastaların işlem sonrası yatış gerektirmeden aynı gün içerisinde taburcu edilmesi, ameliyathane şartlarında anestezi almaması hastaların operasyon sonrası dönemde yüksek hayat konforu sağlamakta ve günlük hayata dönüş sürecini hızlı ve kolay bir hale getirmektedir. Lokal anestezi ile mikro sinusektomi uygulamasının hastaların tedavisindeki etkinliğinin klasik cerrahi prosedürler ile kıyaslanmasında çok merkezli ve geniş hasta sayılı çalışmalar planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Kist, Sinusektomi, Lokal Anestezi

Presentation ID/Sunum No= 7**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

**Pilonidal Sinüs Tedavisinde Uygulanan Farklı Cerrahi Yöntemlerin Karşılaştırılması;
Retrospektif Çalışma**

**Uzman Dr. Erman Sobutay¹, Doç.Dr. Birol Ağca², Uzman Dr. Güray Duman³,
Doç.Dr. Uğur Kesici⁴**

¹Amerikan Hospital, Department of General Surgery

²Health Science University, Fatih Sultan Mehmet, Training and Reseach Hospital,
Department of General Surgery

³Health Science University Okmeydani, Training and Reseach Hospital,
Department of General Surgery, Istanbul

⁴Health Science University, Sultan II. Abdulhamid Han, Training and Reseach Hospital,
Department of General Surgery, Istanbul

*Corresponding author: Uğur Kesici

Özet

Giriş: Pilonidal sinüs hastalığı (PD) intergluteal sulcusu tutan kronik inflamatuvar bir hastalık olarak tanımlanmaktadır. PD en sık 15-24 yaş arasında görülür. 25 yaşından sonra görülme sıklığı azalır ve 45 yaşından sonra ise çok nadir görülür. Materyal ve Metod: Bu çalışmada kronik pilonidal sinüs tanısı ile cerrahi uygulanan Body mass index≤30 olan 80 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastalara 3 farklı cerrahi uygulama yapıldığı görüldü. Hastalar uygulanan cerrahi işleme göre 3 gruba ayrıldı. Group 1 (n=28): Eksizyon+Karydakıs, Group 2 (n=28): Eksizyon+Limberg flep, Group 3 (n=24): Eksizyon+primer kapama. Hastaların demografik verileri, anamnez bilgileri ameliyat süreleri ve ameliyat sonrası komplikasyon, postoperatif nüks olup olmadığı kaydedildi. Ameliyatla ilgili olarak; yapılan ameliyat tekniği, ameliyatın süresi, uygulanan anestezi, çıkarılan doku hacmi kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların 16'sı kadın, 64'ü ise erkekti. Limberg flep prosedürü uygulanan gruptaki ortalama ameliyat süresi diğer iki gruba göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha uzun bulundu. (p<0.001). Gruplar arası incelemede primer grubunda çıkarılan doku hacmi diğer iki gruba göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde az bulundu (p<0,001). Limberg grubunda ise çıkarılan doku hacmi Karydakıs grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulundu (p=0.02). Gruplar arası nüks açısından istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi (p=0.369). Sonuç: PD intergluteal sulcusun yaygın görülen kronik inflamatuvar bir hastalığı olup, çeşitli tedavi seçenekleri bulunmaktadır. Ancak tedavi konusunda tam bir konsensus sağlanamamıştır. Literatürdeki çalışmalarda natal kleftin lateralize edildiği cerrahi seçeneklerin ön plana çıktığı görülmektedir. Literatürde gerçek nüks oranları için 5 yıllık takip süresinin yeterli olduğu bildirilmektedir. Çalışmamızda Karyadakis, Limberg flep ve primer kapama teknikleri karşılaştırıldı ve nüks açısından anlamlı fark tespit edilmedi. Ancak postoperatif takip süresinin kısa olması ve hasta sayısının sınırlı olması dikkate alındığında daha geniş hasta sayısı ve uzun süreli takip sonuçlarına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir. Çalışmamızda ameliyat süresi açısından Lİmberg flep uygulamasının anlamlı düzeyde uzun olduğu ve çıkarılan doku hacminin diğer gruplara göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs, Karyadakis, Limberg Flep, Cerrahi, Nüks

Presentation ID/Sunum No= 163**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-6437-0903***Post COVID-19 Egzersiz Stress Test****Uzman Dr. Şahbender Koç¹, Uzman Dr. Veciha Özlem Bozkaya¹,
Uzman Dr. Filiz Koç¹***¹SBÜ.Ankara Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi***Özet**

Amaç Covid-19 geçirmiş hastalarda atipik göğüs ağrısı ,çabuk yorulma,çarpıntı şikayetleri görülebilmektedir. Bu çalışmada ,bu şikayetlerin açıklanması hipoteziyle, hastalığı hafif geçirmiş covid-19 hastalarında egzersiz stress test (EST) parametrelerinin, değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Metod Yukardaki şikayetlerden en az biri ile olan, ideal fiziksel aktivite öyküsü olan , bilinen sistemik hastalığı olmayan, ,30-50 yaş arası ,son 3-9 ay öncesi covid-19 hafif geçirenler , covid grubu (n:80, E/K:40/40) olarak alındı., Covid-19 geçirmemiş olanlar ise kontrol (n:80, E/K:40/40) grubu olmak üzere toplam 160 kişi alındı. EST sırasında,başlangıç kalp hızı (KH1):atım/dk),sistolik ve diastolik kan basıncı(mmHg) (SKB1, DKB1), maximum kan basınçları (SKBmax, DKBmax), kan basıncı değişimleri (Δ SKB, Δ DKB) kaydedildi.EST parametreleri Duke skoru, egzersiz süresi(dk),ST değişimi(mm), efor kapasitesi(Mets),ulaşılın maximum(UM) kalp hızı(% atım/dk), gidilen mesafe(m), maximum oksijen tüketim miktarı (VO₂max: ml/kg/dk), Rate Pressure Product (RPPmmHg/dk) ve Heart rate recovery1 (HRR1:atım/dk) parametreleri kullanıldı. Bulgular Kovid grubunda başlangıç KH1 ,SKB1 , DKB1 ,SKBmax , DKBmax Δ SKB, Δ DKB ,VO₂max, RPP daha fazla , gidilen mesafe ve HRR1 daha az saptandı.Duke skoru, Egzersiz süresi(dk) ,ST değişimi(mm),Efor kapasitesi(Mets) bakımından her ikigrup arasında farklılık yoktu. Sonuç Covid-19 grubunda efor kapasitelerinin kontrol grubu ile benzer olması fakat kalp hızı ve kan basıncı, RPP ,HRR1 değişimlerinde farklılık olması otonom sistem etkileniminin sürüyor olabileceğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler:Covid-19,egzersiz Stress Test

Post COVID-19 Exercise Stress Test**Abstract**

Background Atypical chest pain, fatigue, and palpitations can be seen in patients who have had COVID-19. In this study, with the hypothesis of explaining these complaints, we aimed to evaluate the exercise stress test (EST) parameters in COVID-19 patients with mild disease. Material and MethodsThose who have at least one of the above complaints, have an ideal physical activity, have no known systemic disease, between the ages of 30–50 years, who had mild COVID-19 in the last 3–9 months, were taken as the COVID-19 group (n = 80, M/F: 40/40). A total of 160 patients were included, of which 80 patients (M/F: 40/40) who did not have COVID-19 were the control group. During the EST,

baseline heart rate (HR1), beats/min, systolic and diastolic blood pressure (mmHg) (SKB1, DKB1), maximum blood pressures (SKBmax, DKBmax), and blood pressure changes (Δ SKB, Δ DKB) were recorded. As EST parameters, Duke score, exercise time (min), ST change (mm), effort capacity (Mets), reached maximum (RM) heart rate (% beats/min), distance walked (m), maximum oxygen consumption amount (VO₂max ml/kg/min), Rate Pressure Product (RPP mmHg/min), and Heart rate recovery 1 (HRR1: beats/min) were used. Results Compared to the control group, in the COVID-19 group, baseline KH1, SKB1, DKB1, SKBmax, DKBmax, Δ SKB, Δ DKB, VO₂max, and RPP were higher, and distance walked and HRR1 were less. There was no difference between the two groups in terms of Duke score, exercise duration (min), ST change (mm), and effort capacity (Mets). Conclusion The fact that the effort capacities in the COVID-19 group were similar to the control group, but there was a difference in the changes in heart rate and blood pressure, RPP, HRR1 suggested that the autonomic system might be affected.

Keywords: Keywords: Covid-19, exercise Stress Test

Presentation ID/Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3687-7934

Posterior Servikal Spinal Enstrümantasyonda Uygulama Güvenliği İçin Pedikül Çapları ve Açılarının Üç Boyutlu Bilgisayarlı Tomografi İle Ölçümleri

Uzman Dr. Ali Börekci¹

¹T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahi Kliniği

*Corresponding author: Ali Börekci

Özet

Servikal pedikül vidalama ile yapılan posterior servikal stabilizasyon güçlü biyomekanik stabiliteye sahiptir. Pedikül yapısının ince olması, omurilik ve vertebral arterin yakın komşuluğu bu bölgede pedikül vidalarının kullanımını zorlaştırmaktadır. Bu çalışmada; C3-C7 vertebra arası pediküllerin genişlikleri, yükseklikleri, pedikül transvers açıları ve pedikül vidalarının maksimum uzunlukları üç boyutlu bilgisayarlı tomografi görüntüleri ile 50 yetişkin hastada değerlendirilerek bir veritabanı elde edildi. Elde edilen sonuçlara göre en küçük ve en büyük pedikül yükseklikleri hem kadınlarda ve hem de erkeklerde sırasıyla C3 ve C7 vertebra aralarında; en küçük ve en büyük pedikül genişlikleri hem kadınlarda ve hem de erkeklerde sırasıyla C3 ve C7 vertebra aralarında; en küçük ve en büyük transvers pedikül açıları değeri hem kadınlarda hem de erkeklerde sırasıyla C7 ve C5 vertebra aralarında elde edildi. Pedikül genişliklerinin, kranio-kaudal pedikül yüksekliklerinin ve maksimum yerleştirilebilecek vida boyutlarının kaudale ilerledikçe artma eğiliminde olduğu; pedikül transvers açılarının ise C3'ten C5 'e doğru artma, C5' ten C7' ye doğru azalma eğiliminde olduğu gözlemlendi. Posterior servikal spinal enstrümantasyonda başarılı bir servikal pedikül vida uygulaması için servikal vertebra aralarının üç boyutlu anatomisinin iyi bilinmesi, iyi şekilde görüntülenerek pedikül morfometrisinin ayrıntılı olarak ortaya konulması gelişebilecek komplikasyonları önlemek açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Servikal Pedikül Vidası, Servikal Pedikül Morfometrisi

Measurement of Pedicle Diameter and Angle With Three-Dimensional Computerized Tomography for Application Safety in Posterior Cervical Spinal Instrumentation

Abstract

Posterior cervical stabilisation with cervical pedicle screws has strong biomechanical stability. It is difficult to use pedicle screws in this region due to the thin pedicle structure and the close proximity of the spinal cord and vertebral artery. In this study, a database was created by evaluating the widths and heights of the pedicles in C3 to C7 vertebrae, transverse angles of the pedicle and maximum lengths of the pedicle screws in 50 adult patients using three-dimensional computed tomography images.

According to the results, the smallest and largest pedicle heights in both women and men were in C3 and C7 vertebrae, respectively; the smallest and largest pedicle widths in both women and men were in C3 and C7 vertebrae, respectively; the smallest and largest values of transverse angles of the pedicle in both women and men were in C7 and C5 vertebrae, respectively. Pedicle widths, craniocaudal pedicle heights and maximum size of screw to be inserted tended to increase toward the caudal, whereas the pedicle transverse angles tended to increase from C3 to C5 and to decrease from C5 to C7. For a successful cervical pedicle screw application in posterior cervical spinal instrumentation, it is of great importance to know the three-dimensional anatomy of the cervical vertebrae and to demonstrate the pedicle morphometry in detail by imaging it well to prevent complications that may develop.

Keywords: Cervical Pedicle Screw, Cervical Pedicle Morphometry

Presentation ID/Sunum No= 171**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-1725-1597***Pregabalin ve Amfetaminin Artırdığı Karbonmonoksit Zehirlenmeleri, 3 Olgu Sunumu****Dr. Öğretim Üyesi Miraç Koç¹**¹*Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi***Corresponding author: Miraç Koç***Özet**

Karbon monoksit (CO), zehirlenmeye bağlı ölümlerin en yaygın nedenlerinden biridir. Yaygın CO kaynakları, motorlu taşıt egzozu, kapalı alanlardaki ısıtıcılar tarafından karbon bileşiklerinin eksik yanması veya yangın durumunda yangın ve duman solunmasıdır. Pregabalin bir çok hastalığın tedavisinde kullanılan GABA analogu ve antikonvülsan bir ilaçtır. Amfetamin tipi uyarıcılar (ATS), özellikle dans kulüpleri ve müzik festivalleri de dahil olmak üzere elektronik dans müziği mekanlarında partiye katılan genç kişiler arasında yaygın olarak kullanılan bir uyuşturucudur. Bu yazımızda pregabalin ve amfetamin türevi uyuşturucu aldıktan sonra araba egzozundan çıkan dumana maruz kalarak karbonmonoksit zehirlenmesi olan üç olguyu sunmayı amaçladık. Olgulardan ikisi normal hayatına devam ederken, bir olgu yatağa ve mekanik ventilatöre bağımlı şekilde yaşamaktadır. Bu şekilde olan zehirlenmeler çok ciddi kliniklerle karşımıza çıkabilir ve sosyal açıdan da önemli sonuçlar doğurabilir.

Anahtar Kelimeler: Karbonmonoksit, Pregabalin, Amfetamin

Carbonmonoxide Poisoning Indicated by Pregabalin and Amphetamine, 3 Case Reports**Abstract**

Carbon monoxide (CO) is one of the most common causes of death from poisoning. Common sources of CO are motor vehicle exhaust, incomplete combustion of carbon compounds by indoor heaters in confined spaces, or inhalation of fire and smoke in the event of a fire. Pregabalin is a GABA analog and anticonvulsant drug used in the treatment of many diseases. Amphetamine-type stimulants (ATS) are a commonly used drug, especially among young people partying at electronic dance music venues, including dance clubs and music festivals. In this article, we aimed to present three cases of carbon monoxide poisoning by exposure to smoke from car exhaust after taking pregabalin and amphetamine-derived drugs. While two of the patients continue their normal lives, one patient is dependent on a bed and mechanical ventilator. Poisoning in this way can present with very serious clinical consequences and can have important social consequences.

Keywords: Carbon Monoxide, Pregabalin, Amphetamine

Presentation ID/Sunum No= 17**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Abdi Sağcan: 0000-0002-1441-3653

Mustafa Zungur: 0000-0003-2908-2778

S.Hamid Moghanchizade: 0000-0002-6652-3790

M.Murat Tümöklü: 0000-0001-5029-1991

Primer Anjiyoplasti Yapılan St Eleve Akut Miyokard İnfarktüsünde Yaşın Erken Dönem Sonuçlara Etkisi

Doç.Dr. Abdi Saęcan¹ , Doç.Dr. Mustafa Zungur¹ , Doç.Dr. M.murat Tümöklü¹ ,
Uzman Dr. S.Hamid Moghanchizade¹
¹Kent Hastanesi

*Corresponding author: Mustafa Zungur

Özet

Amaç: Doğum oranlarının düşmesi ve yaşam beklentisinin artması 65 yaş ve üzeri nüfusun artmasına neden olmuştur. Bu grupta en sık mortalite ve morbidite nedeni kardiyovasküler hastalıklardır. Bu çalışmada ST elevasyonlu akut miyokard infarktüsü ile hastanemize müracaat eden ve primer perkutan koroner anjiyoplasti uygulanan vakalarda yaşın hastane içi seyir üzerine olan etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır. Çalışma Planı: Çalışmaya 365 vaka dahil edildi. 65 yaş üstü 143 hasta Grup 1 ve 65 yaş altı 222 hasta Grup 2 olarak ayrıldı. Demografik, klinik, koroner lezyon ve girişim özellikleri, majör advers kardiyak olaylar, hastane içi ölüm, majör kanama, inme, şok / preşok durumu ve hastanede kalış süreleri karşılaştırıldı. Bulgular: Grup 1'de ortalama yaş: 75.5 ± 8.5, Grup 2'de ortalama yaş :57.5 ± 7.0 olarak saptandı. Major risk faktörlerinden sadece lipid değerleri yaşlı grupta anlamlı olarak yüksek bulundu (% 68 ~% 51, p <0.05). Şok / preşok yaşlı grupta daha fazla görüldü. Yaşlı grubun hastanede kalış süresi daha uzundu (5.5 ± 3.5 ve 2.5 ± 2.5 p <0.05). Hastane içi ölümlere bakıldığında yaşlı grupta daha fazla mortalite saptandı (% 6.2) ve% 3.2 p <0.001). Sonuç: ST elevasyonlu akut miyokard infarktüsü vakalarında primer perkutan koroner anjiyoplasti oldukça güvenli ve kabul edilebilir sonuçlarla uygulanan bir yöntem olmakla birlikte yaşlı hastalar daha genç nüfusla karşılaştırıldığında daha fazla MKOO, hastane içi mortalite oranlarına ve daha uzun yatış sürelerine sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Akut Miyokard İnfarktüsü, Perkutan Koroner Anjiyoplasti ,yaş

The Effect of Age On Early Outcomes of Primary Angioplasty With St Elevation Acute Myocardial Infarction**Abstract**

Background: The decrease in birth rates and the increase in life expectancy have led to an increase in the population aged 65 and over. Cardiovascular diseases are the most common cause of mortality and morbidity in this group. In this study it was aimed to investigate the effects of age on the

in-hospital course of patients with ST-elevation acute myocardial infarction and underwent primary coronary angioplasty. Methods: 365 cases were included in the study. 143 patients over 65 years of age were divided into Group 1 and 222 patients under 65 years of age as Group 2. Demographic, clinical, coronary lesion and procedural characteristics, major adverse cardiac events, in-hospital death, major bleeding, stroke, shock/preshock status and day of hospitalization were compared. Results: Mean age in group 1: 75.5 ± 8.5 in group 2 as mean age: 57.5 ± 7.0 . Among the major risk factors only lipid values were found to be significantly higher in the elderly group (68% ~ 51%, $p < 0.05$). Shock/pre-shock was observed more in the elderly group. The elderly group had a longer hospitalization (5.5 ± 3.5 and 2.5 ± 2.5 $p < 0.05$). Considering the in-hospital deaths it was found more in the elderly group (6.2% and 3.2% $p < 0.001$). Conclusion: Although primary angioplasty is a safe and acceptable method in acute myocardial infarction older patients have higher in-hospital mortality rates and longer hospital stay compared to the younger patients.

Keywords: Acute Myocardial Infarction, Percutaneous Coronary Angioplasty, Age

Presentation ID/Sunum No= 40**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-8659-0691***Pulmoner Tromboemboli İle CRP/Albumin Oranı Arasındaki İlişki****Uzman Dr. Murat Karamanhoğlu¹***¹Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi EAH***Özet**

Amaç: Pulmoner tromboemboli(PTE), ilerlemiş tedavi seçeneklerine rağmen ,kardiyovasküler hastalıklar ve inmeden sonra mortalitesi yüksek ciddi bir klinik durumdur.PTE fizyopatogenezinde inflamasyon önemli faktörlerden biridir. C-reaktif protein(CRP)/albumin oranı(CAO) son zamanlarda sistemik inflamasyon üzerinde prognostik etkisi bilinen yeni bir biyokimyasal belirteçtir. Bu çalışmada yeni bir inflamatuvar belirteç olan CAO ile akut PTE arasındaki ilişkilinin araştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Ocak 2018-Mayıs 2021 tarihleri arasında Atatürk Göğüs hastalıkları ve Göğüs cerrahisi acil servise başvuran ve PTE şüphesiyle çekilen bilgisayarlı tomografi(BT)-pulmoner arter anjiyografi ile PTE tanısı alan ve PTE saptanmayan toplam 353 hasta çalışmaya dahil edildi.Her iki grup biyokimyasal , demografik ve klinik parametreler açısından değerlendirildi.

Bulgular: PTE saptanan grubun %56,4'ü erkek iken ,diğer grupta vakaların %61,3'ü kadınlardan oluşmaktadır. Laboratuvar bulguları olarak CRP, d-dimer, troponin ve CAO, PTE olan grupta istatistiksel olarak anlamlı olarak yüksek saptandı (p<0,001). 1,32'lik eşik değeri (alıcı işlem karakteristiği (ROC) alanı: 0,686, %95 güven aralığı (GA): 0,630-0,742) kullanılarak eğri analizinde %59,3 hassasiyet ve %59,1 özgüllük ile CAO oranı PTE ile ilişkilidir; p <0,001'dir.

Sonuç: İnflamasyonun güçlü göstergesi kabul edilen CAO ,diğer parametlerden bağımsız olarak PTE tanısında kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner tromboemboli,Ateroskleroz,İnflamasyon, C-reaktif protein(CRP),Albumin.

The Relationship Between Pulmonary Thromboemboly and CRP/albumin Ratio**Abstract**

Objective: Pulmonary thromboembolism (PTE) is a serious clinical condition with high mortality after cardiovascular diseases and stroke, despite advanced treatment options. Inflammation is one of the important factors in the physiopathogenesis of PTE. C-reactive protein (CRP)/albumin ratio (CAR) is a new biochemical marker that has recently been known to have a prognostic effect on systemic inflammation. In this study, it was aimed to investigate the relationship between a new inflammatory marker, CAR, and acute PTE. **Gereç ve Yöntem:** Between January 2018 and May 2021, a total of 353 patients who admitted to the Atatürk Thoracic Diseases and Thoracic Surgery emergency department and were diagnosed with PTE by computed tomography (CT)-pulmonary artery angiography performed with the suspicion of PTE and PTE were not detected were included in the study. Both groups were evaluated in terms of biochemical, demographic and clinical parameters. **Results:** While 56.4% of the

group with PTE were men, 61.3% of the cases in the other group were women. As laboratory findings, CRP, d-dimer, troponin and CAR were found to be statistically significantly higher in the group with PTE ($p < 0.001$). Threshold value of 1.32 (using receiver operating characteristic (ROC) area: 0.686, 95% confidence interval (CI): 0.630-0.742) with 59.3% sensitivity and 59.1% specificity in curve analysis, CAR ratio with PTE are related; p is < 0.001 . Conclusion: CAR, which is considered a strong indicator of inflammation, can be used in the diagnosis of PTE independently of other parameters.

Keywords: *Keywords:* Pulmonary Thromboembolism, Atherosclerosis, Inflammation, C-Reactive Protein (CRP), Albumin.

Presentation ID/Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6963-3389

Radyasyonun İndüklediği Rektum Hasarına Karşı N-Asetil Sistein ve Amifostinin Koruyucu Etkisinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Abdulkadir Yasir Bahar¹, Doç.Dr. Neslihan Kurtul¹
¹KSÜ Tıp Fakültesi

Özet

Giriş ve Amaç: Radyasyona bağlı proktit, radyoterapi ve kazara radyasyona maruz kalma durumlarında sıklıkla ortaya çıkan klinik bir problemdir. Goblet hücreleri, bakterilere karşı intestinal mukozal bariyer oluşturulmasında temel unsurlardan biridir. Barsak dokusunda fizyolojik yenilenmenin göstergesi olan mitotik aktivite, mukozal hasarlanma gibi durumlarda hızlanmış rejenerasyonun sonucu olarak artmaktadır. Çalışmamızda Amifostin ve N-asetil sistein'in irradiasyona bağlı bağırsak mukoza hasarı ve goblet hücre kaybına karşı koruyucu etkisi araştırılmıştır. Yöntem: 40 adet Wistar albino rat, kontrol, radyasyon (İR), N-Asetil Sistein 1000 mg/gün+İR, Amifostin 200 mg/gün+İR gruplarına eşit sayıda ayrıldı. 12 Gy tek fraksiyonla ışınlanan ratlar, 5 gün sonra sakrifiye edildi. Rektum doku örneklerinde mikroskopik doku hasarı göstergesi olarak 1 mm²'de mitotik hücre sayısı ve histokimyasal olarak alcian blue ile 1 mm²'de goblet hücre sayısı değerlendirildi. Grupların istatistiksel karşılaştırılmasında tek yönlü ANOVA varyans analizi testi kullanıldı. Bulgular: Hem NAC+İR hem de Amifostin+İR gruplarında doku hasarında azalma ve goblet hücre sayısında belirgin artış saptandı. Kontrol grubunda 1009,3±133/mm² goblet hücresi ve 4,4±1,713/mm² mitotik figür, İR grubunda 523,4±91/mm² goblet hücresi ve 13,4±2,83/mm² mitotik hücre, NAC+İR grubunda 739,6±102/mm² goblet hücresi 8,25±1,98/mm² mitotik hücre, Amifostin+İR grubunda 691,3±112/mm² goblet hücresi ve 10,56±2,06/mm² mitotik hücre mevcut olup gruplar arasında hem goblet hücre sayısı hem de mitotik hücre sayısı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir(p=0,001). Tukey post hoc analizinde NAC+İR ve Amifostin+İR grupları arasında mukozal mitotik aktivite ve goblet hücre sayısı açısından anlamlı fark saptanmamıştır(p=0,811). Sonuç: Amifostin ve NAC uygulaması radyasyon maruziyeti ile hasar gören bağırsak dokusunda mukoza hasarını azaltabilir ve goblet hücre diferansiyasyonunu artırarak sekonder bakteriyel enfeksiyonlardan korunmada yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Radyoterapi, Proktit, Nac, Amifostin, Goblet Hücresi

Presentation ID/Sunum No= 224**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-3181-2346***Revizyon Timpanoplasti Sonuçlarımız****Uzman Dr. Semih Uşaklıoğlu¹***¹S.B.Ü.Haseki E.A. Hastanesi KBB***Özet**

Giriş: Timpanoplasti, kronik otitis media hastalığında işitme revizyonu için yapılan fonksiyonel bir cerrahidir. Orta kulak patolojilerinin devamı veya tekrarı, greft teknikleri, hastaya bağlı faktörler gibi nedenlerle primer cerrahi başarısız olabilir ve revizyon timpanoplasti gerekebilir. Materyaller ve Metodlar: 1 Ocak 2012-31 Aralık 2017 tarihleri arasında kliniğimizde revizyon timpanoplasti yapılan ve greft materyali olarak temporal kas fasyası kullanılan 38(20 erkek,18 kadın) hasta retrospektif olan, primer cerrahi kliniğimizde yapılan ,postaurikuler insizyonla underlay tekniyle timpanoplasti cerrahisi yapılan, greft olarak temporal fasiası kullanılan, ameliyat öncesinde en az 3 ay akıntısız takip edilen ve ameliyat sırasında enfekte olmayan orta kulak mukozasına sahip hastalar çalışmaya dahil edildi. Sekonder cerrahi nedenleri, sekonder cerrahide kullanılan greft materyalleri tespit edildi ve 3. Ay postoperatif işitme sonuçları istatistiksel olarak incelendi. Bulgular: Hastaların yaş aralığı 15-60 yaş aralığında ve ortalama±standart sapma ise 42.9±14.5 olarak saptandı. Sekonder cerrahiye alınan 32 (%84,2) hastada kulak zarı perforasyonu, 2 (%5,2) hastada greft lateralizasyonu, 4 (%10,5) hastada ossiküler fiksasyon, 4(%10,5) hastada primer işitme rekonstrüksiyonunda repozisyon nedeni bozulma,10 (%26,3) hastada retraksiyon cebi, 6 (%15,7)hastada koleastatoma tespit edildi. Sekonder cerrahi olarak 16(%42,1) hastada tip 1 timpanoplasti, 8 hastada(%21)ossiküloplastisi, 4(%10,5) hastada second look ,10(%26,3) hastada mastoidektomi operasyonu uygulandı. Greft materyali olarak 12(%31,5) hastada temporal kas fasyası, 24(%63,1) hastada tragal kartilaj, 2(%5,2) hastada perikondrium kullanıldı.Greft türlerine göre elde edilen 3. Ay işitme kazançları incelendiğinde, temporal fasya kullanılanlarda 21,83±6.46 dB kazanç, tragal kartilaj kullanılanlarda 21,25±6.94 dB kazanç, Perikondrium kullanılanlarda 7.5±3.5 dB kazanç elde edildi. İstatistiksel incelemede greft materyallerine göre işitme kazançlarında anlamlı fark tespit edilmedi(p<0,05).Yapılan takiplerde ilk 3 ay içinde yeni bir cerrahi gerektirecek endikasyon tespit edilmedi. Sonuç : Sekonder timpanoplasti gerektiren en sık neden greft perforasyonudur. Timpanoplastide kullanılan greft tipleri arasında işitme kazancı olarak anlamlı bir fark yoktur. Bu nedenle sekonder cerrahi oranını azaltmak için primer cerrahide greft materyali olarak inceltmiş kartilaj greft kullanılabilir. KAYNAKLAR : 1. Rosario DC, Mendez MD. Chronic Suppurative Otitis. In: StatPearls [Internet]. Treasure Island (FL): StatPearls Publishing; 2021 2. Brar S, Watters C, Winters R. Tympanoplasty. In: StatPearls. Treasure Island (FL): StatPearls Publishing; 2021 3. Dursun E, Terzi S, Demir E, Özgür A, Çelebi Erdivanlı Ö, Özergin Coşkun Z, et al . The evaluation of prognostic factors in endoscopic cartilage tympanoplasty. Eur Arch Otorhinolaryngol. 2020;277(10):2687-2691 4. Atchariyasathian V, Suwannajak R, Plodpai Y, Pitathawatchai P. A comparison of endoscopic transtympanic myringoplasty and endoscopic type I tympanoplasty for repairing medium- to large-sized tympanic membrane perforation: a randomized clinical trial. Eur Arch Otorhinolaryngol. 2020;277(8):2199-2207 5. Kakehata S, Futai K, Sasaki A, Shinkawa H. Endoscopic transtympanic tympanoplasty in the treatment of conductive hearing loss: early results. Otol Neurotol. 2006;27(1):14-19 ANAHTAR KELİMELER: Timpanoplasti, Revizyon Timpanoplasti,

Anahtar Kelimeler: Revizyon Timpanoplasti

Presentation ID/Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2043-2754

Safra Kesesi Üzerinde Ektopik Karaciğer Dokusu

**Dr. Öğretim Üyesi Kağan Gökçe¹, Öğr. Gör. Serkan Akbulut²,
Prof.Dr. Coşkun Polat¹**

¹*Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi A.D.*

²*Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji B.D.*

Özet

Öz: Ektopik karaciğer dokusu nadir görülen gelişimsel bir anomalidir. Safra kesesi, pilor, dalak, umbilikal ligament, intraperitoneal ve intratorasik yerleşimleri bildirilmekle birlikte, %0,2-%0,5 aralığında en sık safra kesesi üzerinde görülür. Genellikle asemptomatik olarak seyrederek ama karın ağrısı, nekroz, rüptür, kanama semptomlarına sebep olabilir. Ayrıca safra yolları ve damar ağrı tam olarak gelişmiş olmadığı için %3 olguda malign transformasyon görülebildiği bildirilmiştir. Burada kliniğimize sağ üst kadranda yemek sonrası ara ara gelişen ağrı ve dispeptik şikayetleri nedeni ile başvuran 36 yaşında kadın hasta sunulmuştur. Yapılan karın USG' sinde safra kesesinde multiple taş saptanması üzerine hastaya operasyon önerildi. Yapılan laboratuvar testlerinde ve gastroskapisinde özellik yoktu. Ek hastalığı olmayan hastaya laparoskopik kolesistektomi planlandı. Operasyonda insidental olarak safra kesesi üzerinde ektopik karaciğer dokusu saptandı. Diseksiyona devam edildi ve ektopik karaciğer dokusunun sistik arterden beslendiği saptandı. Safra kesesi ve ektopik karaciğer dokusu kontrollü olarak eksize edildi. Operasyon sonrasında komplikasyon olmadı, hasta postoperatif birinci günde taburcu edildi. Patoloji sonucu kronik kolesistit ve benign karaciğer dokusu olarak geldi. Cerrahlar tarafından laparoskopik kolesistektomi ameliyatlarında insidental olarak ektopik karaciğer dokusu saptanma oranı artmıştır. Safra kesesi üzerindeki ektopik karaciğer dokusunun kendi damar ağrı olduğu unutulmamalı ve kan akımının nereden kaynaklandığı saptanarak kontrolsüz kanamanın önüne geçilmez. Ektopik karaciğer dokusunda malign transformasyon gelişebileceği, bu nedenle laparoskopik kolesistektomide insidental olarak saptandığında en iyi yöntemin eksizyon olduğu akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ektopik Karaciğer Dokusu, Laparoskopik Kolesistektomi, Malign Transformasyon

Ectopic Liver Tissue On the Gallbladder

Abstract

Ectopic liver tissue is a rare developmental anomaly. Although gallbladder, pylorus, spleen, umbilical ligament, intraperitoneal and intrathoracic localizations have been reported, it is most common on the gallbladder in the range of 0.2% to 0.5%. It is usually asymptomatic, but it may cause symptoms of abdominal pain, necrosis, rupture, and bleeding. In addition, it has been reported that malignant transformation can be seen in 3% of cases since the biliary tract and vascular network are not fully developed. Here, a 36-year-old female patient who applied to our clinic with the complaints of intermittent postprandial pain and dyspeptic symptoms in the right upper quadrant is presented. When

multiple millimetric stones were detected in the gall bladder in the abdominal USG, the patient was recommended an operation. The laboratory tests and gastroscopy were unremarkable. Laparoscopic cholecystectomy was planned for the patient who had no additional disease. During the operation, an ectopic liver tissue on the gallbladder was detected incidentally. Dissection was continued and it was determined that ectopic liver tissue's blood supply was from the cystic artery. Gallbladder and ectopic liver tissue were excised. There was no complication after the operation and the patient was discharged on the first postoperative day. The pathology result was chronic cholecystitis and benign liver tissue. The rate of incidentally detected ectopic liver tissue has been increased in laparoscopic cholecystectomy surgeries. It should not be forgotten that ectopic liver tissue on the gall bladder has its own blood supply and uncontrolled bleeding should be prevented by determining where the ectopic tissue's blood supply originates from. It should be kept in mind that malignant transformation may develop in ectopic liver tissue, therefore, excision is the best method when detected incidentally in laparoscopic cholecystectomy.

Keywords: Ectopic Liver Tissue, Laparoscopic Cholecystectomy, Malign Transformation

Presentation ID/Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2151-9835

Sağlık Hizmeti İlişkili Enfeksiyonların Etken ve Direnç Durumunun Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Barış Balasar¹

¹*Meram Devlet Hastanesi*

*Corresponding author: Barış Balasar

Özet

Konu: Bir devlet hastanesinde sağlık hizmeti ilişkili enfeksiyonların etken ve direnç durumunun değerlendirilmesi. Amaç: Antibiyotiklerin uygunsuz ve gereksiz kullanımı çoğlu ilaç direncine sebep olmaktadır. Sağlık hizmeti ilişkili enfeksiyonları önlemede en önemli adım, bu enfeksiyonları etkileyen faktörlerin belirlenmesi ve uygun stratejiler kullanılarak önlem alınmasıdır. Çalışmamızda en sık görülen sağlık hizmeti ilişkili enfeksiyon etmenleri bunların direnç durumunu ve yıllara göre dağılımını inceledik. Yöntem: 2018-2020 yılları arasında bir devlet hastanesinde yatan hastalardan, sağlık hizmeti ilişkili enfeksiyon tanısı alan 349 hasta seçildi. Hastaların demografik özellikleri, enfeksiyon tipleri ve etkenleri retrospektif olarak değerlendirildi. Verilere enfeksiyon kontrol komitesinin kayıtları, hasta dosyaları ve hastane otomasyon sisteminden ulaşıldı. İki yıllık döneme ait hastane enfeksiyonu surveyans verileri enfeksiyon kontrol hemşirelerinin günlük viziteleri, enfeksiyon kontrol hekimlerinin konsültasyonları ve klinik viziteleri ile toplandı. Mikroorganizmaların identifikasyon ve antibiyotik duyarlılıkları hastanemiz mikrobiyoloji laboratuvarında konvansiyonel yöntemler ve otomatize sistemler kullanıldı. Ayrıca antibiyogram yapılarak mikroorganizmalarda antibiyotik direnç paternleri incelendi. Veriler SPSS yazılım versiyonu 20 kullanılarak analiz edildi. P değeri <0.05 anlamlı kabul edildi. Bulgular: Sağlık hizmeti ilişkili enfeksiyon tespit edilen 349 üreme tespit edilmiştir. İlk iki sırada Gram-negatif bakterilerin yer aldığı görülmektedir. Üçüncü sırada gram pozitif bakteri yer almaktadır. Yıllara göre Gram negatif bakterilerde antibiyotik direnç artışı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Gram pozitif bakterilerde antibiyotik direnç artışı daha az olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı. Sonuç: Gram negatif bakterilerde antibiyotiklerin uygunsuz ve gereksiz kullanımına bağlı yıllar içerisinde antibiyotik direncinde artış olmuştur. Ampirik tedavi başlanması gereken hastalarda, kültür alınması önem arz etmektedir. Kültür antibiyogram sonuçları çıktıktan sonra tekrar değerlendirme yapılması ve uygun antibiyotik başlanması gerekmektedir. Hastane içi surveyans sistemlerinin iyi çalışması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Gram Negatif Enfeksiyonlar, Acinetobacter Spp, Antibiyotik Direnci, Hastane Surveyans Sistemi.

Evaluation of the Causative and Resistance Status of Healthcare-Associated Infections.

Abstract

Summary: Subject: Evaluation of the causative and resistance status of healthcare-associated infections in a public hospital. Objective: Inappropriate and unnecessary use of antibiotics causes multiple drug resistance. The most important step in preventing healthcare-associated infections is to identify the factors affecting these infections and to take precautions using appropriate strategies. In our study, we examined the most common healthcare-associated infection agents, their resistance status and their distribution by years. Methods: Between 2018 and 2020, 349 patients diagnosed with healthcare-associated infections were selected from patients hospitalized in a state hospital. Demographic characteristics, infection types and agents of the patients were evaluated retrospectively. Data were obtained from the records of the infection control committee, patient files and hospital automation system. Conventional methods and automated systems were used in the microbiology laboratory of our hospital for the identification and antibiotic susceptibility of microorganisms. In addition, antibiotic resistance patterns in microorganisms were examined by performing an antibiogram. Data were analyzed using SPSS software version 20. P value <0.05 was considered significant. Results: 349 reproductions with health care associated infections were detected. Gram-negative bacteria are seen in the first two rows. Gram-positive bacteria are in third place. The increase in antibiotic resistance in Gram-negative bacteria by years was statistically significant. Although the increase in antibiotic resistance was less in Gram-positive bacteria, it was not statistically significant. Conclusion: There has been an increase in antibiotic resistance in Gram-negative bacteria over the years due to the inappropriate and unnecessary use of antibiotics. It is important to take cultures in patients who need to start empirical treatment. After the culture antibiogram results come out, it is necessary to re-evaluate and start appropriate antibiotics. It is important that in-hospital surveillance systems work well.

Keywords: Gram Negative Infections, Acinetobacter Spp, Antibiotic Resistance, Hospital Surveillance System.

Presentation ID/Sunum No= 136**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-6826-5588***Semptomatik Kalp Yetersizliği Hastalarında Sglt-2 İnhibitörlerinin Plasma Nt-Pro Bnp Düzeyi, Ekokardiyografik Pulmoner Arter Sistolik Basıncı ve Sol Ventrikül Ejeksiyon Fraksiyonu Üzerine Etkisi: Ön Sonuçlar****Dr. Öğretim Üyesi Hilal Kurtoğlu Gümüsel¹, Dr. Öğretim Üyesi Selçuk Görmez²**¹*Istanbul Kent Üniversitesi*²*Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi***Özet**

Arka plan: Pek çok randomize çalışma sodyum-glukoz kotransporter-2 inhibitörlerinin (SGLT2i) tip 2 diyabeti (T2DM) olsun olmasın kalp yetersizliğine (KY) bağlı mortalite ve morbiditeyi azalttığını göstermiştir. Ancak SGLT2i'lerin hemodinamik parametreler üzerine olan etkileri tam olarak açıklığa kavuşturulmamıştır. Bu çalışmada KY hastalarında standart tedaviye eklenen SGLT2i tedavisinin plazma NT-proBNP düzeyi, pulmoner arter sistolik basıncı (sPAB) ve sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (LVEF) üzerine olan etkisini incelemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Retrospektif olarak Ocak 2021 –Temmuz 2021 tarihleri arasında 17'si korunmuş ejeksiyon fraksiyonlu (LVEF>50), 29'u düşük ejeksiyon fraksiyonlu (LVEF<50) KY tanısı almış ve standart KY tedavisine sonradan SGLT-2i eklenen 46 hasta dâhil edildi. Hastaların 26'sı (%56.5) empagliflozin, 20'si (%43.5) dapagliflozin tedavisi alıyordu. Hastaların tedaviye SGLT2i eklenmeden önceki en son ve eklendikten sonra 4-12 hafta içinde yapılmış ekokardiyografileri değerlendirildi. Demografik ve klinik özellikleri, kardiyovasküler risk faktörleri ve mevcut tedavileri kaydedildi. Karşılaştırmalarda parametrik ve parametrik olmayan testler kullanıldı. P <0.05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya alınan 46 hastanın (19 kadın, %41.3) yaş ortalaması 70.3±9.3 idi. Hastaların %82.6'sında T2DM mevcuttu ve %37.5'i NHYA III/IV sınıfındaydı. SGLT2i tedavisi ile hastaların günlük furosemid ihtiyacının istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde azaldığı saptandı (tedavi öncesi 80 mg (40-500, IQR:80), tedavi sonrası 40 mg (0-500, IQR:40) (p<0.001). SGLT2i tedavisi ile sPAB ve NT-pro BNP değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı azalma saptandı (sPAB median değeri 41.5 mmHg (28-75, IQR:25.75) vs 34.0 mmHg (28-70, IQR:19.75) (p<0.001), (NT-pro BNP median değeri 3468 (1047-25122, IQR:4616), vs 1512 (505-41147, IQR:1759) (p<0.002)). Düşük ejeksiyon fraksiyonlu (EF<%50) 29 hastanın LVEF'sinde SGLT2i tedavisi ile istatistiksel olarak anlamlı artış izlendi (LVEF ortalama ± SD değerleri tedavi öncesi ve sonrası sırası ile %33.3±7.2 ve %35.7 ±6.7 (p<0.001)). Sonuç: Çalışmamız hem düşük, hem de korunmuş LVEF'li KY hastalarında SGLT2i tedavisinin ekokardiyografik ve laboratuvar parametreleri üzerinde olumlu etkisi bulunduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Sglt2 İnhibitörleri, Kalp Yetersizliği, Nt-Pro Bnp, Pulmoner Arter Basıncı, Ejeksiyon Fraksiyonu, Empagliflozin, Dapagliflozin

The Effect of Sgl-2 Inhibitors On Plasma Nt-Pro Bnp Level, Echocardiographic Pulmonary Artery Systolic Pressure and Left Ventricular Ejection Fraction in Symptomatic Heart Failure Patients: Preliminary Results

Abstract

Background: Many randomized studies have shown that sodium-glucose cotransporter2 inhibitors (SGLT2i) reduce mortality and morbidity due to heart failure (HF) with or without type 2 diabetes (T2DM). However, the effects of SGLT2i on hemodynamic parameters have not been fully clarified. In this study, we aimed to investigate the effect of SGLT2i treatment added to standard therapy in HF patients on plasma NT-pro BNP levels, pulmonary artery systolic pressure (sPAP) and left ventricular ejection fraction (LVEF). **Material and Method:** Between January 2021 and July 2021, 46 patients with HF, 17 with preserved ejection fraction (LVEF>50%) and 29 with low ejection fraction (LVEF<50%), were included in our study retrospectively. 26 patients (56.5%) were receiving empagliflozin and 20 patients (43.5%) were receiving dapagliflozin. Echocardiograms of the patients were evaluated before adding SGLT2i to the treatment and 4-12 weeks later. Demographic and clinical characteristics, cardiovascular risk factors and current treatments were recorded. Parametric and non-parametric tests were used for comparisons. A P value of <0.05 was considered statistically significant. **Results:** The mean age of the study patients (19 women, 41.3%) was 70.3±9.3 years. T2DM was present in 38 patients (82.6%) and 37.5% of the patients were in NHYA III/IV functional class. There was a statistically significant decrease of daily need for furosemide dose with SGLT2i treatment (80 mg before treatment (40-500, IQR:80), after treatment 40 mg (0-500, IQR:40) (p<0.001). A statistically significant reduction in sPAB and NT-pro BNP values was found with SGLT2i treatment (sPAB median value 41.5 mmHg (28-75, IQR:25.75) vs 34.0 mmHg (28-70, IQR:19.75) (p<0.001), (NT-pro BNP median: 3468 (1047-25122, IQR:4616), vs 1512 (505-41147, IQR:1759) (p<0.002)). A statistically significant increase was observed in the LVEF of 29 patients with low ejection fraction (EF<50%) with SGLT2i treatment (LVEF mean ± SD values before and after treatment, respectively; 33.3±7.2 and 35.7±6.7 (p<0.001). **Conclusion:** Our study showed the positive effect of SGLT2i treatment on echocardiographic and laboratory parameters in heart failure patients with both low and preserved LVEF

Keywords: Sgl-2 Inhibitors, Heart Failure, Nt-Pro Bnp, Pulmonary Arterial Pressure, Ejection Fraction, Empagliflozin, Dapagliflozin

Presentation ID/Sunum No= 45**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Uğur Küçük: <https://orcid.org/0000-0003-4669-7387>

Bahadır Kırılmaz: <https://orcid.org/0000-0002-5929-1426>

Kadir Arslan: <https://orcid.org/0000-0002-7569-0179>

Senkop Etiyolojisinde Anamnezin Önemi

**Dr. Öğretim Üyesi Uğur Küçük¹, Prof.Dr. Bahadır Kırılmaz¹,
Arş.Gör.Dr. Kadir Arslan¹**

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili
Tıp Bilimleri Bölümü, Kardiyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Uğur Küçük

Özet

Senkop, sık rastlanan tıbbi bir sorundur. Acil başvuruların yaklaşık %1'ini oluşturmaktadır. Ani postural tonus kaybıyla birlikte hızlı bir şekilde düzelen geçici bilinç kaybı olarak tanımlanır. Etiyolojisi ve patogenezi karmaşık olup ayırıcı tanılar için multidisipliner yaklaşım gerekir. 73 yaşındaki erkek hastamızın baş dönmeleri ve halsizlik şikayetleri mevcuttu. Özgeçmişinde hipertasyon ve sigara içiciliği mevcuttu. Hasta yakınlarından alınan anamnezde aralıklı olarak hastanın gece uykuda şarkı söylediği öğrenildi. Elektrokardiyografi de sinüs ritminde 1. Derece atriyoventriküler blok (AV) ve sağ dal bloğu (RBBB) paterni izlendi. Ekokardiyografik inceleme normal sınırlardaydı. Senkop ayırıcı tanısı için ritm holter, elektroensefalografi (EEG), koroner anjiyografi (KAG), karotis doppler, kranial bilgisayarlı tomografi (BT) gibi ek tetkikler planlandı. Hastanın yapılan tetkiklerde KAG'de sol ön inen arterde (LAD) %80 anlamlı darlık, dopplerde sol ana karotis arter (AKA) ve internal karotis arter (IKA) bifürkasyonunda %65-70 darlık ve BT'de sol postbulber segmentte %75-80 anlamlı darlık izlendi. EEG ise normal sınırlarda izlendi. Etiyolojiye baktığımızda senkopa birden fazla problemin neden olabileceği görüldü. Her ne kadar elimizde senkopa neden olabilecek güçlü kanıtlar olsa da hastanın anamnezinde gece uykuda aralıklı şarkı söylemesi alışılır bir durum değildi. Hastanın takipleri sırasında gece uykusunda şarkı söylemesi ve ardından fokal epileptik nöbet geçirmesi problemi çözmemizde yardımcı oldu. Nörolojik konsültasyonu takiben sodyum valproat etken maddeli ilaç başlandı. İlacı takiben hastada son 2 ay içerisinde baş dönmesi ve senkop atakları olmadı. Olgumuzu sunmamızın amacı, basit bir tedavisi olabilecek durumlar için ileri tetkik ve tedaviler öncesi unutulmaya yüz tutmuş anamnezin önemini bir kez daha vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Senkop, Epileptik Nöbet, Anamnez

The Importance of Anamnesis in the Etiology of Syncope

Abstract

Syncope is a common medical problem. It accounts for approximately 1% of emergency applications. It is defined as temporary loss of consciousness, which recovers rapidly with sudden loss of postural tonus. Its etiology and pathogenesis are complex and a multidisciplinary approach is required for differential diagnoses. Our 73-year-old male patient had dizziness and fatigue complaints. He has a history of hypertension and smoking. In anemnesis taken from the patient's relatives, it was learned that the patient was singing in his sleep at night intermittently. Electrocardiography showed a pattern of 1st degree atrioventricular block (AV) and right bundle branch block (RBBB) in sinus rhythm. Echocardiographic examination was within normal limits. Rhythm holter, electroencephalography (EEG), coronary angiography (CAG), carotid doppler, cranial computed tomography (CT) were planned for the differential diagnosis of syncope. CAG showed 80% significant stenosis in the left anterior descending artery (LAD), 65-70% stenosis in the left common carotid artery (CCA) and internal carotid artery (ICA) bifurcation on Doppler, and 75-80% significant stenosis in the left postbulbar segment on CT. EEG was within normal limits. It was seen that more than one problem could cause syncope. Although we have strong evidence to cause syncope, it was unusual for the patient to sing intermittently during the night in the anamnesis. The fact that the patient sang in his sleep at night and then had a focal epileptic seizure during the follow-up actually helped us solve the problem. Following the neurological consultation, a drug containing sodium valproate was started. After the drug, the patient did not have dizziness or syncope attacks in the last 2 months. The aim of presenting our case is to emphasize the importance of anamnesis, which has been forgotten before further examinations and treatments, for conditions that can have a simple treatment.

Keywords: Syncope, Epileptic Seizure, Anamnesis

Presentation ID/Sunum No= 36**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0003-4213-0906

**Servikal Spondilotik Myelopatili Hastada Serebral İnmeyi Taklit Eden Hemiparezi
Olgu Sunumu**

Uzman Dr. Alp Karaaslan¹ , Uzman Dr. Recep Başaran¹

¹Şehit Prof Dr İlhan Varank Sancaktepe Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Alp Karaaslan

Özet

Servikal Spondilotik Myelopati (SSM) ilk olarak 1928 yılında Stookey tarafından tanımlanmıştır. En sık 50 yaş üstü erkek hastalarda görülür. Bu bölgedeki dejeneratif değişiklik , disk dejenerasyonu sonucu kök basısı ve spinal kordun sıkışması ile sonuçlanır .Klinik olarak ağrı, yürüme bozukluğu,bacaklarda sertlik ve güçsüzlük, üst ekstremitede güçsüzlük ve atrofi görülür. Acil servise 10 gün önce düşme sonucu ile getirilen 50 yaşındaki erkek hastanın sağ kol ve bacakta kuvvetsizliği mevcuttu.Servikal ve beyin bilgisayarlı Tomografi sonucu normal olan hastanın hemiparezi nedeniyle serebral iskemik inme ön tanısıyla araştırıldı. Daha detaylı yapılan muayene ve tetkiklerde SSM yi düşündüren bulgulara ulaşıldı. Bu olgu sunumu 50 yaşından büyüklerde SSM ayırıcı tanıda akılda tutulması temel markerların tanınması ve önemi vurgulanmaktadır .

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler:Servikal Spondilotik Myelopati , Hemiparezi, Serabral İskemik İnme

Hemiparesia Mimicking Cerebral Stroke in a Patient With Cervical Spondylotic Myelopathy**Abstract**

Cervical Spondylotic myelopathy was described by Stookey in 1928.It is most common in male patients 50 over age .Degenerative change in this region result in root compression and spinal kord compression as aresult of disc degeneration .Clinically pain, gaint distrubance ,stiffness ,weakness in the leg weakness in the upper atrophy in the upper extremity are observerd . A 50-year-old male patient who was brought to the emergency department with a fall 10 days ago had weakness in the right arm and leg. His cervical and brain computed tomography results were normal. He was investigated with the preliminary diagnosis of cerebral ischemic stroke due to hemiparesis. More detailed examinations and examinations revealed findings suggestive of SSM. This case report emphasizes the recognition and importance of basic markers that should be kept in mind in the differential diagnosis of SSM in people older than 50 years of age .

Keywords: Cervical Spondylotic Myelopathy , Hemiparesis, Cerebral İschemic Stroke

Presentation ID/Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7499-8676

Sigara ve Elektronik Sigara Kullananlarda Bağımlılık, Depresyon ve Anksiyete Düzeyleri

Uzman Dr. Hatice Eylül Bozkurt Yılmaz¹

¹Seyhan Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Hatice Eylül Bozkurt Yılmaz

Özet

Amaç: Sigara bağımlılarında anksiyete, depresyon düzeyleri ve bunları etkileyen faktörleri araştıran çok sayıda çalışma olmasına karşın elektronik sigara (e-sigara) kullanımının anksiyete ve depresyon düzeylerine etkisini araştıran çalışma oldukça az sayıdadır. Çalışmamızın amacı sigara ve e-sigara kullanan bireyler arasında, depresyon, anksiyete ve bağımlılık düzeylerinin karşılaştırmaktır. Bu amaçla sigara ve e-sigara kullananlar arasında Fagerström Nikotin Bağımlılık Testi, Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ) ve Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) testleri uygulanarak sonuçlar karşılaştırılmıştır. **Gereç ve yöntem:** Çalışma tanımlayıcı tipte planlanmıştır. Sağlık Bakanlığı Seyhan Devlet Hastanesi sigara bırakma birimine başvuran 105 sigara bağımlısı ve 81 e-sigara kullanıcısının kayıtları incelenmiştir. İki grup arasında Fagerström Nikotin Bağımlılık Testi, BAÖ ve BDÖ testleri açısından fark olup olmadığı karşılaştırılmıştır. **Bulgular:** Gruplar arasında Fagerström Nikotin Bağımlılık Testi yönünden anlamlı fark bulunamamıştır (sigara kullananlarda ortanca değer 5 (çeyreklikler arası değişim (ÇAD)=3), e-sigara kullananlarda 5 (ÇAD=4), $p=0,245$). Benzer olarak iki grup arasında BAÖ yönünden de anlamlı fark saptanamamıştır (sigara grubunda 32 (ÇAD=8), e-sigara grubunda 34 (ÇAD=10), $p=0,060$). Diğer taraftan BDÖ ise istatistiksel anlamlı olarak e-sigara grubunda yüksek bulunmuştur (27 (ÇAD=10) vs. 33 (ÇAD=10), $p<0,001$). **Sonuç:** Çalışmamızın sonuçlarına göre e-sigara kullanıcılarında depresyon belirtileri daha fazla görülebilir, buna karşılık anksiyete ve bağımlılık açısından sigara ve e-sigara kullananlar arasında fark olmayabilir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete; Bağımlılık; Depresyon; Sigara

Addiction, Depression and Anxiety Levels in Smokers and Electronic Cigarettes Users

Abstract

Objective: Although there are many studies investigating anxiety, depression levels and the factors affecting them in smokers, there are very few studies investigating the effect of electronic cigarette (e-cigarette) use on anxiety and depression levels. The aim of our study is to compare the levels of depression, anxiety and addiction among individuals who smoke and e-cigarettes. For this purpose, the Fagerström Nicotine Dependence Test, Beck Anxiety Scale (BAS) and Beck Depression Scale (BDS) tests were applied among cigarette and e-cigarette users and the results were compared. Material

and methods: The study was planned as a descriptive study. The records of 105 cigarette addicts and 81 e-cigarette users who applied to the smoking cessation unit of the Ministry of Health Seyhan State Hospital were examined. The difference between the two groups in terms of the Fagerström Nicotine Dependence Test, BAS and BDS tests was compared. Results: There was no significant difference between the groups in terms of the Fagerström Nicotine Dependence Test (median value for smokers group 5 (interquartile range (IQR) = 3, for e-cigarettes users 5 (IQR=4), $p=0.245$). Similarly, there was no significant difference between the two groups in terms of BAS (for smokers group 32 (IQR=8), for e-cigarettes users 34 (IQR=10), $p=0.060$). On the other hand, BDS was found to be statistically significantly higher in the e-cigarette group (27 (IQR=10) vs. 33 (IQR=10), $p<0,001$). Conclusion: According to the results of our study, depression symptoms can be seen more in e-cigarette users, whereas there may be no difference between smokers and e-cigarette users in terms of anxiety and addiction.

Keywords: Addiction; Anxiety; Depression; Smoking.

Presentation ID/Sunum No= 2**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-5640-8329***Situs İversus Totalisli Bir Olguda Spontan Koroner Arter Diseksiyonuna Bağlı Ani Ölüm****Uzman Dr. Aytül Buğra¹, Uzman Dr. Ceyhun Küçük²,
Uzman Dr. Abdul Kerim Buğra³**¹*İstanbul Adli Tıp Kurumu, Morg İhtisas Dairesi, Histopatoloji Şubesi*²*İstanbul Adli Tıp Kurumu, Morg İhtisas Dairesi, Otopsi Şubesi*³*İstanbul Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Kardiyovasküler Cerrahi Kliniği***Özet**

Situs inversus totalis, iç organların karakteristik olarak normal lokalizasyonlarının ayna görüntüsünde olduğu bir konjenital anomalidir. Asemptomatik olabilir ve normal yaşamla uyumlu olabilir. İnsidansı 1/10000'dir. Marco Severino tarafından ilk olarak 1643 yılında tanımlanmıştır. Situs inversuslu bireylerin% 3-5'inde konjenital kalp anomalileri görülür ve en sık görülen anomali çift çıkışlı sağ ventriküldür. Spontan koroner arter diseksiyonu (SCAD), iyatrojenik hasar, travma veya önemli ateroskleroz olmadan koroner arter duvarının spontan olarak ayrılmasıdır. SCAD, otopsi raporlarında% 0,5 oranında ani kalp ölümünün nedenidir. Amacımız aniden ölen 31 yaşındaki kadında tesadüfi bir situs inversus totalis olgusu bildirmektir. Otopside, situs inversus totalis ile spontan koroner arter diseksiyonunun bir arada bulunduğunu görülmüştür. Bildiğimiz kadarıyla situs inversus totalis'in spontan koroner arter diseksiyonu ile birlikteliği daha önce bildirilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Ani Ölüm, Koroner Arter Diseksiyonu, Situs İversus Totalis, Desktrokardi

Sudden Death Due to Spontaneous Coronary Artery Dissection in a Case With Situs İversus Totalis**Abstract**

Situs inversus totalis is a congenital anomaly in which the visceral organs are characteristically in the mirror image of their normal localisations. The incidence of the condition is approximately 1 in 10000. It can be asymptomatic and compatible with normal life. It is first described by Marco Severino in 1643. Congenital cardiac anomalies occur in 3-5% of individuals with situs inversus and the most common anomaly is the double outlet right ventricle. Spontaneous coronary artery dissection (SCAD) is spontaneous separation of coronary artery wall in the absence of iatrogenic injury, trauma or significant atherosclerosis. SCAD is the cause of sudden cardiac death in 0.5% on autopsy reports. Our aim is to report an incidental finding of situs inversus totalis in a 31-year-old female with sudden death who died suddenly. Autopsy studies showed that the coexistence of situs inversus totalis and spontaneous coronary artery dissection. As much as we know, the coexistence of situs inversus totalis with spontaneous coronary artery dissection has not been reported before.

Keywords: Sudden Death, Coronary Artery Dissection, Situs İversus Totalis, Dextrocardia

Presentation ID/Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9861-274X

Şizofreniyi Taklit Eden Bir Meningiom Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Ersin Özeren¹

¹Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi

*Corresponding author: Ersin Özeren

Özet

Meningiomlar genellikle yavaş büyüyen, sınırlı, iyi huylu lezyonlardır. Ortaya çıktıklarında genellikle nörolojik semptomlarla ile bulgu verir. Psikiyatrik şikayetler daha nadirdir. Ancak psikiyatrik tanılar ile takip edilen hastalarda sonradan meydana gelebilecek ya da eş zamanlı bulunan beyin tümörlerini teşhisini koymak güç olabilir. Sunacağımız olguda 12 yıldır şizofreni tanısı ile takip edilen 54 yaşında kadın hasta epilepsi nöbeti sonucu acil servis başvurusundan sonra beyin cerrahisi değerlendirmesinde sağ parietal menenjiom teşhisi konulmuş ve bu nedenle ameliyat edilmiştir. Ameliyat sonrası erken dönemden başlayarak hastanın şizofreni semptomları geriledi ve kullandığı antipsikotik dozu %65 oranında azaldı. Psikiyatrik tanılı hastaların klinik takiplerinde tedaviye direnç ya da ek semptomların varlığında intrakranial tümör açısından şüphe edilmeli ve nörogörüntüleme yapma konusunda gecikmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Menenjiom, Şizofreni, Nörogörüntüleme,

A Case of Meningioma Mimicking Schizophrenia

Abstract

Meningiomas are usually slow-growing, limited, benign lesions. When they occur, they commonly present with neurological symptoms. Psychiatric complaints are less common. When they occur, they usually present with neurological symptoms. Psychiatric complaints are less common. However, it may be difficult to diagnose brain tumors that may occur later or are found simultaneously in patients followed up with psychiatric diagnoses. Our case was a 54-year-old woman who was followed up with a diagnosis of schizophrenia for 12 years. The patient applied to the emergency department due to an epileptic seizure. He was consulted by the neurosurgery clinic. She was hospitalized with the diagnosis of right parietal meningioma. The patient's tumor was surgically removed. The patient's schizophrenia symptoms regressed starting from the early postoperative period. The antipsychotic dose used by the patient decreased by 65%. In the clinical follow-up of patients with a psychiatric diagnosis, in the presence of treatment resistance or additional symptoms, a intracranial tumor should be suspected and neuroimaging should not be delayed.

Keywords: Meningioma, Schizophrenia, Neuroimaging.

Presentation ID/Sunum No= 118**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-5379-6677***Skvamöz Hücreli Karsinomlu Hastada Meninkse Penetre Miyazis****Dr. Öğretim Üyesi Bahar Işık¹ , Uzman Dr. Cemalettin Sakal¹***¹M.G.E.A.H. Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp A.B.D.***Özet**

Miyazis, iki kanatlı sinek larvalarının insan ve omurgalı hayvan vücudunun normal derisinde, burun, kulak gibi organlarında veya açık yaralarında oluşturduğu enfestasyondur. Baş-boyun bölgesi malignitelerine bağlı oluşmuş yaralardaki miyazis vakaları ise dünya literatüründe nadir görülmektedir. Biz nadir bir olguyu sunarak konuya bir kez daha dikkat çekmek istedik. 83 yaşında, sosyoekonomik düzeyi düşük, öz bakımı zayıf, iki senedir skalp bölgesinde skuamöz hücreli cilt kanseri tanısı olan kadın hasta acil servise başında ağrı ve halsizlik şikayetleriyle getirildi. Hasta letarjikti ve subfebril ateşi vardı. Dermatolojik muayenesinde sol paryetal bölgede etrafı kabuklu, nodüler orta kısmı ise ülser olan mevcut tümör dokusunun içerisinde çok sayıda hareketli, canlı larvalar tespit edildi. Forsepsle larvalar çıkarılırken larvaların kendilerini nekrotik dokuyla sınırlamamış oldukları ve sağlıklı doku içinde de multipl odaklar yaptıkları farkedildi. Hepsini forseps ile temizlenememek mümkün olmadı. Antibiyoterapi devam ederken plastik cerrahi konsültanı tarafından dokular debride ve eksize edilmek suretiyle larvalar çıkarıldı. Debritleme sonrasında, kemiğin de destrükte edilmiş olduğu ve mevcut kemik açıklığından beyin dokusunun gözlenebildiği ortaya çıktı. Meniks üzerinde gezen birkaç larva da forsepsle çıkarılarak tüm larvalar temizlenmiş oldu. Parazitolojik incelenmesinde larvaların morfolojik özelliklerine göre Sarcophagidea ailesine ait oldukları görüldü. Yara tedavisi ve pansumanları tamamlanan hastanın serviste yapılan takiplerinde meningoensefalit gelişmedi. Taburculuğu planlanırken , tek başına yaşayan ve kişisel bakımını gerçekleştiremeyeceği düşünülen hasta devlete bağlı bir bakım merkezine yerleştirildi. Sonuç: Bakımsız açık yaraların üzerine dişi sineklerin yumurta bırakma eğilimi bilindiğinden pansumanla kapalı tutulmaları gerekir. Bizim vakamızda olduğu gibi malignite zeminindeki kemik tutulumuna larvaların histolitik salgılarının ve kollejenaz gibi enzimlerinin etkisinin de eklenmesiyle larvaların beyne girişi ve ensefalit gelişimi gibi ölümcül sonuçlarla karşılaşılabilir. Sanitasyonun ve kişisel hijyen kurallarının iyileştirilmesiyle ise bu tehlike en baştan önlenilecektir.

Anahtar Kelimeler: Skvamöz Hücreli Karsinom, Miyazis, Sanitasyon

Presentation ID/Sunum No= 84**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Solunum Semptomları Olan Çocuklarda Solunum Yolu Multiplex Pcr Testinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. Fatma Kanat¹ , Doç.Dr. Velat Şen² , Dr.Öğretim Üyesi Ahmet Kan¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları

²Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları

Özet

Giriş: Viral solunum yolu enfeksiyonları polikliniklere en sık başvuru nedenlerinden biridir. Önemli mortalite ve morbidite sebepleri arasındadır. Uygun analiz yöntemleri ile viral etyolojinin araştırılması, gereksiz antibiyotik kullanımının önlenmesi, bazı virüsler ve seçilmiş hastalar için antiviral tedavi ve aşılanmanın yapılabilmesine olanak tanınması nedeniyle önemlidir. Amaç: Haziran 2020-Mayıs 2021 tarihleri arasında Çocuk Göğüs Hastalıkları ve Genel Pediatri polikliniklerimize başvuran hastalardan ‘Multiplex Polimeraz Zincir Reaksiyonu (M-PCR) çalışılmış olan hastaların epidemiyolojik ve klinik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntemler: Haziran 2020-Mayıs 2021 tarihleri arasında Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Göğüs Hastalıkları Bilim Dalı’na solunum yolu semptomları ile başvuran 179 hastadan (101 erkek ve 78 kız) alınan örneklerde ‘Multiplex Polimeraz Zincir Reaksiyonu’ yöntemiyle; HRV, RSV A/B, HCoV, HPIV, HBoV, HMPV, adenovirüs, parechovirüs, enterovirüs ve influenza A/B virüsleri analiz edildi. Hastalarda M-PCR sonucu ile fizik muayene, laboratuvar, radyolojik bulgular ve tedavi yöntemleri açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların 114’ü alt solunum yolu enfeksiyonu ve 65’i ise üst solunum yolu enfeksiyonu tanısı almıştı. Hastane başvuru dönemi en fazla ekim-şubat ayları arasındaydı. En sık başvuru aralık ayında olmuştu. Human metapnömovirüs (%24,1), enterovirüs (%22,4), human koronavirüs (%20,7), adenovirüs (%12,1), human bokavirüs (%8,6), parechovirüs (%6,9), parainfluenza virüs (%5,2) tespit edilen virüslerdi. Hastaların biyokimyasal ve radyolojik sonuçları açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı. Öksürük, solunum sıkıntısı, ral ve ronküs gibi fizik muayene bulguları viral etken saptanmayan grupta anlamlı olarak farklı saptandı. Uygulanan tedaviler değerlendirildiğinde antiviral kullanımı, antibiyoterapi, steroid tedavisi ve inhaler tedavi açısından gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı. Sonuç: Solunum yolu etkenlerinin saptanması antiviral tedavinin uygun endikasyonlarda verilebilmesi, ampirik başlanan antibiyotik kullanımının önlenmesi ve epidemiyolojik araştırmalar açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Solunum Yolu Enfeksiyonları, Viral Etkenler, Çocuklar.

Presentation ID/Sunum No= 95**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

Stress Levels of Physicians and Nurses Working in Intensive Care Units During the Covid-19 Pandemic: A Descriptive Study

Dr. Öğretim Üyesi Maruf Boran¹

¹Amasya University

*Corresponding author: Maruf Boran

Abstract

introduction: The increase in COVID-19 cases has caused hospitals to become overcrowded and intensive care units to strain capacity. Those with the highest risk of contracting the disease are healthcare workers fighting the pandemic at the forefront. Heavy working hours caused intensive care workers to be highly affected by the pandemic process. The aim of this study was to determine the perceived stress levels of physicians and nurses working at intensive care unit. Methods: The study was conducted with 218 physicians and nurses working in COVID-19 intensive care units in State Hospitals in Amasya between July and August 2020. The data were collected with a survey consisting of the Personal Information Form (PIF) and the Perceived Stress Scale (PSS). The PSS consists of two sub-dimensions that are: inadequate self-esteem perception and perception of stress/discomfort. Data were analyzed with SPSS v 24 software program. Results: In the study, 30.5% of the participants were physicians, and 69.5% were nurses. According to our results, 91.4% of physicians and 97.6% of nurses stated that they had a fear of transmission from the COVID-19 patients they care for. Almost all of the participants (99.4%) are afraid of transmitting the COVID-19 infection to the family. It was determined that the psychological resilience level of the physicians (19.24 ± 2.15) participating in the study was higher than the nurses (17.51 ± 2.11). We found that gender had an effect on inadequate self-esteem perception and perception of stress/discomfort in both physicians and nurses. It was observed that insufficient self-esteem perception of women was higher than men in both groups. The other factor affecting the insufficient stress perception was the duration of work in intensive care unit. Conclusion: The study findings reveal that physicians and nurses fighting against the COVID-19 pandemic in the frontline need psychological care

Keywords: Covid-19, Intensive Care Workers, Stress

Presentation ID/Sunum No= 72**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-9863-8560***Sünnet Sonrası Farkına Varılan Distal Hipospadias Olgularının Yönetimi****Uzman Dr. Doğakan Yiđit¹***¹Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi***Özet**

AMAÇ: Sünnet sonrası farkına varılan distal tipte hipospadiası olan hastaların ve tedavi şekillerinin araştırılması. MATERYAL- METOD : 2015 -2021 yılları arasında farklı yerlerde sünnet edilmiş ve sünnet sonrası fark edilen ince işeme, ayaklarına doğru işeme ya da idrar deliğinin farklı yerde olduğu şikayetiyle çocuk cerrahisi ve çocuk ürolojisi polikliniğine başvuran ve muayenede distal tip hipospadias tanısı konan 7 hasta incelendi. Hastalara uygulanan tedaviler ve sonuçları araştırıldı. SONUÇLAR: Çalışmadaki hastaların 4'ü koronal 3'ü glandüler tipte hipospadiasa sahipti. Hastaların yaş ortalaması 3.3'dü (2-5) . Hastaların 6 'sı doktor harici kişiler tarafından sünnet edilmişti. Hastaların hiç birisinde chordee yoktu .Hastaların tümü meatal darlık ya da aşağıya doğru işeme nedeniyle genel anestezi altında ameliyat edilerek üretral meanın yerleşim yeri ve darlığı düzeltildi. Hastaların tümünde üretral kateter ameliyat sonrası 7 gün boyunca tutuldu. Ameliyat sonrası hastaların hiç birinde meatal darlık ya da fistül izlenmedi. TARTIŞMA: Sünnet dünyada uygulanan en eski cerrahilerden birisidir. Tıbbi endikasyonla sünnet yapılsa da sıklıkla geleneksel ya da dini sebeplerle yapılmaktadır. Ülkemizde halen sünnetin hekimler dışında yapılıyor olması komplikasyon oranlarını arttırabildiği gibi bazı ürolojik sorunların gözden kaçmasına neden olmaktadır. Geleneksek sünnetçiler diyebileceğimiz sağlık profesyoneli dışındaki kişiler hipospadiası olan hastaları da sünnet edebilmektedir. Bu hastalar daha sonra hipospadias nedeniyle 2. kez opere olmakta ve bu durum hem çocuk hem de aile için travmaya neden olabilmektedir. Çünkü distal hipospadias ameliyatları kozmetik amaçlı değil , hastalığın neden olduğu fonksiyonel sorunlar nedeniyle yapılmaktadır. Sonuç olarak sünnet, işin uzmanı sağlık profesyonelleri tarafınca yapılmalı, üretral meanın lokalizasyonu ile ilgili kuşku duyulduğunda hasta üroloji, çocuk cerrahisi ya da çocuk ürolojisi kliniklerinden birisine yönlendirilmelidir. Unutulmamalıdır ki distal hipospadias vakaları yalnızca kozmetik bir problem olmayıp aynı zamanda fonksiyonel sorunlara da neden olabilmektedir. Bu tip hipospadias vakalarında hasta ikinci kez cerrahi müdahaleye geçirirken, bu ameliyatlarda ihtiyaç duyulabilen sünnet derisinin olmaması da ameliyatın sonuçlarını olumsuz etkileyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sünnet, Glandüler Hipospadias, Koronal Hipospadias.

Management of Distal Hypospadias Cases Recognized After Circumcision**Abstract**

OBJECTIVE: To investigate patients and their treatment modalities ,with distal type hypospadias recognized after circumcision. MATERIAL-METHODS: Seven patients who applied to pediatric surgery and pediatric urology outpatient clinics between 2015 and 2021 who were circumcised

in different places found to have distal type hypospadias after circumcision were analyzed. Patients' complaints were of difficulty with urination, urinating towards their feet or having urethral meatus on a different location. The treatments applied to the patients and their results were investigated. **RESULTS:** 4 patients had coronal and 3 had glandular hypospadias. The mean age of the patients was 3.3 (2-5). Six of the patients were circumcised by non-healthcare professionals. None of the patients had chordee. All patients were operated under general anesthesia due to meatal stenosis or downward urination, and the localization and stenosis of the urethral meatus were corrected. The urethral catheter was kept for 7 days postoperatively in all patients. No meatal stenosis or fistula was observed in any of the patients postoperatively. **DISCUSSION:** Circumcision is one of the oldest surgeries performed in the world. Although circumcision is performed with a medical indication, it is often performed for traditional or religious reasons. The fact that circumcision is still performed by non-healthcare professionals in our country may increase the complication rates and cause some urological problems to be overlooked. People other than health professionals, who we can call traditional circumcisers, can also circumcise patients with hypospadias. These patients are then operated for the second time for hypospadias, and this may cause trauma for both the child and the family. It should be kept in mind that distal hypospadias surgeries are not performed for cosmetic purposes, but because of functional problems caused by the disease. As a result, circumcision should be performed by health professionals who are specialized in circumcision, and when there is doubt about the localization of the urethral meatus, the patient should be referred to one of the urology, pediatric surgery or pediatric urology clinics. It should be noted that cases of distal hypospadias are not only a cosmetic problem, but can also cause functional problems. In such cases of hypospadias, the patient undergoes surgical intervention for the second time, and the absence of the foreskin that may be needed in these surgeries may adversely affect the results of the surgery.

Keywords: Circumcision, Glandular Hypospadias, Coronal Hypospadias.

Presentation ID/Sunum No= 83**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID:

<http://orcid.org/0000-0001-8731-0471>

<http://orcid.org/0000-0001-7195-8353>

Sütür ve Fibrin Yapıştırıcı İle Yapılan Otogreftli Pterjium Cerrahisinin Sonuçlarının Karşılaştırılması

Uzman Dr. Sücattin İlker Kocamış¹ , Uzman Dr. İbrahim Özdemir¹

¹*Sakarya Yenikent Devlet Hastanesi*

*Corresponding author: Sücattin İlker Kocamış

Özet

Amaç: Sütür ve fibrin yapıştırıcı ile yapılan otogreftli pterjium cerrahisinin sonuçlarının birbirleri ile karşılaştırılması. **Yöntem:** Ocak 2017- Haziran 2020 tarihleri arasında Sakarya Yenikent Devlet Hastanesinde sütür ile (SOPC) ve fibrin yapıştırıcı ile (FOPC) otogreftli pterjium cerrahisi yapılan ve en az 1 sene düzenli takibi olan hastaların medikal kayıtları incelendi. Nüks pterjium cerrahisi olan ve semblefaronu olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Hastalar ameliyat sonrası 1. gün, 1. hafta, 1. ay, 6. ay ve 1. sene kontrollere çağrıldı. 1. hafta iyileşmeyen ve komplikasyon görülen hastalar düzelene kadar birer hafta aralıkla takip edildi. Hastaların iyileşme süresi, komplikasyonlar, nüksler, nükslerin görüldüğü zamanlar not edildi ve iki grup arasında karşılaştırıldı. **Bulgular:** SOPC grubunda 42 hastanın 21' i kadın, grubun yaş ortalaması 56.07 ± 9.35 idi. FOPC grubunda ise 45 hastanın 22'si kadın, grubun yaş ortalaması 54.49 ± 8.48 idi. İki grubun yaş ve cinsiyet dağılımı birbirine benzerdi (sırasıyla $p=0.41$, $p=0.92$). SOPC grubunun iyileşme süresi ortalama 16.98 ± 11.55 gün, FOPC grubunun ortalama iyileşme süresi ise 10.69 ± 8.06 gün idi ($p=0.004$). SOPC grubunda 2 hastada komplikasyon görülürken, % 4.76, (1 hastada sütür reaksiyonu, 1 hastada greft retraksiyonu), FOPC grubunda sadece 1 hastada,%2.2, postoperatif komplikasyon (konjonktival granülom) görüldü. Komplikasyon yüzdeleri açısından iki grup arasında anlamlı bir fark yoktu ($p=0.52$). Nüks yüzdeleri açısından iki grup açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı (SOPC grubunda 6 nüks %14.29; FOPC grubunda 1 nüks %2.2, $p=0.04$). SOPC grubunda ortalama nüks zamanı 10 ay iken FOPC grubundaki nüks 12. ayda görüldü. **Sonuç:** Çalışmamızda fibrin yapıştırıcı ile yapılan otogreftli pterjium cerrahisinin sütür ile yapılan otogreftli pterjium cerrahisine kıyasla daha kısa iyileşme süresine ve daha düşük nüks yüzdesine sahip olduğu bulunmuştur. Komplikasyon oranları açısından ise iki cerrahi tekniği arasında bir fark bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Fibrin Yapıştırıcı, Otogreftli Pterjium Cerrahisi,

Presentation ID/Sunum No= 249**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-9844-3886***T1a (< 5 Mm) Meme Kanserlerinin Ayırt Edici Ultrasonografi (Us) Bulguları****Dr. Nurten Andaç Baltacıoğlu¹***¹VKV Amerikan Hastanesi, Medamerikan Polikliniği,
Radyoloji Bölümü, İstanbul-Türkiye***Özet**

Amaç: TNM sisteminde T1a meme kanserleri 5 mm'den küçük lezyonlar olarak tanımlanır. T1a ve T1b (tümör boyutu 5-10 mm) tümörler karşılaştırıldığında; tüm sağkalım ve hastaliksız sağkalım oranları T1a tümörlerde daha yüksektir. Buna karşılık aksiller lenf nodu tutulum oranları T1b tümörlere göre daha düşüktür. Bu çalışmanın amacı; 5 mm'den küçük meme kanserlerinin tanınmasında kullanılan US bulgularının ortaya konmasıdır. Gereç ve Yöntem: 2006-2021 yılları arasında ünitemizde biyopsi ile invaziv meme kanseri tanısı alan 978 hastanın verileri tarandı. US incelemesinde malignite şüphesi olan 5 mm'den küçük 173 lezyonu olan 164 hastaya biyopsi önerildi. Biyopsisi merkezimizde yapılan 77 hastada toplam 81 lezyon T1a tümör olarak evrelendirildi. Hastaların ortalama yaşı 48.3 (35-75) idi. Kırk-yedi hasta menopoz öncesi dönemde, 30 hasta ise post-menapozaldı. Yedi hasta daha önce karşı memede tanı ve tedavi alan invaziv meme kanseri nedeni ile takip edilmekteydi. Tüm hastaların malignite açısından şüpheli US bulguları not edildi ve BI-RADS (Breast Imaging-Reporting and Data System)'a göre sınıflandırma yapıldı. Tüm lezyonlara tru-cut biyopsi yapıldı. Bulgular: Lezyonların tamamı US'de hipoekoik izlendi. Bunun dışında T1a tümörlerde US'de en sık izlenen malignite bulguları; kontur düzensizliği (29 lezyon), mikrokalsifikasyon (26 lezyon), posterior gölgelenme (18 lezyon), sentripedal kanlanma (17 lezyon), oblik oryantasyon gösteren lezyon (12 lezyon), intraduktal kanlanma gösteren lezyon (2 lezyon) idi. Lezyon başına ortalama 1.28 bulgu izlendi. Elli-sekiz lezyonda tek bulgu ile biyopsi kararı verilirken, 14 lezyonda iki bulgu, 6 lezyonda üç bulgu birden görüldü. Sonuç: TNM sınıflamasında, özellikle erken evre tümörlerde tümör boyutu sağkalıma etki eden önemli belirteçlerden biridir. Tümör boyutunun küçük olması lenf nodu metastazı ve uzak metastaz riskini de azaltmaktadır. Beş mm'den küçük lezyonlarda görüntüleme yöntemleri ile lezyonu karakterize etmek her zaman mümkün olmadığı için, gereksiz biyopsiden kaçınmak adına önemli bir hasta grubuna takip önerilmektedir. Yüksek rezolüsyonlu US ve Doppler US bulgularının kombine edilmesi ile malignite açısından yüksek oranda şüpheli lezyonların biyopsi için yönlendirilmesi önemli sayıda hastanın erken dönemde tanı almasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme, Kanser, Küçük, T1a, Ultrasonografi

Distinctive Ultrasonography (Us) Findings of T1a (< 5 Mm) Breast Cancers

Abstract

Objective: T1a breast cancers are defined as lesions smaller than 5 mm in the TNM system. Comparing the T1a and T1b (tumor size 5-10 mm) tumors; overall survival and disease-free survival rates are higher for T1a tumors. On the other hand, axillary lymph node involvement rates are lower than T1b tumors. The aim of this study is to reveal the US findings used in the diagnosis of breast cancers smaller than 5 mm. **Materials and Methods:** The data of 978 patients diagnosed with invasive breast cancer by biopsy in our unit between 2006-2021 were reviewed. Biopsy was recommended to 164 patients with 173 lesions smaller than 5 mm with suspected malignancy on US examination. A total of 81 lesions in 77 patients whose biopsy was performed in our center were staged as T1a tumors. The mean age of the patients was 48.3 (35-75). Forty-seven patients were in the premenopausal period and 30 patients were post-menopausal. Seven patients were being followed up for invasive breast cancer that had previously been diagnosed and treated in the contralateral breast. US findings suspicious for malignancy were noted in all patients and classification was made according to BI-RADS (Breast Imaging-Reporting and Data System). Tru-cut biopsy was performed on all lesions. **Results:** All of the lesions were observed as hypoechoic on US. Apart from this, the common findings suspicious for malignancy on US in T1a tumors are; contour irregularity (in 29 lesion), microcalcification (in 26 lesion), posterior shadowing (in 18 lesion), centripetal blood supply (in 17 lesion), lesion with oblique orientation (in 12 lesion), lesion with intraductal blood supply (in 2 lesions). An average of 1.28 findings per lesion was observed. While a biopsy decision was made with a single finding in 58 lesions, two findings were seen in 14 lesions and three findings were observed in 6 lesions. **Conclusion:** Tumor size is one of the important markers affecting survival in TNM classification, especially in early stage tumors. The small size of the tumor also reduces the risk of lymph node metastasis and distant metastasis. Since it is not always possible to characterize the lesion with imaging methods in lesions smaller than 5 mm, follow-up is recommended for an important group of patients in order to avoid unnecessary biopsy. Combining high-resolution US and Doppler US findings and directing lesions with a high rate of suspicion for malignancy for biopsy will enable a significant number of patients to be diagnosed in the early period.

Keywords: Breast, Cancer, Small, T1a, Ultrasonography

Presentation ID/Sunum No= 183**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0002-7550-6765***Term Bebeklerde Medikal Pda Kapatma Tedavisi Başarılı mı'****Uzman Dr. Akan Yaman¹**¹*Özel Güngören Hastanesi***Özet**

Amaç: Term bebeklerde medikal PDA kapatma tedavisi uygulanan hastaların sunumu **Yöntem:** Çalışmamıza yenidoğan yoğun bakımımızda Ocak 2017-Aralık 2020 arasında yatarak tedavi gören term doğan bebeklerde postnatal 3. Günden sonra patent ductus arteriosus (PDA) tanısı alan ve cerrahi müdahale için sevk beklenirken çocuk kardiyoji onayıyla medikal tedavi uygulanmış vakalar alındı. Hastaların doğum antropometrik ölçümleri, prognozu etkileyebilecek diğer klinik durumları, postnatal kaçınıcı gün medikal tedavi aldığı, kaç gün ve hangi medikal tedaviyi aldığı ve sonucunda ne olduğu araştırıldı. Prognoz sağ/ex olarak ikili sonuç olarak ele alınarak prognozu etkileyen olası faktörler ki-kare testi ile değerlendirildi. $p < 0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. **Bulgular:** Hastaların %90'ı (n=9) sezaryen %10'u (n=1) normal spontan vajinal doğum ile doğdu. Hastaların ortalama doğum haftaları $38,4 \pm 1,21$ hafta, medyan doğum ağırlığı 3125 gram (3005-3200), ortalama boyu $49 \pm 1,94$ cm, baş çevresi $36 \pm 3,5$ cm idi. Hastaların %10'unda (n=1) öncesinde persistan pulmoner hipertansiyon ve %20'sinde (n=2) VSD öyküsü mevcuttu. Hastaların medikal tedavi aldığı postnatal medyan gün 13 gün (10-18,8) idi ve toplam aldıkları tedavi gün sayısı medyan 4 gün (3,25-4,75) idi. Hastaların %70'inde (n=7) ibuprofen %30'unda (n=3) parasetamol kullanıldı. Medikal kapatma tedavisi sonrası takiplerinde hastaların %40'ında (n=4) konjenital anomaliler nedeniyle (trakeoözefageal fistül, hidransefali) ex oldu. %30'u (n=3) tam kapanma, %20'sinde (n=2) asemptomatik ayaktan takip edilmek üzere taburculuk ve %10'unda (n=1) cerrahi PDA ligasyonu için cerrahi merkeze sevk gerçekleşti. Hastaların %40'ında (n=4) konjenital anomaliler mevcuttu. Hastalarda konjenital anomali varlığında prognozu araştırdığımızda ex olma ihtimali istatistiksel olarak yüksek saptandı (ki-kare test, $p=0,035$, $X^2:4,44$). Kullanılan medikal tedavinin parasetamol veya ibuprofen olmasının prognoza istatistiksel olarak etkisi saptanmadı (ki-kare test, $p=0,26$). **Sonuç:** Term bebeklerde de PDA medikal kapatma tedavisi etkili olabilmektedir. Seçilmiş vakalarda cerrahi tedavi öncesinde medikal tedavi denenebilir. Parasetamol veya ibuprofen tedavilerinin birbirlerine prognoz açısından birbirlerine istatistiksel olarak üstünlükleri saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Patent Ductus Arteriosus, Ibuprofen, Parasetamol

Presentation ID/Sunum No= 77**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-4006-4079***Tip 2 Diyabetik Çocuk Hastada Başarılı Robotik Destekli Cerrahi İle Mini Gastrik By-Pass Yapılan Literatürdeki İlk Vaka****Uzman Dr. Murat Cag¹ , Dr. Öğretim Üyesi Yesim Ozdemir²**¹*Memorial Bahçelievler Hastanesi*²*Üsküdar Üniversitesi***Corresponding author: Murat Cag***Özet**

Amaç: Obezite, gelecekte diyabet gibi komorbiditeleri ve erken ölümleri takip etmesi nedeniyle dünya genelinde çocuklarda en sık görülen hastalıklardan biridir. Diyabet ve obeziteyi tedavi etmek için 15 yaşında bir erkek çocukta robotik destekli mini-gastrik by-pass'ın dünyadaki ilk vakasını bildirmeyi amaçladık. Cerrahi teknik ve literatür taraması sunulmuştur. Vaka ve Yöntemler: On beş yaşında erkek, Beden Kitle İndeksi (VKİ) 58.6, 125 persentilde olan hasta, ülkesinde insülin direnci nedeniyle diyetetik danışmanlık ve metformin tedavisi ile takip edilmiş. 3 yıllık takibin ardından hastanın tedavisi başarılı olmayınca aile obezite konseyimize başvurdu. Genetik danışmanımız, çocuğun MC4R mutasyonuna sahip olmadığına dair güvence verdi. Diğer endokrinolojik komorbiditeler bir çocuk doktoru obezite uzmanı tarafından değerlendirildi ve bir pediatrik endokrinologa yönlendirildi. Tip 2 diyabet teşhisi konuldu. Robotik yardımcı Mini gastrik by-pass planlandı. Genel anestezi altında beş alet portu yerleştirildi. Sonra robot kenetlendi. Mide, antrum ile gövdenin birleştiği yerde, jejunal halkanın rahat bir şekilde kaldırılabilceği bir yerde stapler ile ayrıldı. Jejunal antekolik antekolik olarak yukarı getirilir ve bu noktada mide ve ince bağırsağı anatomik hale getirmek için stapler kullanılır. Mide tüpünün distal ucu ince bağırsağın yan tarafına anastomoz edilir. Anastomoz ve zımbalama bölgelerinde sızıntı olmadığından emin olmak için metilen mavisi verildi. Antidiyabetikler operasyonla durduruldu. Hasta bir ay süreyle kan şekeri normalleşme ile medikal ve cerrahi komplikasyon olmaksızın takip edildi. Bulgular: Ameliyat süresi 105 dakika idi. İntraoperatif komplikasyonla karşılaşılmadı. Hasta ameliyattan 6 saat sonra yürümeye başladı. Ameliyat sonrası ilk gün glukoz düzeyleri normal sınırlar içindeydi. Oral kontrastlı BT'de ilk gün ne sızıntı ne de tıkanıklık görüldü. Hasta 24 saat içinde oral alıma başladı ve postoperatif herhangi bir komplikasyon olmaksızın 3 gün sonra taburcu edildi. 1 aylık takipten sonra kan şekeri seviyesinde herhangi bir bozulma gördük. Sonuç: Robotik yardımcı mini gastrik by-pass diyabetik çocuklarda uygulanabilir. Ameliyat sonrası en büyük avantajlar, erken iyileşme, daha az ağrı ve kolayca revize edilebilir ve geri döndürülebilir bir operasyonla daha iyi kozmetiktir.

Anahtar Kelimeler: Robotik Cerrahi, Pediatrik Obezite, Mc4r, Mini Gastrik By-Pass

Robotic-Assisted mini-Gastric By-Pass for Diabetes in Children: A First Case Report and Review of the Literature

Abstract

Objectives: Obesity is one of the most common diseases of children across the globe with repercussion because of comorbidities like diabetes for the future followed by premature deaths. We aimed to report the world first case of robotic-assisted mini-gastric by-pass in a 15 years old boy to treat diabetes and obesity. Surgical technique and review of the literature has been presented. **Patient and Methods:** Fifteen years old male with Body Mass Index (BMI) 58.6 at 125 percentile, and the patient was followed by dietetic counseling and with increasing metformin dosage treatment because of insulin resistance in his country. After 3 years of follow up the patient's treatment was not successful and therefore the family addressed to our obesity council. Our genetic consultant assured the boy doesn't have MC4R mutation. Other endocrinologic comorbidities was evaluated by a pediatrician specialist on obesity and referred to a pediatric endocrinologist. The Type 2 diabetes was diagnosed. Robotic assisted Mini-gastric by-pass was planned. Under general anesthesia five instrument ports were placed. Then the robot was docked. The stomach was divided with stapler at the junction of the body and antrum, at a location where the jejunal loop can be brought up comfortably. The jejunal loop is brought up antecolic, and the stapler is used to anastomose the stomach and the small bowel at this point. The distal end of the gastric tube is anastomosed to the side of the small bowel. Methylene blue was given to ensure there was no leakage at the anastomosis and the stapling sites. The antidiabetics were stopped by the operation. The patient was followed for a month with a normalization of blood glucose levels and without medical nor surgical complication. **Results:** Operative time was 105 minutes. No intraoperative complication was encountered. The patient started walking 6 hours postoperatively. The first postoperative day glucose levels were within the normal limits. Oral contrast CT demonstrated neither leakage nor obstruction on the first day. Patient started oral intake within 24 hours and was discharged in 3 days without any postoperative complication. After 1 month of followup we saw any perturbation on blood glucose level **Conclusion:** Robotic-assisted mini gastric by-pass is feasible in diabetic children. The main postoperative advantages are early recovery, less pain and better cosmesis with a easily revisable and reversible operation.

Keywords: Robotic Surgery, Pediatric Obesity, Mc4r, Mini Gastric By-Pass

Presentation ID/Sunum No= 33**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-2540-6712***Tipik Absans Nöbetleri Olan Hastaların Elektro-Klinik Özelliklerinin Uzun Vadeli Prognozun Tahminine Katkısının Saptanması****Uzman Dr. Mustafa Aykut Kural¹***¹Aarhus Üniversitesi Nörofizyoloji Kliniği,
Aarhus, Danimarka***Özet**

Amaç: Tipik absans nöbetlerindeki elektro-klinik özellikleri ayrıntılı olarak karakterize etmek ve EEG veya semiyoloji özelliklerinin nasıl terapötik sonuçları olabileceğini bulmak. **Yöntem:** İdiyopatik/genetik jeneralize epilepsili 61 hastadan alınan 213 tipik absans nöbetinin video-EEG kayıtlarını analiz ettik. Ayırt edici belirtilere (motor/davranışsal durma, tepki vermeme), konumlarına, zamanlamasına ve sıklığı gibi özelliklerini çıkardık. Genelleştirilmiş diken-dalga deşarjlarının süresini ve sıklığını ve çoklu dikenlerin varlığını değerlendirdik. Uzun vadeli terapötik sonuçlar (>1 yıl) için sınıflandırıcı özellikleri aramak için denetimli bir makine öğrenimi yaklaşımı (random forest) kullandık. **Bulgular:** Hastaların %87'sinde (nöbetlerin %75'i) semiyolojik özellikler saptanmıştır. En yaygın ek semiyolojik özellikler otomatizm ve göz kırpması idi (sırasıyla nöbetlerin %45'inde ve %41,5'inde gözlemlendi). Otomatizmler daha uzun nöbet süresi ile ilişkilendirildi ve oral otomatizmalar uzun otomatizmlerine kıyasla daha erken oluştu (4.03'e 6.19 saniye; p=0.005). İktal sivri dalga deşarjlarının ortalama süresi 9 saniye ve medyan frekansı 3 Hz idi. 46 nöbette (%21.6) ve 19 hastada (%31) çoklu dikenler görüldü. Ortalama takip süresi 5 yıl olup hastaların %73'ünde bu sırada nöbet gözlenmedi. Semiyolojik özelliklerinin hiçbiri, tek başına veya kombinasyon halinde, terapötik sonucun öngörücüleri değildi. Tek önemli sınıflandırıcı, %73 (%95 CI: %70-77), %92'lik Pozitif Öngörü Değeri (%95CI: %84-98) ile nöbetsiz olmayan bir sonucu öngören çoklu dikenlerin varlığıydı. **Sonuç:** Çoklu dikenlerin varlığı, olumsuz sonuç için yüksek bir pozitif prediktif değere sahiptir ve bu özellik, tipik absans nöbetleri olan hastalarda kaydedilen EEG'ler rapor edilirken dahil edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Eeg, İdiyopatik Jeneralize Epilepsisi, Makina Öğrenimi, Tipik Absans Nöbeti

Electro-Clinical Features and Long-Term Therapeutic Response in Patients With Typical Absence Seizures**Abstract**

Objective: To characterize in detail the electro-clinical features in typical absence seizures, and to elucidate whether EEG or semiology features, alone, or in combination, can predict long-term therapeutic outcome. **Methods:** We analyzed video-EEG recordings from 213 typical absence seizures from 61 patients with idiopathic / genetic generalized epilepsy. We extracted semiology features, additional to the hallmark manifestations (motor / behavioral arrest, non-responsiveness), their location, timing and frequency. We evaluated the duration and frequency of the generalized spike-wave

discharges, and the presence of polyspikes. We used a supervised machine-learning approach (random forest) to search for classifier features for long-term therapeutic outcome (>1 year). Results: Besides the hallmark manifestations, additional semiology features were identified in 87% of the patients (75% of the seizures). The most common additional semiology features were automatisms and eye blinking (observed in 45% and 41.5% of the seizures, respectively). Automatisms were associated with longer seizure-duration and oral automatisms occurred earlier compared to limb automatisms (4.03 vs. 6.19 seconds; $p=0.005$). The mean duration of the ictal spike-wave discharges was 9 seconds, and the median frequency was 3 Hz. Polyspikes occurred in 46 seizures (21.6%) and in 19 patients (31%). Median follow-up was 5 years, and 73% of the patients were seizure-free. None of the semiology features, alone or in combination were predictors of the therapeutic outcome. The only significant classifier was the presence of polyspikes, predicting a not seizure-free outcome with an accuracy of 73% (95%CI: 70-77%), Positive Predictive Value of 92% (95%CI: 84-98%) and Negative Predictive Value of 60% (95%CI: 39-81%). Significance: Additional semiology features are common in typical absence seizures, but they do not predict long-term therapeutic outcome. Presence of polyspikes has a high positive predictive value for unfavorable outcome, and this feature must be included when reporting EEGs recorded in patients with typical absence seizures.

Keywords: Eeg, Idiopathic Generalized Epilepsy, Machine Learning, Semiology, Typical Absence Seizure

Presentation ID/Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6918-6569

Üniversite Öğrencilerinde Bozulmuş Yeme Tutumu ve İlişkili Faktörlerin İncelenmesi

Uzman Dr. Seçil Özen¹ , Uzman Dr. İbrahim Gündoğmuş²

¹*Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları*

²*Kırıkkale Yüksek İhtisas Ruh Sağlığı ve Hastalıkları*

*Corresponding author: Seçil Özen

Özet

Giriş: Yeme en temel ihtiyaçlarından bir tanesi olması sebebiyle yeme tutumu ile ilişkili bozukluklar insanların hayatını olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle yeme tutumu çok sayıda çalışmaya konu olmasına rağmen üniversite öğrencileri gibi özellikli bir grupta bozulmuş yeme tutumu ve ilişkili özellikleri bildiren sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin yeme tutumları, vücut kitle indeksi (VKİ) değerlendirilerek bu duruma eşlik eden sosyodemografik özellikler arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Mevcut çalışmanın örneklemini 706 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş, cinsiyet gibi değişkenleri sosyodemografik veri formu ile sorgulanmıştır. Çalışmaya dahil edilen katılımcıların yeme tutumlarını incelemek için Yeme Tutumu Testi (YTT-40) uygulanmıştır. Bozulmuş yeme tutumu için kesme değeri olarak 30 kullanılmıştır. Elde edilen veriler yönergelerine göre puanlandırıldıktan sonra uygun istatistiksel analize tabi tutulmuştur. Bulgular: Katılımcıların 422'si (%59,8) kadın ve 284'ü (%40,2) erkekti. Yaş ortalaması 22,29±3,11 yıl olarak bulundu. Kesme puanına göre katılımcıların %15,6'sında "Bozulmuş Yeme Tutumu" belirlendi. Bozulmuş yeme tutumuna göre katılımcıların özelliklerinin karşılaştırılmasında cinsiyet ($X^2=4,258$, $p=0,039$), okul yılı ($t=1,977$, $p=0,048$) ve ekonomik durum ($X^2=16,880$, $p<0,001$) değişkenlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptandı. İki grup arasında yaş, boy ağırlık, vücut kitle indeksi değişkenleri arasında istatistiksel olarak farklılık saptanmadı ($>0,05$). Sonuç: Mevcut çalışmada üniversite öğrencilerinin bozulmuş yeme tutumu insidansı %15,6 olarak bulunmuştur. Bu dikkat çekici sonuç üniversite öğrencileri hem yaşları gereği hem de psiko-sosyal ve ekonomik zorlanmalar nedeniyle yeme bozuklukları için bir risk grubunu oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Bu nedenle öğrencilere ve ailelerine yeme bozukluğu hakkında eğitim verilmesi, koruyucu önlemlerin alınması, yeme tutumlarının belirlenmesi ve yeme tutumuna ilişkin farkındalıklarının devam ettirilmesi için hem sosyal hem de bilimsel faaliyetler ile desteklenmeleri önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yeme Tutumu, İnsidansı, Öğrenci

Investigation of Impaired Eating Attitudes and Associated Factors in University Students

Abstract

Introduction: Since eating is one of the most basic needs, disorders related to eating attitudes affect people's lives negatively. Therefore, although eating attitude has been the subject of many studies,

there are limited number of studies reporting impaired eating attitude and related characteristics in a special group such as university students. In this study, it was aimed to investigate the relationship between the eating attitudes and body mass index (BMI) of university students and the sociodemographic characteristics accompanying this condition. Method: The sample of the present study consists of 706 university students. Variables such as age and gender of the participants were questioned with the sociodemographic data form. The EAT-40 was applied to examine the eating attitudes of the participants included in the study. 30 was used as the cut-off value for impaired eating behavior. After the obtained data were scored according to their guidelines, they were subjected to appropriate statistical analysis. Results: Of the participants, 422 (59.8%) were female and 284 (40.2%) were male. The mean age was found to be 22.29 ± 3.11 years. According to the cut-off score, "Impaired Eating Attitude" was determined in 15.6% of the participants. A statistically significant difference was found in the variables of gender ($\chi^2=4,258$, $p=0,039$), school year ($t=1.977$, $p=0.048$) and economic status ($\chi^2=16,880$, $p<0,001$) when comparing the characteristics of the participants according to the disordered eating attitude. There was no statistical difference between the two groups in terms of age, height, weight, and body mass index (>0.05). Conclusion: In the current study, the incidence of impaired eating attitude in university students was found to be 15.6%. These remarkable results both age and college students must also psycho-social and economic strains reveals that constitute a risk group due to eating disorders. For this reason, it can be recommended that students and their families be supported with both social and scientific activities in order to provide education about eating disorders, to take preventive measures, to determine eating attitudes and to maintain their awareness of eating attitudes.

Keywords: Eating Attitude, Incidence, Student

Presentation ID/Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7788-4949

Uzaktan Eğitim Sürecinde Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Uyku Kalitesinin Perspektif Alma Becerisi ve Okul Başarısı Üzerine Etkisinin Araştırılması

Öğr.Gör. Aslı Karakılıç¹

¹Balikesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı

Özet

Fizyolojik gereksinimlerin başında gelen uyku, genç bireylerin fiziksel ve ruhsal olduğu kadar kognitif iyilik hali ile de yakından ilişkilidir. Bu çalışmanın amacı COVID-19 pandemisi döneminde eğitimlerine tüm yıl uzaktan devam eden tıp fakültesi öğrencilerinin uyku kalitesinin, kognitif empatinin alt bileşeni olan perspektif alma becerisi ve akademik başarı üzerine etkisinin araştırılmasıdır. Bu çalışma Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesindeki toplam 95 öğrenci (54 kadın, 41 erkek) üzerinde yürütüldü. Öğrencilerin uyku alışkanlıkları ile ilgili veriler Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ), perspektif alma becerileri Kişiler Arası Tepkisellik Ölçeği'nin perspektif alma ile ilişkili soruları kullanılarak elektronik ortamda anket yöntemi ile elde edildi. Akademik başarı kriteri olarak öğrencilerin yıl sonu transkript notları kullanıldı. Çalışmamızdan elde edilen bulgulara göre öğrencilerin %67'sinin uyku kalitesinin "kötü" olduğu tespit edildi. Kadınlarda uyku kalitesi iyi olan öğrencilerin okul başarıları ve gece uyku süreleri uyku kalitesi kötü olanlara göre anlamlı yüksek bulundu (sırasıyla $p<0,05$ ve $p<0,01$). Erkeklerde uyku kalitesi iyi ve kötü olarak kategorize edildiğinde perspektif alma skorları ve okul başarıları açısından gruplar arası anlamlı fark saptanmadı. Ayrıca öğrencilerin toplam uyku skorları ile okul başarıları arasında orta düzeyde negatif korelasyon tespit edildi ($r=-0,308$, $p=0,002$). Bu çalışma tıp fakültesi öğrencilerinde uyku kalitesinin kötü olduğunu ve akademik başarının belirleyicisi olarak uyku kalitesinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uyku Kalitesi, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi, Akademik Başarı, Kognitif Fonksiyon, Perspektif Alma, Uzaktan Eğitim

Investigation of the Effect of Sleep Quality On Perspective Taking Skill and Academic Achievement in Medical Students in the Process of Distance Learning

Abstract

Sleep, which is at the forefront of physiological needs, is closely related to the cognitive functions of young individuals as well as their physical and psychological well-being. The aim of this study is to investigate the effects of sleep quality on perspective-taking ability, which is a sub-component of cognitive empathy, and academic success of medical students who continue distance learning all year during the COVID-19 pandemic period. This study was carried out on a total of 95 students (54 female, 41 male) at Balıkesir University Faculty of Medicine. Data on students' sleep habits were obtained by using the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) and perspective-taking skills were obtained by using

the perspective-taking questions of the Interpersonal Reactivity Index. Year-end transcript grades of the students were used as academic success criteria. According to the findings of our study, it was determined that 67% of the students had "bad" sleep quality. School success and nighttime sleep duration of students with good sleep quality in women were found to be significantly higher than those with poor sleep quality ($p<0.05$ and $p<0.01$, respectively). When the sleep quality in men was categorized as good or bad, no significant difference was found between the groups in terms of perspective taking scores and school achievements. In addition, a moderate negative correlation was found between the total sleep scores of the students and their school success ($r=-.308$, $p=0.002$). This study reveals that the sleep quality is poor in medical school students and the importance of sleep quality as a determinant of academic success.

Keywords: Sleep Quality, Pittsburg Sleep Quality Index, Academic Achievement, Cognitive Function, Perspective Taking, Distance Learning

Presentation ID/Sunum No= 20**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6413-6649>

Vajinal Agenezili Hastalarda Vajinoplasti Deneyimlerimiz

Uzman Dr. Naim Ünsal¹ , Uzman Dr. Ersin Turan²

¹*özel Egekent Hastanesi*

²*Konya Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Vajinal ve servikal ageneziler Müllerian anormalliklerle ilişkili nadir patolojilerdir.Bu anomalilerin düzeltilmesinde pek çok yöntem kullanılmıştır.Biz de bu çalışmamızda vajinal agenezisi olan;cilt grefti ile vajinoplasti ve sigmoid kolon kullanılarak vajinoplasti uyguladığımız hastalarımızın sonuçlarını paylaştık. **Hastalar ve Yöntem:**Dr.Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesine 2018 ve 2019 yılları arasında başvuran ;5 cilt grefti ile opere ettiğimiz hasta ile 7 sigmoid vajinoplasti uyguladığımız 12 hastanın sonuçları retrospektif olarak incelendi. **Bulgular:**Belirtilen tarih aralığında toplam 12 vajinal agenezili hasta opere edildi.Yaş ortalaması 23(19-31)'tü.Gruplar arasında demografik özellikler açısından anlamlı fark yoktu.Hastaların 5(%41)tanesine uyluk ön yüzden tam kat cilt grefti alınarak vajinoplasti uygulandı.7 (%59)hastaya sigmoid vajinoplasti uygulandı. 1 hasta dışında tümünde servikal ve uterus agenezi eşlik etmekteydi.Sigmoid vajinoplasti grubunda 1 hastada atrofik olmakla birlikte serviks ve uterus mevcuttu.Deri grefti grubunda 1,sigmoid vajinoplasti grubunda ise 2 hasta daha önce başarısız rekonstrüksiyon ameliyatı geçirmişlerdi.Deri grefti grubunda majör morbidite greft alanı kaynaklı iken ,batın ameliyatı olmaması avantajı olarak gözükmekteydi.Sigmoid vajinoplasti grubunda daha fonksiyonel sonuçları olan bir ameliyat iken, batın ameliyatı olması ve anastomoz kaçak riski majör morbidite ve olası mortalite kaynaklarıydı.Çalışmamızda hayati tehdit edici hiçbir komplikasyon izlenmedi. **Sonuç:**Vajinal agenezi nadir görülen bir patoloji olmakla birlikte ciddi sosyal ve fiziksel sonuçları mevcuttur.İster deri grefti ile ister sigmoid kolon ile olsun uygulanan vajinal rekonstrüksiyonun çok ciddi sosyal ve fiziki katkıları mevcuttur.Cilt grefti kullanımı ile daha az fonksiyonel memnuniyetin yanında daha az morbidite var iken,sigmoid kolon kullanılarak yapılan rekonstrüksiyonda fonksiyonel memnuniyet artmış morbiditeye rağmen daha iyidir.

Anahtar Kelimeler: Vajinal Agenezi,müllerian Anomali,sigmoid Vajinoplasti,deri Grefti.

Presentation ID/Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2356-0268

Valsalva Computed Tomography in Visualization of Eustachian Tube in Patients With Patulous Eustachian Tube

Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Hilmi Aksoy¹

¹Hisar Hospital Intercontinental

*Corresponding author: Süleyman Hilmi Aksoy

Valsalva Computed Tomography in Visualization of Eustachian Tube in Patients With Patulous Eustachian Tube

Abstract

Background and aim: We aimed to evaluate the merit of Valsalva computed tomography (CT) in patients who had clinically-proven patulous Eustachian tube (PET). Methods: We recruited patients with clinically-proven PET. All participants underwent temporal bone CTs while they were performing the Valsalva maneuver in the supine position. Standard axial plane CT images, along with multiplanar reconstruction and 3D Air volume rendering, were used to visualize the ET in its entirety. Results: Three patients (2 females, one male) with a total of 6 ears were included in the study. All patients had suggestive symptoms of PET, including aural fullness, aerophony, and autophony and underwent clinical examination and audiologic tests. In all ears, the whole Eustachian tube could be visualized with Valsalva CT. Conclusion: For the first time, we demonstrated the merit of Valsalva CT in visualization of the Eustachian tube in its entirety in patients with clinically diagnosed PET.

Keywords: Patulous Tuba Eustachii, Valsalva Computed Tomography

Presentation ID/Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7512-3895

Ventriküloperitoneal Şantların Batın İçi Komplikasyonları

Uzman Dr. Süleyman Arif Bostancı¹

¹*Ankara Şehir Hastanesi Çocuk Hastanesi*

*Corresponding author: Süleyman Arif Bostancı

Özet

Amaç: VP şantlar hidrosefali çocukların tedavisinde önemlidir. Ancak uzun süreli takipte karın içi komplikasyonlara neden olmaktadır. Bu çalışmada bu komplikasyonlar ve çözüm önerileri sunuldu. **Metod:** 2020-2021 arası kliniğimize başvuran 10 VP şant komplikasyonu demografik bilgiler, tanı, ameliyat açısından geriye dönük incelendi. **Bulgular:** Olguların 3 ü kız 7 si erkekti. Ortalama yaş 3 (1-7 arasında). 6 olguda tek batın içi kist, 2'sinde multiple kist, 1'inde kapalı perforasyon, 1'inde ingunal kanala migrasyon tespit edildi. Kapalı perforasyon olan açık cerrahiye rezeksiyon anostomozla, fitik kanalına migrasyon olan olgu inguinal cerrahiye diğer tüm olgular laparoskopik unroofing yapılarak ameliyat edildi. Tüm olgularda şant uzunlu kısaltıldı ve üst batında karaciğerin üstüne yerleştirildi. Mortalite ve morbidite gözlenmedi. 2 yıllık takipte yeni bir sorunla karşılaşmadı. **Tartışma:** VP şantlar beyin cerrahisi tarafından hidrosefali tedavisi için sık kullanılmaktadır. Ancak şant uzunluğunun fazla bırakılması ve şant ucunun yerinin genellikle alt batına yönlendirilmesi komplikasyonlara neden olmaktadır. Oysa bu ameliyatların çocuk cerrahi eşliğinde yapılması, şant ucunun üst batına yönlendirilmesi ve kısaltılması komplikasyonları önleyici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Vp-Şant, Hidrosefali, Çocuk

Intra-Abdominal Complications of Ventriculoperitoneal Shunts

Abstract

Objective: Ventriculoperitoneal (VP) shunts are important in the treatment of hydrocephalic children. However, it causes intra-abdominal complications in long-term follow-up. In this study, these complications and solutions are presented. **Method:** Ten VP shunt complications admitted to our clinic between 2020-2021 were retrospectively analyzed in terms of demographic information, diagnosis and surgery. **Results:** 3 of the cases were female and 7 were male. the average age is 3 (between 1 and 7 years). A single intra-abdominal cyst was detected in 6 cases, multiple cysts in 2, closed perforation in 1, migration into the ingunal canal in 1 case. The case with closed perforation was detected by open surgery with bowel resection anastomosis, the case with migration to the hernia duct by inguinal surgery, all other cases by laparoscopic un-roofing. was operated on. In all cases, the shunt length was shortened and placed above the liver in the upper abdomen. No mortality or morbidity was observed. No new problems were encountered in the 2-year follow-up **Discussion:** Ventriculoperitoneal shunts are frequently used by neurosurgeons for the treatment of hydrocephalus. However, excessive shunt length

and directing the shunt tip to the lower abdomen cause complications. However, performing these operations with pediatric surgery, directing the shunt tip to the upper abdomen and shortening it may prevent complications.

Keywords: Ventriculoperitoneal-Shant, Hydrocephalus, Children

Presentation ID/Sunum No= 115**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-1480-0562***Yeni Bir Peptid Olarak Adropinin Demans Hastalarındaki Önemi****Dr. Öğretim Üyesi Hikmet Saçmacı¹, Doç.Dr. Murat Çakır¹**¹*Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

Amaç: Alzheimer hastalığının (AH), patofizyolojik sürecinde nöronların oksidatif strese dayalı değişikliklerden derinden etkilendiği düşünülmektedir. Bu çalışmada yeni bir peptid olarak adropin düzeyinin değerlendirilmesi ve nöronal etkilenimi gösteren nöron spesifik enolaz (NSE) ve nörofilaman hafif zincir (NF-L) belirteçleriyle ilişkisinin araştırılması amaçlandı. **Yöntem:** Bu çalışmaya demografik özellikleri benzer olacak şekilde 32 hasta ve 30 kontrol katılımcı dahil edildi. Katılımcıların demans açısından klinik evre belirteçleri ve hemogram / biyokimyasal değerleri elde edildi. Araştırılan moleküller olarak, plazma adropin düzeyi, NSE ve NF-L düzeyi ELİSA metodu ile değerlendirildi. İkili grup testleri ve korelasyon analizleri elde edildi. **Bulgular:** Çalışmada NSE ve NF-L belirteçleri her iki grupta benzer düzeyde olmasına rağmen ($p > 0,05$), plazma adropin düzeyi demans grubunda, kontrole göre azalmıştı ($p < 0,05$). Adropin ile NSE arasında anlamlı ilişki olmamasına rağmen, NF-L düzeyi ile anlamlı pozitif korelatif ilişki gösteriyordu ($p= 0,020$, $r= 0,422$). Bu belirteçlerin biyokimya ve hemogram parametreleri ile korelasyon analizlerine bakıldığında ise, hasta grubu ve tüm katılımcılarda ürik asit ve kreatinin düzeyi ile pozitif korelatif ilişkisi saptandı ($p < 0,05$). **Sonuç:** Deneysel modellerde metabolik homeostaz ve endotel fonksiyonlarında rolü ve fonksiyonları araştırılmış olan adropin molekülü aynı zamanda bir nöropeptid olarak tanımlanmıştır. Bu çalışma, adropinin AH'da patofizyolojik ve progresif açıdan potansiyel önemli olabileceğine dair yeni bilgiler sunmaktadır. Kan parametrelerindeki değişiklikler ile arasındaki ilişkiyi incelemek için ileride yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Adropin, Alzheimer Hastalığı, Nörofilaman, Nörodejeneratif Hastalık

The Importance of Adropin As a New Peptide in Dementia Patients**Abstract**

Background: It is thought that neurons are deeply affected by oxidative stress-based changes in the pathophysiological process of Alzheimer's disease (AD). In this study, it was aimed to evaluate the level of adropin as a new peptide and to investigate its relationship with neuronal specific enolase (NSE) and neurofilament light chain (NF-L) markers that show neuronal involvement. **Methods:** Thirty two patients and 30 control participants were included in this study with similar demographic characteristics. Clinical stage markers of dementia and hemogram / biochemical values of the participants were obtained. As investigated molecules, plasma adropin level, NSE and NF-L levels were evaluated by ELISA method. Paired group tests and correlation analyzes were obtained. **Results:** In the study, although NSE and NF-L markers were at similar levels in both groups ($p > 0.05$), plasma adropin level

was decreased in the dementia group compared to the control group ($p < 0.05$). Although there was no significant correlation between adropin and NSE, it was showed that a significant positive correlation with NF-L level ($p= 0.020$, $r= 0.422$). When the correlation analyzes of these markers with biochemistry and hemogram parameters were examined, a positive correlation was found with uric acid and creatinine levels in the patient group and all participants ($p < 0.05$). Discussion: Adropin molecule, whose role and functions in metabolic homeostasis and endothelial functions have been investigated in experimental models and has also been defined as a neuropeptide. This study provides a new information that adropin may be potentially important pathophysiologically and progressively in AD. Future studies are needed to examine the relationship between changes in blood parameters and blood parameters.

Keywords: Adropin, Alzheimer's Disease, Neurofilament, Neurodegenerative Disease

Presentation ID/Sunum No= 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yenidoğan Döneminde Portal Ven Trombozu

Uzman Dr. İbrahim Kandemir¹

¹*Özel Güngören Hastanesi*

1*Corresponding author: İbrahim Kandemir

Özet

Amaç: Portal ven trombozu saptanan hastaların klinik ve tanımlayıcı özelliklerini sunmayı amaçladık. **Yöntem:** Ocak 2017-Ocak 2020 arasında yenidoğan yoğun bakımımızda yatarak tedavi gören hastalarda portal ven trombozu saptanan hastaların hepsi çalışmaya alındı. Doğumda boy, kilo baş çevresi, portal ven trombozu saptandığı postnatal gün, batin içi operasyon veya nekrotizan enterokolit, perinatal asfiksi ve hemoliz öyküleri araştırıldı. Tanımlayıcı istatistik yapıldı. **Bulgular:** Hastaların (n=16) %37,5'i (n=6) kız %62,5'i (n=10) erkekti. Hastaların %68,8'i (n=11) sezaryen ile %31,3'ü (n=5) normal spontan doğum ile doğmuştu. Ortalama doğum haftası 34,7+/-4,98 hafta, medyan doğum ağırlığı 2803 gram (1196-3245), ortalama boy 43,2+/-7,48 cm ve ortalama baş çevresi 30,8+/-4,51 cm idi. Hastalarda portal ven trombozu postnatal 12,5. günde (5,25-21,3) saptandı. Portal ven trombozu hastaların %87,5'inde (n=14) sol portal vende, %12,5'inde (n=2) ana portal vende saptandı. Hastaların %25'inde (n=4) umbilikal venöz kateter, %50'sinde (n=8) perinatal asfiksi öyküsü, %31,3'ünde (n=5) nekrotizan enterokolit öyküsü, %6,3'ünde (n=1) trakeoözefageal fistil+anal atrezi, ve %6,3'ünde (n=1) omfalosel mevcuttu. Hastaların %18,7'sinde (n=3) herhangi bir klinik risk faktörü olmadan postnatal ilk günde saptandı. Hastalara düşük molekül ağırlıklı heparin başlandı. Hastaların %6,3'ü (n=1) ex oldu, diğerleri taburculuk sonrası gastroenteroloji ve hematoloji polikliniklerine bağlandı. **Sonuç:** Herhangi bir perinatal sorun yaşamayan bebeklerde dahi postanatal ilk günde portal ven trombozu görülebilmektedir. Asfiksi ve batin içi operasyon/nekrotizan enterokolit portal ven trombozu vakalarının büyük çoğunluğunu oluşturmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Portal Ven Trombozu, Perinatal Asfiksi, Nekrotizan Enterokolit

Portal Vein Thrombosis in Neonatal Period

Abstract

thrombosis. **Methods:** All patients with portal vein thrombosis who were hospitalized in our neonatal intensive care unit between January 2017 and January 2020 were included in the study. Height, weight, head circumference, the postnatal day when we detected portal vein thrombosis, history of intra-abdominal operation or necrotizing enterocolitis, perinatal asphyxia, and hemolysis were investigated. Descriptive statistics were performed. **Results:** 16 patients were included in the study. 37.5% (n=6) of the patients were female and 62.5% (n=10) were male. 68.8% (n=11) of the patients were born by cesarean section, and 31.3% (n=5) were born by normal spontaneous delivery. Mean birth week was

34.7 $\pm$ 4.98 weeks, median birth weight was 2803 grams (1196-3245), mean height was 43.2 $\pm$ 7.48 cm, and mean head circumference was 30.8 $\pm$ 4.51 cm. Portal vein thrombosis was detected on postnatal 12.5. day (5.25-21.3). Portal vein thrombosis was in the left portal vein in 87.5% (n=14) of the patients and the main portal vein in 12.5% (n=2). 25% (n=4) of the patients had umbilical venous catheter, 50% (n=8) had a history of perinatal asphyxia, 31.3% (n=5) had of necrotizing enterocolitis, 6.3% (n=1) had tracheoesophageal fistula+anal atresia, and 6.3% (n=1) had an omphalocele. In 18.7%(n=3) of the patients, it was detected on the first postnatal day without any known clinical risk factor. We started low molecular weight heparin in the patients. 6.3% (n=1) of the patients died, the others were admitted to the gastroenterology and hematology outpatient clinics after discharge. Conclusion: Portal vein thrombosis can be seen on the first postnatal day, even in babies with no perinatal problems. Asphyxia and intra-abdominal operation/necrotizing enterocolitis accounted for the majority of portal vein thrombosis cases.

Keywords: Newborn, Portal Vein Thrombosis, Perinatal Asphyxia, Necrotizing Enterocolitis

Presentation ID/Sunum No= 199**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-4883-8235***Yenidoğanda Pda Stenti Sonrası Ani Gelişen Stent Trombozu ve Kardiyak Arrest Sonrası Va Ecmo Uygulaması ve Melbourne Şantı****Öğr.Gör. Yasin Güzel¹***¹Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi
Kalp Damar Cerrahi A.D.***Özet**

Duktus bağımlı pulmoner atrezili yenidoğanlarda patent duktus arteriyozus(PDA) stenti yenidoğan aorta-pulmoner şant ameliyatlarına göre daha düşük mortalite ve morbidite ile uygulanabilmektedir.çalışmamızda PDA stenti sonrası akut stent trombozu ve sonrasında kardiyak arrest gelişen ve santral venoarteriyel ekstrakorporeal membran oksijenizasyon(ECMO) desteği uyguladığımız ve 24. saatte ECMO trombozu nedeniyle acil operasyona alınarak Melbourne şantı uyguladığımız olgumuzu sunmak istedik.2950 gram kız bebek. ekokardiyografisinde(EKO) büyük damar transpozisyonu, geniş ventriküler septal defekt,geniş PDA ,pulmoner arterler hafif konfluan ve pulmoner atrezi mevcut stent yapılmasına karar verildi. bir gün önce 5 mg/kg asetilsalisilik asit verilerek PDA stenti yapıldı.saturasyonları 80-88 arasında yoğun bakımda takibe alındı. 100 ünite/ saat heparin perfüzyonu başlanıp ACT değerleri 200-220 arasında tutulmaya çalışıldı. işlemin 2. saatinde ACT 251 iken bradikardi ve kardiyak arrest gelişti. resustanyona başlanarak yoğunbakımda VA ECMO desteği uygulandı. normal kardiyak atım ve tansiyon sağlandı . EKO yapılan hastanın PDA stentinde akım izlenmedi ve tromboze kabul edildi. Hastamıza genel durumu ve hemodinamisi stabil olunca şant yapılmasına karar verildi. Ancak ECMO desteğinin 18. Saatinde ACT değeri 300 lerce ve heparin infüzyonu giderken hem arteryel hat hemde venöz hat trombus nedeniyle tıkanınca hemen ameliyathaneye alınarak kardiyopulmoner baypasa geçildi. Ana pulmoner arter aortaya 7.0 prolen ile anastomoz edildi (Melbourne şantı) ve ECMO desteği ile hasta yoğun bakımda takibe alındı. EKO da şantın sorunsuz çalıştığı görüldü.Postoperatif 3.gün aşamalı olarak ECMO desteği azaltılarak ECMO dan çıkıldı ve sternum kapatıldı.PDA bağımlı yenidoğanlarda PDA stenti aorta pulmoner şant ameliyatlarına göre daha düşük mortalite ve morbidite uygulanan bir yöntem olmasına rağmen stente ait komplikasyonlar hayatı tehdit edici boyutlara ulaşabilmektedir.Stent yapılamaması yada trombozu durumunda ilk seçenek pulmoner dolaşımın aortadan şant ile sağlanmasıdır. Acil durumlarda yapılacak bu şant tekniği greft ile yapılanaya göre hem daha kısa sürede yapılabilecek olması hemde PTFE greftten daha az kanamaya neden olması açısından güvenle tercih edilecek bir yöntem olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Patent Duktus Arteriozus Stenti, Ekstrakorporeal Mebran Oksijenatör (Ecmo), Aortopulmoner Şant

Va Ecmo Application and Melbourne Shuttle On Sudden Development Stent Thrombosis and Cardiac Arrest After Pda Stent in Newborn

Abstract

ductus-dependent pulmonary atresia, patent ductus arteriosus (PDA) stent can be applied with lower mortality and morbidity compared to neonatal aorta-pulmonary shunt surgeries. We wanted to present acute stent thrombosis and then cardiac arrest after PDA stent and we applied central ECMO support and underwent emergency operation due to ECMO thrombosis at the 24th hour and underwent Melbourne shunt. Echocardiography (ECHO) resulted as great vessel transposition, large ventricular septal defect, PDA, and pulmonary atresia. It was decided to make a PDA stent. She was followed in the intensive care unit with saturation of 80-88. Heparin perfusion was started. In the 2nd hour of the procedure, when the ACT was 251, cardiac arrest developed. Resuscitation was started and VAECMO support was applied. Flow was not observed in the PDA stent of the patient who was considered to be thrombosed. 18th hour of ECMO support, when the ACT value was around 300 and the heparin infusion was going, both the arterial and the venous line were blocked due to thrombus, patient was immediately taken to the operating room and cardiopulmonary bypass was started. The main pulmonary artery was anastomosed to the aorta (Melbourne shunt) and the patient was followed up in the intensive care unit with ECMO support. In the ECHO, it was seen that the shunt was working smoothly. On the 3rd postoperative day, ECMO support was gradually reduced and then ECMO was exited. Although PDA stent is a method with lower mortality and morbidity compared to aortic pulmonary shunt surgeries in PDA-dependent newborns, complications related to the stent can reach life-threatening dimensions. In case of stent failure or thrombosis, the first option is to provide pulmonary circulation with a shunt from the aorta. We think that this shunt technique to be performed in emergencies is a method that can be safely preferred in terms of both being able to be performed in a shorter time compared to the graft and causing less bleeding than PTFE graft.

Keywords: Patent Ductus Arteriosus Stent, Extracorporeal Membrane Oxygenator (Ecmo), Aortopulmonary Shunt

Presentation ID/Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4088-8932

Yoğun Bakım Covid-19 Hastalarında Hipoksi İle İndüklenen Faktör-1 α ve İskemi Modifiye Albümin Düzeyleri

Dr. Öğretim Üyesi Kamile Yücel¹, Uzman Dr. Ali Fuat Gürbüz²

¹KTO Karatay Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksek Okulu, Tıbbi Biyokimya,

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları A.D.

*Corresponding author: Kamile Yucel

Özet

Öz: Amaç: Yoğun bakımda yatan COVID-19 hastalarında HIF-1 α ve IMA düzeylerini ölçmeyi ve sonuçları diğer laboratuvar bulguları ile karşılaştırmayı amaçladık. Yöntem: COVID-19 tanısı alan ve yoğun bakımda yatan 70 hasta ve dahiliye polikliniğine kontrol için gelen 72 sağlıklı kontrol çalışmaya dahil edildi. Hasta ve kontrol grupları için 18-65 yaş arası katılımcılar çalışmaya dahil edildi. Plazma HIF-1 α ve IMA seviyeleri, enzime bağlı immüno-sorbent (ELISA) yöntemi kullanılarak ölçüldü. Bulgular: Hastaların %56.9'unun (n:39) en az 1 kronik hastalığı varken, %43.1'inin (n:31) kronik hastalığı yoktu. Eşlik eden kronik hastalıklar arasında DM (n: 21, %30) ve HT (n: 19, %27.14) yaygındı. COVID-19 hastalarında en az bir kronik hastalığı olan ve olmayan iki grup karşılaştırıldığında, kronik hastalığı olan hastaların (n $\geq$ 1) IMA seviyeleri, kronik hastalığı olmayan hastalardan anlamlı derecede yüksekti (p<0.05). Hasta ve sağlıklı kontrol grubunu karşılaştırdığımızda; yaş ve cinsiyet açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p>0.05). Ancak HIF-1 α ve IMA düzeylerinde hasta grubundaki yükselmeye bağlı olarak istatistiksel olarak anlamlı fark vardı. Tanısal performans analizinde, alıcı çalışma özelliği (ROC) eğrisi, HIF-1 α için 0.651'lik bir eğri altındaki alan değeri (AUC) ve IMA için 0.937'lik bir AUC değeri gösterdi. Sonuç: Bu çalışmada, yoğun bakım ünitesinde yatan COVID-19 hastaları arasında HIF-1 α ve IMA seviyeleri sağlıklı kontrollere kıyasla anlamlı derecede yüksekti. HIF-1 α ve IMA seviyeleri, COVID-19'un prognozunda güvenilir bir belirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: İskemi Modifiye Albümin, Covid-19, Hipoksi İle İndüklenen Faktör-1 α

Hypoxia Inducible Factor-1 α and Ischemia Modified Albumin Levels in Intensive Care Covid-19 Patients

Abstract

Objective: We aimed to measure HIF-1 α and IMA levels in COVID-19 patients hospitalised in the intensive care unit (ICU) and compare the results with other laboratory findings. Method: Seventy patients diagnosed with COVID-19 and hospitalized in the ICU and 72 healthy controls who came to the internal medicine outpatient clinic for control were included in the study. For the patient and control groups, participants between the ages of 18-65 were included in the study. Plasma HIF-1 α and IMA

levels were measured by enzyme-linked immunosorbent assay method (ELISA). Results: While 56.9% (n: 39) of the patients had at least 1 chronic disease, 43.1% (n: 31) had no chronic disease. Among the accompanying chronic diseases, DM (n: 21, 30%), and HT (n: 19, 27.14%) were common. In the comparison of two groups with and without at least one chronic disease in COVID-19 patients, the IMA levels of patients with chronic disease ($n \geq 1$) were significantly higher than those of patients without a chronic disease ($p < 0.05$). When we compare the patient and healthy control group; there were no statistically significant difference between the groups in terms of age and gender ($p > 0.05$). However, there was a statistically significant difference in HIF-1 α and IMA levels between the patient and control groups due to the increase in the patient group. In the diagnostic performance analysis, the receiver operating characteristic (ROC) curve demonstrated an area under curve (AUC) value of 0.651 for HIF-1 α and an area under curve (AUC) value of 0.937 for IMA. Conclusion: In this study, the HIF-1 α and IMA levels were significantly higher among COVID-19 patients in ICU compared with healthy controls. HIF-1 α and IMA levels can be used as reliable markers for the prognosis of COVID-19.

Keywords: Ischemia Modified Albumin, Covid-19, Hypoxia-Inducible Factor-1 α

Presentation ID/Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9342-0244

Yoğun Bakım İhtiyacı Olan Covid-19 Pnömonili Hastalarda Diyafram Kalınlığının Bilgisayarlı Tomografi İle Ölçülmesi

Uzman Dr. Nurullah Dağ¹

¹Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Bölümü

*Corresponding author: Nurullah Dağ

Özet

Bu çalışmanın amacı, Covid-19 pnömonisi nedeniyle yoğun bakım ünitesi (YBÜ)'nde tedavi edilmiş hastalarda, YBÜ öncesinde bilgisayarlı tomografi (BT) görüntüleri kullanılarak ölçülen diyafram kalınlıklarının klinik önemini araştırmaktır. Retrospektif bu çalışmaya Nisan 2019 ile Nisan 2021 tarihleri arasında merkezimiz YBÜ' de tedavi görmüş 78 hasta dahil edildi. Çalışmaya dahil edilme kriterleri; >18 yaş, toraks BT görüntülemesi bulunan, bilinen ek bir hastalığı olmayan hastalar olarak belirlendi. Herhangi bir sistemik ek hastalığı olan ve/veya YBÜ'nde tedavi öncesi 1 hafta içerisinde toraks BT görüntüleri olmayan hastalar çalışma dışında bırakıldı. Hastalar YBÜ'nde ölen (grup 1, n=37) ve hayatta kalanlar (grup 2, n=41) olmak üzere iki gruba ayrıldı. DK toraks BT aksiyel kesitlerde, çölyak trunkus çıkımı düzeyinde diyaframın en kalın yerinden sağ ve sol ayrı ayrı ölçüldü ve sonrasında toplam DK olarak kaydedildi. Ayrıca YBÜ öncesi en son serum ferritin, D-dimer ve CRP değerleri kaydedildi. Çalışmaya katılan 78 hastanın yaş ortalaması 51.4 ± 7.6 yıl (min-max, 24.2 - 58.9) olup hastaların %64'ü erkekti (n=50). DK, grup 1'de (ortalama 13.8 ± 3.7 mm), grup 2'den (ortalama 15.6 ± 3.0 mm) anlamlı olarak daha düşük bulundu (p=0.012). Serum ferritin düzeyleri grup 1'de (ortalama 1123.2 ± 716 ng/ml), grup 2'den (ortalama 729.9 ± 497.6 ng/ml) anlamlı olarak daha yüksekti (p=0.019). Diğer laboratuvar değerleri (D-dimer ve CRP) gruplar arasında anlamlı farklılık göstermedi (p>0.05). Her iki grupta DK ile laboratuvar değerleri arasında anlamlı bir korelasyon saptanmadı. YBÜ yatış süresi her iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı (p>0.05). Ancak mekanik ventilatör ile takip süresi, grup 1'de anlamlı olarak daha uzundu (p<0.001). YBÜ'nde tedavi öncesi DK değerlendirmesi, mortalite ve solunum yetmezliği riski tahmini açısından bir araç olarak kullanılabilir. Mekanik ventilasyon ihtiyacının değerlendirilmesi DK'nı da içeren daha kapsamlı bir değerlendirmeye dayanmalıdır. Çünkü diğer nedenlerden bağımsız olarak daha ince bir diyaframda, ventilasyona bağlı atrofi ve disfonksiyon daha hızlı gelişebilir ve bu durum ciddi solunum yetmezliğine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyafram Kalınlığı, Bilgisayarlı Tomografi, Covid-19, Yoğun Bakım Ünitesi

Presentation ID/Sunum No= 85**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0003-4678-7729***Yüksek Akımlı Oksijen Uygulanan Covid-19 Olgularının Klinik Özellikleri****Uzman Dr. Burcu Özdemir¹, Uzman Dr. Levent Özdemir²,
Uzman Dr. Bilge Akgündüz³***¹Samsun Eğitim Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları**²Dörtyol Devlet Hastanesi Göğüs Hastalıkları**³Eskişehir Şehir Hastanesi Göğüs Hastalıkları, İş ve Meslek Hastalıkları***Özet**

HFO tedavisi; oksijenden zengin ısıtılmış ve nemlendirilmiş havanın sabit FiO₂ sağlayacak şekilde yüksek akım hızı ile hastaya nazal yoldan uygulanan bir sistemdir. Bu çalışmada COVID-19 pnömonisi nedeni ile serviste yüksek akım oksijen tedavisi(HFO) uygulanan hastaların klinik ve laboratuvar özelliklerinin araştırılması amaçlanmıştır. Aralık 2020 ile haziran 2021 arasında COVID 19 pnömoni tanısı ile Dörtyol Devlet Hastanesi covid servisinde HFO tedavisi uygulanan hastaların demografik özellikleri, laboratuvar bulguları, radyolojik şiddeti, sağkalım durumları retrospektif olarak değerlendirildi. Covid -19 nedeni ile serviste yatarak takip edilen 488 hastanın 26'sına (erkek:17, kadın:7) HFO uygulandı. Yaş ort. 48.4 ± 11,5 idi. Komorbidite olarak ensik hipertansiyon, diyabet, astım ve obezite saptandı. Hastaların 21'i taburcu olurken, 5 hastanın exitus olduğu saptandı. Laboratuvar bulgularında akut faz reaktanlarının yüksek olduğu, yüksek rezolusyonlu toraks tomografisinde olguların 7'sinin hafif, 15'inin orta, 4'ünün ciddi pnömoni bulgusu olduğu saptandı. Sonuç olarak; HFO tedavisi alan COVID-19 hastalarının akut faz reaktanları yüksek ve radyolojik bulguları orta ve şiddetli olmasına rağmen 5 olgu dışında HFO tedavisinden yarar gördüğü ve mortaliteyi azalttığını düşündürmüştür

Anahtar Kelimeler: Covid -19, Yüksek Akımlı Oksijen

Presentation ID/Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1944-0252>

**“kiraz Sapı” Bitkisel Ürününün Aşırı Kullanımına Bağlı Gelişen Siyanür Toksikitesi:
Olgu Sunumu**

**Arş.Gör.Dr. Tuba Mengeneç¹, Uzman Dr. İsa Kılıç²,
Doç.Dr. Yavuz Ayar³**

¹Bursa Tıp Fakültesi, Bursa Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği

²Bursa Tıp Fakültesi, Bursa Şehir Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

³Bursa Tıp Fakültesi, Bursa Şehir Hastanesi, Nefroloji Kliniği

Özet

Giriş: Olgun meyvesi hariç kirazın yaprakları ve sap kısmı siyanojenik glikozitler içerir. Toksik etki hidrojen siyanürü serbest bırakmak üzere hidrolize edilen yüksek doz siyanojenik glikozitlerden (prunasin ve amigdalın) kaynaklanır. Siyanür etkisine bağlı, sitokrom oksidazın inhibe olmasıyla dokularda hipoksi ve metabolik asidoz gelişir. Olgumuzda ödem atmak için 1 haftadır günde yarım litreyi bulan kiraz sapı suyu tüketimine bağlı olarak gelişen toksisiteyi sunmayı amaçladık. Olgu: Olgumuz 39 yaşında crohn, polinöropati tanılı erkek hasta, acil servise getirildiğinde yakınları; hastanın son 1 aydır idrar yapmakta zorlandığını, son 1 haftadır idrar miktarının çok azaldığını bu nedenle de kiraz sapı kaynatıp suyunu içtiğini belirtti. Geliş muayenesinde hastanın genel durumu kötü, bilinç konfüze, tansiyon arteriyal 160/80 mmHg, kalp atım hızı 110/dk, saturasyon 86 idi. Hasta oligürük ve EKG'sinde sinüs taşikardisi mevcuttu. Arteriyal kan gazında metabolik asidoz, eski tetkiklerine kıyasla böbrek fonksiyonlarında bozulma, karaciğer enzimlerinde artış olan hastanın yoğun bakım ünitesine yatırılı ve monitörize edildi. Son 1 haftadır tüketilen kiraz sapı suyu, mental durum bozukluğu ve yüksek anyonik gap metabolik asidoz olası bir siyanür toksisitesini düşündürdü. Siyanür toksisitesi ön tanısıyla ilk aşamada mide lavajı ve aktif kömür uygulaması yapılan hastaya beta bloker, tamponize mayi, elektrolit replasmanı ve 5gr hidrosikobalamin başlandı. Yoğun bakım şartlarında yapılan hepatobilier USG'de; karaciğer boyutlarında artış saptandı. Üriner sistem USG'de; her iki böbrekte kortikomedüller ayrımın kaybolması, medullada hipoekoik görünüm akut renal yetmezlik açısından anlamlı bulundu. Yatışının 14.gününde solunum yetmezliği gelişince entübe edilip mekanik ventilatöre bağlandı. Hızlı müdahale gerektiren siyanür toksisitesinde antidot olarak kullanılan hidrosikobalamin, kobalt içeriği sayesinde siyanüre yüksek afiniteyle bağlanıp idrarla atılabilen siyanokobalamin bileşimini oluşturur. Solunumsal maruziyetin olmaması nedeniyle antidot olarak hidrosikobalamin tercih ettik. Hasta aralıklarla hemodiyalize alınmış olup 20 gündür entübe olarak yoğun bakım ünitesinde takip edilmektedir. Sonuç: Hastaların öyküsü alınırken hastaların aldıkları bitkisel ürünler de sorgulanmalıdır, içeriği net olarak bilinmeyen gıda ürünlerinin uygunsuz ve aşırı tüketiminin hayati sonuçlar doğurabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kiraz Sapı, Siyanür Toksikitesi, Hidrosikobalamin, Yoğun Bakım

Presentation ID/Sunum No= 168**Oral Presentation / Sözlü Sunum***ORCID ID: 0000-0001-6990-3337***“Pinealektomi, Beyin Kaynaklı Nörotrofik Faktör (Bdnf)'yi Azaltır ve Krosin Tedavisi, Pinealektomize Sıçanlarda Iso Kaynaklı Beyin Hasarının Zararlı Etkilerini Engeller: Deneysel Bir Çalışma”.****Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Demir¹, Prof.Dr. Eyüp Altınöz¹***¹Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi***Özet**

Amaç: Bu çalışmanın amacı, izoproterenol (ISO) kaynaklı beyin hasarı ve melatonin yoksunluğunda (PNX) krosinin etkinliğini biyokimyasal parametrelerle araştırmaktır. Melatonin tedavisi nöroprotektif faktör beyin kaynaklı nörotrofik faktör (BDNF) ekspresyonu üzerinde olumlu etkiler göstermektedir. Pinealektomi (epifiz bezinin çıkarılması;PNX) işlemi reaktif oksijen türlerinin aracılık ettiği doku hasarını kötüleştirmektedir. Yöntem: Çalışmada 70 adet sıçan kullanıldı. Sıçanlar kontrol, sham kontrol, PNX, ISO, PNX+ISO, PNX+krosin ve PNX+ISO+krosin olmak üzere 7 gruba ayrıldı. PNX işlemi yapılan gruplarda bu işlem, deneyin ilk günü gerçekleştirildi. ISO enjeksiyonu yapılan gruplarda ISO enjeksiyonları, deneyin 29. ve 30. günlerinde 24 saat arayla (85 mg/kg) fizyolojik salin (0.5 ml/gün) içinde çözdürülerek subkutan yolla verildi. Krosin enjeksiyonu yapılan gruplarda krosin enjeksiyonları, deneyin ilk gününden itibaren 30 gün boyunca (50 mg/kg/gün) fizyolojik salin içerisinde çözdürülerek oral yolla uygulandı. Bulgular: Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, ISO uygulaması beyin Malondialdehit düzeylerinde anlamlı bir artışa neden oldu (%170) (p<0.05). Ayrıca Glutasyon seviyeleri (%70) (p<0.05), katalaz (%65.5) (p<0.05) ve süperoksit dismutaz (%60) (p<0.05) aktiviteleri önemli ölçüde azaldı. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında PNX grubu beyin BDNF düzeylerinde anlamlı bir düşüş gözlemlendi (p<0.05). Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında ISO grubu ve PNX+ISO grubu BDNF seviyeleri anlamlı ölçüde azaldı (p<0.05). PNX grubu ile karşılaştırıldığında PNX+krosin grubu BDNF düzeylerinde anlamlı bir artış gözlemlendi (p<0.05). Sonuç: Sonuç olarak PNX, sıçan beyinde BDNF protein seviyesini düşürdü. Krosin tedavisi, pinealektomize sıçanlarda ISO kaynaklı beyin hasarının zararlı etkilerini azaltırken, PNX'in BDNF üzerindeki azaltıcı etkisini önledi.

Anahtar Kelimeler: Beyin Kaynaklı Nörotrofik Faktör (Bdnf), Pinealektomi, Krosin, İzoproterenol (Iso), Beyin Hasarı

Presentation ID/Sunum No= 250

Poster Presentation / Poster Sunum

ORCID ID:

Artroskopik Ön Çapraz Bağ Tamirinde Endobutton Askı Sistemi Ruptürü: Vaka Sunumu

Uzman Dr. Hakan Zeybek¹

¹*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: hakan zeybek

Özet

Amaç: Artroskopik ön çapraz bağ tamiri yaygın uygulanan bir ortopedik cerrahidir. Oldukça sağlam femoral kortikal süspansatuar fiksasyon sağlayan endobutton askı sistemlerinin komplikasyonları nadir izlenir. Uygulandıktan sonra, intra-operatif kopan endobutton vakasını sunmayı amaçladık. **Vaka Sunumu:** 26 yaşında erkek hastaya standart anatomik yerleşimli artroskopik ön çapraz bağ tamiri uygulandı. Hastanın rekonstrükte edilen bağı tibial tünele postfiksasyon vidası ile fikse edildikten sonra yapılan intraartiküler kontrolünde bağın tansiyonu ve gerginliği uygun izlenmedi. Bağın ve askı sisteminin tekrar kontrolü sonrasında endobutton ipinin ruptüre olduğu izlendi. Fiksasyon sistemleri tamamen çıkartılarak bağ yeniden fikse edildi. **Bulgular:** Endobutton ile femoral fiksasyon ön çapraz bağ artroskopik tamir cerrahisinde sık uygulanan bir yöntemdir. Endobutton ile askı sistemlerinin zaman içinde ruptürüne bağlı literatürde bildirilmiş birçok komplikasyon olsa da, bu sistemlerin intraoperatif ruptürüne bağlı komplikasyon nadirdir. **Sonuç:** Artroskopik ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu yapılan hastalarda intra-operatif stabilite kontrolünün standart yapılması gerektiği ve bağın yeterince gergin izlenmediğinde endobuttona bağlı gelişebilecek komplikasyonların göz önünde tutulması gerektiğine inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Ön Çapraz Bağ, Rekonstrüksiyon, Endobutton Askı Sistemi, Ruptür, Komplikasyon

Endobutton System Rupture in Arthroscopic Cruciate Ligament Repair: A Case Report

Abstract

Introduction: Arthroscopic anterior cruciate ligament repair is a widely performed orthopedic surgery. Complications of endobutton systems, which provide fairly robust femoral cortical suspensory fixation, are rare. We aimed to present a case of intra-operative ruptured endobutton after its implementation. **Case Report:** A 26-year-old male patient underwent standard anatomic arthroscopic anterior cruciate ligament repair. The tension and tightness of the ligament were not observed proper in the intra-articular control after the patient's reconstructed ligament was fixed to the tibial tunnel with a postfixation screw. It was observed that the endobutton thread was ruptured after rechecking the ligament and sling system. The fixation systems were completely removed and the ligament was re-fixed. **Findings:** Femoral fixation with endobutton is a common method in anterior cruciate ligament

arthroscopic repair surgery. Although there are many complications reported in the literature due to the rupture of the endobutton and sling systems over time, complications due to intraoperative rupture of these systems are rare. Conclusion: We believe that intra-operative stability control should be standardized in patients undergoing arthroscopic anterior cruciate ligament reconstruction and that complications that may develop due to endobutton should be considered if the ligament is not sufficiently tight.

Keywords: Arthroscopic Anterior Cruciate Ligament Repair, Endobutton System Rupture, Complication

Presentation ID/Sunum No= 263

Poster Presentation / Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9149-1858

Osteoporozla Bağlı Kırıklar ve Osteoporozla Güncel Yaklaşım

Dr. Mustafa Caner Okkaoglu¹

¹Saęlık Bilimleri Üniversitesi Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Osteoporoz, artan yaşam süreleri, zemin hazırladığı osteoporotik kırıklar ile günümüzde halk sağlığı açısından en önemli sorunlardan biri haline gelmiştir. Sadece, osteoporozla bağlı kalça kırığı olan hastaların yaklaşık %20-%30 ‘u bu kalça kırığı sonrası ilk 1 yılda hayatını kaybetmektedir. Geri kalanlar ise bu kırığa bağlı morbiditeler ile geri kalan hayatlarını devam ettirmektedirler. Bu çalışmada osteoporozla bağlı gelişen sık kırıklar ele alınmış. Bu kırıkların tedavileri ile ilgili ve bu kırıkların önlenmesinde en güncel yaklaşımlar anlatılmıştır. Osteoporoz özellikle bazı kemikler üzerinde etkileri daha fazla olan bir hastalık olsa da aslında vücuttaki tüm kemikleri etkileyen bir hastalıktır fakat en sık etkilenen bölgeler: kalça, vertebra, radius distal uç, proksimal humerus gibi kemiklerin metafizyel kısımlarıdır. Son yıllarda bu kırıkları engelleyen en azından insidansın azalmasını sağlayan medikofarmasötik açıdan bir çok preparat piyasaya çıkmıştır. Gelişen teknoloji ile hem bir çok farklı preparatın çıkması , hem oluşan kırıkların tedavisinde kullanılan son teknoloji medikal cihazlar bizim osteoporozla karşı tek etkili silahlarımızdır.

Anahtar Kelimeler: Osteoporoz, Tedavi Yöntemleri, Kırıklar

Current Approaches to Osteoporosis and Osteoporotic Fractures

Abstract

Osteoporosis has become one of the most important problems in terms of public health today with its increasing life expectancy and osteoporotic fractures that it paves the way for. For a simple example, about 20%-30% of patients with hip fractures due to osteoporosis die in the first year after this hip fracture. The rest continue their lives with the morbidities related to this fracture. In this study, frequent fractures due to osteoporosis were discussed. The most up-to-date approaches to the treatment and prevention of these fractures are described. Although osteoporosis is a disease that has more effects on some bones, it is actually a disease that affects all bones in the body, but the most frequently affected areas are: the metaphyseal parts of bones such as hip, vertebra, radius distal end and proximal humerus. In recent years, many medicopharmaceutical preparations that prevent these fractures, at least reduce the incidence, have been put on the market. With the developing technology, both the emergence of many different preparations and the latest technology medical devices used in the treatment of fractures are our only effective weapons against osteoporosis.

Keywords: Osteoporosis, Treatment Options, Fractures

Presentation ID/Sunum No= 100

Poster Presentation / Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6124-5816

Tüberküloz Spondilodiskit Tanısı İle Prezente Olan Yaygın Değişken İmmün Yetmezlikli Hasta

**Uzman Dr. Recep Evcen¹, Uzman Dr. Fatih Çölkesen¹, Doç.Dr. Şevket Arslan¹,
Uzman Dr. Tevhid Aydın², Uzman Dr. Halil Boz³**

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları A.D., İmmunoloji ve Alerji B.D., Konya

²Çumra İlçe Sağlık Müdürlüğü, Aile Hekimliği, Konya, Çumra

³Kızıltepe Devlet Hastanesi, Radyoloji B.D., Mardin, Kızıltepe

Özet

Amaç: Tüberküloz; özellikle gelişmekte olan ülkelerde olmak üzere tüm dünyada önemli enfeksiyon hastalıklarından birisidir. Tüberküloz spondilodiskit, primer enfeksiyon olarak ortaya çıkabileceği gibi latent tüberkülozun aktivasyonu ile de ortaya çıkabilmektedir. Yaygın değişken immün yetmezlik (CVID) daha çok rekürren üst ve alt solunum yolu enfeksiyonu ile tanı almakla birlikte oldukça değişken klinik prezentasyonlarla karşımıza çıkabilmektedir. Bu olgumuzda antitüberküloz tedaviye rağmen tekrarlayan vertebral abse ile başvuran, ileri tetkikler sonucunda yaygın değişken immün yetmezlik tanısını koyduğumuz hastayı sunmaktayız. **Olgu:** 50 yaşında erkek hasta 8 aydır var olan ve son 1.5 aydır artış gösteren bel ağrısı yakınması ile beyin cerrahi kliniğine başvurmuştur. Torakal magnetik rezonans görüntülemesinde (MRG) spondilodiskit gözlenen hasta enfeksiyon hastalıkları kliniğine spondilodiskit ön tanısı ile yatırılmıştır. Öyküsünde ateş, gece terlemesi, iştahsızlık ve son birkaç ayda kilo kaybı olduğu öğrenilmiştir. Hastaya tanı ve tedavi amacı ile perkutan abse drenajı yapılmıştır. Örneğin mikroskopik incelemesinde ARB pozitif saptanmış ve tüberküloz kültüründe Mycobacterium tuberculosis üremiştir. Hastaya tüberküloz spondilodiskit tanısı konularak 4'lü antitüberküloz tedavisi (Etambutol+ Pirazinamid+ Rifampisin+ İzoniazid) başlanmıştır. Antitüberküloz tedavi altında 3 kez hastane yatışı gerektiren şiddetli bel ağrısı ve abse formasyonu gözlenmesi üzerine immün yetmezlikten şüphelenilerek immünoloji kliniğimize danışılmıştır. Hastanın immünolojik değerlendirmesi sonucunda hastaya CVID tanısı konuldu. Hastaya 400-600 mg/kg/ 21 günde bir intravenöz immünooglobulin (IVIg) tedavisi başlandı. Hastanın tedavi altında rekürren tüberküloz absesi gelişmedi. **Sonuç:** İmmün yetmezliği olan hastalar, Mycobacterium tuberculosis ile normal immünite sahip kişilere göre daha yüksek enfeksiyon riski altındadır. Rekürren ve tedaviye dirençli tüberküloz spondilodiskit vakalarında altta yatan bir immün yetmezlik durumunu düşünülerek hastalar vakit kaybetmeden immünoloji kliniğine yönlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yaygın Değişken İmmün Yetmezlik, Tüberküloz Spondilodiskit, Vertebral Abse

Presentation ID/Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Arka Bahçe Kaz Yetiştiriciliği ve Salmonella Riski

Doç.Dr. Elçin Günaydın¹, Doç.Dr. Gülşen Goncagül²

¹Kastamonu Üniversitesi Veteriner Fakültesi

²Bursa Uludağ Üniversitesi

*Corresponding author: Elçin Günaydın

Özet

Arka bahçede kümes hayvanı yetiştirme eğilimi, ülkemiz için oldukça yaygın bir gelenektir. Özellikle son yıllarda tüketicinin yiyeceğinin orijini bilme isteği ve kentli tüketicinin kırsal yaşama olan ilgisiyle gitgide artış gösteren bir hobiye dönüşmüştür. Özellikle ülkemizde kaz yetiştiriciliği daha çok maksimum 5-10 kaz bulunan küçük kümeslerde aileler tarafından yapılmaktadır. Ancak bu kümes hayvanları barsaklarında *Salmonella* spp. taşıyabilir ve subklinik enfekte olmak suretiyle ara ara bakteriyi dışkı yoluyla saçabilmektedirler. Çalışmamızda, arka bahçe kaz yetiştiriciliği yapılan 5 kümeden 23 kazdan rastgele alınan kloakal svap örneklerinde *Salmonella* spp. varlığı incelendi. Alınan svap örnekleri ISO 6579:2002/Amd 1:2007 (Annex D)'ye göre bakteriyolojik olarak incelendi. Sekiz (% 34.78) kloakal svap örneğinin *Salmonella* spp. yönünden pozitif olduğu tespit edildi. *Salmonella* pozitif bulunan kloakal svap örnekleri 1 ve 4 nolu kümeslerde yetiştirilen kazlarda belirlenirken, 2, 3 ve 5 nolu kümeslerde yapılan taramada *Salmonella* spp. varlığına rastlanmadı. *Salmonella* izolatları Kauffmann-White şemasına göre serotiplendirildi. Serotiplendirme sonucunda 1 nolu kümede *S. Typhimurium*, 4 nolu kümede ise *S. Braenderup* ve *S. Enteritidis* serovarlarına rastlandı. Sonuç olarak, tiplendirilen her 3 *Salmonella* serovarı da paratifo grubu *Salmonella* içerisinde yer almaktadır. Avrupa Birliği'nin halk sağlığı açısından dikkate aldığı öncelikli 5 serovardan ikisi olan *S. Typhimurium*'un ve *S. Enteritidis*'in tespit edilmesi, bu küçük ölçekli kümeslerde de koruyucu aşılama programlarının uygulanması, hijyen ve sanitasyonla azami dikkatin gösterilmesi gerekliliğini gözler önüne sermektedir. Çünkü Paratifo grubu *Salmonella*'nın tümü halk sağlığı açısından tehditkardır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: *Salmonella*, Kaz, Bakteriyoloji, Serotiplendirme

Backyard Goose Breeding and the Risk of Salmonella

Abstract

The tendency to raise poultry in the backyard is a fairly common tradition in our country. Especially in recent years, it has become a hobby that has been increasing gradually with the desire of the consumer to know the origin of the food and the interest of the urban consumer in rural life. Especially in our country, goose breeding is mostly done by families in small coops with a maximum of 5-10 geese. However, they can carry *Salmonella* spp. in the intestine and occasionally shed bacteria

through feces by becoming subclinically infected. In our study, 23 cloacal swabs were randomly collected from 23 geese from 5 small coops and examined for the existence of *Salmonella* spp. Swab samples were examined by culture according to ISO 6579:2002/Amd 1:2007 (Annex D). Eight (34.78%) cloacal swab samples were found harbour *Salmonella* spp. *Salmonella* positive cloacal swab samples were determined from the geese reared in Coop1 and Coop4, while no *Salmonella* spp. isolated from Coop2, 3 and 5. *Salmonella* isolates were serotyped according to the Kauffmann-White scheme. As a result of serotyping, *S. Typhimurium* were determined in Coop 1, and *S. Braenderup* and *S. Enteritidis* were found in Coop 4. Consequently, all 3 serotyped *Salmonella* serovars are included in the paratyphoid group *Salmonella*. The detection of *S. Typhimurium* and *S. Enteritidis*, two of the 5 priority serovars considered by the European Union in terms of public health, reveals the necessity of applying preventive vaccination programs and paying maximum attention to hygiene and sanitation due to being a public health threaten.

Keywords: Key Words: *Salmonella*, Goose, Bacteriology, Serotyping

Presentation ID/Sunum No=

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Kemik Metastazlarında Radyoterapi Teknikleri , Doz Şemaları Ve Tedavi Sonuçlarımız

Dr. Julia Volokitina, Uzman Dr. Baki Tarakcı, Dr. Olena Martsenius

¹*Radyasyon Onkolojisi Kliniği, Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi*

²*Radyasyon Onkolojisi Kliniği Medicana Samsun Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Merkezi*

³*Radyasyon Onkolojisi Kliniği, Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi*

Özet

External RT sıklıkla kemik metastazlarında ağrının azaltılmasında , kanserin ilerlemesinde ve bazı semptomlarının azaltılması amacıyla kullanılır. Spinal vertebral kemik metastazlarında 3D KONFORMAL RT, Yoğunluk ayarlıklı radyoterapi (IMRT) ,Stereotaktik Vucut radyoterapisi (SBRT) , Hacimsel ark tedavisi(VART) ve Tomoterapi gibi değişik tedavi yaklaşımları mevcuttur. Doku toleransına bağlı olarak fraksiyone yada tek doz olacak şekilde 3GyX10 fr=30 Gy, 4GyX6fr=24 Gy,5Gyx4fr=20 Gy ve 8Gyx1=8 Gy verilebilmektedir. Fraksiyone RT vertebralarda daha uzun ve daha etkilidir ancak akut yan etkiler daha fazla olmaktadır. Hastaların %8 i yeniden tedaviye ihtiyaç duymakta iken fraktür oluşumu oldukça nadirdir. BU Bildiriyle Radyoterapi İle Kemik Metastazlarında Güncel Tedavi Yaklaşımlarının Hastalardaki Tedavi Sonuçlarındaki Etkilerini Tartışmayı Amaçladık

Anahtar Kelimeler: Radyoterapi, Kemik Metastazları, Doz Şemaları